УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

Съборни беседи

Част 1 от 5

ГОДИШНИ СРЕЩИ НА СИНАРХИЧНАТА ВЕРИГА 1903 – 1915

Словото, предадено чрез Учителя, е достигнало до наши дни благодарение на стенографските записи на беседите, които той е изнасял пред аудитории от различен тип. Всички, които ценим тези боговдъхновени текстове сме благодарни на братята и сестрите, които са ги записвали, пазили и издавали през годините.

Настоящото електронно издание съдържа Съборни беседи и е разделено на 5 части, включващи годишните срещи на Синархичната верига, Съборните слова и словата от Младежките събори.

Текстовете, поместени в изданието, са взети от съществуващи вече издания на беседите на хартиен и електронен носител, а при наличие на повече от едно издание на дадени беседи, сме се стремели да изберем по-близкото до първоизточника. Приложена е съвременната българска граматика, но оригиналният изказ и речников състав е запазен.

Проектът по издаване на беседите на Учителя като електронни книги е доброволчески и по него работим с разбирането, че Словото е безплатно. Нека то бъде достъпна храна за всички, които искат да използват технологичните предимства на е-книгите. Ще сме благодарни на всякакъв тип обратна връзка от вас, особено за открити грешки или идеи за подобряване. Очакваме ви на ebooks@friendsoftherainbow.net

Актуалните версии на беседите на Учителя във формат за електронни книги са налични на адрес friendsoftherainbow.net/node/1000

27.12.2018

От съставителите

СЪДЪРЖАНИЕ:

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1903 Г. 6

Слово от 10 август 1903 г. 7
Божието желание (10 август 1903) 9
Протокол №1 от събранието на „Общество за повдигание религиозния дух на български народ“ – 1903 г.: 10

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1904 Г. 13

Слово от 22 август 1904 г. 14

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1906 Г. 21

11 август, събота – първо събрание 23
13 август, неделя – второ събрание 25
14 август, понеделник – трето събрание 26
15 август, вторник – четвърто събрание 28

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1907 Г. 29

16 август, четвъртък 34
17 август, петък 42
18 август, събота 47
19 август, неделя 51

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1908 Г. 59

9 август, събота 60
10 август, неделя 63
11 август, понеделник 70
12 август, вторник 76
13 август, сряда 81
14 август, четвъртък 86
15 август, петък (Св. Богородица) 93
16 август, събота 99

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1909 Г. 100

Слово от 1 август 1909 г. 101
15 август, събота 103
16 август, неделя 110
17 август, понеделник 131
18 август, вторник 140
19 август, сряда 157
20 август, четвъртък 165

Приложение към протокола от 1910 г. 169

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1910 Г. 180

14 август, събота 181
15 август, неделя 190
16 август, понеделник 198
17 август, вторник 210
18 август, сряда 224
Приложение към протокола от 1911 г. 241

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1911 Г. 243

10 август, сряда 244
11 август, четвъртък 257
12 август, петък 268
13 август, събота 278
14 август, неделя 286
15 август, понеделник, Св. Богородица 295

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1912 Г. 307

15 август, сряда, Св. Богородица 308
16 август, четвъртък 321
17 август, петък 340
18 август, събота 355
19 август, неделя 363
20 август, понеделник 371
21 август, вторник 384
24 август, сряда 386

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1914 Г. 391

10 август, неделя 393
11 август, понеделник 404
12 август, вторник 414
13 август, сряда 426
14 август, четвъртък 440
15 август, петък, Св. Богородица 444
16 август, събота 452
17 август, неделя 473
18 август, понеделник 485

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1915 Г. 491

4 август, вторник 493
5 август, сряда 509
6 август, четвъртък 532

7 АВГУСТ, ПЕТЪК....533
8 АВГУСТ, СЪБОТА....550

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1903 г.

Годишните срещи на Синархическата верига, наречени по-късно от Учителя събори, се провеждат от 1900 г., но за съжаление няма запазени протоколи от първите години. Определението „верига“ се появява за първи път в протокол от 1906 г., а „синархическа верига“ като словосъчетание се употребява в едно писмо от 1912 г. с обръщение: „До приятелите от синархическата верига“. Веригата като символ представлява връзката и взаимоотношенията между небето и земята, но и свързаността на всичките ѝ звена (членове) в едно неразривно цяло. С понятието „синархия“ Учителя назовава именно Божествения ред и управление, което според Господ Исус Христос е Царството Божие, което ще дойде и на земята.

Слово от 10 август 1903 г.

Поздрав на всички Мои братя! Мир да бъде на всинца ви!

Ето аз ви призовавам помежду тоя народ да сте свидетели и светила. Аз ви зная по име. Всичките Ми усилия от дълго време са били да ви подготвя за великата Божия работа, да развия силите на вашата душа, да отворя ума ви, да разбирате благите Божии пътища. В това се изискват велики усилия, които положих за ваше добро, да ви избавя от висящо разрушение.

Този народ, помежду когото сте изпратени от Мен, е духом неразвит. Но не бойте се, той има добри начатъци. Аз искам вие да пожънете плодовете на своите трудове. Радвайте се повече, че Бог е написал имената ви в книгата на Живота.

Аз винаги съм присъствал между вас и винаги съм ви ръководил. В трудните и скръбните моменти на живота ви съм близо. Да, великият небесен Баща желае вашето добро. Колко е Той велик и благ! Той всеки ден е изливал Своята милост отгоре за ваша подкрепа. Послушайте Ме днес. Вие гледате мрачно на бъдещето, колебаете се често, опасявате се от напора на изпитите и често мислите, че злото е неизцелимо и Бог е престанал да слуша и да милва. Не, не туряйте тази мисъл в ума си. Може ли Бог, великият и благ Баща да забрави своите деца? Но знайте, Неговата Любов към вас и към този народ е по-голяма, отколкото е била преди. Вашите души са драгоценни пред Неговите очи. В този народ има Той много деца и затова вие сте пратени да им помагате, докато укрепнат духом. Моят път пред вас е отворен. Аз съм с вас наедно във всичко, да ви помагам. Аз дойдох да се заселя и да живея помежду ви. Аз ще изкарам всичко да се изработи за добро.

Съдбините на този народ, когото вие любите, са в Моите ръце. Според поведението му, така и ще постъпя. Не бойте се, Аз не мисля да ви разоря, но да ви съградя. Аз съм дошъл да разруша злото, да отмахна греха и престъплението от сърцето на тези човеци. Вие вече виждате Моите действия, Духът ми показва своята сила. Аз работя и вие ще работите, според както ви е дадено по силата и желанието на душата ви. Вам ви трябва още време. Молете се на Бога и Той ще укрепи слабата ви надежда. Вие се смущавате много пъти за своята насъщна подкрепа. Не бойте се, всичко нужно за живота ви е приготвено. Който сее, може ли да не жъне; и който се труди, може ли да не приеме? Всичките земни богатства са на ваше разположение, най-добрите неща в Живота Бог за вас е оставил. Като изпълните Неговата блага Воля, всичко друго само по себе си ще ви се приложи. Но преди всичко имайте повече Любов към Бога и към вашите братя и повече чистосърдечие и искреност. Това на Мен е най-приятно.

Аз желая да ви гледам всеки ден и вие да ме виждате, но душите ви са още слаби, да понасят небесната Виделина на Моето присъствие. Аз трябва постоянно да ви се изявявам според състоянието на духа ви. Слушайте ме, братя мои, вие, чада на Бога Живаго: знанието и мъдростта, която ви се праща, е за ваша подкрепа. Говорете простата и ясна Истина. Готови ли сте за Мен да сторите всичко или има още нещо да ви спъва? Аз съм готов всичко да сторя за вас и в Моето лице вие ще имате в Небето най-добрия си приятел.

Ваш Господ Исус.

10 август (23 нов стил) 1903 г., Варна

Божието желание (10 август 1903)

Три неща изисква Духът Божий:
първо – да се храним добре,
второ – да живеем добре,
трето – да мислим добре.

Храната е Божието Слово,
Добрият живот – Божията Воля,
Доброто мислене – Божията Любов.

Добре да се храним значи да възприемаме всичко, каквото Бог е отредил за живота ни;

Добре да живееш значи да изпълняваш всичко, каквото Бог е наредил;

Добре да мислиш значи да разглеждаш и да разсъждаваш върху това, което Бог е създал.

10 август 1903 г. Варна

Протокол №1 от събранието на „Общество за повдигане религиозния дух на българский народ“ – 1903 г.:

На 9 август[1], събота, дойде Тодор Стоянов[2] и на 19 август си отиде с Доктора[3].

На 17 август, неделя, имахме Тайна вечеря, а от 14 до 17 август се състоя съборът ни, от който се взе следующият протокол[4].

Протокол № 1

град Варна, 14 август 1903 г., вечерта

Членовете на Обществото за повдигане религиозния дух на българский народ, по призванието Божие, събрани на годишен събор в гр. Варна, в хотел „Булевард“, стая № 4, под председателството на г-н

---

[1] 1 Всички дати в протоколите са посочени според стария стил на летоброене по Юлианския календар, използван в България до 31 март 1916 г. За привеждането им към нов стил е необходимо да се добавят 12 дни.

[2] Тодор Стоянов (1872–1952) – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. Роден в Пазарджик, завършва земния си път в София. Работи като чиновник в Пазарджишката община и секретар в Окръжния съд в Бургас. След създаване на Общество Всемирно Бяло Братство е дългогодишен негов касиер.

[3] Доктора – става дума за д-р Георги Миркович (1826–1905), бележит български възрожденец, един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. Роден и завършил земния си път в Сливен. Завършва френско католическо училище в Цариград и медицина в Монпелие, Франция. Работи като лекар, участва в униатското движение за църковна независимост, създава проект за български училища, сътрудничи на революционното движение. След осемгодишна каторга в Диарбекир работи в новоосвободена България като директор на гимназия, създава спиритическо дружество Милосърдие. Деятел на Червения кръст и депутат в Областното събрание. Издава списания Нова светлина и Виделина, където публикува първите статии на Учителя Беинса Дуно. Счита се за основател на българската класическа хомеопатична медицина.

[4] Протоколът и бележките от 1903 г. са записани от Пеню Киров.

д-р Мирковича от гр. Сливен и членовете: г-жа А. д-р Железкова[5] от гр. Варна и г-жа Мария Казакова[6], учителка от гр. В. Търново, и г-н П. К. Дънов от гр. Варна, Пеню Киров[7], Тодор Стоянов и Милкон Партомиян[8] от гр. Бургас, решиха:

I. Събранието по вишегласие избра за деловодител П. К. Дънова и за касиерка – г-жа Мария Казакова.

II. Членските вносове на членовете от 14 август 1903 г. до 14 август 1904 г. са доброволни, които ще се внесат в течение на цялата година, както следва:

г-н д-р Г. Миркович 150 лв.

г-жа М. Казакова 50 лв.

г-н Т. Стоянов 30 лв.

г-н М. Партомиян 30 лв.

---

[5] Анастасия д-р Железкова (1845–1931) – една от първите последователки на Учителя Беинса Дуно, бележита деятелка на българското женско благотворително движение. Родена в Одрин, завършва земния си път във Варна. Сестра на именития революционер Атанас Узунов, съпруга на д-р Младен Железков. Завършва гръцко и френско училище в Цариград, преводач от френски на спиритическа и теософска литература. От 1890 г. живее във Варна, заедно с д-р Г. Миркович членува в спиритическото дружество Милосърдие. Дългогодишен председател на варненското женско благотворително дружество Майка, основател на благотворително дружество Милосърдие.

[6] Мария Казакова (1852–1908) – една от първите ученички на Учителя Беинса Дуно. Родена в Сливен, завършва земния си път във Велико Търново. Завършва американски колеж в Стара Загора, учи в Русия, практикува спиритизъм. Дългогодишен учител и заместник-директор на Търновската девическа гимназия. Оставя богата кореспонденция с Учителя Беинса Дуно (виж Петър Дънов, Писма до първите ученици, ИК Астрала, София, 1999).

[7] Пеню Киров (1868–1918) – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. Роден в Карнобат, завършва земния си път в Бургас. Работил като учител и комисионер, дългогодишен ръководител на Бургаското братство. Оставя богата кореспонденция с Учителя Беинса Дуно (виж Петър Дънов, Писма до първите ученици, ИК Астрала, София, 1999).

[8] Милкон Партомиян – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. По време на събитията, визирани в протоколите, живее в Бургас. Името му няколко пъти се споменава в кореспонденцията на Учителя Беинса Дуно с Пеню Киров и Тодор Стоянов.

г-н П. Киров 20 лв.

г-н П. К. Дънов 40 лв.

г-жа А. д-р Железкова 40 лв.

III. През втората годишнина да се изостави печатането [на][9] тълкуванието на Евангелието в списание „Виделина“[10].

IV. Събранието задължава членовете си да събират разни спиритически явления и [ги] препращат към редактора на сп. „Виделина“.

Наличната сума на Обществото, събирана от 1897 г., състояща от 200 лева (двеста лева), се предаде на госпожа касиерката Мария Казакова, която се задължи да ги внесе на нейно име в спестовната каса.

Настоящият протокол се подписа от присъствуващите.

Оригиналът на настоящия протокол е в деловодителя.

19 август 1903 г.

---

[9] Текстът в средни скоби [...] е редакторско пояснение.

[10] Списание „Виделина“ – езотерично списание, издавано от 1902 г. в Сливен от д-р Георги Миркович като продължение на сп. Нова светлина. В него Учителя Беинса Дуно публикува първите си статии: Тайните на Духа (Хио-Ели-Мели-Месаил), Мисли и упътвания, Благовремието и Своенравието (виж Учителя Петър Дънов, Той иде, ИК Бяло Братство, София, 2004).

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1904 г.

Слово от 22 август 1904 г.

Псалом, 75:8.

„Защото в ръката на Господа има чаша руйно вино, пълно със смешение И от нея ще налее, даже дрождието му ще прецедят и ще пият всички нечестиви на земята.“

Следователно внимавайте във всичките си постъпки и не се отклонявайте от пътя си, понеже мъздевъздаянието ми не може да се отложи. Рано или късно всеки ще приеме заслуженото.

Ако дълго търпя, то е за вашето добро, за да дойдете всички в познанието на истината. Не злоупотребявайте с тая моя добродетел, понеже за всяко злоупотребление ще понесете заслуженото. Не се старайте с вашата свобода да изнасилите моята. Вашите желания ще бъдат винаги задоволени, но вашите прищевки – винаги наказвани.

„Добрите желания са от Божията воля, а прищевките са от човеческата“

Притчи, 10:11

„Устата на праведния са източник на живот.“

Това са те, добрите желания Те са неговата красота

„А устата на нечестивия неправда ще покрие.“

Това са те, прищевките на човешките своеволия, на които заплатата са срам, позор.

Ев. Йоана, 16:16.

„Още малко, и няма да Ме виждате, и пак малко, и ще Ме видите.“

„Още малко“ – това е временният живот на плътта, който ви препятствува да ме виждате, да сте в прямо общение с мене. Такива минути на живота ви всеки е опитал. Те са били минути на общо помрачение, духовно падение и скърби. „Още малко“ – това е повдигането на вашия дух, освобождението от плътската връзка, себеотричането и съзнанието на доброто и любовта към Бога. В такива минути аз винаги съм се вестявал пред вас.

Ев. Матея, 12:12

„А колко е по-добър човек от овца.“

Ако Бог се грижи за птиците небесни и за зверовете земни, нима Той ще да забрави вас? – Не, няма да ви забрави. Но вас ви съблазняват най-малките противоречия на живота. Не сте се научили да служите на Бога. Вие все търсите вашето „хляба и рибите“. Искате чудеса, искате знамения. Ще ви се дадат, но не тия, които вие очаквате. Аз ще извърша това така, щото да не остане никакво съмнение в сърцето ви. И когато ви се отворят очите като на слепия, ще видите хубавия Божи свят.

Няма да се минат нито три години от днес, когато тази истина ще блесне по-ясно. Вяра искам от вас. Вашето маловерие възпира силата на моя дух. Какви знамения мога да направя пред вас, когато сте слепи? Какво мога да сторя, за да ви въведа в истината, когато вашият ум е помрачен? Вие ме мислите, че съм подобен на вас (когато сте слепи), който говори днес едно, утре – друго, и че най-малките препятствия могат да отклонят намеренията ми. Вие сами изопачавате думите ми. Когато аз говоря, вие не ме слушате добре. Ако аз говоря за духовния хляб, вие разбирате хляба на плътта.

Когато Бог иска вашите сърца, да Му служите, вие мислите, че Той иска данък от вас. Бог иска нещо повече, Той иска посвещението на целия ви живот.

Да ви не съблазняват тия мои думи, нито да ви плашат. Вие, види се, се страхувате да не би да заграбят вашия живот и да ви лишат от свободата ви.

Аз не дойдох да търся живот, но да дам живот, не дойдох да заграбя свободата на хората, но да им дам тяхната. Всеки от вас самоволно се лишава от живота и свободата си.

Който не люби Бога и Мене не люби, няма ни свобода, ни живот в себе си.

Ако ме любите, изпълнете моя закон и Отец мой ще ви изпроводи Своето благословение за вашето послушание. Изпълнете всичко, което съм говорил отначало и Духът ми ще пребъде във вас. Аз зная, вие имате спънки в живота си, но такива имах и аз, когато бях на земята.

На въпроса, даденото от С. дали е вярно – отговор:

„Всяко добро даване е от Отца на виделината."

– Разбираш ли защо ти привеждам тия думи? – Защо, Господи? – Всичките добрини, що се диктуват, са чрез един и същ Дух. На всекиго според нуждата – млякото за децата, твърдата храна за възрастните. А сънищата на Майка Господня е Светото послание на патриарха Йоаникий Верни ли са? – На въпроса ти аз ще отговоря с 12:12 от Притчите: „Нечестивият търси корист, но коренът на праведния дава плод." От плода на всяко дърво се познава дали плодът е вкусен или не. Вярата е, която спасява човека, а не знанието. Там, у вас, не само в сънищата, но и в мене се съмняват. А който се съмнява в мене, не може да вярва в истината, нито да я намери. Не е

да се прецежда комарът, а камилата да се преглъща. Каква полза, ако имате фарисейската правда и фарисейските вярвания?

Дръжте се близо до Божия закон и няма никога да се спъвате, защото всеки от вас, който иска да бъде любим, близък като брат, сестра и майка, трябва да изпълнява волята на Баща ми.

Вас ви спъват много желания, всичко искате, но нищо не давате.

Зная аз болките на твоите сестри: едната търси доброто положение на своя син, а другата – сигурността на живота. Те много пъти са туряли думи в моята уста, които не съм казал. В много неща те са се отнесли неправилно с мене. Не съм ли казал „Просете и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори?“

Не трябва ли те от по-рано да представят своите желания пред мене в молитва и пост, в тайната своя стаица? – Да, това трябва да бъде поведението им. И така, не трябва да изкушавате нито себе си, нито мене.

А сега, между доброто семе лукавият е посял и своето, когато вие дремехте. Вие с вашето съмнение започвате да потъвате в морето. В морето вълните отвътре ви заплашват и вие сте в положението на един, който се дави. Гледайте нагоре към мене и аз ще простра ръката си и ще ви избавя. Брегът е близо и бурята скоро ще престане. Аз внимавам за вашия живот и всякога ви упътвам. Всичко съм наредил и ако внимавате на моите думи, няма да бъдете от нищо лишени, ще имате всички мои благословения.

Вие дължите вашия живот на небето, което ви е сторило безброй добрини. Ако аз не бях вашият закрилник, знаете ли колко злини биха ви сполетели? Но сега много от тях са отстранени.

Онзи, Който създава дома, Който образува семейните връзки, Който повдига любовта на чадата и родителите, помежду братя, сестри и приятели, Той е вашият Небесен Отец. И ако вие не слушате

Неговия глас, ако постоянно се съмнявате в Него и изказвате недоверие и неблагодарност, ще изгубите и това, което имате. Аз съм се молил за вас, както за Петра, да не оскудее вашата вяра във време на изпити. И ако имате пълна вяра и упование към мене, всичко ще се уреди за ваше добро. Сега, укрепете се във вярата и постоянно не се съмнявайте, заради плевелите не изтръгвайте и пшеницата, заради лъжата не отхвърляйте истината. Ако сами сте лъгали, не мислете, че и аз ще ви излъжа. В един миг вие сте готови пред една слугиня да се отречете от мене. Като старите фарисеи вие сте готови да извикате в душата си: „На Мойсея ние знаем, че Бог е говорил, а на този не знаем.“ Вие вярвате, че съм говорил на другите, а че на вас съм говорил, това не го вярвате. На другите вярвате, а на мене не вярвате. Ето коя е причината, дето сте изгубили вашия мир, ето причината на скърбите ви.

Когато говорих, вие не внимавахте, когато ви съветвах, вие не слушахте и когато ви заповядвах, вие не изпълнявахте.

Ако вие оставяте да израснат трънките наоколо ви и да ви заглушат, кой е крив за това? Ако аз говоря и вие събаряте, кой ще спечели?

Обърнете очите си към тоя свят, погледнете на всички неща наоколо ви, погледнете на това множество, което се движи наоколо ви, кой промишлява за техните нужди? Не говори ли това всичко вкупом, всичко според заслугите на всекиго? Ще бъде ли прилично да се предпочете недостойният пред достойния, болният пред здравия, злият пред добрия, злоезичният пред праведния? – Не, небето и земята са наследство на кротките и чистосърдечните. Който има ум да слуша, нека слуша. Не викайте само: „Господи, Господи, Господи“, но изпълнявайте волята на Отца ми.

Не са думите, които скланят небето, но е доброто и чисто сърце. То е единственият залог, който важи. И ако вашите сърца принадлежат на света, с какво остава да ме привлечете съм себе си? – С нищо. Вие ще останете чужди завинаги, нито света ще придобиете, нито небето. На двама господари е трудно да се служи. Но вие казвате, че вярвате. Добре, нека видя плодовете на вашата вяра и тогава ще благоволя във вас. Ако ме търсите с всичкото си сърце, няма да има нещо невъзможно. Когато ме призовете, не трябва да има разногласие в сърцето ви. Умът ви трябва да бъде тих и спокоен, да възприема истината, а не да си натрапвате плътските си желания, които никнат естествено и се отразяват във вътрешността на душата ви. Когато те никнат като гъби, вие събирате и казвате: „Ето обещанията Божии.“ Да, обещанията на вашето сърце. Когато аз говоря на една душа, там ще има съживление на духа. Такъв човек ще бъде посаден като дърво при водните утоки, листата му никога няма да вехнат и плодът му никога няма да пада. Но когато Дървото на Живота почне да вехне и листата му капят, то е знак, че то не е при водните утоки. Всяко сърце, което съхне, и ум, който се помрачава, показват, че моята виделина не присъствува в техните души. Бих желал да подражавате на непокорния син, който отказа на баща си да отиде на нивата, но после се разкая и отиде, отколкото на оногова, който обеща и не извърши. Бих желал да имате онова постоянство на вдовицата, която не се отчая, но настоя и изисква своето. Бих желал да подражавате на оная сирота, която в храма даде най-вече от всичките богати и на която името аз поставих за пример на вас. Да, тя даде всичко, и то без да мисли за бъдещето. Вие виждате, че нейната добра постъпка и досега се проповядва на вас.

Ето, аз ви говоря чрез устата на вашия брат и ако вярвате, ще опитате истината на Моите думи, защото истинността на моите думи се опитва в живота.

Останете с миром!

Господ Исус Христос говори чрез устата на раба си Петър Дънов.

22 август (септември нов стил) 1904 г., Варна

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1906 г.

Варна, 1906 г.

На 11-ий август 1906 г. стана събор в гр. Варна под председателството на г-н П. Дънов. Съборът стана в дома на известната спиритистка г-жа Анастасия д-р Железкова[11], трая пет дни.

При старите членове на събора:

1. Пеню Киров;
2. Тодор Стоянов;
3. Петко Гумнеров[12];
4. Димитър Голов[13];

---

[11] В дома на известната спиритистка г-жа Анастасия д-р Железкова – сградата се намира на ул. „Стефан Караджа“; първоначално е завещана за сиропиталище, по-късно става училище за деца с нарушено зрение, а днес в нея се помещава варненското кметство Одесос.

[12] Петко Гумнеров(1864–1922)–един от първитеученици на Учителя Беинса Дуно и автор на протоколи от годишните срещи на Веригата. Роден в Церово, Пазарджишко, завършва земния си път в Арбанаси, Великотърновско. Работи като секретар във Върховния касационен съд. В софийския му дом на ул. Опълченска 66 Учителя живее и проповядва в периода между 1905 и 1926 г.

[13] Димитър Голов (1863–1917) – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно и автор на протоколи от годишните срещи на Веригата. Роден в Котел, завършва земния си път в София. Завършва католическо богословие в Рим, работи като мисионер в Африка, учител в Солун и издател в София. Стопанин на литературното списание Летописи, в което публикуват Иван Вазов, Константин Величков, Михалаки Георгиев, Антон Страшимиров, Цанко Церковски, Марко Балабанов и др.

5. Илия Стойчев[14];

6. Тодор Бъчваров[15];

7. Гина Гумнерова[16];

8. Мария Казакова;

9. д-р Георги Миркович (*последният почина в родния си град през 1905 г.*);

Тая година се прибавиха други два члена:

10. г-жа Анастасия д-р Железкова;

11. Михалаки Георгиев[17];

[**12**. *Учителя, тогава все още Петър Дънов.*]

Събранията ставаха сутрин от 8 до 12 ч. и следобед от 2 до 5 ч., и винаги се откриваха и закриваха с Молитвата Господня.

Ръководи издаването на Завета на цветните лъчи на Светлината през 1912 г. През 1905 г. Учителя Беинса Дуно живее в софийския му дом.

[14] Илия Стойчев – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. Роден в Угърчин, Ловешко, живее в Русе, по- късно – в София, работи като чиновник.

[15] Тодор Бъчваров – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. Роден в Сливен, живял в София, редактор и издател на софийските списания Родина и Виделина, автор на книгата Заветници на свободата ни (1922), посветена на делото на свещеник Константин Дъновски (виж Учителя във Варна, ИК Бяло Братство, София, 1999).

[16] Гина (Ангелина) Гумнерова – една от първите ученички на Учителя Беинса Дуно, родена в Меричлери, съпруга на Петко Гумнеров.

[17] Михалаки Георгиев (1854–1916) – именит български белетрист и общественик, един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. Роден във Видин, завършва земния си път в София. Завършва земеделско-индустриална академия в Чехия, работи като учител в Лом, чиновник в София и дипломат в Белград, редактор на вестник Балканска трибуна. Автор на разказите Меракът на чичо Денчо, С тебешир и въглен, Шарен свят, Бае Митар пророкът и др. Негов е текстът на братската песен Страдна душо.

11 август, събота – първо събрание

(Г-н Дънов прочете 7-а глава от Евангелието от Матея, начиная от 7-й стих: „Просете и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори."[18] След прочитането г-н Дънов се вдъхнови от Духа Господен и ни попита разбираме ли думите на прочетеното.)

За да получим нещо – продължи той, – трябва да турим в действие ума, сърцето и волята си.

Религията има за цел да ни научи как да живеем. Знанието и Мъдростта се добиват последователно чрез усилени умствени занятия. Съзнателният живот произлиза от бялата светлина – тя е Божествена. Това е първата сфера. Бялата краска съответства на седемте краски.

Човек има пет лица – четири човечески и едно Божествено. Човеческите лица са в краката и ръцете, а Божественото лице е в главата.

Гневът, страхът и страстта са прояви от човеческо естество. Те трябва да се облагородят, като се превърне гневът в деятелност, страхът – в благоразумие, страстта – във воля. Мъдростта се добива от ред погрешки.

Лъчистата материя, която изтича от човешкото тяло, изтича най-много от ръцете и нозете ни. Тая лъчиста материя на спиритически език се нарича флуиди. Тя е енергия, която ние можем да затворим в

---

[18] Тук и по-нататък в протоколите всички цитати от Библията са приведени към Виенското ѝ издание от 1885 г., с което си е служил Учителя Беинса Дуно. Представлява осъвременена езикова версия на т.нар. Цариградска Библия – първият новобългарски превод на Библията

себе си при известни случаи, като прекръстосаме ръцете и краката си. Ако се преуморяваме умствено или телесно, ние губим много от тая енергия и тогава чувстваме отпадък на силите си. Тая лъчиста енергия образува около главата ни т.нар. ореол, виден за ясновидците. Ореолът на човека бива такъв, какъвто е и характерът му. Злъчният човек има зелен ореол, кръвожадният – червен, мъдрият – син, и прочее. Ореолът на светията е лъчезарен, светложълт.

В ума и сърцето има по два центъра – положителен и отрицателен. Между ума и сърцето винаги трябва да има хармония.

13 август, неделя – второ събрание

(Прочете се от Евангелие от Йоана 14:1-14).

Говори се върху пространството и времето, които съществуват в Духовния мир. Ние тук, на Земята, сме в отрицателен полюс, а положителният полюс е горе, в Небето – към него трябва да се стремим.

Говори се за Бога и Неговите атрибути. Бог е върховната Сила, корона, която почива върху неизменна Мъдрост и интелигентност. В Него е всичкото благоволение и Справедливост, които са образ на Красотата. В Него е Добродетелта и предвечното спокойствие. Бог е Любов, която е над всяко същество; тайна, която е над всяка наука; промисъл, която превишава всеки разум; съвършенство, което надминава всяко понятие.

14 август, понеделник – трето събрание.

Прочете се от Даниила 10:13-21.

Прочете се от Йоана 11:5-16.

(На това събрание присъства духът на д-р Миркович, за когото имахме поставен стол около масата. Присъстваха тримата Невидими приятели, покровители частно на българския народ и изобщо – на славянството. Тия трима Приятели носят и името „Все“. За тия трима Небесни посетители бяха наредени три стола пред иконите в стаята, където ставаха събранията ни. При влизането в стаята всеки от нас се покланяше пред тях и тогаз сядаше на стола си поред.)

„Все“ значи Емануил, т.е. Господ с нас и между нас, който ни учи – Той е Великият Учител и Спасител. А Михаил е военачалникът, Гавраил – вестителят. Вероятно тия са тримата Ангели, които се явиха на Авраама при маврийския дъб и му обещаха бъдещото величие на народа, който щеше да произлезе от него, бездетния, защото у Бога нищо няма да е невъзможно.

(Прочете се Псалом 41:3, Изход 7:16, Деяния 18 и 22:14, 15.

Духът на д-р Миркович говори чрез П. К. Дънов. Духът на д-р Миркович поздрави всички ни и изказа съжаление, че не е работил както би трябвало да работи, когато бил между нас на Земята: „Долу минавах за мъдър и умен, а тук съм като малко дете.“ Той каза, че в Астралния мир духовете работят и почиват. Тяхната работа била да

преработват грубата материя и образуват видимия мир, в който ние живеем.

Приживе д-р Миркович обещал да се яви на г-жа Анастасия д-р Железкова. Запитан от нея, духът каза, че изпълнил обещанието си на 13-ий август, неделя. „Аз дойдох у вас и вие ми дадохте цвете“ – каза духът. И действително, в неделя, когато всички бяхме възлезли на горния етаж у г-жа Железкова, дойде на гости д р Рашев. Тя му подала едно цвете; това никой от нас не видя. Изглежда, че д-р Миркович се въплътил у д-р Рашев и по тоя начин изпълнил обещанието си. Духът на Миркович почти на всекиго от нас каза по нещо, а към Михалаки Георгиев завърши със следното: „На мъдрия ум не давай, на силния мост не ставай, за хляб не се продавай.“

Някои от нас запитаха доктора дали се е явявал на медиумите в Сливен и Търново. По повод на този въпрос стана спречкване между присъстващите. Понеже един от нас не ми даде думата да се изкажа, аз (Димитър Голов – бел. ред.) се обидих и казах, че думата има не той, а г-н П. К. Дънов, който мълчеше. Лицето на г н Дънов взе друг израз, той избухна и каза)

Тук няма никакъв Дънов, а Аз, Господ, който се проявявам чрез неговата душа. Вие забравяте, че мястото, в което се намирате, е свято. Засрамете се!

(Всички замръзнахме на местата си.)

15 август, вторник – четвърто събрание

(След молитва и четене на Светото Писание Господ чрез г-н Дънов ни отправи последните свои съвети и напътствания. През всичкото това време няколко птички, които бяха кацнали на дървото пред прозореца, сладко чуруликаха. Г-н Дънов, като слушаше птичето пеене, каза следното)

Както Господ весели тия птички отвън, така ще развесели и вас. Изхвърлете грижите от вашите сърца, защото те са, които ви спъват в познанието на Божествената Мъдрост. Те са мрачните облаци, които държат Небето винаги мрачно за вас и не можете да виждате. Светът е създаден за вас и вие ще бъдете негови наследници. Всички тия жилища и светове очакват вас. Те са ваши братя. Научете се да бъдете подобни на тях, да живеете в Радост, Мир и Веселие. Никога не се обезсърчавайте, защото няма за Отец ви нещо невъзможно. Ще имате големи благословения тая година. Всичко, каквото ви се случи, Бог ще го обърне за ваше добро.

Аз Съм, който ще обърна и смекча сърцата на тоя народ. Вие ще имате Моето присъствие през тая година и ще благословя всичките ви работи.

Приемете благословенията на Отец Мой сега и всякога. Амин.

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1907 г.

(Записал Д. Голов)

В 7,30 ч. вечерта имахме Господнята вечеря, която се състоя по следующия начин: във високо построената стая в зданието, в което държахме нашите събрания[19]*, над салона, в който се събирахме, се постави маса във формата, означена в показаната рисунка (**Фиг. 1**), на която маса бяха поставени пасхални съсъди*[20] *(**Фиг. 2**), а до нея – три стола за И., Е. и А. От салона по стълбите се изкачвахме в стаята и пред Господа един подир други изпълнявахме следното:*

***I.** Благодарихме Богу Отцу;*

***II.** Молихме се на Господа Исуса Христа, Иехова-Елохим, за да даде подкрепа на нас, близките ни, домочадията ни, народа, славянството и цялото човечество.*

***1.** Отец – благодарност Богу Отцу.*

---

[19] Зданието, в което държахме нашите събрания – мястото на провеждане на годишната среща на Веригата през 1907 г. не е известно.

[20] Пасхални съсъди – става дума за набор от мистерийни атрибути, изработени по поръчка на Учителя Беинса Дуно. Състоят се от тринадесет сребърни чаши (една голяма с образа на Христос и дванадесет по-малки).

__2__. Молитва към Господа Исуса Христа – Иехова-Елохим, за да даде подкрепа за себе, близки, домочадие, народ, славянство и цялото човечество.

__3__. Молихме се на Светия Дух – Адонай да даде просвета и изпълни с всяка Мъдрост, като при изпълнението на този пункт изказвахме и стъпката, която сме избрали: който от нас е избрал Любовта, ще каже, че е избрал Любовта; който е избрал Мъдростта, ще каже Мъдростта; а който е избрал Добродетелта – Добродетелта.

__4__. Правихме по три поклона и най-после,

__5__. Прочитахме лентата в Библията, поставена на масата.

__6__. Оставяхме пликовете с волните пожертвувания и се връщахме.

Обръщанията ни при изпълнението на горните шест стъпки ставаше по приложения образец. Редът, по който отивахме, бе следният:

1. Тодор Бъчваров;

2. Димитър Голов;

3. Михалаки Георгиев;

4. Петко Гумнеров;

5. Пеню Киров;

6. Константин Иларионов[21];

7. Анастасия Железкова;

8. Мария Казакова;

9. Анастас Бойнов[22];

[21] Константин (Костадин) Иларионов Пецов (1868-1929) – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, дългогодишен ръководител на Великотърновското братство. Роден в Габрово, завършва земния си път в София. Завършва военно училище в Русия, служи като капитан в Плевенския и Търновския гарнизон, граничен офицер в Цариброд. Организира купуването на къщата в Арбанаси, където е съставен Завета на цветните лъчи на Светлината. Оставя богата кореспонденция с Учителя Беинса Дуно (виж Петър Дънов, Писма до първите ученици, ИК Астрала, София, 1999).

10. Елена Иларионова[23];

11. Илия Стойчев;

12. Тодор Стоянов (Стоименов);

13. Гина Гумнерова.

Всеки един, след като изпълняваше шестте пункта, означени в образеца, слизаше и отиваше друг. Този ред, според както ни се обясни от г-на Дънова, се продиктувал свише.

Подир изпълнението на гореспоменатите наредби събрахме се наново в салона, отгдето всички заедно по горния ред, начело с г-н Дънов, се изкачихме наново горе, гдето застанахме пред масата и стана преломяване на хляба и подаване чашата, подир което г-н Дънов раздаде всекиму чашата, определена му Отгоре, с надписана буква, означающа името му, пълна с вино. И понеже предназначеното ястие за Пасхата беше на масата, то заедно с подадените ни пълни чаши, като взе всякой по нещо, под същия ред влязохме и насядахме на масата в салона, така, както е означено. След свършването на Господнята вечеря г-н Дънов ни покани за събрание утре в 4 ч. сутринта, когато имаме молитва.

---

[22] Анастас Бойнов (1848–1936) – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. Роден и завършил земния си път във Велико Търново. Адвокат, първоначално председател на спиритическия клуб в града. В неговата вила се провеждат годишните срещи на Веригата в периода между 1910 и 1915 г.

[23] Елена Иларионова (1878–1956) – една от първите ученички на Учителя Беинса Дуно, дългогодишна ръководителка на Великотърновското братство, съпру- га на Константин Иларионов. Родена в Плоещ, Румъния, завършваземниясипътвъвВеликоТърново.Първоначално работи като учителка, по-късно основава частно училище в дома си. Оставя богата кореспонденция с Учителя Беинса Дуно (виж Петър Дънов, Писма до първите ученици, ИК Астрала, София, 1999).

Фигура 1. Схема на вътрешната обстановка в стаята за събрания, Варна, 1907.

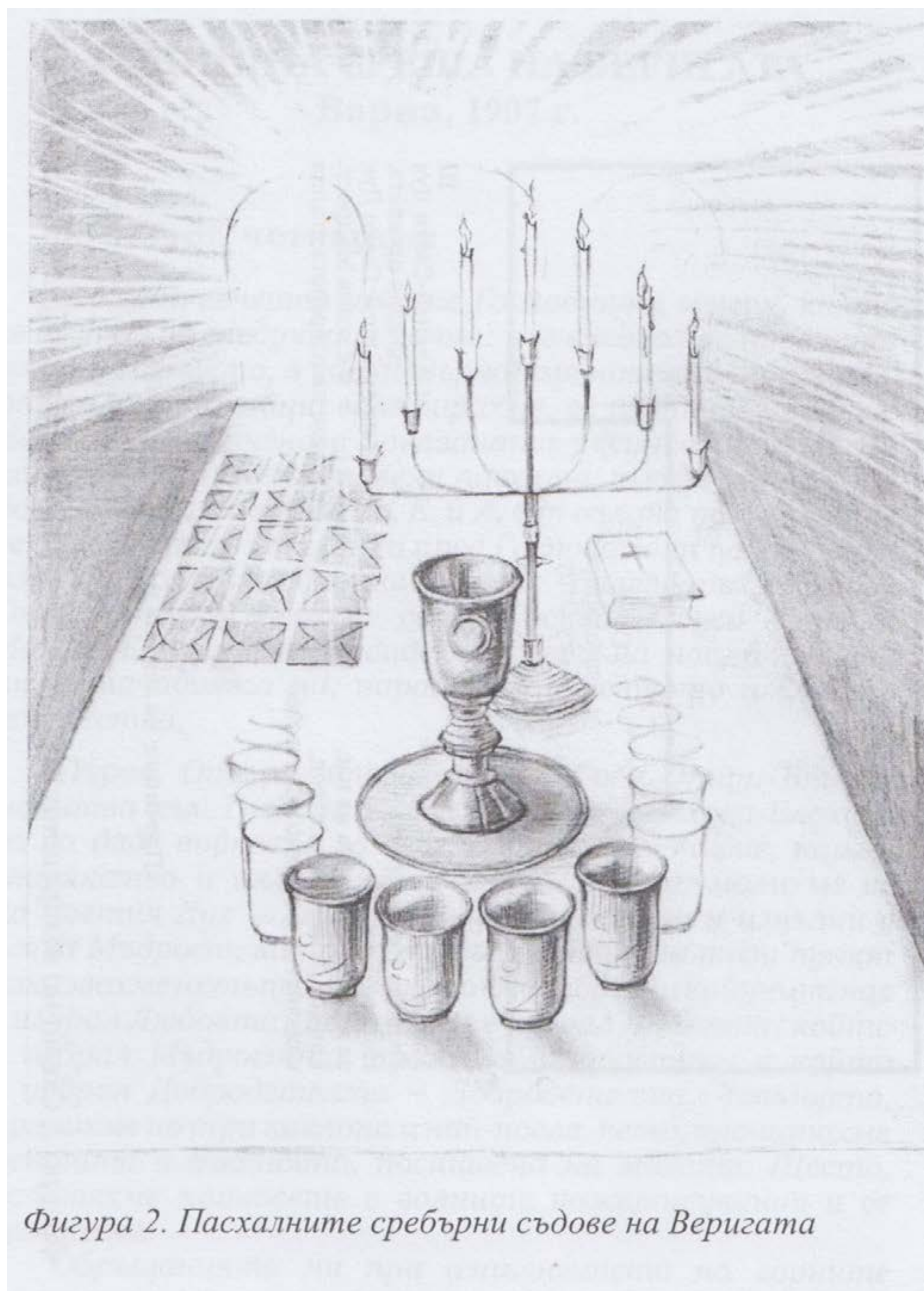

Фигура 2. Пасхалните сребърни съдове на Веригата

16 август, четвъртък

(В 4 ч. заранта всички се събрахме в салона, гдето ставаха събранията ни и отгдето в 5 ч. точно се изкачихме всички заедно по снощния ред: Тодор Бъчваров, Дим. Голов, Михалаки Георгиев, Петко Гумнеров, П. Киров, К. Иларионов, Ан. Железкова, Мария Казакова, Анастас Бойнов, Елена Иларионова, Илия Стойчев, Тодор Стоянов и Гина Гумнерова. Всички застанахме пред масата, г-н Дънов чете една молитва и ние повтаряхме подир него.)

След молитвата завърнахме се в салона, насядахме на местата си и г-н Дънов в 6:00 ч. между другото каза:

Днес ще сформираме Веригата в Астралния свят.

В света има седем положителни магнетически течения и толкова отрицателни:

1. Първото магнетическо течение е в краката;

2. Второто течение е в сврързка с човешките сили, човешката енергия;

3. Третото течение е свързано с човешкото чувство;

4. Четвъртото – с човешката мисъл;

5. Петото – със съзнанието на човека;

6. Шестото течение е течението на Живота;

7. Седмото течение е свързано с висшето проявление на човека, с човешкия Дух.

Тия течения могат да се разредяват и сгъстяват и според това разредяване и сгъстяване са и разните състояния на човека. Когато едно проявление се сгъстява, минава едно преходно състояние. Затова всяко едно разредяване е акт на творчество и всяко сгъстяване е акт на порядък.

Излишъкът на нещата създава злото и щом се изчисти злото и остане самата сграда, остава Доброто. Когато нашето тяло се гради и съгради, излишъкът ще падне в низшите сфери и този излишък ще стане творческа основа на друг свят.

Когато човек не разбира мястото си на работа в тази сграда, той сгъстява състоянието си, образува се гъста атмосфера и спира своята деятелност. Когато дойде друго течение и те измести от течението, в което си турен, тогава ще усетиш страдание у себе си. Например, когато мислиш лошо за другиго, това показва, че си в едно противоположно течение и страдаш. Не прилагайте този принцип в частност, а го прилагайте в общност: не се осъждайте, аз не искам да се осъждате.

В Умствения свят се иска да бъдете активни, но същевременно спокойни. Леността е знак за сгъстяване на течението. Човек може да бъде активен, да не прави никакъв шум, но всъщност пак да работи. Не е шумът, който показва работа, а плодът е, който показва работата. Светлината например не прави шум, но е такъв творчески акт, щото повдига Живота.

Бог запълня всяко пространство, но в Него съзнанието е друго. Колкото повече Божественото съзнание се усилва, толкова повече и Божествените центрове се усилват и с това ви се помага.

Хората често пъти са отражение, отклик на онова, което желаят – страстите на Земята и душата се отразяват върху вас. Земята не е от напредналите души и ако се оставим на нея, няма да напреднем. „Великата блудница“ – то е нашата Земя, която, така да се каже, блудства с другите земи. Помнете: има отиване надолу и нагоре. И ако Земята се привлече от по-лош свят, ние ще станем още по-лоши.

Близо към Бога и далече от Него. Близо към Бога сме, когато се приближаваме към центъра, а далече сме, когато се отдалечаваме от

него. Така – в един кръг: колкото отиваме към центъра, толкоз по-голям е кръгът.

Откак човек се съзнае като човек, необходими са седем прераждания, за да стигне до Бога. В седемте прераждания той достига до степента светия. И по тази група кръгове се отива по Яковата стълба (**Фиг. 3**).

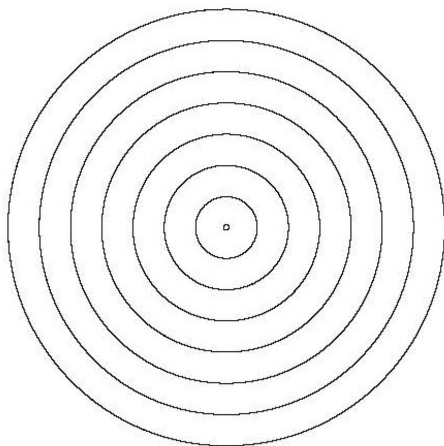

Фигура 3.

Как трябва да се повдигате? Във вас теченията още не са свободни, те са още сгъстени. Вие все се пазите един от друг и се страхувате един от друг. Вие сте готови всякога да се страхувате от човеците. Не се бойте, че може да пропаднете. Знайте, че е невъзможно да се изгубите – Бог, който е всесилен, ще избави всичките.

Научете се да познавате Бога. Бог сега е във Веригата, гледа ви, но вие Го не познавате. Научете се да Го познавате. Ако вие съзнавате, че Бог е във вас, то Светлината, която излиза от вас, ще озари всеки един брат и вие ще го виждате такъв, какъвто си е. Ще

виждате, че сте скубали косата на един ваш приятел, та ще се разкаете.

Ако дойде една лоша мисъл, кажете ѝ: „Ти не съществуваш и нямаш сила над мен, ти си илюзия и нямаш сила над мен.“ Защото лошите духове понякога хипнотизират и връзват човека, но ти можеш да се освободиш от въжето на лошия дух. Когато дължим на някого, ние постоянно мислим за него, неговите магнетически течения ни препятстват и ни спират; затова добре е всякой да се освободи от онова, което дължи на другиго. Така е и със скарването: някой те обиди например и ти постоянно мислиш защо те е обидил. Ако искаш да се освободиш, трябва или у него да се роди съзнание, или ти трябва да оставиш тази мисъл да си отиде.

За да бъдете в Божествена хармония, трябва да се държите винаги [във връзка] с Главния център. Например направете такъв един опит: когато се намерите в крайна нужда, обърнете се към мене със съзнанието и аз ще ви помогна.

Пазете се от мислите на гордостта. Молете се един за другиго, защото на другите като не е добре, и на вас не е добре. Ако мислиш, че ти си спасен, а хората не са спасени, знай, че ти сам не си спасен. А когато мислиш, че хората са спасени, тогава и ти си спасен.

България мяза на един луд бик и тази Верига е едно въже, с което сме го вързали. А вие не бива да се плашите, че Веригата ще се скъса, защото по-скоро рогата на бика ще се строшат, отколкото Веригата да се скъса. Трябва да знаете, че не само рогата, но и шията на бика е вързана.

Наистина, че другите хора ще черпят от вас, но вие трябва да се радвате, че чрез вас иде подобрение. Може да попитате: „Ами че ние ли сме най-добрите?“ Вие не сте най-добрите, но сте най-подходящите да се повикате за дадената минута. Не се безпокойте, че

не сте духовни или дали ще станете духовни. Мисълта да станете духовни да изчезне от вас, защото ако се питате дали днес сте по-духовни, това значи да се спъвате в Пътя си.

После, не прецеждайте комарите и да казвате: „Той направи еди-каква си погрешка.“ Не бързайте да си давате съвет, да се учите, защото винаги ще се раздразнявате един друг. И ако някой от вас има да каже нещо на другиго, нека му каже в очите ясно и откровено, а не задкулисно. Бъдете прями пред Бога – откровени, в смисъл на чистосърдечни.

Вие трябва да стоите спокойно – даже и когато ви дялат, да сте спокойни, да не мърдате; инак повече ще страдате. Архитектът знае колко пъти и как да сложи чука си.

У вас много пъти ще се роди тщеславие и гордост и това ще произтича от едно състезание: ще искате всякой да излезе най-напред. Но аз ви казвам, че всичките ще излезете напред, защото всякой един от вас ще стане опорна точка, с която ще се движи Веригата. И после, да знаете, че около вас ще се образуват и други вериги и вие ще влияете върху тях.

Ако Господ ви люби, радвайте се на това, защото сте свързани с Великия свят на духовете и тогава да сте благодарни, че и на Земята ви е добре. Повечето от вас ви спъват материалните работи, а малцина ви спъва философията. Но казано е: „Няма който да е оставил баща или майка, да му се не даде стократно.“

Бог да ви даде богатството, щото да се радвате в делата си и в работата си. На всякой един от вас ще се даде онова, от което има нужда – само дръжте чисти желанията си. Дръжте стока първокачествена и плащайте добре на слугите си. И всичко така като струвате, ще се подобри лицето и душата ви, и ще станете по-красиви

и вътрешно, и външно. Човек може да бъде красив само когато Господ е в него, защото Красотата е Божествен атрибут.

Тия от Веригата, които са по-слаби, ще имаме още едно събрание, за да се помолим за тях, та да се подобри положението им. И аз ще ви кажа какви работи не сте довършили, та да ги свършите.

Вие трябва да пазите да не се сближавате много един до друг. Защото вземете например две дървета: щом много се сближат, изсъхват; когато, за да виреят, трябва да съществува известна дистанция помежду тях. Спрямо човеците всякога трябва да даваш толкова, колкото вземаш.

Няма желание, няма мисъл у вас, която да не се осъществи – всичките ще се осъществят на своето си време. Няма желание или нещо, което вашата душа е пожелала, та да ви се не даде. Само че не бива да бързате, да изваждате вложеното в банката предварително в аванс. Не се насилвайте, защото с насилие и мъчене работата не се върши. Гледайте да запазите това, което ви е дадено, защото ако си излеете чашата, никой не ви е крив.

Довечера ще имаме събрание в 20:00 ч.

В 20:30 ч. вечерта събранието се продължи. Между другото и сега г-н Дънов каза:

Вие се чудите как ще виждате и как ще слушате. Но вие имате физическо зрение и физически слух; една стъпка напред – и ще се яви астралното зрение и слух. Вие се спъвате от това, че Астралният свят е различен от този, обаче вие ще го намерите, че е подобен на този свят, с тая разлика, че е само по-хубав. Астралният свят е далече стотина километри над Земята.

Вашите духове, когато се явяват, си оставят телата в небесните съкровища. И ако искате вие да се яви един от вашите Учители,

трябва да се подготвяте цяла година и да разберете Живота. Ако сте подготвени, един от нашите Приятели може да се яви.

Какво разбирате под думата добър човек? Когато казваме добър човек, подразбираме, че неговите мускули и кости, и неговото тяло изобщо са в порядък. Добрият човек не може да бъде болен, а всякога е здрав.

Когато говорим за Добродетел, винаги разбираме човешката личност, но тя обема нещо повече. Един добър човек винаги може да спазва своето равновесие.

Ние се страхуваме да не изгубим мнението на един човек, но добрият човек никога не си изменява мнението. Ако сте добри, няма какво да се не разберем.

У вас се зарежда мисъл дали сте добри. Всъщност вие сте добри, но сте лениви, имате духовна леност – не мерите и не знаете как да употребявате Добрината. Понякога се показвате много работливи, но това е само привидно. Приличате на един човек, който работи само когато господарят му е при него, а щом си замине, почва да работи, както си знае той. Леността е следствие на Земната душа, която ви завладява. И Господ, като вижда, че хората са много мързеливи, изпраща им страдание, за да напуснат мързела.

От леността вие можете да се освободите по следния начин: трябва да се повдигнете духовно, за да можете да влезете в една атмосфера, която ще способства за вашето повдигане. И затова, когато ви дойде една добра мисъл, изпълнете я и не я пренебрегвайте, защото ако я изпълните, тя ще ви помогне, за да се повдигнете.

На вас сега трябва да се припомнят старите светувания, защото за много хиляди години сте се скитали, та сте забравили как сте живели в Небето. И затова сега е нужно да ви се напомни.

Там, гдето има леност, не може да се развие волята. Затова Добродетел и леност са две неща несъвместими.

Ако бихте видели един възвишен дух каква енергия, какво постоянство и настойчивост има, щяхте да се чудите.

Ако някой от вас сполучи да повдигне някого, повдигате себе си и това е вашата награда.

Земната душа е, която ви препятства в Живота, и тя е, която ви държи надолу.

Няма нужда да се съмнявате и страхувате в Пътя си, защото тези Учители, които сега ви се дават, ще ви ръководят и направляват. Един пътник в гората може да се съмнява и страхува, ако нямаше водител, но щом има водител, няма нужда от страхуване.

Обърнете внимание върху тримата Приятели, които ви са назначени [за] Учители, и като изхвърлите леността, ще пресечете всичките нишки на влиянията, които ви спъват из Пътя ви. Вие можете да си помагате един друг из Пътя.

Спрямо тоя свят вие имате работа, затова не искам да ви вземам от света, а да работите. И силата отгоре ще дойде постепенно, полека-лека, едновременно с деятелността, която проявявате.

Сега вие търсите лек за леност, нали? Аз ще ви кажа, че тоя лек е да се научите да любите. Всичко в света зависи от Любовта и ако опитате това, ще видите, че е така.

Молете се, за да ви дадат упътвания Отгоре.

Вашите умове не могат да издържат влиянията Отгоре в тази минута и затова нека свършим засега, а утре в 9 ч. сутринта ще имаме пак събрание.

17 август, петък

В 9:30 ч. заранта, след прочитането на стиховете от 17-и до 26-и от Евангелието от Йоана , г-н Дънов каза:

Човешкият живот започва с Истината. Думите в прочетеното от Книгата Господня освети ги означават очисти ги – Светостта и Чистотата са синоними. Светостта е едно състояние на Духа, в което няма никаква дисхармония. В него не могат да се появят никакви лоши чувства и желания и няма почва за грях, защото в този свят всичките желания са ясни на Духовния свят; и нищо не може да се зароди, което да бъде грях за тях. Затова в прочетеното се казва: „Освети ги чрез твоята истина", защото ако така сте осветени, злото няма да има почва.

За да бъде човек осветен от Бога, трябва да бъде готов да слезе и в ада, и да отиде на Небето – където и да го праща Господ. И не бива да се поражда подозрение, че това, което Бог му дава, е зло за него. Един човек, осветен чрез Истината, ако и в ада да слезе, той и там ще хвали Светлината. Затова безразлично е къде ще го изпрати Господ.

Затова ние поставяме Истината да съответства на очите на човека, гдето основата на неговия мозък може да се осветлява. И понеже основата на мозъка съответства на низшите сфери, то не може да се слиза под низшите сфери на тялото. Затова основният камък на мозъка е Истината на ума и всякой, който гради знанието си без Истината, това знание ще се срути. И затова основа на Знанието е Истината. Само Истината е, която разкрива творческата деятелност на Бога. Вас ви се струва, че Истината е нещо неодушевено, само една дума, но Истината е един акт. Когато Господ иска да разкрие Своя творчески акт, да разкрие Себе Си, каква мисъл има Неговото

желание? Това Негово желание спрямо нас ние го наричаме Истина. И така, да живее човек с Истината, значи да бъде заобиколен със Светлината на Божествения Дух, който работи.

Истината е едно велико течение, което слиза от Царството на Виделината на Божествените светове и в по-низшите светове образува краските. Истината във физическото поле се появява в червената краска – основна краска на Живота, гдето подкача[24] всяко органическо развитие. Червената краска по естество е най-долна в лествицата[25] на краските, но същевременно тя е най-високата.

Когато Истината слиза Отгоре към физическото поле, в каквото състояние намира човека, такива и вибрации ще възпроизведе. В най-низшите проявления на червената краска се проявяват най-низшите организми. Тия низши организми всякога проявяват една средна деятелност към тия човеци, с които имат сходство. И ако средата, в която живее един човек, е чрезмерно гъста, те от дъното на Живота почват да излизат към повърхността; и колкото повече се сгъстяват долу, [толкова] излизат към повърхността и вследствие на това се явяват разните болести. Болестта е следствие на борбата на човешкия разум, на човешкия организъм. Така, когато един низш организъм действа върху един висш и взема надмощие, образува болест. А когато висш организъм, висш живот действа върху един низш, образува здраве. Затова ако плътта има надмощие върху Духа, човек всякога ще боледува; ако Духът има надмощие върху плътта, човек всякога ще бъде здрав. Като знаете този основен закон, прилагайте го в живота си. Защото ако вие разрушавате това, което Господ е създал, другите ще ви разрушат повече. Ако вие не любите вашия Живот, как очаквате другите да го любят?

---

[24] Подкачам (арх) – започвам, начевам.
[25] Лествица (арх) – стълба, стълбица.

Да любите, това не значи да се удоволствате. Да любите, значи да се стремите към Бога и да го възприемате в себе си постоянно. Вашата Любов към Бога се проявява в три направления: първо, в стремление, което значи Правда; второ, в единство, което значи Добродетел; трето, в образ, който значи Живот.

Божията Любов спрямо вас се показва в падение, което значи Истина; в страдание, което значи Благост (какво мислите, че е последното?), и в смърт, което значи Осиновление. Сега се качвате нагоре и когато стигнете върха на вашето съвършенство един ден, ще разберете вашата Любов към Бога. Когато стигнете върха на вашето съвършенство, ще почнете да слизате надолу, ще разберете Любовта спрямо вас; защото, когато почнете да слизате надолу, за да помогнете на вашите братя, тогава ще познаете Божествената Любов спрямо вас. И тогава вие ще слизате и възлизате постоянно и това ще бъде вашата вечна Радост и Блаженство.

Почивка.

Във връзка с това вие искате да възпитавате волята си. За възпитанието на волята си ще употребявате жълтата краска, понеже при възпитанието на волята умът трябва да вземе активно участие, та известни сили да можем да ги управляваме и приспособяваме за всякой един даден акт. Една невъзпитана воля често пъти пада под червената краска със своите вибрации и се преобръща на една стихия. И за да се извади от това състояние, трябва да се употреби жълтата краска, която ще повдигне вибрациите над червената краска и ще започне да се развива по един нормален път.

Старайте се да си представите в ума жълтата краска и се старайте да си представяте съдържанието ѝ. Като гледате жълтото цвете например, волята ви се усилва. По този начин ще въздействате върху естествената ваша воля.

Тези от вас, които са си избрали първата стъпка, Добродетелта, те ще употребяват жълтата краска; тези, които са си избрали втората стъпка, Мъдростта, ще употребяват синята, а тези, които са избрали Любовта, ще употребяват розовата. И тогава ще правите разни съединения.

Добродетелта е основана на волята и ако нямате воля, няма да бъдете добродетелни. За волята е потребна жълтата краска, понеже умът взема участие.

И тогава, за да се възпитава сърцето, употребена е розовата краска; за волята – жълтата, а за Мъдростта – синята. Редът прочее е следующият: жълтата краска е основата, после иде синята и после – розовата.

В музиката двата тона, които нямат подобен, образуват дисхармония, т.е. оттласкват само. И във вас, когато се намира антипатия, трябва да се лекуват вълните на вашата душа. Например някой ви открадне парите; ако вие кажете, че тия пари са били негови и си ги е взел, тогава се успокоявате.

Добродетелният човек е богат, защото се не гневи. И ако във вас имате някакъв недостатък, вие сте сиромаси. Сега учите начините как да богатеете. Вие много пъти се оплаквате от вашите погрешки, но ако знаете как да ги следите, щяхте да научите много добре себе си. Защото именно от погрешката се показва, че сте имали едно слабо място. Така че, за погрешките не се разкайвайте, че сте ги направили, защото вие не можехте да ги не направите.

Колцина от вас се усещат слаби и искат да имат помощта на Веригата? Тези от вас, които имат спънки, какво искате да им се помогне? Законът е, че колективните благопожелания съдействат, за да се усили този, който желае. Сега – във Веригата да се отмахнат тия препятствия, защото един, който е недъгав, може да накара друг,

който е по-силен, да изхарчи повече сила, отколкото трябва. Така който почне да се моли за другите, показва, че се е усилил, а който се моли само за себе си, показва, че е слаб. За да може Веригата да помогне, трябва колективна молитва.

Тази година можем да направим така: всякой, който се намира в нужда, отправете до мен писмо и аз ще ви определя време, когато да се молите. И да знаете, че ще се определи една форма на тия писма, щото когато го получите, да знаете за кого да се молите. И в такива случаи винаги ще призовавате тримата Приятели, като казвате и имената им. А когато призовавате Приятелите, казвайте:

„Господи Исусе Христе, Иехова-Елохим; Утешителю, Дух Святий-Адонай!“

Вечерта в 20:30 ч. – събрание и приятелски беседи върху разни въпроси.

18 август, събота

Сутринта се събрахме към 9:00 ч. и г-н Дънов между другото каза:

Има нещо на всички да се даде. И това, което ще ви се даде сега, няма никому да го показвате, нито излагате на чужди очи. Това ще пазите до една година, как ви се даде. Всякога, когато се молите, ще го представяте пред себе си и тогава ще започвате всяко ваше прошение и молитва. Така е желанието на Ръководителите. Даже един на други няма да показвате това, което в тазгодишното събрание ви се даде, а всякой ще си го запази само за себе си. Защото тук е един вътрешен духовен закон: за да растете в истинската Мъдрост и Любов, трябва да спазвате абсолютно Божиите желания. Няма нужда от философии от ваша страна, защото тогава ще значи, че вие да сте по-мъдри от Бога. Само по този начин вие ще можете да възприемете Божествената Мъдрост и затова вие трябва да спазвате всичко. Ако у вас трябва да се проявява Любовта, това е Неговото желание и следователно вие ще бъдете израз на това, което желае. Между източника и реката никога не трябва да се образува борба.

Законът е такъв: чрез закона за Добродетелта от Духовния свят сте слезли тук. Чрез Добродетелта сте слезли в материалния свят, събрали сте всички нечистотии и Любовта е, която ще ви изпере, а Мъдростта ще ви заведе на Небето. Затова, като се върнете в Небето, не трябва да се връщате празни.

Понякога Истината се поставя в най-простия вид, но само когато едно цвете се развие, тогава ще видите какво е то. И семето само когато узрее, може да се види какво е то. Вие ще разберете отпосле това, което с език не може да се каже, защото има неща, които с

човешки език не могат да се обяснят. Преди десет хиляди години как хората са разбирали нещата, а сега как ги разбират? Затова от човешко гледище живеете в бъдещето, а от чисто Божествено живеете в настоящето. Не стойте като фалирали търговци, които само мислят, нито да размишлявате за онова, което ще бъде, а само се радвайте на настоящето, защото то е, на което вие може да се радвате.

(След горните думи г-н Дънов ни остави и се качи горе, в горната стая над салона, в който се събирахме, и се върна в 12 ч. на обед. После, в 1,30 ч. се изкачи пак и се завърна в 2 ч. и продължи)

Утре, 19-того, понеделник, в 4 ч. сутринта, ще имаме събрание, което ще продължи до 12 ч. За това събрание се подгответе всички с вашите просби, които имате – било за себе си, било за домашните ви или ваши приятели. Пригответе си и всички въпроси, които ви смущават, та тези просби и въпроси да ги изкажете в утрешното събрание.

Личните ви пликове ще ви се дадат утре. Това, което ще ви се даде тази година, винаги ще го имате пред себе си, понеже всякой един плик, който ще го носите, е свързан с известни магнетически течения, та когато забравите плика, няма да бъдете послушвани. Плика трябва да пазите от чужди очи. Ако само един път някой от вас покаже съдържанието на написаното в плика на някого, който и да е бил, па ако ще да е на някого от вас, губите всичко онова, което искате.

За молба винаги ще избирате [време] и в него да правите моленията си. Плика винаги да държите така, щото да не се мачка, а когато отивате в нечисто място, ако Духът ви подсети, оставяйте го. Най-хубавото време за молба през деня е от 4 до 9 ч. сутрин и от 9 до 12 ч. вечер. Доколкото спазвате този ред, дотолкоз и духовно ще се уякчавате.

За всяка седмица трябва да си избираме по един ден за молба, така щото от петдесет и две седмици, които са в годината, ще имате петдесет и два деня за молитва. Тия дни ще бъдат петъците – петъкът ще бъде ден за молитва. През него ден няма да се яде нищо готвено. Никого да не задължавате да ви готви през този ден, но ако има нещо сготвено през този ден, без да сте искали вие, можете да ядете, стига да бъде растителна храна. И като не задължавате никого да ви слугува, Господ ще ви помага, когато, ако ви слугуват хората, лишавате се от помощта на Небето.

В 15:30 ч. подир обед събранието се продължи. Г-н Дънов се обърна към Анастасия д-р Железкова, на която пред всинца каза:

Всички неща, които ви спъват, да ви не смущават, защото Духовният свят работи за вас. Постенето е една необходимост за уякчаване на волята. Това, което се иска от вас, е за ваше добро – умствено, физическо и духовно.

Към всички г-н Дънов се обърна с покана да поискат Отгоре да ни се определи денят от седмицата за молитва и всички изявиха желание за петък. И тогава той добави:

Тогава трите първи петъка от месеца ще бъдат за молба и през тях ще се яде това, което се обясни преди малко, а последният петък ще бъде за пост. За храна за през петъците можете да употребявате между другото и стоплено вино, варено в четвъртък жито, посипано със захар и орехи; позволено е и едно кафе или един чай. Отгоре не искат да ви направят спънка, напротив – това е една хигиена за съдействие на вашето физическо тяло.

И така, за през тази година остават следните правила: първо, всякой петък в седмицата ще се молите за уякчаване на Веригата, като в молитвата си прекарвате в ума си имената на всичките във Веригата; а последният петък се определя за пост и молитва; второ,

които пък искат да се молят за умрелите, да струват това в петък преди Рождество, петък преди Великден и онзи преди Голяма Св. Богородица. И това всичко се определя за една година. При все че ще се молите за умрелите, през горните три петъка пак не ще можете да им помогнете, освен ако се молите за тях с дълбочината на всичкото ви сърце.

С повдигането на този въпрос – да се молите и за умрелите ви – правите една грешка, защото за да можете да помогнете за Астралния мир, трябва вие да сте се повдигнали. Защото преди да можете да помогнете на вашите умрели и преди да ги намерите, за да им помогнете, ще се явят около вас други в Астралния мир, които тоже ще искат помощ, та вие ще се намерите в чудо.

Както казах, личните ви пликове утре ще ви се дадат и това, което ще бъде писано в тях, хвърля Светлина върху Пътя, в който трябва да вървите. В съдържанието на писаното в плика се дават на всекиго по три думи да ги разберете и ако сторите това, ще вървите успешно в Пътя си.

Обмислете всичко, за което ще се молите утре заран, отнасящо се лично до вас, за вашите материални и духовни нужди. Искайте благоволението Божие за отстранение на всички препятствия, които спъват Неговото Царство. Ще се молите всякой един да напредвате в избраната ви стъпка.

Молитвата, която ще предоставите утре всички поотделно, ще подкача така: „Господи Исусе Христе, Иехова-Елохим; Утешителю, Дух Святий-Адонай...“ А пък ще свършвате с думите: „Защото, Господи, в идването на Твоето Царство е нашата Радост; в осветяването на Твоето Име е нашата Слава и в изпълнението на Твоята Воля е нашата Любов.“

19 август, неделя

В 4 ч. се събрахме в салона, гдето ставаха събранията ни, а в 4,40 ч. рано сутринта се събрахме в стаичката над салона, в която стаичка стоеше още масата със съсъдите върху нея. Г-н Дънов определи местата ни около масата, както е означено по-долу (**Фиг. 4**).

ИЗТОК

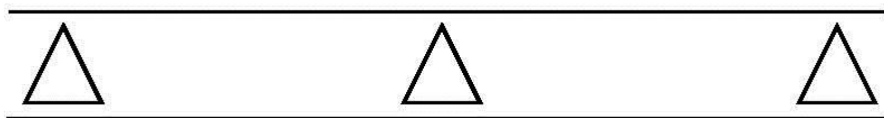

П. К. Дънов

Д. Голов

И. Стойчев

М. Георгиев

А. Бойнов

Пликове

Библия

Т. Стоянов

П. Гумнеров

Т. Бъчваров

П. Киров

М. Казакова

А. Желязкова

Е. Иларионова

Г. Гумнерова

К. Иларионов

ЗАПАД

Фигура 4. Подреждане на участниците, В. Търново, 1907 г.

Наредени така, след като се молихме с Господнята молитва и Добрата молитва, г-н Дънов прочете следните стихове: Матея 2:20, Йоана 12:5 и Псалом 21:3, след което всякой един от нас изказа сам тихо своята молитва, както ни бе поръчано.

А подир това тихо в себе си, поотделно, по диктовка чрез г-н Дънов се молихме всякой един за: Веригата, за тези, които съдействат за Царството Божие, за българския народ, за духовенството, за учителите, за учениците, които посещават училищата, за всички държавни служители – да ги вразуми Господ, за всичките земеделци, за всичките бащи и майки, за всички млади и стари, за цялото славянство и за всичките други народи.

Като се свърши и туй, всичките онези, които са избрали Добродетелта, обърнаха се към стола на Добродетелта. Онези, които са избрали Мъдростта, обърнаха се към стола на Мъдростта (Истината), а тези, които са избрали Любовта – към стола на Любовта (средния стол).

А след всичко туй г-н Дънов обяви, че Господ казва:

Да се не устрашава вашето сърце през тази година. Да имате дързост и Той ще ви благослови. Ще имате всичкото Негово съдействие, така щото вашата вяра да расте. Всичкото ваше страдание ще преобърна в Радост и веселие. Да бъдете верни на това, което сега ви се дава, и ако се окажете верни на малкото, ще приемете и многото. Да просветнат така вашите дела, щото като ги видят човеците, да прославят Отца вашего, който е на Небеса. Да се не смущавате, да се не тревожите за нищо, защото от началото Той е изготвил всичко за вас и никога не трябва да забравяте своето призвание, за което сте пратени на Земята.

Подир тези думи Господни се поклонихме по три пъти и слязохме долу в салона, гдето в 6:00 ч. сутринта се сложи закуска, подир която г-н Дънов ни продиктува следующото:

Молитвата „Хвала“:

Господи, Боже наш, душата ни има тихо упование на Теб. Открил си ни Пътя Си и виждаме Твоята благост, изявил Си ни милостта Си и виждаме дълготърпението Ти, показал Си ни Любовта Си и виждаме Твоята доброта, посочил Си ни Истината и виждаме Твоята святост, изявил Си ни Името Си и виждаме Твоята Правда, научил Си ни на всяка Мъдрост и знание и виждаме Твоите велики дела, обърнал Си сърцата ни и виждаме Твоето присъствие навсякъде, просветил Си ума ни и виждаме Твоите творения, че всички са добри, опасал Си ни в Силата Си и гледаме Твоето могъщество.

И след всичките добрини и благости, които Си излял отгоре ни, според Твоята вътрешна Пълнота, нашето желание е винаги да гледаме Твоето лице и да се радваме и веселим в пълнотата на Твоята Любов. Ние Ти благодарим за Твоята милост и грижливост, с която Си ни заобиколил. Нашата душа винаги се радва, че милостта Ти ни следва. Ти всякога ни слушаш и Си готов винаги да ни крепиш и да ни даваш помощ, когато сме в нужда.

Благий Господи, Великий Отче на Небето, избавяй ни от ухищренията на лукаваго. Ето, Ти Си говорил и ние вярваме, че Ти ще ни утвърдиш вовеки, за да Те славим.

Господи, Ти, който Си неизменен, закрепи нашите слаби братя и сестри, за да пребъдем всички в Теб и да пребъдеш в нас, за да сме в едно, както Ти и Отец, и за да Те прославим с плодовете на Живота си пред човеците.

Благий Боже, който Си ни дал Живот и здраве, който ни насищаш с хляб и вода и ни задоволяваш с хилядите Си

благословения всякой ден, Твоето Слънце изгрява всяка заран като младоженец и тича в пътя си, който Си му начертал. То ни донася и разпръсква Твоите благословения повседневно. В Твоето Име оживотворява всичката Земя, задига и донася облаците, напоява земята с дъжд и влага и изважда всеки стрък изпод земята, украсява полските цветя с всичката им хубост, която Си им дал отначало. Развеселява всички живи същества и човека, когото Си направил според подобието Си. Вдъхва в неговите жили Вяра и Надежда да се труди и работи, като му казва, че Ти ще благословиш труда му.

Велики са Твоите наредби! Всички ние, Твои чада, днес идем да Ти поднесем своята благодарност. Облякъл Си ни в дрехите на Живота и колко са хубави тия облекла, в които Си ни обгърнал!

Благословений Господи от всичките векове, приеми нашата благодарност, която Ти поднасяме от душа. Амин.

Обясни се от г-н Дънов, че тази „Хвала“ (Хваление) всякой от нас ще прочита след всякой петък, определен за абсолютен пост, т.е. само веднъж в месеца.

Раздадоха ни се пликовете със съобщенията, след което си разделихме по малко от виното и зехтина, които предстояваха пред Господа.

В 9:30 ч. наново се събрахме около масата в салона. И сега г-н Дънов ни попита: „В този момент какви са вашите мисли?“ Някои от присъстващите казваха какво са мислили в тоя момент. Понеже беше съставен един списък на политическите лица в България, на хора, които политиканстват и се занимават с политика, то г-н Дънов попита: „Какво мислите за тия хора в списъка?“ Някои от нас изказваха своите мнения.

А след това г-н Дънов покани някой от нас да посочи по една страница от Библията, както и по един стих от страницата. Най-напред бе поканен Т. Бъчваров, който посочи Псалом 69:5; после Д. Голов избра Захария 14:7, Пеню Киров – Битие 18:13, Анастасия д р Железкова – Четвърта книга на Царете 23:18, Мария Казакова – Иоил 2:7, Елена Иларионова – Изход 9:3, Илия Стойчев – Битие 21:3, Мих. Георгиев – Четвърта книга на Царете 8:3, А. Бойнов – Четвърта книга на Царете 17:17, Константин Иларионов – Второ Коринтяном 13: 9, Петко – Лука 6:7, Гина Гумнерова – Деяния 4:7, и Тодор Стоянов – Йоана 21:23.

След прочитането на избрания от Т. Бъчваров стих г-н Дънов каза:

Да, Бог знае безумието на всичките тия хора (*Думата е за означените в списъка политически лица*).

А след прочитането на стиха, избран от Ан. Железкова, г-н Дънов каза:

Има се надежда.

Подир прочитането стиха на Мих. Георгиев се каза от г-н Дънов следното:

Седем години ще има страдание и към 1914 г. ще се върне България.

Най-после, след като се прочете стихът, избран от Т. Стоянов, г-н Дънов каза:

Значи, на вас се каза да вървите, без да гледате другите.

Г-н Дънов избра и прочете От Лука 24:4, а пък след това каза:

На Македония ще бъде дадена една малка свобода (*това е казано преди 3–4 години*), на която ще се радва. До 1914 г. все ще има преговори, дипломатически преговори, интриги и разпри между европейските народи. Тези неща са в реда си и ако ги знаете всички, ще ви спъват. Че е взето решение в съвета, е вярно. Свободата на

Македония ще дойде пак от европейските народи – Англия, Франция и Русия ще участват в даването на свободата. Русия, щом се освободи от вътрешните си разпри и от Крайния [Далечния] изток, ще започне да борави с политиката си на Близкия изток.

Ако слушате Небето, ще ви употребят като посланици и ще работят чрез вас.

Урожаят ще зависи от разположението на народа. Гладът в България може да се отмени, а може и да се ускори. През тази година мнозина ще поумнеят, защото една Верига всякога може да предизвика глад в една страна. Да се предизвика глад, е много лесно нещо. Една Верига може да предизвика и плодородие, и глад. Илия се помоли и нямаше дъжд три години; помоли се и дойде дъжд. Илия беше само [дух] на Правдата, а Елисей имаше двоен дух, като искаше Правдата и Любовта, и затова го виждаме, че беше благ.

Сега вече приближаваме към свършека. Приятелите ни скоро ще си отпътуват.

10:40 ч. сутринта

Поздравлява ви Доктора Отгоре. Той казва: „Бих желал да съм с вас. Човек все ще разбере своето предназначение, но малко късно. По-малко лутане, повечко работа. Благодарим ви за добрите чувства, които храните към мен!“

Приятелите си отидоха *(10:50 ч.)*. При заминаването си Приятелите ни казват: „Да пребъде благословението Ми през цялата година към вас.“

След горното всички съсъди, които предстояваха горе пред Господа, се снеха долу в салона по следния ред: Мих. Георгиев донесе голямата чаша, Илия Стойчев – табличката, светилника (канделабъра) – Иларионов, трите стола – Голов, Бъчваров и Пеню Киров, чаршафа – Гина Гумнерова, Казакова и Ел. Иларионова, а

всичките малки чашки отгоре снеха Петко, Гина, Железкова, Войнов и Ел. Иларионова.

Най-подир г-н Дънов каза към всички ни:

Поздравлявам ви със събора и благополучно да си отидете по домовете!

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1908 г.

(Записал Д. Голов)

9 август, събота

На събора са повикани и дошли:

Анастас Бойнов,

Гина Гумнерова,

Димитър Голов,

Илия Стойчев,

Елена Иларионова,

Константин Иларионов,

Мария Казакова,

Михалаки Георгиев,

Пеню Киров,

Петко Ив. Гумнеров,

Тодор Бъчваров,

Тодор Стоянов и

Анастасия д-р Железкова.

Преди обед бяхме свободни. От 4 ч. г-н Дънов почна да приготовлява горната стая, а в 9,30 ч. се събрахме всички в заседателния салон, когато ни се съобщи, че това събрание било едно от подготвителните.

След „Добрата молитва“, четена от всички, г н Дънов ни съобщи, че от 10 ч. вечерта ще се започне бдение. Всякой един от нас по азбучен ред ще се изкачва в горната стая, над заседателния салон, и ще има бдение по един час, което бдение ще се състои в размишление, изповедание, моление и хваление – кой както чувства ръководството на Духа. „Тази година – каза г-н Дънов – ще присъства само Господ Христос, който е ръководител на Веригата.“

Бдението започна от 10 ч. вечерта на 9 август, събота, и се свърши на 10 август, неделя, в 11 ч. през деня, преди обед. За бдение се изкачвахме по следния ред:

***1**. Ан. Бойнов – от 10–11 ч.;*

***2**. Гина Гумнерова – от 11–12 ч.;*

***3**. Дим. Голов – от 12–1 ч.;*

***4**. Елена Иларионова – от 1–2 ч.;*

***5**. Илия Стойчев – от 2–3 ч.;*

***6**. Конст. Иларионов – от 3–4 ч.;*

***7**. Мария Казакова – от 4–5 ч.;*

***8**. Михалаки Георгиев – от 5–6 ч.;*

***9**. Пеню Киров – от 6–7 ч.;*

***10**. Петко Гумнеров – от 7–8 ч.;*

***11**. Тодор Бъчваров – от 8–9 ч.;*

***12**. Анастасия д-р Железкова – от 9–10 ч.;*

***13**. Тодор Стоянов – от 10–11 ч. преди обед на 10–ий август, неделя;*

Докато се изреждахме по горния ред, на тези, които бяха долу, г-н Дънов, между другите важни мисли, каза следните:

От тази изповед, която правите сега, зависи и благословението, което ще дойде.

Тази година ще ви се даде една емблема и ще започнете всички с бялата краска. И тази година каквото ще се даде, няма да дойде друг път. И затова винаги, когато усетите противоположна мисъл, тя е от пъкъла и я отхвърлете.

Какво нещо е Любовта? Любовта не е Животът, нито съзнанието. Любовта е следствие на Живота. Животът е, който се покварява, а душата не се покварява. Плътта, с която е облечен човек, тя се покварява.

Една от главните погрешки на Веригата е, че всякой един от вас иска да бъде господар на другите и тогава се поражда борба между вас. У вас Любовта не се е още зародила. Всякой, който се опита да лиши други от Божествената му свобода, ще бъде бит. Господ винаги говори чрез Добро, а подир това, ако се не взема от Доброто, последва наказание. Аз ще ви накарам всинца или да любите, или ще приложим закона на Любовта. Тази година искам да научите този закон, щото лошите елементи да се обръщат във ваша полза. Ерихонските стени ще паднат. „Не бой се, мало стадо, Отец ще ви даде Царство." Тази година трябва добре да живеете, да работите, а догодина Веригата ще се увеличи.

Един от нашите Приятели, които присъстваха лани, сега присъства в Русия и Англия, вторият – в Турция, а третият, Христос, който е и ръководител на Веригата, присъства тук.

В 12:10 ч. през нощта, тъкмо когато на бдение горе беше Дим. Голов, се дадоха: Псалом 135:6, 75:4 и Евреем 10:7. А пък в 1 ч. след полунощ Мих. Георгиев по свое внушение отвори Библията и му се падна Втора на Летовниците 22:17.

Продължавахме един по един да се изкачваме горе за бдение. Но като дойде 4 ч. сутринта, 10 август, неделя, тъкмо когато отиде горе за бдение Мария Казакова, се започна от нас славословие, като се прочетоха Псалом 105 и От Йоана 3-та глава. Всички прочетохме на крака „Отче наш" и се разотидохме. Обаче бдението остана да продължава до 11 ч. подир пладне.

10 август, неделя

В 4 ч. подир обед, наредени около масата в заседателния салон, след тайна молитва всякой в себе си, г-н Дънов прочете 17-а глава от Йоана и между другото каза:

Мисълта, която се взема от прочетената глава, е върху думите: „Това е живот вечен, дето да познаят тебе, единаго истиннаго Бога, и Христа, когото си изпратил“ (стих 3). И първият въпрос, който се повдига, е какво нещо е Вечният живот. Животът не е едно просто съществуване, защото ако това е Вечен живот, то всичките предмети съществуват. Вечният Живот седи във вечното развитие на съзнанието на Духа. А това се проявява чрез възприемане на Бога в себе си и произвежда това, което се нарича Вечен живот.

Вечният Живот има тясна връзка с всякой един дух, защото духовете, вън от Вечния Живот, са мъртви. Духовете всякога са съществували в Бога и по това те са единосъщи с Бога и са съществували като семена за бъдещото развитие. Затова Бог във всякой един творчески принцип определя известни зародиши, които, като влязат в този творчески принцип, да придобият Неговото съзнание; и в това познание е Животът. Причината на истинското познание е желанието на Бога да се яви на тия духове, които чакат, за да излязат от Него.

Някога вие сте били такива духове, които сте били в Бога. И сега се поражда един принцип, за да се повръщате назад, та да образувате един кръг. И по законите ще се повърнете в по-голям кръг на развитие. Същество на развитието на човешката душа зависи от туй, че в Природата има една есенция, която е толкоз деликатна, щото човек през много съществувания може да хване много малко от нея.

Тази Божествена есенция прави человека съзнателен и всякога, когато Духът се опомни, тогава той образува около себе си нещо като водовъртеж със спирала, в която се образува Божественото съзнание, чрез което започва да твори материя.

И така Бог твори и винаги твори чрез духовете. И чрез този творчески принцип Той развива тях самите – самите духове, а не Себе Си. В този творчески принцип отрицателните мисли разрушават спиралата и човек се повръща в своето първобитно състояние. Защото този конус подразбира един принцип на Божествен център, който се върти около себе си. Духът го изкарва на повърхността, изхвърля го от себе си. А щом остава в самия център, няма условия за развитие, защото развитието е в периферията. Тия центрове образуват целокупното съзнание, което не е нищо друго, освен целокупен организъм. И някои от тези духове съдържат повече от Божествената есенция, а някои – по-малко, и така отива, докато се слезе до материята.

Има едно вечно спокойствие, от което всякога се твори една вселена, и човек може вечно да почива в това спокойствие на тъмнина, гдето е непроницаем мрак. Вие ще попитате как може това. Известни лъчи ще минат по права линия. Бог е съвършен в Себе Си и всичките духове, които Го гледат, не могат да схванат тия лъчи. А нещо, което няма сянка, няма с какво да го сравним. Винаги във Вечния живот първо се заражда желание да [се] живее, да [се] съществува, да [се] създава. Ще забележите децата например: вземат нещо, строшават го и после се мъчат да го направят. Значи те се упражняват да творят, а това е предназначението на човека при сътворението му – да твори. Тази материя, която ние ще изработим, ще я изпратим на Бога, а Той ще я препрати на бъдещите светове – в по-висока вселена. И вие сте хората, които копаете от Божествената

рудница, а тези, които дойдат в бъдещите светове, ще се ползват. Вие сега живеете и се ползвате, докато другите духове са работили.

Така щото, в този смисъл всякой един човек и един дух са толкова важни, колкото всичките светове – такъв е законът. Ако един дух се изгуби, то тези духове, които са до него, цялата хармония ще се развали и ще изчезне. Което Господ един път е създал, не може да изчезне, но ако изчезне, тогава Бог няма да бъде съвършен. Като факт това не съществува, но трябва да го знаете. В съзнанието един дух може да регресира, но като зародиш никога не е възможно да се унищожи. Всичките духове, които сега работят, съзнават това и работят, за да повдигнат човечеството, защото ако не сторят това, и те самите не могат да прогресират. Така и вие не можете да повдигнете себе си, ако не повдигнете другите. Направете опит и ще видите, че не можете да съществувате, ако не помагате на другите. Павел каза, че не приема да помага на Ангелите, а на човеците. Аз повдигам този въпрос, за да знаете как трябва да живеете на Земята, защото затова именно сте дошли.

„И това е Животът“ – как трябва да живеете? Христос отговаря, че нещата, които притежаваме, не съставляват нашия Живот. Например имате една къща – придава ли тя нещо на вашия Живот? Но ако изядете един самун хляб, едно кило хляб може да ви придаде много повече Живот, отколкото цяла една къща. Вие трябва да работите в материята, т.е. да я преобразувате, и трябва да сте ѝ господари.

Ако известни хора се поставят срещу вас, то е, защото сте в кръга на тяхната деятелност. А щом излезете от него и дойдете в собствената ваша сфера, това е вече Христос изпратен – собствената сфера е Христос, когато е пратен. Значи трябва да има Учител, който да ви учи. По тази причина, когато духовете заблуждават, Господ изпраща наказание, операция, та да могат да прогресират.

В тазгодишното събрание ви казвам (па и в миналогодишното ви загатнах), че когато искате да се избавите от едно препятствие, не бива да мислите, че това препятствие Бог ви го е изпратил за ваше нещастие – никога не бива да туряте такава мисъл в ума си. Когато например имате едно домашно нещастие, Бог го изпраща да се отрезвите. И като стане това, хипнозата, която е била в ума ви, тутакси изчезва. Ами че изпитанията вие сами си ги създавате, защото се оплитате в други чужди кръгове и тогава страдате. Например във вашия ум се е зародило желание да управлявате други хора, да заповядвате – това значи, че сте вече в чужд кръг. Добрите духове стоят на кръстопътя ви. И само когато се заблуди човек, явяват се при него духовете-екзекутори, за да протълкуват положението на блуждаещия и да го вкарат в сферата му.

Християнството дойде на времето си, за да избави хората и да ги научи как трябва да изкупят греховете си. Главната мисъл на християнството беше да уясни местата на хората и затова то въведе закона на Любовта. Та сега вече, ако знаеш, може да си изплатиш кармата си за десет години, докато, ако не знаеш, може да отнеме това изплащане и хиляди години.

Това, което вас ви смущава, не бързайте с него – то ще ви се изясни. Ако някои неща са ви тъмни, не бързайте, те ще ви се разяснят. В една епоха няма условия за всичките духове да се развиват.

Който пресилва работите, учи своите уроци. Един човек, който живее един ден в Любовта Божия, се счита в Небето, че е живял много повече от друг човек, който е живял милиарди години без Любовта Божия.

Аз вземах този стих затова, защото трябва да се въдвори между вас равновесието. Всякой един от вас трябва да желае Доброто на

другите хора. Понеже тези, които желаят Доброто на другите, връща се върху тях. Търговецът, който преде платовете, ако няма на кой да ги продаде, как ще ги продаде? „Не хвърляйте бисерите на свинете“ значи: не давай оръжие в ръцете на противника си, защото ще се обърне и със същото оръжие ще те съсипе.

В миналогодишното събрание казах да искате. И вие искахте, но освен че нищо не сте получили, но се влошиха работите ви. Вашата несполука ето где се дължи: мнозина от вас не сте включили вашите токове, гдето трябва – вместо да ги включите в Божествените токове, включили сте ги там, гдето не трябва. Вие сте искали от човеци, а не от Бога. Ако молитвите ви не отидат най-малко десет километра над Земята, то ги възприемат хората и те чувстват, че някой е искал нещо. Молитвата, която получава отговор, трябва да бъде от всичкото желание и отговорът тогава е моментален. На вас ви трябва да имате Абсолютна вяра в Бога – вяра, която няма нито сянка от съмнение. И тогава ще видите как действа законът. И когато се молим, отговорът се дава не за наше достойнство, а защото Господ е благ и в границите на възможността удовлетворява всякога. Но разни теории има за молитвата и затова се разколебавате и не знаете как да се молите. Истинска молитва е онази молитва, в която душата и умът се сливат заедно – на такава именно молитва се отговаря.

Господ казва: „Опитайте ме в ден скръбен.“ Но как ще Го опитаме? Не само да Го призовем, а да Го развържем и събудим в себе си, защото Той спи. Ами че ние сме затворили Господа и викаме: „Господи, Господи!“, но Той не ни чува. На всякой от вас остава да развърже Господа, защото сте Го завързали. Камъкът трябва да се отмахне от гроба – това можете да го направите. Господ не е далеч, Той е с вас заедно и да видим как ще Го разберете. А че имате карма, оставете това. Под думата карма се разбира нужда. Индийската карма

казва: „Искаш, не искаш, трябва да работиш, а после иди където искаш“ – а това вече е неволя.

За тази година направете следующия опит. По два начина можете да се молите. Едни искат: „Дай ми, Господи, това и това“, а пък други думат: „Дай ми, Господи, това, което Ти намериш за добре.“ Но когато Господ им даде това, което Той иска, те започват да казват: „Ха, аз това не съм искал!“ Ето защо вие трябва да имате един център – средоточие, към което да се движите, и искайте това нещо от Бога. Например аз съм един земеделец; искам от Бога да се благословят всичките земеделци и тогава и аз ще бъда благословен. Вие трябва да почитате Бога в себе си и в другите хора. Вие сте в българския народ и трябва да се постараете да повдигнете акциите на българския народ.

В нашата Верига обаче няма равновесие, защото повечето от вас имате желания, които не могат да хващат корени. И затова не може да се въдвори равновесие.

Т. Бъчваров: Кои желания са с корени и кои – без корени?

Как мислите? Ако ви дам едно сравнение [с] човек, който е гладувал три деня и иска да яде, това негово желание с корен ли е, или без корен? А да кажем, че друг човек, когото са гощавали на две-три места, и той иска да яде; това желание с корен ли е, или без корен? Ако един момък иска да се жени, това негово желание с корен ли е? С корен. Но ако един човек се е женил вече три пъти и иска и друга жена, това негово желание е без корен. То е равносилно да искаме българският народ да стане веднага като английския – това наше желание ще е без корен. Но ако желаем народът ни да върви така из пътя на своя прогрес, щото един ден да стане като английския, то вече е друг въпрос – такова наше желание е с корен.

Вие се побъркахте, защото някои от черните адепти са ви изкушили и чрез това са искали да разхлабят Веригата. И аз даже ще

ви посоча лицата от вас, към които огънят на неприятеля тази година е бил най-много отправен, за да бъде Веригата отслабена. Те са Георгиев, Бъчваров, Голов, Анастасия Железкова, Казакова, Петко, Илия, Елена. Но дръжте се, тази борба ние сме я подкачили и трябва да я завършим. Тази година Христос, ръководителят на Веригата, ще присъства цяла година с нея и няма да я остави.

Утре, 11-того, в 4 ч. сутринта ще имаме събрание.

11 август, понеделник

В 4:30 ч. сутринта се събрахме за молитва.

Всички подред се изкачвахме горе, гдето масата беше в четвероъгълник, с четири ленти – розова, жълта, бяла и синя, та всякой от нас бе длъжен да държи една от тия ленти и да се моли. Така по следния ред се качвахме и слизахме: М. Георгиев, Т. Бъчваров, П. Гумнеров, Гина Гумнерова, Д. Голов, Елена Иларионова, Илия Стойчев, Ан. Бойнов, Мария Казакова, Тодор Стоянов, Пеню Киров, Кон. Иларионов и Ан. Железкова, като първите четирима държаха синята лента, вторите четирима – бялата, третите трима – жълтата, а последните двама – розовата.

Г-н Дънов ни обясни, че четирите ленти означават четирите годишни времена. А пък дванадесетте бели ленти на стената над масата означавали дванадесетте месеца в годината. Понеже всички ленти са бели, означавало чистота. Тези дванадесет ленти означавали същевременно дванадесетте зодии, в които сме всякой един от нас.

Обясни ни се още, че вчера, когато бяхме на бдение, пред нас горе на масата се образувал с три ленти триъгълник, което означавало, че Божественото дохожда, за да ни повдигне, докато пък днес имало пред нас четвероъгълник, квадрат, което пък означавало, че това Божествено вече туря основа за нашето повдигане.

– Защо дохождате в годишното събрание? – запита ни г-н Дънов.

– Защото ни викат – отговори П. Гумнеров.

– Не, но за да ви накараме в контакт, допиране с Господа. И вие ще разберете как да любите. И Любовта никога не може да се ограничава.

В 5 ч. днес подир обед ще имаме пак събрание.

В 17:00 ч. вечерта се събрахме всички. По покана на г н Дънов Петко прочете част от бележките си от миналогодишното събрание.

След това г-н Дънов прочете глава 10-а от Евангелието от Йоана и между другото каза:

Ще обърна вниманието ви върху 12-и стих (*прочете го*). Тези Христови думи имат общо значение спрямо човечеството и частично – спрямо всякой един човек. Овцата е взета като символ на Добродетелта. Тя е едно същество без защитник, но под ръководството на един пастир, добър овчар, във всяко отношение породата на тази овца ще се подобри. Но ако падне в ръцете на един наемник, той всякога ще има предвид да вземе нейното мляко и нейната кожа. Тук Христос е Пастирът на душата, а това, което наричаме дявол, това е наемникът.

Христос е един Дух, а Сатаната е друг дух, които се борят за човешките души. Христос беше, който вдъхна Дух в устата на човека, на Адама. И затова жилището на душата, това са белите дробове. Между тия дробове е сърцето, гдето е седалището на душата. А понеже дробовете имат за цел пречистване на кръвта, то кръвта съответства на Живота.

Когато душата е на мястото си, никаква болест не може да съществува, но когато душата напусне своето жилище – сърцето и белите дробове, тя се поддава на наемник, става обсебване. И когато един човек се обсебва, ще забележите, че най-напред започва да намалява дишането му, а с намаляване на дишането душата постоянно се излъчва. Когато един човек се обсебва, винаги ще

видите сгърчване на дробовете. По тази причина вие тогава трябва да дишате дълбоко, защото чрез дълбокото дишане вие можете да изгоните един дух из вас. А щом го изгоните из физическото поле, то в по-висшите полета по-удачно можете да се справите. Един лош дух никога не може да влезе чрез носа, а винаги ще влезе чрез устата. И като отиде в стомаха ви по течението на кръвта, връща се в сърцето чрез вените, а не чрез артериите. А ако настъпи кихане, то не е нищо друго, освен изхвърляне на духа из устата. Аз ви говоря това, за да ви покажа отгде е вратата на лошите духове. Ето защо в това отношение индуските Учители винаги препоръчват на своите ученици да дишат дълбоко. И забележително е, че човек, когато е здрав, винаги диша дълбоко, а когато почне да се разболява, намалява се дишането. Аз искам да направите изпитание в себе си, за да видите дали имате някой загнезден дух някъде във вас. Аз зная, че има някои лоши духове във вас, които не са се просто загнездили, и ако вие не ги изпъдите, аз ще ги намеря. И знайте добре, че болестите, това са барометри, които показват известен недъг в душата.

Има един паралел на това, че когато дойде един вълк да краде, ще дойде в най-тъмната нощ и когато псетата на овчаря са заспали. Тогава, когато е ясно и има месечина, вълкът не дохожда. Духовете постъпват по същия начин: за да могат да ви обсебят, създават ви материални мъчнотии, нанасят, предизвикват суматоха и тогава именно прескачат кошарата. А сега, понеже Господ е с вас, Той ви посочва начините, по които можете да избегнете нашествието на лошите духове във вас: дишайте дълбоко и през време на дълбокото дишане представяйте си, че синята светла краска прониква през вас, идеща Отгоре. По този начин ще се освобождавате. Когато ви обсеби някой лош дух, той ви демагнетизира и тогава изгубвате благословението, което ви предстои. В такива случаи трябва да се

обърнете към Господа: дишайте дълбоко, съсредоточавайте се нагоре и към Господа и ще ви се помогне.

Във Веригата има хванати три духа от лошите. Тия духове трябваше да се хванат и да се турят на работа. Тогава това, което са яли и пили, трябва да го платят – това е Волята Господня.

От прочетения сега стих (*Йоана 10:12*) искам да вземете следующия урок: всяка мисъл, която ви разполага да гледате мрачно, да се колебаете, да се намирате между две мъдрувания, да се опасявате за бъдещето си и за домашните си, трябва да я изпъждате. Защото такава мисъл не е Божествена, а такива мисли са на тези духове, които са хванати и които са наемници, и следва да се провождат на своето си място. Защото благословението ще дойде само тогава, когато победите в себе си тия мисли.

Вие трябва да повярвате, че Господ е господарят на Земята и че Той е в сила всичко да стори – Той и възкресява, и телата дава. Затова трябва да действаме чрез Господа, за да изпълним Неговата воля. Нашата работа тая година трябва да бъде активна: не само да вярваме, а и да приложим нашата вяра в действителния живот. А когато имате изпитание, радвайте се, защото толкова по-добре Господ ще изпълни работата Си. Когато отвсякъде настъпи отчаяние, тогава именно Господ изпълнява своята работа. Тогава именно ще разберем, че само Той може да изпълни всичко.

Когато се случи да не можете да хванете един дух, който иде в стомаха ви, тогава той ще обсеби гръбнака ви, ще обсеби ушите ви, което докторите наричат шумене. Дяволът като влезе в един човек, прави си бентове и с това шумоли. Щом веднъж се обсебят ушите, един дух много по-мъчно се изпъжда, отколкото да се изпъди из белите дробове. Но вътрешният смисъл е в това, че човек трябва да предаде сърцето си на Бога, защото, когато Духът постоянно

пребивава и живее в белите дробове, то никакъв дух не може да влезе в човека, да засегне неговите висши проявления и да се докосне до мозъка.

И. Стойчев: В стиха се говори за вълци, които разграбват и разпръскват овцете. Пита се кои са вълците.

По този въпрос станаха разни разисквания и се изказаха разни мнения. След това г-н Дънов продължи:

Когато един лош дух влезе в стомаха, очите стават мътни, а пък когато влезе в задния мозък, очите стават змийски, с един парлив поглед. В семействата не бива да стават скарвания, защото връзките им са чрез задния мозък – долната част на малкия мозък – и затова лесно може да се обсеби някой.

В ада всякой ще се изтезава, защото там правото е на силния.

Когато някой мъж или жена са неразположени и ядосани, трябва да се молят един за друг, за да ги изцери Господ, защото не са те, които струват това, а неприятелите им.

Когато някой мисли лошо за някого, с когото се е скарал, той отваря вратата на лошите духове да го обсебят. Вие даже можете да отворите вратата на лошите духове да навлязат във вас чрез съмнението. Обаче можете да се опитате да се избавите от съмнението.

П. Гумнеров: Добре, но ние сме разбрали, че трябва да искаме помощ не от Дънов по плът, а от Дънов по Дух.

Дънов е един и същ. Тази е една важна мисъл, която трябва да турите в действие, защото в следващите годишни събирания ще дойдем до други закони и ще отидем по-нататък.

Когато вече се свърши събранието и си отидете, тези три духа, които са били във Веригата, ще са вече впрегнати и няма вече да бъдат между вас.

Сега ще ви изпратя с пълни торби. Тази година искам да бъдете благодарни от всичко и да кажете: „Благодарим ти, Господи, за всичко, каквото си направил за нас.“ Аз искам товара си да го оставите тук. Там, гдето има Виделина, не може да дойде и да се скрие лош дух.

Утре, 12-того, ще имаме събрание в 4 ч. сутринта.

12 август, вторник

В 4:20 ч. сутринта рано се събрахме и по трима поред се изкачвахме горе пред престола, гдето всякой от нас улавяше по една лента, помолваше се и заставаше настрана, докато се събрахме всинца горе около котела с вода и босилек.

Най-напред се изкачиха Ан. Железкова, Тодор Бъчваров и Пеню Киров, първата от които се докосна до синята лента, вторият – до бялата, а последният – до жълтата. Подир това се изкачиха Елена Иларионова, която улови бялата лента, Петко Гумнеров – синята лента, и М. Георгиев – жълтата. След тях: Илия Стойчев – синята, Мария Казакова – бялата, и Тодор Стоянов – жълтата. После се изкачиха Гина Гумнерова, която хвана бялата лента, Константин Иларионов – синята, и Дим. Голов – жълтата. Най-подир дойде Ан. Бойнов, който улови бялата лента.

Като се събрахме всичките горе, освети се водата по начин, за който ни се каза, че трябва да остане велика тайна на нашите сърца, без ни най-малко да се разказва на хората.

Дадоха се, като слязохме долу, следующите двадесет и четири места от Книгата Господня: Битие 5:6, Битие 12:10, Изход 7:10, Второзаконие 20:5, Псалом 105:6, Притчи 20:12, Еклисиаст 7:7, Исаия 63:3, Даниил 7:6, Матея 12:20, Лука 9:3, Йоана 7:7, Марка 5:14, Песен на песните 3:4.

Г-н Дънов обясни, че тия стихове се дават за всинца ни, но за да узнаем кой за кого е, трябва да хвърлим жребий, като всякой от нас си вземе жребия по реда, по който тази сутрин се изкачвахме горе, пред осветяването на водата. Най-напред тегли жребий Ан. Железкова и ѝ се падна Песен на песните 3:4, на Т. Бъчваров се падна от Марка 5:14, на

Елена Иларионова – Даниил 7:6, на Пеню Киров – Лука 9:3, на Петко Гумнеров – Изход 7:10, на Мих. Георгиев – Притчи 20:12, на Илия Стойчев – Йоана 7:7, на М. Казакова – Матея 12:20, на Т. Стоянов – Битие 5:6, на Гина Гумнерова – Еклисиаст 7:7, на Константин Иларионов – Псалом 105:5, на Дим. Голов – Исаия 63:3, на Бойнов – Битие 12:10, и последния жребий взе П. Дънов, комуто се падна от Второзаконие 20:5.

Под горния ред се прочетоха всичките стихове. Обясни се от г-н Дънов, че всички тия стихове съставляват едно цяло и се отнасяли за всеки едного от нас. А за да може да разбере всякой своя стих, трябва да разбере всички изобщо.

Довечера в 17:00 ч. пак ще се съберем.

В 17:00 ч.се събрахме всички. Г-н Дънов прочете От Йоана 6:1-21 и каза:

Сега аз ще говоря върху седмия стих: „За двеста динарии хляб не им достига, за да вземе всякой от тях по малко нещо.“

Може би във вашите умове ще се подигне въпросът какво отношение и каква връзка има между вчерашния стих и днешния. Но първият стих обяснява кой е наемникът, а пък днешният стих казва кой е Пастирът. Филип казва, че двеста динарии хляб нямало да достигне на народа, обаче законът е такъв, че който има овце, ще има и храна за тях. В Природата Господ всичко е приготвил. Няма мъчнотия в извършването на каквато и да била работа – мъчнотията е в незнанието за извършването на работата.

Тук например мъчнотията е как ще се нахрани толкоз народ само с пет хляба и две риби. Обаче вземете предвид как се галванизират предметите и лесно ще си обясните, че посредством известно допиране от пространството може да се достави толкоз храна, щото да се нахрани целият свят. Човек може да изяде само

един хляб, за да си набави елементите, които са му необходими за живота. От това, което ядем, едва ли една стотна част се асимилира. Аз повдигам този въпрос, защото вие често се питате как ще се прехраните, откъде ще ви дойдат парите, от които имате нужда, и прочее. И най-вече ви смущава това: когато дойде един дух и ви казва, че празна работа е човек да се осланя да живее с вяра, а той ще ви научи как да живеете. Но лошите духове когато навлязат в душата, изхарчва се всичко, а те се пренасят на друго място и душата остава сама да изкупува своите грехове и своята карма.

Прочее, как вие трябва да действате? Как постъпи Христос? Взе хляб и го благослови. Той обърна ума си към Небето и небесната житница дойде на мястото си. Но ще кажете: „Ние като Христос ли сме?“ Да, вие трябва да имате Неговата непоколебима вяра и ако сте така, ще направите същото нещо. Достатъчно е да знаете закона и ако го изпълните, ще сполучите. Тук тъкмо не бива да се смущавате дали сте достойни. Какво трябва да бъде вашето достойнство? Аз ще ви кажа как трябва да постъпвате, но ако веднъж злоупотребите, няма вече да сполучвате, защото вашата душа ще се съедини с долните сфери. Какво трябва да направите? През миналата година например вие имахте добър случай, но се усъмнихте, та затова вашата работа заприлича на Петровата, който потъваше само защото се усъмни. Причината за вашето потъване и несполука е вашето маловерие и съмнение.

При образуването на Слънчевата система трябваше да се образува един център, около който да се въртят всичките вещества, т.е. всичко да се върти около Слънцето. Така, ако при вашите желания вие не можете да се съсредоточите в един център, то не може да сполучвате. Имате нужда например от пари – добре, Господ има своите посланици, чрез които ще ви се донесат парите. Виждате, че

Христос искаше хляб за народа, и забележете, че едно дете му донесе такъв. Така и вие сторете – съсредоточете вашето желание и Господ ще го изпълни. Бог разпределя всичко и Той е, който всички обича еднакво. Обаче виждаме, че всички блага не са еднакво разпределени – защо? Защото желанията не са едни и същи. Има ли човек, който да не е желал нещо, а да му се даде? Да не е желал лозя, нива, пари, учение, а да му са дадени? Причината на вашата спънка се дължи на вашия живот – минал и настоящ. Затова, за да сполучвате, трябва да разрушите вашата карма. Вие имате мъчнотии наистина, но Бог е, който се явява в тях, и вие трябва да уповавате на Него. И този закон, който говоря сега, няма да го приложите всички еднакво в един смисъл, а всякой ще го прилага за това, от което има нужда. Запомнете, че при желанието ви да бъдат удовлетворени вашите нужди, вие трябва да дадете формата, а Бог ще даде съдържанието. Вие трябва да дадете гърнето, а маслото ще ви се даде, защото в ръцете на Бога има в изобилие масло.

Тия хора, които Христос нахрани, бяха гладни, но като се посочи от Христос хляба, гладът се усили. Ще ви спомена една от главните мисли на древните Учители, при все че не е изяснение на самия закон. Те поддържат, че когато се иска нещо от Бога, трябва да централизирате силно своята мисъл. Например искате две хиляди лева; отстрани се дотолкоз от света и дотолкоз се вдай в тях, щото тия две хиляди лева да се материализират в теб и тогава те ще дойдат по магнетическото течение, каквото в този случай образувате. Па и знайте, че и сам Христос казва: „Всичко, каквото попросите, ако не се усъмните, ще ви бъде.“

Има и друго нещо: някой от вас има нужда – аз ще отпратя моите мисли към вас и те ще ви помогнат. Но ако между мен и вас

няма хармония, не ще може да асимилирате мислите ми и ползата не се извлича. Но това е само един пример за пояснение.

Вие искате да научите закона, нали? И не само да го научите, но и да го приложите. Законът е такъв, че вашият Дух трябва да поиска нещо от Небето и тогава непременно ще му се даде това, което искате. Не бива чрез вас да иска друг дух, та да го иждиви[26] за себе си. И ако искате да познаете дали собственият ваш Дух иска нещо, трябва да следите дали се не раздвоявате. Раздвоявате ли се, знайте, че вие не искате, а иска друг дух чрез вас.

Тук по повод на горните мисли се изказаха от мнозина някои изповеди за начините на техните искания през годината и разяснения върху уместността на нашите желания във връзка с предназначението на Веригата от точка зрение на нашите разбирания.

Утре, 13-того, сряда, в 10 ч. ще има пак събрание.

[26] Иждивявам (арх.) – изразходвам, правя разноски.

13 август, сряда

Като се събрахме в 10 ч. сутринта, г-н Дънов ни каза да съсредоточим умовете си един по един на няколко места по главата и тялото си, което и сторихме.

Подир тайната молитва всякой в себе си г-н Дънов прочете От Матея 18:20.

„Защото, дето са двама или трима събрани в мое име, там съм аз посред тях.“ Забележете, че Христос не казва „дето е събран един“, защото едно не може да се събере. Единицата е извор и тя представлява Безконечния Бог, който твори и създава всичко. Числото 2 представлява всичките ваши Духове, които са излезли от Бога първоначално – това е излизането на човечеството.

Затова казва Христос: „Дето са двама или трима събрани, т.е. дето са събрани духовете и човеците заедно, там съм и Аз посред тях.“ Защото, за да се изяви Божията сила, човеците винаги трябва да се събират с духовете, т.е. с Ангелите. И само в това си събиране Господ се проявява. Ако хората сами се събират – без духовете, то няма проявление на Бога. Защото в този случай първият са духовете, вторият са човеците, а третият е Бог, т.е. Синът. В това отношение духовете представляват Принципа на Бащата, а човешките души – Принципа на Майката. Синът представлява Бога, който се ограничава да живее между тях, и затова Той предизвиква Любовта. И без Сина не може да съществува Любов. Те в себе си носят Божествения смисъл на Любовта.

Ето ние се приближаваме към основата на закона, за който ви говорих. Вие не можете да приложите един духовен закон във физическия свят, ако Духовният свят не е във вас и ако не сте

свързани с всички души. Само тогава Господ ще оплодотвори и създаде всичко във вас. Затова и Христос казва: „Невъзможното за човека, за Бога е възможно“, т.е. това, което е невъзможно за човеците, ако те се съединяват с Бога, Той всичко ще извърши. Всякога, когато не сте съединени с Духовния живот, вие ще се усещате обременени, изтощени, ще бъдете обезсърчени, животът ви ще се вижда обезсмислен, глупав. И вие, като се мислите глупави, всичките човеци за вас ще са глупави и затова никой човек няма да има добър за вас.

В света има две положения за човека. Той може да бъде активен, да възприема. Вие не можете да бъдете в пасивно състояние, а да очаквате резултати на активен, или напротив – да бъдете в активно състояние, а да очаквате резултати на пасивен. Всяко едно положение, било активно, било пасивно, си има своите блага. Пасивният принцип произвежда Любовта, а активният я проявява. Значи, за да може да се произведе Любовта, трябва да сте пасивни – в положението на Майката, а за да проявите Любовта, трябва да влезете в положението на Бащата. Тези два принципа Бог като ги съвкупи, Той ще възпроизведе Живота, съзнанието вътре във вас.

Аз ще поясня тези мисли с органическия свят. У вас се заражда желание, удоволствие да ядете, почвате с активния принцип и сдъвквате храната. Но щом се нахраните, вие трябва да преминете в пасивно положение, като се удоволствате само с мисълта, че сте се нахранили, иначе ще приемате храната като отрова. И духовният закон е, че вие трябва да очаквате резултат от Бога, а не от себе си. Така вие само трябва да се удоволствате, че сте се нахранили, а не да се грижите за смилането на храната.

Да допуснем, че някой от вас е търговец на дребно – продава сапуни, та от това да може да прехрани дома си. Щом той се моли,

изведнъж Провидението ще го изпрати и заведе на мястото, на което трябва да продаде. Но ако той започне да се съмнява дали някой ще го приеме, или не, то той ще прилича на онзи, който размишлява дали храната ще се смели в стомаха му, където я е положил. Вие, като сте се помолили и пожелали от Бога, изпълнили сте вече своята длъжност, а по-нататък остава Господ да изпълни Своята работа. Може у вас да се зароди желание, щото Господ да изпрати хората при вас, т.е. казвате си: „Нека Господ сдъвче храната.“ Това е една от грешките, които трябва да се избягват, защото водят неприятности в живота и много християни в света тук са чупили своята глава и гръбнак. Господ върши всичко от Любов, но Той не е наш слуга, нито пък имаме право да му се караме.

Христос казва: „Гдето са двама или трима събрани в мое име.“ При всички стари Учители и кабалисти думата име е Сила и значи, че да се съберем в Името Божие, то ще рече, да се съберем във и със Неговата Сила. Името Божие е Сила, а не само понятие, и който призовава Името Божие като активна Сила, той всякога ще има отговор. Да призоваваш Името Божие като понятие, то е да имаш книжен кон, а впрегнато като книжен кон, то ще ви разочарова с последствията. Всякога, когато се призовава Името Божие, трябва да се приеме, че се призовава Сила. За да се произведе растителността на Земята, трябваше да има земя и Слънце, а не да се произведе само във въздух.

Вие често усещате, че сте изолирани от света – защо? Защото искате да живеете така, че и човеците, и духовете да мислят само за вас, т.е. да работят за вас, а вие да не работите за никого. В такъв един принцип Господ не работи, защото такъв един принцип е нито активен, нито пасивен. Искате да създадете от нищо нещо, а от нищо нещо само Господ може да създава. Ами че и аз мога да срещна най-

лошия човек и ако туря в ума си, че той може да ми услужи, ще събудя у него Божествените принципи и той ще ми услужи. Ще отивам при него с пълно убеждение, че е добър, тъй като всякой един човек е добър в Божествен смисъл. В своята опитност аз проверявам един закон: някоя мисъл през мен минава; и когато я върна, то отиването и връщането на мисълта е, което ме спира. Този същият Божествен закон е и за вас: ако през вас е минала някоя чужда мисъл, то вие ще плащате за нея. Ако например дойде при вас един човек и почне да говори против другиго, то вие, за да не сте отговорен, като възприемате неговите мисли, трябва да слушате така, както юрдечката възприема водата, когато я поливат върху нея. За ума не всяка мисъл е храна. Като приложите закона, ще видите, че няма никакви мъчнотии.

И ако, като спиритисти, знаете, че всички духове са ви приятели, то за какво има да се грижите? Там, гдето има страх, няма Бог и всякога има несполука. Затова казва Христос: „Ако не се родите изново от Духа“, т.е. да се зачене у вас. Когато вие в себе си дълбоко страдате, как мислите, дали другите човеци и духовете, както и Бог, който е във вас, чувстват вашите страдания? Две майки, на които децата боледуват, и две моми, които деца не са имали, чувстват ли еднакво болестта?

Тези хора, които нямат принципи, те са грешните хора. Забележете, че Христос казва „двама или трима“. Съберете тези числа и ще получите числото 5. И тогава излиза, че там, гдето са петте основни принципа (Добродетелта, Правдата, Любовта, Мъдростта и Истината), там е и Господ. Затова и Христос казва: „Думите, които Аз казвам, не са Мои, а са думи на Отца.“ В деня, в който настъпи съзнанието у вас, ще възкръснете.

Аз често съм забелязвал у хората каква ревност се явява. Някои ревнуват например друг, че е оратор, но това е все едно да ревнуваш друг, че е орал нивата си, а ти не си орал своята. Всякога, когато се обезсърчите, в душата си казвайте първом: „Господи, Ти си казал: Гдето са двама или трима събрани в мое име, там съм и аз посред тях“ – и тогава Господ ще влезе във вас и ще ви научи как да работите. В такива случаи вие ще бъдете кюмюрджиите, а Господ ще бъде управителят или капитанът на кораба – вие ще туряте кюмюр, а Господ ще управлява кораба. Добродетелта, Правдата, Любовта, Мъдростта и Истината са пет – пет Велики творчески сили, които се съдържат в тези числа – 2 и 3.

Няма сега какво да плачете, защото думите, които ви се дават – „Дето са двама или трима събрани в мое име, там съм и аз посред тях“, са един много важен пропуск, с който навсякъде ще могат да ви пускат. И този пропуск се дава не за философски размишления, а за практическо приложение. Искаме да градим – нека турим основа и ще дойде време и за по-дълбоки работи.

Съобщи се от г-н Дънов, че утре, четвъртък, 14-того, в 10,30 ч. ще има събрание. Вечерта ще имаме Господня вечеря, за която се задължава всякой един от нас да купи и донесе по нещо, а именно: Пеню Киров ще заръча, купи и донесе хляба, Дим. Голов – виното, А. Бойнов ще купи пет лимона и три кила захар, Т. Стоянов – три кила праскови, М. Георгиев – лешници и бадеми, Т. Бъчваров – крушите, Ил. Стойчев – гроздето, Петко Гумнеров – три кила маслини, Гина Гумнерова – три кила сухо грозде, Елена Иларионова – три кила ябълки, Мария Казакова – едно кило смокини, Пеню Киров, Дим. Голов и К. Иларионов ще купят и донесат рибата, която ще занесат в дома на Ан. Железкова, за да я сготви за ядене; само да се внимава, щото рибата да бъде точно дванадесет риби – ни повече, ни по-малко.

14 август, четвъртък

Събрахме се в 10,30 ч., когато събранието се подкачи и г-н Дънов каза:

Ще говоря върху следующия стих, който го няма в Библията: „Вяра непоколебима – това искам, Любов непрестанна – това желая. От оправдание няма нужда. На всинца ви трябва покаяние, да се родите от Моя Дух, за да пребъде Моята радост за всекиго.“

Тези думи са пояснение на 63-ти стих от 6-а глава на Йоана . Духът е онова, което дава Живота. Вярата е едно качество на децата – чрез тази вяра се развива техният слаб живот, чрез тази вяра те заставят своите бащи и майки да се грижат за тях, за да ги отхранят, отгледат и обличат. Любовта е едно качество на бащата и майката – чрез нея те задоволяват всичките нужди на своите деца. Тя е силата и вдъхновението на техния Живот. Покаянието, това е качество на роба, който всякога прави погрешки, всякога трябва да ги изправя, защото ако би бил мъдър, не би бил слуга. Оправданието, това е качество на грешника – той всякога е заставен да се оправдава за своите грехове, да търси извинение и причини, да търси адвокати и защитници. Раждението, това е качество на свободния, който минава от положение на ограничението в рамките на Свободата, гдето Духът влага Живот в неговата душа, за да работи и да се развива.

Ако се оправдавате пред Бога, то се поставяте в положението на един грешник, който няма намерение да се изправи. Да се оправдавате пред Бога, то значи да не вярвате в Неговата Любов и да мислим, че Той не ни разбира, да имате в ума си, че ние можем да изменим Неговите възгледи за наше оправдание. Онзи, който има вяра и Любов, има ли нужда от покаяние и оправдание? И онзи, в

когото Духът на Живота е заработил, има ли нужда да играе ролята на един слуга и на един грешник? Няма. Следователно тия две качества – на покаяние и оправдание – са само един начин на грешника да възстанови Вярата и Любовта. Те са два показалеца, които му показват Пътя, към който той трябва да се отправя.

Сега на вас е потребна Вяра и Любов към Бога и Възраждане към висшия Дух, за да станете сънаследници на висшите блага. Ако развиете Вярата и Любовта, ще разберете Живота, ще ви се разкрият тайните на Живота и пътищата на Небето. Ако се отказвате от тия ваши права, постоянно ще се скитате в областта на грешките, в областта на постоянните промени и ще търсите хиляди извинения за вашия живот. Животът на другите човеци е едно училище за вас, един прекрасен пример, от който трябва да вземете поука. Не се възмущавайте от грешките на другите хора – те са и ваши грешки; радвайте се за добродетелите и благата на другите хора, защото те са и ваши блага. Ако брат ти греши, не си изключен и ти от възможността да сгрешиш; ако брат ти се подвизава в Любовта и Вярата, това е възможността, че можеш и ти да се подвизаваш с него заедно. Затова греховете и добродетелите поравно се разпределят. Ако брат ти греши, гледай да го изправиш – с това на себе си ще помогнеш; ако брат ти се подвизава във Вярата, Любовта и Живота, радвай се с него заедно, защото и заедно с него богатееш. Тази е вечната наредба на Този, който е създал всичко и ползва всичко за Добро.

Когато Ме търсите, не Ме търсете в своите погрешки и в своето оправдание – търсете Ме чрез Вяра, чрез Любов и чрез Възраждането на вашия Дух. В този път всякога ще бъда готов да ви помагам, да ви ръководя, да ви просвещавам, да преобръщам всичко за Добро и да изведа душата ви в безопасно пристанище на Живота. Каквито и

блага да притежавате на Земята, тия блага са временни – те са ваше упражнение, за ваше назидание, те са подготовка за бъдещето; тия блага ще останат в училището, след като излезете, защото те са принадлежност на това училище. Но Любовта, това е благото на Живота, което единствено можете да вземете със себе си и да влезете в Царството Божие. И ако искате да бъдете любени, трябва да се поставяте в положението на дете, което има вяра; защото не можете едновременно да бъдете и деца, и бащи, и майки, и слуги, и господари – едно само от тия звания можете да изпълните в даден момент. Ако търсите опитност и знание, вземете положението на слугата и грешника; ако искате да почувствате Любовта, вземете положението на дете, което има вяра към баща си и майка си, и тази Любов ще ви се изяви. Ако искате да имате Вяра, проявете Любовта спрямо другите и ще придобиете Вярата.

Ако тия думи оживеят във вашите сърца, то през тази година Аз ще въздигна и възкреся вашите души, ще ви дам Сила и Благост, Знание и Мъдрост, да се подвизавате и работите в Моето лозе. Всякой един от вас да гледа таланта, който ви давам сега – да го не зарови в земята. Защото който сее, жъне; който спи, гладува. Прочее, не можете да живеете в тези две състояния – или будни, или спящи, едно от двете. Защото както лозарят очаква от лозето, което е копал и обработвал, както земеделецът очаква изобилие от онова, което е сял и жънал, така и Небето очаква същото от вашия Живот.

Който има уши да слуша, нека слуша; който има очи да гледа, нека гледа, и на когото езикът е развързан, нека да говори. Грешките са за глухите и падането – за слепите. Вие, прочее, не сте нито глухи, нито слепи и да правите грешки и да падате, това вам не подобава.

Да ви не безпокои прахът, който се повдига в пространството; не си напрягайте умовете да отгатнете защо се повдига нагоре – той

извършва своята прекрасна служба, той е носител на дъждовните капки, слуга на небесните разпореждания. Ако във вашия живот има много прах, ако сте верни на обещанието, този прах ще бъде носител на великите Божии блага, които се пращат към вас.

Да ви не измъчва променчивостта на човешката природа. Може ли къща, която се гради, да седи в едно и също положение? Може ли дърво, което расте, да има един и същи вид? Може ли храна, която влиза в стомаха, да излезе така чиста, както е влязла? Промяната, това е закон за развитието. Ако се мени къщата във вида и формата си, това не показва, че се мени и нейният господар. Промяната на вашите желания и мисли, това са материалите, от които се гради вашето тяло. При градежето на къщата при основата турят камъни, над камъните – печени тухли, над стените турят дървета, а отгоре – керемидите. Може ли да се турят керемидите в основата, а печените тухли – на покрива? Ако в естествения ред на нещата това е вярно, също така това е вярно и в реда на духовните работи. Може ли да бъде вашето настроение еднакво зимно и лятно време, когато пътувате през пустинята и през прекрасни планински долини? Не може да бъде настроението ви еднакво – в пустинята ще усещате унилост, в зелените гори – радост, а в подножието на планинските върхове – повдигане на вашия дух. Но това са само условия, при които Животът се проявява, това са ноти на една и съща песен. В промяната на нещата е и хармонията на Живота. Затова благодарете за всичко, което Бог е направил и в което вземате участие. Хвалете и славете Името Му и Го благославяйте в душата си завинаги, защото Той е дихането, Той е Животът, Той е благото на всичките неща.

Това е едно Слово, което ви се дава, за да престанат между вас разните недоразумения – хър-мър, защото вашата плът е, която се кара, а не сте вие. Защото, ако не разберете реда на нещата, вие

мислите, че това нещо, за което се карате, е естествено, и затова се старaете да го изправите. Но вие в старанието си примирявате един вълк с една овца. Вие сега трябва да изправите всичко и погрешките на хората нека излязат от вашия ум, защото те са и ваши погрешки. Не бива да осъждате другите, защото в същите грешки, за които осъждате, можете да попаднете и вие.

Аз зная как в едно село една мома се намерила в слабост и заченала. Всичките селяни начело с кмета отишли да я изтезават и убият. Свещеникът на селото излязъл да я защитава, като думал: „Бре стойте, какво ще сторите, всички сме със слабости и погрешки!“ А кметът на това отговорил: „Как, ако имах такава дъщеря, аз сам бих я убил!“ Десет години след тая случка дъщерята на този кмет направила същата погрешка.

Редът на нещата за днес е: най-първо ще излезем горе пред престола, един по един; после ще излизаме втори път по трима, а третия път ще излезем всичките заедно. Като излизаме един по един, ще стоим на молитва по пет минути; също по толкоз ще стоим, когато излезем по трима. Само че трябва да сме много внимателни при второто ни излизане пред престола трима по трима, защото това излизане ще бъде съдбоносно. Затова никакви недоразумения и чувства не бива да има във вас.

Един по един ще се изкачвате горе по следния ред:

Анастасия Железкова,

Илия Стойчев,

Димитър Голов,

Мария Казакова,

Константин Иларионов,

Тодор Стоянов,

Михалаки Георгиев,

Тодор Бъчваров,

Пеню Киров,

Елена Иларионова,

Петко Гумнеров,

Гина Гумнерова и

Анастас Бойнов.

При второто изкачване, което е съдбоносно, ще се изкачвате трима по трима под този ред: първата група – Анастас Бойнов, Тодор Бъчваров и Гина Гумнерова; втората група ще са Петко Гумнеров, Димитър Голов и Мария Казакова; третата група – Михалаки Георгиев, Константин Иларионов и Елена Иларионова; четвъртата група – Тодор Стоянов, Илия Стойчев и Анастасия Железкова; а петата група ще бъде само Пеню Киров.

Парите, които ще пожертвате тая година, да внесете в злато и сребро. Банкнотите да се избягнат.

В 5:30 ч. се събрахме всички и стана въпрос кой от нас иска нещо и какво, иска ли някой почивка. Желание за почивка изявиха Петко Гумнеров, Илия Стойчев, Пеню Киров и Елена Иларионова, след което се разисква и прие, че не почивка, в смисъл на бездействие, но в смисъл на промяна в духовната работа и отслабване на вътрешните атаки на духа ни, чрез които се разколебава вярата ни и се губи духовният ни мир.

Подир горните разисквания какво трябва да разбираме под думата „почивка“ г-н Дънов каза:

Внимавайте, защото желанието да искате почивка е голямо изкушение. Въпросът, който разисквате, е разрешен Отгоре. Господ е обещал тази година да имаме Неговото подкрепление и като работите в съгласие с Него, Той ще ви изведе в безопасност. Светът е един мъж и Господ знае всичките тънкости на този мъж.

Излизахме пред престола горе един по един, после – по трима, по реда, изложен по-горе. Когато отивахме по трима горе, улавяхме по трите ленти, слагахме ги върху главата, след което г-н Дънов си слагаше десницата върху главата и казваше: „Мирът Ми да пребъде с тебе.“

Най-подир всички се изкачихме горе пред престола, като на Т. Стоянов, П. Киров, Т. Бъчваров и Ел. Иларионова се дадоха от г-н Дънов, та изнесоха по един хляб, а г-н Дънов взе средния хляб и пред престола горе се извърши Господнята вечеря. Взехме по малко хляб, вино, след което всякой от нас взе по нещо от осветените продукти, свалихме ги долу, гдето вечеряхме. Вечерята трая до 8:30 ч. вечерта.

15 август, петък (Св. Богородица)

Събрахме се в 6 ч. заранта. При подкачането на събранието г-н Дънов ни раздаде пликообразни отворени писма от разни цветове, в които каза да си напишем петдесет и две места от Библията за прочит, които места щели да се покажат. Тия места от Библията са за петдесет и двата петъка през цялата година – да ги прочитаме и размишляваме.

Като ни се обясни това, по трима в група, по вчерашния ред, се изкачвахме горе пред престола, гдето си отнесе всякой своята чаша, помолваше се и се връщаше. Докато се изреждахме в групи за отиване горе, г-н Дънов изказа следните важни мисли:

Петко тази година почти се оплаква от изпитите. Но всички вие не сте преминали важните изпити. Тези изпити, които миналата година прекарахте, са предисловие. Вие сте всички интересни в това отношение, че вас ви е страх от Небето. Ами че в Небето вие имате повече Приятели – там имате хиляди Приятели, които се радват за вашия успех и напредък. Там е същинското ваше отечество.

Подир възвръщането на всички отгоре г-н Дънов ни продиктува местата от Библията, които ще се четат всеки петък. Тези места от Библията можем да ги четем всякой петък по една глава, като започнем от днешния петък. Прочитането можем да правим между 4 и 7 ч. заранта и между 9 и 12 ч. вечерта.

Петъкът за постене тази година се изменя: вместо последния петък от месеца, сега ще вземем третия петък за „духовна гимнастика“, а за другите три петъка се освобождаваме във всичко. Заповяданият петък тази година ще бъде двадесет и четири часа за постене. Например ще ядем в четвъртък точно в 7 ч. вечерта, като се

внимава това ядене в четвъртък да се свърши точно в 7 ч. – ни по-рано, ни по-късно. После, за в петъка, който се определя тази година, не бива да стават никакви шеги и подигравки, както е било правено от някои досега. Никакви спомени за „точилки“ или други леки разговори, защото винаги, когато се шегувате за свети и заповядани работи, ще ви бият и няма да отговарям за това.

Тази година ще имате следното правило: ще атакувате хората. Досега се оплаквахте, че ви ограбват, но тази година ще атакувате. Дойде например един човек при вас – мислете, че той е изпратен да ви даде нещо. От всякой човек, който дойде при вас, не се плашете, че може да ви ограби и да ви причини вреда, а вярвайте, че е изпратен да ви донесе благословение. Не избягвайте от хората, тази година няма да избягвате никого. Няма да правите никаква разлика и да казвате, че един човек е по-добър, а друг – по-лош. Защото Господ присъства, а там, гдето Господ присъства, няма страх. Да ви не е страх от нищо – нито от хората, нито от никого, защото Господ присъства. Нали искате повдигане? Тази година ще ви повдигат. Дойде един човек при вас в дома ви или при вас – изслушайте го, тайната на Живота е там. Може да дойде един човек да си разправи болката на вас – изслушайте го тихо и спокойно.

Анастас Бойнов: Ами, ако дойде някой при нас и започне да зачеква спиритизъм и да се подиграва, тогава?

И тогава го изслушайте тихо и спокойно. Даже го поканете да си изкаже всичко, каквото има, като му задавате въпроси, та да се изчерпи добре, щото да няма вече какво да говори – вие все слушайте тихо и спокойно. Да, оставете водата добре да се изтече и даже да се изцеди.

Съобщи се от г-н Дънов, че имало разрешение, който желае, може да си замине днес.

Пеню Киров си замина в 11 ч. с парахода за Бургас, а Михалаки Георгиев си замина в 2 ч. подир обед с железницата за София.

В 5 ч. подир обед се събрахме, но без П. Киров и Мих. Георгиев, които вече си бяха заминали. Г-н Дънов ни съобщи, че утре, 16-того, в 4 ч. сутринта ще имаме хвалебно събрание, за което всякой да си донесе хвалебната молитва. А пък довечера от 9 до 10 ч. ще имаме събрание за духовно развитие, в което може да дойде само този, който е духовно разположен, който се усеща духовно разположен и който може да съсредоточи хубаво ума си.

По-нататък г-н Дънов изказа между другите и следните важни мисли:

Трябва да се излъчите от физическия мир, та да може да имате успех довечера. А като как ще се излъчите, това ще се научите в момента и не бива да се грижите за това. В България атмосферата е доста сгъстена, няма почти никакъв умствен стремеж, та затова, поради тази натегнатост възможно е да има мъчнотии във вечерното събрание.

България ще мине през едно пресяване, но няма нужда да знаете кога ще стане това пресяване. Господ обаче работи и за всичките добри условия, така щото няма защо да се опасявате за противоположното. Настоящото положение до 1914 г. ще [се] уясни какво ще бъде, дотогава нещата ще ви станат по-ясни и ще вземат един край. Този век целият ще бъде век за чистене и въдворяване тук, на Земята. Тия духове, които ще се въплътят, ще бъдат по-напреднали, а тези, които не са, а им се позволи да дойдат, ще се турят под контрол. Сега вече става събуждане на цялата Кавказка раса[27], събуждане на цял един род.

[27] Кавказка раса е название на индоевропейската (бяла) раса.

Сега каквото се извърши в Македония[28], е цяла една благодат, защото, ако не беше извършено това, войната беше неизбежна. Европейските народи са още натегнати и войната между Германия и Англия още не е избегната. Изобщо борбата между Англия и Германия ще бъде в полза на славяните, за тяхното духовно повдигане. В стимулирането на кармата на славяните ние виждаме и резултатите. Тия духове, които ръководят англосаксонската раса, ще почнат да преминават и пренасят своите капитали към славянството, та да го повдигат. И те са, които устрояват околните народи, за да му съдействат. Славяните изобщо не могат да се развиват и ще видите, че тези, които живеят на Запад, разочароват се най-сетне от западната култура и виждат, че не е това, което търсят.

Илия Стойчев: Дали България играе първенстваща роля при събуждането на славянството?

Няма съмнение, че двамата братя Кирил и Методий излизат от Балканския полуостров, който е в магнетическата верига, която опасва земното кълбо. Балканският полуостров е в тази магнетическа верига на човешкото развитие – тази именно верига е, която издига народите.

Забележително е, че винаги северното полушарие се явява фактор за духовното развитие, а южното полушарие е негативно; то е играло роля в миналото. Черно море е една врата на всичките духове от Запад, за да бъдат изпъдени – това море е едно чистене за тях. То е

[28] Каквото се извърши в Македония – най-вероятно става дума за събитията, свързани с Младотурската революция, която започва на 3 юли 1908 г. с въстанието на Ресенския османски гарнизон в Македония, последван от гарнизоните в Битоля и Одрин. В събитията е участвала и ВМРО, привлечена от лозунгите на младотурците за равенство на народите в Османската империя, без оглед на тяхната езикова и религиозна принадлежност. Няколко месеца преди това Англия и другите Велики държави предлагат план за организиране на Македония като автономия, отхвърлен по-късно от младотурците.

врата за долния етаж на Земята, гдето изпращат духовете, идещи от Запад; този етаж е т.нар. под.

Защото по отношение на Земята окултните науки не вярват, че има огън във вътрешността ѝ. Според окултистите, тя е куха и има около петстотин километра атмосфера, която се осветлява от външната атмосфера на Земята. В тия именно петстотин километра разстояние стоят лошите, така да кажем, духове. Но всичко това е едно възрение на окултните Учители. На пръстените на Сатурн прилича структурата на нашата Земя. Кората на Земята не е свързана с вътрешността ѝ; кората на Земята (обвивката ѝ) не е по-дебела от триста километра. Вулканите в Средиземно море, като Етна, Везувий и прочее, са, които издигат тези средноземни същества. Представете си Астралната сфера над нас, гдето живеят астралците – ами че и там има вулкани, които пък [се] образуват [от] човеците на Земята (*и тези са например събитията в Египет и прочее*). И затова те горе, за да бъдат свободни, стараят се да прекратят човешката деятелност тук, на Земята, която им препятства да се повдигнат нагоре. И вие ще видите, че има изречение в Библията, в което се казва: „И рече Господ: Да слезем и видим суматохата на Земята."[29]

Човек трябва да познава своето гражданство. И като знае в живота как трябва да работи, да преминава от поле в поле и ще напредва. Астралният мир е свързан с физическия с известни връзки, по известно течение. Забелязано е, че изобщо мъжете умират сутрин, а жените – вечерно време; те са позитивно и негативно течение. Това показва, че и идването на духовете тук, на Земята, не може да става по едно и също време – всичко е математически разпределено.

[29] Перифраза на Битие 11:6,7: И рече Господ: Ето един народ и всички имат един език, и начнаха да правят това; и сега не ще може да им се възбрани всичко, което са намислили да правят. Елате да слезем и да смесим там езика им, защото единият да не разумява езика на другия.

Изобщо в цялата древност и в християнската история е прието, че сутрин от 3 ч. се започва идването на добрите духове и върви до 4–5 ч., но най-усилено е идването от 3 ч. Към 4 ч. се започва намаляване, което трае до 5 ч., а от 5 ч. вече започва друга деятелност. Връщането на духовете пък става от 2 ч. подир обед през деня и продължава до 3–4 ч.

За часовете на денонощието може да се каже следното: 11 ч. през нощта е час критически; 12 ч. в полунощ – сред ден; 1–2 ч. подир полунощ са тоже критически; 3–5 ч. сутринта – добри; 9–10 ч. вечерта са добри и са най-благоприятни часове за сеанси, защото 11 ч. вече е критически и променчив. Сутринта от 9–10 ч., това са часове почти с най-усилена деятелност; 11 ч. преди обед през деня не е благоприятен; 12 ч. през деня, на обед, почва да се умалява; часовете от 3–5 ч. подир обед – продуктивни, а оттам насетне – до 9 ч. вечерта трябва да се почива. Умствената деятелност между 5 и 9 ч. вечерта е слаба деятелност.

От 9 до 10 ч. вечерта се събрахме горе, гдето имахме един вид упражнение за духовно развитие.

16 август, събота

В 4 ч. сутринта имахме хвалебно събрание горе. Прочетохме всички с глас Хвалата, която ни се даде миналата година, а след това се молихме, щото Господ да изпълни Волята Си и да дойде Духът Му.

Точно в 5 ч. сутринта г-н Дънов ни поздрави със събора и на всички ни пожела добър път.

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВАРНА, 1909 г.

(Записал П. Гумнеров)

Слово от 1 август 1909 г.

Мир да бъде на всички ви! Ето, аз ви призовавам помежду тоя народ да сте свидетели и светила. Аз ви зная по име. Всичките ми усилия от дълго време са били да ви подготвя за великата Божия работа, да развия силите на вашата душа, да отворя ума ви, да разбирате благите Божии пътища. В това се изискват велики усилия, които положих за ваше добро, да ви избавя от висящо разрушение.

Този народ, помежду когото сте изпратени от мене, е духом неразвит. Но не бойте се, той има добри начатъци. Аз искам вие да пожънете плодовете на своите трудове. Радвайте се повече, че Бог е написал имената ви в книгата на живота.

Аз винаги съм присъствувал между вас и винаги съм ви ръководил. В трудните и скръбните моменти на живота ви съм близо. Да, Великият небесен Баща желае вашето добро. Колко е Той велик и благ, той всеки ден е изливал Своята милост отгоре за ваша подкрепа. Послушайте ме днес. Вие гледате мрачно на бъдещето, колебаете се често, опасявате се от напора на изпитите и често мислите, че злото е неизцелимо и Бог е престанал да слуша и да милва. Не, не туряйте тази мисъл в ума си. Може ли Бог, Великият и благ Баща да забрави своите деца? Но знайте, Неговата любов към вас и към този народ е по-голяма, отколкото е била преди. Вашите души са драгоценни пред Неговите очи.

В този народ има Той много деца и затова вие сте пратени, да им помагате, докато укрепнат духом. Моят път пред вас е отворен. Аз съм с вас наедно във всичко, да ви помагам Аз дойдох, да се заселя и да живея помежду ви. Аз ще изкарам всичко, да се изработи за добро.

Съдбините на този народ, когото вие любите, са в моите ръце. Според поведението му, така и ще постъпя. Не бойте се! Аз не мисля да ви разоря, но да ви съградя. Аз съм дошъл да разруша злото, да отмахна греха и престъплението от сърцето на тези човеци. Вие вече виждате моите действия, Духът ми показва своята сила. Аз работя и вие ще работите, според както ви е дадено по силата и желанието на душата ви. Вам ви трябва още време. Молете се на Бога и Той ще укрепи слабата ви надежда. Вие се смущавате много пъти за своята насъщна подкрепа. Не бойте се, всичко нужно за живота ви е приготвено. Който сее, може ли да не жъне и който се труди, може ли да не приеме? Всичките земни богатства са на ваше разположение, най-добрите неща в живота Бог за вас е оставил. Като изпълните Неговата блага воля, всичко друго само по себе си ще ви се приложи. Но преди всичко имайте повече любов към Бога и към вашите братя и повече чистосърдечие и искреност. Това на мене е най-приятно. Аз желая да ви гледам всеки ден и вие да ме виждате, но душите ви са още слаби, да понасят небесната виделина на моето присъствие.

Аз трябва постоянно да ви се изявявам според състоянието на духа ви. Слушайте ме, братя мои, вие чада на Бога Живаго знанието и мъдростта, която ви се праща, е за ваша подкрепа. Говорете простата и ясна истина. Готови ли сте за мен да сторите всичко, или има още нещо да ви спъва? Аз съм готов всичко да сторя за вас и в моето лице вие ще имате в небето най-добрия си приятел.

Ваш Господ Исус

1 август (14 август нов стил) 1909 г.

15 август, събота[30]

10:30 ч. сутринта

Днешното събрание е подготвително. Утре ще се съберем в 9 ч. и ще се продиктуват трите велики закона на Веригата. В това събрание ще присъстват също двама заминали наши приятели. Ще присъства така също и Господ. Довечера в 9 ч. ще имаме молитвено събрание, от 7 до 8 ч. ще имаме събрание за разговор – обмяна на мисли. В тазгодишното събрание ние вземаме една от най-важните стъпки – Веригата взема първата стъпка без изключение. Този е редът за днес, а за утре ще се даде друг.

Това е за първи път в този век, когато ще се дадат трите основни закона, а досега са давани само половината. В това, което е писано в Евангелието, законите са писани наполовина, а сега ще се дадат изцяло трите основни закона. Първата част от законите са ви известни, а втората част утре ще ви се даде. А засега ще говоря върху три думи, които Христос казва: „Пътят, Истината и Животът."

Това е мистично отношение или според Кабалата значи един цикъл – завършен кръг от Небето към Земята и от Земята към Небето. В този път слизането от Бога към Земята е път на страдание, път на изпит – пътят е от горе на долу. В първата половина на пътя, така да се каже, нашият живот е обърнат наопаки – Слънцето е от другата страна на нашия живот и ние сме на Земята в един мрак. Втората половина е, когато дойде равноденствието и зазоряването в нас и

[30] Всички събития и беседи на Учителя Беинса Дуно от 15 август 1909 г. са протоколирани от П. Гумнеров и липсват в протокола на Д. Голов.

почнем да разбираме известните нам страдания. И затова казва Христос: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“

Пътят, това е символът на всичките страдания – от Неговото слизане до Неговото възлизане. Истината, това е Знание, Мъдрост – всичкото Знание, всичката Мъдрост, това е Истината. А Животът означава всичкото богатство, което човек придобива от страданията – Животът е символ на Божествената Любов, която ще стане съпричастна в бъдеще.

Имайте предвид, че докато няма слизане, няма и възлизане; който не иска да слиза, не иска и да възлиза – едното подразбира другото. Щом възлезете в Божествената Любов, тя ще ви застави да се откажете от Небето и ще ви застави да дойдете на Земята, за да помагате на вашите страдащи близки. Затова в сегашния период вие едва се приближавате към вашето равноденствие.

От друга страна, трябва да знаете, че без страдание няма Любов. Страданието е символ на една велика жертва, която Господ прави към човека. И когато вие страдате, същевременно страда и Бог, т.е. Бог страда, но не в този смисъл, както разбират хората. Когато една душа страда, тези страдания се отразяват на Господа и затова Той е принуден да страда, да помага на тази душа, та да не страда целият жив Небесен организъм във вас. Затова трябва да знаете, че когато страдате, това се отразява върху всички вас. Защото сте свързани от Небето, тъй като вие съставлявате една верига, едно клонче, насадено от Божественото. И ако не може да се ползвате, то се пристъпва към отрязване – за да се освободи общият организъм от страданието.

Тия работи, които ви говоря, са съществени неща, а не само теория. Те са неща, които са велика Божествена истина, която вие ще проверите – те са аксиома. За да прави човек доста грехове, той трябва да бъде доста напреднал, защото този, който прави много

грехове, Небето е много взискателно към него. Вие сте снизходителни към децата, когато правят грехове, но когато станат възрастни, вие сте взискателни – така и Небето е взискателно към вас, когато ставате възрастни.

Вашата Любов към Бога може да се прояви само във вашия Живот. Да ходите в Истината, това още не значи, че любите Господа, и с това вие може да сте далеч от Истината. Затова трябва да правим известни самоотричания.

Между модерните спиритисти някои обичат да се молят за умрелите и хубаво правят, но когато дойде един човек да иска помощ, не трябва да го избягват. Така че, предстои ни една жертва пред Бога. Пред Бога е приета само помощта, от която ние можем да пострадаме, тъй като, за да бъде помощта [ни] помощ, трябва душата и сърцето ни да влязат в нея.

В тая стъпка, която ще вземем тази година, е необходимо да имаме това състояние на духа, за което Христос казва: „Ако не станете като децата, не можете да влезете в Царството Божие.“ Човек може да влезе в Рая, но да не е негов член, също [така], както може един човек да живее в една държава, но да не е неин поданик. Затова вие трябва да се родите от Дух и тогава Небето ще бъде готово да изпълни вашите желания, и то да ги изпълни, преди да ги поискате.

Всякога, когато в човека дойде дух, с който той иска да бъде учител, той се спъва, защото има само един Учител, а всички други са ученици. Затова Бог казва: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.“ Затова трябва да имаме смирение, защото хора, които стават горделиви, скоро остаряват – не могат да понасят страданията. Гордостта е една духовна болест. Да се уважаваме – това го иска Небето. Да пазим своята свобода, това е самоуважение, но горделивият човек търси своето право там, където го няма.

Затова първата стъпка е смирението, защото то е долината на душата, където могат да се развиват най-хубавите цветя, [където] има най-хубави извори, където пътникът може да утоли своята жажда. Смирението е качество на душата, а мекушавостта е от страх. Между смирение и мекушавост има разлика колкото от небето до земята. Съвременната наука казва, че ако Земята беше плоскост, тя не би се нагрявала, както сега се нагрява от Слънцето. Така щото, когато Духът дойде да работи в дълбините на вашата душа, в смирението, вие ще знаете, че това е действие на Духа. И долините си имат свои облаги. Заедно със смирението ви трябва още едно качество, а именно, кротостта – тя е необходима, когато човек слиза надолу. И който няма кротост, той слиза с главата надолу, понеже много бърза – всеки знае, ако един кон върви из една урва, какво би станало с него и колата, ако върви бързо. Затова Бог казва: „Бъдете кротки."

Вие трябва да съсредоточите вашето магнетическо течение нагоре, за да може да схванете, защото гледам, че магнетическото течение от Небето не действа еднакво върху всичките. Някой например мисли за другите, а това не е нужно за вас. Когато гледате в някого определено качество, което не е по ваша воля, то знайте, че изучавате един елемент, който вие не познавате. Когато сте в добро настроение, знайте, че сте под влияние на Небето, а когато сте в лошо състояние, сте под влияние на Черната ложа и тогава ще ви идват най-черните и мрачни мисли и желания, които човешкият ум може да възпроизведе. В света, в който ходите, има много влияния и духове, които влизат в контакт с вас и ви се изменя настроението. Но тогава именно вие трябва да бъдете внимателни.

Тия училища са учения за изясняване на вътрешното съдържание на религията. На пръв поглед всичко се вижда разхвърляно, но тая разхвърляност е по подражание на Природата,

където всичко е разхвърляно, но там именно е хармонията. Всичко, каквото човешката ръка пипне, няма тази грандиозност, която има в Природата. Когато човек се въодушеви от някаква идея, веднага ще му дойде наум някаква форма. Вземете например един скулптор, който работи – той може да тури всичките краски, но не може да тури в статуята всичко, каквото вие имате и чувствате в душата си. В нея той ще вложи само вибрациите, а не и онова, което у вас е дълбоко вложено. На това, което е велико в Природата, не може да му се тури форма. Така вие не можете да турите форма на Любовта. Някои смесват красотата с Любовта, но това е съвсем неудачно. Буквата на закона са обрядите, а Истината е в духа на нещата. Животът – това е безформеното.

Може би във вашия ум да се породи въпросът защо, когато се трудим да живеем, не успяваме в живота си. Има два момента в живота – когато трябва да се работи и когато трябва да се почива. Когато ние почнем да действаме, опорният пункт е Небето, а когато ние пасуваме, Небето работи върху вас. Щом дойде такова състояние, съсредоточете ума си само в молитва, съзерцание и размишление, а на хората не говорете нищо, не се пресилвайте. Като казвам да не говорите на хората, подразбирам следното: през октомври, ноември, декември и януари не можете да сеете, няма условия за сеене. Аз ви говоря това, защото на вас, които се водите от Духа, работата ви трябва да бъде внимателна и тогава тя ще бъде много по-успешна. Не е важно колко ще посеете, а важно е колко ще поникне и колко ще пожънете. Някои казват, че много работа са свършили, когато са говорили, но то е въпрос, защото плодът е, който ще определи работата.

Тази Верига, в която сме свързани и която опасва цялата Земя, върви от горе на долу и във всичките народи не действа еднакво. Но

щом вашата душа е добра, ще имате съдействието на всички добри хора по цялото земно кълбо, защото вие действате за Бога. Ще дойде време, когато тези ваши Братя ще ги познавате, защото те си имат белези и се познават. Но те никога няма да дойдат при вас да ви се препоръчат, а вие, като имате Светия Дух, ще ги познаете. Вие ще ги познаете също като онова детенце, което дванадесет години не било виждало майка си, но като се разболяло, докторът я повикал и когато тя дошла и се докоснала до него, то веднага казало: „Мамо." Така и вие, когато срещнете тия ваши Братя, ще ги познаете по вътрешната Любов и прочее. И няма да ви питат вие ли сте, или какъв път държите – те са хора, които само помагат на света и си мълчат. Има някои от тях, които говорят, но тези, които мълчат, са по-напреднали. Нашите думи в живота са чук, но с чука можем само да пробием нещата, а Духът е оня, който топи нещата. С чука не можем да се спасим, но с Огъня можем, и то с този, който с Любовта ще стопли сърцата на хората.

В сегашния живот никой от вас не е беден, но от мислите, които през вас минават, не зная дали ще намерите една ваша мисъл. Това е силно казано, но аз ще ви кажа, че преди петнадесет години в Америка даваха двадесет и пет хиляди лева на този, който каже една нова мисъл, но и досега не се е намерил такъв. Това, което ние наричаме гений, е изменение на формите – един нов начин на работа. Затова и виждаме, че в изобретенията се изменят формите. Това виждаме и в промените на формите на параходите, железниците и прочее. Този, който всъщност мисли, Той е Господ, който съставлява организма на Вселената. И този, който иска да има нови мисли, трябва да се свърже с Бога, защото там е изворът.

Утре ще се научите защо именно трябва да любите Господа, кои са причините, поради които трябва да любите ближните си. Вие

трябва да съсредоточите мислите си нагоре, та утре да ви се каже повече, иначе някои неща аз ще премълча и няма да ви ги кажа. Законът е такъв, че ако ви кажа нещо, за което не сте готови, вие ще почнете да се гордеете, че много знаете. Това ще се отрази върху мен и аз ще почна да чувствам същото, пък аз нямам нужда да мисля, че много зная. Аз не искам да бъдете напрегнати, като че ли ви съдят, а да бъдете свободни, за да можете да разберете Истината. Да се не смущавате, че нещо не разбирате, защото даже подир година, две, десет, пак ще ви стане ясно. Всеки един човек трябва да бъде една прекрасна долина, в която да има за ядене и пиене. Това е желанието на нашите приятели Отгоре: да се не боите, да са свободни сърцата и умовете ви, и да бъдете готови за утре. Амин.

В 7 ч. вечерта се прочете от Първо послание Йоаново 3:4.

Този стих ще служи за база на разговора. Когато говорим за Господа, трябва да разбираме колективност от духове; когато говорим за Бога, трябва да разбираме единствено число.

16 август, неделя

*Около масата в 9 ч. по разпоредба на г-на Дънова се наредихме така (**Фиг. 5**):*

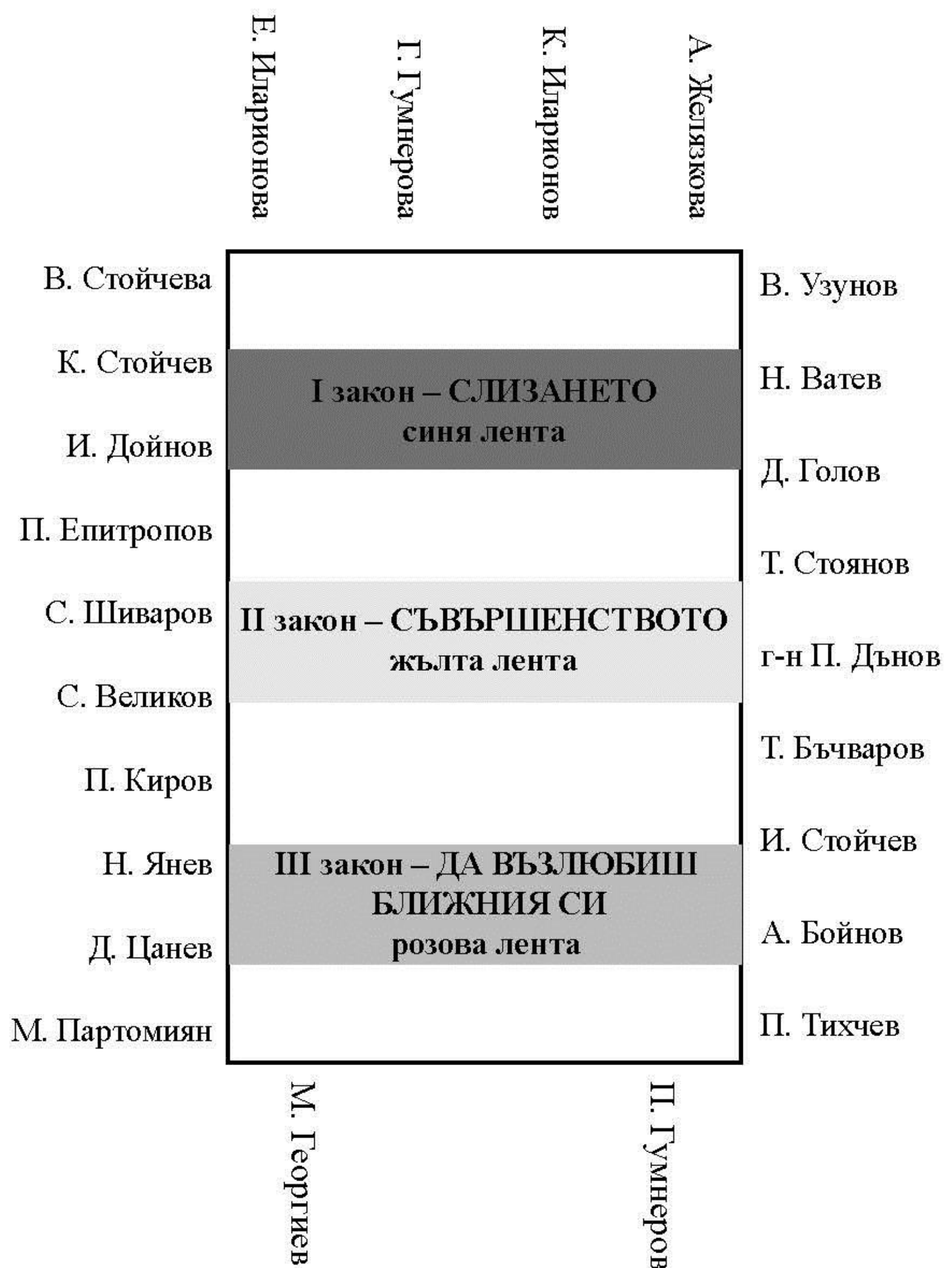

Фигура 5. Подреждане на участниците, В. Търново, 1909 г.

Като насядахме, г-н Дънов обяви:

Довечера в 7 ч. ще имаме събрание, в 7,30 ч. – Господня вечеря. За Господнята вечеря всякой от вас ще вземе следните продукти:

- Димитър Голов и Петко Епитропов[31] ще донесат 6 кила грозде;
- Тодор Бъчваров и Тодор Стоянов – 6 оки круши; Илия Стойчев и Кънчо Стойчев[32] – 6 оки[33] праскови;
- Константин Иларионов и Петко Гумнеров – 3 оки маслини;
- Иван Дойнов[34] и Анастас Бойнов – три големи самуна хляб;
- Гина Гумнерова, Елена Иларионова и Величка Стойчева[35] – 3 оки пресни лешници;
- Деньо Цанев[36] и Никола Янев[37] – 4 кила вино;
- Пеню Киров и Васил Узунов[38] – три дини;
- Михалаки Георгиев и Милкон Партомиян – 3 кила сухи стафиди;

---

[31] Петко Епитропов – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, роден в Панагюрище, живял в Пловдив, работил като търговски агент.

[32] Кънчо Стойчев – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, роден в с. Дервене (сега Змейово), Старозагорско, живял в Бургас, работил като телеграфист.

[33] Ока (тур.) – стара мярка за тегло, равна на 1283 гр.

[34] Иван Дойнов Кехайов – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, роден в с. Черни дял, Еленско, живял в Елена, Велико Търново и София, работил като чиновник. Завършва земния си път през 1932 г. в София. Според П. Гумнеров родното му място е с. Беброво, Еленско.

[35] Величка Стойчева – една от първите ученички на Учителя Беинса Дуно, родена в Габрово, живяла в Бургас, съпруга на Кънчо Стойчев. Завършва земния си път на 3 март 1918 г.

[36] Деньо Цанев – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, роден в с. Филаретово, Котленско, живял в Бургас и София, работил като търговец. По данни на П. Гумнеров родното му място е с. Ханзаларе, Пловдивско.

[37] Никола Янев – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, роден в Айтос, живял в Бургас, работил като търговец.

[38] Васил Узунов – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, поканен за събора от 1910 г. от Шумен.

- Дядо Петър Тихчев[39] и Никола Ватев[40] – 7 кила от едрите смокини; Серафим Шиваров[41] и Сава Великов[42] – 6 кила сливи от едрите и жълтите;
- Анастасия Железкова, която отсъства в тоя момент, ще донесе 3 оки захар.
- Петко Гумнеров, Илия Стойчев и Тодор Стоянов ще имат грижата за нареждането на трапезата.

Всичките тия неща ще ги вземете от себе си и като се донесат, ще се наредят тук, на тази маса.

Подир горното обявление г-н Дънов прочете 10-а глава от Евангелието от Йоана. Помолихме се след това и ни се продиктуваха трите закона на Веригата:

I. Люби Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила – в Него ще намериш своето здраве, своето блаженство.

II. Люби ближния си, както сам себе си – в него ще намериш основание за твоето повдигане.

III. Бъди съвършен, както е Отец твой съвършен – в Него ще намериш връзките на Вечния живот, извора на всичките блага. Все,

---

[39] Петър Тихчев – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, роден в с. Беброво, Еленско, живял в Свищов, Русе и София. Методистки евангелски проповедник. В неговия дом в Свищов е живял младият Петър Дънов, докато учел в местното методистко училище. Завършва земния си път на 28 ноември 1918 г.

[40] Никола Ватев (1873–1957) – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно. Роден в с. Ново село, Троянско, завършва земния си път в Русе. Дългогодишен ръководител на Русенското братство, основател на комуна в Свирчовица, инициатор на първата юридическа регистрация и устав на Общество „Бяло Братство“ в гр. Русе през 1921 г. Работил като военен ковчежник и чиновник. Оставя кореспонденция с Учителя Беинса Дуно (виж Изгревът на Бялото Братство, т. 6, София, 1996).

[41] Серафим Шиваров – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, роден във Варна, живял във Враца, работил като чиновник

[42] Сава Великов – един от първите ученици на Учителя Беинса Дуно, роден в Котел, живял във Варна.

що попросите в Мое Име, Аз ще го сторя. Не бой се, малко стадо, Отец ваш е благоволил да ви даде Царство.

По-нататък г-н Дънов каза:

I. Едно малко обяснение на Първия закон. Отношенията на Първия закон имат връзка със сътворението на света – на него се дължи неговото произхождение. Когато се каже Любов, това показва, че това е гласът на всичките Светли духове, които са слезли да търсят своите братя в материята и казват: „Ние, които любим Господа, ви казваме да любите и вие Господа с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкия си ум и с всичката си воля, защото в Него само ще намерите блаженство на своята душа и своя Дух.“ Всякой, който има Живот в себе си, като слънчевите лъчи произвежда най-благотворни резултати. Така е и когато пръчките на едно духовно лозе са силни. Когато тия Духовни братя дохождат в сърцата на падналите братя, намират това, което човечеството търси. Във физическия свят ние търсим здраве. В Духовния свят не можем да живеем без Бога. Можете да живеете между духовете и Бога, когато сте с Господа навсякъде.

II. Вторият закон – в него ще намерите основата на вашето повдигане. Двата закона имат отношение към духовете, които са слезли Отгоре – и тях трябва да любим, защото те са нам ближни. Те са, които са слезли Отгоре, знаят Волята Божия и като ги любим, ще знаем основата[43], върху която са съградили своя живот. И вие, когато любите една душа, с това ѝ помагате. Това помагане е едновременно твое, защото с това ти на себе си помагаш и то ще ви съдейства да се повдигнете.

Единият закон показва слизане надолу, а другият показва работа на Земята. Първият закон показва излизане от Небесните жилища, вторият закон е работа на Земята – да любим.

[43] Основата – в протокола на П. Гумнеров: основанията.

III. Третият закон е съвършен, както се и казва в самия него – това е възшествието, възлизането към Небето. Този закон има отношение само към работата[44], която ще прекараме, след като напуснем Земята. Този закон е за Небето и без него никой не може да влезе[45] в Небето. В този закон ще намерите извора на всичките блага.

Първият закон представлява Бащата, вторият – Майката, а третият представлява Сина, който един ден ще се яви в дома на Вечния Баща, за да предаде вечните резултати от целокупното слизане на Земята.

Който изпълни двата закона – Първия и Втория, той се е приготвил, за да изпълни и Третия закон, който е най-усилният и който е накарал да станат всичките преобразувания. Този закон е, който е смъкнал Ангелите на Земята – този закон не щади никого. Светът, па и всички Ангели ще бъдат съдени по Третия закон.

И който иска да се избави[46], трябва да изпълни тия три заповеди. И аслъ[47], съвършенството е потребно, защото без него не можем да намерим връзките, за да се съединим с Бога. Това трябва да се почувства с душата[48]. Когато вникнем в тия закони и ги почувстваме, тогава ще намерим и разберем какво нещо е Вечният живот и какво нещо е изворът на всичките блага.

За вас сега остава следната емблема (*посочва на всички Пръчката, разделена на три с четири подразделения*[49]). (**Фиг. 6**)

---

[44] Към работата – в протокола на П. Гумнеров: към живота
[45] Да влезе – в протокола на П. Гумнеров: да види.
[46] Да се избави – в протокола на П. Гумнеров: да се усъвършенства.
[47] Аслъ (тур.) – наистина, всъщност.
[48] С душата – в протокола на П. Гумнеров: в душата.
[49] Разделена на три с четири подразделения – това пояснение липсва в протокола на Д. Голов.

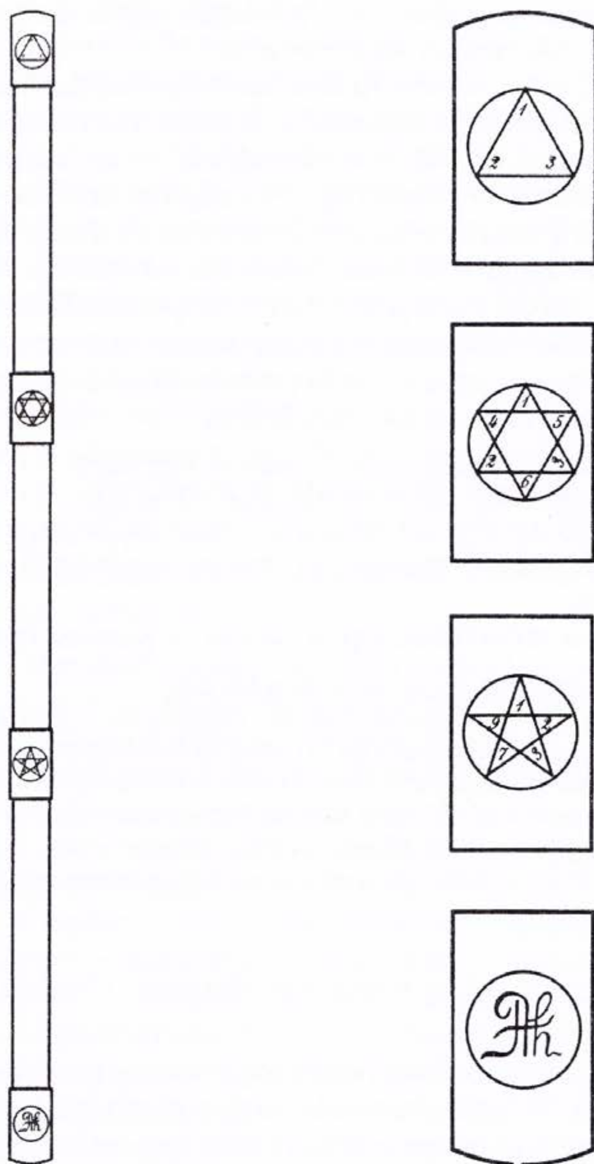

Фигура 6. Илюстрация на Пръчката – свещен символ на Веригата

Това ще си пазите за вечно възпоменание.

Първото подразделение е Божественият свят, второто – Светът на духовете, третото е човешкият свят, четвъртото – естествата, които има човекът[50].

Четирите халки на тази емблематична Пръчка са четирите естества, които има човек. Първата халка показва Божествената частица, която човек има у себе си в началния зародиш. Втората показва Майката, която може да възприема – макрокосмоса, големия свят, духовете, които слизат от Бога надолу, за да работят. Трето иде човекът, Синът на Бога[51].

Първата точка – Божественото, втората – духовете, третата – човеците, и четвъртата – животните. И така, второто – душата, третото – интелектът, и четвъртото – животинската природа. Това е то, което се нарича... (*г-н Дънов изговори една дума, която не може да се изрече*). Но когато се повдигнете духовно, тогава ще можете да произнасяте тия две имена и тогава ще може да ви слушат.

Още: в тази Пръчка имате Света Троица в християнството. Това е вашият закон, по който ще се водите, за да бъдете благоугодни Богу.

Днес присъстват и нашите Приятели, които са тук. И Те са, които съдействат на Веригата.

Това е законът, с който трябва да се управлява България. Тази Пръчка е с шестдесет и един сантиметра дължина. Дървото, от което е направена, е заръчано и изпратено от Рилския манастир и се нарича хвойна. А дебелината на Пръчката е един сантиметър в диаметър.

---

[50] Тук и по-нататък в книгата абзаците, отделени от основния текст, са от протоколите на П. Гумнеров и липсват при Д. Голов.

[51] На това място в ръкописа на протокола на Д. Голов с малка стрелка е посочена основата на Пръчката и е добавено следното пояснение: „Този знак, според г-н Дънов, е знакът на Веригата. На Пръчката са нарисувани само знаковете, а написаните обяснения се дадоха от г-н Дънов“.

Имате още една емблема (*посочва на всички ни Камичката – меча, остър от двете страни*) (**Фиг.**7).

На едната страна на Камичката е нарисуван човешкият знак, а от другата – знакът на Веригата. Това е Силата Господня. С този нож обсаждаме Варна.

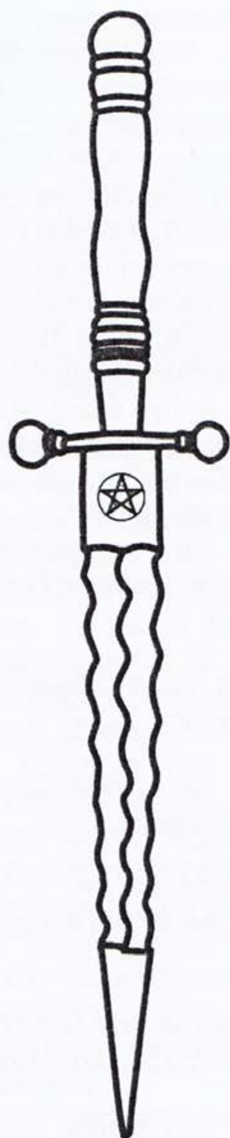

Фигура 7. Илюстрация на Двустранния меч – свещен символ на Веригата

За тия работи не е позволено да се разказва и разправя никому никъде. Тези неща са вътрешни – те са емблеми, които трябва да се пазят само за Веригата. Това е единственото оръжие, което се позволява на Веригата да има.

И Господ ви пита благодарни ли сте от всичко това.

Всички отговарят: „Да, благодарни сме“.

По покана на г-н Дънов всички станахме прави и всякой един от нас каза в себе си по нещо благодарително Господу[52], който присъства между нас. Обяви се от г-н Дънов, че в отговор на тази благодарителност Духът[53] дава сега за прочит От Йоана 12-а глава – от 12-и стих до края, след което тия стихове се прочетоха от самия него.

Г-н Дънов каза, че програмата за утре, 17-того, е следната:

В 9 ч. сутринта ще има обмяна на мисли помежду ни. А вечерта в 7 ч. ще имаме общение с духовете. Този „трен“, който дойде вчера, се състои от духовете, за да вземат те участие в това, което се върши тук на тези събрания. И един от Веригата, а именно Михалаки Георгиев от София, беше определено да бъде с тях, а другите дойдоха по-рано, за да устроят пътя.

Г-н Дънов прочете от своето тефтерче за Десетте свидетелства на Веригата[54], които каза да препишем, за да ги прочитаме. Тези Десет свидетелства са следните:

Така говори Господ: Изпълнете Моите заповеди и повеления. Ето, Моето Слово пристига, заповед ви носи, за да заверите

---

[52] По нещо благодарително Господу – в протокола на Д. Голов: по нещо Господу.

[53] Че в отговор на тази благодарителност Духът дава – в протокола на Д. Голов: че Духът дава.

[54] Десетте свидетелства на Веригата – известни още под името Десетте свидетелства Господни; документ, записан от Учителя Беинса Дуно на 13 февруари 1899 г. във Варна (виж Той иде, ИК Бяло Братство, София,2004).

свидетелството на Духа Ми. Заверете Истината на завета Ми чрез живота си. Дайте свидетелството на Духа, което ще се пази пред лицето Божие като залог на вашата вярност към Него. Засвидетелствайте Истината на Бога чрез изповед явна пред Неговия Свидетел (Пророка). Отговорете с пълнотата на сърцата и ума си, без всяко стеснение, и Бог, който вижда и знае всичко, ще ви даде според Своята неизмерима благост и вечна милост. Изповядайте пред Бога и Неговото лице Истината, засвидетелствайте я пред Небето.

1. Първо свидетелство: Вярваш ли от сърце и душа в Единаго, Вечнаго, Истиннаго и Благаго Бога на Живота, който е говорил?

Отговор: ...

2. Второ свидетелство: Вярваш ли в Мене, твоя Господ и Спасител, който ти говоря сега?

Отговор: ...

3. Трето свидетелство: Вярваш ли в Моя Вечен и благ Дух, който изработва твоето спасение?

Отговор: ...

4. Четвърто свидетелство: Вярваш ли в твоя приятел (покровител) и във всички твои братя и сестри (починали)?

Отговор: ...

5. Пето свидетелство: Ще ли изпълниш Волята на Единаго, Истиннаго и Праведнаго Бога без колебание?

Отговор: ...

6. Шесто свидетелство: Ще ли се отречеш от себе си и от всичко световно за Неговата Любов?

Отговор: ...

7. Седмо свидетелство: Ще ли посветиш живота, здравето си и всичко друго за Неговата слава и напредъка на Неговото дело?

Отговор: ...

8. Осмо свидетелство: Ще ли слушаш Моя глас и Моите съвети, когато ти говоря?

Отговор: ...

9. Девето свидетелство: Ще ли си готов да изпълниш Моите заповеди без всяко колебание?

Отговор: ...

10. Десето свидетелство: Ще ли ходиш винаги пред Моето лице с всичкото незлобие на сърцето си и да Ме никога не огорчаваш?

Отговор: ...

Божието обещание[55]

И тъй, във всичко, що обещаваш пред Мене, гледай да не кажеш някоя измама, защото ще бъдеш повинен на смърт.

Знай, че стоиш пред Мене, твоя Господ, който знае твоето лукаво и непостоянно сърце, което е пълно с всички пороци. Ето защо то трябва да се обърне към Мене и да се възобнови чрез Моя Дух, обработи и възпита чрез Моето Слово.

Ти, който отсега ставаш Мой и поверяваш всичко в Моите ръце, отсега нататък Аз сам ще те ръководя, Сам ще промислям и уреждам всичко за тебе.

Аз ще те уча все, що трябва да вършиш. Ще лягаш и ще ставаш под Моите криле. Аз ще бъда страж над тебе. Окото Ми ще бди за съдбините на твоето сърце.

Ще Ме призоваваш рано и ще ти отговарям в утринните зари на зората. Преди да повикаш, ще ти отговарям и преди да пожелаеш, ще ти давам Своите Божествени дарувания.

---

[55] Божието обещание – документ, записан от Учителя Беинса Дуно през 1899 г. във Варна, достигнал до нас като текст на писмо до Пеню Киров от 24 февруари 1899 г. (виж Той иде, ИК Бяло Братство, София, 2004).

Ще бодърствам за всичките ти нужди. Гледай да не оскверниш Името Ми и да не опетниш благодатта Ми. Знай, че от злото се отвращавам, към неправдата негодувам, а от жестокосърдечието се огорчавам.

Мисли всичко това, бъди винаги готов да изпълниш всяка Моя заповед, която ще ти дам.

Когато лягаш, когато ставаш[56], когато ядеш, когато пиеш, каквото и вършиш, за всичко трябва да благодариш Богу в сърцето си.

Аз Съм Господ, който ще те утвърди във всичко и Мирът ти ще изгрее, както утринното слънце на Живота.

След прочитането на Десетте закона на Веригата г-н Дънов прочете и една Молитва на българския народ, продиктувана от Духа, но за нея ни се обясни, че не можем да я препишем. Тая молитва била дадена преди дванадесет години и в нея молбата на Духа била да се низрине всякой, който е на власт и върши беззаконие.

Това е свидетелството, което аз нося (*тази молитва е в джобното джузданче на г-н Дънов*). Има друга молитва, която е една от най-съдържателните – една особена молитва, която ще бъде първа и последна. Но за нея Веригата още не е готова да ѝ се даде.

Т*ук г-н Дънов прочете от едно свое тефтерче друга молитва, за която каза, че можем да я препишем и да я имаме. Тая молитва*[57] *има следното съдържание:*

Господи, Боже наш, да възлезе молбата ни пред Твоето лице, да дойде Духът Ти и да пребъде Словото Ти в нашите сърца.

Заради Любовта Си, с която Си ни възлюбил, благий Небесен Баща, да дойде Царството Ти, да бъде Волята Ти, да се освети Името

---

[56] Когато ставаш – този израз липсва в протокола на Д. Голов.
[57] Тая молитва – по-късно текстът ѝ става основа на т.нар. Молитва на Царството.

Ти на Земята – това е желанието на нашата душа, това е нуждата, която постоянно усещаме в тоя свят.

Великий Господи на всяка сила и крепост, застани за делото Си, преклони сърцата на ония, които Си избрал да се назоват начатък на Твоята слава и Величие.

Благословений Господи наш, ръководи ни с милостивата Си ръка, просвещавай ни да се не уклоняваме от Словото Ти, да не престъпваме закона Ти. Води ни като добър пастир при зелените пасища, при бистрите оттоци. Амин.

Като се продиктува горната молитва, г-н Дънов продължи:

Да знаете, че Господ гледа на вас. Слушайте и внимавайте за постъпките си. Господ постоянно ви притеглюва и ще се оправдаете и съдите от Него. Веригата няма закони и правила. И единствените неща, които са задължителни, са законите, които ви се дадоха.

Сега, тази Пръчица, ако я намери човек, ще мисли, че е една играчка, но всъщност е с голямо значение. Тя може да се уподоби и на една флейта. И действително, че Животът е една флейта. Един ден, като влезем в Небето, ще дадем първия си концерт. Само че с тия, които ни очакват, не можем да дадем този концерт, защото публиката, която ни очаква, още не е готова. Така ще видите, че някой от вас е тенор, друг е алт, трети – бас, и прочее – четирите основни гласа.

Друго – в тази Пръчка вие имате и седемте краски. Тя е продиктувана Отгоре и докато се направи, срещнах много препятствия. Но фактът, че тя се направи, показва, че Господ иска да се стори добро на тоя народ. Господ се интересува за всичките работи на България – и в политическо, и в икономическо, и в материално отношение. И ще видите, че в материално отношение България е по-

добре от другите съседни държавици. По-добре е от другите и в други отношения. Например наводнението в Румъния, земетресението в Италия и това, което стана в Турция – подобни катастрофи щяха да станат и в България, обаче тя остана незасегната по благословение Отгоре. И това е в общия план на Небето. Трябва да образуваме вече една почва, за да дойдат в България, да се преродят по-добри духове. Защото целта на Веригата е да тури почва, тор, та като дойдат по-добрите духове, да спомогнем за тяхното въплъщение и да ги поставим на работа. Тогава ще има в България по-добри министри, по-добри управници, съдии, офицери и прочее. А пък за тези, които крадат пари, не се тревожете – те ще оставят парите тук, парите са змийски кокал.

Тези от вас, които имате въпроси, макар и няколко, да си ги напишат. Но такива, с които да не се влиза в спор, защото аз не искам да влизам в обсъждане на черупките на нещата. Всички трябва да пребъдете на една Лоза, на която вие да сте пръчките. Кой каквато форма иска, може да си приема, но принципът е общ и един. Всичко стои в изпълнението на нещата. Така, ако ти дадат най-малката работа и я изпълниш, ще си най-почтеният човек в Небето, а ако ти дадат най-голямата работа и нищо не изпълниш, то ти си най-непочтеният човек. Значи не е работата до количеството, а до качеството на нещата.

У вас може да се породи мисъл, желание, изкушение, ако щете, да си съставите и вие верига. Няма желание у човека, което да не е осъществено, само че малко може да закъснее. Та и туй ваше желание един ден ще бъде осъществено, но трябва подвиг, търпение и чакане. Аз например, ако бях навънка, щях повече да бъда успешен, а сега е по-мъчно с вас, защото изпъква вашата индивидуалност – именно искате и вие да бъдете напреднали. Но и това ще дойде един ден.

Дяволът и той си има своята тактика, а именно – изцапа един човек и после, като започнеш да живееш за Господа, той казва: „Обръщай внимание на миналото."

Никой не може да разположи сърцата на хората[58] да го обичат, освен Господ. Само Той може да разполага със сърцата на хората. Това са го изпитали много духове, а това е и законът. Ние от дъното на пъкъла се качваме нагоре и този пъкъл е на повърхността на Земята – той се появява по някой път и го виждаме. Например не ти трябва по-голям пъкъл от това, да гледаш в едно море морско сражение.

След това г-н Дънов рече:

Господ иска от вас сега всякой един да поиска от Него едно благо за народа.

Всякой един от нас написа желанията си за народа върху една бюлетинка и всички ги сложихме на масата. Избраният от всинца – Пеню Киров – тегли една бюлетинка от нашите написани желания и като се разгърна изтеглената от Пеню Киров бюлетина, върху нея имаше написано: „Да дойде Царството Божие на Земята, както на Небето." Тази бюлетина бе написана от Петър Тихчев. Всичките бюлетини се предадоха от г-н Дънов на Петко Гумнеров за съхранение към протоколната книга. Но преди да се съберат бюлетините и да му се предадат, написа бюлетинка и г-н Дънов, в която, като се разтвори, пишеше: „Да изпълни Господ всички ваши добри пожелания."

На 15-того, събота вечерта, когато ни се раздаде житото, при раздаването г-н Дънов изговаряше едно благословение, но не се отбелязаха, нито запомниха думите, от които се състоеше то. Някои си припомниха думите на това благословение и те били горе-долу тези: „Да възрасти Бог Словото Си в България"; други схванали: „И да

---

[58] Сърцата на хората – в протокола на Д. Голов: сърцата.

благослови Бог Словото Си в България"; трети поддържат, че думите били следните: „Да възрасне Словото Божие в България и да благослови Бог Словото Си." Най-сетне г-н Дънов даде на това благословение следната форма: „Да благослови Бог Словото Си в България и да го възрасти."

След това се разотидохме, за да се съберем довечера в 7:30 ч. за Господнята вечеря, според която ни се съобщи тази заран.

В 7:30 ч. всички бяхме вече насядали около масата. Само че сега редът на сядане претърпя едно малко изменение от реда, означен на 16 август, неделя сутринта, а именно: П. Тихчев и М. Партомиян промениха местата си – първият взе мястото на М. Георгиев; после Е. Иларионова дойде при К. Иларионов, вместо Г. Гумнерова, която пък зае мястото на Елена. А пък А. Бойнов отстъпи мястото си на П. Тихчев, а на Бойнов мястото даде М. Партомиян, вместо когото отиде М. Георгиев.

И така сега около трапезата бяхме наредени тъй (отдясно наляво): П. Дънов, Т. Бъчваров, Д. Голов, Н. Ватев, В. Узунов, Ан. Железкова, К. Иларионов, Е. Иларионова, Г. Гумнерова, В. Стойчева, К. Стойчев, Ив. Дойнов, П. Епитропов, С. Шиваров, С. Великов, П. Киров, Н. Янев, Д. Цанев, М. Георгиев, дядо П. Тихчев, Петко Гумнеров, Ан. Бойнов, М. Партомиян, Ил. Стойчев и Т. Стоянов.

Преди всичко по покана на г-н Дънов се прочетоха следните места от Книгата Господня: Т. Бъчваров прочете Матея 26:26-30, П. Гумнеров прочете Марка 14:22-26, П. Тихчев прочете Лука 22:14-20[59]*, Т. Стоянов прочете Йоана 13:1-29*[60]*, П. Киров прочете Първо Коринтяном 11:23-24,*

[59] Лука 22:14-20 – в протокола на П. Гумнеров: Лука 22:4-20.
[60] Йоана 13:1-29 – в протокола на П. Гумнеров: Йоана 14:1-21.

К. Иларионов прочете Римляном 5:15, 16[61]*, Д. Голов прочете Йоана 6:53-58.*

А г-н Дънов най-сетне прочете Псалом 23 и каза:

Господ тази вечер изявява тази Любов към вас всичките. Това, което има на трапезата, това е Божественият живот, Божествената Любов, която се влива във всякой. Затова е казано, че даже през всичките мъчнотии Господ е приготвил такава трапеза. Със своята Любов Той фактически свидетелства, че към цялото човечество Любовта Му е еднаква. Затова ние трябва да Му благодарим, защото това е смисълът на Живота от Него и към Него.

При преломяването на хляба г-н Дънов между другото каза:

Казва Господ[62]: Аз Съм, който Съм ви водил в миналото, Аз Съм същият, който ще ви води и в бъдещето. Уповавайте се на Мене и ще проверите Моята вярност. Няма да се лишите от Моите благословения – ще ви упътвам и ще ви ръководя, ще ви благославям, ще ви уча във всичкото време на Живота. Бъдете носители на Светлината[63] и с живота си, и с делата си, щото като ги видят хората, да прославят Неговото име. Бъдете благословени от Отца Моего! Този хляб е символ на Моята Любов. Така искам и вие да пребъдете във вашия живот за вашите братя.

А като взе чашата, каза:

Тази е чашата на Спасението, Вечната Любов и Моя Дух, който работи във вас, който ви повдига, просвещава вашите умове и освещава вашите сърца. Пийте от нея и бъдете благословени!

Всички пиха по малко вино от голямата чаша. Най-подир пийна от виното и г-н Дънов и каза:

---

[61] Римляном 5:15, 16 – в протокола на П. Гумнеров: Римляном 5:15.
[62] Казва Господ – този израз липсва в протокола на Д. Голов.
[63] Бъдете носители на Светлината – в протокола на П. Гумнеров: бъдете светила в живота си.

Благословен Господ Бог сега и всякога, и във век века!

Хляба си подавахме един на друг, докато се изредихме, като при подаването си казвахме: „Това е Божествената Любов за вашето спасение." Най-после г-н Дънов каза:

Да благослови Господ всичките страдущи, които имат нужда от този хляб.

На всички г-н Дънов раздаде по едно самунче хляб, а ония, които се падаха на г-жа Казакова и д-р Миркович, останаха да се дадат на бедни деца.

Преди да започнем да ядем, всички подир г-на Дънова изказахме следната молитва[64]:

Благодарим Ти, Баща наш, за великата Любов, с която Си ни възлюбил. Благодарим Ти за Живота, който Си ни дал. Благодарим Ти за ума, който Си вложил у нас. Благодарим Ти за благодеянията, които Си турил като основа на нашия живот.[65] Благодарим Ти за Правдата, с която Си ни заобиколил. Благодарим Ти за Любовта, с която Си ни изпълнил. Благодарим Ти за великата Мъдрост и Те славим за Твоята Истина, с която Си ни озарил, и се радваме за Живота, който Си ни дал. Изпълняваме Твоята Воля сега заради Духа, който Си ни дал да ни ръководи. Бъди благословен от всинца ни сега и всякога. Амин.

А след молитвата започнахме вечерята.

Като свършихме яденето, към 10 ч. се събрахме пак около масата и г-н Дънов ни каза да отиваме по групи от по пет души пред престола в другата стая, гдето след поклонение да оставяме пожертвуванията си. Така първата група бе: Т. Бъчваров, Д. Голов, И. Стойчев, Т.

---

[64] Следната молитва – по-късно текстът ѝ става основа на т.нар. Благодарствена молитва.

[65] Благодарим Ти за благодеянията, които… – в протокола на П. Гумнеров: Благодарим Ти за Добродетелта, която…

Стоянов и К. Иларионов; втората група: П. Гумнеров, А. Бойнов, М. Георгиев, П. Киров и Н. Янев; третата група: П. Тихчев, Д. Цанев, Ив. Дойнов, М. Партомиян, К. Стойчев; четвъртата: Ан. Железкова, Е. Иларионова, Г. Гумнерова и В. Стойчева; и най-сетне петата група се състоеше от Н. Ватев, В. Узунов, П. Епитропов, С. Шиваров и С. Великов.

Каза ни се на всинца, че от остатъците подир яденето на трапезата Господня можем да си вземем и занесем по домовете, след което в 10:30 ч. през нощта събранието, при весело настроение на всинца ни, се закри, за да се открие пак утре, на 17 август, понеделник, в 9 ч.

17 август, понеделник

В 9 ч. се събрахме всички наново. Г-н Дънов извести, че програмата за утре, 18-того, вторник, е следната: в 9 ч. – разискване върху ученията на Библията, а в 7 ч. вечерта – събрание, което ще бъде посветено на домовете на Веригата. И тук ни се обясни, че това показвало, че и Веригата си има свои домове:

Всичките подразделения на Християнството са домове на Веригата.

Всякога, когато сте в мъчнотия, обръщайте се за помощ към центъра на Веригата. Най-благоприятното време за молене са часовете от 9 до 12 ч. вечер и от 1 до 4 ч. сутрин. Обръщане към центъра на Веригата значи да се обърнете към Господа за помощ и ако видите, че се раздвоявате вътрешно, то се обърнете към мен, аз ще ви улесня. Духовете винаги ви впрягат, когато съгрешите, а когато живеете за и във Господа, тогава пък вие впрягате духовете и те ви слугуват – и много добре ще ви служат. Разбира се, други са духовете, които ще ти помагат, когато живееш добре, а други са, които ще те впрегнат, ако сгрешиш. Човек е един цар, когото в случай на грях поданиците му го детронират. Когато човек падне в слабост, да знаете, че духовете са взели връх над него и помощта обезателно трябва да дойде отвън.

Затова падналият в слабост трябва да се обърне към Господа за помощ, защото отвън трябва да дойде много помощ, за да се смирят метежниците.

Съзнание и подсъзнание: подсъзнанието носи миналата опитност, а съзнанието е това, което обработваме. В човека има две души: животинската душа си има своето подсъзнание, а така също и

другата си има своето такова. Има животински дух и Божествен Дух. Инстинктът за самосъхранение е пряко влияние на Божествения Дух върху всичките същества. Божественият ум е свръх всичките същества[66]. В присъствието Божие човек не може да извърши грях.

Животинското царство представлява разложен човек, а човекът е композиция от животинското царство. Човек, за да достигне това си състояние, е минавал, съгласно закона за еволюцията, през животинското царство.

Раздадоха ни се бюлетини с въпроси, на които ние, според разбиранията си, отговорихме. Имаше една бюлетина с въпрос: „Защо Бог създаде Светлината?", по който г-н Дънов каза следните мисли:

Слънчевата светлина можем да добием благодарение на една мрежа, която се намира около нас. Тя е опорната точка, върху която слънчевата енергия се спира и проявява тази светлина. В пространството тази светлина я няма, така е. Когато ние добием друга една мрежа, към която трябва да се стремим, ще получим духовна мрежа, която има по-голяма светлина, благодарение на която пък ще можем да познаваме Невидимия свят и Живот.

Светлината е една тъкан в Невидимия свят. Светлината е дреха на душата и Бог създаде Светлината, за да я облече. И на тази дреха всичките създания се радват, защото е красива. Ако съществува душата, съществува и Светлината, а ако изчезне душата, изчезва и Светлината. Затова е казано, че Бог живее и съществува в Светлината. Затова е то, дето човек, като съгреши, усеща се гол. И виждаме, че и Адам, когато съгреши, повикаха го, но и той сам каза: „Гол съм, Господи", при все че беше облечен в много хубава дреха. И Адам е бил светъл по-рано, но откакто изгуби душата си, потъмня.

---

[66] Божественият ум е свръх всичките същества – това изречение липсва в протокола на Д. Голов.

Приятелите днес бяха насядали около масата под следующия ред (отдясно наляво): П. К. Дънов, Т. Бъчваров, Д. Голов, Н. Ватев, В. Узунов, Ан. Железкова, К. Иларионов, Е. Иларионова, Г. Гумнерова, К. Стойчев, В. Стойчева, Ив. Дойнов, П. Епитропов, С. Шиваров, С. Великов, П. Киров, Н. Янев, Д. Цанев, А. Бойнов, М. Георгиев, П. Гумнеров, П. Тихчев, М. Партомиян, И. Стойчев и Т. Стоянов. Този ред се запази до завършване на срещата.

Какво се подразбира – каза г-н Дънов – под думата Верига? Това означава, че ние се движим с Веригата на Божествената Любов, както се и казва в Библията: „Привлякох ги с нишките на Любовта.“[67]

При разотиване в 12 ч. на обед г-н Дънов ни каза в разговор, че същинското име на Бога е Йод-Хей-Вав-Хей.

В 7 ч. вечерта всички са на местата си. Каза се проповедта на Казакова[68]. Г-н Дънов прочете 1-ва глава от Филипяном. Подир тайна молитва, каквато имахме, г-н Дънов възгласи:

Тук, в тази глава, Павел се оплаква, че има окови. И това оплакване подхожда на вашите окови – всякой един от вас има по едни окови, които го спъват. Както и да е, тия окови вие си ги носите, защото те ще послужат за вашето повдигане. Силата не е в плътта, а в духа на нещата и ние ще победим нещата с Духа[69]. Преди години имаше в Америка една мома, много слаба, но осем души не можеха да удържат едно дърво, което тя държеше. Човек може да има железни окови, но тия неща не трябва да ви смущават. И Павел, който присъства сега тук, си разказва своята опитност. Светът не се е много изменил от Павлово време.

---

[67] Привлякох ги с нишките на Любовта – неточен цитат на Осия 11:4: Привлякох ги с човечески въжя, с узи на любов. В протокола на П. Гумнеров: И привлякох ви с нишките на Любовта.
[68] Каза се проповедта на Казакова – това изречение липсва в протокола на Д. Голов.
[69] Ние ще победим нещата с Духа – в протокола на П. Гумнеров: ние ще придобием нещата с Духа.

Тази вечер присъства госпожа Казакова, присъства д-р Миркович. И Павел присъства, понеже той е един от любимите духове на Казакова, която обичаше неговите послания, та затова той я придружава. Сега аз ще предам някои мисли от г-жа Казакова:

„Мъчно е – казва г-жа Казакова – да предам своята опитност, понеже има една съществена разлика между вашата обстановка и моята. Човек в тяло на Земята схваща света по един начин, а извън тялото – по друг. Във физическия свят човек гледа опакото на нещата, в Духовния – тяхното лице. Във физическия свят човек вижда сянката на нещата, а в Духовния вижда тяхната същност.

Няма съмнение, моята деятелност между вас е известна, всичките погрешки – също, но тия погрешки имате и вие, както и аз. Но понеже аз бях по-активна, погрешките ми излизаха, а вашите са скрити, понеже вие не сте толкова активни. Скрити са, казвам, вътре във вашите души, във вашите умове, при все че вие не съзнавате и не искате да го изповядате. Но когато дойдете в моето положение, и вие ще направите същата изповед. Що е бил моят живот между вас, каква полза съм принесла? Мислила съм и съм проектирала много работи, желала съм политическото повдигане на българския народ, неговото освобождение, неговото вътрешно възраждане. Но това схващане бива по един особен начин – схващане, което няма тясна връзка с общото Божествено развитие на цялото човечество.

Земята е арена на постоянни стълкновения, стълкновения на индивидуално развитие. На първо място, ние можем да развием своето тяло, своя ум, да се повдигнем в обществото, да заемем известно положение, да се осигурим, като мислим, че това е истинският път на нашето развитие[70]. Обаче, питам се аз сега, какво е останало от всичко това в мен, като виждам тялото, за което съм се

[70] Нашето развитие – в протокола на Д. Голов: развитие.

грижила, оставено в Божествения склад за разглобяване. Тия мисли, които съм имала на Земята, понеже са тежки, не мога да ги взема със себе си; желанията също така не мога да взема. Моето положение е такова, каквото е положението на шестгодишно дете, което, като стане двадесетгодишна мома, срамува се да носи своите кукли. Моите кукли са оставени, моите земни надежди са разрушени.

Надежда! В какво човек може да има надежда? Светът е изменчив, така и хората в света са изменчиви. Тази надежда може да се породи в Оногова, който търпи всичко. А можем ли да знаем каква е Неговата воля? Да, можем. Тя е ясна: тази Воля се състои в това, щото да извършим всичко онова, което ни е дадено на Земята. Да се не отклоняваме нито надясно, нито наляво, нито да желаем това, което е непостижимо. Ако аз бях преживяла моите години на Земята, щях да ги употребя другояче. По-добре едно дете на Земята, отколкото десет човека на Небето, и то луди[71].

Вие мислите, че много работа вършите, нали е така? Така мислех и аз, но не е въпросът колко голяма работа сме захванали, но колко добро от нея е свършено. Как мислите, в колко души моят образ е останал за всякога? Ето въпроса, който мъчи духовете. Няма ли аз често да бъда разпъвана от вас, като си спомняте често моите погрешки? Но аз зная, че моите възпоменания не са се изгладили из вашите умове. А че това е един факт, явства от туй, че ако аз бях се явила между вас, вие щяхте да ме третирате пак така, както по-преди. Щяхте да ме наричате или бихте ме наричали „малко смахната, налудничава“, която не знае мярка на устата си, говори дето не трябва, дърдори много, оставя глупави протоколи след себе си, говори за неща, за които не трябвало да говори, а за които трябва да говори,

[71] По-добре едно дете на Земята, отколкото десет човека на Небето, и то луди – в протокола на П. Гумнеров: По-добре да си едно дете на Земята, отколкото десет клосни и луди.

не говори и прочее, и прочее. Това е то „работата на Казакова“. Такива са и вашите работи – да не мислите, че вие вършите много умни работи. Блажени верующите! Вашите работи са както детинските кукли пред децата.

Няма съмнение, че вие обичате да се похвалвате като мен, да се показвате пред хората, че сте извършили това и онова нещо, което вършех и аз. При правенето на сеанси и аз правех като вас, по смелост не ви отстъпвам. Да, но това е човешката страна на човешкия живот. Всякоя душа има своите добри и слаби страни – говорят както разбират, работят както знаят. Всякой, който се опитваше да ми противодейства, бях готова да го изтикам навънка. Обаче това съм го струвала, както и Павел в своето ревнуване, от несъзнание. Да, несъзнание – това е един мъчен въпрос за разбиране.

Какво мислите, че е сега моето положение? Няма съмнение, че в разните сеанси ще ви дадат разни показания за мен: „Това казала Казакова, онова казала Казакова“ – и всичко ще трупат на гърба ми. Да, и по мой адрес ще има... апокрифни евангелия[72]. Може би Казакова ще присъства на десет сеанса и тогава ще се озадачавате да си обясните с каква бързина се движа, как е възможно да бъда едновременно на десет места и да говоря. И как мислите вие, възможно ли е да се обясни това? Ако на десетте сеанса показанията са едни и същи, то може да се обясни, но ако се различават, то е трудно за обяснение.

Да ви дам едно едностранчиво обяснение: представете си баща по име Свинаров – човек доста заможен, има пет-шест хиляди лева готови пари. Но този баща има десет сина и те все – Свинаровци. Умира бащата, синовете му вземат парите и всякъде [им] казват все Свинаровци. И кой ще каже, че Свинаров не е бил във вашия град?

[72] Апокрифни евангелия – в протокола на Д. Голов: графични евангелия.

Това е то, когато човек умре, неговите синове да говорят добро за него. Разбирате ли тази алегория? Може да го кажете както искате, безразлично е. Това не значи още, че аз не мога да имам съобщение с вас. Това обяснява само противоречието.

Сега няма нужда да ви разправям за своето положение, за моята нова обстановка. Тази сутрин ви се говори за онази вътрешна мрежа и действително, ако я имате, само тогава Духовният свят ще ви стане ясен. Другояче всичко ще ви бъде тъмно, както на мен ми беше тъмно на Земята.

Разбирам, че да се говори по този начин е малко отегчително за вас, понеже виждам, че има много неща, които ви смущават, много мисли и желания, с които вашите умове са заети. Все мислите да оправите света. И тези желания не са ваши[73]. Но пристъпете към една по-сложна работа[74] – работа върху себе си. Бъдете отстъпчиви един към други, снизходителни, имайте взаимно уважение и почитание, защото само това е, което остава на човека. Не е омразата, която гради Живота, а то е Любовта. Аз може да съм имала много грешки и ги имам, но поне в едно отношение съм била чистосърдечна – нямала съм в себе си задни мисли. И ако има добродетел, в която мога да се крепя, то е само тази – всякога съм била готова да се разкая и да поправя грешката след себе си. И благодаря на Господа, че ми даде поне това добро. А коя е вашата основна добродетел? Сега гледайте всякой един от вас да има поне по една добродетел.

Мен ми е приятно да ви виждам толкоз души, събрани на едно място. Един заминава, мнозина идват на неговото място – така върви Животът, като една верига. Всяка халка влече подир себе си хиляди други халки и ако една се скъса, всичките други халки пропадат. Аз

[73] Не са ваши – в протокола на П. Гумнеров: не са лоши.
[74] По-сложна работа – в протокола на П. Гумнеров: по-положителна работа.

минах през зъба на колелото и изпълних своя ред, сега е ваш ред да го изпълните. Няма съмнение, че ще имате много мъчнотии и препятствия, но тези неща са обикновени – с времето всичките те ще се преобърнат за добро.

Аз бих ви говорила още, но понеже атмосферното налягане е много голямо, ще оставя другата част от своя разговор за друг път.“

Казакова предава своя поздрав на търновци: „Нарочно поздравление – казва – на вас.“

Така също – поздравление от Доктора. Доктора казва, че България е израсла малко, та ще ѝ кроят нови гащи. А всякога на новите гащи децата се радват, но пък всякога бащата е, който трябва да плати тия гащи. Поздравява Пеня. Пита те Доктора: „Защо си толкова сериозен, а не си разпуснат? Преждевременно ли искаш да остарееш?“ Поздравява Тодора.

Тодор Стоименов: Няма ли нужда от мен там[75]*, Докторе?*

– „Ще ви тупат, ако дойдете преждевременно тук. Не е мястото още готово за теб.“[76]

Доктора поздравява всички други приятели: „Не бойте се, няма съществена разлика между живите и мъртвите. Отношенията между вас и мен са като на един водолаз, който е спуснат вътре във водата; и каквото теготение усеща той, така усещате и вие – вие сте отдолу, ние сме отгоре[77].“

Стана разговор за обещанията и г-н Дънов по повод на това каза следното:

[75] От мен там – в протокола на П. Гумнеров: от гости там.
[76] Не е мястото още готово за теб – в протокола на П. Гумнеров: Не е време още за тук.
[77] Вие сте отдолу, ние сме отгоре – в протокола на П. Гумнеров: Вие сте долу, ние сме горе.

Всякога, когато човек дава известен оброк, той го дава пред другиго. И всякога, когато даваш известно обещание пред друг дух, той ще те преследва и ще понесеш всичките последствия и страдания.

Един по-висш закон отменя разпорежданията на по-низш закон. Например оженил си се, но ако ти се каже да следваш Господа и да оставиш жена си, ти си длъжен да я оставиш. Защото Провидението може по един естествен начин да я задигне, обаче за нейно добро то я не взема, а я разлъчва, макар и временно, от мъжа ѝ, за да следва той Господа. Във всичките свои обещания човек трябва да бъде внимателен, та да ги дава разумно.

18 август, вторник

В 9 ч. сутринта се събрахме всички и г-н Дънов прочете 4-та и 5-а[78] *глава от Послание Галатяном, и подир туй каза:*

Това е проповедта, която искахте от Павла снощи. Тази сутрин аз ще ви говоря.

Има някои възгледи, които вие трябва да имате предвид. Това, което ще ви кажа сега, са мои възгледи и сте свободни върху тях – да ги приемате или да мислите, както искате. За да можем да имаме каквато и да е посока в света, трябва да имаме опорна точка; то е общ закон – опорната точка всякога е необходима. Опорна точка трябва да има сърцето, умът, волята и прочее. Без такава опорна точка вие се движите навсякъде, но същевременно няма да извършите никаква работа. Следователно, за да извърши каквато и да е работа, човек трябва да има принципна точка.

Ние трябва да имаме правилно гледище върху нещата на света, т.е. да се запитаме какво е нашето предназначение, защо сме дошли в света. Може да се каже, че сме проводени да се учим, но какво отношение има това учение с бъдещия живот? Ние ще добием един вътрешен импулс, ако успеем да отговорим на този въпрос.

Ще се докосна до Библията – тя е една книга, която е излязла от опитността на вековете. Изобщо, основният принцип е Бог, обаче разбирането за Бога не е едно и също. Разни са разбиранията, но има две главни разбирания: едни схващат Бога като разхвърлен из Вселената, а като че ли ние не съществуваме; а други поддържат, че Бог е една личност със съзнание и ние имаме обща връзка с Него. Тия две гледища пораждат причина за разискване. Но каква е била

---

[78] И 5-а глава – липсва в протокола на Д. Голов.

първоначалната причина и каква нужда има Бог да създава светове? За Него това е една играчка и каква нужда има Той от играчки? Следователно този възглед не съответства на Божието съвършенство. За да се избегне това противоречие, другата страна приема, че Бог е личност в Себе Си. Следователно Той иска всичките неща да се индивидуализират, както Самия Него. Обаче и това не обяснява самата истина. Защо ще иска Той да се индивидуализират нещата, щом Бог е личност? Моето възрение е, че Бог съществува във вид на два Принципа. Всичките души съществуват в Него, имат известно съзнание и тия души са, които заставят Бога да твори нещата заради тях, т.е. от тях Той се принуждава да твори световете.

Да дойдем до първоначалното състояние на света. Първоначалното състояние на света, състоянието на материята е било едно състояние, което не е хвърляло никаква сянка зад себе си. Материята е била съвършено ефирна, прозрачна, а в такава прозрачна материя нищо не е могло да се развива[79]. Следователно Бог е трябвало да видоизмени първоначалните вибрации на материята и да я сгъсти. По принцип как именно е създаден светът? Ако четете разни окултни книги, там има разни възгледи, но ето какво мисля аз: всичката Божествена енергия се движи по една права линия, следователно в това движение никакъв резултат[80] не може да произлезе. Но понеже Бог, веднъж като се прояви, образува се едно пречупване на линиите в ъгъл, линиите почват да се прекръстосват и се образува волутната теория[81], т.е. спиралната форма, затова движението на всичката материя става в спиралната форма. И така са образувани великите

[79] Нищо не е могло да се развива – в протокола на П. Гумнеров: нищо не е могло да се разбере.
[80] Никакъв резултат – в протокола на П. Гумнеров: еднакъв резултат.
[81] Волутната теория – от лат. волута – спирална форма; липсва в протокола на Д. Голов.

светове, а после – по-малките слънца, които постепенно са изгубвали своята светлина и са станали като нашата Земя, на която могат да живеят хора.

Разбира се, този процес не е изработен за десет, двадесет или един милион години, а най-малко са били нужни десет милиарда години и ще са потребни още десет милиарда години[82], за да се изготви една обща еволюция, една нова Вселена[83]. Следователно, като теглим аналогия и като вземем предвид движението на Слънцето, потребни са един милиард години. Значи, за да завърши човек своята еволюция, трябва да премине през тия двадесет милиарда години. Във вашите умове може да се зароди въпрос, какво ще бъде после положението на човека. Разбира се, след като премине човек тия десет милиарда години, няма да бъде положението му както сега, а ще бъде като на жабока спрямо човека сега – такава ще бъде грамадната разлика между сегашното състояние на човека и бъдещото му състояние. И като дойде човек до това положение, той ще има една велика работа. И Провидението ще ви даде цели светове да създавате, да разпореждате. Но ще бъдете натоварени с редица отговорности: и Доброто, и злото ще се стоварят върху вашите гърбове – ще стане една нова еволюция за вас.

Като имате предвид тази велика цел на Живота, то временните ваши страдания[84] трябва да ви се видят дреболии, защото това, което сега ви спъва, в бъдеще ще бъде една играчка – кукла, която е потребна сега само на деца. В бъдеще обаче, когато ще промените състоянието си, ще бъдете готови за по-висока и велика работа –

---

[82] И ще са потребни още десет милиарда години – липсва в протокола на Д. Голов.
[83] За да се изготви една обща еволюция, една нова Вселена – в протокола на П. Гумнеров: за да се изготви една бъдеща еволюция за една нова Вселена.
[84] Временните ваши страдания – в протокола на П. Гумнеров: съвременните ваши страдания.

вашата душа ще бъде готова за тази служба. Следователно вие трябва да сте благодарни за нискостоящото си положение, тъй като следващите ви стъпки ще дойдат по един естествен начин.

Сега да се върна към отношението в света. Всичкото в света – огънят, цветята, водата, това са все предмети на това училище – света. Нищо няма без съдържание. Ако вие можехте да възприемате вибрациите на цветовете[85] например, то вие ще можете да се вслушвате и в гласа на цветето и да чуете неговата история, защото и цветята имат толкова съзнание, както и ние в нашия свят. Напредналите духове гледат към нас, както ние гледаме към цветята, защото и ние сме цветя спрямо Висшите духове. Ние за Духовния свят сме още растения, а спрямо органическия свят сме човеци.

Да, вие трябва да познавате своето положение, за да се не възгордеете, защото духовете бият. Ако човек напусне тъй своята сфера, неговото положение ще бъде смешно. Така магарето едно време се молило на Господа да му даде по-голям ръст, а с това добило и голям глас[86]. Но като добило голям глас, тогава му дали по-малък ръст и сега то е станало за посмешище. Та възможно е човек, като измени положението си, да стане посмешище. Човек не бива да бърза. Тези, които го товарят, те ще го и разтоварят, така щото няма нужда от бързане.

Сега да вземем например мислите и желанията. Колцина от вас сте господари на вашите мисли и желания? Мнозина ще кажете, че сте господари, но като се турите на изпит, вие сами ще се убедите, че не сте господари. Следователно на такъв човек, който не е господар на мислите и желанията си, не може да се даде свобода, защото ще се увлече и ще си направи по-голяма пакост. Това, което се нарича

---

[85] Вибрациите на цветовете – в протокола на П. Гумнеров: вибрациите на цветето.
[86] А с това добило и голям глас – липсва в протокола на Д. Голов.

страшен съд, е за тия, за които ще настане Божествена нощ за дванадесет милиарда години[87], докато настане Божественият ден. Това е, от което една душа трябва да се бои. Работите на Бога са разпределени с математическа точност и Господ никога не повтаря Своите работи. И ако една душа остане назад в своето развитие и дочака Божествения ден, тогава чак ще ѝ се дадат условия да почне да се развива и да еволюира.

Да се повърнем назад към предмета си. Какво отношение има Библията спрямо нашия живот? Тя има отношение, защото е излязла от опитността на хората и те са се ползвали от тази опитност. А опитността на цялото човечество е опитност на индивида. И тази опитност ние не трябва да игнорираме и да не мислим, че ние ще намерим нови и по-добри правила да живеем. Принципите не са претърпели никакви изменения, но нашите спрямо тия принципи са претърпели изменения. Например Светлината за нас е по-голяма или по-малка, според нашите схващания и доколко тя може да реагира върху нас. В Библията имаме една духовна растителност и от нея можем да образуваме гориво, от което да се ползваме по време на мъчнотии.

Например един час си разположен, а друг час не си разположен. И после – една година си разположен, а друга година си неразположен и така се редуват[88]. Та затова има дванадесет милиарда години – за разположение и неразположение, за вдишки и издишки, прилив и отлив. Това е то Божественият закон: когато ние сме разположени и неразположени, става една обмяна между нас и Бога и тази именно обмяна е Любовта на Бога. Господ дава на една душа Добро и зло. И в това се състои съвършенството на Бога: каквото и

[87] Дванадесет милиарда години – в протокола на П.Гумнеров: един-два милиарда години.
[88] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

последствие да има, Той ще го даде. Следователно, каквото поискаме от Бога, Той ще ни го даде, Той никога не отказва. Той е Единственият, който никога не отказва, думата няма у Него не съществува[89]. Затова всичките духове – от най-големите до най-малките – пред Него благоговеят. Защото Той е един Дух, който носи бремето на всичките, всичките същества постоянно искат от Него. Така например един Възвишен дух иска от Бога да му направи един голям свят и Бог да му го даде; вие искате десет хиляди лева и ще ви ги даде Бог, няма да откаже. Па и нали казва Христос: „Търсете, искайте, хлопайте." И Господ ще ви отговори – ако постоянно ти стоиш на вратата и хлопаш, Господ ще ти даде това, което искаш. Разбира се, тук аз ви говоря какъв е законът, но като как ще го приложите, това е друг въпрос. Когато искате, Господ ще ви даде, но като как ще иждивите това, което ще ви се даде, това е друг въпрос.

Тия принципи в Библията си имат практическо приложение, трябва да се оползотворят в Живота. И ние ще слезем от философията към практическото приложение. Защото живеете между вълци, та да знаете как да постъпвате. Така, за да можете правилно да се развивате и за да могат материалните ви работи да се оправят[90], трябва съблюдаване на известни правила. И тук нека кажа, че материалните богатства са резултат на доброто духовно състояние. Па и аслъ материалното богатство е само за добрите хора. Богатството винаги е във връзка с нашата душа, с нашия ум, т.е. ние можем да сме богати с мисли и с материални неща. Често пъти в духовния Живот с тия неща става обмяна: например вие давате добри мисли, а Отгоре ви дават материални улеснения. И най-сетне, след обмяната, която става доброволно и вследствие на която човек може да стане богат, сам той

[89] Думата „няма" у Него не съществува – в протокола на П. Гумнеров: В Него няма думата „не съществува".
[90] Да се оправят – в протокола на Д. Голов: да се управляват.

тогава вижда, че не е печалба богатството. Обаче, щом го е искал, Отгоре му го дават. Затова в желанието си, което искате да използвате, гледайте обмяната и залогът да са честни. Съвременното богатство е пратено Отгоре. Вижте колко имате ежегодно жито, плодове и прочее.

В. Узунов: Какво отношение има за духовното развитие на човека отказването му от всичко в света? Не е ли това доброволен отказ от всичко?

Това е само една икономия, за да не се влиза в дългове. Христос никъде не казва, че трябва да има бедни. А това, дето е казано за камилата в иглените уши, с това Той не иска да каже, че богат не може да влезе в Царството Божие. С това иска да каже, че богатият човек трябва да остави камилата с богатството си отвън и тогава да влезе в Царството Божие.

По отношение на нашите работи в света, когато искаме да прокараме една мисъл, ние трябва да ѝ дадем определена форма. Всяко желание, което искаме да се изпълни от Невидимия свят, трябва да се оформи, т.е. трябва да определите ясно какво именно искате. А не повидимому да показвате смирение, че нищо не искате, а всъщност да роптаете в себе си, че не са ви дали каквото мислите, че ви е нужно. Такова „благочестие“ е фалшиво. Небето винаги иска от нас контракт – контракт в смисъл, щото желанието ни да бъде изпълнено, напълно определено и оформено. Ако не ни се отговори на много молитви, то е, защото желанията ни и исканията ни не са оформени. Няма да се отговори от Небето на такава молитва, докато искането не се оформи. Най-голямото отклонение, което би могло да се приеме от Небето в това отношение, е, че е възможно да се каже на Небето известен наш проект за материални или други нужди, и да искате, щото то да направи тоя ваш проект, както то желае.

Удовлетворението на желанието по такъв проект ще се отложи дотогава, докато проектът се изправи.

Най-после, от много искане има даже бой. Вие пак искайте, нека ви бият – нека си научите уроците, отколкото да не ви бият и да не можете да ги научите.

Аз срещам християни, които са винаги начумерени, защото нямат и ум, а и от смирение не искат[91]. Но за тях по-добре е да искат, отколкото да се чумерят. Някои християни не искат да безпокоят Господа, та затова не искат, но като не искат, те безпокоят Господа повече, отколкото ако искат, защо пък се чумерят и роптаят в себе си. Да натякват, без да искат, е такова безобразие, дето го няма никъде.

После, пазете се да се не хвалите и да не говорите, че сте обърнали този или онзи. Ние не трябва да си даваме много голямо значение в това отношение. Защото всички тия, на които сме помогнали, в Небето като отидем, ще ни дадат всичката благодарност.

Пазете се и от друга една слабост: не си заповядвайте един на друг. Пазете се от това, защото вие, като налагате на другиго своята воля, друг пък върху вас ще наложи своята. А пък знайте, че само пъкълът е основан на насилие. Винаги доброволно трябва да очакваме да ни послушат другите, а не по един или друг начин да натрапваме себе си на тях.

После, трябва да се пазите да се не оскърбявате един друг, защото оскърбеният, без да иска, може да ти препраща своето подозрение. Така го спъваш в Пътя му, а същевременно пакостиш и на самия себе си. Всичките сте човеци и правите грешки, но гледайте грешките ви да не са от естество да ви спъват по Пътя ви. Не е Волята на нашия Небесен Баща да мърморим един на друг.

[91] Нямат и ум, а и от смирение не искат – в протокола на П. Гумнеров: нямат и уж от смирение не искат.

„Няма никоя работа в света, която Аз не мога да изправя." Законът е такъв, че всякой трябва да работи, а Господ ще оправи работите ви.

През тази година вие искате да работите, нали? Тогава всякой един да вложи в ума си, че през тази година ще работите така, щото по трима души да приведете в Царството Божие. Молете се за тях и искайте Господ да ви покаже где са; и тогава Той ще ви ги посочи.

Ние имаме във Веригата някои приятели, които се спъват, и искаме да се урегулират работите им. Защото са в засада от лошите духове, та трябва да им изпратим помощ. И помислете си добре, защото аз искам това желание да изтича изцяло доброволно.

Почивка няколко минути.

В частен разговор с г-на Дънова през време на тази почивка ни се каза, че най-малкият Ангел в Небето е на двадесет и четири милиарда години.

След почивката г-н Дънов ни прочете от едно свое тефтерче следното:

Три неща изисква Духът Божий: да се храним добре, да живеем добре и да мислим добре. Първата храна е Неговото Слово; добрият живот е Неговата Божия Воля, а доброто мислене е Неговата Любов. Добре да се храниш, то е да възприемаш всичко, каквото Бог е определил за Живота. Добре да живееш, значи да изпълняваш всичко, каквото Господ е наредил. Добре да мислиш, значи да разсъждаваш и гледаш това, което Бог е създал. Но каквото и да мислиш друго, вън от това, което е в Бога, то няма да придаде нито една педя Живот. Животът седи в тия неща, които Бог е създал, и облагородяването седи в тяхното възприемане. Пълнотата обаче на съвършения и здрав Живот зависи от познаването на Бога и възприемането на Неговата чиста Любов. Там, гдето Духът Божий живее и действа, има Мир и

Радост. Този е единственият вседостатъчен Дух, който може да ти даде всичко и да те направи да познаеш пълната Истина, която е Господ на нашето спасение. Той може да всади в твоята душа истинско познание на Мъдростта за Божиите наредби.

Сега какво желаеш ти – Мъдрост? Какво искаш – Знание?[92] И какво ти е нужно за живота – здраве, храна, облекло? Помни, Господ е обещал, че няма да лиши от нищо Добро Своите чада. Това е такава необорима истина, както Слънцето на деня. Що са тревогите и смущенията на твоя живот? Те са привидения, сенки, които нямат нищо зад себе си. Измени мислите си, ще се измени и настроението ти; и обратно – измени настроението си, ще се изменят и мислите ти. Не е ли, най-после, сърцето двигател на всичко? Според посоката – и мисълта, според стремлението – и настроението. Какво те смущава – бъдещето? Добре, остави го настрана. Защо ти е, когато ти причинява вреда? Добре, какво те безпокои – отношението на другите? Тури го настрана и не мисли за него. Всичките хора една майка ги е родила – няма нито един по-добър. Всякой става такъв, какъвто иска.

Адам беше в Рая добре, не го болеше глава, но ето, един ден му се прииска да вкуси от последното дърво на Рая, което му бе забранено. И какво произлезе от вкуса[93] на този последен плод, като влезе в душата му и се смеси с вкусовете на всички други? Едното пожелание развали за хиляди години неговото щастие – то беше истинска отрова. Добре, вземи пример! Ако в живота ти има само едно желание, което не си опитал, да ти се не свиди – то е най-последното, като Адамовото дърво. Не пожелавай плодовете му, храни се с Дървото на Живота и ще изцелееш. Това Дърво е Христос –

[92] Сега какво желаеш ти – Мъдрост? Какво искаш – Знание? – в протокола на Д. Голов: Сега какво желаеш ти – Знание?
[93] От вкуса – в протокола на П. Гумнеров: от вкусването.

имай Неговото сърце, желай Неговия ум. „Да бъде у вас Духът Христов.“

Прочее и онова, което имам да ти кажа, разбирай, защото то ще бъде написано на друго място много по-добре – в твоето сърце; там, гдето Бог ще го напише с ръката Си и ти сам ще го четеш. Защото Божият закон е да се спазват всички добри неща в душата, която е олицетворение на всичко, което Той върши. Тя е книга, в която се вписват Неговите дела, заедно с Неговите Слова. Да ти не дотяга, когато Господ работи вътре в твоята душа. Ако Той не се уморява да поправя сърцето ти, то поне да Го не безпокоиш и да не Го смущаваш в работата Му, която върши за теб. Не, повече от това – съдействай за по-скорото ѝ привършване. Празните занимания[94] ще престанат, но делото Господне ще продължава. Всичко един ден в тоя свят ще изчезне, но душата ти, заедно с Господа, ще остане. Баща, брат, сестра, приятел, роднина, познайник – всички ще изчезнат, Той ще остане.

Сега, ако разбираш смисъла на тия думи, няма що повече да ти говоря. Затова помни: съвършенството е целта, блаженството е Любовта, хубостта е мисълта, а Пълнотата на всичко е Бог. Без Него нито съвършенството се постига, нито Любовта, нито мисълта. Той е тайната връзка на всичко. Неговите мисли винаги ще пребъдат и Небесата винаги ще разказват Неговата Слава, и Небето винаги ще възвещава Правдата Му и милостта Му в род и род. Следователно приеми чашата на Спасението Господне и не роптай за своята участ. Каквото ти е отредено, каквото ти се случва, понасяй го с търпение и кротост. С тия оръжия ще победиш.

[94] Празните занимания – в протокола на П. Гумнеров: разните занимания.

Размишлявай добре и върши Волята Му. Все-таки един ден Неговата Благодат ще те намери и Неговата ръка ще те укроти[95]. Тогава ще ти се открие Пътят Господен. Сега е тъмно – тогава ще бъде видело. Помни: в Бога няма измяна, това ти казвам Аз. Свидетелството на този Дух, който свидетелства заедно с твоя дух, е вярно. „Всичко, каквото попросите в Мое име, Аз ще го направя.“

Може ли Земята или Слънцето да пропаднат, когато законът царува? Не, те ще съществуват дотогава, докато Той държи юздите в ръцете Си. Може ли една душа да пропадне или да изчезне, докато Господ царува? Може ли тя да се отдалечи и пропадне в бездната, докато Той държи съдбините ѝ в ръцете Си? Не. Както всякой свят се създава за целта си – да се насели и да даде място на Живота да се развива[96], така и всяка душа, сътворена от Бога, се ражда, за да даде място на Неговото съзнание да се облече в нея. Както световете служат за живота на душите, така и животът на душите служи за Божието съзнание. Както душите се въплъщават в световете, така и Бог се въплъщава в душите и проявява Своя Дух.

Няма прочее никоя причина, която да те заставя да се плашиш или боиш от някого. Не си обязан никому, освен на Бога. Всичко, което имаш и което си придобил, е дар Негов. Следователно гледай да го употребяваш за Добро – както за себе си, така и за другите. А Бог, който живее в теб, ще те научи на всичко, което е най-добро и истинно. Той ще ти укаже Своя Си Път и ще ти укаже начина, по който да проумяваш делата Му.

Вътрешните възмущения в душата ти са предвестник, че времето на твоето обновление е близо. Когато малкото дете в утробата на майка си почне да се движи и да усеща, че мястото му е станало

---

[95] Ще те укроти – в протокола на П. Гумнеров: ще те укрепи.
[96] Място на Живота да се развива – в протокола на Д. Голов: място да се развива.

тясно, то е вече признак, че е дошло време за неговото освобождение. Не ще мине дълго и ще се чуе неговият глас на радост вън в широкия свят. Когато една девица почне да вижда образа на любовта и почне да ѝ става тясно вътре в себе си, и почне да се стреми да излезе от тясната ограда на бащиния си дом, това е признак, че нейното време да влезе в обятията на брака, да даде място на по-широкия душевен живот е дошло. Да стане майка, е по-благородно и по-добро – такова състояние довежда до съприкосновение с друг живот, много по-богат от първия. Така и твоята душа не може да бъде задоволена от нищо друго, освен от Бога. Изминало се е вече времето, когато ти можеш да се задоволиш със суетите на живота. Куклите на малкото момиче трябва да се обърнат на действителност. Твоите минали желания трябва да се въплътят в нещо по-реално и твоите мисли трябва да вземат характер по-действителен. Обаче, за да се даде действителност на Живота ти, ти трябва да влезеш в съюз с Бога и Нему да се отдадеш всецяло, и тогава вечната Любов може да роди нещо ново за теб.

Бог те чака и Небето те призовава в своето обещание. Да, лицето на Господа е повече от всичко видимо. Слушай прочее този вътрешен глас – Господ има да стори нещо за теб.

Ръката Му е простряна и Той те извежда веднъж завинаги от това място и те завежда там, гдето Той желае. Дните на робството са вече минали, пред теб лежи Обетованата земя, в която влизаш. Господ е Сам, който те въвежда, и ще бъде с теб винаги. Ти не ще бъдеш лишаван от Неговото присъствие. Стой сега и слушай какво Бог ще ти говори; стой и чети това, което ще пиша. В това, което ще чуеш, и в това, което ще прочетеш, стои Животът. Блаженството обаче ще придобиеш в това, което ще видиш.

Като прочете горното Слово от едно тефтерче, г н Дънов ни каза, че ще ни даде най-ценното нещо,което той е спазил, след като се подобрят вибрациите ни:

Това е най-ценното нещо, което аз съм спазил, но което сега не мога ви дам, а ще ви го дам, след като се подобрят вибрациите ви.

Добрата молитва е дадена преди повече от десет години.

По-нататък, по желание на някои от събранието да ни се каже какво му е казано Отгоре за българите, г н Дънов ни прочете от джобното си тефтерче няколко твърде важни и от много секретен характер пасажи, като ни предупреди, че това ще пазим в голяма тайна. Никакви бележки от съдържанието на тия пасажи не се позволи да се вземат.

В 7 ч. вечерта пак се събрахме. Това ни събрание бе посветено за домовете на Веригата.

Г-н Дънов прочете от Евангелието от Матея глава 10-а, стиховете 1-ви и 2-ри, и от 16-и до края. След прочитането на тия стихове каза:

В живота мъчнотии ще се дават. Тия мъчнотии могат да бъдат във физическото, Астралното или Менталното поле, т.е. те могат да бъдат в ума или сърцето, но всичките мъчнотии трябва да победим. Неприятели на нашите души имаме в трите полета. Завистта е едно свойство на духовете, които са напреднали умствено, но не са довършили своето духовно развитие. Духове, напреднали умствено, а изостанали духовно, създават хиляди мъчнотии и нещастия на хората. Затова в борбата, която водим, ние трябва да имаме предвид мисълта, че Бог е с нас. Та какъвто и кръст да ни се дава, да знаем, че това ни се дава от Небето, което работи за нашето добро. Щастие е онова, което Бог счита за щастие. Може да е направил човек много грехове, но пробужда се душата и тя се умива. А пък друг човек може

да не е направил грехове, но пък отклонен от пътя, в който е поставен, пропада. Но Христос казва, че ние чрез Божествената Любов можем да победим тия мъчнотии. Да призоваваме Господа в сърцето си и да не обръщаме внимание на всичките тия шепнения, които Черната ложа прави чрез разните мисли. Искам да ви кажа да не се съблазнявате от нищо. Онзи, който люби Господа, не може да прави грехове. Онзи, който люби Господ, никоя сила не е в състояние да го спъне в неговото развитие.

Вашият подвиг тая година ще бъде личен подвиг. Ще имате мъчнотии, но Господ ще ви помага. Следователно никой от вас да не е малодушен. Когато ви нападнат мрачни мисли, да знаете, че има кой да ви помага и че Небето е винаги готово да се отзове на вашите молитви. Вие действайте всички с Господа. И не бива да се обезсърчавате, че не виждате, защото ако вие имахте ясновидство преди Любовта, щяхте да се отчаете в живота. В ясновидството има знание, което може да накара човека да се възгордее. Затова и Павел казва, че знанието възгордява, а Любовта назидава. Ясновидството наистина е едно велико благословение, но то трябва да се използва. За нас е важна вътрешната опитност, а не това, което е описано. Защото можете много да четете, но от вътрешна опитност се нуждаете.

Тази година всякой ще си върви, щом се свърши съборът, без да прави някакви посещения.

После, вие често пъти свързвате Веригата с баща ми, сестра ми, роднините ми и прочее, но аз нямам никой за баща и сестра. Някой ме пита: „Как е баща ти и сестра ти?“ Баща ми е Небето и всякой, който прави Волята Божия, той е брат ми и сестра ми. Никакви кръвни връзки не бива да се мешат във Веригата, това не е Духът Господен. И аз искам да препятствам всички спънки, които ме спъват. Няма по-голяма спънка в духовния Живот от домашните. Волята

Божия е да възлюбим ближния си, както себе си – това е добре, ако го струвате. Но да давате предпочитание на домашните ми заради мен, то е една грешка, защото това е една спънка, с която съм спъван от седем-осем години. От вас аз искам да любите Господа и ако имате Любов към Него, покажете я към нуждаещите. Аз за себе си нищо не искам. А ако вие искате да покажете към мен любовта си, можете да я покажете само когато любите ближния си, както себе си. Аз желая вие да растете – Словото да расте у вас, да бъдете благородни духом, та да порастете по дух и ум. Това е, което ще ме радва.

Всички спрямо домашните си бъдете справедливи, а не меки. Там, гдето те искат да ви противопоставят на някой Божествен принцип, вие се поставете диаметрално против тях, защото могат да ви убеждават в нещо и да ви карат да извършите нещо, което е против Волята Божия. Колкото до тяхното спасение, за спасението на домашните ви не се безпокойте. Защото законът е такъв, че щом се повдигнат вибрациите у вас, тогава и те, домашните ви, ще се ползват. Вземете д-р Миркович: докато той беше жив, неговите племеннички не искаха и да знаят за Истината, а откакто той си отиде, те почнаха да се интересуват.

Тази вечер ще се молите най-напред за домашните на Михалаки Георгиев и Димитър Голов, подир тях – за ония на Илия Стойчев и Тодор Бъчваров; подир последните – за домашните на Петър Тихчев и Петко Епитропов, а подир тях – за Сава Великов и Иван Дойнов, за Анастас Бойнов и Деньо Цанев, за Пеню Киров и Тодор Стоянов, за Константин Иларионов и Елена Иларионова, за Илия Стойчев и Величка Стойчева, за Петко Гумнеров и Гина Гумнерова, за Милкон Партомиян и Никола Янев, за Серафим Шиваров и Никола Ватев и най-сетне – за домашните на Анастасия Железкова и Васил Узунов.

По горния ред в стаята пред престола се молихме всички. А след като се върнахме, г-н Дънов го нямаше в трапезарията, гдето ни учеше. Затова, докато се върне, изпяхме няколко църковни песни. А след като дойде г-н Дънов и седна на мястото си, запита: „Има ли още някои въпроси, които ви занимават?“ Някои от събранието в отговор на това запитване казаха, че искат да знаят какви са обещаните знаци, които ще ни се дадат, и кога ще ни се дадат. После, да ни се каже как можем да се приспособяваме в света и как да употребяваме ключа, който ни се даде миналата година.

Програмата за утре, 19 август, ни се яви, че е следната: сутринта в 9 ч. – събрание, предметът на което ще се каже утре, когато ще се каже и за събранието вечерта.

Между другото г-н Дънов на разотиване обясни:

Да кажем, че един човек ви прави спънка. В такъв случай най-напред вие се укрепете, за да станете силни, и после го потърсете умствено, за да му въздействате. Това предпочитателно ще правите нощно време в часовете между 12 и 5 ч. после полунощ[97].

[97] Между 12 и 5 ч. после полунощ – в протокола на П. Гумнеров: между 9–12 ч. и от 1 до 4 ч.

19 август, сряда

Събрахме се в 9 ч. и г-н Дънов написа по внушение и ръководство Отгоре (в случая той действаше чисто медиумически) „девиза на тази година“, както се изрази той; и след като го написа, даде ни го, та го прочетохме всички. Там се пишеше:

Трите закона на Веригата:

I. Люби Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила – в Него ще намериш твоето здраве, твоето щастие, твоето блаженство.

II. Люби ближния си като себе си – в него ще намериш основите на твоето повдигане.

III. Бъди съвършен, както е Отец твой съвършен – в Него ще намериш връзките на Вечния живот, извора на всичките блага.

Тия думи всякой си ги написа на лист, даден от г-н Дънов, а след тях ни се дадоха като прибавка и думите:

Все, що попросите в Мое Име, Аз ще го сторя. Не бой се, мало стадо, Отец ваш е благоволил да ви даде Царство.

След тия думи г-н Дънов полагаше знака на Веригата.

След като написа г-н Дънов този девиз и го разгледахме, той ни каза:

През тази година го носете със себе си – това е девиз, който ви се дава през тази година. В тия думи има три велики заповеди – ще ги носите със себе си и ще се старaете да съобразявате живота си с този девиз. Това е Волята Божия за вас.

Върху дванадесет бели ленти г-н Дънов написа знака на Веригата, повика от цялото събрание само дванадесет души един по един, на които след като задаваше въпроса „обещаваш ли да изпълниш всичко

това, което се дава" и след като запитаният отговаряше „обещавам", г-н Дънов му опасваше лентата, изговаряйки за всекиго отбелязаното по-долу. Повикването един подир други стана по следния ред: най-напред се повика Т. Бъчваров, за когото се пропусна да се отбележат думите, които му се казаха от г-н Дънов при опасването на лентата. Подир него се повика П. Киров, но и за него се пропусна отбелязването на тия важни думи. Трета беше Г. Гумнерова (също не са отбелязани думите); не са отбелязани и изказваните думи при опасване лентата на повикания Д. Голов. И тъй, на петия човек, Е. Иларионова, при опасване лентата г-н Дънов каза: „Вие вземате първата стъпка в Добродетелта и трябва да бъдете смела." На И. Стойчев: „Бъди смел и решителен в живота!" На А. Железкова: „Бъди смела и решителна в живота и да се не разколебаваш в доброто, което имаш да вършиш!" На Т. Стоянов: „Бъди смел и решителен и да не напущаш бойното поле преди време!" На К. Иларионов: „Работи за славата на Господа!" На П. Ив. Гумнеров: „Ходи в пътя на Истината и да се не боиш от никого!" На М. Георгиев: „Бъди верен на Господа и да се не колебаеш в живота си!" За тринадесетата лента г-н Дънов каза, че е за заместниците на г-жа М. Казакова: „Аз ще ѝ я предам. След време ще можете да знаете коя е тя."

По-нататък г-н Дънов прибави:

Тия ленти ще ги употребявате само в петъците, когато се молите или когато сте в някоя нужда. Когато сте в нужда само, ще опасвате лентите, защото опасването им означава воюване.

Молитвата си правете между 10 и 12 ч. преди и от 1 до 4 ч. след полунощ, защото това е най-доброто време за молитва. Лентите и опасването им е символ, че вземате първата стъпка на Добродетелта. Господ ще бъде с вас и ще ви помага. Щом турите Неговата лента, призовавайте Неговото име и ще ви се помага. Другите Приятели в

това събрание се приготовляват в тази стъпка и когато дойде времето, Господ ще направи за вас това, което е нужно.

За обещанията: Всякога, когато човек дава известен оброк, той го дава пред други и всякога, когато даваме едно обещание пред друг дух, той ще те преследва и ще понася всичките последствия и страдания.

Един по-висш закон отменява разпорежданията на по-низш закон. Например, да кажем, оженил си се, но ако ти се каже да следваш Господа и да оставиш жена си, ти си длъжен да я оставиш, защото Провидението по един естествен начин може да я задигне, но за нейно добро то не я задига, но пък излъчва мъжа от нея, за да следва Господа. Във всички свои обещания да внимаваме и да ги даваме разумно.

Тази година ще вземете за пост четвъртия петък на всеки месец. И то ще постите така, щото да се набират 25 часа, та от цифрите 2 плюс 5 да се образува числото 7, което е Божествено. Захващайте поста от 6 ч. вечерта в четвъртък, а свършвайте в 7 ч. вечерта на другия ден, петък. Точно в 6 ч. в четвъртък трябва да сме се вече наяли, а пък в петък да започнем да ядем точно в 7 ч. вечерта.

Аз желая през годината да бъдете духом бодри и весели. Всякой може да работи за Господа. Всичките работи са благословени – Господ може и най-лошата работа на Земята да я превърне за наше добро. Господ е Единственият, който е най-близо до всички – Той е на Небето и на Земята, па и вътре в човеците.

Върху картината на човешката еволюция, която се показа от г-н Дънов на всички и за която ни обясни, че се дава за Веригата, както и върху редица от въпросите той поясни, между другото, следното:

Този е един цикъл на развитие, който се равнява на двадесет и четири милиарда години[98]; отдолу представлява ада – най-гъстата материя, гдето Духът може да слезе.

Посочи на всинца ни где е мястото в картината, което представлява равноденствието, и добави:

Чистотата на един дух зависи от неговото влияние. Колкото по-голямо влияние има един дух, толкова е той по-чист и обратно. Мойсей, Илия и Исаия са били с най-голямо влияние измежду еврейските пророци. Най-младият Ангел на Небето е на двадесет и четири милиарда години[99].

Пък за картината г-н Дънов каза:

Тази картина е философията на Веригата. И такава картина няма в никоя окултна школа.

Сърцето лежи от лявата страна затова, защото лявата страна представлява отрицателната страна на Живота. Лявата страна е Любовта, а дясната представлява Мъдростта. И затова сърцето се намира от лявата страна, защото представлява Любовта. Духовете слизат от лявата страна, а се изкачват от дясната страна. Светът е велико Божествено училище и затова обръщайте се към Небето и оттам ще ви помагат.

Добродетелта, Правдата, Любовта, Мъдростта, Истината, Животът, Духът – тези са добродетелите, които представлява тази картина.

Каза ни още г-н Дънов, че думата „Айн Соф“[100], е кабалистическото подразделение на света. А пък в оригинала на

---

[98] Този е един цикъл на развитие, който се равнява на двадесет и четири милиарда години – в протокола на Д. Голов: Този е един цикъл.

[99] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

[100] Айн Соф (евр.) – безкрайност, безграничност. В еврейскатаКабала–първоизточникнацялотомироздание, висш аспект на Бога, от който се ражда Бог, творящ всичко останало.

*Десетте правила, които са в едно тефтерче на г-н Дънов, бе отбелязан знакът (**Фиг.** 7).*

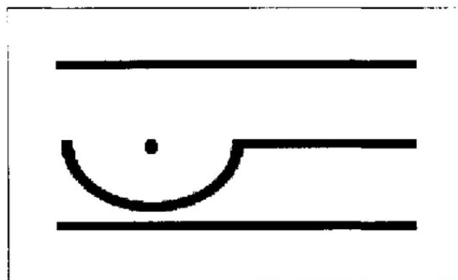

Фигура 7.

В 7 ч., като се събрахме пак, г-н Дънов каза:

Тази вечер ще имаме молитва: първо, за българското духовенство и за Православната църква; второ, за българския народ и неговото духовно развитие; трето, за учителите и учащата се младеж; четвърто, за цялото славянство и пето, за всички други народи, които съдействат за идването на Царството Божие на Земята. После ще свършим с хваление и славословие за всичките благости и милости, които Бог е показал. Събранието тази вечер ще се свърши, а утрешният ден може да се иждиви за частни въпроси.

Михалаки Георгиев съобщи един свой сън, а г-н Дънов каза, че ще се молим и за управляващите. Молитвеното славословие се оставя за утре, 20-того, четвъртък, в 4 ч. сутринта. Тогава ще остане да се молим, та Господ да благослови, да вразуми и да упъти тия, които управляват.

Зададоха се разни въпроси.

Въпрос на Илия Стойчев: Какво трябва да си представяме, когато се обръщаме към Веригата?

Г-н Дънов отговори:

Обръщайте се към Господ, наречен Емануил. И в молбата си всякога, когато се молите, гледайте да няма разделение. Вие всякога ще усещате, че има вратник над вас и ще се стараете да разведрите тази атмосфера. Ако бъдете внимателни, тоя, който ще воюва, ще получава благословение, но ако изгубите силата си, тогава ще изпадате. Ако някой от вас се намери в утеснение, пишете ми и аз ще ви помогна. Ако се не обръщате към мен от духовни съображения, нямам нищо против, но ако е от някоя гордост, тогава вие губите. Ако се роди у вас мисъл от рода: „защо да се обръщам към него", тогава вие губите, защото заради вярата ваша се благославяте, без да важи към кого се обръщате.

Славяните са изобщо по-близо до сърцето на Духовния свят. И сърцето трябва да се развие. Англосаксонската раса[101] е, която развива интелекта и тя приготовлява следващата култура, която иде. Свети Иван Рилски е идвал пак на Земята, но не чрез прераждане, а чрез вселяване. Този светия е идвал под името Йосиф и е работил тук, във Варна и Месемврия – той е, който е подготвил освобождението на България. Тогава е живял около 80–90 години[102]. Към края на този век свети Иван Рилски ще дойде пак, но и засега в пространството работи за българския народ.

Най-напредналите духове в българския народ[103] са Кирил, Методий и цар Борис. Кирил и Методий са славяни.

Те ще се явят чрез въплъщение до края на този век, за да подготвят духовно този народ и ще повдигнат славянството. Казакова ще дойде след четири години чрез въплъщаване на физическото поле, а д-р Миркович – след две години.

Те се явяват да подготвят душата на този народ.

---

[101] Англосаксонската раса – в протокола на Д. Голов: Македонската раса.
[102] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.
[103] В българския народ – в протокола на П. Гумнеров: между славяните.

Този век е определен като век на чистене. И ако Кавказката раса не приеме Новото учение, ще стане една катастрофа – половината от Европа ще потъне под океана, а културата ще се пренесе в Африка. През този мир сега иде магнетическа вълна, която ще пречисти всичко негодно. И тази вълна ще се предшества от признаци, като земетресения, омрази, ненависти. Злото ще се увеличи – това са войните, които се готвят. Но има всички условия да стане обединение на народа и положението на българския народ е много добро. Влиянието на Европа му съдейства, за да се повдига, а именно съдействат му германското и английското влияние, за да се той повдига. Опасността е само там, че с въздигането на България управляващите могат да се заблудят, като го ударят на ядене и пиене, и да забравят, че са били петстотин години под робство. Затова именно ние работим – да се не повтаря робството.

Царят-освободител[104] е бил оръжие на Духа, който обединява славянството. Той е именно, който му заповядва, та той не може да не се вслуша и да не освободи България.

За най-важните събития, които има да станат, не може да се говори с положителност, защото много работи се отсрочват, понеже фактите не се подчиняват на пророчествата, а пророчествата се подчиняват на фактите.

Не искам да знаете кой именно съм аз, желанието ми е други да говорят за това. Не искам да бъда известен. Ако искам това, ще отворя очите на двама слепи хора[105] и те ще разправят кой съм. Но ако се повдигне едно гонение, колко души от вас ще изтърпите? Затова аз

[104] Царят-освободител – става дума за руския император Александър II (1818–1881). Освен че освобождава България чрез Руско-турската война (1877–1878), той премахва крепостното право в Русия (1861), въвежда местното самоуправление, провежда реформи в съдилищата, във военната и образователната система.
[105] Двама слепи хора – в протокола на П. Гумнеров: двама хора.

не искам да ви турям на плъзгава почва, избягвам това. Познавам душата на българския народ, та не искам да създавам карма. Исус Христос се яви на еврейския народ, но Го не приеха и така си навлякоха карма. Аз не искам да създавам карма на народа. И като не се изявявам, искам да оставя народа да се развива по естествен начин.

Искате материализация, но засега няма условия. През годината вие се гответе и усилвайте духовно и аз ще ви съдействам да стане това. Обаче при сегашните условия и при сегашната обстановка материализация е невъзможна.

Тази вечер ще имаме молитва: първо, за българското духовенство и за Православната църква; второ, за българския народ и неговото духовно развитие; трето, за учителите и учащата се младеж; четвърто, за цялото славянство, и пето, за всички други народи, които съдействат за идването на Царството Божие на Земята. После ще свършим с Хвалата и славословие за всичките благости и милости, които Бог е показал[106].

След горната беседа по покана и начело с г-н Дънов отидохме в другата стая за молитва. След молитвата Господ чрез г-н Дънов ни каза:

Аз Съм чул гласа на вашата молитва. Ще Ме познаете според делата Ми. Имайте Мир в себе си и Любовта ви да бъде съвършена.

---

[106] Тук в протокола на П. Гумнеров следва текст на молитвата Хвала, записана в протокола от 19 август 1907 г.

20 август, четвъртък

4 ч. сутринта. Всички сме на масата, в средата на която е г-н Дънов. Пред него са прострени розовата, синята и жълтата лента.

Влязохме в стаята за молитва, гдето най-напред започнахме с Добрата молитва, после четохме Хвалата (хвалението) и молитвата, която ни се даде в неделя, 16-того. Най-после всякой в себе си се моли за управляващите в България. След това г-н Дънов си наля вода в голямата чаша и разчупи хляб, като каза: „Това означава Християнската Любов, която старите християни са имали.“ При раздаването на водата каза: „Това е водата на Живота.“ Подир това и г-н Дънов хапна хляб и пийна вода и каза: „Да бъде благословен Господ!“ Всички едновременно подехме: „Амин.“

Като се оттеглихме в занимателната стая, г н Дънов ни обясни как да употребим заповяданите дванадесет петъка в годината и каза дословно следното:

Първият петък от дванайсетте петъци ще бъде посветен изключително за уякчаване на Веригата – ще се молите за всичките членове на Веригата. Ще се молите за всичките членове на същата, на които ще се пожелае всяко добро, каквото можете, като се споменуват имената им.

Втория петък ще посветите за всичките онези наши братя из цяла България, които сега се повдигат, които знаете и не знаете – да ги благослови Господ и да ги докара на работа.

Третият петък ще се посвети в молитва за българското духовенство и за Православната църква.

Четвъртият петък ще се посвети за българските учители, ученици – да им даде Господ онова истинско Знание и Мъдрост, с които да се обърнат към Него.

Петият петък ще се употреби изключително за управляващите: да им изпрати Господ силата Си Отгоре и закона Си в сърцата им – как да управляват.

Шестият петък – за всичките земеделци в България: да благослови Господ делото на ръцете им и да отвори сърцата им да вършат Неговата воля.

Седмият петък ще се употреби за всичките майки и бащи из цяла България, за да им даде всяко подкрепление.

Осмият петък ще се употреби, за да се оправят работите на братята във Веригата, на които работите са оплетени и които имат материално бреме върху гърба си, та се спъват – та да им се оправят работите.

Деветият петък – за здравето на членовете на Веригата: да им даде Господ здраве, за да могат да работят, и да ги избави Господ от всичките дяволски ухищрения, и да бъдат всякога здрави, бодри и весели.

Десетият петък ще се употреби изключително [за това] Господ да приготви пътя пред нас за идущата година, така щото Съборът, който ще стане, да бъде благословен с Неговото присъствие, с Неговата сила, със знанието на Неговата Мъдрост.

Единадесетия петък всякой един от вас ще посвети за себе си.

Дванадесетия – за идването на Царството Божие на Земята.

Ако искате, можем да направим една малка разходка към Морската градина.

Всичките единодушно възприехме това желание и на групи се отправихме към Морската градина, гдето престояхме до 9 ч., когато

наново всички пак се възвърнахме в стаята за занимание и като насядахме на масата, г-н Дънов каза:

Сега Духът ще даде четенията през годината. Най-напред ще вземете Битие, първите шест глави. В паралел с това ще вземете от Притчи първа и втора глава. Във връзка с това ще вземете Еклисиаст, всичките глави. Във връзка с Еклисиаст ще вземете всичките глави от Римляном. След това ще вземете всичките глави от Даниил. Във връзка с Даниил ще вземете Евангелието от Йоана, от 9-а до 17-а глава включително. След това – всичките глави от Посланието Евреем. Тогава ще вземете десет глави от Втора книга на Царете, от 1-ва глава до 10-а. После ще вземете Филипяном, 1-ва глава.

Тоя материал ще разпределите така: за всякой петък в годината ще вземете по една глава, та всичко – петдесет и две глави, а останалите осемдесет и една ще поделите между дванадесетте заповядани петъци. Духът ви оставя свободни – вие сами ще си изберете откъде и как ще започнете. Само да помните добре след прочитането, та да си бележите всяка мисъл, на която Духът ще ви наведе. Защото ако я подминете, може да мине много време, докато се повтори в ума ви. Вие сега минавате през особено магнетическо течение, та затова Духът ще ви наведе на особени мисли при прочитането на тия четива, които мисли трябва да си забелязвате. И помнете, че това, което четете от книгите, ще го разберете по един начин, а това, което ви се даде от Духа, ще го разберете по съвсем друг начин. Тия четива ще си ги четете освен в петъците, всякога, когато пожелаете.

Лентите, с които някои от вас се опасаха, ще можете да си ги опасвате, освен при моление през дванадесетте заповядани петъка, но и всякога, когато имате нужда; и то ще ги опасвате по начина, както ви се опасаха вчера.

Нашите Приятели Отгоре, които присъстват, ви поздравяват. Тук е сега Доктора, тук е Казакова, тук са и другите наши Приятели. Присъства и Господ. Доктора и Казакова казват: „Тук сме много весели – свободни от грижите на света."

През тази година се пазете, упражнявайте се повече, не бъдете лениви, защото не искам да ви вземат преждевременно на онзи свят. Колкото за Казакова, нея я грабнаха, когато аз бях зает, та не можах да ѝ помогна. Но нищо, след четири години нейното съзнание ще бъде на физическия свят. А пък Доктора ще бъде подир две години.

Никога не бива да натяквате на Господа, защото този грях е опасен. Всякой друг грях може да направите, но да натяквате на Господа – това е най-големият грях. Казакова натякна на Господа с викането ѝ в съдилището в Търново, вследствие на което и съдилището изгоря, но и тя самата отиде.

На въпроси, зададени от неколцина, г-н Дънов отговори:

На това Божествено учреждение вие винаги може да разчитате. Разчитайте на него по време на всяка нужда, разчитайте на него за предупреждения, даже при случаи на преминаване от този свят. Разчитайте на него изобщо при всякакви фатални случаи.

През тази година разчитайте, че когато Небето намери за целесъобразно, ще ви извежда на един вид разходка из Астралния мир.

Можете да разчитате през годината и за съвети от мене насън.

Събранието се закри с молитва, произнесена от г н Дънов.

Приложение към протокола от 1910 г.[107]

На 13 септември 1909 г. г-н Дънов ни поясни, че Света Богородица съответства на Елохим, което е женско име. Иехова е Христос, а Елохим е Света Богородица. Това пояснение ни се даде, когато бяхме на софрата с г-н Дънов и дядо Тихчев.

На 19 септември 1909 г., събота, на обед около 1 ч., в присъствието на Арнаудов[108] и дядо Тихчев, г-н Дънов ни поясни Деветте блаженства:

Те са деветте правила, които християнинът трябва да изпълни, за да започне да люби Господа с всичкото си сърце. Добре е да се спираме и да разсъждаваме например що значи низшите духом.

Светът казва: „Отнеми, Господи, благоволението Си, но ни дай блага и не ни наказвай“, когато ние трябва да казваме: „Накажи ме, Господи, но не отнемай благоволението Си от нас.“ Тук е именно разликата между нас и света.

Страх Божий е във Вехтия Завет, а в Новия Завет страх Божий подразбира благочестие.

А вечерта в същия ден, 19 септември 1909 г., когато се бяхме събрали около г-н Дънов, заедно с Арнаудов, г-н Дънов в разговора си ни каза, че умният се поучава от грешките на хората, а безумният се поучава от своите погрешки.

Низшият духом преди всичко е от всичко доволен – хорските радости са негови радости, скърбите на хората са негови скърби. Той не е слабохарактерен и не иска нищо за себе си. От външните работи

[107] Приложението е протоколирано от П. Гумнеров и липсва в текстовете на Д. Голов.
[108] Арнаудов – по-нататък в протоколите на П. Гумнеров от 1909 г. фигурират две лица с тази фамилия – Спас и Никола, за които липсват документални данни.

не се безпокои, на него пари не трябват. Че умрял някой, не се безпокои и най-после низшият духом разбира смисъла на Живота.

Гина каза: Такива хора са много рядко.

Да, на такива е Царството Божие. Всичко е лесно, когато отвътре е светло, а всичко е мъчно, когато отвътре е мрачно.

На 20 септември 1909 г., неделя, има събрание у дома в 11 ч. сутринта. Присъстват: ние с Гина, Димитър Голов, Тодор Бъчваров, Спас Арнаудов, Никола Арнаудов, Иван Тачев[109]*, дядо Петър Тихчев. Между другото г-н Дънов каза:*

Ако искате да си изплатите кармата, трябва да държите и спазвате следните девет правила (чете Блаженствата). Първото правило е за нисшите духом. За да измени човек своята карма, трябва да бъде един велик дух и да се свърже с цялото човечество. Исус Христос измени своята карма, но Той беше един Велик Дух. За да може да разрушите кармата си, трябва да се свържете с Небето и Духът като дойде, Той ще я разруши. По-висшата форма е в състояние да защити по-низшата, а последната не може да защити първата. По-висшият живот може да избави по-низшия, а последният не може да помогне на първия. Например овчарят може да помогне на овцата си, когато овцете не могат да избавят овчаря. Добрите желания трябва да ги асимилирате, защото иначе ще дойдат други духове и ще се възползват от тях.

Евангелието е една велика наука – наука за Живота. В него са вложени всичките основни закони, по които светът се развива. Без страдания няма повдигане – това е един велик закон. Който иска да влезе в Царството Божие без страдание, той желае невъзможното и немислимото. Христос иска от нас да се самопожертваме, защото и

[109] Иван Тачев – последовател на Учителя Беинса Дуно от София, участвал в годишната среща на Веригата във Велико Търново през 1910 г.

Той се самопожертва – да бъдем подобни на Него. Силният човек винаги трябва да страда, а слабите и малодушните хора никога не могат да страдат.

Гордостта е болезнено състояние в Духовния свят, а смирението е естествено състояние в същия свят. Сега нека захванем низшите духом, което значи силни духом. Добрите желания, това са храната на душата. И тия желания, щом влязат у вас, Духът ги асимилира и след това настъпва реализиране на доброто желание. Да любиш врага си, значи да не запазиш лоша форма в душата си за него.

Любовта към Бога, към ближния и към враговете може да се подраздели, както следва: Бог, ближните, враговете, дяволите. Така Бога ще турим в светая светих у нас, ближните – в средата у нас, а враговете – навън от нас. Още навън от нас – дяволите.

Когато един добър човек бие някого, то е добре за тогова, когото бият, защото в същото време го магнетизира. Но когато един лош човек бие добрия, лошо е, защото добрият човек се демагнетизира. Тук може да се каже и за Исус Христос, когато го биха лоши хора: Той, който и кротък Дух да е, изказва: „Отче, ако е възможно да премине тази чаша.“ Много тънката пръчица добре действа при възпитанието на децата, и то когато се бият по задницата, защото в същото време ги магнетизират.

Вам е необходимо Знание, за да може да се борите. Трябва ви добро оръжие, с чакмаклии пушки не може да се борите. Не бива вие да предизвиквате борбата. Невидимият свят иде да ви помогне и вие не пропущайте възможността да се възползвате от помощта. Силата не е във вас. Дотогава, докато държите Бога [като] светъл образ у вас, дотогава ще напредвате; потъмнее ли този образ у вас, потъвате и вие. Докато Божественият образ свети у вас, вие ще бъдете на едно безопасно поле. В България има мнозина, които подготвят Духа, и те

един ден ще бъдат внушително число. Те са църквата в България и те са хората, които ще искат служене от вас, както малките деца, на които трябва да се слугува. Па и Христос ни казва, че който иска да бъде пръв, трябва да бъде слуга.

Отсега нататък хората ще ви търсят, стига да бъдете готови да им помогнете. Отсега нататък вие сами ще си водите събранието, защото аз имам работа. Духът е, който ще ви ръководи.

27 септември 1909 г., неделя, в събранието у нас г-н Дънов между другото каза:

Не сравнявай себе си със себе си, т.е. не бива да сравняваш сегашното си стремление и сегашните си прояви с миналите прераждалия. У човека има две еволюции – лошите качества и добрите качества. И които качества взимат преимущество у човека, такъв е и той, такава е и еволюцията му.

Събрание на 4 октомври 1909 г., неделя, 11 ч. сутринта, на което присъстваха: ние с Гина, П. Епитропов, Арнаудов, Спас Димитров[110]*, И. Тачев, Величко Граблашев*[111] *и Д. Голов. След като прочете 12-а глава от Евангелието от Лука, г-н Дънов каза:*

Вярата не може да се всади у хората и тя не може да се раздаде – тя е атрибут на душата. Първоначалната Вяра ние я имаме у себе си и ако тя е постоянна у нас, животните нямаше да се плашат от нас. Ако имахме тази Божествена първоначална Чистота, вълкът и мечката нямаше да ни нападат.

---

[110] Спас Димитров – последовател и ученик на Учителя Беинса Дуно, роден в Ямбол, живял в София, по професия чиновник.

[111] Величко Граблашев – последовател и ученик на Учителя Беинса Дуно. Завършва право в САЩ, където се запознава с младия Петър Дънов, адвокатства в София. Основател на Психическо дружество и редактор на сп. Задгробен живот. Автор на студиите Окултизъм, мистицизъм и учението на Дънов, Философията на живота според розенкройцерското учение и др.

Хората нямат свободна воля, защото мислите се предават от човек на човек и много работи вършим против нашата воля. Нашата свободна воля произтича от Бога, защото Той е свободен. Свободната воля е нещо относително и в пълния смисъл на думата ние не сме свободни. От съвременните хора на един милион души може да се намери само един със свободна воля. Защото под човек със свободна воля се разбира този, който като го турят на всички мъчнотии, той устоява. А не ако му ударят деветдесет удара с тояга, той да се разколебава – такъв човек не е със свободна воля. Какво трябва да разбираме под думата воля? Ако вземете първия слог на думата, значи раздвояване. Воля, в простото изражение на думата, значи сила. А от чисто френологическо гледище във волята влизат твърдостта, на която е основан инатът, смелостта и настойчивостта. И така, волята има три положения – твърдост, смелост и настойчивост. Волята във физическото поле има своето проявление, а в Духовното поле има друго проявление. От френологическо гледище разните хора нямат еднаква воля. Например човек, на когото е ниско при ушите, той няма воля.

Под воля, изобщо, трябва да се разбира желание да се прави нещо. В правия смисъл сърцето е, което ни направлява. В нравствения свят волята не действа, както във физическия свят, защото в нравствения свят много пъти трябва да се подчиним на друга една воля, докато във физическия е обратно. В Духовния свят има сила винаги слабият, а във физическия – силният. В Духовния [свят] силните слугуват на слабите, във физическия е обратно. Човек, който не е смирен, всичко знае, всичко разбира – Библията знае от кора до кора.

Ние просто сме играчка в този свят. Ако искаме да не сме такива, трябва да се съединим с Господа. Когато Господ се прояви в нас,

тогава ще бъдем със свободна воля. В този свят всичко ни влияе – и въздухът, и хората, и духовете. Ако искаме с ума си да преминем света, много се лъжем. Има две същества у нас: едното винаги се тревожи, гневи, а другото примирява нещата и не се смущава. Второто същество сме ние и то е, което мисли за Небето; а първото, като грубо и недодялано, си остава тук на Земята. И когато второто същество замине за Небето, то рече на човека в плътта, на първото същество: „Сбогом, довиждане."

За свободната воля може да се каже следното: ние например не може да се откажем да спим, но сме напълно свободни да си турим главата на изток, запад, север или юг – можеш да си избереш която искаш посока, защото в това имаме избор. От гледище на френологията нашата свободна воля много се ограничава. Що е спането? От чисто френологическо гледище то е излизане на съзнанието от нас, за да се очистят, оправят и укрепнат клетките, та като дойде съзнанието на нова сметка, започва нова деятелност. Па и в духовно отношение спането е потребно, защото ако не спяхме, щяхме да станем крайно материалисти. В спането Духът отива [там], откъдето е дошъл, странства и с това черпи сила. Човек може да стои буден до четиридесет дни. Исус Христос, като беше в пост четиридесет дни, беше буден. Човек в многото си опити ха това да стори, ха друго да извърши, губи време, даже губи предназначението си.

На 8 октомври 1909 г., четвъртък, бяхме на софрата с Гина, заедно с г-н Дънов, който между другото каза:

Мъчнотиите – това е Божествената ръка, а страданията – това е Божествената оран.

На 11 октомври 1909 г., неделя, 11 ч., събрание у нас от Д. Голов, В. Граблашев, П. Епитропов, Сп. Димитров и ние с Гина. По покана на г-н

Дънов В. Граблашев прочете 14-а глава от Йоана, върху която даде някои пояснения, след което г-н Дънов поде:

Какви са жилищата, поменати в тая глава? Те означават личното и общото развитие на човечеството. Всичкото знание, което имате, трябва да го смелите, затова засега нищо не ви се дава. Многото знание у вас разваля. Както майката, като напращят гърдите и, трябва да даде на детето си, за да се поизпразни млякото, така и вие трябва да дадете от онова, което имате и което сте набрали, за да ви се даде друго. Засега се нуждаете от основните неща.

А пък за жилищата, които се споменават, вие ги схващате от индивидуална страна. Представете си клетките: дойдат в тялото, отидат в черния дроб и прочее – какво ще научат тези клетки? Нищо друго, освен отношенията на разните други клетки едни спрямо други. Така е и в Духовния свят – духът, който пита, учи отношенията на духовете едни спрямо други. Да, на вас ви трябва опитност.

За сферите: вие всякога се излъчвате и ги бродите, само че сте в несъзнание, та не можете да си дадете отчет. Интересно е, че когато човек отива при един болен с мислите си, трябва да създаде противоположни мисли, та с това да възбуди борба у болния.

На 11 октомври 1909 г., неделя, в частен разговор в стаята на г-н Дънов той ми каза:

Що е воля? Волята е желание, мисъл и сила.

В същия ден, когато бяхме към Семинарията, в 5 ч. вечерта, г-н Дънов ми казваше, че човек трябва да използва благата, които Господ му дава. В същия момент на запад, над дефилето на с. Княжево, се яви едно малко, червено, горещо като въглен облаче, за което г-н Дънов ми каза, че с това облаче се потвърждава разговорът ни, че човек трябва да използва благата, които Господ му дава.

18 октомври 1909 г., неделя, 11 ч., събрание у дома; присъствахме ние двамата, Д. Голов, И. Тачев, Арнаудов, Сп. Димитров. Прочете се глава 16-а от Йоана, след което г-н Дънов между другото каза:

Само в две неща не трябва да се съблазняваме: първо, в Бога и второ, в Духа, който ни ръководи. Човек, който се съблазнява в Бога и в Духа, който го ръководи, той е осъден и няма сила, която може да го избави. Във всеки един човек живее един Ангел и един дявол. У когото работи повече Ангелът, има Любов. Где е Любовта? В световете на Ангелите има Любов – тя е в Духовния свят, а не в Божествения и се проявява между слабите.

Трите свята са Божественият, Духовният и човешкият. Нашата любов на Земята е желание. Любовта е Любов в Духовния свят, а пък в Божествения свят е Мъдростта. На Земята конете и воловете представляват служебните духове. Коя е причината, гдето съвременните християни не могат да разберат Евангелието? Защото всеки го чете и разбира от тяхно лично гледище.

Какво нещо е търпението – неволята ли? Не, търпението е смелост и решителност, владане на себе си и липса на всякакъв страх. Търпението е за тия хора, които имат здраве и сила. То е за силните, а не за слабите хора.

Любовта, гдето е в Рая, е примесена с малко егоизъм, а истинската Любов е в самата Мъдрост. Мъдростта – това е второто проявление на Бога и то е Неговият творчески акт; а пък Любовта е в по-горната сфера, гдето Истината е най-чиста.

От майката, т.е. от капитала, никога не давайте, а давайте от лихвата. В прочетената глава вие виждате, че се казва: „Просете“ – значи, когато молите и поискате да ви се даде каквото и да е благо, вие трябва да просите за вътрешната духовна Светлина, за да се разкрие същественото, което ви е потребно да разберете.

На 21 октомври 1909 г., сряда, бяхме на обяд в трапезарията. Г-н Дънов в разговора си с мен и Гина изказа следните важни мисли:

Тези, които умират, ги пущат в Чистилището (Пургаторум). Тези, които [ги] бракуват (тези, които заспиват), те чакат прераждане. Тези, които заминават, отиват в Рая. Грешните се мъчат. Тези, които се стремят да се усъвършенстват, те се трудят, а пък тези, които помагат на другите, те работят.

На 8 ноември 1909 г., неделя, Архангеловден, в присъствието на Д. Голов, И. Тачев, Т. Бъчваров, Сп. Димитров и ние двамата г-н Дънов между другото каза:

Гневът, яростта, страстите са отрицателни качества, в които няма интелигентност, а Любовта и смирението са първоначалните добродетели, с които е създаден човек, и те са интелигентните сили, които го повдигат. Така например в гняв и ярост вие ще се демагнетизирате и паднете. Тогава, ако помислите за Любов, смирение и прочее, вие започвате да размишлявате и с това се повдигате.

Най-напред е направен а астралната форма на Земята и човек, като е паднал, защото поискал жена и понеже такава не може да има в астралната Земя, то трябваше да слезе тук.

На 29 ноември 1909 г., неделя, на събранието в стаята на г-н Дънов, гдето присъстваха Граблашев, И. Тачев, дядо Сапунов от Айтос[112], Д. Голов, С. Димитров и ние двамата с Гина, ни се дадоха стихове от Книгата Господня, които прочетохме по следния ред: В. Граблашев прочете Исаия 63:8-17, Д. Голов – Еклисиаст 12:9-10, Г. Гумнерова – Псалом 63:3-4, С. Димитров – Псалом 71:7-8, а за онези, които отсъстват, се прочете от Притчи 7:1-8.

---

[112] Дядо Сапунов от Айтос – последовател на Учителя Беинса Дуно, за когото липсват документални данни.

На 20 юни 1910 г., неделя, в 11 ч. преди обед, на събрание в стаята на г-н Дънов ни се дадоха следните стихове: Иван Тачев прочете Псалом 22,10,14 и 25 стих; В. Граблашев – Иезекиил, 11 глава, 5-8 стих и 16-17 стих; П. Гумнеров – Иоанна, 4 гл. 1-7 стих; Г. Гумнерова – Исаия, 36 гл., 6 стих, 37 гл., 27 стих; Сп. Димитров – Лука 9 гл., 3 стих, 59 стих; Д. Голов – Иезекиил – 6 гл., 11 стих, 8 гл., 3 стих. И най-после В. Узунов прочете от Малахия 3 гл., 15 стих и думите: Новия Завет.

Преди срещата.

Тазгодишната среща беше определена да стане в град Търново от 14 август 1910 г.

От София тръгнахме ние с Гина, Димитър Голов, Иван Тачев, Васил Узунов, Михалаки Георгиев и Тодор Стоименов от Бургас, и то на 12 август, четвъртък, с бързия сутрешен влак, който тръгва в 7.30 ч. И понеже на 11 август, сряда, вечерта в София валя изобилен дъжд, то и при нашето заминаване времето беше облачно, клонящо да завали, но не валя. Такова си остана времето до пристигането ни в Търново към 5 ч. Това закъснение бе следствие от спирането на трена на станцията Дъбник[113], гдето чакахме повече от един час, докато дойде от Плевен друга машина, за да потегли влакът. Защото машината, която го взе от Плевенската гара, се развали, пукнали се някои от тръбите и два-три километра от станция Дъбник, докато тренът достигна само по инерция, благодарение на която като по чудо спря пред гарата. И с това се създаде възможност да се депешира в Плевен, отгдето достигна друга машина, та ни потегли. Иначе, ако машината се пукнеше всред пътя, кой знае колко щяхме да чакаме. Казваха, че машината, която дойде от Плевен да замени развалената, била същата, с която тръгнахме от София, но която била заменена в Плевен с развалената.

[113] Дъбник – става дума за железопътната станция на Долни Дъбник, Плевенско.

На 12 август, петък, откъм 10 ч. сутринта времето в Търново започна полека да се разведрява и до вечерта съвсем се разясни, така щото нощта на 13 срещу 14 август беше съвсем ясна и чиста, времето – тихо и много приятно.

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1910 г.

14 август, събота

Срещата на членовете на Веригата тази година стана в Търново, в лятната къща или по търновски – в колибата на търновеца г-н Анастас Бойнов, гдето в 7 ч. заранта се събрахме всички, поканени да участваме в тазгодишната среща. Явиха се поканените:

***От София** – Тодор Бъчваров, Димитър Голов, Петко Гумнеров, Гина Гумнерова, Пенка Бъчварова[114], Величко Граблашев, Михалаки Георгиев, Иван Тачев и Спас Димитров;*

***От Търново** – Константин Иларионов, Елена Иларионова, Иван Дойнов, Мария Дойнова[115], Анастас Бойнов, Парашкева Бойнова[116], Драган Попов[117] и Здравка Попова[118];*

***От Русе** – Никола Ватев, Величка Ватева[119], Петър Тихчев;*

***От Бургас** – Никола Янев, Кънчо Стойчев, Величка Стойчева, Деню Цанев, Тодор Стоименов и Пеню Киров;*

***От Пловдив** – Петко Епитропов;*

***От Шумен** – Васил Узунов.*

Гореизброените поред (според датата и времето на тяхното приемане за членове на Веригата), един подир друг биваха извиквани и

---

[114] Пенка Бъчварова – последователка на Учителя Беинса Дуно, от София, съпруга на Тодор Бъчваров.

[115] Мария Гладкова Байчева, по мъж Дойнова – последователка на Учителя Беинса Дуно, съпруга на Иван Дойнов. Родена в Лясковец, живял в София, завършва земния си път през 1943 г. в Стражица.

[116] Парашкева Перьова, по мъж Бойнова – последователка на Учителя Беинса Дуно, съпруга на Анастас Бойнов.

[117] Драган Попов – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в с. Беброво, Еленско, живял във В. Търново, а по-късно – в София.

[118] Здравка Попова – последователка на Учителя

[119] Величка Ватева – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена в Габрово, съпруга на Никола Ватев. Оставя кореспонденция с Учителя Беинса Дуно (виж Изгревът на Бялото Братство, т. 6, София, 1996).

изпращани в заседателната стая, където всички насядахме около масата под следния долуозначен ред (Фиг. 8). На масата личаха три ленти, простряни от изток към запад, с цветове розов, жълт и син, поставени тъй, както е отбелязано по-горе.

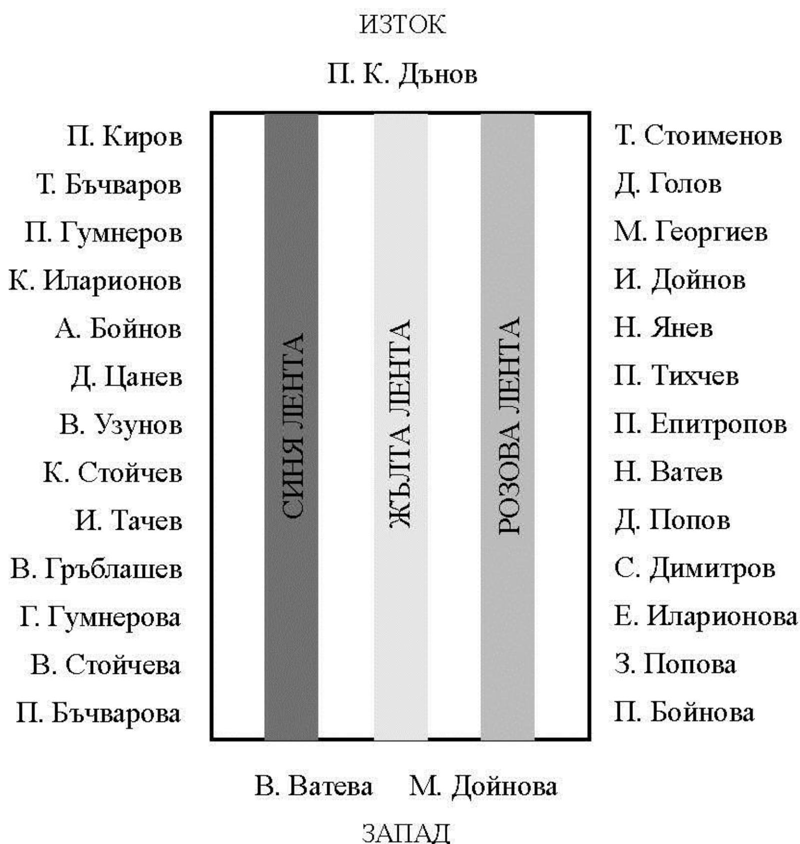

Фигура 8. Подреждане на участниците, В. Търново, 1910 г.

Преди всичко се обяви програмата за днешния ден, за която г-н Дънов каза:

Най-напред ще последва встъпителна реч, която ще бъде преди обед. От 3 ч. след пладне ще започне бдение, за всекиго по петнадесет минути, в стаичката пред олтара. Утре, 15-того, неделя, трябва всички да се явите тук сутринта рано между 4 и 5 ч. А за подиробедното бдение да помните, че до 6 ч. сте свободни, с изключение на тия, на които е ред да влизат за бдение. А в 6 ч. довечера всички да са тук. Засега, понеже часът е 9, а нашите приятели Отгоре ще дойдат в 10, то дотогава, до 10 ч., сте свободни.

В този свободен един час – между 9 и 10 ч. – между другите разговори се разпределиха минутите, през които всякой един от нас ще влиза пред олтара за бдение от 3 ч. следобед. На мен се падна бдение от 3 ч. подир пладне.

Точно в 10 ч. г-н Дънов влезе в олтара, а нас остави около масата в тишина и внимание. Няколко минути след влизането си чрез Пеню Киров г-н Дънов ни покани към внимателно следене хода на нещата в тая минута, та да можем добре да чуем и запомним начина и гласа[120]*, по който приятелите Отгоре ще изпеят „Отче наш“, щом дойдат да присъстват. След като всички по покана на г-н Дънов изпяхме „Благословен грядий во име Господне“*[121]*. И след настаналата тишина и внимание на колене изслушахме молитвата „Отче наш“, която се изпя на чист български по думите, с които е отбелязана в Евангелието от Матея 6:9-13, но на глас, от никого от нас досега не слушан, глас, отличаващ се с хармония, в която преобладава духовно трогателно тържество. Гласът бе на г-н Дънов и се носеше откъм олтара.*

След като се изпя „Отче наш“, г-н Дънов дойде при нас, зае мястото си на масата и между другото каза:

[120] Начина и гласа – в протокола на П. Гумнеров: тона и гласа.
[121] „Благословен грядий во име Господне“ – православно богослужебно песнопение.

Имате поздравление от Приятелите, които сега присъстват, и тяхното присъствие ние усещаме от изражението на днешния ден.

Времето днес е навсякъде ясно, никъде облак не се забелязва, без вятър, съвсем тихо и слънчевият пек е поносим, даже желателен. Въобще всичко в атмосферата е приятно.

Ако можем да нагласим душата си, ние през тази година ще получим големи благословения. За да можем да разбираме това, което ни се казва, необходими ни са високоблагородни чувства и отваряне на духовните очи. А всичко това става с Божествената сила. И ако почнете да обичате Господа с всичкото си сърце, Той ще измени сърцата ви. Той е Един. Вашето събиране тук се дължи на Него и силата, която ви държи, е Божествена. Това искам времето да го потвърди и вие ще се уверите, че Бог е бил с вас и че от каквото и да се нуждаете, от нищо не сте лишавани. Ако този свят ни е неприятен, то се дължи на нашия вътрешен егоизъм, от който нашата душа става като пуста земя, в която нищо не се ражда. Всякой е опитал, когато минава през някой планински път, как птиците и ручеите, ведно със зеленините, висините и падините, правят всичко весело и приятно. Но когато отивате през пустинята, гдето липсата на тая приятност се усеща, няма никаква влага и всичко е пусто пред очите ти, униние и тъга на духа те обладава[122].

Животът, който ще дойде в нас, е Божествената влага, а Радостта, която ще усещаме, то е нещо като онова, което прозябва, като семето. За Радостта, значи, трябва да има обет и душата ни се радва и весели, когато усещаме това.

През тази година искам да спазвате следната основна мисъл: смирението в Живота е велика добродетел. Не искам да кажа

---

[122] Униние и тъга на духа те обладава – в протокола на П. Гумнеров: униние и тъга на душата преобладава.

нископоклонничество, а смирение. Смирението, това е нискотекущите места и човек без смирение представлява високо място, голям планински връх, гдето няма нищо – нищо не расте, не вирее никаква растителност. Може да има Слънце, но нищо не се ражда, а над него или на него може само някой орел да прелети и нищо повече. Даже снегът, който пада върху високите планински върхове, слиза върху ниските и високият връх нищо не може да се ползва. Както снегът от висотите слиза в долините, та се ползват хората в тях, така е и с горделивите хора, които служат за благословение на чадата Божии, които са долините, върху които животът ще расте. Може наистина да се яви противоречие, че горделивите хора изнасилват смирените, обаче това противоречие е само във вашия ум. Може ли един планински връх да влияе върху долината? При разтопяването на снега възможно е да се запълни някоя долина и да отнесе нещо от нея, но това нищо не значи, защото отнесеното е било на повърхността и долината в качествено отношение си остава все долина. Не осъждайте света, защото лошите светски хора служат за нас. Па и в Писанието нали е казано: „Дъждът се изпраща на грешни и на праведни."[123]

Втората мисъл е, че ние трябва да имаме прямо съединение. А третата мисъл е да имаме един център – също, както когато правим къща, търсим да положим основа. И първото нещо на човека е да има една основа, а то е Добродетелта, която е неизменяема ядка и която с минаването ни през страдания Господ сгъстява. Та в тази форма Той започва да гради ново тяло, което трябва да се съгради само върху Добродетелта.

[123] Перифраза на Матея 5:45: Защото той повелява на слънцето си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и неправедните.

Като дойдете до Любовта, ще се научите, че трябва да слугувате. И в слугуването Божествената Любов ще се прояви. Господарството е най-отегчителното нещо. Чрез законите на Любовта ние можем да преобърнем в най-добри и най-лошите хора. И който знае най-добре да слугува, той е най-близо до Любовта. Слугувайте, прочее, и на жена си, и на децата си, па и на всичките хора. Човек, който не помага и не услужва на страдащите пред очите му, как ще помага на хора, които са далеч от него? Законът е такъв, че трябва да послужите на тия, които са най-близо до вас, та да се отдалечат и да не ви препятстват. Тази е заповедта, която ще приложим през тази година – да започнем да слугуваме. Това е, което Господ иска от вас. И на всички, които сте готови в това отношение, Той ще ви съдейства.

Злите хора спрямо вас имат същите отношения, както вие спрямо духовете. И както Отгоре нас учат, така и ние трябва да учим лошите хора. Тия противоречия в Живота искам да ви станат ясни. Тази мисъл е, която Господ ви дава, за да ви направи живота сносен.

Сега ви се дава 12-а глава от Йоана и нека през време на прочитането и, каквото на всекиго направи впечатление, да си го отбележи, та по тия бележки ще станат някои разяснения.

Глава 12-а се прочете от г-н Дънов, а след това той даде следните отговори на някои от въпросите, възбудени след прочитането:

Един горделив човек, за да се обърне, трябва да слезе от височината си в долината на смирението. Има един стих, който казва, че „сиромасите имате винаги при вас, а Мене – не“[124] . Това значи, че сиромасите и грешните са едно и също нещо. После, сиромашия и болест, богатство и здраве са синоними. Един грешник например е

[124] Перифраза на Матея 26:11: Защото сиромасите всякога имате със себе си, а мене всякога нямате.

като вълк – колкото повече го храните, толкова повече ще иска да хапе и къса.

Преди две хиляди години, когато онази тълпа искаше разпятието на Христа, и вие всинца тук сега сте били в онази тълпа и сте викали ведно с тях: „Разпни Го, разпни Го.“ Но понеже от толкова години насам Христос вече ви е засегнал, защото всичко туй вие сте сторили от незнание, и понеже съзнанието се е родило във вас, то сега ви събират[125], за да изправите грешката на миналото си.

Исус Христос дойде за езичниците – това е вярно, но това значи, че дойде за Кавказката раса, а семитите Го не приеха. Виделината е във вас и Господ е във вас. Вземете мерки, защото не е изключена възможността да Го разпънете.

Името Божие е целта, към която се стремим – то е прицелната точка. И Името Божие е единственото Име, чрез което се спасява целият свят. Може да се приеме, че има хора, които не са чули за Името Господне от плът и кръв, но и такива хора има, които познават Исуса Христа. Сократ например е един мъдрец, който е познавал Христа, а това явства от сегашното му особено появяване в Толстоя. Да, Сократ е сегашният Толстой – той е живял едно време в Гърция. Толстой е същинското прераждане на Сократ.

Духът казва: Това, което се казва тук, което видите и чуете през време на срещата, няма да го съобщавате навън, под никакви условия. А ако някои полузаинтересовани и любознателни ви питат, ще отговаряте: „Бяхме във Великото училище на Природата.“ Това ще бъде името на Веригата – това е заповедта на Духа. Това ви го казвам, за да го имате предвид за една година, а следващия път пак ще ви го спомнят. Да не мислите, че като кажете на света нещо от туй, което

[125] Сега ви събират – в протокола на П. Гумнеров: сега ви събуждат.

става тук, та вие ще го спасите. Не, Господ по-скоро ще го спаси, ако вие мълчите.

После, Духът иска да ви каже и друго нещо: Не се плашете от света, та да искате да отидете в манастир. Някой например е чиновник и мисли, че ако остави тая работа, ще му бъде по-добре. Никога не оставяйте първата си стъпка, докато Господ не ви отвори нова. Ако някой има желание, което не може да разреши, тогава да се отнесе до Веригата в годишната среща и ще го разрешат.

Първата душа е влязла у човека чрез храната. Втората е влязла чрез носа и тя именно е Разумната душа, та затова носът е символ на Разумната душа. Устата пък е символ на Любовта, но е символ същевременно и на Животинската душа. И така Духовната душа, която диша, се храни от въздух. Едната живее в основата на къщата, а другата – на покрива. Едната живее на долния етаж и тя е Животинската душа, а другата, Разумната душа, живее на горния етаж. Но и двете са едно – Разумността и Животинската душа вървят заедно. Тронът на душата е сърцето – там е, гдето тя живее.

Сега ще ви дам някои упътвания за начина, по който ще влизате за молба в олтара днес подир обед, от 3 ч. насетне. Ще се молим, щото Бог да ни даде здраве, разумение на ума и на сърцето. Но най-същественото е да искаме здраве, за да можем да работим за Господа и да изпълняваме длъжността си.

Тук г-н Дънов обстоятелствено обясни уредбата и всичката обстановка на вътрешността на олтара, гдето предстоеше да отиваме да се молим. Но понеже тази вътрешна олтарна уредба и обстановка не може да бъде достояние на протоколно описание, то затова тези разяснения на г-н Дънов се премълчават. Позволено е да се протоколира само казаното върху находящите се в олтара пет ленти, върху които г-н Дънов обясни:

Тези пет ленти представляват пет цвята. Ще ги видите: розова, жълта, синя, портокалена и зелена лента. От тях розовата означава Божествената Любов, жълтата – Божествената воля, синият цвят означава Божествения Дух. Останалите две ленти, с портокаления и зеления цвят, представляват човешката душа: портокаленият цвят представлява физическото тяло, а зеленият – сегашното развитие на човека.

И след всичко добави:

Сега е благото, което Господ ни дава, и трябва да го използвате, защото то се дава веднъж в годината.

Изпяхме всички песните „Ангел вопияше“ и „Свят, свят, свят Господ Саваот“[126], като свършихме с молитвата „Отче наш“ в 12 ч. на обед.

В 3 ч. подир пладне се започна бдението, за което се оповести тази заран и през което ще се молим за здраве и прочее, което бдение продължи дори до 10 ч. вечерта. Някои, на които не бе редът да бъдат между 3 и 6 ч., бяха в града, но в 6 ч. всички се събрахме и на групи си беседвахме в двора на лятната къща докъм 10 ч. вечерта, когато всички изредиха бдението си и когато, след като вечеряхме, се разотидохме по квартирите си.

Заслужава внимание следната мисъл, която г-н Дънов изказа пред група събеседници, които го бяха обкръжили за частен разговор, която мисъл се изказа към 7 ч. вечерта. Мисълта бе тази:

Грехът е сила в Природата, която демагнетизира атомите.

На разотиване г-н Дънов ни напомни заповедта, дадена тази заран, че трябва утре да дойдем между 4 и 5 ч. заранта, като добави, че целия ден утре, 15 август, неделя, ще посветим в пост.

---

126 „Ангел вопияше“ и „Свят, свят, свят Господ Саваот“ – църковни православни песнопения, популярни в началото на ХХ век.

15 август, неделя

В 5,25 ч. сутринта всички бяхме на местата си, както сме наредени в началото. След като по покана всички в тайно изказахме по една благодарствена молитва, г-н Дънов съобщи, че днешният ред е следният:

Двама по двама ще отивате в молитвената стая да се молите и ще стоите по десет минути. Молбата ви ще е за идването на Божията Любов в сърцата ви.

Тук се разясни от г-н Дънов начина на влизането в олтара, стоенето вътре и излизането – начин, който сме задължени да изпълним, но понеже всичко туй трябва да е непроницаема тайна, изоставя се от протоколиране.

Започнахме двама по двама да влизаме по десет минути за молитва. А за тези, които оставаха на масата да чакат реда си или вече бяха свършили, се определи следната работа: даде се Библията, която ходеше от ръка на ръка, та всякой си отбеляза по един стих, върху които отбелязани стихове г-н Дънов каза, че ще ни се каже отсетне по нещо, ако остане време. Библията се даде най-напред на Пеню Киров и обиколи масата. Аз, като отворих Библията, падна ми се от Захария 10:12. На Тодор Стоименов пък се даде написана на лист „Хвалата“ („Хваление“) със задължение да я прочете и да я даде на Димитър Голов, та да пътува от ръка на ръка, също както пътува Библията от ръка на ръка от другата страна на масата. Освен Библията и „Хвалата“, които се подаваха от ръка на ръка, на трето място г-н Дънов извади една дълга новонаписана молитва, която даде на Пеню Киров, който я прочете; прочете я и Тодор Бъчваров, от когото я взе и прочете Петко Гумнеров. Изглеждаше, че и тя ще

пропътува около масата от ръка на ръка, също както Библията и „Хвалата“, обаче г-н Дънов я прибра, щом Петко Гумнеров я прочете, и сам на всеослушание я прочете на двора, гдето се бяхме събрали за почивка, докато се изредят всички с десетминутната молитва в олтара. За тази прочетена от него молитва сам той се изрази:

Тази молитва е молитва на духовете, които участват във Веригата, и тя е, която ни свързва с тия духове.

Докато не бяхме слезли в двора на почивка, когато г-н Дънов ни четеше молитвата, той каза следното:

Вчера, 14 август, събота, господарстваше портокалената краска – цифрите 1 и 4, т.е. животните (животинското царство); днес, 15 август, неделя, господарува розовата краска – цифрите 1 и 5, значи днес сме ние. Утре, 16-того, понеделник, ще господарува жълтата краска – цифрите 1 и 6, значи – духовете. А вдругиден, 17-того, вторник, ще господарува синята краска – цифрите 1 и 7, значи – синовете Божии.

В 8,30 ч. сутринта всички свършиха десетминутната молитва и от двора, гдето бяхме на почивка, се изкачихме в заседателния салон и насядахме по местата си. Г-н Дънов показа емблемата на Веригата – Пръчката, която се даде миналата година на 16 август 1909 г. преди обед, и върху нея каза:

Това е законът на Веригата, в който са отбелязани всичките етапи на човешкото развитие.

Тук г-н Дънов на един философски език обясни етапите и подразделенията в емблемата, но може да се схване от протоколираното само следните откъслечни мисли:

Всичките души, които са излезли от Бога, пречупват правата линия и тогава е станало отражение в триъгълника, а това е, което се казва падение. После се образува друг триъгълник и виждаме същество с две глави, а същество с две глави не може да бъде в

хармония с Бога. И това в науката го казват еволюция. Всяка душа трябва да премине през всичките форми и всяка форма, която човек може да усвои, става негов капитал. Без формите никакво знание не може да съществува. В тази т.нар. еволюция ние сме отишли до дъното на самия триъгълник и се възкачваме към Бога, та така е станало спасението.

Второто представлява еманципацията, която е петоъгълник, гдето са петте велики добродетели, които са Правдата, Любовта, Добродетелта, Истината, Мъдростта.

Ние сега влизаме в шестия етап, който е еволюцията на духовете. Същевременно тази Пръчка-емблема показва и троякото проявление на Бога. Ние сме се качили в първия Божествен етап.

Показа се и другата емблема на Веригата – Ножът, след което г-н Дънов каза:

Всяко събитие, за да се прояви, трябва да има сила – този нож показва Силата. Това е единственото оръжие, което човек може да носи. Всичките мълнии, които се изпращат Отгоре, имат формата на това оръжие. Този нож е също емблема, представляваща меча Божий, и затова го виждаме в кръстообразна форма.

От една своя тетрадка г-н Дънов прочете текст, в който имаше наставления и упътвания, но понеже не се позволи да го препишем, не може да бъде вместен и в настоящата книга. За него той каза:

Прочетеното се отнася лично за нас и всякой трябва да го вземе за себе си.

След гореизложеното г-н Дънов обяви събранието за свършено, като добави, че между 6 и 7 ч. тази вечер трябва да се явим всички, „за да се освежим“. Но понеже всички не се считаха уморени и не напуснаха местата си, па и сам г-н Дънов не излезе за почивка, та се завърза

частна беседа, в която се задаваха разни въпроси. В този разговор г-н Дънов изказа следните по-важни мисли:

Здравето отговаря на тялото, щастието отговаря на душата, а блаженството отговаря на Духа.

В първата емблема – закона – виждате цифрите 1, 2, 3, 5, 7. Едното, то е Бог в нас. Двете, то е Божествената Любов, но това число е, което се поддава. Три, то е смисълът на Живота, целта, към която се стремим; то е и повдигане, сила. То не е делимо – трите само Бог може да го победи. Пет – то сме ние; нищо не може да ни победи, освен Любовта. По-нататък, към 5 като се прибави 2[127], образува се числото 7. Седем, то е центърът на шестоъгълника.

В Астралния мир половете не са както на физическия – там мъжете, които са били такива на физическия свят, стават жени, а жените стават мъже. В ума ви нека стои следното: не отделяйте Духовния свят от физическия, защото всичко е духовно.

В света ежегодно се изтрепват и умират по тридесет и два милиона души, та в тях, разбира се, включват и умиращите всяка година македонци. Не се безпокойте за изтребването на македонците, защото ще видите, че колкото ги изтребват, двойно се размножават. Следователно, ако македонците умират, нека умират; тези, които мрат, те са сухи клонове, а пък Провидението не иска такива.

Вас много ви спира мисълта като каква роля ще играете в света. Не е лоша тази мисъл, напротив – тя е Божествена, но все-таки не бива да се бърза.

И други път съм ви казвал и сега ще го повторя: не се старайте да се представите пред хората за добри, защото тогава именно те ще ви поставят на изпит и може би ще ви лапнат. Ако ви лапне светът (хората около вас), нека ви лапне – вие сами не се показвайте за

[127] Към 5 като се прибави 2 – в протокола на Д. Голов:двете като се приложат.

добри. И този или тези, които ще лапнат един добър човек, има да си патят – голям е рискът и изпитанието на този, който иска да лапне един добър човек. Това е подобно на следното: из реката Нил живеят едни жабчета, които при опасност се така сгушват, че образуват острота, та и да ги погълне някое едро животно, проядат стомаха му, та те се избавят, а животното, което ги е погълнало, се извръща и умира. Крокодилите например ги гълтат, но винаги жабчетата прояждат коремите им. Така става с всякой, който се опита да погълне добър човек, който повидимо е малък, но си плаща този, който рече да го закача без причина. После, забележително е и друго: в турско време, разказват, всякой българин, който е бъхтил турчин, винаги турчинът му става приятел.

Плътта, света и дявола – в тия три неща се появява нашият враг. Така плътта е жената на дявола, а дяволът е мъжът на плътта. Светът – това са синовете, които са родили плътта и дявола. Никога не се заемайте да се борите с плътта, света и дявола, защото който се помъчи да стори това, поставя се на фалшива почва. Ако искате да вървите добре, то на лошата мисъл и изкушението противопоставяйте една добра мисъл. И тогава ти, като станеш център, ще оставиш двете мисли и желания да се борят, а ти ще си вървиш по пътя неповредим. Намразил си например някого, на когото често и без да щеш, изпращаш лоши мисли; в такъв случай намери, сдобри се и се сприятели с друг човек, на когото животът и линията на поведение са диаметрално противоположни с живота и линията на поведение на човека, с когото си се намразил. И тогава добрите мисли и чувства, които храниш към добрия човек, с когото си се сприятелил, ще влязат в борба с лошите мисли и чувства, които изпращаш на човека, с когото си в ненавист, и така ти ще останеш неуязвим.

Всичките сили в света вървят по известна плоскост. Те са седем долни и толкова горни етажа, та всичко – четиринадесет велики течения. И за да се приложат законите, трябва добре да се изучава кои сфери съответстват, та да си повдигнем ума към духовете, обитаващи сферата, която в конкретния случай ти трябва.

За да стане срещата на Веригата тая година в Търново, си има своето дълбоко значение. Това има връзка с Астралния мир, но как и що, Духът не желае да ви отговори.

До 1914 г. ще се приготвят всичките условия за духовното обединение на тоя народ, но всичко това дали ще се реализира, или не, не се знае.

Молихме се всички по една кратка молитва, а след това събранието се преустанови до 8 ч. вечерта.

Точно в 8 ч. вечерта се събрахме в заседателната стая около масата, както сме наредени. Върху масата беше сложена трапеза със следните продукти: хляб, вино, риба, грозде, сливи, ябълки, круши, праскови, стафиди, чукани бадеми, дини, пъпеши, смокини, лимони, пиперки с домати и лук, шекер, орехи зелени небелени и лешници. От всички тия продукти по двама вземахме, занасяхме ги в олтара, освещаваха се и ги връщахме на мястото им. Не е позволено да се говори за туй, което оставаше в олтара[128] *при внасянето на съестните продукти, затова то се премълчава. Ето какво внесе всякой един от нас за осветяване в олтара: Пеню Киров внесе грозде, Тодор Стоименов – ябълки, Тодор Бъчваров – грозде, Димитър Голов – круши и вино, Петко Гумнеров – бадеми, Михалаки Георгиев – вино, Константин Иларионов – орехи, Иван Дойнов – праскови, Анастас Бойнов – риба, Никола Янев – грозде, Деньо Цанев – сливи и смокини, Петър Тихчев – хляб, Васил Узунов – сухо грозде, Петко Епитропов –*

[128] Което оставаше в олтара – в протокола на П.Гумнеров: което ставаше в олтара.

захар, Кънчо Стойчев – грозде и хляб, Никола Ватев – вино, Иван Тачев – вино, Драган Попов – диня, В. Граблашев – грозде, Спас Димитров – диня и смокини, Гина Гумнерова – грозде, Елена Иларионова – вино, Велика Стойчева – хляб и бадеми, Здравка Попова – праскови, Пенка Бъчварова – грозде, Парашкева Бойнова– вино, Мария Дойнова – диня, Величка Ватева – сливи.

По покана на г-н Дънов следните лица прочетоха: Пеню Киров – Матея 26:26-30, Тодор Стоименов – Лука 22:14-20, Тодор Бъчваров – Марка 14:22-26, Димитър Голов – Матея 26:26-30, Петко Гумнеров – Йоана 13:1-29, Константин Иларионов – Първо Коринтяном 11:23-32, Петър Тихчев – Римляном 5:15, Величко Граблашев – Йоана 6:61, Гина Гумнерова – Йоана 6:53-59, Елена Иларионова – Йоана 6:49-52.

Подир прочитането на горните стихове от Книгата Господня г-н Дънов раздаде хляба и виното, преди което всички заедно с него изказахме кратки молитви, които сапропуснати да се отбележатотпротоколиста. При подаването на хляба г-н Дънов каза:

Това е тялото Христово, което за вас се даде и за вашето спасение.

Това се повтаряше на всекиго, на когото се подаваше хляб, който си отчупваше малко. Г-н Дънов даде най– първо на П. Киров и той подаде на стоящия до него, додето се обиколи от всички. При подаването на виното г-н Дънов каза:

Тази е чашата, която се излива за вашето спасение. Тя е чашата на Вечния живот.

Най-после каза:

Това е чашата на нашето спасение – и подаде на Пеню Киров.

Така чашата се подаваше от всекиго, който при подаването изговаряше: „Това е чашата на нашето спасение.“ След това прочетохме всички „Добрата молитва“ и вечерята започна.

Вечерята свършихме в 10,30 ч. и г-н Дънов ни съобщи, че сме задължени да се явим на заседание и утре, 16– того, понеделник, в 10 ч. сутринта, след което се разотидохме.

16 август, понеделник

Времето – ясно навсякъде, но атмосферата – някак омарна, като че ли Слънцето прониква през мъгла, която не само че не се вижда, но не се съглеждат и облаци.

В 10 ч. заранта всичките сме по местата си, определени в началото. След като се молихме с“Добрата молитва“, г-н Дънов ни продиктува, та си записахме една молитва, която каза, че се именува „Молитва на Духа“ и за която ни обясни, че не можем да я даваме на никого.

Тази молитва – каза той – ще четете само при много голяма нужда, но никога пред хората, защото човекът, пред когото ще я четете, ще съсредоточи ума си и ще ви повреди и ще ви напакости твърде чувствително. Вие трябва да се научите да не огорчавате Господа, защото ако Него огорчим, никой не може да ни помогне. Трябва да сме чисти, свети и послушни. Послушанието е първият основен закон в Небето и който се кани да стане член на Небето, трябва да бъде послушен[129]. Защото знайте, че се приближаваме към Същество, което е безгрешно и чисто, и свято.

В края на тази молитва има, като че ли четири, но те са пет букви – четвъртата и петата са една до друга. Тези букви значат... (Тълкуването, дадено на тия букви, не може да е достояние на тази протоколна книга – това е заповед.)

Всичките молитви са лозинка, пропуск, и които нямат в себе си такова нещо, нямат смисъл.

Днешният ред ще бъде следният: в началото ще имате едно слово от Духа. После могат да се дадат някои писмени работи. А

[129] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

следобед, в 5 ч., двама по двама с мен ще продължаваме реда на нещата – ще имаме молитва. Така щото в 5 ч. трябва да бъдете всички тук.

Всички, които имате да задавате някакви въпроси, ще си ги напишете на книжки, които ще оставите на масата.

Снощи някои от вас направихте една грешка; такива погрешки избягвайте. Вие излязохте оттук и отидохте някои от вас по гости. Господ не е човек, Когото можем да привлечем със сладки думи, а иска да Му бъдем покорни на закона. Виждате колко лесно може да се поддавате – черните облаци, които вчера висяха, бяха символ на това. После, вчера някои от вас се карахте – това Духът не одобрява. Подигравате се един други и се шегувате. Знаете ли, че с това може да привлечете вибрациите на целия пъкъл? И туй Духът също не одобрява.

Мъчнотията да се състави Верига е тая, че във всяка, вече съставена, трябва да има Чистота. Аз искам от всички вас да не ми пращате лоши мисли. Който иска да слугува на Господа, да слугува доброволно, а който мисли, че аз го викам, такъв по-добре е да си седи у дома. И ако някой от вас мисли, че парите, които са събрани тук, са за мен, не мисли право, защото освен по двадесет-тридесет лева, които може да вземам годишно по случай нашата годишна среща, другите си стоят и се употребяват там, гдето Духът изисква. Лично аз нямам нужда от пари, защото и така си достатъчно имам.

Това е забележка на Духа, който ви желае доброто и иска да се не поддавате на духовете, които не ви мислят доброто. Законът е такъв, че за погрешките, които правите, на вас ако удрят по една, на мен стоварват по три плесници. Желание има в някои духове да изядат всичките благословения, които тук се дават за вас, а вие да си отидете с празни ръце и празни торби. Има дух, който всяка година е много и

много крал, но тази година не искам да му дадем да краде. Вследствие на тия спънки и недоразумения нашите приятели Отгоре закъсняха да се явят днес. А с тях щяха да се явят и д-р Миркович, и Мария Казакова, но закъсняха. Сега ще почакаме.

Веднага г-н Дънов даде една книжка, върху която всички, включително и той, написахме по една дума, та всичко написаха се 28+1=29 думи, които бяха следните: Господ, правда, смирение, послушание, любов, милост, послушание, смирение, възвишение, чудо, дълготърпение, надежда, вяра, мъдрост, помощ, смирение, милосърдие, правда, смирение, любов, слава, милост, любов, сърце, живот, свят, търпение, съзнание, а г-н Дънов написа думата"изпълнение". Срещу всяка дума се постави номер поред. Така срещу думата „Господ", написана най-напред от П. Киров, се постави цифрата 1 (редът, по който се написаха думите, вървя отдясно наляво, гледано от мястото на г-н Дънов); срещу думата"правда", написана от Т. Бъчваров, се постави цифрата 2; срещу думата „смирение", написана от П. Гумнеров, се означи цифрата 3; срещу „послушание" се постави 4, срещу „любов" – 5, срещу „милост" – 6, срещу „послушание" – 7, „смирение" – 8, „възвишение" – 9, „чудо" – 10, „дълготърпение" – 11, „надежда" – 12, „вяра" – 13, „мъдрост" -14, „помощ" – 15, „смирение" – 16, „милосърдие" -17, „правда" – 18, „смирение" – 19, „любов" – 20, „слава" – 21, „милост" – 22, „любов" – 23, „сърце" – 24, „живот" – 25, „свят" – 26, „търпение" – 27, „съзнание" – 28, а срещу думата на г-н Дънов „изпълнение" се тури цифрата 29.

По разпоредба на г-н Дънов всички горни числа от 1 до 29 се изписаха поотделно на 29 книжки, от които всякой от нас взе по една, като един вид жребий. Като си вземахме всякой един по една книжка, върху която беше написана една от горните цифри, г-н Дънов произнесе следната реч, разбрана и схваната така:

Върху отношението на написаното ще бъде текстът на словото – това са духове, които работят чрез вас.

Първото число е Господ. Господ – това е първото Същество, което излиза от Бога, от безпределния, незнайния Бог. То е първото Същество, което е създало света. С това число се е появило и второто лице – Правдата, която има отношение към всичките същества, които са влезли в света, за да се изявят. И то е числото 2, което трябва да страда, защото винаги този, който седи[130] между хората, не е най-обичаният. Този, който раздава Правдата, не може да бъде обичан, понеже всякой, когото е заставлявал[131], ще го гледа с криво око. Всичките си погрешки ние ги туряме на числото 2, като се извиняваме, че „майка ми ме е научила така“.

В числото 2 човек трябва да се освободи от онова вътрешно заблуждение, че Бог е крив. Всякой трябва да разбира думата правда в истинския смисъл за себе си. Какво значи думата правда? Това значи Мъдрост, Знание – че разбираш законите и че можеш да помиряваш себе си с другите неща; че знаем нашите отношения какво и как да ги помиряваме с другите неща. И после – че имаме стремеж към Бога.

Числото 3, това е изкуплението – Господ се смирил, страдал и заплатил всичко. То е третото лице на Божеството. И след като Господ се е смирил, [това] представлява човека в животинското му естество. Като например имаш вол, впрягаш го и с това му казваш, че трябва да ти бъде послушен. После всички животни, ако не слушат, се подлагат на наказание от човека.

Числото 4 означава човека в неговото животинско развитие.

Човекът е числото 5. За да не бъде бит, човек трябва да има Любов. Да любим, значи, че трябва да се стремим най-напред към

---

[130] Който седи – в протокола на П. Гумнеров: който ще съди.
[131] Когото е заставлявал – в протокола на П. Гумнеров:който е наставляван.

Бога, а да Го любим, значи да каже Той нашите отношения спрямо Него, като ни изпрати тук да слугуваме. Ние с Радост и Веселие трябва да пренесем това, което ни изпраща Господ. Трябва да имаме добро стремление за човеците и да работим за тях. Че така следва да е, ни се уяснява, че в думата любовь имаме буквите ю и б, които са характерни заедно с куката, която се образува в последната буква. После, да сме готови да слугуваме на ближните си.

Числото 6, то е законът на еволюцията, което показва отношенията на човека спрямо животните – че ние трябва да сме милостиви спрямо всички същества. Това число е създадено от 2 по 3 – в него са и майката, и синът. Следователно числото 6 включва всичките същества. Никой човек, който не е милостив, не може да има еволюция в него. Аз изхождам от това правило, че когато някой ме обиди, служа си с цифрата 6, която деля на 2, което представлява майката. Понеже на нея човек не може да прави зло, то примирявам се с човека, който ме е обидил.

После иде числото 7, което е също като числото 6, само е прибавено послушанието.

Числото 8 е смирението и когато човек иска да смири някого, дава му цифрите 2,4 и 8. И Господ, когато дава на човека богатство, значи иска да го смири.

[Числото] 9 представлява възвишеност – всичките Възвишени духове – и показва, че те са страдали, дохождали тук и работили.

Числото 10, то е чудо – хората искат винаги в света чудеса. С думата чудо иска да се каже: Господ да извади Истината и да я покаже на света. Страданието например е едно чудо, понеже не си го очаквал. Всякога, когато се дава едно чудо и един урок, трябва да го разберем и ако не сме го разбрали, значи, че не се ползваме.

Числото 11 се състои от две единици и представлява вечната борба в света: това са двата бога, които воюват – тия две числа воюват. Първият бог е дълготърпението и той е дълготърпелив спрямо другия бог, който иска да го завладее, но понеже две единици никога не се побеждават, затова и борбата между тях е вечна.

Числото 12 е завършване на еволюцията. Тук едното се въплътява в двете, та сега Той дълготърпи пакостите, които ние правим. Не е било време, нито ще дойде такова, когато Господ да не е бил дълготърпелив[132].

[Числото] 13 – това число е вярата, че от всички тия страдания един ден ще бъдем освободени чрез приближаване към Господа и ще Му благодарим за тия две крилца, които ни е дал.

[Числото] 14 – то представлява две числа по 7. То е Мъдростта, която е привела животинското царство в разумно царство. Значи при всичките животни, които са искали да придобият Знание и Мъдрост, тази сила, която е направила това чудо, е Мъдростта. Всичките сили, които работят в полето на Мъдростта, си имат свой ръководител.

Числото 15 е пак законът на еволюцията, която се повтаря, понеже 5 плюс 1 е равно на 6. То е помощ.

Числото 16 е преповторение на числото 8, което е смирение.

[Числото] 17 – то е милосърдие, защото в 8, което се образува от 1 плюс 7, има падане и слабост.

[Числото] 18 означава вече Правдата, защото в него виждаме 1 плюс 8 е равно на 9, което е най-строгото число. И когато Господ иска да направи някой човек, Той го прекарва на три места по три, равно на девет пъти. И там се минава през такива вибрации, които пречистват всичките мъчнотии на човешката душа. Затова са и турили, че има девет Ангелски чинове.

---

[132] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

[Числото] 19 – то представлява човека в неговото обществено развитие.

[Числото] 20 – то представлява Любовта.

[Числото] 21 – три пъти по 7 са 21. Това е числото на славата – значи човек, когато свърши своята еволюция, него го очаква слава.

[Числото] 22 е пак преповторение – то представлява пак животните.

Числото 23 е от 2 и 3, което е равно на 5 – значи човек трябва да има винаги Любов.

[Числото] 24 – 2 плюс 4 е равно на 6; там е сърцето.

[Числото] 25 – това число е числото 7. То е животът – истинският Живот, Божественият живот.

[Числото] 26 – 2 плюс 6 е равно на 8; това е светът, в който ние живеем.

[Числото] 27 – то е числото 9, значи, то е търпението. Девет е най-строгото число.

[Числото] 28 – това пък число е числото 10, то е преповторение на човешкото политическо развитие.

Числото 29 е равно на 11 – то е изпълнението; значи всичкият този процес на нашето развитие трябва да се изпълни и следователно през тази година то трябва да бъде мотото в живота ни.

Тази книжка, върху която написахте 28 плюс 1 е равно на 29 думи, ще я поставим пред Господа да се освети, а след това ще си я препишете всякой един от вас, ще се постави под думите знакът на Веригата и след това ще си ги вземете да си ги носите у вас през годината. Това ще е Словото, което ви се дава тази година.

По направено предложение помолиха се господата Т. Бъчваров и Н. Ватев да препишат книжката с двадесет и деветте думи в двадесет и девет екземпляра – за всекиго по един. Поканиха се всички от г-н Дънов

да приберем и съхраним всякой от нас своята книжка с написаното на нея число, което му се падна по жребий. Но понеже почти всички бяхме написали до числото в книжката и съответстващата дума, г-н Дънов каза:

Това сте сторили без позволение – всички сте побързали, а с това сте и сгрешили. Но за да се изправи грешката ви, всякой един от вас се задължава сега веднага да напише на другата страна на листчето следните думи: „Това го направихме, за да научим своя си урок.“

Всички изпълнихме тая разпоредба, след което всеки прибра листчето, което му се бе паднало.

На разни въпроси г-н Дънов отговори:

Снощи при осветяването на хляба на четирима нищо не се каза от Духа. Донякъде вървя всичко добре, а отпосле спря, защото трябваше да се изправи[133] грешката, направена от някои от вас вчера.

Защо в църквите се кланят? Защото при кланянето се образува един ъгъл, а това показва, че с поклона вие искате да се смирявате. Поклон никога не бива да се прави, гдето виждат хората. Гдето се прави поклон на нечисто място, там е опасно.

Никога не се молете, когато лежите. Това Духът не обича.

Духът ви казва тия неща, за да се не създава у вас вътрешна мъчнотия. Няма нужда ние да си доставяме непотребни изкушения[134], защото както казва и Христос, доста е на деня неговото зло.

Заповедта на Духа е: многото и дълги молитви пред хората ги избягвайте. Кратки, много кратки!

За черкуването. Ако отиваш в църква, била тя каквато и да е – православна, протестантска, католическа и прочее, с намерение да се ползваш, да вземеш оттам, да ти се помогне, в него случай да знаеш,

---

[133] Да се изправи – в протокола на П. Гумнеров: да се не прави.
[134] Непотребни изкушения – в протокола на П.Гумнеров: непотребни изключения.

че ще платиш. Но ако отиваш в църква с цел да помогнеш на другите, тогава е добре – в права посока си. Изобщо когато човек отива на църква, трябва да носи настроение да помага на другите, а не с настроение да взема, да се благославя и подкрепва духовно от черкуването. Това последното е погрешка и който я върши, ще си изплаща. Когато отивате в една православна църква например, всякога се молете за другите, а никога за вас си. Но по този въпрос засега толкова, защото, както казва и Христос, много мога да ви кажа, но сега не можете да носите. Затова сега толкова ви се казва, а за по-големите подробности ще чакате.

Духът иска да бъдете свободни всички, но свободата ви да не става съблазън, а вашите постъпки да служат за славата Божия; защото вие представлявате сърцето на тоя народ, който е тялото, а вие сте душата[135]. Душата никога не може да мрази тялото си.

Определеното число за възкресение между българите, това е числото 1400. Това е то българският народ – те са силата. Възкресение, то значи човек да се сее наново – значи 1400 души българи има да се сеят наново. Те са тези, в които Духът се е вселил и очакват своето пълно раждане. Тези 1400 души са, които от червей ще преминат в пеперуда, а другите ще останат още дълго време като буби да ги храните още.

Първо възкресение и Второ възкресение. В Първото възкресение са тия, които ще знаят да дохождат, да оставят своето тяло и доброволно да се връщат. Второто възкресение е завършването на човешката еволюция, когато Земята ще запустее, та няма да има условие за развитие.

---

[135] Който е тялото, а вие сте душата – в протокола на Д. Голов: който е тялото, душата.

Начина, по който ще се яви Христос за предстоящото съживяване, Духът не иска да каже. После, дали вие ще бъдете с тия си тела, или не, когато се яви Христос, и на това Духът не иска да отговори.

Духът иска да вземе някои мерки заради вас – да може да се пазите, за да се не загнезди дяволът някъде във или измежду вас. Защото, другояче, успее ли да се загнезди и не опазите ли се, да знаете, че трима души ще вземат от вас – ще заминат от този свят. Пазете се да не давате никакво колебание в душата си, нито ярост или омраза. И ако някой брат насочи мисълта си против другиго във Веригата, той върши непростимо престъпление, защото последствията ще са лоши, фатални. Ако някой има против някого нещо, нека отиде и да му го каже лично, та по този начин да се предотврати злото. И важното е, че тези трима души, които ще заминат, в случай че дяволът се установи между вас, не им е ред за заминаване. Но дяволът си е насочил окото към тях, та ако те са извън Веригата, непременно[136] ще ги вземе, просто ще ги удуши.

Това е то предупреждението на Духа. Той иска да ви предпази, за да останете и работите. Защото Господ е дал много добри условия за работа в България и във всяко едно отношение ще се подобри положението ви. Иначе ще изгубим благоприятния момент и две хиляди години ще бъде ужасно скитане. Интересно е това, че колкото кражби станаха в България, нито една не можа да се открие.

И така, опасността ще бъде малка, като пазите помежду вас взаимно почитание, уважение и Любов. И Любовта ни да бъде такава, щото да не предизвикваме никого между нас. Пазете се и живейте по този начин и тогава опасността ще бъде малка.

---

[136] Ако те са извън Веригата, непременно – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

Събранието се преустанови в 1 ч, за да продължи в 5 ч. днес, подир пладне.

В 5 ч. след пладне бяхме по местата си, определени още от началото.

Т. Бъчваров и Н. Ватев бяха написали 29 книжки с 29-те думи, според както бяха се задължили. Съобщи се на всички, че като вземем по една от написаните книжки с 29-те думи, ще отиваме в олтара, гдето ще ги оставяме да се осветят. При отиването ще се съблюдават правила, които понеже не бива да се знаят, не се и протоколират.

Ще се молите – *добави г-н Дънов* – за себе си, за домашните си, за приятелите си, за българския народ и цялото човечество. Размишлението и молбата няма да трае повече от четири минути. С всичко това ще се изкупи вчерашната грешка на някои приятели.

Като свършихме всички горната заповед, позволи се да препишем схванатата молитва, с която се молихме в олтара и за която не се позволява да се възпроизвежда тук.

Г-н Дънов каза:

Освен тази молитва, ще ви се даде и друга утре, 17-того, вторник. И да знаете, че тези молитви се дават много рядко и те са за изгонване лошите духове из себе си, и [за] да се самомагнетизираме. А тези молитви винаги се придружават с поклони. С тези две молитви, заедно с дадената днес предобед, ще си служите само в краен случай. Когато например се чувствате изолирани отвсякъде, безнадеждни и безпомощни – само тогава ще си служим с тези молитви. Тези молитви, дадени сега, заедно с дадената тази заран, ще бъдат коригирани от Духа, който я дава, за да не би да се е вмъкнала грешка, та с коригирането и да се запазят вибрациите и. И в него случай Духът винаги ще се явява на помощ, когато чрез тия молитви се призовава. Тази молитва, освен че ще се употребява в краен случай,

както се каза, но ще се употребява и тогава, когато се посвещава някой новоповярващ.

От снощи Търново е в обсадно положение и всичките духове, които искаха да пречат, са уловени.

Тук Димитър Голов разказа един свой сън – как нощес Стефан Стамболов му се явил и между другото му казал, че ще отиде да живее негде в Бесарабия, гдето имал свои воденици. На тоя сън г-н Дънов каза:

Стамболов отива към севера, т.е. към смъртта, защото всичките народи дохождат от севера към юг.

Подир като всички бяхме се изредили в 4-минутно бдение в олтара, гдето оставихме написаните листи с 29-те думи, след нас влезе в олтара и г-н Дънов, който, като се завърна, каза:

Господ казва, че е доволен от вас и ако всякога така Го слушате и изпълнявате волята Му, Той ще ви се притича на помощ.

Утре ще дойдете в 10 ч., е казано от Духа.

Днешното ни събрание свършихме с изпяването „Свят, свят, свят Господ Саваот“.

17 август, вторник

В 10 ч. сутринта се събрахме по местата си, когато след като изпяхме „Ангел вопияше“, г-н Дънов прочете 14-а глава от Евангелието от Йоана, като между прочетеното се спираше и поясни:

Тук думите път – това е тялото, истината – то е душата, а животът – то е Духът. Пътят – то са всички човеци, Истината – това са духовете, а Животът – това са Синовете Божии.

Върху листовете с двадесет и деветте думи г-н Дънов започна да пише върху всякой един по нещо и ги даваше поред на всички ни, като ни казваше да отиваме в олтара и да благодарим за написаното. Всякой вземаше своя си лист. Като се изредихме всички, Духът продиктува нещо и г-н Дънов написа цели три страници от цяла кола и каза:

Нашите събрания ще се свършат утре, сряда, 18– того, подир обед, когато ще се прочете написаното сега. После, тия книги, които ви дават тази година, ще ги пазите чисти, защото ще ви трябват и за следващата година, когато на другия лист ще има да се пише и друго нещо. Особено да внимавате никой от вас да не изгуби плика и книгата, защото тогава е лошо.

Подир обед в 5 ч. ще започнете да влизате вътре в олтара, за да довършим с третата лента. Ще влизате по шест души и това, което е отредил Духът, ще ви се каже. Сегашното ви влизане ще е, за да имате Любов, Сила и Дух да работите. Трябва да се радвате сега, че имате Мир – да не изгубвате това, което ви е дадено. Да имате Мир, съгласие и Любов помежду си и тази Любов да проявите навсякъде. А пък въпросите, за които се загатна вчера преди обед, ще ги оставим за утре, сряда, 18-того, когато ще се съберем по-рано.

Тия неща, които сега ви се дават, в хилядите години се веднъж дават. Затова трябва да ги пазите. Да не оценява това, което е дадено, значи, че върши престъпление [тоз], който струва това и подлежи на наказание. С това именно се обяснява тежката съдба на ония лица и народи, на които Господ е говорил, а не са послушали. Прочее, сега вие трябва да заслужите за Любовта, която Господ ви е дал – да отговорите за нея. Всякога да Го призовавате в сърцето си, в ума си, защото Той е вътрешната сила на един християнин. Когато Господ е с нас, няма мъчнотия, която да не се победи: тогава сме весели, бодри – макар и цял ад да ни заобикаля, не искаме нищо да знаем. Но когато Господ ни остави, ние изгубваме вяра в Небето и съвършено пропадаме. Всякой един от вас да бъде по едно малко огнище, на което Господ да запали огъня на Живота, огъня на Истината и върху това огнище Той ще бъде олтарът, върху който вие ще принесете вашите молитви и те ще бъдат чути и приети.

По покана на г-н Дънов всички изпяхме песента №184 от Евангелската песнопойка, но само първия стих:

„Животворящий Дух Святий, Небесен Господ, ела, с любов гореща разпали нашите сърца“[137]*. Някои подкачиха и втория стих, но г-н Дънов повели да спрат, като обясни:*

Първият стих е съдържанието и духът на песента, другите са допълнение. Духът казва, че вторият стих е без значение и го е писал далеч не този, който е писал първия стих.

Последва мълчание и г-н Дънов провъзгласи:

Е, Духът се обръща към всички вас и ви пита кое е най-голямото ваше желание.

Мнозина изказаха желанията си, след което г-н Дънов добави:

[137] Популярна религиозна песен в Евангелската петдесятна църква.

Господ казва: Всичко това ще ви бъде на всички вас. После, Господ казва още и така: Да имате всякога предвид, че винаги Той ви гледа и винаги следи всичките ви постъпки, затова имайте предвид, че кога каквото вършите, кога каквото мислите – всичко е пред Неговото Лице.

Изберете сега едного измежду вас да избере и каже една страница от Библията.

Единогласно се избра дядо П. Тихчев, който заяви, че избира 999-а страница. Г-н Дънов отвори Библията и на избраната страница прочете от Второто послание към Коринтяном 13-а глава, от 3-ти стих до края.

Събранието след това се преустанови, за да се продължи днес, в 5 ч.

В 5 ч. след пладне, като се събрахме, г-н Дънов каза:

Една бележка ще направя върху работата, която имаме предвид тази година. В Духовния и във физическия свят законите са подобни – едни и същи, само че техните приложения са различни. Разликата е само в метода и затова, ако искате да работите за Бога във физическото поле, трябва да изваждате поука от светските хора. Например има земеделец, който най– напред си търси да купи земя, работи на нея, следи какво може да роди и чрез дълъг опит най-после се приспособява на почвата – аклиматизира на почвата онова растение, което е годно. После вземете един търговец, който взема първом предвид всичките случайности и чак тогава започва търговията си. Вземете и един адвокат, който взема в съображение разните перипетии по делото и тогава го взема или не го защитава. Така е и ако се вгледате във военния генерал и прочее. Така трябва да постъпвате и вие в света. Защото например, ако пожелаете да уловите голяма риба, а мрежата ви е слаба, то е една несъобразителност,

понеже ще се скъса мрежата ви. Според вашата мрежа гледайте да ловите и рибата си.

В старо време изобщо всичките Учители са постъпвали така, като първом са проучвали характера на хората и тогава са работили между тях. Човек в своето съществуване, в разнообразните бития е проявил и проявява разни сили. Така вие имате съвременните взривни вещества, с които често пъти, за да можете да работите, трябва да ги подчините на други вещества. Вземете например един лекар, който, за да може да работи върху известна болест, внася антидоти за реакция. В Духовния свят е същото – вие трябва да предизвикате мисли, които са химически елементи, действащи благотворно. Но всяка една мисъл трябва да я изучавате, за да видите какви качества има тя, защото от съединението на тия качества зависи какво ще е последствието или работата, която вършите. Например нитроглицеринът, съединен с памук[138], образувадинамит и прочее. Веднъж аз попитах един химик какво струва една сол, когато се обезсоли, а той отговори, че трябва да се хвърли. „Но ако искате да се поправи, добави химикът, трябва основа или киселина." Така е и с човека. Като се обезсоли, ще се подложи на страдания и мъчнотии, които не са нищо друго, освен един процес за възобновление, необходимо за спазването на неговите чувства, и така ще се възстанови това, което е изгубил. Прочее, когато дойдат върху вас страдания, трябва да се питате какво Господ иска да възстанови у вас. Затова не бива да се плашите при страдания, а размислете какво иска да ви учи Господ.

После, съединявайте се с всичките в света – не отбягвайте хората в света, а се съединявайте с всички тях. Всички гледайте да се срещнете с някой добър човек в света и с него вие ще си послужите

---

[138] Съединен с памук – става дума за метода за производство на нитроцелулоза (от памучни влакна, сярна и азотна киселина), която заедно с нитроглицерин е главна съставка на динамита.

като при оазис, на който ще си починете и ще си вземете чрез него храна, с която ще си послужите, докато стигнете до друг оазис. Затова свързвайте се с добрите хора в света, за да се ползвате от тях. Според Учителите на всички окултни школи човек трябва да търси известни елементи там, гдето те съществуват. Не можете например да станете богат човек между лоши хора, защото това, което вие насаждате, те ще го разрушат. Добри хора ще станете само между добри хора. Но добрият човек сам по себе си трябва да бъде съвсем силен, та да може вредните елементи да ги направи сгодни за своето естество. Не се съединявайте с хора, които имат отрицателни мисли, а винаги се съединявайте с хора, които имат положителни мисли.

После, когато вие се приближавате при хората, не трябва да бъдете активни, а да се поставяте както Земята спрямо Слънцето. Вашата душа се нуждае от Божествената виделина, а вие, като не се поставяте спрямо Бога така, както Земята към Слънцето, няма да се ползвате. Злото може да има отношение само спрямо вас, затова не бива да изкушавате Господа, защото за Бога няма лоши неща. И когато Го викате като един Учител, Той знае законите и отстранява нещата, които ни вредят. По отношение на Бога всяко нещо е на мястото си и всичко безпрекословно работи за изпълнението на Неговата воля. Затова Бог, който управлява света, няма противници. Господ, който е между нас и нашите противници, дохожда между тях и нас и тогава те се опълчват срещу Него. Той повръща техните мисли и действия върху тях и те страдат. Пазете се от лошите мисли, защото ако този, комуто ги изпращате, въздъхне към Господа, тия мисли ще се повърнат към вас и тогава ще бъдете наказани.

Друго нещо: всички трябва да се научите да контролирате себе си. Ами че вие нямате самообладание. За един християнин самообладанието е необходимо качество, защото без него той нищо

не може да направи. Човек, който не се самообладава, е разнебитен мозък, разбита къща, разстроен организъм. Самообладанието е качество на душата и това е една висша интелигентност, с която сме свързани с твърда и непоколебима вяра. Когато сме в пълно съгласие с Бога, тогава сме и в пълно самообладание. Но някога се подкачим, честолюбиви сме – тия качества са отрицателни и питате само защо е така. Човек, ако върви из тоя път, ще слезе в Чистилището. Самообладанието е трудно – то е едно качество, което с години може да се добие. При самообладанието човек е тих и спокоен, никому не се сърди, от всяко страдание извлича поука и следващия път, след страданието, той знае как да бие своя противник. С мъчнотиите в света се опитва вашето самообладание. Аз в София наблюдавам чиновниците: как около първо число на месеца са бодри и весели, защото са вземали пари от заплатата, но към петнадесето число са вече дряхли, с философски изглед и улиците са празни.

Пътят, в който вървите сега, е най-добрият и за вас ще бъде щастие, ако завършите благополучно края му и го осъществите. Бог е определил много добри работи във вашия път, но ви липсва самообладание и така само си вредите. Защото щом се раздразните, свързвате се с всичките лоши духове – настане у човека една суматоха и се чувства някак си, че е в ада; па и действително в ада е. Сега опитайте следното: намерете един човек, когото любите, направете му добро и ето че вие се свързвате с Добродетелта. Ако искате да растете в Истината, намерете човек, който винаги говори истината, и вие ще си помогнете.

Всякой един ден вие преминавате всичките сфери. Вашата душа се движи през всичките сфери и всякой един ден вие имате случай и възможност да държите връзката с която и да е сфера и да се свържете с която и да е противоположна сфера.

По-нататък: аз се опасявам за вас, за вашето здраве и физика. Някои от вас, вместо физически да се подигнат, те физически се разглобяват. И на това именно аз не се радвам, та затова и ще ви се препоръчат тази година телесни упражнения. Аз искам да бъдете физически здрави, защото болният човек не е духовен човек.

Да, вие чуете някои работи тук и като излезете навън, всичко забравяте и като че ли не е било. Но аз не искам болни хора във Веригата – от болни хора във Веригата не се нуждаем. В един болен човек може справедливо да се предполага, че има лоши духове, които влизат в него, за да го разрушават. Не че не съм ви помагал, напротив, много пъти съм идвал да ви помагам, но вие като не се свързвате с мен, то помощта не е идвала – не може в такъв случай да ви се помага. Вие трябва да сте в пълно съгласие и хармония с мен. А ако имате някоя затаена мисъл у вас, трябва да ми я кажете, защото един човек, който лицемери с мен, лицемерието намеря ли го в него, ще бъда безпощаден спрямо такъв. Защо да държим дявола, та да страдаме и работим за него? Защо дяволът да се ползва от нашия мед и от нашето благо? Дяволът сега, общо взето, няма власт, но всякой се подчинява на тоя дявол, който е в неговата собствена държава. Всички тия работи са необходими за тия, които искат да се повдигнат. Започнем ли да работим, Небето вече е взискателно. А вие не сте достатъчно чисти и вследствие на това имате си и мъчнотии. Дяволът е много хитър и иска да ви препятства, но когато го изгоните измежду вас и от вас, всичките ви работи ще се оправят.

И когато ви говоря аз, в мен не бива да разбирате един човек, който е със слабости и има своите дребнавости, а трябва да имате предвид, че Господ е, който ви говори и иска вашето повдигане. Знайте, че Господ е нашата слава и величие. И ако разберем така Живота, ще ни настане Светлина и Виделина. Когато дойде някое

страдание във вас, аз мога да го лекувам, но когато дойде върху мен страданието, то аз трябва да изпия чашата до дъно. Защото „на когото е много дадено, много се и иска“, а на вас, щом като по-малко е дадено, по-малко ще се иска. Прочее, ние имаме работа с един свят организиран, който държи сметка за желанията ви, та изпитът е много строг. И понеже вие сте, които се готвите за Небето и за Духовния свят, то членовете от Духовната верига имат предвид да ви приготвят място, та животът ви няма да бъде изоставен, а ще имате тяхната протекция. Но вие трябва да докажете, че заслужавате това.

Ще работите в света всякой в своето място. Някои от вас, зная това, пъшкат от дълговете си, но тия дългове ги имат знаете ли защо? Причините на всичко това ви са известни. Така, щото ще оставим теоретическата страна на въпроса и ще пристъпим към работа. По-добре да работим малко, отколкото да имаме велики проекти. Имаме няколко приятели, които са в затруднено положение и на които Веригата трябва да пожелае. Но не само че трябва да им пожелае, но дълбоко да пожелае, щото на всякой един от тях да се помогне. Ние трябва да помагаме на хората. От това, което имаме, трябва да дадем – да им дадем онзи стимул, който да ги подигне и помогне. По тоя начин може да си помогнете и работите ви ще вървят много добре. Аз забелязвам, че когато насоча мисъл да помогна на някого, в другиго от вас се зарежда завист и по този начин се въздейства. Трябва тогава да губя време, та да се връщам и бия този, който въздейства. Не би трябвало така да си въздействате, защото, бъдете сигурни, че тия приятели от вас, които са материално спънати, препятстват и на вас. А пък тия приятели, които въздействат, понеже завиждат, нека не гледат така на работите – да бъдат уверени, че ще дойде и техният ред да им се помогне. Спънката на тия приятели от материалните мъчнотии е дяволска мрежа, която трябва да се разкъса и която е

изместена отдавна. Но когато искате да помогнете на някой човек, питам аз, как трябва да го заобиколите с вашите мисли?

Г-н Граблашев и г-н Тачев разказват своята опитност по зададения въпрос.

При прилагането на психологическите закони има много методи, но ние имаме често пъти отрицателната страна на субекта, на когото искаме да помогнем. Например искате да нахраните един човек, дадете му храна, а той я повърне; искате да помогнете на човек материално, но той е чрезвичайно честолюбив. Тоя, последният, трябва да счита, че тия мисли на неговите приятели са от Бога, а не от хората. Защото ако мисли, че са от хората, то в него случай, като честолюбив, неутрализира мислите на своите приятели, а така не могат да се уреждат работите му.

Искам от всички вас, които сте в мъчнотия, да имате самообладание и да се не страхувате. Страхът и съмнението искам да изчезнат от тези, на които аз имам намерение и желая да им помогна. Това е Волята Божия. Страх може да има човек само когато греши, а от друго нищо да се не плаши. Исус Христос много ясно е казал: „Всичко, каквото попроси който вярва, ще му бъде“[139]; разбира се, ако не се усъмни. Ние трябва да си представяме Бога като едно Същество, което ни слуша. Бог не търпи абсолютно никакво съмнение.

В. Узунов: Когато искам от Бога нещо и дохождат мисли, които ми внушават, че няма да ме послушат, то този глас пречи ли ми?

Този глас трябва да го победим.

Имайте предвид кривите ни отношения спрямо Духовния свят. Трябва да въдворим съзнанието, че имаме връзка с Бога, че Той е Бог верен и неизменяем и че нищо не може да Му въздейства. Първото

---

[139] Перифраза на Йоанна 14:13: И каквото попросите в мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина.

нещо е да поправим отношенията си спрямо Бога – че Той е наш Баща, наш Господар, който ни е изпратил на работа, и като имаме предвид, че е най-добрият господар и че непременно ще ни даде това, което искаме. Та трябва да възстановим в своята душа едно от тия две положения: или че Господ ти е благ Баща, или пък, че ти е Господар, и то най-добрият Господар.

Представете си, че хората ви раздумват да не следвате [Божественото учение]. И тук аз ще ви кажа за пояснение, като с какво може да свърши съмнението. В Англия един бележит лорд имал четиристотин– петстотин длъжници, за които той дал обявление, че ще опрости всички онези от тях, които на определено място и на определен ден и час се явят пред него и изявят това желание. Много и почти всички се събрали, но вместо да побързат и на определения час да се явят пред лорда, на когото да изявят желанието си, че искат да ги опрости, те започнали да разсъждават помежду си и да се изказват, че това обявление и тази покана лордът я правил само за да ги опитва, а не всъщност наистина да им опрости. Продължавали да разговарят върху характера на лорда и остро да го критикуват и така увлечени, нито един не се явил пред лорда. Изведнъж дохожда един бедняк, дрипав, окъсан, и се упътва право при лорда, без да губи нито минута, понеже часът бил настъпил. Явил се на определения час пред него и лордът му опростил дълговете. Много често тази история се повтаря и с нас: когато имаме очевидна и явна нужда, ние започнем да размишляваме и философстваме, че сме недостойни, че Господ няма да ни послуша, че няма да се занимава с нас и прочее, и прочее. Та виждате, че съмненията и колебанията са, които ни препятстват.

Васил Узунов: Тази година детето ми се разболя. Молих се, глас обаче в мене ми дума: „Няма да те послушат, няма, няма.“ Питам аз мое ли е съмнението, или чуждо?

Това е чуждо. Законът е следующият: ние трябва да дадем всякога. За да работят духовните закони на физическото поле, трябва да има огнище, фокус. В душата си трябва да имате фокус и ако вие нямате достатъчно тоя фокус, трябва да намерите друг човек, който е с по-силни трептения. И той ще даде по-силно потегляне нагоре и ще ти помогне.

При употребяването на разните окултни школи, разни са и начините. Но най-безопасен начин е този, който употребяват християните. Защото ако прибегнете до някои окултни школи, там са свързани с духове, които за да ти помогнат, ще искат да възприемеш техните възгледи и прочее, и така работата се затруднява. Ако се обръщате към Бога и вярвате, че Той е достатъчно силен и че всичко може да ви даде, то ще ви се помогне. Но ако чувствате слабост тук, то обърнете се към разните краски. Така, когато искаме да въдворим здравето, прибягваме до портокалената краска; когато искаме да въдворим волята, употребяваме жълтата; когато искаме подем на ума и Духа – синята, и т.н. Човек следва да се упражнява, за да види коя краска най-добре може да си представи и да знае, че тя е основата в неговия мозък. А човек, който не може да си представи нито една краска, тогова значи, че мозъкът му е в анормалност.

И така, вие трябва да търсите скъпоценните работи измежду хората и когато подобрите един лош човек, вие сте изкопали един голям брилянт, който ще ти бъде съкровище. Не се плашете от лошите хора. Вие се плашите от тях само когато им съдействате и вървите заедно с тях. Лошите хора са потребни да ни размърдат от тоя свят; защото както върху водата, която е в бездействие, се явява жабуняк, а напротив, когато е подвижна, тя е полезна и плодотворна, и здравословна, така е и с нас. Затова вашата вода у вас трябва да я размърдате.

Образувайте си мисли добри и никога недейте мисли, че някой ваш приятел може да ви спъне. Ами че вие се спъвате сами, когато задържате тази лоша мисъл у вас. Иначе, казвам ви, че няма сила, която може да ви спъне в тоя свят. Щом се роди в ума ви лоша мисъл против някой ваш приятел, това е вече от лукавия. И днес хората знаят за дявола повече, отколкото за Христа. Церът против лошата мисъл, когато нападне човека, е хич да не се разговаряш с нея, а обръщай ума си към Бога.

Аз искам всичките приятели, които имат утаени мисли, да ги изпъдят и да ги напуснат. Тази година аз искам да стимулирам тази утайка. Трябва да има Чистота между вас, за да може да действа законът, който ще турим да работи между вас, защото иначе може да последва и скъсване на брънката. Дръжте се към Бога с всичката си сила и с всичкия си ум и воля, и само тогава ще бъдете в правата посока. Истината сама по себе си е ясна. Вие трябва да се държите с Господа също, както що гледате мен. Старайте се да виждате Господа във всякой един човек – тогава сте в правия път. Не изпускайте от предвид думите Христови: „Търсете първом Царството Божие и правдата Божия и всичко друго ще ви се придаде.“[140] Един човек трябва да бъде прекаран девет пъти през Божествения огън, за да се очисти.

Господ ми е казал, че през тази година ще помогне на всички тия, които са Го призовали и са искали от Него. И аз съм свидетелят, че Той е обещал да ви помогне през тази година, та вие гледайте да Го не спънете в работата Му. Това не е едно предположение, а е една действителност. Искам от вас да бъдете тихи и спокойни – не бива да се страхувате. Аз съм свидетел на обещанието Господне, че през тази

[140] Перифраза на Матея 6:33: Но търсете първом царството Божие и правдата негова, и всичко това ще ви се приложи.

година Той иска да ви помогне на всички в това, което сте искали. И помнете, че всякога нашето съмнение огорчава Господа, който е нежен, твърде деликатен.

Бог е истинската Свобода в света и иска всякой да Му слугува със Свобода. Господ е много трудолюбив и деликатен – всичките духове от Него са се научили как да слугуват. То се знае, че и Той има известни несгоди, и Той страда, но всичко това се обръща на Добро.

Най-подир искам всичките членове на Веригата да правят упражнения. Това го изисква Духът и то е, за да се образува хармония във вашия организъм. И това ще го правите редовно, поне няколко пъти в седмицата. Това е един начин как да свързваме ума за работа за тялото. Така щото ще имате тогава здраво тяло, здрави умове и здрави души.

Ако искате да помогнете на някой от приятелите във Веригата, трябва да съсредоточите ума си към него. Аз искам вие да се научите да действате от името на Веригата, за да уякне вашата вяра. Да изпращате всичките си добри мисли към приятелите, защото ако вие не сторите това, аз сам ще го направя, но искам и вие да направите нещо, та да уякне вярата ви. Аз ще ви дам сумата, а вие ще я разработите и оползотворите. За труда няма да ви се даде нищо – трудът ще бъде даром.

Искам да бъдете свободни, свежи, весели и като заминавате оттук за домовете си, да мислите, като че ли имате всичко със себе си. Унилостта на духа да ви напусне. После, трябва да имате смирение. Най-сетне, на Христа удариха осемдесет хиляди удара, а знаем, че и Той, като е в човешко естество, имаше честолюбие. Защо Слънцето е потъмняло, когато е умрял Христос? Защото с умирането Христово е дошла една велика вълна, която е затъмнила Слънцето – също както,

ако имате една обикновена лампа, пред която полагате електрическа, обикновената лампа ще потъмнее.

За тия братя, на които искаме да помогнем, ще затаите мислите в сърцата си и ще им пожелаете Сила, като се помолите с девиза: „Гдето са събрани двама или трима в Мое име, Аз ще бъда там посред тях.

Изредихме се по шест души в олтара за молитва, след което г-н Дънов обяви:

Въпросите, за които се каза, че може всякой от вас да зададе, можете да сторите това утре, 18-того, сряда, за когато трябва да се явите тук в 7 ч. заранта.

Събранието се свърши, след като изпяхме „Достойно ест“[141] *и се молихме с „Отче наш“.*

[141] „Достойно ест“ – популярно църковно православно песнопение.

18 август, сряда

Днес е последният ден на тазгодишната среща на Веригата – това ни се обяви още вчера преди обед. Времето е отлично – ясно навсякъде, тихо и приятно. В 7,15 ч. преди обед всинца бяхме по определените от началото места. Розовата, жълтата и синята лента още стояха на масата.

Преди всичко г-н Дънов ни показа нагледно как да правим гимнастическите (телесните) упражнения, които ни се дават тази година от Духа, като сам той направи тия упражнения пред всички и за които упражнения ни се каза от него още вчера подир обед, че ще ни се дадат. Тези телесни упражнения се състоят от следните седем правила:

1) Ръцете, опънати назад и надолу с дланите, се движат кръгообразно отзад нагоре и се навеждат заедно с тялото, докато по възможност опрат до земята, след което се повдигаме нагоре, като се изнасят ръцете пак назад, докато дойдат в първото си положение. Три пъти. Това упражнение е за стомаха.

2) Изнасят се ръцете напред успоредно и се разширяват встрани хоризонтално, като се гледа, щото дланите да бъдат обърнати към земята. Три пъти. Туй упражнение е за гърдите.

3) Повдигаме ръцете нагоре, повиваме тялото от кръста надясно и навеждаме тялото към ляво и надолу, за да образува кръг. Три пъти наляво и три пъти надясно. За долните центрове на симпатичната нервна система[142]*.*

---

[142] Симпатичната нервна система или симпати- кова нервна система – дял от вегетативната (автономна) нервна система, състоящ се от ганглии и нервни сплетения; най-голямото симпатиково нервно сплетение е чревното, известно още като слънчев възел или стомашен мозък.

4) Изнасяме ръцете встрани хоризонтално, с дланите надолу и ги повдигаме нагоре, като се превиват край главата и образуват кръг върху раменете, като се повръщат, докато стигнат до първоначалното си положение. Три пъти. Това важи за горните центрове на симпатичната нервна система.

5) Изнасяме десния крак и дясната ръка един срещу друг, докато се допрат пръстите им, след което се описва кръг с ръката, а кракът се сваля и свива постепенно и съобразно с кръга на ръката, докато ръката с пръстите си опре петата на крака, който се прегъва в коляното назад, със стъпалото нагоре. Важи за уякване на нервната система.

6) Изнасяме ръцете хоризонтално напред с дланите надолу, извиване на трупа от кръста надясно, повръщаме се отдясно наляво, като се гледа, щото главата да бъде на противоположната страна на ръцете и трупа. Три пъти. Това упражнение важи за усилване кръвообращението в мозъка и за него г-н Дънов обясни, че е най-хубавото упражнение.

7) Протягат се ръцете напред, с дланите надолу, завиват се нагоре и се извръщат назад, прикляка се на цяло стъпало, без да се вдигат петите, загребва се с ръцете, като тези последните се изнасят нагоре в първото положение и се изправя тялото. Три пъти. Това упражнение се дава за усилване на малкия мозък.

След като г-н Дънов сам направи горните упражнения, за да ги видим и разберем, седна и подзе:

Тия упражнения ще правите, защото са дадени от Духа. И ще ги правите всякой петък – или сутрин, или преди обед, или преди лягане, на гладно сърце, по половин час. Когато ги правите, всичките минути, докато траят, умът ви да е съсредоточен в тях. Тия упражнения са свързани с известни влияния и ще произведат много

силни вибрации. Най-благоприятното време да се правят тия гимнастики е сутрин или преди лягане вечер, както и Духът повели. Подиробедното време е най-неблагоприятното време за тия гимнастики и Духът него не препоръчва. Тия упражнения ви се дават, за да бъдете здрави. Те се дават за първи път и в никоя книга за здравето няма да ги намерите. И аз искам да видя как ще подействат тия упражнения върху вас тази година, защото те се дават и за концентриране на ума ви.

Продиктува ни се и молитвата, с която се молихме снощи подир обед, когато влязохме в олтара по шест души, но тази молитва не може да се изложи тук. Освен това г-н Дънов прочете на всеослушание пред всички и ни продиктува, та си написахме посланието, което Духът даде вчера преди обед. Това послание гласи:

„Аз Съм Господ ваш, верний и благий, който винаги пазя Своите обещания към ония, които Ме любят. Ходете пред Мене с чисто сърце и Аз ще благоволявам да ви помагам в трудните времена на вашия живот. Помнете: Аз Съм Син на Мира – Син Человечески. Името Ми знаете. Трудности в тоя свят ще имате, но тях Аз ще преобърна да работят за ваше добро. Времето е близо, жетвата е зряла, работете, докато е ден.“

Това е общото състояние – каза г-н Дънов – за всички. След време и то ще има своето значение. На Земята хората всякога черпят, а Господ всякога дава.

После г-н Дънов пристъпи и даде отговор на следните запитвания, написани на хартийки и депозирани пред него на масата, според както бе обявил снощи, 17-того, вторник, подир обед.

Първи въпрос: Как да различаваме внушенията на Духа от личните индивидуални мисли?

– Всякога, когато вие си говорите, усещате празнота. А когато Духът внушава, никакво колебание вътре в тебе не става.

Втори въпрос: Какво значение има за българския народ изобщо събирането тази година на Веригата в Търново? Има ли връзка с някои близки промени за доброто на народа и какви? Има ли опасност от минаването на холерата в България?

– Вие се срещате в Търново тая година, за да решат духовете какво трябва да правят с България. Събрахте се в Търново още и затова, защото всички духове са живели тук и затова се събират. Те гледат сметките на България и резултатът от тези сметки ще бъде известен следващата година.

За холерата има една малка опасност, но може и да се отбие. Има условия да дойде, но има условия и да се предотврати. Щом вие имате лични закачки помежду си и ги не изравните, тогава бъдете уверени, че холерата непременно ще дойде и ще задигне мнозина. И ако се молите и нямате никакви закачки, тогава холерата няма да дойде, също както не дойдоха в България смутовете и революциите, които засегнаха Турция и Румъния.

Трети въпрос: Ще стане ли политическото обединение на целия български народ – България, Македония, та и Добруджа?

– Ще стане обединение между българите в Добруджата. До 1914 г. ще има такива пертурбации (вълнения), щото и вие сами ще се учудите.

Обединението на българите в България с ония в Македония и Добруджа е в реда на нещата. Но сега е борбата между Великите сили, в която борба България е десетото колело. Даже в реда на нещата е да се обединят Сърбия и България, и Черна гора, и ако доброволно не се обединят, то насила ще ги накарат. И под думата обединение разбирайте туй, че държавните устройства ще си съществуват, но

само няма да има онуй ръмжене между братските народи, което сега понякога изпъква. Нещо повече – даже в реда на нещата е всичките южни славяни да се обединят в една империя, която ще застига, то се знае, и Солун. Но най-важното е, че когато Христос дойде, ще настане една велика империя.

Четвърти въпрос: Как да познаваме дадени проявления от добри или лоши духове са?

– Този въпрос е много обширен, но най-краткият му отговор е: от делата им ще ги познаете. Защото, ако един медиум ви пише от името на Св. Богородица и ви говори от същото име, а от друга страна пиянства и блудства, то такава проява чрез такъв медиум не може да се приеме, че е от добър дух. После, някой медиум вижда триъгълници, Бог Саваот и прочее – това не са нищо друго, освен астрални картини, видени от него тук, на физическото поле. А че това са картини, е явно от тази истина, че когато Господ приближава до някого, най-напред ще има сътресение и тогава ще има усещане. Човешките духове могат да се явят и да дават даже масло, но когато ви е благословил един Висш дух и вие се подлагате да ви благославя и един човек или човешки дух, който е две или три стъпала по-долу, то вие вече губите първото благословение, защото вибрациите на последния са далеч по-долни от ония на първия и с това си навличате отговорност. Веднъж благословен, човек трябва да се пази да допуска и други духове да довършват работата на Господа, който е дал по-рано Своето благословение. Много от духовете вършат тирания, защото като дойдат, все искат да отвлекат някого.

Много различни са начините, по които всякой от вас може да стори нещо за Господа, но на никого не е дадено особено правило. Аз искам членовете на Веригата да знаят, че при употребяването на някой медиум вземат ли масло и прочее, то те ще плащат също както

едно време плащаше г-жа Мария Казакова. Но всичките тия работи да ви не плашат, защото те ще дойдат и все-таки ще принесат известна полза.

Забележете, че във Веригата се дават дванадесет петъка и ако някой пости повече, той е свободен, но няма да го ползва нищо. Бързането на някои не може да бъде от Бога. При някои от кръжоците дохождат духове, които си налагат волята и те ги слушат, но не знаят какво вършат, защото не знаят законите. А това, което се дава тук, което се преподава на годишната среща на Веригата, е по образеца, който Господ [е] устроил в началото на сътворението на мира и са го преживели хората от памтивека.

Няма човешко същество, на което, като сме направили добро, да не е признателно – повидимо може да не е признателно, но в душата си дълбоко не може да не е признателно.

Този, който търси кусурите на хората, и той сам не е много на келепир. Неговото идване при теб е като някое дошло наводнение, та затова ти се отстрани, та да те не завлече. От един метър по-близо не се приближавайте един другиго, защото иначе се размешват вашите аури, та започвате да се нервирате. И когато виждате, че вашите вибрации не са като на някого си и не мислите еднакво, тогава се подигнете над него и тутакси ще се измени настроението ви. С други думи, да сте готови да правите себеотричане. Например един човек по улицата върви и без никаква причина ви накаля; бива ли в тоя случай и ти да го накаляш, не е ли по-добре да си заминеш и да се самоочистиш от калта? В много такива предизвикателни случаи да знаете, че се изпитва вашето търпение и според каквото сте сторили, ще се отбележи и балът на вашето търпение.

Членовете на Веригата в много отношения сме взискателни и честолюбиви и това е, което ни пречи. Най-мъчното нещо е да се научим как да живеем.

Пети въпрос: Каква работа трябва да заловя, която да ме не спъва духовно?

– На тоя въпрос ще се каже туй, че каквато и работа да се заловиш, е по-добре, отколкото да стоиш празен. Най-хубаво е да заловиш работа, която е по сърцето ти и която ти е приятно да вършиш. Всичките работи са добри, за който добре ги извършва. Но има духове, които се занимават с работите на човеците, та човек, като се обръща към Бога, Той ще ги прати и така ще се оправят работите му. В Небето има специалисти за всичките работи и няма работа, която духовете в Небето да не могат да оправят.

Шести въпрос: Ще оздравее ли окото ми и какво да правя да стане изцерението? Ще стана ли консул в Америка и добро ли ще бъде за мен?

– Този въпрос е въпрос на г-н Граблашев. На първата част отговорът е да започнеш, казва Духът, постоянно да мислиш, че окото е нормално, и да престанеш да се съмняваш, че в окото има нещо. Освен това, да започнеш да направляваш над себе си зелената и синята краска, и то веднъж в седмицата, а именно в петък, след като си направил упражненията. И това ти се дава за една година, та ще се види какви резултати ще се добият. Това така се дава, защото окото Ви не е болно – ако беше болно, щеше да ви се даде да се отправя портокалената краска[143]. Никаква операция не бива да се прави на окото; пак ще се каже: то е здраво, но само има някои вещества в него, та трябва да се очистят.

---

[143] Щеше да ви се даде да се отправя портокалената краска – в протокола на Д. Голов: щеше да се отправя портокалената краска.

На втората част на въпроса на г-н Граблашев Духът казва, че за тази година няма условия.

Седми въпрос: Ще оздравее ли ръката ми?

– На Тодор Стоименов по този въпрос се казва да насочва портокалената краска върху ръката си.

Осми въпрос: Какъв съм бил, какъв съм сега, какъв ще бъда?

(Този въпрос носи подпис Ив. Тачев.)

– Сега си един човек, който изкупва миналото, а в бъдеще ще бъдеш човек, който изправя своето минало. В минало време си бил просто един престъпник – преди три прераждания си бил в Мала Азия между турците, заемал си длъжност като турски чиновник, чрез което положение си правил пакости на християните. Бил си близо някъде до Йерусалим, именно в град Яфа[144]. А сега си вече със съзнание човек, който е познал своите грешки, та в бъдеще те очаква добро, но само ако така вървиш.

По-нататък на разни устни въпроси г-н Дънов отговори:

При заробването на България членовете на Веригата са вземали участие. Вие всички сте виновни за падането на Българското царство и понеже сега трябва да изправите грешките си, то сега се подлагате на изпит при благоприятни условия, за да може да помогнете на

България. В минало време при падането на България сте били боляри и какви ли не зулуми сте правили. На всекиго миналото му е интересно и можем нареди, та всякой да види своето минало. Но няма благоприятни условия тази година; а идущата година, ако се създадат условия, тогава ще направим опит.

---

[144] Яфа – древен град в Палестина, днес квартал на Тел Авив. Според древногръцката митология там Персей освобождава Андромеда, а според Библията оттам старозаветният пророк Йона тръгва за Таршиш и там апостол Петър възкресява вдовицата Тавифа.

Цар Борис Български[145] е сега на физическото поле, в България. Всичките онези хора, с които сте имали тесни връзки, ще ги познаете, щом се дигне тази завеса, която затуля работите. В мнозина от вас има възможност да се развие ясновидството, но трябва да се концентрирате и само тогава ще виждате. На тези, които имат условия, аз ще им кажа лично. Аз ви бях дал правила да развиете ясновидството. Па и сега колко правила ви са дадени[146], но нищо не сте спазили. Има общо правило за ясновидството, но има и правила, които трябва да бъдат спазвани от всекиго за себе си. Да, интересен е Астралният мир и добре ще бъде, ако някои от вас могат да отиват и пак да се връщат.

Г-н Дънов спря говора и написа върху 29-а книжка словото за отсъстващия член на Веригата г-н И. Стойчев.

Избрани от г-н Дънов, четиринадесет души се изпратиха в олтара, та се молиха за подобрение положението на г-н Д. Голов и дома му. А след това влязохме всички в олтара, та там в присъствието и ръководството на г-н Дънов се молихме поотделно за всички членове на Веригата (поотделно и поименно за домовете и приятелите им), после – за целия народ, духовенството, цялото славянство и за всичкото целокупно човечество. Най-сетне изпяхме „Видехом свет истинnии“[147] и „Свят, свят, свят Господ Саваот“ и насядахме по местата си в заседателния салон. Веднага след изпяването на песните г-н Дънов съобщи за присъствието на духовете на починалите наши единомисленици и приятели д-р Г. Миркович и Мария Казакова, подир което добави:

Поздравяват ви и казват: „Ние се радваме в делото, което Господ ръководи на Земята, защото животът е както на Небето, така и на

[145] Цар Борис Български – става дума за цар Борис I Покръстител.
[146] Па и сега колко правила ви са дадени – изразът липсва в протокола на Д. Голов.
[147] „Видехом свет истинnии“ – част от православна евхаристична литургия.

Земята. И най-голямата ни радост е да се изпълни Неговата воля. В Небето става приготовление и скоро Земята ще бъде посетена от жителите[148] на Духовния свят, които искат да изпълнят Волята Божия на Земята.“

„Ние се радваме – казват те още, – че Веригата е нараснала и че има толкова присъстващи. Ние се радваме, че семето, което посяхме, сега възраства. Нашите поздрави на двама ни към вас! Бог да ви благослови във всичките ви желания, намерения и усилия! Ние през цялата година сме работили заедно с вас за делото. В България сега има много неприятности, но тия неприятности Бог ще изглади. Ще има няколко държавни мъже да се вземат от Земята, защото е потребно изкупление.“

М. Георгиев: Моля да ми каже Доктора защо първата година ми говори много, а сега нищо ми не казва?

На този въпрос д-р Миркович отговори:

– Върви и издръж докрай изпита си.

М. Георгиев: А г-жа Казакова какво ще ми каже?

– Ти си, който можеш да носиш.

Дядо П. Тихчев: Сестра Мария, можеш ли да кажеш нещо за мен?

– Аз ти обещах да ти помагам материално, но сега, както виждаш, не съм на физическото поле; но пак ще ти съдействам.

Т. Стоименов: Г-н Докторе, още колко години ще съм тук?

– Като си свършиш работата. А можеш да я свършиш и в десет, и в двадесет и пет години. Аз ще те посещавам сегиз-тогиз и ще те упътвам да работиш.

Т. Бъчваров: Одобрява ли Доктора плана за списание „ Виделина“?

[148] Жителите – в протокола на П. Гумнеров:Ангелите.

– Ще имате материални спънки. Планът е добър, но материално се спъва. Но да се не обезсърчаваш от духовете, не оставяй да те обезсърчават духовете.

И. Дойнов: Явявала ли се е г-жа Казакова тази година някъде и колко пъти?

– Явявала съм се на три места – при г-жа Елена Тодорова[149], г-жа Маркова[150] и прочее. Но жалко е, че между вас съществуват същите разпри, както когато аз бях жива. Приятно ми е, че г-жа Величка е тук. Сега ще работиш за мен.

В. Граблашев: А не желае ли д-р Миркович да каже нещо и на мен?

– Радвам се, че ти поддържаш каузата, която аз съм поддържал, и за усилията, които правиш. Поздравявам ви и да се не боиш! Аз ще ви съдействам в работата. Българите мъчно стават спиритисти.

К. Иларионов: Доволна ли е г-жа Казакова от направлението, което се дава на възпитанието на Марийка?

– По-добро от това не може да бъде.

Г-н Дънов: Госпожа Казакова е посетила и Тодор Стоименов миналата неделя, на 15-того.

Т. Стоименов: Г-жа Казакова, има ли да кажеш нещо и на мен?

– Да се не жениш!

А. Бойнов: Нещо за България, г-жа Казакова?

– Много мътна вода ще изтече от България още, докато се оправи работата. Ами г-жа Бойнова и г-жа Дойнова навикнаха ли да ме обичат?

Г-жа Бойнова и г-жа Дойнова отговориха: Да.

---

[149] Г-жа Елена Тодорова – личност, за която липсват документални данни.

[150] Г-жа Маркова – става дума за Кина Попова Маркова (неизв.–1936), последователка на Учителя Беинса Дуно от В. Търново; провеждала в дома си групови спиритически сеанси.

– Любовта изправя много грешки. Сега, да се обичате и да се не карате. А със Стефана да оправите недоразуменията, които имате. На Стефанка Дойнова[151] пожелавам учителстване и добра сполука.

Доктора каза на Т. Бъчваров, че е срещнал баща му и майка му и че са били добре.

Васил Узунов: С какво се занимават сега Доктора и г-жа Казакова?

– Г-жа Казакова поздравява Еленка Иларионова и пита получила ли е нейното наследство.

Е. Иларионова: Благодаря. Моля да ми съдейства.

– Г-жа Казакова ти казва, Еленке, че това, което ти мислиш да вършиш, ако го вършиш с вяра, ще успееш. А от мисълта да клати столовете на Иларионов, след като премине, се отказва, защото няма възможност, липсват условия. Ако подобно нещо е обещала, то е, защото е била на физическото поле. За материализация е готова, стига да има условия, сходни с нейните вибрации. Но такъв подходящ медиум аз не зная. В пространството има много препятстващи духове, та не мога да върша тазиработа. Работамие – добавя Казакова – да внушавам добри мисли на всекиго от вас. Това е много мъчна работа, защото много пъти, когато ви шепна на ухото, вие ме не слушате. А пък тук аз сега си върша стария занаят – даскалувам, защото това ми е присърце.

На въпроса на В. Граблашев отговори:

– Тук има и съдилища, следователно има нужда и от адвокати, само че държат добри адвокати, а лошите ги отстраняват.

На въпроса на Бойнов г-жа Казакова отговори:

– Няма нужда да се явявам често.

А на въпроса от Д. Голов г-жа Казакова каза:

---

[151] Стефана Дойнова – личност, за която липсват документални данни.

– Да не бъдеш малодушен като мен, когато бях на Земята. За всекиго, Димитре, малодушието не е. Види се, ти искаш чорбица, но съжалявам, че не мога да ви я сготвя, защото има друго тук. Но ти, Димитре, не се бой, работите ти тази година ще се оправят.

На въпроса от П. Бъчварова г-жа Казакова отговори:

– Да, помня те, че исках да ти ставам кръстница… Дребните работи в живота, това са сенките, които са също потребни. Но делото ще има успех в България.

П. Бъчварова пита М. Казакова: По същия начин ли се разсъждава на Небето за Божията работа, както разсъждаваше ти, когато беше на Земята?

– Моите възгледи са сега малко по-определени.

Д. Голов към д-р Миркович: Още една дума, Докторе. Хайде и тази година да не мина на сухо.

– Съжалявам, че нямам валчести; тогава щях да бъда повече приятен. Ами ти антиката държиш ли я?

– Да, портрета ти даже държа и в книжарницата стои право над мен. Виждаш ли го там? Мнозина те оприличават на Евлоги Георгиев.

– Само че не съм толкова богат, колкото него. Благодаря за чувствата, които храните към мен, и за това ще ви се отплатя.

В. Граблашев: Сега ли знае Доктора повече, или когато беше на Земята?

– Сега каквото зная, зная го по-добре. Светът е вода, която не стои на едно място.

В. Ватева пита г-жа Казакова: Виждала ли си сестра ми?

– Да, виждам твоята сестра, но тя е с тежка карма.

Т. Стоименов пита д-р Миркович: Дойде ли моето време да си се прибера, Докторе?

– Не е още готово мястото ти тук и щом като го приготвят, ще те повикат. Най-после, какво ще прави Пеню тук без теб? Ами че ако повикат теб, ще повикат и Пеню. Ти, Тодоре, за да заминеш, трябва да имаш билет, а ти не можеш да си купиш билета и затова трябва да чакаш. Да ти кажа ли, Тодоре: ако живееш естествено на Земята, трябват ти още двадесет и пет години, за да дойдеш тук.

Т. Стоименов: Ей, че много бе, г-н Докторе – пет– шест, та и десет разбирам, но двадесет и пет?

– Хе, тогава, ако искаш по-рано, то трябва да се самоубиеш. Но ти, Тодоре, да ти кажа, играеш на въже – шегаджия си, много си шегаджия. Ти искаш да заминеш по-рано, та да можеш да се въплътиш и да можеш да си изцериш ръката – тази е причината, поради която искаш да умреш. Ако ти беше ръката на мястото, ти нямаше да желаеш да дойдеш. Аз не съм виновен, че ти не си дошъл с всичките си припаси. Но гимнастиките, които ти дадоха сега, ако ги правиш, ще ти помогнат.

К. Иларионов: Има ли да каже нещо за мен г-жа Казакова?

– Какво желаеш да ти кажа?

К. Иларионов: Каквото тя желае, това нека ми каже.

– Тогава отвори си Библията и ще намериш моя отговор.

К. Иларионов отвори на два пъти Библията и прочете онова, което му се падна.

Т. Бъчваров: Г-жа Казакова каза, че се е явила на три места, като определи само двете места. Где е третото място, гдето се е явявала?

– Третото място, гдето се явих, то е именно тук.

Т. Бъчваров: А Доктора няма ли да каже нещо за списанието?

– Доктора обещава да работи за списанието, има си и свой план, който ще съобщи отпосле. Аз не искам да бъде списанието ми вече товар на вас и ще ви освободя от него.

Подир горния разговор г-н Дънов съобщи, че духовете на д-р Миркович и М. Казакова си заминаха, а след това добави:

Още преди шест години се показваше България в едно видение като една каруца, в която са впрегнати шест бели коня. От това се разбира, че няма да има война. Но после е и казано, че България, ако се отстрани от пътя, в който е поставена, ще претърпи наказание. За една война между България и Турция ще зависи от другите Велики сили, които само ако се сритат, може да последва война между България и Турция.

Сега – какви трябва да бъдат вашите отношения в България? Винаги трябва да обмисляте постъпките си, ако се мешате в политически работи. Трябва да обмисляте дали можете да бъдете полезни, защото ако се включвате в политическа партия само за облага, тогава да знаете, че се поставяте на плъзгава почва за вашето развитие. Ето защо, желателно е, когато някой от вас иска да вземе стъпка в политическо отношение, да се отнесе до приятелите на Веригата – тримата ръководещи Духове. Тогава ще имате по-малко мъчнотии, работите ще се уреждат и ще имаме по-обширна деятелност. И като се подобри положението на България, знайте, че едновременно се подобрява и вашето положение.

Войната не бива да става сега, защото ако една война стане сега, то тогава ще бъде спънка за България. Има наистина случаи, когато войната е наложителна, но то е, когато народът се е сплул. Обаче тъкмо сега, в настоящия случай, няма такава причина за война.

Годината 1914-а представлява един етап, промяна. След това ще настъпи у хората съзнанието, ще се усети брожението за по-добър и свят живот. Например ще се усети желание да се дойде вече до разоръжаване. Защото, като се усъвършенстват балоните, ще

започнат хората да унищожават градовете си, та мнозинството милитаристи ще се принудят да пасуват.

За реда на нещата през годината г-н Дънов каза:

Най-първо за четивото: ще вземете цялото Евангелие от Матея, цялото Евангелие от Лука[152], цялото Евангелие от Йоана, цялото Първо послание към Коринтяном, цялото Битие, цялата Първа книга на Царете. Изцяло този прочит се състои от сто и седемдесет глави, от които сто и четири глави ще употребите изключително за петдесет и двата петъка в годината, т.е. по две глави всеки петък, като ще разпределите тъй, щото четивото за всеки петък да е по възможност от Новия Завет. И колкото глави не достигат за четиво от Новия Завет в петъците, ще вземете от Вехтия Завет. А останалите шестдесет и шест глави са за всички от Вехтия Завет. Тях ще употребявате по една за всякой свята неделя и по една в разните други православни Господни празници наред. Както упражненията, които ви се дадоха, така и четивата ще започнете от първия петък на септември текущата година.

За пост остава пак четвъртият петък. И постът тази година ще бъде така: ще запоствате точно в 8 ч. в четвъртък, а ще отговявате в 8,30 ч. в петък. В петъка ще следват опасванията от онези, на които са дадени, но ще ги опасват, след като мине петъкът – в събота между 3 и 5 ч. заранта, когато ще се молят и направят четивата.

Колкото за упражненията, кога именно да ги правите, ви се каза и обясни, след като днес ви се дадоха. Същото се подчертава сега, само се добавя и туй, че като следвате редовно тия упражнения, да знаете, че в петък с тях ще пъдите дявола из тялото, а в събота, като ставате да се молите заран между 3 и 5 ч., ще пъдите с това дявола из душата.

---

[152] Цялото Евангелие от Лука – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

Предметите за размишление и [тези], върху които трябва да се молите през заповяданите дванадесет петъка, са следните: първите шест петъка ще употребите изключително за усилване на Веригата и за всичките тия, които са свързани с нея – за тяхното укрепване; седмият петък ще бъде за духовното възраждане на България; осмият петък ще бъде за плодородието на България; деветият петък – за умственото и духовното единично развитие на членовете на Веригата, като се споменават и техните имена при молитвата върху тоя предмет; десетият – за подобрението на всичките народи в Европа в духовно и политическо отношение; единадесетия ще посветите да ви научи Господ как да мълчите; дванадесетия петък – за обединението на славяните и за идването на Царството Божие между тях.

Най-сетне всичките станахме прави около масата в колело, хванахме четирите ленти – жълтата, синята, портокалената и розовата – и след като се молихме с „Добрата молитва“, подържахме лентите с мълчание за минута, когато Духът даде следното благословение за всички: „Ако Ме любите, ще опазите закона и Аз ще умоля Отца да ви даде Утешител.“[153]

В 9 ч. вечерта, с изключение на г-н Граблашев и г-н И. Тачев, които поради сказката, която първият даваше в града, отсъстваха, всички други се събрахме на молитва в олтара и като се молихме, най-накрая г-н Дънов възгласи:

Господ ще изпълни Своето обещание. Идете си с миром.

---

[153] Ако Ме любите, ще опазите закона и Аз ще умоля Отца да ви даде Утешител – перифраза на Йоанна
14:15,16: Ако имате любов към мене, опазете моите заповеди. И аз ще умоля Отца, и ще ви даде друг Утешител, да пребъде с вас вовеки.

Приложение към протокола от 1911 г.

1 януари 1911 г., Велико Търново, събрание в дома на г-н А. Бойнов.

В Бога винаги има желание да ни се открие, но ние с нашите желания и други [действия] Го отстраняваме, т.е. създаваме една преграда.

Евангелието дава едно правило: първо, за да видим Бога, трябва чисто сърце.

Ще е зле да чакате при друго прераждане да се поправите; не си оставяйте уроците за утре да ги учите.

7 януари 1911 г., Велико Търново

Религията е плод на Любовта, която човек има към Бога.

Ние трябва да научим закона на самоотричането.

Всяка сутрин се питаме какво да сготвим, но никога не се питаме каква храна да приготвим за душата.

Постът трябва да се разбира трояко: пост от хляб и вода, пост от лоши желания, пост от лоши мисли.

Велико Търново, преди срещата[154]*.*

Тазгодишните покани за срещата се раздадоха много рано в сравнение с другите години – в края на юни, Петровден. Освен тази особеност, поканите се отличаваха от другите и в това, че

[154] Велико Търново, преди срещата – текстът по- нататък в приложението от 1911 г. е записан от П. Гумнеров и липсва при Д. Голов.

съдържанието им бе различно – по-дълго и срещата не се именуваше „среща“, а „събор“.

Пътуването на приятелите от местожителството им до събора в Търново, както стана явно след пристигането им, е било за всички без всякакви препятствия. На мнозина от тях, например бургазлии, това пътуване е доставило даже голямо удоволствие, защото морето кротувало, равно като тепсия. Също така от приятност от пътуването се хвалеха и онези, които бяха преминали и Балкана, каквито бяха например казанлъчани и някои други, идващи от Южна България.

При все че тазгодишното лято беше влажно, защото почти през три-четири дни валеше, от 4-5 август небето се разясни до степен, щото нигде не се виждаше облак – атмосферата навсякъде се разчисти. Така щото това не само способстваше за приятно пътуване, но и причини добро време при отварянето на събора.

По-долу ще видим как се развиха работите в това отношение.

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1911 г.

10 август, сряда

Срещата на членовете на Веригата („съборът“ т.нар. в поканите) и тази година стана в Търново, но занятията не ставаха както миналата година само в колибата на члена от Веригата, търновеца г-н Анастас Бойнов, а и в тази на Тодор Бостанджиев (Панталонджията), която е съседна с първата и отстои в южна посока от нея. Тя е била тоже ангажирана под наем, докато трае съборът, понеже колибата на г-н Бойнов, по практика от лани, се оказала малка. В колибата на Бойнов ставаха заседанията на събора, а в колибата на Бостанджиев беше приготвена „горницата“. За гостилница или място за хранене служеше пак същата колиба на Бостанджиев.

От поканените за тазгодишния събор се явиха:

1. д-р Христо Стефанов Дуков (родом от с. Загоричани, Костурско, Македония, а живущ в Казанлък[155]) от Казанлък,

2. Илия Зурков[156] (от гр. Елена, а живущ в Бургас) от Бургас,

3. Матей Попов[157] (родом от Котел, а живущ в Бургас) от Бургас,

4. Христо Тончев[158] от Казанлък,

5. Сотир Щерев[159] (родом от Татар Пазарджик, а живущ в Бургас) от Бургас,

---

[155] Тук и по-нататък в списъка на присъстващите от 1911 г. бележките в скоби за месторождение и местоживеене са добавени от П. Гумнеров и липсват в протокола на Д. Голов.

[156] Илия Зурков – последовател на Учителя Беинса Дуно, от Бургас, по професия дрогерист.

[157] Матей Попов – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Котел, живял в Бургас, работил като чиновник.

[158] Христо Тончев – последовател на Учителя Беинса Дуно, от Казанлък, роден през 1858 г., дългогодишен ръководител на братството в града, работил като търговец.

6. Александър Кръстников[160] (родом от Габрово, а живущ в Бургас) от Бургас,

7. Димитър Голов (родом от Котел, а живущ в София) от София,

8. Симеон Драганов от с. Беброво, Еленско (този брат не е бил поканен, но като се намерил в Търново по време на събора и разбрал, че той ще се състои, успял да измоли позволение да бъде приет да присъства с обещание, че е готов да работи най– тежка работа, която ще му се отреди),

9. Петко Иванов Гумнеров (родом от Церово, Татарпазарджишко, живущ в София) от София,

10. Пеню Киров (родом от Карнобат, живущ в Бургас) от Бургас,

11. Кънчо П. Стойчев (родом от с. Дервене, Старозагорско, живущ в Бургас) от Бургас,

12. Анастас Бойнов от Търново,

13. Тодор Стоименов (родом от Татар Пазарджик, живущ в Бургас) от Бургас,

14. Михалаки Георгиев (родом от Видин, живущ в София) от София,

15. Драган Попов (родом от с. Беброво, Еленско, живущ в Търново) от Търново,

16. Константин Иларионов (родом от Габрово, живущ в Търново) от Търново,

17. Никола Янев (родом от Айтос, живущ в Бургас) от Бургас,

---

[159] Сотир Щерев – последовател на Учителя Беинса Дуно, от Бургас, живял във Варна, работил като чиновник.

[160] Александър Кръстников (1879–1970) – последовател на Учителя Беинса Дуно от Бургас, работил като пощенски чиновник; основател на Общество за психични издирвания и духознание, редактирал вестник Витлеемска звезда, автор на повече от 30 книги с окултно съдържание; проповядвал в редица градове на Южна България, провеждал нощни спиритични сеанси и т.нар. магнетични вериги.

18. Деньо Цанев (родом от с. Ханзаларе, Пловдивско, живущ в Бургас) от Бургас,

19. Никола Ватев (родом от с. Ново село, Троянско, детинството си прекарал в Габрово, дето е отрасъл като осиновен, а живущ в Русе) от Русе,

20. Иван Дойнов (родом от с. Беброво, живущ в Търново), от Търново,

21. Петко Епитропов (родом от Панагюрище, живущ в Пловдив) от Пловдив,

22. Иларион Стойчев[161] *от Русе,*

23.Иван Русев[162] *(родом от Бяла, живущ в Русе) от Русе,*

24. Спас Димитров (родом от Ямбол, живущ в София) от София,

25. Петър Тихчев (родом от с. Беброво, живущ в Русе) от Русе,

26. Елена Иларионова (родом от Габрово, живуща в Търново) от Търново,

27. Мария Дойнова (родом от с. Беброво, живуща в Търново) от Търново,

28 .Парашкева Бойнова от Търново,

29. Здравка Попова от Търново,

30. Гина Гумнерова (родом от Меричлери, Чирпанско, живуща в София) от София,

31. Величка Н. Ватева (родом от Габрово, живуща в Русе) от Русе,

32. Величка Стойчева (родом от Габрово, живуща в Бургас) от Бургас.

Гореозначените поред, според именното повикване, бидоха изпращани в заседателната стая, гдето насядахме всички около двете маси, според означения тук ред.

---

[161] Иларион Стойчев – най-вероятно става дума заИлия Стойчев.

[162] Иван Русев – последовател на Учителя Беинса Дуно от Русе, роден в гр. Бяла, работил като застрахователен агент.

*Върху масата бяха постлани три ленти – синя, червена и портокалена, които изхождаха изпод стоящите пред г-н Дънов вещи, и двете от тях – синята и портокалената – се простираха до края на първата маса, а средната, червената, отиваше дори до края на втората маса, както е и означено по-долу (**Фиг. 9**). На източната стена имаше две картини, от които едната бе ликът на Спасителя, изработен художествено с маслени краски, а другата картина бе великата емблема – Пентаграмът, пред която малко вдясно се спущаше симетрично поставено черковно кандило (сребърно и запалено).*

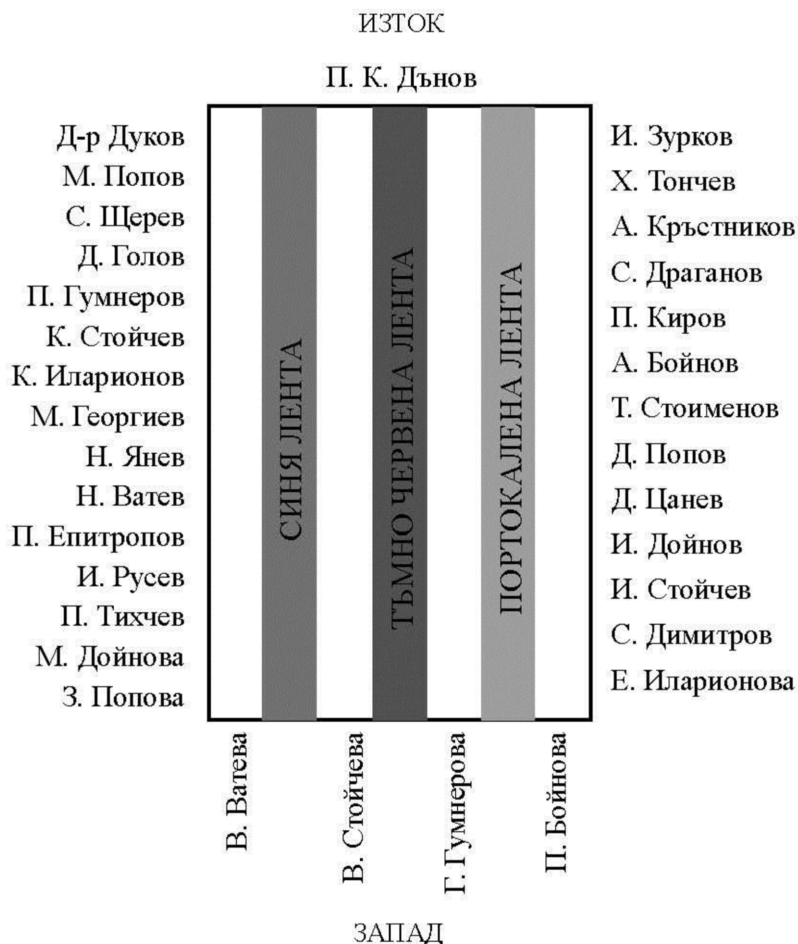

Фигура 9. Подреждане на участниците, В. Търново, 1911 г.

В 9,35 ч. се откри занятието с изпяването от всички „Воскресение Твое, Христе Спасе“, произнасяне молитвата „Отче наш“ и „Добрата молитва“, и изпяването на „Великото славословие“[163].

Г-н Дънов след това произнесе:

Бъдете верни на своето призвание. Отец Мой ще преобърне всичко за ваше добро. Имайте пълна и съвършена вяра в Отца. Отец на Виделината, от когото произтичат всичките блага на Земята, който ви е пратил на Земята да се учите в послушание, желае да растете в Неговата Истина. Тази Истина ще ви направи свободни. В тази Истина Аз пребъдвам – така и вие пребъдвайте, както и Аз. Помнете: скърбите – това са Божията повдигаща се ръка за вас; мъчнотиите – това са Божиите благословения, които ви се пращат. Отец Мой ви люби, бъдете и вие подобни Нему. Той е благ и дълготърпелив към всички. Старайте се и вие да следвате Неговите пътеки.

Любовта – това е Животът; тя е вътрешната връзка на Небето, която ражда здраве, щастие и блаженство. Волята на Отца е вие да бъдете здрави духом, да бъдете щастливи по сърце, за да придобиете блаженството на Живота. Вашите тела – това са храм на Бога; вашите души – това са камъните, които образуват Небето; вашите духове – това са Божествените лъчи, които се пращат за изкупление и благото на света. Бъдете прилежни и трудолюбиви в живота си. Прилежание и трудолюбие са потребни на Земята – те са неприятни, но плодовете им са сладки. Имайте Мир в душата си – не мира на света, но Божествения мир. Пътят, по който вървите, е тесен и труден за възкачване, но само в него се намират всичките блага, които Господ е вложил.

---

[163] „Воскресение Твое, Христе Спасе“ и „Великото славословие“ – православни песнопения от великденска литургия.

Помнете, не сте свои си – вие сте раби на Бога Живаго и ако пребъдете в Неговата воля, Аз ще пребъда във вас и ще явя Себе Си вам. Само тогава ще Ме познаете, както Аз ви познавам. Сега още има голяма тъмнота във вашите умове, но Духът, който Аз ще ви изпратя от Отца, да пребъдва във вас. Той ще направи всичко светло[164] и ще ви покаже пътя на бъдещето. Помнете думите, които са казани: „Без вяра не може да се угоди на Бога“[165]. Не давайте ухо на шепненето на лукавия, защото в тия шепнения се крие отровата на злото. Бъдете смели и решителни, защото Аз Съм с вас. Светът може да се вълнува, бурите на живота може да ви обезпокояват и да ви се струва, като че ли корабът, на който пътувате, ще погине. Помнете – този кораб не потъва. В света може да станат много промени, много изменения, но Отец, който ръководи това, остава всякога един и същ. Мир на вашите души! Аз ще ви дам този Мир, който светът не може да ви даде. Когато завършите вашето поприще на Земята, Отец Сам ще обърше всяка сълза от очите ви и ще ви даде всяка Радост и Веселие.

Молете се да възтържествува Божията добродетел, да възтържествува Божията Правда, да възтържествува Божията Любов и да се прояви, да възтържествува Божията Мъдрост и да се прослави Господ в Своите дела, да възтържествува Божията Истина и чрез нея Господ да озари света, да възтържествува Божият Живот и чрез него да ви се дадат всичките блага, да възтържествува Духът на Отца Моего и Отца Вашего, на Бога Моего и Бога Вашего – да се възцари Той и да бъде все и вся.

Чада, имайте Любов помежду си. Любовта дълго– търпи, тя е всякога благосклонна, никому не мисли зло, на всички се радва,

---

[164] Той ще направи всичко светло – в протокола на П. Гумнеров: Той ще ви направи всички светли.
[165] Без вяра не може да се угоди на Бога – цитат на Евреем 11:6.

всички повдига, всички утешава, всички спасява и всичко провожда в дома на Отца. Слушайте този глас на Любовта, оставете се да ви ръководи през всичкия ви Живот! Само тя е в сила да премахне неугасимото зло, което разрушава човешкия Живот. Не се поддавайте на тази съблазън, не се трудете да обърнете камъните в хляб, не искайте от Господа това, което е противно на Неговото естество, не Го изкушавайте в безразсъдности. Макар да ви дават целия свят, отхвърлете го, защото благото на Живота е само Господ. И когато Той пребъдва във вас, вие ще бъдете силни да струвате това, което е добро и угодно Нему. И Сам Господ ще ви пази от всяка напаст, от всяко лукаво помишление и ще ви даде Знание и Мъдрост чрез Духа си, за да побеждавате. Дерзайте, Аз победих света. На Мене е дадена всяка власт на Небето и Земята. Ще се изпълни не волята на света и волята на лукавите, но Моята воля и Волята на Отца Моего.

Горното слово се диктува полека и при започването му г-н Дънов повели: „Пишете!“ А след продиктуването му и след особена молитва г-н Дънов се обърна към всички с думите:

Всякой от вас, освен даденото Слово, ще прочете и 14-а глава от Евангелието от Йоана. И добави: Това Слово, което ви се даде сега, може да го прочетете само на вашите ближни по дух и разбиране, а никому другиму, защото, ако го четете другиму, може да си навлечете неприятности. На люде, които приличат на семето, паднало на камъните и пътя, не четете това Слово, а четете го на онези, които са като добрата земя, защото само там семето ще може да израсне.

Подир няколкоминутен отдих в 11,30 ч. заседанието се продължи. Обяви се от г-н Дънов, че от 5 ч. днес нататък по половин час за всекиго ще има бдение – размишление и молитва, което ще става в горницата. И като се смята, че това бдение ще бъде днес от 17 до 11 ч. вечерта, утре, 11-того, в 2 ч. след полунощ до 7 ч. заранта, и ще

продължи пак от 5 ч. подир обед до 7 ч. вечерта, когато прекъсва, за да се подкачи наново в 9 ч. вечерта до 11 ч. преди полунощ, след което бдението ще продължи отново на 12-того от 2 ч. след полунощ и ще следва същия ред, който е бил на 11-того, то излиза, че свършването на бдението ще стане на 12-того в 4,30 ч. заранта. Редът, по който ще ходим един подир други за бдение, е онзи, по който сме наредени на масата. А всякой, комуто е дошло ред да отива в горницата, ще предупреждава вътрешния с трикратно леко почукване на вратата и изговаряне думите: „Да бъде Името Господне благословено“.

Във време на бдение – добави г-н Дънов – всякой ще бъде свободен да се моли за каквото иска. Няма никакви правила, никакви закони, които да ви стесняват и ограничават, но ще знаете, че само което е най-важното и същественото в живота, това искайте и затова се молете. Ще питате Духа във вас и той ще ви научи.

Аз ще искам от вас никой нищо и никъде да не казва за това, което види и чуе в горницата, защото там се образуват такива вибрации, щото може да бъдете благословени, но възможно е да си навлечете точно обратното. „Господ е огън пояждащ“, затова който от вас се почувства недостоен да се представи в горницата, по-добре е да не отива там да си навлича отговорност.

И после друго: аз искам в това училище да бъдете свободни. Религиозен живот не значи само да сме религиозно настроени и да вярваме. Някои приятели, като бъдат религиозни, мислят, че са по-угодни, но това е едно заблуждение. Когато си готов да извършиш всичко в полза на другите, без да усещаш никакво притеснение, това е то Божественият път. Често хората в това отношение си турят известни правила, които ги спъват, а пък то правото е, че здравето и щастието зависят напълно от туй, да притежаваме благоволението на Бога и човеците. Хората често могат да ни развалят и повредят

здравето, обаче щастливи могат да ни направят само духовете. Но те са и [тези], които могат да ни осакатят. Бъдете, прочее, свободни и по сърце, и по ум.

Тази година ще ви се раздаде картината на Пентаграма, за да се занимаете с нея и проучите, защото у вас искаме да образуваме огнище, олтар за Господа. Господ се проявява в един народ само тогава, когато има огнище за Него. Когато Господ пребъдва в един народ, само тогава се той благославя. Та целта е нашите мисли и желания така да засегнат всички наши приятели, които са в зародиш, щото да могат да се ползват от тях. С нашите мисли трябва да окуражим мнозината, които са изтощени и обременени в борбата на живота, да помогнем на ближните си – към това се стремим и то е намерението ни. Не бива да се стесняваме и да се питаме защо ли ни викат от Господ, защото този въпрос е излишен пред обширния простор за работа.

Аз искам тия от вас, които имат някои важни въпроси, на които желаят да се отговори, да си ги формулират и напишат на книжки, които да ми предадат.

Тук вие съставлявате само един конус, така че на физическото поле ви трябва широка основа, докато в Духовния свят е потребна само една точка.

Подир изпяването на „ С нами Бог“[166] *и „ Ангел вопияше“ събранието се преустанови до довечера, когато в 8,25 ч. то наново се продължи. В това събрание присъства и баба Венета*[167] *от Търново, а така също и Иван Русев, който започва да присъства на събора. Г-н Дънов говори върху следното:*

---

[166] „С нами Бог“ – православно великденско песнопение.

[167] Баба Венета – най-вероятно става дума за Венета Деветакова, по баща Соларова, последователка на Учителя Беинса Дуно, от В. Търново, съпруга на търновския търговец Иван Деветаков.

Тази вечер ще ви говоря върху молитвата. Защо трябва да се молим? Павел казва на едно място: „В молитвата бивайте постоянни“[168], а Христос казва: „Бдете и молете се.“[169] Молитвата има трояк характер – тя се равнява на дишането. Човек трябва да се моли, та с това душата да диша и да възприема нещата. Молитвата е простор за душата, тя е съзерцанието на най-висшите чувства. С молитвата виждаме, че детето се моли. Тя е един зов и както дишането е потребно за тялото, така и молитвата е потребна за душата. Човек от въздух се нуждае много повече, отколкото от храна. Доказано е, че най-много двадесет и пет минути може човек да не приема въздух, и ако приравняваме въздуха с молитвата, която е храна на душата, виждаме от колко голяма важност е тя за нея. Първият признак, че човек е влязъл в Божествения път, то е молитвата. Затова винаги, когато и да дойде настроение за молитва у вас, никога не бива да отлагате, а влезте в тайната стая на вашето сърце, помолете се и тая молитва ще бъде приета. Отложите ли, възможно е вече Духът скоро да не дойде, за да ви настрои наново. Значи във всяко време ние можем да се молим. Между лошите хора трябва да се молим, за да искаме търпение. При това с молитвата човек образува една крепост, непристъпна за лошите желания, които, ако даже са нашествали душата, изхвърлят се навънка. Човек, който не се моли, за него са прекратени отношенията с Бога и като по тоя начин не се сношава вече с Него, злото настъпва.

Молитвата не бива да е едностранчива, само за облага, а понеже тя е един израз на душата, то с нея трябва да искаме това, което нашият Дух желае. Така, ако нямаме настроение за молитва, трябва само да съзерцаваме. Нашите души, когато се отправят към Бога с

---

[168] В молитвата бивайте постоянни – перифраза на Римляном 12:12: В надежда бивайте радостни, в скръб търпеливи, в молитва постоянни.
[169] Цитат на Матея 26:41, Марка 14:38 и Лука 21:36.

молитва, изпущат едно благоухание към него, също както цветето, което навреме се е разцъфтяло. Та човек, който не се моли, се лишава, и то сигурно, от мириса на Небето. А пък, за да се не лишим от този мирис, Господ ни изпраща страдания, които ни упътват към молби и моления. Прочее, с молитвата се гонят двояки направления: първо, човек да се стреми към Бога, и второ, да се обединят духовете.

Ние сме събрани тук да отправим такава вълна, щото да настъпи и дойде голямо сътресение за доброто на народа. Молитвата е един силен Божествен импулс, та затова се казва да се молим във всяко направление, защото тя има влияние върху всичките отрасли на живота. Най-после, вие всички можете да правите опит и вижте на колко молитви Господ отговаря. Само че когато се молите, никому, ама абсолютно никому не съобщавайте за какво се молите и какво очаквате, докато резултатите не се проявят и докато делото не се изпълни. Защото ако някому съобщите, твърде е възможно да си попречите и тогава вие сам ще сте виновният. Мюлер, за когото се разказва, че през живота си принесъл до един и половина милиона молитви, със силата на молитвата е прехранил две хиляди деца. Той от опит твърди, че колкото повече с детско настроение е принасял своята молитва, толкова по-скоро му се е отговаряло на нея. Тази е опитността и на Тайлера, който е събирал крупни суми за издръжката на маса мисионери в Божието дело. Той уподобява молитвата на трена, в който един може да се качи и вози много спокойно до местопристигането, а друг да го тика. После, молитвата има сила и при церенето на разните телесни недъзи и заболявания, с нея може да се лекуват болести.

По-нататък: всичките ни работи ще успяват, ако ги подкачаме с молитва. Който в молитвата е постоянен, ще види и се увери, че Господ е верен. Но в молитвата трябва да се постоянства дотогава,

докато изгубите вече разположението да се молите, което показва, че на молитвата ви, така или инак – положително или отрицателно, е отговорено. Но молитвата трябва да има и благодарствен характер за всички блага и благословения, които Господ ни дава. Виждате понякога, че молитвата ви не помага – молите се, а не получавате отговор; в такъв случай приличаме на човек, който иска да повдигне едно бреме, но като не може, понеже не е по силите му, повиква другиго на помощ и с него заедно успява да го повдигне. Някогаш такъв може да се нуждае от помощта и на един, двама, трима и повече човеци. Та следователно и ние при несполука в молитва ще искаме помощта на един, двама, трима и повече братя и сестри – според степента на нуждата, докато сполучим. Опитайте този начин и ще видите доколко можете да го приложите на практика.

Като свърши горното слово, съобщи ни се, че утре, 11– того, ще се говори: „Как трябва да се работи, начините за работа в света“. Ще ни се дадат някои упътвания за работа.

Изпяхме „Воскресение Твое, Христе Спасе“ и г-н Дънов ни каза, че Духът дава за всички ни мисълта в Псалом 19:5.[170] *Заседанието се преустанови в 9 ч. вечерта.*

[170] Мисълта в Псалом 19:5 – Което [Слънцето] излезува като младоженец из чертога си, радува се като юнак, за да тича в попрището.

11 август, четвъртък

В 9,30 ч. сутринта събранието се подкачи с „Добрата молитва“ и изпяването на „Воскресение Твое, Христе Спасе“, прочитането от г-н Дънов на Псалом 105, изпяването на песента „Да изправится молитва моя“.[171]

Г-н Дънов каза следното:

Тази сутрин ще ви говоря върху служенето. Смисълът на човешкия Живот е в служенето на Бога. Когато човек разбере смисъла на Живота, започва да служи на Бога и всичките противоречия между Бога и него изчезват. Причината на страданията са тия именно противоречия с Бога, защото всяка работа, която иска Господ от нас, Той иска тя да се върши както трябва. Затова и тези, които са избрани да слугуват, по-напред ги турят под тежки страдания. Но при все това, няма по– лесно нещо от това, да се служи на Господа. Ще кажете: „Защо на нас е тежко да служим?“ Защото няма по-лошо нещо от това, да накарат някой болен човек да служи. Най-почтеното място в Небето е служенето. Тук, на Земята, това нещо – служенето, службата другиму – се е извратило, но на Небето се гледа другояче. Виждаме, че когато духовете не могат да извършат всичките работи, с които са били натоварени, тогава Господ слиза и извършва тия работи. И Той е, който има най– голяма работа, защото носи всичките ни бремета и тежести. Ако искаме да бъдем като Него, трябва да имаме същите Негови радости при служенето.

Първото нещо, което ни е необходимо, за да бъдем слуги на Бога, е да оздравеем, защото без това не можем да бъдем слуги Негови. А как ще оздравеем? Като се освободим от греха. Наистина, писано е, че

[171] „Да изправится молитва моя“ – православно богослужебно песнопение.

в грях е заченат и роден човек, обаче това е така по отношение на тялото. А когато дойде Духът Божий, за да се зачене във вас, тогава този зародиш, грехът, изчезва. Затова е и казано, че „родeният от Духа грях не прави“[172]. Ето защо това изречение не може да се приложи еднакво навсякъде. Плодовете на старото дърво са кисели и мисията на Христа беше да донесе нов зародиш, щото соковете да се преобърнат в полза на човека. И когато се присади клончето, тогава то има онази потенциална сила, щото да преобърне всичките сокове в полза на човешкото повдигане.

Не е добро, наистина, да не знае човек защо слугува някому. Да се научим и да слугуваме е все едно, но не можем да се учим, ако не слугуваме – това е закон. Дотогава, докато човек не може да приложи една истина в Живота, той всякога ще я повтаря. Една истина може да научите за много години, а може да я научите и моментално.

За да можем да служим на Господ, трябва да имаме известна сила, която се складира в нашия ум и нашето сърце, а пък за да можем да привлечем тия сили, обезателно трябва да действаме с нашето сърце. И затова нашите чувства са, които ще повикат хората. Вторият начин, за да можем да хвърлим известна виделина в хората, е, че трябва да подготвим нашите умове за посвещение. Излиза, че има нужда от два вида работници. Ще гледате да нямате лошо разположение, когато предавате Истината у хората, защото това ваше разположение ще го предадете на хората мотамо. Затова трябва да се молите предварително, щото Господ да изпрати Духа Своего, за да подготви хората за Истината, която ще им се предаде чрез нас.

После, причината, поради която бият някого, когато слугува, то е неговата неопитност, но отсетне това ще му послужи за добро. И като

---

[172] Роденият от Духа грях не прави – перифраза на Първо Йоаново 3:9: Всякой, който е роден от Бога, грях не прави.

верен слуга той трябва да постоянства, а не да се замисля и връща назад от дадените му уроци. Как може да дойде Господ при вас? Духът Господен е толкова нежен, щото схваща у нас всичките ни вибрации, мисли и желания. И тази е причината, че когато не сме с добро разположение и дойде Господ, който страда вследствие нашето неразположение, страдаме и ние заедно с Него. И в този случай страданието се чувства даже в по-голям размер. Ето защо, когато дойде Господ, трябва да изчистим сърцата си от всичките лоши желания и тогава само Господ ще се всели у нас, ще проговори у нас. И в нас ще се яви Силата Господня, която не ще бъде друго, освен в наша услуга. И всичко това нещо е проста истина.

Никога не бива да се страхувате от греха и никога не се опитвайте да биете дявола – него само Господ може да бие. Ако речете вие да се биете сами с дявола, помнете, че горчиво ще се разкайвате и [че] захващате борба не по вашите сили. Борете се с него само когато Господ е с вас и във вас, и около вас, защото не така лесно се побеждава този Голиат. Виждаме, че и Давид отиде срещу Голиата, но в името на Христа, и със силата на Духа (ножа на Голиата) отряза главата му. Прочее, вие трябва да имате[173] прашката на Давида, която е вашият ум и вашето сърце, и камъкът в прашката, който е Христос. Ножът обаче не ви трябва – Давид не поиска нож, когато се срещна с Голиат, а чак като го уби, извади неговия нож и му отряза главата. Тази мисъл схващате ли я, можете ли да я приложите? Дайте правилен отговор, защото сега Господ ви говори. Знайте, че вие имате у себе си прашката, защото притежавате и ум, и сърце. А пък камъкът, който е Христос, вие ще го намерите, като се разходите из потока на реката.[174]

---

[173] Прочее, вие трябва да имате – в протокола на Д.Голов: Прочее, да имате...
[174] Става дума за герои и събития от Първа книга на Царете 17:40-58.

Имайте предвид, че Христос е винаги на физическото поле – Той е постоянно на Земята, Той е вътре в нас. Той е един от най-постоянните работници на света, който постоянно посещава хората, но Го не познават, защото е облечен с много прости дрехи и никога няма да се спре да разправя за Своята сила или за вашата мисия. Благородните дела, които вършат хората на Земята, показват, че Христос е между нас – тук, на Земята. Христос ще намерите само когато очистите вашите сърца и тогава чак, като вече имате прашката (ума и сърцето), ще имате и камъка (Христос) и ще можете да воювате.

Човек без изкушения и мъчнотии ще прилича на морските гъби, които стоят все на едно и също положение и съзнание.[175] Само страданията са ни докарали до това положение и съзнание, до което се намираме днес.[176] Досега Христос ви е само носил, и не само е носил вас, но е носил и носи всички други хора, които са около вас и които Той изчаква да съзнаят колко е безгранична Неговата Любов. И Той ще постоянства дотогава, докато не остане нито една душа в ръцете на лукавия.

Съмнението е един червей, от който много учени хора и богослови са разядени, покосени, духом отслабнали и пропаднали. Съмнението трябва да го отмахнете, защото то е в състояние да парализира не само вашата прашка, но и ще способства да изгубите и камъка в нея. Когато отмахнете съмнението, да знаете, че сте отмахнали един от най-лошите и опасни противници. Преди всичко вярата ви ще се усили, щом се премахне съмнението, без което вярата у хората постепенно израства и укрепва душата им. А зародишът на Вярата е у вас.

---

[175] И съзнание – изразът липсва в протокола на Д.Голов.
[176] До което се намираме днес – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

Вярвам, че миналата година вие сте имали много изпитания и сте си говорили: „Къде отиваме и какво ще стане с нас?“ На това има да ви кажа: свещта, която ви давам аз, вие я угасете, ако намерите друга по-добра, но докато не могат да ви дадат друга свещ, дръжте си тая и им кажете да се махнат отпред очите ви. Най– сетне, ние трябва да се учим от опитността на светските хора в това отношение: не пущай старото, докато не дойде новото. А ние в разсъжденията си изгасваме свещта, а после се предаваме на страдания, когато не би трябвало да бъде така. Често пъти аз срещам хора с добро желание, които искат да служат на Господа, обаче току ги видиш – дряхли и обезсърчени, след което настъпват страдания. Защо? Аз казвам: защото са изгубили свещта си, която трябвало да не изпущат, докато не намерят друга.

Друго – някои казват, че в Книгата Господня било казано: „Да сеем с време и без време.“ Тук трябва да сте внимателни – кога е това „с време и без време“? Седете си вкъщи и не сейте там и тогава, гдето и когато Господ не е орал. Та преди да отидем да работим негде, трябва да внимаваме Господ дали е предшествал пред нас и дали е орал.

Как мислите се е образувала материята? Малките животни са причинили напластяването, в което са израснали бурените, които впоследствие са се облагородили в сочните плодове, от които човечеството се толкоз продоволства и наслаждава. Така и тръните и бодилите в човешката душа Бог преобръща в Добро. И така, вие не бива да се спирате в себе си, че в миналото на живота вие сте били грешни. А от тия ваши грехове вие трябва да извлечете поука, като се ползвате в Живота, без ни най-малко да се повръщате назад. Дяволът може да се подчини само когато го държите гладен – не го

нахранвайте добре, а му давайте по малко хлебец, както старите българи са хранили мечките си с по малко брашънце.

Виждате от картината (сочи Пентаграма, **Фиг. 10**), че главата на дявола мистически е вътре в нас. А при подвига ще трябва да се започне с ножа, който представлява Силата, след който иде Чашата, която символизира страданията, и оттам – към Правдата. Като се завърши този кръг, слиза се вече в ъгъла на Добродетелта – чисто Божествения кръг, гдето става повдигането. Жезълът означава закона за Правдата, книгата е разумът, а светилникът представлява човека, който разсъждава. Но в Истината като влезете, ще ви срещне Христос; ще минете тогава през втората врата – Божественото око, Божествения Дух, който ще ви научи как да разбирате Божествените истини. Подир Мъдростта вие ще дойдете до Дървото на Живота и след като свършите, ще слезете към змиите, гдето е най-големият противник. Но за вас сега е потребен външният кръг, а за втория кръг не сте всички подготвени.

Трите инициала в картината са: В – ръководител, У – учител,[177] спасител, Ж – царстващ. А който иска да слугува на Бога, първото правило е написано в картината; то е: В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа. Но специално върху картината ние ще се спрем други път, а това, което се загатна върху нея, е мимоходом.

На въпроса, зададен от С. Драганов, г-н Дънов отговори:

Христос ще дойде, това е безспорно; и скоро ще дойде. Но като как ще дойде, това никой не знае. Възможно е да дойде още в този век.[178]

На въпроса от А. Бойнов г-н Дънов отговори:

---

[177] Учител – думата липсва в протокола на Д. Голов.
[178] Още в този век – в протокола на П. Гумнеров: още в този ден.

Под думата Второ пришествие не бива да се разбира свършекът на света, а то е второто идване на Христа. Най-после, и философски погледнато, не е право да се приема, че Второто пришествие означава свършека на света.

Фигура 10. Пентаграмът, даден през 1911 г., В. Търново.

И продължи:

Тази година ще се старaете да отстраните съмнението. Ние сме се събрали да опитаме Господа, но не е ли казано, че без вяра не може да се слугува на Господа? Тогава приложете на вашата вяра и градете върху нея това, което е вече направено от вас.

Събранието се преустанови до довечера в 9 ч. В 10 ч. вечерта събранието се продължи. Всички са по местата си около масата. По повелението на Духа чрез г-н Дънов всички се изредихме, та казахме по една добра мисъл в малко думи, след което г-н Дънов подзе:

Тази вечер ще ви говоря върху Пребъдването. Христос казва: „Ако думите Ми пребъдат във вас и вие пребъдете в Мене, каквото попросите, ще ви бъде.“[179] И после се казва още: ‚Аз ще явя Себе Си вам и както Аз пребъдвам в Отца, така и вие трябва да пребъдвате в Моята Любов.“[180] Пребъдването в Господа е необходимо за един християнин, също както е необходимо за житното зърно да пребъдва в земния пласт, та да може да чуе зова на Слънцето, да израсте и принесе плод. Човек би помислил, че зърното, като стои в земята, то вече е унищожено. Обаче напротив – чрез това именно пребъдване в земята, заедно със слънчевата светлина, житното зърно принася плод. Така трябва да се стараем да [се] изработваме, щото да живеем в два свята, защото както дървото живее едновременно в два свята, така и душата човешка живее на две места. От изпитите и страданията ние не бива да се обезсърчаваме, защото по същия закон ние трябва да седим на Земята, да работим, да се развиваме и да принасяме плод. Този именно е пътят, който ние трябва да следваме, а всякой друг път е фатален. Ако плодовете на една ябълка например искат да паднат преждевременно, господарят няма да ги приеме. В процеса на нашето развитие ние никога не можем да бързаме и това правило ако приложим, нашият живот ще стане по-светъл. Ние не можем да се избавим от хилядите въжета в света и един човек, който е оплетен така, не може да се закачи на Духовния свят, та затова всичките тия

---

[179] Ако думите Ми пребъдат във вас и вие пребъдете в Мене, каквото попросите, ще ви бъде – перифраза на Йоанна 15:7: Ако пребъдете в мене и думите ми пребъдат във вас, каквото ищете, ще просите и ще ви бъде.
[180] Компилация от Йоанна 17:26 и 15:10.

нишки трябва да се премахнат. Така, ако една душа иска с едно свое желание да влезе в Небето, тя ще страда.

Христос казва: „Думите Ми да пребъдат във вас." Често пъти хората много искат, а някои никак не искат, обаче както едните, така и другите са в погрешка, защото човек не може, па и не бива да убива своите желания. А всяко желание, за да принесе полза, трябва да се впрегне, защото едно желание може да ви подтикне към зло, а може да ви подтикне и към Добро. И когато Христос говори за самоотричане от себе си, то значи самоотричане от онези наклонности, които събарят душата. А да слугува човек на своята душа, значи да привлича и присвоява всички благородни качества, които я повдигат.

Мнозина са опитали като как да впрегнат духовете. Как впрягат земеделците воловете? Изпърво добитъкът се малко поколебава, подскача, докато най– после започне да кротува. Така е с духовете. Дойде ли един дух при вас, впрегнете го. Започне ли да ви изкушава с известно свое желание, тогава такъв един дух изпитайте добре с ума и със сърцето си. Станете в дадения момент съдебен следовател, вижте що иска, какви ще са последствията, ако го удовлетворите. И като се убедите, че желанието не е износно за душата, в такъв случай повдигнете се нагоре, също както балоните отскачат във височините, щом изхвърлят от багажа си и олекнат. При такова изкушение хвърлете и вие от вашия багаж и олекнете. Питайте духа защо идва и какво именно мисли да върши. Въобще дръжте това правило, че ако искаме да следваме Господа, ние никога не трябва да пожелаваме неща, които спират нашия напредък. Представете си човек, който има постоянно работа с махалото на една машина, която разлива вода, за да не нахлува вкъщи; ако този човек спре например, няма ли да тури в опасност жителите на къщата? Същото нещо може да се каже и за

вас, ако не изпълните навреме и постоянно своята длъжност. Ние имаме задължения към всичките духове и към нашите ближни. Ако имате известна нечиста мисъл, постарайте се да я премахнете. Няма нужда да питате как и защо – на това само Бог ще може да отговори, защото е вечен и безкраен. А ние нека изпълним, което можем – да премахваме из нас лошите мисли.

Аз желая през годината да схванете добре и разберете що е Вяра, Надежда и Любов – какво нещо са те и да можете да ги развиете. Вярата е първата стъпка[181] в съзнателния Живот. И Вярата, и Надеждата, и Любовта са у вас. За да пребъдва човек, трябва да има равновесие, при което в пълнота ще дойде и Вярата. Постарайте се през тази година да усилите Вярата.

Ако Господ ни дава някои страдания в живота, знайте, че всички те, малки и големи, са математически определени и че това не е фаталност. Фаталността настава само ако не вървим по Божествения закон. Най– първото нещо в Живота е послушанието. Затова когато чуеш Господа, винаги тръгни, без да се съобразяваш с другия глас в теб, който ти внушава може би: „Стой, стой!“ Всички вие трябва да слушате и с осторожно внимание да слушате, защото няма случай в Живота, гдето за една лоша постъпка Господ най-малко поне три пъти да не ни предупреди. Той предупреждава всекиго три пъти за лошата му постъпка. И който се съобрази с това предупреждение, работите му тръгват на по-добре и се оправят.

Да, аз искам тук, на физическото поле, да бодърствате. И аз много добре зная защо сега, в този момент, вие спите. Спите, защото искате да се оправдаете, но за вас е по-добре да бъдете будни.

И действително, за забелязване е, че почти всички дремехме и с усилено напрежение слушахме важните истини, които се даваха тази

[181] Първата стъпка – в протокола на П. Гумнеров: първото стъпало.

вечер. Причината за това се обяснява, едно, от непоносимата топлина и задуха тази нощ, и друго, че мнозина от нас не бяха спали през миналата нощ, когато им беше ред да участват в учреденото бдение. Но най-вярната причина изглежда да е не физическа, а психическа.

Прочее, размислете и вижте дали всинца вие пребъдвате в Господа, с когото аз искам да ви свържа чрез това Пребъдване. Отивайте при Него тъкмо такива, каквито всъщност сте си – нито се увеличавайте, нито пък се намалявайте. А през годината гледайте да развивате Вярата без никакво съмнение. Вяра без съмнение, то е абсолютното право в Бога.

Заседанието се свърши в 11 ч. през нощта.

12 август, петък

В 9 ч. сутринта двама по двама влязохме в заседателната зала и се наредихме по местата си. Почнахме да изчитаме всички заедно, дума по дума, „Добрата молитва“ и „Отче наш“.

Г-н Дънов съобщи:

Редът, по който ще прекарате цялата следваща година, е този: дванадесетте главни заповядани за пост петъци ще си изберете сами, като си определите който и да е от петъците в месеца, без да съобщавате никому за това. Даже мъж и жена няма да се споразумяват кой петък да си определят, а двамата са свободни един от друг. Тези от вас, които могат, да постят по четиридесет часа, а които не могат, да постят по двадесет и четири часа.

Първия петък ще употребите за прославянето Името Божие на Земята; втория – за осъществяването на Духа Святаго в сърцата на хората, т.е. на верующите; третия – за идването на Христовото царство на Земята; четвъртия – за очистването на човешкото сърце; петия – за просвещението на човешкия ум; шестия – за възкресението на човешката душа; седмия – за въздигането на човешкия Дух; осмия – за българския народ; деветия – за славянството; десетия – за човечеството; единадесетия – за здравето и дълголетието[182] на верующите; а дванадесетия ще употребите в съзерцание на Божествената Любов. Петъците ще започнете да пазите още от настоящия месец август.

Ако на някого се направи препятствие да не може да пости някой петък, то ще отложи за друг петък в следующия месец, през който месец ще вземе два петъка. Никому няма да съобщавате кога ще

---

[182] Дълголетието – в протокола на П. Гумнеров: благоденствието.

постите или кога постите, или сте постили – ще мълчите. И когато постите, да прекарвате в абсолютен мир и спокойствие, без да се раздразнявате. Постенето си ще подкачате, откогато искате, от който час желаете – имате свободата на Духа, който ще присъства с вас и ще ви ръководи. И после, знайте, че сте свободни, щото някои петъци може да постите по двадесет и четири часа, а някои – по четиридесет часа. Само че си отбележете в такъв случай колко петъка сте постили по двадесет и четири часа и колко – по четиридесет часа. Спестените от не-яденето в дванадесетте петъка пари ще ги отделяте и давате на някои бедни деца, без баща и без майка, сираци. Защото вие постите, но тия пари, които щяхте да похарчите, ако ядяхте, не бива да остават у вас, а ги раздавайте на нуждаещите се хора. Освен на бедни, без баща и без майка кръгли сираци, тия пари могат да се дават и на жени, бедни, с деца без баща и труден поминък. По такива места тия пари ще се раздават веднага подир прекарания в пост петък, като се внимава раздаването им да не стане по-късно от следващия заповядан петък. До следващия, определен за пост, петък парите ще трябва вече да са раздадени.

Освен тия дванадесет петъка в годината има още четиридесет, нали? В тия четиридесет петъка вие сами ще си избирате предмета, върху който да размишлявате и по който да се молите – това ще направите според диктовката на Духа у вас. И идущата година ще се направи сравнение, та да се види кой за какво се е молил.

За дванадесетте петъка ще правите вашите размишления и молитви винаги сутрин от 2 до 6 ч., а за другите четиридесет петъка през годината вие ще си изберете часове,през които да се молите и размишлявате. Четивото за дванадесетте петъка и другите четиридесет петъка вие сами ще си го избирате според разположението на Духа, отгдето желаете на Книгата Господня. Само

че това, което изберете за прочит и го прочетете, тоже ще го отбелязвате. А на тези приятели, които поискат от вас упътвания, ще кажете да държат втория петък от месеца, като постят – които могат, тридесет и шест часа, а които не могат – двадесет и четири часа. За четиво им дайте цялата книга на Битие и което не стига, вземете от Изход – двете глави. Те са свободни през всичките петъци да се молят и размишляват върху каквото вече пожелаят, без да ги ограничавате. На един човек може да се посочи пътят и ако не може да го използва, тогава трябва да му се помага.

Тази година гледайте да се даде свобода на Духа да работи, защото иначе оставяме ли на нас, има препятствие. Трябва да оставим свобода на Духа. В България има течение, което действа да разедини. Това течение идва от София и там донякъде то е сполучило с всяването на раздор. Има даже хора, които служат на Черната ложа, и то служат съзнателно. Тия хора не бива да ги знаете – лошите хора са „ мерзост на запустението“, и с тях даже да се не срещате. Те следят със своите мисли и правят пакости, но Господ ще ги съди, като ги употреби, искат-не искат, да извършат Неговата воля, по който и да е начин. Преди да се започне събранието ни, аз срещнах едного от тях тук, в Търново, но вас Господ ще ви пази и защитава през годината и винаги от тия хора. Ами че всичките ви страдания откъде идат? Но аз искам Господ да ги направи тор на земята. Човек, който е злоупотребил с всички блага, които Господ му е дал, той аслъ трябва да стане тор. Христос ги нарича такива псета и свине; и тези хора са извор на злото. Често ние мислим, че един грешник може да се обърне – да, но грешникът, който има душа. Обаче ако няма душа, то как ще го обърнеш? Бог трябва първо да го прекара през Божествения огън. Има една индийска поговорка, според която дяволът, след като и хиляди години го държали в огъня, пак постоянствал да казва, че е

равен Богу; но като го подържали и гладен, тогава вече капитулирал, подчинил се.

На тази борба, която се води в света, вие ще бъдете само зрители, защото Господ е, който ще воюва. Вие много пъти искате да станете явни, но за да стане човек явен, трябва да има сила. Когато започваме една война, разумното е да направим добре сметките си и да видим дали можем да устоим във войната. Виждаме, че Христос каза на учениците си да стоят в Йерусалим, докато стане слизането на Духа Святаго, който, като дойде, те вече бяха силни за поход в света. Така е и с вас.

Пазете се от лошата деятелност – да няма корист в това, което вършите. Защото ако поливате едно дърво, което Господ не е посадил, Той ще го изкорени, но ако поливате дърво, което Господ е посадил, тогава ще се ползвате.

Сега нека ви кажа още как ще се подвизавате в другите триста и четиринадесет дни през годината. Всякой ден ще се постараете да направите едно добро дело, безразлично колко малко може да е то, както и да проектирате една добра мисъл в пространството към някого. За добрата мисъл най-напред ще се обърнете към Духа и каквато мисъл ви внуши, тя е желанието на Духа, и затова гледайте да го изпълните мотамо, без никакви философствания и размишления от ваша страна. Само тогава ще имате Неговото лично ръководство.

От препирания, каквито и да са те, отбягвайте. На такива ще кажете: „Ние нямаме обичай да се препираме, не сме разположени за препиране.“ Но, разбира се, гдето е необходимо, особено за Истината, ще влезете в прение, обаче за малки работи прението трябва да се избягва. Когато някой ви пита, било сериозно или не, какво правят духовете, на такива кажете: „Правят стълби.“ А ако питат какво казват духовете, отговаряйте: „Духовете казват, че които следват Господа, ще

им е добре, а които не следват, ще гладуват.“ Но Господ ще ви научи в такива времена какво да правите и кога какво да кажете. Пазете се, да бъдете чисти и безкористни във всичките ви дела и начинания.

Веригата може да проектира много добри мисли за този народ и много може да стори за него. Тази година почнахме да прилагаме нещата и вие сами ще се убедите в реалността на тия закони. Вие искате в себе си да видите един дух, но той е само една черупка, а Бог иска да ви отвори очите, та да видите Духовния свят. Вярвайте и ще ви бъде – ще ви бъде според вярата. Човек, докато не ослепее, не може да прогледне. Откак се е сформирала Веригата в България, българите, респективно България[183] зло не е видяла. Виждате, това лято последваха пет милиона загуби, а двадесет милиона други дойдоха. Заради нас, които живеем добре във и между този народ, Господ го държи и поддържа. И като е щастлив народът, щастливи сме и ние. Ние сме на Земята като гаранти на българите, за да благослови Господ домовете им и чадата им, и добитъците им, и житото им, и всичко. И народът, като се благослови, благославяме се и ние. А пък че някои онеправдават този народ, за това Господ ще се погрижи.

Господ сега ще бъде между вас – опитайте Го и ще видите, че е благ. И според степента на вашето развитие вие ще срещнете и проявлението на Духа Господен. Вие търсите къде е Христос. Но аз Го виждам във всички вас, защото никой друг не ви е довел тук, освен Господ. Ами че кой ви е свързал с мен? Министри в света не мога да ви направя. А защо тогава сте тук? Защото Господ ви е събрал и затова Той, Господ, който ви е събрал, ще ви благослови. Вие дължите Нему тази Светлина и тази Благодат. Той в дългото минало ви е крепил и подкрепвал, грижил се е за вашите родители, за самите вас

---

[183] Българите, респективно България – в протокола на Д. Голов: българите имат респект, България…

и вашите деца и винаги е работил над вас, докато ви доведе в това състояние.

И така, Христос е в България, между вас и с вас. Той е, който повдига българския народ. Един ден ще Го видите – Той ще ви се открие така, както се е открил на своите ученици след възкресението Си. Любовта е обща за всичките, а милосърдието – специална добродетел, която можеш да покажеш в особени случаи.

Заседанието се отложи до довечера, в 9 ч.

В 9 ч. вечерта събранието продължи. Всички сме на местата си, с изключение на Иван Русев, който с позволение отсъства. Но неговото място се запълня от търновските свещеници Щилиян Кръстев и Тулешков[184]*, които също с позволение присъстват само на това събрание. Подир молитвата и изпяването на „Да изправится молитва моя“*[185] *г-н Дънов каза:*

Тази вечер ще ви говоря върху трите велики стъпки в Живота. Първата стъпка на човешката душа е започнала с нейното отделяне от Бога, когато тя е изгубила своята първа чистота. Първата стъпка е слизане от Бог към човека или от центъра към периферията. Това е един вечен закон, през който всякоя душа трябва да премине. И всяка душа, която иска да развие своята индивидуалност, трябва да се отдалечи[186] от Бога. А с това нейно отделяне необходимо е било да се създаде първият зародиш – Вярата в този принцип, че като се отделя от Бога, тя ще придобие нова опитност, чрез която да разкрие Божествената Мъдрост пред себе си. Вярата е едно самосъзнание на

---

[184] Щилиян Кръстев и Петър Тулешков – търновски православни свещеници, проявявали интерес към учението на Учителя Беинса Дуно. Запазено е писмо на Учителя до тях от 1915 г. (виж Всемировият Учител Беинса Дуно и Велико Търново, т. 2, ИК Алфиола, Варна, 1996).

[185] „Да изправится молитва моя“ – православно литургично песнопение.

[186] Да се отдалечи – в протокола на П. Гумнеров: да се отдели.

душата, че излиза като един лъч от Божеството и че е невъзможно да изгуби пътя си.

Втората стъпка, Надеждата, се е развила на Земята, когато душата се е облякла във физическото тяло. Последното е един образ на първоначалното тяло, което душата е имала в своята първоначална чистота, когато тя е била в Небето и когато е била една одухотворена материя, която никога не умира. Жизненото тяло е съставено от органическа материя и е сходно с растителното царство, а тялото на плътта е тялото на животните – борбата е между тези две тела. В трите тия тела – във физическото, Жизненото и в Тялото на плътта – се е развила Надеждата, която очаква нещата днес или утре. Ние с тия тела развиваме онзи принцип, без който не можем да съществуваме. Душата най-сетне ще се върне с Тялото на Любовта.

Всички знаете какво нещо е Любов, но що е Любов не може да се определи. Тя е едно качество, което е основа на здраве, щастие и блаженство. Във физическия свят Любовта се показва като разум, в Духовния – като Правда, а в Божествения свят се показва като Истина. Хората, които никога не се решават да страдат, никога няма да влязат в Царството Божие. Страданието, това е копане на душата, също както една земя, ако не се копае, няма да роди нищо. И онези, които не искат да страдат, няма в нищо да прогресират. Ако някой от вас не иска да страда, то защо е дошъл на Земята – по-добре да си седеше в Небето. Той е дошъл тук, на Земята, да се повдига, а пък ще се повдига само чрез страдания, също както страда и Господ. А че страда Господ, явства от това, че ние Го наричаме дълготърпелив.

И така, първата стъпка е слизане, втората е, която сега минавате, а третата е Любовта. Тия три стъпки съответстват в Християнството на

седем стъпки: първата е пътят към Обръщането, което значи да изменим посоката на своето движение.[187]

Втората стъпка, на която приличат горните три велики стъпки в Живота, е Покаянието или преглеждането на стари сметки, т.е. да си признае човек, че е поел известно задължение, което трябва да изпълни.

Третата стъпка, то е Спасението, т.е. придобиване здраве на душата.

Четвъртата стъпка е Възраждането.

Петата стъпка е [Новораждането] – да се новороди човек от Дух и вода. Всички, които се родиха в Христа, те вече не грешат, защото един човек, който има вече новия зародиш, тъканите в него са изменени. Но може у вас да се роди мисъл вие от кои сте, обаче това да ви не плаши, защото, щом у някого има стремеж, това показва, че той върви напред.

Шестата стъпка, това е Посвещението; в тази сфера на състояние се намират т.нар. *haliness people*,[188] хора кротки и смирени, разпръснати из американските църкви, за които може да се каже, че те са тяхното украшение в духовно отношение.

Седмата стъпка, това е вече Възкресението.

Като премине човек тия седем стъпки, той вече е готов за Небето. Тези седем стъпки се делят на четиридесет и девет други стъпки, т.е. всяка една се разделя на седем стъпки (7 по 7 = 49 стъпки), по които трябва да се изкачите, за да възлезете при Бога. Виждате, че числото 49 е съставено от числата 4 и 9, които, събрани заедно, дават числото 13, което показва цялото развитие на човечеството. Но за тия четиридесет и девет стъпки трябват милиарди години, за да се

[187] На своето движение – изразът липсва в протокола на Д. Голов.
[188] Holiness people (англ.) – хора на светостта.

пропътуват. В четири от горните седем стъпки на Християнството човек еволюира, страда, а в другите три се възражда, т.е. в четирите човек страда, а в трите си почива.

Има и други стъпки, за четирите полета например: те са двадесет и осем стъпки – за всяко поле по седем. Те също излизат от Бога, но се изискват милиарди години, докато се стигне до Него.

Да, да, нужен е добър живот, добри човеци, защото с добрия живот и с добрите мисли ние градим своето Духовно тяло. И затова колкото повече добри мисли имате, толкова по-скоро и по-добре градите своето Духовно тяло. Така в триста и шестдесет дни, ако проектирате по една добра мисъл, ще имате триста и шестдесет добри мисли в годината. И тези мисли, като се съединят с другите мисли, те оживяват и добиват динамическа сила за човешката еволюция. А щом изпращаме лоши мисли, ще дойде лош дух и ще се въплъти в тях. Та, за да имаме съобщение с добрите духове, непременно трябва да бъдем чисти, а за тази чистота Господ постоянно праща Своята сила и помощ, ако ние постоянно и да се каляме. Но ако се решим да не грешим, то Господ ще очисти старите ни грехове. После, ако живеем добре, то добрите наши дела ще ни съпътстват до хиляда поколения, докато лошите мисли следват само до четвърто поколение. А от туй излиза, че Доброто върви хиляда поколения, а лошото – в четири поколения. Значи само четири добри мисли и желания са равносилни на хиляда лоши – виждате колко Господ е отстъпчив.

Никога не съжалявайте, че слизате на Земята – напротив, благодарни бивайте, че сте дошли. Ако искате да развивате вашата Вяра, то всяка сутрин, когато станете, бъдете благодарни на Бога, че ви е пратил Господ тук. Не бива да се сърдите, че сте дошли в лош свят – напротив, светът е много добър. Ако някой почне да говори лошо за теб, приближи се и ще видиш, че той ще млъкне. После, бил

си богат, взели ти парите – обърни се към Бога и ще видиш, че положението ти пак ще се оправи. Това, което виждаме, не е нещо реално, защото след години всичко това може да се измени; защото това, което в детинството си виждаме, като пораснем, казваме си, че е глупаво. Кое е тогава реалното и умното, коя е мярката, с която трябва да мерим действителността? Новият човек в нас, който е самото Божество в нас, има нужда от хранене.

Сега в този свят раждат само жените, а когато човешката еволюция пойде по-добре и настане нормалност в развитието на човешката душа, ще раждат и мъжете, и жените.

Днес аз направих един опит: повиках да присъстват на нашето събрание двама свещеници от Православната църква и всички видяхме тази вечер каква буря се образува в пространството, а това показва колко прах и каква буря ще се образува, ако духовенството се реши да тръгне из пътя Господен. Но едно нещо трябва да ни радва, а то е, че бурята тази вечер идеше от запад и отиваше към изток – значи и духовенството при своето повдигане ще отива към Правдата.

Заседанието се закри към 11 ч. през нощта.

Днес времето беше ясно и тихо. Обаче от 2-4 ч. подир обед западният небосклон започна да се затъмнява, първом с рехави облаци, които постоянно почерняваха, докато се появи западният ветрец, който като че ли идеше да поразхлади задушливата атмосфера. Но към 6 ч. всичко това се разрази в стихия, а после имахме вече такъв вихър, хала, щото дърветата се свеждаха почти до земята и цялата околност се напълни с прах и листа. След това настана дъжд, придружен с гръмотевици.

13 август, събота

В 9 ч. сутринта всички се настанихме по местата си. След като се молихме и изпяхме „Свят, свят, свят Господ Саваот“, г-н Дънов започна:

Сега ще ви говоря върху думите: „Истината ще ви направи свободни.[189] „Целта на човешкия живот не е само развитието на душата, но и придобиването на Свободата, която е изгубила; следователно Свободата е цел. Ако има нещо, от което сега пъшкате, то е робството, което ражда тъмнината. Сега всички говорят за Свобода, всички се старают да я придобият, даже някои искат придобиването и чрез острото на ножа. При все това обаче всички още не са я придобили, а Христос велегласно казва: „Истината ще ви направи свободни.“ Свободата е едно качество на душата, което тя търси. Тя е една първоначална сила, от която душата се е развързала, и изгубила нишката. И вследствие на тази загуба тя е потънала в материалния свят, което е синоним на страдание и изпитание.

И така, за да бъде човек силен, той трябва преди всичко да бъде свободен. Сега, дали Свободата произтича от Силата, или Силата от Свободата? Силата произтича от Свободата и Силата е само едно средство за придобиване на Свободата.

Що е Свобода? За да бъде човек свободен, то значи да не прави никакъв грях; да бъде човек свободен, то значи да не допуска в себе си никаква лоша мисъл; да бъде човек свободен, значи да не създава никакви лоши чувства в своята душа; да бъде човек свободен, значи да не допуща в душата си съмнение; да бъде човек свободен, значи да има абсолютна Любов към Бога, който го е родил. Това са атрибутите

[189] Истината ще ви направи свободни – цитат на Йоанна 8:32.

на Свободата и само по тоя начин може да се задържи у нас и да създаде тази мощна Сила, която ние сега търсим. В този път на придобиване на Свободата Истината е посредница – тя е ръководител, който може да изведе душата към мястото на Свободата, която е извор, от който тя, душата, всякога трябва да се ползва.

Истината е метод в Божествената икономия, чрез който се изправят всичките грешки на миналото. Тя е сила – Истината е сила, която може да разедини злото от Доброто и да развърже връзките, с които човек е стегнат. Истината е, която може да даде на човека Знание, Мъдрост и да свърже човека с Божествената Любов. И когато вие схванете Истината, тя ще даде на душата онази вътрешна Пълнота, от която сега имате нужда. Само Истината е, която внася в душата Мир и спокойствие; когато човек знае причините, от които известни последствия са произлезли, той не се безпокои, защото всичко може да се провери. Поставете например едно дете в тъмнина – то ще почне да се страхува, защото няма как да види обстановката на нещата около него. И адът не е нищо друго, освен липса на Истина – гдето няма Истината, там е ад, вечното безпокойство, вечната тъмнина. Защото само Истината е единствената сила, която въздига, усъвършенства и развива човешките души. По този начин думите Христови стават ясни, когато казва: „Аз съм пътят към Истината в този живот.“[190] Истината е център и Той казва: „Аз Съм пътят към тази Истина, която може да направи вас свободни. Аз Съм тази Истина. Аз я призовавам на света и живея в нея.“ Значи Истината е врата за влизане и излизане от материалния свят в Духовния и от Духовния – в материалния. През нея влизат и излизат.

[190] Аз съм пътят към Истината в този живот – перифраза на Йоанна 14:6: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не отива при Отца, тъкмо чрез мене.

На мнозина от вас тия думи не са живи, но тия думи ще оживеят, когато призовете Истината на помощ и тя започне да действа във вашия ум. И ако искате да знаете дали Истината е във вас, питайте себе си дали сте мирни и дали не се колебаете – това е мерилото. Истината не е нещо, което се натрапва, а моментално се появява и изчезва. И при най-малкото неразположение тя се оттегля, а когато дойде, ние се усещаме спокойни и обстановката на нашата работа става по-ясна, и не се плашим от бъдещето. Вие питате какво ще бъде вашето бъдеще, но на този въпрос само Истината може да ви отговори. Призовете Истината и тя ще ви каже какво ще бъде вашето бъдеще. Ами че вие сте написана книга и като прочетете това, което е написано у вас, ще си напомните вашето минало и вашето бъдеще. Прочее, ако искате да знаете какво е било миналото ви и какво ще бъде бъдещето, призовете Истината и тя ще ви обясни. Коя църква е по-добра, кой народ е по-добър, кой човек е по-добър – призовете Истината и тя ще ви каже.

Скърбите ли – призовете Истината и скръбта ще изчезне. Истината е нещо живо, тя е Бог, който твори и създава и иска Доброто на всички свои създания. Когато у вас се зароди страдание, Любовта може да ви утешава, но само Истината може да ви направи свободни, да ви приведе при Бога, като оправи вашето бъдеще. Истината, това е Любовта, която се проявява в Духовния свят; Истината, това е Бог, който се проявява между духовете – това не е много трудно да се разбере. Няма по-лесно нещо на света от това, да призовеш Истината и това е толкоз лесно, щото даже малките деца го знаят. И така, ако искате да разрешите въпроса кои са причините за вашето страдание, то призовете Истината, която ще ви разправи подробно и обстоятелствено, ще ви упъти и опази от бъдещи грешки.

В света има два вида хора: едните са способни да знаят Истината, а другите – не. Виждаме, че когато водните капки падат върху канарите, те отскачат, но когато падат върху рохка земя, те попиват. Така е с Истината: когато отива у хора, които я не възприемат, тя образува светлина около тях, но вътре е тъмно; а пък за тези, които я възприемат, е светло навсякъде.

Истината трябва да я пуснем в Живота ни и един човек, който слугува на Бога, трябва да пусне Истината в себе си, да постави себе си на съд и да се не щади. Но когато в душата ни остане един малък грях, нам ще е мъчно също, както в окото влиза един прах, който възпроизвежда цяла тревога в организма. Когато не възприемате Истината всецяло, няма да ви върви нито духовно, нито материално. Виждате, аз свързвам и материалното благословение с възприемането на Истината.

После, друго важно нещо трябва да знаете, а то е, че краят на работата е важен, а не началото. Може да подкачите зле, но ако свършите добре, само тогава работата ви се приема. По-добре е да се върнем към Бога като слуги послушни, като чада послушни, които са готови да искат от Бога да им прегледа сметките. Да се стремим всякой ден, като се уединим и търсим Господа. Ако така действате, аз мога да ви съдействам.

Мнозина искат да им съдействам, но те не са съгласни с мен, не действат в съгласие с мен и тогава как ще им помагам? Затова най-първо, аз искам между Веригата да дойде Истината, да има не само привидно, външно съгласие, а да настане между членовете и същинско съгласие. Ние сега сме съгласни, защото Господ е помислил за ядене и други нужди тук на събора, но щом се разотидем, всякой се скрие в своята черупка. А ние трябва да имаме Вяра, защото светът черпи от нас. Плашим се от много работи, когато

трябва да имаме Истината заедно с един свят, който да ни служи като опорна точка в Живота. Не да имаме страх, защото страхът е за грешните хора, докато добрият човек трябва да бъде благоразумен. Затова сега вложете мисълта, че можете да направите много нещо. Вие казвате, че само ако сте царе и разполагате с войска и прочее, ще може да направите много нещо, но като имаме около си царе, защо не виждаме да го правят? Даже ако сте министри, ще измените направлението си и ще гледате да бръкнете в някой джоб, а като царе ще наложите данък.

Да, има нещо у нас, което ни липсва, а то е, че нямаме сол, а то трябва да я имаме. Съвременните хора са обезсолени, защото те са изгубили Истината у себе си. А знаем, че които се обезсоляват, изхвърлят се навън, за да се тъпчат. Сега, Истината е киселината, която трябва да реагира в човека, за да причини осоляването. Щом ние изгубим Истината и останем без Бога, такива по Божие повеление се изнасят навън, за да се не засмърдяват. Следователно причината за падането на човешката душа е, защото е изгубила Истината в Небето. Затова мисията на Христа е да осоли хората. А пък човек, който не се нагорещи отдолу и не влезе огън под него, не може да се осоли. Страданията в Живота са едно кипене, в което се извършва реакцията, която причинява осоляването на човешкия Дух. Прочее, сега трябва да ви поосолим. „Но – казват някои от вас – нека се поспрат малко страданията!“ Не, една реакция трябва да стане, и то да стане напълно, цялата, само до половина няма полза. И ето сега Христос ви пита: „Мога ли да ви осоля, ако вие вярвате в Мене?“ (Всички отговарят: Може.) Тогава вярвайте за това и Той ще ви осоли. Ако искаш да уплашиш един дявол, тури сол. Но Христос ето пак ви пита: „Мога ли да ви бъда помощник, мога ли да ви изведа в

безопасност, ще се доверите ли на това Мое ръководство с цялото си сърце?“

(Всички отговарят: Може, може, доверяваме се.)

Христос казва: „Ще ви опитам.“

Десетият човек от вас да избере едно число.

(Н. Ватев, който на масата бе десетият човек, избра числото 793.)

Много твърдо число избрахте. Нека дванадесетият човек избере.

(И. Русев избра числото 705.)[191]

Христос ви пита: „Знаете ли защо Аз дойдох на света?“, и отговаря: „Аз дойдох да ви осоля и да няма нужда да ви изваждат.“ Прилагайте Истината в живота си и викайте винаги Христос да ви осолява, защото, ако не е Христос с нас и не пребъдва постоянно в нас, има опасност постоянно да се обезсоляваме. Ние можем и имаме всичката възможност на всяка минута да се осоляваме дотогава, докато осоляването придобие онази норма, при която външните условия ще съдействат да се задържи осоляването. Вие имате нужда постоянно да ви осолява Христос – Той много пъти ви е осолявал. Има нужда постоянно да Го призоваваме, за да ни осолява, защото има опасност всякога да се обезсолим.

През тази година вие ще трябва да палите – да бъдете като един въглен, с който постоянно да палите другите, да може огънят да се задържи у вас като въглен. А думата запалите остава за вас една загадка, която вие трябва да си разгадаете.

Виждате, че тази година Христос ви даде един много добър план за работа. Той ще ви научи как да работите. Не се безпокойте, защото Господ ще работи във вас и когато е Той с вас, не бойте се. Не мислете, че само сега е Той с вас, а като излезете оттук, не ще бъде с

[191] Числото 705 – в протокола на П. Гумнеров: числото 785.

вас. Не, напротив – Той ще бъде постоянно с вас, ще ви ръководи и съдейства.

През годината и вие наистина ще се потите, но и тези, които са около вас, и те ще се потят – вчерашната хала е знак за това. От това ще познаете, че през годината България ще има някакви изпитания, ще премине през нея буря, но няма да ви се каже сега каква именно ще е тя и в какво ще се състои тая буря. Защото винаги, когато съм казвал, последствията са били нежелателни. При все че не ви се казва това, казвам ви: въоръжете се и готови бъдете на своите позиции. Сформирайте всякой от вас по една мисъл върху вчерашната буря и през годината, като стане, ще проверите дали сте били близо до Истината. Главно гледайте вътрешно да укрепнете и да имате Мир, спокойствие, силна Вяра, силна Любов, да е Истината във вас. Тогава с духовете лесно се говори, няма по-лесно от това. Радостта, омразата, страхът докарват все един и същ резултат. Не бива да се страхувате, защото колкото повече се страхувате от едно нещо, това именно ще ви и дойде.

На зададени въпроси г-н Дънов отговори:

Сатана (лукавият) работи в ума, а дяволът работи в сърцето. Христос работи в ума ни, а духовете, които дохождат, изпратени от Него, работят в сърцето. Мисълта е форма, а желанието е съдържание. Когато в някое искане, отправено към Бога, вземат участие умът и сърцето заедно, тогава на такава молитва се непременно отговаря. А ако на някоя молитва не се отговори, то е, защото е била само с ума или само със сърцето произнесена. Еволюцията е правилна и успешна само когато сърцето и умът са съгласни и когато душата и Духът са тоже съгласни. Настроение и съсредоточение с ума и сърцето в молитвата – това е, което се изисква от всинца ви. През тази година гледайте да снемете излишния товар, що тежи върху вас, и в моменти

на съмнение, материални утеснения и прочее почнете да размишлявате и кажете: „Ако Господ е искал тоя товар да го нося, ще го нося и износя; ако ли не, тогава нека се отмахне товарът.“

В 9 ч. вечерта събранието се продължи. Изпяхме „Свят, свят, свят Господ Саваот“ и „Яко с нами Бог“[192] *и се молихме за всички братя и сестри, които имат нужда от нас.*

Г-н Дънов съобщи:

Понеже утре ще имаме нашата вечеря, аз искам да разгледате у вас всички неща по сърце и по ум и ако намерите затаени прегрешения, изпъдете ги навънка. С това искам да кажа, че когато Господ хлопа, оглушки да не си правите, а отворете да влезе във вас и да очисти сърцето ви. Защото само с чисто сърце имате Мир и Истината всякога ще се отразява във вас. Пък не е ли казано: „Сине Мой, дай на Мене сърцето си“[193]? И затова трябва да дадете сърцето си на Бога, защото всичкото богатство в Него е складирано. Пък и когато и да е, сърцето трябва да се очисти.

Утре, най-късно в 4,30 ч. заранта, всички трябва да бъдете тук. Всички трябва да сте с измити крака и с чисти долни дрехи преоблечени.

След като всички един по един изказахме по една кратка молитва, г-н Дънов се моли сам, а всички други мълчаха. Разотидохме се в 9,30 ч.[194] *вечерта.*

---

[192] „Яко с нами Бог“ – православно литургично песнопение.
[193] Сине Мой, дай на Мене сърцето си – цитат на Притчи Соломонови 23:26.
[194] В 21,30 ч. – в протокола на П. Гумнеров: в 21 ч.

14 август, неделя

В 5 ч. сутринта всички се събрахме в горницата, гдето дядо П. Тихчев в служение и с помощта на И. Зурков отслужиха нещо от рода на църковно– православна литургия, от която всички приятели се доволстваха, че им допринесла твърде много в духовно благоразположение в тоя момент. От 7 ч., т.е. подир свършването на гореизказаното славословие от двамата казани приятели, започнахме двама по двама кратко бдение. Понеже този ден бе определен за въздържание, то закуска нямаше. На обед към 1 ч. се даде само чай и хляб.

В 4,30 ч. следобед се събрахме в заседателния салон в колибата на г-н Бойнов, но не всички, а само мъжете. Жените в това събрание не се допуснаха. Сега г-н Дънов само на мъжете каза:

Ще ви говоря за най-съществения въпрос, който може да ви занимава през тази година, защото човек трябва да урегулира отношенията си със света. Но както и да питате, знайте, че ще се отговори само на строго определено желание. И добре е да се види кой от вас ще каже някое определено желание.

Българите нямат почитание нито към Бога, нито към приятелите си. Българинът е съвестен, но не е религиозен, а това е един народен грях, от който този народ е много страдал. Това е важно да се знае от Веригата, защото и вие изхождате от народа, та добре е да знаете, че като влизате във Веригата, вие влизате в съприкосновение със Същества висши, та ако липсва във вас внимание, вашата работа ще бъде също както да се приближава сламата към огъня.

Днешният ден характеризира положението на Веригата.

(*Целия ден бе облачно и дъждовито, а надвечер имахме продължителни светкавици, които осветяваха целия простор и се придружаваха със слаби гръмотевици.*)

Днешният ден със своя дъжд показва, че вие не сте готови за Господнята трапеза. Защото човек, когато възприема виното, трябва плътта да бъде немощна, а пък като е силна тя, резултатите не могат да се добият. Понеже ние се приближаваме към Господа и искаме да Му слугуваме, то трябва да има контракт между вас и Волята Божия; а пък в контракта, знаете, ако не е определено, то и двете страни не ще знаят какво да правят. Ето защо отношенията в контракта между нас и Бога трябва да бъдат напълно определени. Да кажем, че някой има двеста хиляди лева дълг и ако той си каже, че колкото и да е тежко положението му, пак Господу ще се уповава за избавление, тогава непременно ще бъде такъв избавен. Та всякой от вас, който е в тежко положение, нека си направи насаме контракт с Бога и да се посвети на Него, защото Школата, в която сте турени, е християнска, мистическа, философска, научна школа. „Християнска“ – да можем да приложим[195] закона за другите; „окултна“ – да можем да приложим закона за наша полза; а „научна“ – тя е опитната страна.

Най-доброто, най-практическият и целесъобразен път за вас е да направите таен договор[196] с Бога, за да ви помогне. Иван Кронщатски[197] беше наглед глупав човек, но като се посвети, Господ разтвори ума му. Така стана и с Толстоя, който кулминира, след като

[195] Да приложим – в протокола на Д. Голов: да приемем.

[196] Таен договор – в протокола на П. Гумнеров: този договор.

[197] Йоан Кронщадски (1829–1908) – руски православен свещеник със светско име Иван Илич Сергиев, кръстен на св. Иван Рилски. Завършва Санкт-Петербургската духовна академия, работи като свещеник в Кронщадската катедрала Св. Андрей Първозванни, през 1882 г. създава в Петербург Дом на трудолюбието – християнска комуна за хиляди бедни работници, след което построява десетки храмове, селски училища, детски приюти и манастири. Пътувал из Русия, проповядвал с пленително красноречие и бил почитан като ясновидец, пророк и лечител.

се посвети. Също и вие – Господ ще ви помогне, само ако Му се посветите. Ако ли вие се облягате на мисълта, че като сте призовани във Веригата и сте в съприкосновение с Висши същества, то работите ви ще отиват на добре, на това ще кажа следното: Господ действа чрез хората, а ние в ръцете Божии трябва да бъдем като една здрава ръчка на мотиката. И първото нещо е да се научим да живеем и като се научим да живеем, можем да изберем най-простата професия – даже такава, която е най– простата в очите на света. Например един християнин, добър човек, може да бъде и добър търговец, адвокат, земеделец, занаятчия и прочее и изобщо няма занятие, в което той да не може да сполучи.

Сега, аз ви моля, щом ви дойде една лоша мисъл, веднага я отстранете и и кажете: „Ти не си от Бога, нямаш власт върху нас." Никога не изпитвайте такава лоша мисъл и не се спирайте над нея. Просто затворете вратата си и кажете: „Сега нямам време да се занимавам с теб." Всичко туй искам от вас затова, защото ако кажем, че ще се приготвяме да воюваме, то при воюването не може да бъде един активен, а друг пасивен. Защото тогава, освен че никаква работа не може да се произведе, но и ще си напакостим значително един на друг. Значи, или ще трябва деятелността да отложим всички, или трябва да я възприемем всички – среден път няма.

Виждам, че като ви говоря всичко туй сега, в този момент, духовете действат върху г-н Голов и Симеона.[198] Защо? Защото и двамата са обременени и товар лежи върху тях. А пък това е тъй, защото те имат най-голяма нужда от всинца ви за Господа. Как? Ето как: Симеон например не питаше ли пред всички може ли да проповядва в Търново, като пренесе горяща с тамян кадилница през града и с това предизвика слушателството да му говори. Да, но за да

[198] Симеона – става дума за Симеон Драганов.

излезе с кадилницата си, Симеон трябва да има сила. Подир Голов и Симеон иде Михалаки Георгиев.

Затова сега, за да ви освободим, вие трябва да станете активни. Няма случай в човешката история, в който праведният човек да е останал гладен, жаден, изоставен. Права е поговорката, която казва: Аз мога, кон може, но когато Господ не поможе, нищо не можем стори. Защото действително е, че на физическото поле човеку му трябват материални средства и ум. И както всякога, така и тази година ние ще имаме работа с лоши хора, които знаят да ни въздействат. Като например, яви се у нас мисъл да помогнем някому, но мислите на лошите хора парализират тази наша добра мисъл и ние, като че ли неволно някак, отлагаме доброто ни дело.

Една мома се явява при мен и ми разправя следната история: принудена била да си излезе из дома на брата си, понеже не се спогаждала със снаха си. Но понеже в този дом щяло да стане убийство за някакви си триста– четиристотин лева, тя, за да се избегне убийството, при всичката своя сиромашия и несносно материално положение, намерила в заем тия пари и се нагърбила да ги плаща тя – само и само да избегне убийството. Пита се добре ли е сторила, като се е така хванала за дълг, когато не е имала средствата пред себе си? Да, добре е сторила, защото ако твоето утеснение избави ближния ти от гибел, добре струваш, че се доброволно утесняваш.[199] И питам аз тази мома: „Ами отгде ще вземеш тия пари, за да ги изплатиш?“ Отговори ми спокойно: „Господ ще ми помогне.“ Да, тъй е.

И във Веригата трябва да има това стремление да се притичваме на помощ на другиго и тогава Господ ще ни помага. И после, ние

---

[199] Утесняваш – в протокола на П. Гумнеров: угнетяваш.

всички трябва да имаме стремеж да се приближаваме един към други, без да имаме желание да се използваме един другиго.

На въпрос от С. Драганов г-н Дънов отговори:

Ако един човек събира богатство, за да го употреби за славата Божия, то е право. Но ако го събира за себе си, тогава такова събиране на богатство не е благоугодно Господу. И ще се убедите, ако следите, че такива събирачи на такива богатства почти всички хора започват да ги мразят, да им завиждат[200] и даже да ги преследват.

На въпрос от П. Гумнеров г-н Дънов отговори:

От това, дето преди малко ви се каза, че за да ви се помогне, трябва да направите таен договор[201] с Бога, разбирайте следното: тия от вас, особено които са в трудно положение, дайте обещание пред Бога в себе си. Никой, ама абсолютно никой да не знае – няма нужда да знае. Обещание, каквото например Яков даваше Господу и което е писано в Битие 28:20-22 и 31:13, за каквото четем в Съдии 11:30, 31 и във Втората книга на Царете 15:8 и прочее.

Аз често пъти не посещавам някои приятели и от това им е криво. Но не бива да им е криво, защото често пъти воювам и съм заобиколен с лоши влияния и лоши духове. Та тогава, ако направя посещение, тия влияния ще бъдат погълнати от хората, които посещавам, и в такъв случай вместо полза, вреда може да се нанесе с посещението.

Ние действаме в България така, щото Господ да направи този народ по-религиозен и по-щедър, за да може чрез тия добродетели да му се помогне, за да се повдигне. Да, аз искам да веселя във вас онази дълбока вяра в Бога, която да започнете да прилагате вътре в себе си. Имайте дълбокото желание да приложите един Божествен закон и

[200] Да им завиждат – в протокола на П. Гумнеров: да ги ненавиждат.
[201] Таен договор – в протокола на П. Гумнеров: този договор.

Господ ще ви научи; и като е с вас Той, ще ви помогне. Обаче предупреждавам ви никога да не допущате съмнение в сърцето си и никога да Го не огорчавате със съмнителните си мисли.

През годината посветете колективна молитва за приятелите, които имат най-много нужда, за да им се помогне.

Господ ви изпитва. Той нарочно ви турва в тия трудни обстоятелства, за да покаже силата си. Много пъти Господ, за да покаже Своята сила, иска колективно действие. Колективността е важно нещо и ще видите, че и лошите хора се съгласяват и действат колективно. И ако ние не турим нашия ум и нашето сърце, за да работим за Господа, то как Той ще може да се прослави? Затова ние колективно да действаме, като се молим Господ да работи.

(*Тъкмо когато говореше г-н Дънов тия поучения, в същия този момент гърмеше и преваляваше ситен дъжд навън.)*

Ето на, с тази гръмотевица Господ казва, че това, което сега се говори, е действително така. Тези гръмотевици Отгоре тъкмо в този момент са за вас, а не за мен. Това е езикът Господен: „Аз ще разпръсна враговете, ще ви помогна и ако Ме обичате и жертвате живота си за Мене, всичко ще направя за вас.“

В този народ има хора, които страдат и на които ние можем да се притечем на помощ. Да, ние можем да сме проводници на Силата Божия – Бог ще бъде Силата, а ние проводниците.

По отношение на шегите между вас, ще кажа да държите правилото: каквото не искате да ви правят хората, не го правете и вие тям.

Всичко това, което се говори сега, се санкционира от Бога чрез постоянните гърмежи. (*Навън постоянно вали и гърми.*) А че това е тъй, явства обстоятелството, че винаги годишните наши събрания са се отличавали с ясни и чисти дни – никога не сме имали гърмежи

като тази година. Всички по-стари приятели знаят това. Днешният ден е ден на благословение. Господ присъства – това,[202] което става, Той ще го обърне за добро. Аз искам да не изгубите най-важния случай, който се дава в живота ви – такъв случай рядко става. Имайте, прочее, вяра, защото Господ е близо, та ще ви чуе и помага.

Тази година гледайте да я не изгубите. Гледайте да приемете всичките благословения, които Господ иска да ви даде – благословение умствено, благословение материално, да помогне във всички мъчнотии в живота ви и да ви дари милост, благост и всички блага. Защото когато дойде Духът Господен върху човека, може да го направи и умен, и чист, и свят и животът му става хармоничен. Изобщо тази година искам да бъдете свободни, и то дотам свободни, като както когато ви се дава царство. И да знаете, че Господ е с вас. А когато ви говори Той през годината, да се не плашите. Искам да бъдете свободни, та Духът във вас да действа във всички ви. Той, Духът, нарочно ви изпитва, за да види какво ще мислите заради Него – това често става в Живота. Прочее, пак ще кажа: бъдете свободни, не се ограничавайте! Оставете Господ да действа според разположението и подготовката на вашия ум и вашето сърце.

Господнята вечеря

В 7 ч. вечерта се събрахме всички в заседателния салон по местата си около масите, на които бе сложено виното, хлябът и плодовете. А в другата къща-колиба бе сервирано обикновеното ядене – риба и прочее, от което вечеряхме след отслужването на Господнята вечеря.

[202] Господ присъства – това… – в протокола на П. Гумнеров: Господ приветства това…

По насока от г-н Дънов П. Киров прочете от Матея 26:26-30, дядо П. Тихчев – от Марка 14:22-26, И. Зурков – от Лука 22:14-20[203]*; Д. Голов – от Йоана 6:53-58*[204]*, М. Попов – от Йоана 13:1-29,*[205] *Т. Стоименов – Първо Коринтяном 11:23-32, Римляном 5:15 се прочете най– после пак от П. Киров.*

След прочитането на горните места от Господнята книга г-н Дънов направи следните бележки:

Този обряд е един от великите обряди, установен за възпоминанието на великата жертва, която Господ е направил за спасяемите. Хлябът означава Живота, който Господ ни изпраща. Трябваше да дойде Христос, за да установи Живия хляб. И действително във всяко хлебно зърно по чуден начин се крие частичка от Божествения живот. Виното – това е Божественият Дух. И ако то се пие от един добър човек, в него ще подейства съвсем другояче. Един човек, който пие виното с Вяра, той ще възприеме дара на Духа, като вярва, че Господ е, който дава благата, чрез които ще ни възкреси. И когато възприемем Господ в нашите сърца, тогава ще се появят у нас и плодовете на Духа. Искам да приемете у вас това, което Господ ще ви даде. Само когато се обедините с Христа, вие ще Го познаете, както Той ви е познал. Искам Духът във вас да действа, за да ви се открие според начина и нуждата, щото всяко колебание, съмнение, страдание да го преобърне в Радост и Веселие.

Всекиму се раздаде хляб и вино от г-н Дънов, при когото един по един прихождахме. При подаването на хляба г-н Дънов изговаряше:

Това е Живият хляб на Живота, който е слязъл от Небето за спасението на твоята душа.

А при подаването на чашата с виното казваше:

[203] От Лука 22:14-20 – в протокола на П. Гумнеров: от Лука 22:14.
[204] От Йоанна 6:53-58 – в протокола на П. Гумнеров: от Йоанна 6:53-56.
[205] От Йоанна 13:1-29 – в протокола на П. Гумнеров: от Йоанна 13:1-22.

Това е чашата Господня, Духът Господен, който се дава за твоето спасение.

Някои от братята и сестрите твърдят, че всекиму отделни думи се казвали.

Понеже навън валеше и не бе възможно да отидем в другата къща, колиба наречена от търновци, гдето бе сложена маса за ядене, то от находящите се в заседателния салон при отслужването на Господнята вечеря плодове – сухо и тазгодишно грозде, чупени бадеми и лешници, смокини, круши и др. – закусихме, а като престана дъждът към 9-10 ч., всички се отправихме в другата къща на вечеря, при все че като нощно време, па и кално, доста трудно се пристъпваше по пътеката, свързваща двете къщи. Тъкмо що започнахме да вечеряме, нов дъжд почна. Към 11-12 ч. през нощта на групи се разотидохме, кой пеша, кой с кола. А времето следваше да бъде начумерено – да е облачно и да превалява.

15 август, понеделник, Св. Богородица

В 9,25 ч. се събрахме всички в заседателната стая около масата и г-н Дънов каза:

Този е последният ден на нашия събор.

„Търсете първом Царството Божие и Правдата Негова и всичко друго ще ви се приложи“[206] – тия думи на Христа дават смисъл и израз на човешкия живот на Земята. Царството Божие на Земята, това е целокупният човешки живот на Земята и обема всичките отрасли и стремежи на човешката душа. С тези думи Христос е подразумявал въдворяването на реда и порядъка в човешката душа, ум, сърце и Дух. По отношение на своята душа спрямо Царството Божие ние трябва да сме пасивни, също както Земята е пасивна, т.е. да възприемаме само светлина, както Земята я възприема от Слънцето. Царството Божие в човешката душа значи да разрушаваме всичко, каквото е зло, и да бъдем активни – това е мъжката страна, Божественият принцип. Вселяването на Царството Божие в човешкото сърце може да се каже, че прилича на житницата – съкровище на душата, то е сърцето. И когато душата изгуби сърцето, прилича, както когато господарката изгуби своята слугиня, та няма на кого да заповядва. Умът, това е хранилище на човешката душа. Затова през тази година на вас е потребно да бъдете пасивни, без да се безпокоите. Също както едно дете, което почива в люлката тихо, като че няма никакви грижи, така и вие да оставите всичко на Бога с пълно спокойствие. По отношение на света ние трябва да бъдем активни, като не оставяме да ни завладява, а напротив, ние трябва да го завладяваме. Всякой един век

[206] Търсете първом Царството Божие… – цитат на Матея 6:33.

си има своите мисли и своите желания, а ние трябва да сме внимателни, да не възприемаме тези, които ще покварят душата ни.

Имайте предвид, че светът е едно училище за добрите хора и в това училище Господ е турил разни учители и слуги. И вие ще се срещате и с добри, и с лоши и според какъвто урок иска Небето да ви научи, в такова и положение ще ви постави Бог – такива слуги и учители ще ви даде. Защото като вземем всички форми на животните, не е жабата, която е създала своята форма, а това е по желание на нейния господар. Но вие ще кажете: „Не е по желание на коня да има такъв хомот, а ние сме му турили хомота; така е с юздата, седлото и каруцата на коня." Да, така е. Така е със закона на Небето – всички същества са такива, каквито ги направи Небето. Ако например конят не иска тази каруца, уверявам ви, че той не може да стори това – не може да въстава против своя господар, защото трябва да бъде далече много по-силен от него, та да може да не се повежда по волята му.

Искам да кажа с това, че условията на Живота ние не можем да изменим. Само Господ изменя тези условия и когато Той ги изменя, там е лесно. Затова, когато искаме да се изменят някои условия, ние трябва да се обърнем към Него с молитва и Той ще ги обърне. Ако нашите коне, които ние впрягаме, можеха да говорят, често пъти, та особено когато са претоварени, можеха да ни кажат: „Моля ти се, господарю, отмени ми хомота." Но понеже то, като животно, като добитък, е нямо и не може да каже и да се помоли така, затова то ще трябва да падне под своя хомот, та чак когато се завали, ние видим, че действително хомотът му е голям. Обаче нашите отношения не са такива спрямо Бога, както на коня спрямо неговия господар. Напротив, ние сме под ръководството на Бога косвено, а прямо сме под влиянието на същества, които, познавайки нашия мозък, когато

искат да изменят работите, веднага прибягват до съществуващите мозъчни центрове.

Един човек, който не може да владее себе си във всяко отношение, да си не прави илюзии, защото е нищо. И ако сме умни и виждаме голям своя товар, ще го разпределим на няколко парчета. Понеже имаме понякога лоши господари, то ние трябва да сме умни, та да знаем как чрез добро да се справим с тях. Затова именно е и казано: „Не се съпротивете злому“[207], и това е много право, защото, ако се противиш на своя господар, ще го накараш да те бие повече. Ако бяхме под прякото ръководство на Бога, нямаше работите да са така, но като сме под особени условия – паднали от Бога и излезли из Небето, то затова сме и в това положение. Ами че ние не сме още завладели света, а има още доста голяма работа.

През тази година, когато ви дойде някоя мъчнотия, поспрете се и помислете. Някога се плашим от болести, дългове, хорски думи и прочее, но няма по-голям враг на човека от смъртта. Всичките тия неща в сравнение със смъртта са нищо. Много пъти ние не искаме да ни вземат лозето, нивата и прочее, но какво по-голямо нещастие, като ни задигнат тялото? Обаче в това отношение ние трябва да сме смели и даже от смъртта да не се боим. Не трябва да се боим затова, защото и да се боим, пак ще я понесем – ето така седи голата действителност. Затова ние трябва да сме готови на най-лошото; и ако искат да ни бият, можем да кажем: „Бийте!“ Може да сме деликатни и крехки, но когато те бият, питат ли те дали си деликатен и слаб? Така ако размишлявате, вие ще бъдете юнаци. С това аз представям най-мрачния аспект на Живота, през който са минали хиляди и хиляди добри хора. Затова преди всичко ние трябва да сме смели. Някой път

[207] Не се съпротивете злому – перифраза на Матея 5:39: Да се не противите злому.

Господ ни предава на смърт, но няма да ни остави да съгрешим – както се и казва: „Господ ме наказа, но на смърт не ме остави.“[208]

Бъдете уверени, че няма да ви се случи нищо повече от това, което е определено. Вашата карма е стимулирана, тя вече е назряла и вие трябва да платите и изплатите – не може да се отлага, защото ако се отложи, ще се спънете. Прочее, гледайте на Живота весело, а не мрачно, при все че съвременните проповедници казват, че ние сме били пришълци, което изречение не е за добрия човек. Но и добрият човек има нещо, което не може да направи, а то е, защото не може да грухти като свинете. Затова такъв човек ще направи само това, което подобава на добри хора в света. Ние трябва да отхвърлим всичките глупости, които светът прави, защото не можем да се връщаме назад. Има някои неща, в които ще отстъпим, но не трябва да казваме на света своите планове и позиции, защото ще ги узнае и провали.

Когато Господ изпрати един човек на Земята, все ще му даде едно препоръчително писмо от няколко думи. А като е тъй, няма място за охкане толкоз, колкото често пъти допускаме. Например аз чувствам вашия вътрешен подсъзнателен страх, униние и упадък, но бъдете смели, защото всичко това е привидно. Когато дойдат тия страхове върху вас, това показва и състоянието на света, защото на хората от съвременния свят даже и гащите им треперят от страх, въпреки че пред вас се представят, че са смели. За уверение на това вземете им парите и ще видите що за хора са, ще видите, че са влечуги. Та затова не се бойте от света, защото той е много страхлив. Също и дяволът е много страхлив – например, когато има запалена свещ, от нея дяволът се много бои. Даже от едно запалено кибритче лошите духове бягат. А пък ако вие имате нужния нож – ножа на

[208] Господ ме наказа, но на смърт не ме остави – перифраза на Псалом 118:18: Жестоко ме наказа Господ, но на смърт ме не предаде.

Истината, тогава бягат всичките пъклени сили. Но ако седите в тъмнината, тогава виж, в тъмнината те са смели.

Защо всякога, когато човек губи присъствието на своя Дух, той става унил? Старите хора например, като губят своите младенчески сили, стават дряхли и свидливи. Ние обаче не трябва да остаряваме. Човек, който губи Вярата си – това значи човек да остарее; а като имаш Вяра, постоянно си млад и Любовта пресъздава младенческата сила у нас и ни освежава.

И така, когато дойде някое изкушение пред вас, кажете: „Аз не се боя, защото Господ е с мен." И после, тази картина, която днес ще ви се даде, често я четете, защото за вас са много важни написаните в нея думи: „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа." Така щото, който от вас няма нож, да тури у себе си поне малко ножче. И когато ви връхлети някоя лоша мисъл, побързайте и я отхвърлете от себе си – не и позволявайте да вземе Мира ви. Може да каже някой: „Ами ако умрат моите деца?" По-добре умрете честни и почтени, отколкото да умрете като един лъжец. Какво ще каже светът за нас, е малко важно – най-важно е какво ще каже Господ за нас и дали сме изпълнили Неговите заповеди.

Най-после, всичките богатства сега хората са ги взели и казват, че са техни. Но това е цяла лъжа и заблуждение, защото силата Господ им я е дал. И всичките хора, това са глупци, ако мислят, че със своята сила и знание, и ум са придобили тия неща, които са в ръцете им. Един слуга няма право да злоупотребява с нещата на своя господар. Нито пък можем да заповядаме на един секретар или касиер на някоя банка, защото на тях просто се плаща за работата – те не могат да разполагат, тъй като банката е, която отпуща кредитите.

Когато Господ ни праща някъде, Той ще отвори и вратата там, и нашият въпрос много лесно се разрешава. Бог знае всичките наши

нужди. В най-дребните неща Господ се меси и даже на дреболиите Той обръща много по-голямо внимание, отколкото на големите нужди. Така, ако имаш нужда от обуща, Той по-скоро ще ти ги даде, отколкото други големи работи. Но някои казват: „Аз не се занимавам с малки работи“ – да, но Господ е, който се занимава с малките работи и ние оттам трябва да започнем.

Преди години ми се случи следната опитност: във Варна наблюдавах как една котка [беше] уловила една мишка, с която, като си играеше, аз размишлявах: „НС, ето случай, в който никой не може да помогне на мишката.“ Но в играта си котката изведнъж уж заспа, мишката пойде да бяга – котката скочи, сграби я; втори път, като че ли нарочно я пусна, мишката се поотдалечи значително – тя наново я застигна и пак я сграбчи; трети път пак си поигра, като я остави да побегне. Обаче четвъртия път, когато котката рече пак да се престори на заспала и не гледаше в мишката, последната успя, та се мушна в едно малко отверстие, и когато котката я потърси на нова сметка да си поиграе, не я вече намери. „Значи – рекох си, – тогава не е вярно, че непременно котката всякога може да изяде мишката.“ Искам с това да ви кажа, че тази мисъл е как във всичко и всякога вие трябва да се уповавате Господу – това трябва дълбоко да се всади във вашите умове. Внимавайте добре да не се роди във вас малодушие, та да поискате пак да се върнете в Египет, за да правите кирпичи. Това не бива да струвате, защото земята, в която отивате, има и Хетейци, и Гергесейци, и Аморейци, и Йевусейци, и Хананейци, и Ферезейци, и Евейци,[209] които представляват човешките грехове и които вие трябва да изтребите.

Имайте Вяра непоколебима – Вяра, Вяра, Вяра и Вяра. Няма друго средство. Вярата ще даде мощ на вашия ум, сърце и душа и ще ви

[209] Цитат от Второзаконие 7:1.

даде сила да бъдете решителни. Господ е около вас – даже Той е във вашите неприятели, на които опитва ума. Не си туряйте в ума, че в тия работи Господ не се занимава. Напротив, вярвайте, че това е по Волята Божия, уповавайте се на Него и ще ви бъде добре. Достатъчно е това засега, което вече ви се каза. Борбата ще бъде една духовна борба, а с външните неща ще се гони цел да се отвлече тяхното внимание. Да, помнете, че настъпва сражение и вие ще бъдете на първата боева линия в това сражение, което иде за народа.

Димитър Голов: Молим интендантството да се погрижи за снаряжение, облекло и храна за войниците, които ще воюват за Царя.

Има се и всичко това предвид. Само да се пазите да не би някой от вас да допусне да му се снесе, както от кукувицата, чуждо яйце в гнездото.

На зададен въпрос от Д. Цанев г-н Дънов отговори:

Има за народа едно външно условие, което може би ще го поспъне. А освен това има и опасност от една война на Балканския полуостров,[210] от която възможно е да се ангажира цяла Европа. Бурята, която се появи в петък подир обед, показва, че в духовенството ще се явят големи раздори, понеже ще поискат Божествените работи да се регулират с материалните. И от туй, че първия ден беше топло, показва, че има първом изпотяване.

На други въпроси г-н Дънов отговори:

Гимнастиките, които ви се препоръчаха миналата година, може да ги правите всякога – всякой ден и по колкото пъти искате. Но които искат особени упътвания по гимнастиките, това ще стане в частност. А пък онези от вас, на които са дадени ленти за препасване, с тях могат вече да не струват това.

---

[210] Една война на Балканския полуостров – става дума за предстоящи събития от ноември 1911 г. и юни 1912 г., довели до Балканската (1912–1913) и Междусъюзническата война (1913).

Г-н Дънов раздаде картините от Пентаграма и каза:

Умът ви да бъде съсредоточен към духовния Живот, та за следващата година, като дойдете, да бъдете готови за по-твърда храна. Искат някои опит, но аз искам да направя опит, с който да писнат ушите на всякого. Няма да правя опит за любопитството на който и да е. Аз искам да направя опит, който ще бъде в полза на България. Ама ще каже някой: ‚Ами че най-първо дали ти си изпратен от Господа?" Всякой е свободен да вярва или да не вярва. Не съм пратен да давам отчет на някой, който не вярва дали съм пратен.

Сега, измежду вас, който иска да бъде пръв, нека бъде слуга. Вие се допълнете един друг.

Картините, които сега ви се раздадоха, ви се дават даром от Духа. Но за тия картини направете следното: през годината всякой един от вас ще се помоли дълбоко за картината, която му се дава, и ще следи и види като колко ще му се внуши да внесе за нея, но няма да се спира върху други, освен върху следните цифри от 1 до 100, а именно: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 12, 14, 15, 20, 21, 24, 30, 35, 36, 40, 41, 50, 51, 60, 64, 71, 75, 82, 91 и 100. И която цифра ви се внуши, толкоз лева ще дадете за картината. Тия пари ще изпращате в Търново на Константин Иларионов и, разбира се, може да ги изпращате, когато желаете през годината. Не бива тия пари да се изпращат в София, защото София не намирам готова за тоя закон. Тия числа, които ви се посочиха сега, се отнасят за една година и важат не само за картината, но ще ви съдействат през годината и във всичките ви частни работи. Затова дръжте и се ползвайте от тях през течението на тая година. А от числата 7, 8, 9, 16[211], 17, 18, 19 , 27, 91 отбягвайте – те не са добри числа за вас тая година. Отбягвайте изобщо и числата, сборът на които

[211] 51, 16, 19 – тези числа липсват в протокола на П. Гумнеров.

образува 13,16,17,18 и 19. Числото 100 е числото на Ангелите – общение с Ангелите и светиите.

Едно правило при обещание за Господа можете да усвоите: да кажем, че като си правиш разчет, печелиш на годината известно число. Но ако спечелиш повече, то когато даваш обещание, ще се задължиш например от това повече, спечелено тая година, да внесеш за Господа еди-колко си – или всичкото, или половината, или четвъртинката и прочее. И каквото обещаеш, непременно трябва да изпълниш. Ето нС, това е контракт, който свързваш с Господа. Опитвайте се и упражнявайте себе си в даване и най-вече в изпълнение на такива обещания.

Тук по желанието на всички, изразено чрез С. Драганов, г-н Дънов даде следните разяснения върху картината, която ни се даде:

Външният кръг в картината представлява светът – опитност, земното училище с всичките негови занятия.

Ножът обаче показва Силата – значи силата ви трябва да бъде или във вашите мускули, или във вашия ум, или в сърцето. Без тази Сила нищо не можете да направите. След като имате тази Сила, като живеете и работите с хората, то ще правите погрешки, за които погрешки ще ви сполетят нещастия, та ще трябва да се научите да носите с търпение страданията.

А тия страдания са чашата, която (*понеже прилича на цвят, защото има формата на лале*) показва, че страданията чрез търпението, т.е. чрез претърпяването на страданията Животът ни ще се разцъфти и цветът ще се оплодотвори и ще стане добър плод.

От книгата пък, която виждаме разтворена по– нататък, ще научим защо страдаме.

Тогава ще отидем при светилника, та чрез неговата Светлина да можем да узнаем и знаем за какво именно можем да бъдем полезни. Тук ще почнем да разсъждаваме и да учим хората.

А тогава вече ще отидем при закона за Правдата – при скиптъра, когато не бива да отстъпваме. Минем ли скиптъра, връщаме се пак при ножа, т.е. при своята Сила, която сега ще влезе в твоето сърце.

И ще отидеш при Добродетелта – ще застанеш при вратата, гдето ще почнеш да молиш Господа, да се изповядваш и да казваш, че не си могъл да живееш добре, та ще искаш да влезеш в новия път, за да заживееш и живееш вече добре.

Тогава ще ви се отвори вратата, която виждате, и ще започнеш да вървиш и отиваш в Пътя на Истината, гдето ще започнеш да разсъждаваш за дълбоките Божии наредби, за кармата например, и изобщо за вътрешната страна на Живота.

После ще отидете при самоотричането, когато ще бъдете вече справедливи. Първият кръг беше, когато вие бяхте.[212] А тук сега, понеже отношенията ви са вече към Бога и желаете да работите не както вие искате, а както Господ иска, затова казвате, че това, което светът прави, не е в реда, а туряте пред себе си Божествената Правда и казвате, че като си дал дума някому, трябва да я изпълниш.

Тогава ще минете през втората врата, която е вратата на Любовта, когато ще потърсите страдащи хора, за да им помогнете.

После настъпва полето на Мъдростта – сиянието на окото, гдето ще размишлявате върху дълбоките наредби (защо именно Господ е наредил така света) и там ще разберете.

[212] Когато вие бяхте – в протокола на Д. Голов: когато вие биехте.

Най-после идвате при Дървото на Живота, което е Добродетелта,[213] гдето с вашата опитност ще живеете на Небето и ще се радвате на благата, които Господ е дал.

След всичко, изложено дотук, иде вторият кръг,[214] когато вече ще имате желанието да се слеете с Господа. Но това ще бъде последна работа на вашата еволюция.

Колкото за буквите в картината, те са три инициала, с които Господ е известен в Небето. Първата буква е В, която значи Ръководител в Небето; с втората буква У е известен като Спасител; а с третия инициал Ж е известен като Царствуващия Господ, който казва, че Му се даде всяка власт на Небето и на Земята. Тези са те буквите на Христа, който е ръководител на Веригата.

Духът Елохил, който е Бог Помазаник, е ръководител на българите. Той е Ангелът, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е... О[215] – Ангел на завета, Господ, на когото тази политическа свобода на българите се дължи. Да, българите дължат много работи на Елохила. И Той ще се яви между славянството, но те няма да Го разпнат, както евреите.

Но най-право и ясно казано, Господ е с много имена. Например Той е с тридесет и четири-тридесет и пет имена. А пък когато призоваваме Христа като Исус, то значи, че ще трябва да се научим на търпение – Исус е символ на търпението. А под сегашното си име Христос Той е Син Божий.

В 12 ч. на обед събранието се разотиде, за да се събере наново в 4 ч. подир обед.

В 4 ч. следобед всички бяхме по местата си в заседателния салон. Г-н Дънов поръча на всички един по един, един подир други да отидем в

---

[213] Което е Добродетелта – изразът липсва в протокола на Д. Голов.
[214] Вторият кръг – в протокола на П. Гумнеров: вътрешният кръг.
[215] О – тази буква (знак) липсва в протокола на Д. Голов.

горницата, за да благодарим на Бога за Неговата благост, милост, дълготърпение и изобщо – за благата, които ни е дарил. Докато трая изпълнението на това, г-н Дънов преподаде на всички ни за знание, че следните псалми и стихове са благоприятно четиво за през настоящата година, върху които можем да се спираме всякога, да ги четем и размишляваме върху тях винаги, па било делник или празник, петък или друг ден от седмицата. Тези стихове са: Псалом 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 , 10[216] *със същите стихове, 12:3, 14:5, 15:4, 20:2, 21:3, 24:6, 30:3, 35:8, 36:9, 40:4, 41:5, 50:5, 51:6, 60:6, 64:10, 71:8, 75:3, 82:1, 91:10 и 100:1.*

След като се изредихме всички и се завърнахме от горницата, г-н Дънов възгласи:

Думите Господни, които отправям към вас, са тия: Вярвайте в думите Ми – Аз ще бъда във всякого едного от вас, Моя мир ви давам, Моя мир ви оставям. Работете в нивата, в която сте поставени и Отец Ми ще ви утвърди във всяко добро дело. Ходете в пътя на Истината и живота, в който Аз пребъдвам. Отец ще промисли всичко за вашите души. Той ще ви даде според изобилието на Своята щедрост. Спънките във вашия живот Аз ще изгладя и ще преобърна всичко за добро. Вярвайте и ще ви се даде всичко!

Разделихме се радостни и весели по своите местожителства и се разотидохме всички, крайно доволни и до възторг възхитени от братското единомислие, единодушие и съгласие, които царяха във всичките събрания на тазгодишната ни среща, която в това отношение значително надминаваше последните няколко годишни срещи. Всички се чувствахме в благоразположението на апостол Петра, готови да възкликнем: „Господи, добро е да сме тука!“ (Матея 17:4). Край и Богу слава!

---

[216] Псалом 7, 8, 9 – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1912 г.

15 август, сряда, Св. Богородица

Тази среща и тази година стана в Търново. Поканите за срещането се отличаваха тази година с това, че бяха написани само с инициали и по форма, еднаква за всички. Забележително беше и туй, че не се изпратиха по пощата, а бидоха натоварени неколцина от братята да ги разнесат; на малцина се изпратиха по пощата, и то след като другите бяха вече разнесени.

При откриване на срещата, 15 август, ден Св. Богородица, времето бе ясно, тихо и с приятно поносима топлина. Събранията ставаха в миналогодишните места, колибите на Анастас Бойнов и Бостанджиев. Колибата на първия служеше за събранията, а оная на последния – за трапезария.

От поканените за срещата се явиха всички присъствующи миналата година и 27 други новопоканени, заедно с неколцина стари членове, които за една– две години не бяха се явявали. Не се явиха само двама, числящи се във Веригата: Серафим Шиваров[217] *от Балчик, Варненско*[218]*, и Стефан Чалгаджиев*[219] *от Пловдив.*

И така, присъствующи на тазгодишната среща на Веригата бяха:

***От София** – Тодор Бъчваров, Димитър и Сусана*[220] *Голови, Петко и Гина Гумнерови, Михалаки и Магдалина*[221] *Георгиеви, Спас Димитров,*

[217] Серафим Шиваров – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден във Варна, живял във Враца и Варна, работил като чиновник.
[218] От Балчик, Варненско – изразът липсва в протокола на Д. Голов.
[219] Стефан Чалгаджиев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Одрин, живял в Пловдив, по професия телеграфист.
[220] Сусана Голова – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена и живяла в София, съпруга на Д. Голов.

Величко Граблашев, Йордан[222] *и Елена*[223] *Иванови, Мария Недялкова*[224]*, Надежда Бъчварова*[225]*, Матей Попов и Георги Давидов*[226]*;*

От Бургас *– Пеню Киров, Тодор Стоименов, Деньо и Минка*[227] *Цаневи, Никола Янев, Кънчо и Величка Стойчеви, Илия Зурков, Нейчо*[228] *и Йорданка*[229] *Паскалеви, Иван*[230] *и Мария Гарвалови*[231]*;*

От Търново *– Константин и Елена Иларионови, Иван и Мария Дойнови, Анастас и Параскева Бойнови, Драган и Здравка Попови;*

От Русе *– Илия и Анка*[232] *Стойчеви, Петър Тихчев, Никола и Величка Ватеви, Иван Русев;*

От Варна *– Сотир Щерев и Сава Великов;*

От Шумен *– Цани Боздуганов*[233]*; от Айтос – Георги Куртев*[234]*;*

---

[221] Магдалина Георгиева – последователка на Учителя Беинса Дуно, съпруга на М. Георгиев.

[222] Д-р Йордан Иванов – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Тулча, живял в София.

[223] Елена Иванова – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена в Тулча, живяла в София, съпруга на Й. Иванов.

[224] Мария Недялкова – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена в Татар-Пазарджик, живяла в София.

[225] Надежда Бъчварова – личност, за която липсват документални данни.

[226] Георги Давидов – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Костенец, живял в София, работил като комисионер.

[227] Минка Цанева – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена в Котел, живяла в Бургас, съпруга на Деньо Цанев.

[228] Нейчо Паскалев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Стара Загора, живял в Бургас, по професия телеграфист.

[229] Йорданка Паскалева – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена в Ямбол, живяла в Бургас, по професия учителка, съпруга на Нейчо Паскалев.

[230] Иван Гарвалов – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Русе, живял в Бургас, работил като чиновник.

[231] Мария Гарвалова – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена в Русе, живяла в Бургас, съпруга на Иван Гарвалов.

[232] Анка Стойчева – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена в с. Узунджала, Разградско (сега с. Равно), живяла в Русе и София, съпруга на Илия Стойчев.

[233] Цани Боздуганов – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Лясковец, живял в Шумен, работил като търговец.

От Ямбол *– Тодор Абаджиев*[235] *и Ради Дюлгеров*[236]*;*

От Сливен *– Димитър Добрев*[237]*;*

От Казанлък *– д-р Христо Дуков, Славка Дукова*[238]*, Захарий Желев*[239]*, Никола Камбуров*[240]*, Владимир Балтов*[241] *и Христо Тончев;*

От Панагюрище *– Боян Боев*[242]*;*

От Пловдив *– Петко Епитропов, Мария Епитропова*[243]*, Ненко Тлъстев*[244] *и Дечко Милев*[245]*;*

От Стара Загора *– Панайот Ковачев*[246]*;*

---

[234] Георги Куртев (1870–1961) – ученик на Учителя Беинса Дуно, роден и завършил земния си път в Айтос, по професия медицински фелдшер, дългогодишен ръководител на Айтоското братство.

[235] Тодор Абаджиев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Сливен, живял в Ямбол, работил като търговец.

[236] Ради Дюлгеров – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в с. Ени махле, Ямболско, живял в Ямбол, по професия обущар.

[237] Димитър Добрев Вълев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Сгралджа, Ямболско, живял в Сливен, работил като търговец.

[238] Славка Дукова – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена в Калофер, живяла в Казанлък, съпруга на д-р Христо Дуков.

[239] Захарий Желев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден и живял в Казанлък, по професия телеграфист.

[240] Никола Камбуров – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Стара Загора, живял в Казанлък, по професия печатар.

[241] Владимир Балтов – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в с. Стрелча, Панагюрско, живял в Казанлък, работил като учител.

[242] Боян Боев (1883–1963) – ученик на Учителя Беинса Дуно, роден в Панагюрище, живял в Бургас и София, работил като учител, играл забележителна роля в историята на Бялото Братство и Изгрева, един от създателите на сп. Житно зърно, автор на много статии и книги, по-важни от които Учителят за образованието (1943), Учителят за дишането (1942), Мисията на богомилството (1937), оставил богат архив със стенограми и писма (виж Акордиране на човешката душа, т. 1, 2 и 3, ИК Бяло Братство, София, 1999 и Доброто разположение, ИК Бяло Братство, София, 2002)

[243] Мария Епитропова – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена и живяла в Пловдив, съпруга на Петко Епитропов.

[244] Ненко Тлъстев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Калофер, живял в Пловдив, работил като търговец.

[245] Дечко Милев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в с. Шипка, Казанлъшко, живял в Пловдив, по професия учител.

[246] Панайот Ковачев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Ямбол, живял в Стара Загора, по професия ветеринарен фелдшер.

***От с. Кръвеник**, Севлиевско – Стефан Тошев*[247]*;*

***От с. Беброво**, Еленско – Симеон Драганов Велковски (поклонник).*

Гореизброените шестдесет и двама души с поименно повикване влязохме в заседателния салон, гдето всякой зае мястото си по указание на г-н Дънов, и то около отговарящата на числеността ни маса, във формата на паралелограм, покрита с бял ленен плат, върху който бе постлана морава лента. На източната страна на салона бяха окачени: отдясно – ликът на Спасителя, под който бе поставено знамето на Веригата[248] *(картина, поясняваща духовната и вечна еволюция). Над тия две картини имаше портокалена лента. Отляво бе поставен даденият миналата година Пентаграм, поясняващ петте велики добродетели, над който тоже имаше портокалена лента. Между тия две (дясно и ляво) положения, в средата, току зад самия г-н Дънов, който заемаше първото място на масата, личаха синя и жълта лента – последната бе над първата.*

Точно в 10,30 ч. през деня, със ставане на крака и дигане на ръце, след „Добрата молитва“ и песента „Тебе поем“[249]*, г-н Дънов възгласи:*

Аз ви поздравявам от Господа като добре дошли! Речта, която сега ще започна да ви давам, е чистото Слово Божие, предавано, говорено и опитвано от хиляди години. То са стихове от Книгата Господня, така систематически изведени и наредени, щото при внимателно и благоговейно прочитане произвеждат всички краски, необходимо нужни за духовното повдигане и усъвършенстване в Пътя Господен. Аз ще прочета всичко, което Духът е стъкмил за вас и това, което тук прочета, ще се сформирова и отпечата в особена

---

[247] Стефан Тошев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден и живял в Севлиево, по професия адвокат.

[248] Знамето на Веригата – най-вероятно става дума за живописна творба, различна от коприненото знаме на Бялото Братство, извезано през 1920 г. с разноцветни конци, което се съхранява до днес.

[249] „Тебе поем“ – православно литургично песнопение при освещаване на даровете.

книжка, която ще ви се раздаде за упражнение[250]. В тая книжка подробно и ясно ще се подредят не само стиховете, но още и красkите с разните добродетели, които предизвикват и образуват трептенията на тия стихове.

Тук г-н Дънов започна да чете стиховете, които възпроизвеждат лъчите на червената и портокалената краска, и след като изпяхме всички „Воскресение Твое, Христе Спасе“ и „Великото славословие“, добави:

Аз искам да образуваме силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо на физическото поле и Той присъства тази година. И всички тези неща, тези стихове, са извадени по Неговото ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ. Всичките тия неща са Негови думи и когато вие започнете да работите с тях, вие ще имате Сила. Но първо трябва да се очистите от греха. Тази година ще вържем всичките духове, които спъват – това е желанието на Христа, защото, ако ги не върже Христос, разногласие постоянно ще има. Ние сме станали смешни пред Небето и затова трябва да се събудим.

Днес присъстват много наши братя – присъства г-жа Казакова, д-р Миркович, Йоан Рилски, Паисий[251], после имаме представители и от Англия, Франция, Русия, Германия, Испания, Индия, Япония, Китай и прочее. И всички тия духове са с Христа, на когото България дължи всичките благословения, на които сега се радва. И ако не стане нещо от онова, което желаете, вашата опърничавост е причината на всичко туй.

---

[250] Особена книжка, която ще ви се раздаде за упражнение – става дума за Завета на цветните лъчи на Светлината, публикуван като отделна книга през септември 1912 г., Придворна печатница, София (виж Завета на цветните лъчи на Светлината, ИК Бяло
Братство, София, 2006).
[251] Паисий – става дума за Паисий Хилендарски.

Не сте само вие, които сте викани – викани са и множество други и всички съвкупно образуват съвременния Йерусалим. Да, да, този Йерусалим, който сме ние, трябва да бъде пример на хората, на които със слово, дело и помишление да се даде образец на самоотричане и смелост. Бъдете смели! Тук, в този град, се бяха опълчили двамина, които не искаха да стане срещата ни, но Господ ги обърна. При тази наша среща присъстват и Христос, и Мойсей, затова придържайте се о закона на Любовта. Защото който не иска да прости на хората, тогава се повиква вече Мойсей и настава кармичният закон. Исус Христос обаче употребява нашите грехове като тор, върху който работи. И много усърдно работи, защото Той е Дух, много енергичен, и е един много голям работник – всички, които идат при Него, учи ги как да работят, като им преподава уроците, които постоянно учите.

Тъй чрез тия неща, които ще ви се дадат тая година, аз искам да опитате Истината. Няма за какво да се боим, ние трябва да помогнем на този народ. И тази година ще работим само за Веригата. Който няма здраве, ще му дадем здраве; комуто липсва Мъдрост, ще му дадем Мъдрост; а който няма пари, пари ще му дадем. Ще дадем даже и Живот, [на] който усеща нужда от него. Като е тъй, бъдете радостни и весели, защото Христос присъства и Той е, който разпръсна облаците, спря се и каза: „Ако Ме слушате, ще ви бъде простеното." Той никога не е присъствал така, както тази година присъства. Защото какви ли не мъчнотии ми се създаваха преди събора, особено когато се даваха стиховете от Господнята книга, които със своите вибрации образуват лъчите, потребни за всички. Духовете се опитаха да се докоснат дори до здравето ми – само една сестра, която е между нас сега, знае всички тия перипетии. Но Господ е, който всичко преодоля. Па и всички вие знаете: Христос тази година е с нас. Той казва, че иде сега да тури ред и порядък. Свободни са всички навън да

опитат кармичния закон, но за вас аз искам да бъдете и живеете под Христовия закон. Примирете се един друг и да не остане никаква омраза между вас. Простете си заради Господа, защото Христос е, който действа и ще Го опитате.

Така върху света има да станат много и важни промени, но те няма да ви плашат. Тия промени са основни неща и Христос иде да уравновеси нещата, да ги положи в правилен път и след всичко това работите ще си тръгнат и развият по своя нормален ред. А вие следвайте да бъдете добри бащи и добри майки. Защото само тогава ще сте добри учители и добри свещеници, когато нова Светлина ще изникне във вашето съзнание, с помощта на което ще видите, ще се уверите и дори попипате, че още по-чудни години ще настанат, отколкото са годините на настоящето. И то няма и десет години да се минат, за да дочакаме това. Сега-засега аз виждам и добре разбирам, че вас ви трябват главно три неща: живот, здраве и парички. Но ако ги искате, както подобава, и ако постоянствате да ги искате, те ще ви бъдат.

В 5 ч. подир обед събранието се продължи. Г-н Дънов продължи прочита на стиховете за краските и след като свърши със стиховете, които възпроизвеждат зелената краска, добави:

От зелената краска зависи успехът, в нея влиза и освежаването. От недоимъка на зелената краска се ражда сиромашия, а когато е в изобилие тази краска, развива се любостежанието и скъперничеството. Затова когато зелената краска стане чрезмерно голяма, трябва да прибягваме до червената, за да реагира над нея. Чрезмерните желания в този свят образуват зелената краска. Отричане от себе си значи това, което на нас не е потребно. И ние аслъ не трябва да желаем това, което не ни трябва. Прочетените стихове, когато съчетаем с известни лъчи на Слънцето, тогава се

добива полза. И вярно е, че щом се съединим с цветните лъчи, започваме да творим.

Земята тук е едно училище, в което трябва да се научим. Някой казва, че не може да обича и люби – това показва, че има недоимък на червената краска и затова такъв трябва да намери човек със зелената краска. Вие тук сте събрани в безсистемност, но Господ ви събира не по знание или по изобилие на вашите чувства, но има нещо друго, което отличава човека. Следователно трябва да намерим един брат, комуто можем да дадем и да направим обмяна. Много пъти ни трябва да употребяваме зелената краска; например трябват ли ви пари, положете[252] зелената краска. Причината да търсим да обичаме е, че имаме излишък от зелената[253] краска. В зелената краска е органът на развитието, на растежа. Когато ние искаме да растем, тази краска трябва да я преминем във всичките и степени.

И така, всичките спорове са в недостатъчността на краските. Та който мрази, има недоимък на червената краска. Нека ние използваме Светлината, защото всичко зависи от Светлината, която е необходима за Живота. И през него ще прекараме всичките краски и тогава ще се обединят седемте духа и човек ще се върне към първоначалния източник. Затова и Исус Христос слезе, за да научи човека.

Сега вие трябва да употребите тия уроци – Христос иска по един много прост начин да употребите тия краски. Да кажем пак, че някой от вас мрази; той ще прочете тая краска, тия стихове, които ще му доставят Любов. Само че трябва да знаем как да употребяваме тия стихове и краски. Защото много пъти употребяваме смирението например, но не сме имали закон да се ръководим. И сега Христос

---

[252] Положете – в протокола на Д. Голов: покажете.
[253] Зелената – в протокола на Д. Голов: червената.

иска по този прост начин да ни научи да съчетаваме нещата и да се ползваме.

По Светлината изобщо слизат всичките добри Духове, Божествените духове, и то слизат сутрин, а вечер по същия път отиват при Бога. По всичките ваши желания и мисли вечер се привършват сметките и в Небето знаят дали имате да вземате, или да давате. Така трябва ние да разбираме Христовото учение: Христос духа и това духане се преобърнало на Светлина, а пък Светлината – на Живот.

Тъмночервената краска рисува активността. В духовния Живот винаги трябва да посаждаме и ако всеки ден посаждаме по нещо, тогава ще получаваме. Всякой ден да използваме случаите, защото много пъти Божествените черти се реализират. И Христос дохожда да ни посочи тоя прост начин на приложение за наше улеснение. Той дойде в света да донесе Новата светлина, да озари умовете на хората, които все Нему дължат за всевъзможната просвета и култура.

Числото 7 е навсякъде преобладаващо и винаги е Божествено. Библията е една книга, повидимому, като че ли разхвърляна, но ние нямаме друга книга като нея. Защото в нея имаме всичките цветове, за които ще има да стане дума в книжката, която ще се отпечата. Тя даже ще съдържа и три други кольора.

Някой човек казва например: „Не мога да обичам“, но като му дадем червената краска, ще видим, че неговото състояние се изменя. От това се обяснява и обстоятелството, че като четем тая книга, тя задоволява по един чуден начин копнежите,които имаме. Например в книгата на Йов 11:17 се казва: „И твоят век ще бъде по-светъл от пладне. И тъмнина ако си, пак ще станеш като зора.“ Тия векове, които се подразбират в тоя стих, са епохи, които се делят на периоди – златен, сребърен, меден и железен. Железният век е най-далечният.

Но сега иде пак една епоха, в която ще настане златен век, в който ще заживеем. И светът винаги очаква, че ще дойде нещо. Сега, ние все се хвалим, но това именно наше желание е да преобърнем желязото на злато, което по емблемата си е препоръчително, тъй като желязото е, което съответства на грубия живот, а среброто съответства на това, което човек е използвал.

Всички тия истини като разберем, между нас ще се възстанови една хармония, защото не е тайна, че има хора с лъчи, които ние отбягваме, защото са ни непоносими; също както съвременните хора бягат от Христа, защото Той ги осветлява, та им се откриват петната. А ние няма защо да се боим от Христа, защото Той е наш приятел.

На нас се вижда всичко разхвърляно, грубо и безсмислено, затова трябва да започнем от видимото към невидимото. Често пъти някои разправят за Астралното тяло. Такива аз питам разбират ли тяхното физическо тяло и ако него достатъчно не разбират, какво ще знаят за Астралното? Например тялото на Йоан Рилски има известен обем, но можем ли определи обема на невидимото негово тяло? Ние имаме всички неща във физическото тяло и не бива да искаме да се освободим от физическото си тяло, а Духовното тяло, което сега се сформира, трябва да се ползва от това, което му се дава. Физическото тяло е свързано с всичката материя и то е ключът – чрез него ние сме в съприкосновение с физическия свят; чрез тялото ние влизаме във видимата Природа, за да се ползваме от нея. Никой не бива да се сважда със своето тяло, па каквото и да е то. Така някой казва: „Глупав съм“, но дайте на такъв жълтата краска и ще видите, че ще стане по-добър. Значи на такъв липсва краската, която му е необходима.

И тъй, с тия стихове, които се дават, ще можем да работим върху нашето сърце. Например що е страх? То е излишък на портокалената краска. Ние често плачем за някой, че е умрял; но ако се изпитаме по-

основно, ще видим, че ние сме плакали не че нашият ближен е отишъл, но защото съществуването на преминалия ни е доставяло удоволствие и удоволствието е, за което плачем.

Та този прост начин ще употребяваме сега – написаните стихове от Библията са лъчите на Светлината и нея ние ще използваме. И ще започнем от ума към тялото си – то е Христовият закон. И Духът ще ви каже и открие по-дълбоките работи в Живота, които работи не се казват и ще се дадат непосредствено чрез Духа. Защото основните работи в Библията са скрити в Природата, в нашата душа, която е едно Божествено съкровище. И повтарям: Животът е сам по себе си прост и лесно можем да го придобием. Всички да отворим прозореца на нашата душа, та да може да влезе Светлината и я озари. Тъкмо тия работи са, които Христос иска да урегулира, и тази именно схема, която ви се дава, ще ви направи свободни.

Някои от вас са богати с червената краска, но пък някои от вас са такива, че им липсват някои краски. Червената краска е емблема на Любовта, която има известни вибрации. Върху Любовта се градят всичките краски, защото, от една страна, тя действа положително, а от друга страна, влиянията и са негативни. Щом Христос е с нас, не бива да ни е страх. И ако не стане Той основен тон, други неща ще Го заместят. Всичките наши действия много често трябва да се нагласяват по основния тон на червената краска – Любовта. Да, Любовта е краска и който не я е видял, не знае и не може да знае що е Любов.

Вяра – що е вяра? Тя е пътеводител на тези, които грешат, но когато се примирим с Бога, ние ходим с виждане и тогава ще познаем розовата краска, в която Христос живее. И аз искам всички да видите тази краска[254]. Не бива да хвърляме вината за нашите отражения

[254] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

върху Господа, защото често пъти става това, а сетне се молим: „Господи, помогни ни, ние сме грешници…“ Да, грешници, които не могат да се ползват от дадени добродетели. Па и да искат, не могат, защото грешният човек е глупав човек, а умният човек не греши, защото знае последствията – затова именно е и умен. Христос е, който чака, за да ни покаже принципите, които обхващат Живота и които принципи са от твърде съществено естество. Така нам е потребно най-вече да намерим основния тон, в който всичките духове живеят, и тогава няма да има никакво разделение. Нужна е жертва от наша страна – трябва да положим сърцата си, телата си, ума си. Душата и Духът да бъдат свободни[255]. Сърцето, умът и тялото – това са богатства, дадени от Бога, та затова Господ трябва да дойде, да огради нашата Земя, та достойно да можем да работим. А напротив, когато нямаме тия богатства, усещаме пустота и униние.

Прочее, сега се дава това, та всички, които искате да работите, да приложите тия правила. Исус Христос е, който иска да ги приложите. И това е първият урок, който ви се дава, и този, който приема да го изпълни, ще му го дадем. Само че такъв нека внимава, защото в случай, че не изпълнява, този урок ще има точно обратна сила – ще послужи за проклятие. Аз при раздаване на стиховете, образуващи лъчите, които ви са потребни, ще посоча на всекиго поотделно какво трябва да чете, според нуждата, която се носи за него. Христос ви дава много прост метод и вие непременно ще трябва да го приложите, защото е метод прост. Йогите например са, които имат много сложен метод, но този, който се дава вам, е много прост. Метод като Христовия нигде няма да намерите, защото последната врата е Христос. А неприятностите, които ни се случват, нека не ни

[255] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

смущават, а да се радваме за тях. Господ е между нас, Той ни слуша, радва ни се и ни обича.

Тази наредба не съм я дал аз, а я дава Господ за вас. И затуй вие трябва да мислите за Неговата Любов, която да виждате във всяко едно лице. Господ ви изпитва и вие слушайте гласа Му. Ние сме се събрали в тия няколко деня, за да се ползваме и като се пръснем по домовете си, да работим и да обичаме всичките. Всички разногласия помежду вас, тайни и явни, да ги изгладите. Защото ако страда Господ, страдат още Неговите последователи, свещеници и проповедници, за които [Той] носи голям товар и гледа те да дойдат в познание на Истината. Ако страдаме в живота си, то е, защото много пъти си причиняваме ненужни рани. Затова тази година трябва да се махнат и пречистят всичките раздори и тогава Господ ще ви благослови всички.

След като изпяхме"Грешна душо"[256], към 8 ч. вечерта се разотидохме за до утре, 10 ч. сутринта. А към 9 ч. вечерта днес заваля дъжд, който през всичката нощ подкачаше и спираше, като осъмнахме на 16 август с облачно и тоже дъждовно време.

[256] „Грешна душо" – неизвестна песен.

16 август, четвъртък

Днес заседанието се започна в 10 ч. сутринта. Времето – намръщено и дъждовито. В заседателната стая влязохме наредени по датата на повикването. След молба с „Добрата молитва“ и изпяване „Тебе поем“ г-н Дънов продължи да чете стиховете за зелената краска и каза:

Тези са те основните краски, с които върви прогресът и цивилизацията на Земята.

По нататък г-н Дънов каза:

За синята краска хората още не са готови, а само когато са в нещастие, тогава гледат. Синята краска е на Духа и Истината. Само синята краска е, която може да ни даде понятие за хубавото и тия, които притежават тая краска, обичат хубавото. Само чрез синята краска вие ще можете да изпълните стиха: „Което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е доброхвално – това размишлявайте !“[257]

Има неща положителни в тоя свят и затова вие трябва да ги гледате. Защото под думата реален аз считам нещо изменчиво, а нещо, което се изменява, то не е реално. Реалността е зад изменчивостта и затова не може да се каже, че Реалността е сянка. Сянката е нещо временно. Ние сме носители на желанията на Природата. Щом ние и противодействаме, ние получаваме също противодействия и злото винаги произвежда лоши отпечатъци. Не може да имаш лоши чувства и да очакваш да станеш красив. За да станеш красив, трябва да имаш най-благородни чувства и разположения. Тук например четем: „Очите ти ще видят царя в

[257] Което е истинно… – цитат от Филипяном 4:8.

красотата му.“[258] Защо ние страдаме в тоя свят? Защото се уповаваме на хора, които са като нас изменчиви. А като се уповаваме на Господа, Господ ще даде заповед на Своите слуги, които ще изпълнят волята Му. Който е маловерен, прочее, нека предизвика синята краска в себе си и тогава ще се махне маловерието.

По-нататък имаме виолетовата краска. С нея се извърши спасението на човечеството. Силата произтича от виолетовата краска. Към виолетовата краска принадлежи благостта и без тази краска човек не може да бъде благ. Смирението също може да се причисли към виолетовата краска, почитта също (чете съответстващите стихове за красите).

Аметистовата краска – тя е Духът на благодатта и има по-високи вибрации от виолетовата и е също краска на смирението (чете подходящите стихове). Винаги, когато Господ иска да очисти човек, прекарва го през страдания, за да го приготви, и тия страдания ние не можем да избегнем. Радостта е плод на аметистовата краска. Светостта принадлежи на същата краска. И когато тази краска преодолее в нас, ще примири петте ни чувства, които сега са в явно противоречие (чете). Египет в мистическо отношение представлява физическият свят, Асирия представлява Умственият човек, а Израил – чисто Духовният човек.

Нека ви обадя, че с тия последните краски много мъчно може да се работи, та затова вие ще започнете с петте краски, защото, виждате, ние имаме пет пръста. А за да можем да работим с последните краски, трябва да имаме по-високо организиране. Духът винаги гледа да използва по-ниския живот, за да го предаде на по-високи вибрации. Някой се чуди как може да храни една майка едно дете, но то живее с това тяло и не се освобождава, докато не се

[258] Очите ти ще видят царя в красотата му – цитат от Исаия 33:17.

формира друго. В духовно отношение и мъжете раждат, както и жените, и затова и двамата зачеват, и то зачеват много благородно. И един човек в духовно отношение, щом не е заченат с нищо, той се чувства нещастен.

Тия тайни от хиляди години са ги знаели, но при все това съвременното общество само в механическо отношение е много напреднало, но в духовно е останало много назад. Обаче всяка една култура ще се измени и сегашната култура приготовлява бъдещето за една по-следваща такава. Затова не трябва да мислим, че тоя свят е лош; напротив, по отношение на Бога всичко е добро, а по отношение на нас, които се стремим да се усъвършенстваме, има лошо и добро. Но ние не бива да правим компромис със злото и Доброто, а следва да бъдем или на страната на Доброто, или на страната на злото. По отношение на Бога тия два принципа – зло и Добро – ще се примирят, но като как ще стане това, не зная. Това е велика тайна, за която никой нищо не знае.

Като дойде християнството, ние трябва да го изучаваме като една велика наука, а не като догма, защото догмата е буква, която спича и спира напредъка. Формите и догмите трябва да се изменят съгласно нашата възраст, също както се изменят гащите на малките деца според тяхното растене. Да искаме, значи, от Господа Дух според нашата възраст. Гащите, ако са тесни, спъват, та затова явява се нужда да се разширят – същият закон е, който действа в Природата. Трябва да сме умни и да не водим с никого спор; нека сме много толерантни и да изслушваме всекиго, а тези, които не искат да възприемат, нека останат – те ще дойдат дотам, гдето е определено. За да се повдигне светът, необходимо е да се разбере Христовото учение в неговото практическо приложение. И ако ние успеем да образуваме една духовна струя, да знаете, че ще свършим една много добра работа.

Например човек в скръб викне към Бога и Той му изпрати помощ – същото нещо е и с народите. Няма нужда да се разтваряме и да ни знае светът – каква нужда от туй, да даваме на хората да се бъркат в живота ни? Ами че то ще е същото, като да си разкриеш стомаха, вените, мозъка и прочее – неща не само безполезни, но и вредни. Има следователно неща, които трябва да се пазят скрити, защото естеството им не търпи противното. Захлупеното мляко, казва поговорката, котката го не лочи[259].

В Цариград един християнин отишъл да се моли за парични средства и му се внушило да се отправи до тамошните мисионери, от които поискал две хиляди лева, [уж] защото Господ го изпратил. Но мисионерите отговорили, че ако наистина Господ го е изпратил при тях, Той щеше да им даде тая сума, но щом я нямат, значи, че той сам е отишъл при тях. Мисионерите са прави, защото ако те имаха пари и ги не дадяха, щяха даса отговорни. Когато Господ ни даде някои благословения с особено предназначение, ако ги употребим не на място, ние ще сме отговорни[260]. От неизпълнението на този закон се раждат много нещастия. Много често ние по нрав мязаме на онези десет души английски матроси, които са се изпонапили в Египет и цяла нощ гребали в завързаната лодка и не могли да стигнат парахода[261]. Ние често пъти искаме Господ да ни благослови, викаме към Господа и повидимому, като че ли усърдно викаме, но понеже едновременно с нашия вик се привързваме и към света, то благословението не настъпва.

---

[259] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.
[260] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.
[261] В Египет и цяла нощ гребали в завързаната лодка и не могли да стигнат парахода – изразът липсва в протокола на Д. Голов и е заместен с изречението: които са се изпонапили и не излезли.

Да, трябват ни знания, а тия знания лесно не дохождат. Учените хора, гледам, са все нервни, защото искат да разкрият всичките истини в Природата. Но аз ще ви кажа: не очаквайте от никой писател и автор да ви открие Истината. Такъв може да ви даде само намеци, но Истината открива само Господ. И от чисто Негово становище, у вас трябва да се пръкне, да се роди и развие съзнанието в неговите три степени: будно съзнание, подсъзнание, което е едно съкровище на съзнанието, и свръхсъзнанието, което се ражда сега. Един ден нашето съзнание и подсъзнание ще се слеят със свръхсъзнанието и тогава ще станем едно; тялото, сърцето, умът ще се слеят с Христа – ще се слеем с Бога и ще образуваме хармония в Него. Само по този начин ние можем да примирим нещата в света.

Правиш добро някому – не тръби. Ефектът на твоето добротворство ще настъпи по естествен начин и когато го никак не очакваш, ще ти бъде. Гледай с живота си да не причиниш никому вреда. Пример: един млад американец се влюбил в една мома, която упътил в разблуден живот, от който тя изтощила своето здраве, щото най-сетне умряла. Момъкът станал свещеник, оженил се и тая именно мома, която той развратил, се преражда в негов син, който тоже сега се развратява и много скъпо коствало на бащата. Да, ние винаги ще платим за вредата и щетата, която другиму причиняваме.

И после, когато някой човек ни е неприятел, ние трябва да го обичаме, защото неприятелството на този човек към нас, па и всички въобще неприятности в живота, ние си ги заслужаваме. Така, когато Титаник потъваше, четохме, че всички в него са се молили, но защо, като са се молили, пак потъваха? Защото заслужаваха, ще кажа аз. А че това е тъй, свидетелства от факта, че всички почти пътници при потъването пеели духовно-религиозни химни и песни – обстоятелство, което показва, че Духът у тях съзнава заслугата им да

потънат. Виждаме, че в онзи момент се е родило и заработило съзнанието. Злото и страданието не са от Бога и който казва, че злото е от Бога, греши. И когато някого сполети някое нещастие и роптае, тоже греши. Ние, които вървим в Истината, не трябва да роптаем, когато дойде нещастието; също както Исус Христос казва: „Благодарим Ти, Господи, че си се утаил от мъдрите и си се открил на младенците и глупавите.“[262] И действително Мъдростта на света прилича на мехур, който щом надуем, унищожава се.

Когато хората започнат да ви хвалят, съветвам ви, молете се на Господа да ви избави от изкушение. Прочутият американски проповедник Муди, който неотдавна се помина, винаги е казвал, че дяволска работа е похвалата, която му иде от хората след някоя блестяща реч и проповед. „Дяволът е, който хвали!“ – казвал г-н Муди и никога не приемал да го хвалят, но пък когато се е смирявал, той се е равнявал на всичките висоти на Небето. Христос е казал на своите ученици да не търсят слава от човеци, а от Бога. А знаем, че Христос е дошъл да ни каже истинския смисъл на Живота – как именно трябва да живеем. И затова ние трябва да приложим в Живота Христовото учение по един нагледен начин.

Още много работи бих могъл да ви кажа, но Соломон казва, че от много говорене няма полза.

Изпяхме „Достойно ест“ и „С нами Бог“ и ни се съобщи, че събранието ще продължи довечера в 6 ч.

<u>Забележка</u>: на обед, към 1 ч., когато всички обядвахме под нарочно стъкмения дворен покрив, заваля дъжд, изнаставахме всички, оттеглихме се на сушина под сайвантите на Бостанджиевата къща, пеейки почти всички хвалебни църковни песни.

---

[262] Благодарим Ти, Господи, че си се утаил... – перифраза на Лука 10:21: Благодаря ти, Отче, Господи на небето и земята, че си утаил това от мъдри и разумни и открил си го на младенци.

Подир обед в 6 ч. подкачихме събранието с „Добрата молитва“ и с песните „Тебе поем“ и „Да изправится молитва моя“. Г-н Дънов, след като покани всички ни да изкажем по един стих от Писанието и прочете стиха: „Винаги се радвайте, за всичко благодарете“[263], продължи:

Искам да зная тази вечер кой е най-важният въпрос, който ви занимава.

След като някои от присъстващите отговориха по нещо, г-н Дънов добави:

Защо е този стремеж у хората, че във всичките демократически управления, при все че цар не искат, а пък гледаме, че цар си турят?

И продължи: За да можем да изпълняваме Волята Божия на Земята, трябва да разберем основния принцип. Предназначението на човека е да познае кои именно мисли и желания са съществени и кои могат да се реализират. Защото аз зная много християни, които проповядват Христа, но като влязат в живота, започват да твърдят, че Христовото учение е неприложимо. Обаче законът е един и този закон има милиони приложения, та затова не можете намери двама човеци на едно мнение и с едно и също разбиране. Основният принцип е много прост, но неговото приложение е много трудно. Например как можеш да докараш двама души в едно съгласие? Мъчна работа е, вярно, защото омразата и безверието са мисли негативни и понеже съвременните хора работят с отрицателни мисли, затова и в това отношение нямаме всякога сполучливи резултати.

Христовото учение не е само стремеж към Бога, а е важно и неговото приложение. Защо повдигаме ръце, когато се молим? Вдигането на нашите ръце към Бога означава съединение, приемане

[263] Винаги се радвайте, за всичко благодарете – цитат на Първо Солуняном 5:16-18: Винаги се радувайте. Непрестанно се молете. За всичко благодарете.

[на] сила. Дясната ръка означава Божествената Мъдрост, а лявата – Божествената Любов. Значи при вдигане на ръцете ние се съединяваме с Неговата Мъдрост и с Неговата Любов.

Сега, за да се разкрият много работи в Природата, трябва да няма съмнение, а за да няма съмнение, трябва да има Светлина. И не че не може да ви се дадат доказателства, но работата е, че и ако ви се дадат, няма да ви ползват. Ние трябва да подкачим с дома, и то не от децата си, а от бащата и майката, които са дясната и лявата ръка: дясната – бащата, лявата – майката. Като възпитате тях, вие сте възпитали всичкия дом, защото забелязал съм, че щом сме с един човек, той мисли едно нещо, а щом се отдалечи, мисли съвсем друго нещо. Защо? Защото тоя човек няма характер, няма стабилизирано убеждение. Такива хора искат да им докажем съществуването на Бога. Но този е най– глупавият въпрос, защото самото наше съществуване е доказателство за съществуването на Бога[264]. И вие всички имате смътно понятие за Бога, защото някои мислите, че се намира в камъните, други – в дърветата. Но това не е вярно, защото Той като Дух не присъства там и философски има противоречие в това отношение. Ние трябва да разберем и възприемем в нашето съзнание, че Бог съществува като един принцип, който ние не можем да критикуваме и ако го критикуваме, ние се спъваме. С неразбирането на този принцип ние някога, и неволно даже, приемаме лоши възгледи и затуй сме лишени от тия понятия, които би следвало да възприемем.

Господ е, който всяка сутрин ви събужда и Той е първият, който се явява на всекиго в света. Ами че какво ще е впечатлението, което ще направи едно дете, ако каже на баща си: „Тате, докажи ни, че ти съществуваш.“ И това сравнение може да заслужават само децата, но

[264] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

като метод е несъвместим, защото хората много философстват, а щом като дойдат в зор, пак се обръщат към Бога и викат: „Господи, Господи!“ Значи в зор те знаят накъде е Господ, при все че по-рано не знаят това. Зорът предизвиква устрем на съзнанието към Господа, който в последния случай изпраща Своите лъчи на Живота. Философски право е, че Бог е Бог неизменяем. Не бива да се заблуждаваме с мисълта, че Бог е далече – това не е вярно, защото Той е толкова близо, щото само да посочи с ръцете Си, ще може да ни хване. Затова необходимо е за нас да се молим с всичкото си сърце, с всичкия си ум, да оставим Бог да ни дохожда на помощ, за да ни упъти в истинския път. Ако така се държим, можем да разчитаме, че ще сме свързани с Небето и следователно – полезни за България. И когато се молим: „Да бъде Волята Божия!“, ние казваме, че тя трябва да бъде не само за България, но и за всички да бъде полезна – даже и лично за теб, който така се молиш. Ние като въглен трябва да се запалим.

Аз мога да ви говоря на два езика: на някои – с прост език, а на други – с научен. Защото на нас ни трябва една гимнастика за ума, та затова трябва да се направи машината така, щото да се ползваме. Трябва да се изпитаме готови ли сме да възприемем Истината. Така около Исус Христос имаше дванадесет души ученици, но някои не възприемаха мисълта, че ако не ядат плътта Му и не пият кръвта Му, не могат да Го последват. От разбирането, прочее, много зависи – от нашето разбиране зависи всякой въпрос. Това именно разбиране у нас ще бъде една подкваса и затова трябва много да сме внимателни. Защото често правим погрешки и без да знаем, спъваме Царството Божие, като възприемаме възгледи, които ни само вредят.

Християнството е дълбока мистична школа и в нея, ако бяхте чисти, както аз разбирам, би ви се дало доказателства. Те са наистина

потребни в Живота, също както са потребни за дърветата плодовете, но има винаги условия и причини. Господ никога не е отговарял на никоя моя молитва, докато не изпълня всички условия. От това излиза, че Бог е възвишено и чисто Същество и всяка наша скверна мисъл Го прави да се отдалечава. Затова се казва: „Докога ще ги търпя?...“[265] Това са то мрачните мисли, които правят човек да размишлява само за себе си; и като излезете в света, вие опитвате същото. Как ще докажете на света, че вие сте чисти? Светът няма да ви разбере и затуй необходимо е да влезем в съгласие с духовния Живот, с Невидимите същества, които са винаги върху нас. И ако вие бяхте ясновидци, щяхте да видите тяхното присъствие и как именно действат. Когато например искате да направите известна пакост, тия Същества са, които направляват отношението и регулират цветовете, като оттеглят отрицателния и го заместват с положителен цвят. Всяко наше състояние ние трябва да направим положително. Съмнението например трябва да отхвърлим, защото в него действа отрицателен лъч. Затова твърде уместно е в едно наше старание да можем да опознаваме коя именно мисъл е отрицателна. А за да познаваме коя именно мисъл е отрицателна и коя положителна, нужен е опит.

Вие искате доказателства и аз ще ви ги дам, но няма да сторя това дотогава, докато не можете да унищожите една лоша мисъл у себе си. За мен не са важни доказателствата – аз не искам с доказателства да прославям себе си. Не искам да ме правите център, не искам да ставам проводник на вашите, ако щете, даже добри мисли. Не искам да изпъква във вашия ум някой си г-н Дънов. А онова, което желая, е вие да познаете Господа, защото аз имам и вземам участие във всичките Му работи. И ако не вярвате в мен,

---

[265] Докога ще ги търпя – перифраза на Матея 17:17, Марко 9:19 и Лука 9:41: О, роде неверний и развращенний, докога ще бъда с вас, докога ще ви търпя?

вярвайте в Неговото Слово. Човек, който иска доказателства, трябва да повярва в Христос и ще прави чудеса по– големи, отколкото е Той правил. Всички се стремете към добри мисли и само тогава се бих помолил за вас и бих ви дал доказателства, които искате. Аз искам да изпъкне във вас Христос и Той да се възцари във вас. Тогава ще изчезне антагонизмът между вас и самаго мен, защото сега както е положението, аз се стремя в една посока, а вие – в друга. А докато не сме аз и вие в една посока, никога не можем да се разберем и вие никога не можете прие доказателствата, които искате.

А като разберем всичко това, всичко ще се оправи, защото всъщност какво виждаме? Като започне да страда някой, думаме: „Ха така, хак му е!“, а пък като дойде ние да го опитаме, виждаме, че не е така, както сме желали на хората. Така си отива и върви светът. Но аз ви желая на всички да отивате и вървите в пътя, който аз ви препоръчвам, защото само тогава ще може да се ползвате от упражненията, които ще ви се дадат посредством четивото на даваните стихове от Книгата Господня за лъчите и краските.

В нашето общество са три закона, които ни свързват. Първият закон е: Да възлюбиш Господа с всичкото си сърце, ум, воля, душа. Вторият е: Да възлюбиш ближния си като себе си, а третият – Да бъдеш съвършен, както Отец наш е съвършен! Тия са трите закона, на които почива всичко, и нас тук нищо друго не ни свързва, освен тези закони. Във всичките ваши работи вие трябва да действате в тази посока, защото иначе няма да сполучите.

Всякой един страх и съмнение трябва да изчезне, а те ще изчезнат, когато разберем тази именно безгранична Любов. Някога аз казвам на Бога, че аз ще понеса всичко. И Божествената Любов го изисква да понасям всичко, защото тази Любов има това свойство, щото да преобръща злото в Добро. Следователно, когато кажем:

„Господи, заради Теб съм готов“, да знаете, че тогава Господ именно твори. Аз съм проверил този закон и зная, че той действа в нас и около нас и ако ние не сме в съгласие, никакво обещание не може да се изпълни. Божествената Любов не търпи съмнение. Аз разбирам вашите нужди и ви извинявам всички, защото всякога се поставям във вашето положение, та затуй ви се и не сърдя. А пък ако искате да знаете, вашите съмнения ми принасят и полза, защото те са тор – аз се ползвам от тази тор. И когато някои приятели ми изневерят, и това изневеряване пресметна за полза, и кажа: „Господи, прости им.“ Ето на, тая е Силата, в която аз се държа.

Аз зная много добре, че човек е стипчив и кисел плод, а туй, което е Добро в човека, то е Слънцето и Божествената Любов, която работи върху нашата душа. И докато действа Бог, всичко върви на Добро, докато, напротив, всичко отива в противоположен смисъл, когато Бог не действа. Ако се съедините по Бога, товарът ви ще се облекчи и вие ще се радвате в делата си, също както се радва един човек, който има къща и други благословения. Например виждате един човек, че се отдалечава от света, но пак живее за себе си. А ние не живеем за себе си, а живеем за себе си плюс за света. Господ казва, че люби света толкова, щото даде Сина Своего единороднаго. А като знаем тази именно Любов, тогава ще се ползваме и като принесем тази Любов на тези гладни хора, ще се ползват и те, и други. И ние имаме у себе си образ и подобие Божие и затова, като е така, пророците и всичките постници винаги са виждали Бога. Всичките мистици се стремят да се обединят и псалмопевецът казва, че когато види лицето Му – лицето Божие, това го прави да изпада във възхищение. Всичките мисли са мисли Божии. И ако разберем тези думи добре, тогава Господ ще дойде и ще направи жилище у нас, също както Христос казва на Своите ученици.

Всичко това е потребно, защото политическото благо на една държава зависи от духовното повдигане на тази държава. Съдбата на България, за която толкова искате да знаете, зависи от тази добродетел. Нас сега ако ни питат, ще кажем, че и този народ си има своите рани. И ако такова е нашето понятие, то преди да искаме нашето право, прилично е да изучим нашите задължения спрямо Бога, а тук именно е най– същественото. Сега – едно дружество търгува и някоя година може да има дивиденти, а някога може да има и загуби. И без да щем, изпъква въпросът защо работите на един народ някога вървят по-добре, а някога по-лошо? Защото някога кармата му, като назряла, поставя го в невъзможност да твори Добро, даже и да желае и иска. Защото нали знаем, че човек не се е явил само един път на Земята. Па и вие не сте дошли за пръв път на Земята, само че някои от вас са по-напреднали, а някои са останали назад. Самият ваш стремеж, че вие искате да бъдете религиозни, показва, че Духът у вас усеща, че иде, че настъпва нещо важно. Та вие сте между този народ, за да работите за неговото повдигане. И спрямо българския народ ние трябва да бъдем изправни в сметките, защото същевременно и той ни прави една услуга, за която ние сме длъжни да му бъдем благодарни. Ами че преди всичко този народ ни помага да можем да порастем духовно. Защото ако отидем в друг народ, ще ни познаят каква стока сме – няма да ни допуснат, понеже ще намерят, че в минало време сме били двуумни, двулични и ще ни настанят на подобаващото място.

Този път, по който вървим, ни изпитва – изпитват ни в него. И някои от вас са изгубили в подвига, та трябват им още десет години, за да постигнат това, което бяха спечелили. Но при все това, ако се изпълнява Волята Божия, всичко ще ни се даде, защото Небето е богато и разполага. Ако страдаме, боледуваме, то е защото сме

опърничави. А то нужно е, напротив, да имаме всичкото смирение с дълбокото съзнание пред Бога, а не пред хората, защото Бог е мощен и може да прави всичко. Докато главата е на тялото, то е здраво, живо, а като се откъсне тя, тялото пада. Така е и с нас: когато сме с Бога, ние правилно се развиваме и духовете идват, за да ни услужват. Само че тия духове понякога идват инкогнито в нас и като не ги познаваме, това не ги спира да извършат работата си и да си отидат.

Тези са те духовете, които разпореждат със съдбините на живота, повдигат когото повдигат, а унищожават когото унищожават.

Ние сега се стремим към това Общество на духове и затова бъдете всички чисти. Защото това е то тържествуващата Църква, която воюва и за която Христос споменава на Петра, че може да поиска дванадесет легиона Ангели[266]. Затова, ако вие работите и живеете, ще имате тяхното съдействие, а като тъй, интересът на вашето повдигане изисква вие да дойдете чрез Христа в съприкосновение с тия Същества.

И искам да бъдете във вашите схващания свободни. Нещата не са толкова трудни, колкото ние си ги правим трудни. Трудно и лесно е нещо относително. В това отношение ние трябва да бъдем като старовременните пророци, които не са ходили само с вяра, а са ходили с виждане. И ако ние вървим като тях, ще казваме: „Аз познавам Господа, защото Го виждам.“ Значи ние можем да имаме едно по-реално съприкосновение. Да, вярното е, че Христос в едно такова събрание, като нашето, може да се появи и вие да Го видите, само че това сега още не може да стане. Вие постоянно думате: „Искаме да видим“, но ако искате да видите, трябва да се нагласите също както се нагласява един инструмент, та като дойде, да засвири със същите тонове и вибрации. С други думи, Неговите трептения

[266] Цитат от Матея 26:53.

трябва да изтърпят вашите и обратно. Например, ей сега нл Христос е между вас и за мен това е факт. По– скоро бих се усъмнил в моето физическо съществуване, отколкото че Той ей сега присъства тук. При все това, ето вие не можете да Го видите, та да бъдете всички Негови ученици. Той ще бъде с вас и ще ви помага през годината. Това, което желаете, аз ще съдействам да ви се даде. Всички следвайте Божествения път, изпълнявайте Волята Божия и всички ваши желания и стремежи ще се осъществят. Това е моето желание, защото зная аз, че ако една душа не осъществи своите идеали и желания, тя не може да се радва.

След като изпяхме „С нами Бог“, каза ни се от г-н Дънов, че събранията ще продължат утре в 10 ч. сутринта и че след вечеря днес в 9 ч. ще се съберем в салона всички членове, без повиканите тази година.

След вечерята в 9 ч. събрахме се всички стари членове без тазгодишните и г-н Дънов каза:

Между вас има тук неща, които трябва да се изгладят. Ние сме дали много жертви, та Волята Божия не е в бъдеще да даваме още подобни жертви. Когато се дават потребни жертви, добре, но непотребни жертви не бива да се дават. Вие трябва да решите едно или друго. В бъдеще, които искат да следват Господа, да решат и Го следват, и да бъдат уверени, че ще имат всичките доказателства. Ние сме в едно предградие. Истината не се бои, но съществува известна дисхармония, която става причина, щото Черната ложа да упражнява лошо влияние. Ако сега не изправите всичко, Невидимият свят ще се намеси и ще изправи сам работата. Вие трябва да напуснете човешките мъдрувания. Искате да имате всички благословения, нали? Тогава слушайте ме и отнесете се с мен тъй, както аз се отнасям с вас. Но у вас има такъв монархизъм, щото мога да стана като едно

товарно магаре. Ами че вие искате свобода – тогава дайте и мен свобода. Приятелството изисква и вие да бъдете спрямо мен, както и аз спрямо вас. И ако съществува между нас дисхармония, то каквото от две години насам се хвърли срещу мен, всички щяхте да отидете в Астралния свят. С един замах аз бих всичко извършил, но с това ще спънете и мен, и вас си.

Най-после, ако има някое съмнение у вас, кажете ми. Моята работа е ясна. Понеже има нови приятели сега и в бъдеще ще има още да дойдат, не искам да ме спъвате. Затова решете в себе си какво ще правите – това ми е заповядано да ви го кажа. Вие имате работа с едно Братство, което не е човешка работа. Ще искам от вас обещание и ако го изпълните, ще влезете във вътрешната Верига, а тогава няма и да има никаква сръдня. Когато влезете в съприкосновение напълно с Братството, в което сте включени, тогава ще вървят работите добре. Но ако вие не ме слушате, уверени бъдете, че след три години ще си замина. А бих могъл да остана за още повече години само ако дадете условия. И нека ви кажа, че тази работа е сериозна, не се шегувам. Между вас има раздори и поради това аз не съм могъл да помогна там, гдето трябваше да помогна, а това е, за което аз най-вече съжалявам. Ако аз знаех, че ще ми направите тази спънка, никога нямаше да се свързвам с вас, а щях да свърша работата си и да си отида. Но сега вече не мога, защото съм свързан с вашата карма.

Вие сега гледате на работите мрачкаво, като през огледало, но отпосле ще виждате ясно. Както и да гледате и чувствате, само знайте, че ако това дело се спъне, спъва се българският народ, спъвате и себе си, и тези няколко поколения. Всички вие трябва да знаете и изпълнявате правилото, че не бива да говорите за неща, които не знаете и които с очите си не сте видели и проверили. Защото това, което нас ще повдигне, то е Истината и самата Истина – никакви

догадки, предположения и слухове не бива да ни влияят. Прочее, понеже тази година аз искам да работя само заради вас, а заради себе си не искам да работя, то искам да изгладя всичките недоразумения, които съществуват между вас един други и между вас и мен. А вие имате голяма нужда за помощ и само аз познавам каква голяма нужда имате за помощ. У вас има колебания, които тоже трябва да престанат непременно.

Знаете ли значението на трите знамена, които тази година са поставени в двора на трапезарията и които всички гледате? Те значат или война със Земята и мир с Небето, или друг път няма. Аз ви дадох Пентаграма миналата година и вследствие на него в някои домове какви не работи станаха. Някои даже употребиха против мене Пентаграма. Но като се премахнат недоразуменията, всички тия работи ще се разяснят; напротив, не изравнят ли се тия недоразумения, ще се явят на сцената разни хаджигенчовци и прочее и ще се спъва работата повече. Защото не бива да изпущаме предвид, че в духовния Живот и в пътя, който вървим, има кражби. Та нужни са операции, само че когато ние ги правим, е престъпление, а когато Бог ги прави, то е порядъчното и ползотворното. Да, трябва да се пазите и ако искате да ме опитвате, спрямо мен ходете с разкрити карти. Защото аз най-после искам да зная с приятели или с неприятели имам работа, с мен или против мен сте?

А за мен пак ще ви кажа и повторя, че аз искам да ви дам пример как да любите Господа – това е всичката моя задача. И ако сполуча, добре; ако не сполуча, пак добре. Един човек може да бъде велик и без да го знае някой. Вие имате деца, домове, искате да ги възпитавате и аз искам да ви покажа как трябва да постигнете тия работи. Този народ се нуждае от хора и ако вие спъвате за повече работата, Господ ще си намери други хора, но не е хубаво нито за вас, нито за народа

да спъваме един вървеж. Затова повдигнете се като хора разумни и благородни. Желанието ми е да изчезне дисхармонията във вас, която причинява редица пакости. Така по причина на ланските недоразумения и свади почина зетят на г-н Петър Тихчев, замина детето на г-н Никола Ватев и се ослепи детето на г-н Иван Дойнов. Виждате, значи, печалните резултати и това още повече нека усили у вас желанието да се изглади неприятността между вас, защото това е, което спъва и мен. И ако вие следвате да ме спъвате, до 1914 г. аз ще си разреша сам работите. Вие сте поканени да работите и ако вървите подир мен, добре. И понеже съм свързан с вас, искам да ме не спъвате. Защото освен делото и задачата, за която седя, какво друго може да ме спира? Някакво имение и стежание ли, културата на съвременния живот ли? Аз не искам да образувам котерия около себе си, която да се кара с този и онзи, с други хора. Никаква задна цел не искам да имате и нямате право да се нахвърляте с причина и без причина върху никой човек, който иска да работи. Вие може би, без да щете, ме излагате като един пехливанин и при състезанието все да стоите отстрана, да гледате и ръкопляскате. Обаче помнете, че положителната подкваса дава положителен резултат, докато отрицателната – отрицателен резултат. Аз съм, който правя само веднъж опит с един човек; втория път правят опити другите. А за всички последствия мен ме държи Небето отговорен.

Сега – аз ви считам за приятели, съобщавам ви това: спъвате ме. При все това, аз ще река на себе си: „Хак ти е, да не си отишъл. Но щом си се ангажирал, носи си последствията." Ако искате да работите за Господа, без Любов и себеотрицание не може. Христос ми казва: „Ида да помогна на този народ, да загладя всичките недоразумения и да разбия всичките препятстващи духове." Аз и Христос едно сме. И с нищо друго не можете да ме подмамите, освен с вашата Любов.

Вашите мисли ме измъчват, те са едно страдание за мен. Моето положение е като на малко дете, което ходи по тръните. Аз ще направя наследници само тия, които се държат с мен. Заради Бог искам да направите този велик подвиг – помирението, защото длъжен съм ви, казвам ви го, и искам да ви се отплатя.

Тук се споменаха имената на тия, които са скарани, и прочее. Подир известни обяснения настана помирение и г-н Дънов продължи:

Да, Христос ме срещна в Арбанаси и ми говори върху всички тия спънки. Христос е сега в България – присъства и в този час тук. Щом настъпи сега между вас помирение, аз ще ви кажа и политическото положение. От тази година напосле Мохамед вече ще се учи от Христа – Той ще му предава уроци. Въпросът с Турция е вече свършен. От Невидимия свят правят усилия да освободят България от една война с Турция, та затова се впрегна Италия, защото този каиш щеше да го тегли България. Македония трябва вече да се освободи. Братството в Невидимия свят съдейства в България. Зная какво ще стане в Македония, всичко точно ми е известно, но не ми е позволено да го казвам. Само това знайте, че каквото има да стане, ще бъде. Нека ние бъдем добре, защото всичките други течения зависят от нас.

За вътрешната Верига обаче не говорете нищо. Работниците в България са определени и аз искам да се ползвате. Тази година изключително ще работим за вътрешното укрепване на Веригата. В Арбанаси ще направим нещо от рода на колонии и приюти.

Каза се, че от утре ще започнат нашите бдения в тайната стаичка, и то от 7 ч. напосле, цялата нощ. След като прочетохме „Отче наш“, разотидохме се към полунощ.

17 август, петък

Събранието днес се продължи в 10,30 ч. сутринта. Г-н Дънов каза:

Ще ви прикажа нещо за молитвата. Има няколко установления, при които молитвата може да стане. Когато някой се обърне към Бога, за да му се помогне, трябва да махне всичките цветове и да настане мрак, защото само тогава може да се обърне към Бога. Когато вече се обърнем към Бога, обстановката вече трябва да се измени, а именно, трябва да дойде Светлина и да благодарим на Бога. Ние тук не се събираме да се молим Богу, а да Го славословим, защото предполага се, че сме се примирили вече с Него.

Всяка една краска съдържа в себе си една велика тема и затова аз искам да разберете краските и духа на нещата[267]. Душата и сърцето са един цвят. Умът е атмосфера на сърцето и затова Господ казва: „Дай Ми сърцето си." И всичките влияния в ума ни трябва да се отстранят, та благостите Господни да могат [да] се обгърнат от сърцето ни, за да могат да се оползотворяват нещата, които Господ е всадил в нас[268].

Молитвата е начин на съединение. Когато видите една краска, не бива да се образува критическо положение и да казвате: „Без тази краска не може ли?" В молитвата съществува същият закон. Молитвата е единение на душата и без молитва не може да съществува дишане. Дишането пък следва да става в Господа, та Божественият Дух да го разложи.

---

[267] Да разберете краските и духа на нещата – в протокола на Д. Голов: да разберете духа на нещата.

[268] От сърцето ни, за да могат да се оползотворяват нещата, които Господ е всадил в нас – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

Известни наши нечисти желания Божественият Дух[269] трябва да ги разложи, защото известно време у нас се образува воня, но тя изчезва, щом времето настане. За да бъдем щастливи, трябва да сме съзнателни и благодарни, защото всичко върви по известни закони, та няма да има никакво противоречие. Христос е пред нас и между нас, та искам да си отворите сърцата пред Него. Възложете душата си на Господа и Той ще ви даде, както никой друг не може да ви даде. В продължение на всяка една година ние трябва да употребим Името Божие като Сила и Той ще ни бъде страж.

Сега ще започна пак с четенето на стиховете, които са достояние на съществата извън физическата сфера.

Г-н Дънов продължи четенето на стиховете за лъчите и поясни:

Най-важните краски са[270] розовата, портокалената, жълтата, синята и виолетовата, също и аметистовата, диамантената. На физическото поле Небето представлява свръхсъзнанието, Земята – съзнанието, а морето – подсъзнанието. Когато влезете в съгласие с всички тия стихове, у вас ще се образува нова сила и през тая година с тия прости стихове ще почнете да ги прилагате; което, разбира се, можете, защото има стихове за краските, за които някои от приятелите не са готови.

Подир изпяването на „Благословен Си, Христе, Боже наш“[271] г-н Дънов продължи:

Законите в Духовния свят се различават от ония, които съществуват на Земята, и то в голям размер. Можем да кажем, че редът на Небето е съвсем противоположен от реда на Земята. В

---

[269] Известни наши нечисти желания Божественият Дух… – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

[270] Най-важните краски са… – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

[271] „Благословен Си, Христе, Боже наш“ – православно богослужебно песнопение от утринна служба.

Небето силните и умните слугуват на слабите, а на Земята слабите и безумните слугуват. Ние, които сме тръгнали в този Божествен път, трябва да се научим да се смиряваме. Защото иначе може и даприсъстваме на такива събрания по седем дни, но няма да се благословим, докато само един ден може да присъстваме и да се благословим. Не бива да завиждаш, защото ако завиждаш, показва, че твоето сърце е нечисто и неспокойно. И в това събрание не се викате по човешки, а се викате от Господа. От чисто християнско гледище, богатството, славата, учението показват къде е Господ – дали е вътре, или вънка. Когато е вътре, вървят работите добре, а вънка ли е, повидимому не отиваме добре. Обаче, дали е Той вътре, или вънка, трябва да сме благодарни. Ако някой от вас страда, да знае, че Господ работи, и трябва да има търпение, защото къщата един ден ще се построи и добре мебелира, а ние ще видим, че нашите разсъждения са били само умувания.

Това, което правим сега тук, в това събрание, Господ се доволства от нас, защото това е просто забавление. Като приемем това така, ще растем от Сила в Сила. Ние трябва да се почитаме и уважаваме, защото това само ако струваме, ще бъде знак, че сме хора повдигнати.

Не бива всички да бъдем в главата или пък, ако щете, в опашката, защото там, гдето именно сте поставени, е най-доброто и най-порядъчното. Ако например една опашка не можем да клатим за свят[272], то ако главата ни се повери, как ще я употребим? Малките работи който наруши, най-малък ще бъде в Царството Божие, затова у нас трябва да се усили желанието да се стремим да изпълняваме най-малките заповеди. Например срещнеш човек унил, кажеш му добри приказки – да знаеш, че си извършил едно добро дело. Винаги се

[272] Не можем да клатим за свят – в протокола на Д. Голов: не можем за света да клатим.

молете. Добро дело е и туй – когато дойде Любовта, Знанието, Вярата, вие ги давайте и на другите. „Даром сте приели, даром давайте."[273] Защото иначе, ако тези добродетели у вас постоянно задържате, няма да получите благословения.

Така, от всички тези от вас, които могат и които Духът е определил, аз искам да работят по този начин. Никой на никого да не препраща лоши мисли и тогава ще се оправят работите на всички ви. Защото добрата мисъл, когато я изпращаш някому, пращаш я на себе си и помагаш на себе си. Когато някой иска да се обърне към Бога по отношение на неговите сделки, той за това трябва да се обърне сам; а ако иска съдействие, трябва да има молитва от двама или трима. Затова ако искаме да извършим нещо, ние сами не можем да се молим, а трябва да са най-малко двама или трима. Двама, това са двата полюса – положителен и отрицателен, а третият е направлението, в което трябва да се движат тия сили. Ако са трима, образува се триъгълник и молбата се счита за принесена. Та, за да се постигне някоя цел, необходими са трима да се молят. А причината, поради която ние не успяваме, е, че ние искаме сами да работим, затова и сами се молим.

По причина на нашето грехопадение ние сме се отдалечили от Бога и то показва едно състояние, което причинява страдание. Следователно законът към нас действа чрез страдание, след което обезателно настъпва и Радост. И Радостта има голяма сила, защото ако тя даде всичките си вибрации, може и да ви стопи, та вместо нея – Радостта, ще почувствате скръб. Когато обаче сме готови, усещаме една Радост. В съвременния живот Господ всяка заран слиза от Небето и с Него идват множество Възвишени духове, които всички ни приглСасяват към работа в живота и ние усещаме Радост и утеха.

---

[273] Цитат от Матея 10:8.

Когато, напротив, отдалечи ли се Господ, усещаме униние и всевъзможни неразположения. У нас, както виждате, постоянно става ден и нощ: скръбта – това е нощта, а Радостта се образува от противното на нея.

Всички вие сега сте още ученици, а когато станете зидари, Господ ще ви тури на някоя по-сериозна работа, за каквато сега-засега още не сте готови. Затова нека започнем със смирение. Някои от вас са готови за твърда храна, но някои от вас се нуждаят от хранене с мляко. И затова, когато видите, че някой от вас гложди твърд кокал, недейте му завижда.

През тази година ще се отправим мислено към всички приятели, за да се повдигнат. Около нас има много работа и колкото сме събрани, ако работим, едва половината от тази работа ще се свърши. Но Господ ще си намери работниците и затова ние няма да се боим. В сърцето си трябва да имаме Мир.

Тази година дяволът е впрегнат – турил съм му юзди, рита и хапе, затова към задните му крака и устата му не се приближавайте. А ако има нещо да му говорите, не говорете нему, а говорете на този, който е върху него. От дявола се учете на ум, защото той е постоянен и ако го изпъдим от едната си врата, той влиза през другата. Много е прилежен и постоянен, не се обезсърчава никога – този е урокът, който можем да научим от него. Никога не кълнете духовете, а винаги казвайте: „Господи, този дух, който ме изкушава, впрегни го на работа или ми помогни аз да се отдалеча от него.“ Да не забравяме, че много пъти ние сами си влизаме при дявола и думаме Господ да ни изведе от него и избави – като че ли Той ни е изпратил при него. Ами че хубаво, излезте си вие, ще кажа аз. Защо сами отиваме при него – да турим ред в неговия дом ли? Това не можем стори. Някога ние приемаме дявола, а понякога той ни примамва. Да не хвърляме

вината винаги на дявола, защото понякога ние сами го търсим. Желанието ми е добре да разберете тия думи и тяхното значение, та да се ползвате.

Сега се заемете да приложите тия прости неща, които след закриване на събора ще ви се дадат. Защото тесният път за Царството Божие в България сега трябва да се проправи – тоя път не е правен и ние сме пратени да минем, за да го направим. Тоя път е буренясал[274], та затова трябва да минем през него, за да се оправи и стане добър. Това е алегория, която ви говоря, а на научен език значи да се подобрят условията на Земята. Но както и да е, да не се боим, защото други са, които воюват за нас.

Аз зная, че от много работи се интересувате, но не бива да бързате. Аз ще избера много лесния метод, или най-лесния метод за следване Господа по избраните места от Книгата Господня. И този метод е най-малко опасен, защото има светии и угодници в места, гдето изуване на обущата е потребно, за да влезем там. Да, има и друго: има места, гдето Ангелите даже си изуват обущата, а ние, човешките синове, гледаме на тия места без благоговение, и то защото сме човеци. Искате Знание, богатство, слава и чест – искате ги, защото сте човеци и ето, те ще дойдат, но ще дойдат по особен път и при особени обстоятелства. От всичката наша опитност ние трябва да черпим уроци.

На въпрос от С. Драганов г-н Дънов отговори:

Страданията, това са пране, което се допуща за изчистване на душата.

В 6,30 ч. подир обед събранието се продължи. След прочитането на „Хвалата“ и „Добрата молитва“ и след като изпяхме „Тебе поем“,

[274] Тоя път е буренясал – в протокола на Д. Голов: тоя път е забутан.

„Свят, свят, свят Господ Саваот“ и „Ангел вопияше“, г-н Дънов изказа следното слово:

Когато се роди едно дете, кой е първият импулс, който се появява в него? То търси майка си, за да се нахрани – значи между майката и детето има известни отношения. Същият закон е и когато един човек се новороди – когато се роди в него новото съзнание, той прави същото. Когато детето излезе из утробата, то плаче, защото като е дошло в света, който реагира на него, то със своя плач иска да каже, че съжалява, че е оставило другия свят и е дошло тук. Така сме и ние: когато влезем в новия живот, той започне да реагира върху нас, защото започваме да изучаваме кои неща са добре разположени към нас и кои не са. Защото в света има два стремежа – единият нагоре, а другият надолу.

Най-първото нещо е ние да придобием храната, защото без нея не можем да съществуваме. Между физическия свят и Духовния, които си мязат и са еднакви по устройство и уредба, няма разлика, защото и двата свята са направени от твърда материя, която е чиста, кристална и в нея не става изменение. А измененията, които съществуват, те са четирите стъпки, четирите други свята, в които ние прогресираме. И в тия четири полета материята постоянно се мени. Всяка душа трябва да премине през тия четири полета, които ние имаме в квадрат, защото виждаме, че човек има два крака и две ръце и от това излиза, че две от тия полета са положителни и две отрицателни. Физическият свят е най-старият и в него се намират всичките богатства. И духове, които са от тоя свят, не могат да стоят в Небето, а често дохождат в материалния свят да работят и след като работят милиони години, връщат се пак в Небето. Следователно необходимо е за нашето развитие да дохождаме на физическото поле, за да работим.

Чисто духовният Живот е атмосфера на Духовния свят. И когато един човек се намира в Дървото на Живота, трябва да знае в коя част е – в клоните или в корените. Защото ако е в корените, има една служба, а ако е в клоните, има друга служба. Така хората, които се намират в корените на Живота, ако не изпълнят своята служба, то тези, които са в клоните, може да пострадат. Ето защо всякой човек трябва да работи за Бога тук на Земята и тогава ще бъдем в хармония с тези, които са в Небето. Нашите желания и мисли, които се повдигат у нас, Отгоре ще ги оползотворят, защото Господ работи с тях. Каквито са мислите и желанията, такива ще бъдат и духовете, които Господ ще прати на работа с нас и около нас. Па ако искаме повдигане, изменение на нашите мисли и желания се налага, защото само тогава ще дойдат съответстващите духове. Иначе ще вкусваме опитността на миналото. Значи старият човек трябва да се обърне на нов. Старият човек у нас е от милиони години и е много консервативен, та като не може да схване това, което иска Господ, явява се борба между него и новия човек. И в тази именно борба виждаме т.нар. Добро и зло. И тогава значи злото е един преходен период, в който нашите лоши мисли се преобръщат в активно състояние. И вие ще видите, че човек, щом съгреши, изгубва Мира си и потъва; а когато у човека се роди някоя добра мисъл, тогава той се повдига и повдига, докато доде до една сфера, на която рамките са безгранични.

И така, Доброто е израз на Божествената хармония и затова не бива да ни се зловиди, когато Господ изменя реда си. Вие трябва да знаете, че човек не е още добил образа и подобието Божие. И сегашното състояние на нашите тела – стомаха, ръцете, краката и прочее, ако ги сравним с Божествения ум, то ние ще мязаме по отношение на сегашното наше развитие като червея спрямо човека.

Ние сме още едно малко главоче – жабче, което едва ли може да се смята, че напълно е възприело образа на жабата. И ние едва ли още сме придобили образа на Бога, затова е то, гдето грешим. А пък стремежът, в който Господ ни зове, е да покажем на своите деца пътя към осъществяването на Божествената Правда, посоката към осъществяването на Божествения път. И Христос казва, че тоя път е прав, но по отношение на човешката еволюция тоя път е счупен и образува една спирала, в която линията на стремежа на човека често пъти се пречупва и тогава ние казваме, че тоя човек е съгрешил. Но след нея друга пък пречупена линия се повдига, само че при повдигането ти правиш усилия и се уморяваш. Тази е причината, че хората, и да грешат в света, често пъти са спокойни, защото дохожда време, когато ще започнат да работят. При всяко едно слизане надолу вие благодарете на Бога, защото след като слезете до дъното, вие пак ще се възкачите, докато достигнете онази Божествена планина, гдето ще се слеете с Господа. Само че дотогава трябва да чакате, защото много и много пъти трябва да се слиза и възлиза. И трябва да знаете, че за да може човек да иде при Господа, първо трябва да иде в ада – на най-долното място. Само тогава ще се извърши най– голяма работа в Живота.

След като изпяхме „Господи мил, с нами буди“[275], г-н Дънов продължи:

Тази беседа, която ви давам, не можете я приложи в живота си, но аз ви я давам, за да нямате страх в сърцето си и да се избавите от този вечен кошмар на живота. Адът е една Божествена пещ, велика работилница, отгдето хората, като се върнат, поумняват и вече са много чисти. Който влезе веднъж в ада, излиза много чист. Разбира се, че всички няма да отидете в ада, а ще отидат само тия, които се не

[275] „Господи мил, с нами буди“ – православно богослу-жебно песнопение.

покоряват на Бога и не изпълняват заповедите Му. Адът е мястото на най– силната работа и всичките изкуства са там измислени.

Например тия скорострелни оръдия, съставът на разните барути, запалителни и взривни вещества най– напред са измислени там и после са дошли тук, на Земята. Но каквото и да е, както и да е, всичко си има смисъл в живота и от нищо не се плашете. Господ е дал свобода на хората, но ги държи отговорни. Когато искате да вършите нещо, премерете силите си и ако можете удачно да вършите нещо, да не се лените, а веднага да пристъпите и изпълните длъжността си, защото иначе попадате под отговорност.

Разказва се, че във Франция имало заповед във войската за изпълнение на известно разпореждане, но някои офицери не искали да го изпълнят, под предлог че не можели да сторят това, при все че противното било право. Обаче след като им ударили по няколко плесници, тогава пристъпили и разбили неприятелския стан, за което се касаело в разпореждането. В ада трябват работници и като нямат достатъчно такива, дохождат тук, на Земята, да вземат и ги завеждат в ада, за да работят; а като отидат там, Небето действително ги заставя да работят. Затова именно от известни прегрешения ние мъчно можем да се освободим. Като е тъй, щом разберете този закон, не се ловете надничари на ада, а станете надничари на Небето. Лесно се влиза в ада, а мъчно се излиза, защото голяма и много голяма е дълбочината и се изискват хиляди и хиляди години, докато се освободите.

Вие не се плашете от лошите духове – и те са същества, искат да живеят. Често пъти и те са базиргяни и искат да живеят, както хората от тоя свят. Често пъти човек е много мързеливо същество и това го заставя да лъже и краде. Само тези, които не работят, само те измислят подобни работи. Пътят, по който сега вървим, е път твърде

естествен, та затова не бива да се оплакваме от никаква работа. Човешкият живот е ограничен – човек ще достигне до известен размер и тогава ще спре. Затова колкото и да искате да работите, като изработите това, което е определено, ще спрете. Защото в Живота има прилив и отлив и по нея причина, когато дойдат дни на несгоди, неприятности и нещастия, именно тогава е, когато трябва да се повдигнем.

Нашата работа през тази година е да се използват благоприятните условия, които ще се дадат за работа. Тази година ще работите само лично върху себе си, за своето индивидуално развитие и за Веригата. И навсичко онуй, което е във вас най-благородно и възвишено, дайте храна и подтик. Но като дадете простор на всичко туй, гледайте и внимавайте винаги да избягвате закона на стълкновението – не давайте място на никакво съмнение, не допускайте такова. Колебание може да има (то често пъти е в реда на нещата), но съмнението ако допуснете, то вече, да ви кажа, е червей. Не бива да влизат във вашия ум мисли например като: „Дали следвам Господа?“, и прочее, защото аз знам, че вие всички ще излезете от това блато, в което се намирате. Имате хиляди ръце на ваши братя, които се простират из Невидимия свят, за да ви помогнат.

После, не давайте съблазън на другите – бъдете искрени, не лъжете себе си, не лъжете и другите, защото лъжата е една маска. Бъдете честни и откровени спрямо вашите ближни. Докато стои лъжата у вас, тя е, която ще ви спъва. Ние трябва да бъдем съвършено искрени и чисти. Не искам да кажа, че ние трябва да разправяме на всички хора какво ще вършим, а искам да кажа, че спрямо света ние трябва да сме затворени. Също както зимно време затварят цветята в цветарника, който има стъкла, които запазват положените в него цветя. Така на всяка добра мисъл дайте място в сърцето си, а на всяка

лоша не давайте място и я отхвърлете от себе си. На всякой добър човек давайте място при себе си, а на лошия пожелайте да се поправи. Който иска да дойде между нас, нека си изуе обущата и нека се приближи – не се отстранявайте, защото ще ви хванат, та ще платите и капитала, и лихвите. Ами че вие имате работа с духове, които ви любят и на които се дължи цялата сегашна обстановка в Природата, около нас и в нас. Затова като се казва да любим своите ближни, значи, че тези именно са нашите ближни, които са наши стари братя.

И тъй, ние трябва да имаме най-добрите стремежи и желания. А като правите грешки, това е, което ще ви се прощава, но когато вече правите съзнателни грехове, те са, които мъчно се прощават. Никакви, прочее, съзнателни грехове не правете и те дълбоко да изчезнат от вас – това е желанието на Христа, който иска да ви помогне през тази година. И ако Го слушате, Той ще ви изведе, защото няма човешка душа, на която да не е помогнал. Той помага на други, ще помогне и на вас, и затова вървете подир Него и ще осъществи вашите желания. Само че вие спрямо Него [трябва] да бъдете верни, да бъдете изключително под Неговото ръководство, та през годината може да ви се дадат някои внушения, от които ще се ползвате. Ако започна да ви давам аз тия внушения и да ви упътвам, тогава ще спъна и себе си, и вас. А като оставям тази работа на Духа, тогава ще пестим и време, и енергия; а освен туй, повече се и ползваме, когато Духът действа. Аз ще ви дам общо упътване. Не се страхувайте – сдъвчете храната и оставете на стомаха да върши своята работа. По същия начин сдъвквайте и Божественото учение, когато влезе у вас – сдъвквайте го и за по-нататък оставете да се разнесе по цялата душа. Имайте здрави духовни зъби и здрави стомаси.

Внимавайте в това, защото ни предстои да изправим погрешките на миналото. Тъй като вие всички заедно, с мнозина други още, сте спъвали този народ, та затуй сте изпратени в него да се поправите. Тия ви грешки на миналото вие ще можете да узнаете, но само ако ви пренесе човек в Астралния свят. Вие сега имате всички добри желания да изправите миналото и мисля, че петстотинте години[276] са ви дали добра опитност, та вече нямате нужда от опитност. Но тия са дълги работи, в които ако влезем, ще се намерим в много широка област и затова не бива да се засягат. Вие знаете ли, че в минало време сте били всички свещеници и като не сте изпълнили своята длъжност, сега идете да я изпълните? А пък другите са ваши деца. Сегашните свещеници, които работят между българския народ, те са тоже ваши ученици. Понеже не сте изпълнили своята длъжност, Господ ви не дава да сте свещеници, а сте турени настрана, за да видите как и какво работят свещениците. Преди шест хиляди години вие сте били в Египет, гдето сте учили египетската мъдрост; пратили са ви в този народ, за да го повдигнете, но понеже не сте изпълнили своята длъжност, изпортили сте я[277], затова ви сформироват в тази Верига, за да изправите своите погрешки. Вие сте се провинили и в непослушание – някои работи сте изпълнили много добре, но някои не сте и затова сега сте турени в положение да ги изпълните. Вие не сте били по-напред в този народ, а сте били в Египет, ходили сте с евреите през пустинята, ходили сте в Ханаан, преминали сте в Гърция, Рим, а след това озовавате се между славяните. Разбира се, пак ще кажа: много от вашите длъжности сте изпълнили, а много – не. Най-после Братството ви изпраща между този народ, за да го повдигнете. Всички вие почти, след като свършите работата си между

[276] Петстотинте години – става дума за времето, през което българите са били под османско робство.
[277] Изпортили сте я – в протокола на П. Гумнеров: изпонапили сте се.

славянството, ще отидете в Америка; обаче всичко това ще бъде подир хиляди години, когато настане Седмата раса.

Най-напред дойде Христос да помогне на тия Ангели, които се оплетоха тук. Те са тия, които са се отказали да помогнат на човечеството; и тези са именно Ангелите, които за тая им вина са изгонени. А тези, които се съгласиха да помогнат на човечеството, те пък се оплетоха в човешката раса.

И така, излиза, че Христос дойде тук да помага на тези паднали Ангели, които дойдоха тук да помагат на човечеството, а се оплетоха. Но Той не дойде да помага на тия Ангели, които се отказаха да помагат на човечеството, защото тези последните се изхвърлиха съвършено и те са именно дяволите. Но всичко това аз ви казвам така, мимоходом – тия работи не са важни за вашето развитие.

В България атмосферата е много тежка. Българският народ се е свързал с материални работи и за да го повдигнем, трябва да го развържем от материята. Виждате сами, че българинът иска да има и кокошки, и свине, и кози, и овце, и говеда, а разказват, че за един германец е достатъчно само един кон. После, един германец ще видиш доволен от петдесет декара земя, докато българинът е незадоволен от много повече. И тази е причината, гдето в България няма мистицизъм, липсват ясновидци и слухари. При все туй, не гледайте, че ние сме едно малко меншество, защото достатъчно е много малко квасец, за да подкваси голямо количество мляко. Тази работа не е в множеството, а в качеството на нещата. Ние искаме да се възстанови изгубеното съзнание и щом се възстанови то, ще дойде и миналото Знание и Доброто ще изпъкне. И интересно е, че тези, които в миналото са ви спънали, искат да ви спънат наново. И затова знайте, че всичките лоши мисли, лоши желания и съмнения идват от тия духове, които искат да ви спънат на нова сметка. Но дръжте се –

вие не сте прости, нито от долни произхождения в минало. Дерзайте! Имайтеисъхранявайтеоноваистинскознание и разбиране, че Христос, който ви е водил в миналото, ръководи ви и сега. Ние, след като повдигнем хората, трябва да ги научим как да живеят. А всякой от вас ще си влезе в мястото, гдето е определено да работи. Но за да разбирате всичко добре, трябва да умрете – в смисъл към греха, а да възкръснете към Правдата и Любовта.

В 8,30 ч. вечерта се подкачи бдение – трима по трима, до 12 ч. през нощта и се продължи на следващия ден от 7 до 9 ч. сутринта. Докато траеше бдението, времето беше отлично, без вятър и без облаци, ясно.

18 август, събота

Събранието днес подкачи в 11 ч. сутринта, защото подкаченото от снощи бдение се продължи. Г-н Дънов каза:

Аз ще ви дам отделни наставления кой ден на коя краска съответства, та да знаете в кой ден до каква краска да прибягвате, за да се упражнявате. Защото всеки един ден съответства на известна краска.

Тази година няма да постите, но в замяна на туй в петъчен ден няма никога да ядете готвено, а ще поминете с по малко сух хляб и маслинки. Само сутрин, на обед и вечер може да ядете чай с маслинки, и то по един или по три чая. Знаете ли защо няма да постите? Защото Господ е с вас и понеже Той ще ви ръководи, не е нужен пост.

После, ще ви се каже редът на градовете, по който трябва да става молението. Четиридесет и пет петъка ще употребим за членовете на Веригата. Седемте петъка, които ще бъдат в края, ще се употребят за тези членове от Веригата, които имат най-голяма нужда за помощ, та да им дадем всичкото наше съдействие. То и [за] да протекат благословенията, произтичащи от нашата помощ, ще видим какво ще се прави, стига да има излишък.

Тук нека отбележа, че пак можем и при помагане на другите да си служим с красните. Така, когато искаме да помогнем например някому, който страда в материално отношение, ще употребим всички стихове, които са за зелената краска; и тогава тези Същества, които разполагат с тази краска, ще помагат. А когато искате да помагате някому за здравето му, което се е разклатило, ще цитирате стиховете, образуващи портокалената краска. Когато пък има недоразумения във

Веригата по отношение на някои спорове, ще употребим жълтата краска, като цитираме всички стихове, които се отнасят до Мъдростта, която може да изглади догматически или други спорове. Засяга ли се обаче някой религиозен въпрос, ще употребим всички стихове за синята краска, които се отнасят до Истината, и тогава Духът на Истината ще хвърли светлина върху умовете, та да не спорят.

Забележете едно нещо: Пентаграма няма вече да давам, защото приятелите, които го взеха, си навлякоха нещастие, и то благодарение на тяхната неподготовка. Който иска да се кара, нека върне Пентаграма назад. Защото когато вие не изпълнявате Волята Божия, което е и записано в него, заемате негативно положение, тъй като Добродетелта и Правдата са само на Земята, а в Небето няма никакви спорове. Следователно, ако вие тия два принципа ги внасяте в Небето, внасяте ни повече, ни по-малко една анархия, защото там само Добродетел и Правда царуват. Щом изливате вашите чувства, менят се и вашите намерения. Вие ще имате работа на Земята само с Добродетелта и Правдата, т.е. портокалената и зелената краска, последната от които е на душата.

Най-хубавите и естествени краски са в дъгата, затова вие наблюдавайте последната, защото там ще намерите петте основни краски. Можете да си набавите даже и призми, та колчем денят е хубав, можете върху бяло ниво да прекарвате дъгата, която по такъв начин ще наблюдавате, изучавате и запомняте, и така ще усвоите и петте основни краски. И преди да започнете вашите упражнения, питайте се имате ли някакво неразположение; и ако имате, употребявайте розовата краска и четете съответстващите стихове. Най-първо трябва да се възстанови вашият Мир, защото само тогава ще можете да действате.

Затова ние ще направим първия опит, и то с най-безопасния метод, а при това и много евтин метод. Защото има и други, по-скъпи методи, които, като се направят веднъж, няма вече да искате да се повторят. Този метод е метод Христов и като такъв резултатите му ще бъдат прекрасни, при все че повидимому са много прости. И щом с това образуваме хармония помежду си, ще се свържем с Братството, което, нека го кажа, ви е помагало и много ви е помагало.

Но вие след св. св. Кирил и Методий сте били пратени да просвещавате този народ. Обаче по-рано, както ви вече и казах, сте били в Египет, отгдето сте усвоили тамошната мъдрост, пренесли сте последната между този народ, смесили сте я с неговите разбирания, пориви и влечения и ето – станало е нещо като миш-маш. Вашето състояние е състоянието на блудния син, описано в Писанието, но при все това Христос ви вика именно в сегашното ваше състояние и иска да възстанови миналото ви. И вие няма да се чудите, че прави това, понеже имате задължение чрез вашия подпис, който се съхранява много грижливо от Бялото Братство. Ето защо вие трябва сега да започнете от основата.

Аз имам връзки с вас. Не искам да ви разправям какви, но ще кажа, че и аз имам своето задължение, което ще видите само когато се върнем назад. Най– подир, вярвайте в това, което ви казвам: съдете по моя живот и ако намерите в мен нещо съмнително, факт, стойте настрана. Нищо няма мое – всичко това, което гледате, е на Братството. А други доказателства не мога да ви дам, защото не му е времето. Само когато вие се повдигнете, тия въпроси ще ви се уяснят и доказателствата сами по себе си ще настъпят. Аз действам сега пред Братството, за да се реставрирате и да се възстановят вашите права.

И Христос иде, за да примири човечеството с Бялото Светло Братство, Братството на Светлините. Това Братство не всякога дава

важно задължение на своите членове. И затова те може да прекарат много прераждалия на Земята, без обаче да се забелязват, а чак след това им дават важни служби. Вие сте имали три важни задължения, три пъти ви е изпращало Братството със специална мисия на Земята[278]. Веднъж сте изпращани в Палестина – първия път. Там, понеже сте срещнали съпротивление от еврейския народ, който е доста материалистичен, вие сте преминали във Вавилон, за да се учите на магията, т.е. на тогавашната вавилонска мъдрост. Втория път сте пращани в Гърция, при появяването на нейната култура. От Гърция (след завладяването и, когато Римската империя е влязла в своя разгар) вие сте отишли в Рим, гдето сте влезли в съприкосновение с християнското течение, от което сте получили знание. Възприели сте християнството, след което сте били изпратени между славяните, които тогава са се наричали народите на многото езици. Сега се пращате на работа тук, но не сте могли да приложите вашите знания, а напротив, резултатът на вашите знания е дал противоположен плод. Да, вие сте били свещеници с разни звания и сте пребивавали между българския народ в един дълъг период, само че вие сте само една част от мнозинството.

Сега, всички тия братства, които са излезли, ще започнат да се събират и опознават и като се обединят, ще дойде Христос. Но има още някои спънки, които, за да се поправят, ще ни вземат тридесет и пет-четиридесет години. Затова и виждаме, че навсякъде се работи, за да се постигне това обединение. Ето защо тия мисли, които ние ще изпратим на другите братя, ще ги ползват. Най– живите братя са между Моравското братство[279], което стои много високо между

---

[278] Със специална мисия на Земята – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

[279] Моравското братство – общество на езотеричното християнство, действало в пределите на Моравия, област от Австро-Унгария, сега в пределите на Чехия; счита

всичките славяни, при все че има братства и между сърбите, [в] Черна гора, [между] поляците, гдето Братството е много забатачено. И вие ще можете да познавате членовете от тия братства. Но ще трябва да познавате признаците, които отпосле ще ви се дадат с течение на времето и съобразно вашия духовен уровен. А засега задоволете се да знаете това, че всички тия братства ще се пренесат[280] между славяните, които именно тогава ще се повдигнат. Та аз искам да ви покажа как стои този именно Божествен план, за да можете да изпълните и вие вашата мисия. Във връзка с това ще работим и ще подкрепяме всичките тия наши братя, които съставляват Църквата. И тази мисъл визира Църквата. Истинските връзки между нас не са материални, а са чисто духовни. И от това следва, че всички тия, които влизат между вас и искат да научат нещо, да знаете, че са от това Братство. И ето как ще познаете тия хора: когато срещнете такъв брат, винаги с него някак си ще можете да се разбирате, няма да има противоречие между вас и като че ли нещо ви привлича и свързва, но не можете да си го обясните – такъв е от това Братство. Числото на тия братя в България аз съм ви казвал друг път.

По внушение на Духа дядо Тихчев избра стр. 1033 от Библията и прочете от Евреем 8:3[281], след което г-н Дънов каза:

Значи това е, което сте имали, а не сте го принесли. Първосвещеник значи, че първи сте пратени да учите другите и да принесете това, което ви е било предадено за човечеството, и да се върнете назад – както направи и самият Христос.

се за приемник на традицията на хуситите; разпространено в Русия, Холандия и Северна Америка.

[280] Ще се пренесат – в протокола на П. Гумнеров: ще се пръснат.

[281] Прочете от Евреем 8:3 – Защото всякой първосвещеник се поставя да приноси дарове и жертви; затова нужно е да има и той нещо да приноси.

Тия мисли аз ви казвам, за да се роди у вас идеята за стремление да придобиете това наследство, което и така имате, но сте го забравили. Но вие мислите, че тук сте временно, обаче нищо няма временно в тоя свят. Вие сте изобилна почва, с големи богатства, само че трябва да се изработи.

С. Драганов: Ще излезе значи, че ние сме били заровили нашите таланти, а сега се иска от нас да ги изровим.

Да, вярно е.

На въпроси, зададени от събранието, г-н Дънов отговори:

Сега трябва да работите и смело, и решително. И ако вие вървите разумно по стъпките на Христа, то България ще използва условията, които се дават за повдигането на народа. Между духовенството и учителите има мнозина заинтересувани. Главните спънки за делото Господне могат да са първом учителите, после идат свещениците и най-после са политиканите. Ето защо ние първом трябва да заинтересуваме учителите и свещениците.

Защо някои неща не бива да се казват навън? Защото в България има изпратени от Черната ложа, които противодействат. И те са сега тук и спънките ни са от тях. От тях ако те срещне някой, ще те обругае и ще ти припише всички качества, които има у самия него. На Черната ложа само Бялата може да противодейства, защото тя има по-голямо Знание и Мъдрост, та в състояние е да я преодолее. А като тъй, вие трябва да се държите с Бялата ложа, която е, гдето ангажира Италия, та сега я виждаме да се разхожда с флотата си из Средиземно море. Главата на Бялото Братство е Христос, а на Черното – Сатана, Велзевул. Прочее, аз искам да се избягнат всякакви недоразумения и желая да настъпи обединение между братята – да ме слушате и тогава зад себе си ще имате една велика сила, което повдига света.

Христос е име колективно и представлява множества, които християните изчисляват с тисящи на тисящи и тми на тми[282], което значи сто милиона. А 100 е число на Ангелите и представлява съвършенството. Един милион от тия сто милиона, които са с Христа, са въплътени в човешка форма.

Казах, че в Египет сте били преди шест хиляди години, и аз ще ви дам даже и датите, когато сте пребивавали във Вавилон, Гърция[283], Рим, Сирия и прочее, но това ще сторя по-после.

След като изпяхме „Грешна душо“, събранието се преустанови.

Подир 10 ч. вечерта, след вечеря, имахме молитвено събрание в горницата, гдето Духът манифестира присъствието си чрез твърде интензивна прочувст– веност на молещите се, у които се забелязаха необикновени духовни усещания и настроения, умиление и възхищение. А след това забележително моление всинца се завърнахме в салона, гдето дойде и г-н Дънов и каза:

Нашата цел в живота е да победим смъртта, да се освободим от онези връзки, които ни свързват. Смъртта, това са въжета на греха, които свързват човешкия Живот. Господ желае всички да имате Мир и Веселие през всичките години и да остане това Божествено благословение винаги с вас.

Всички възкликват: Амин!

Тази вечер няма какво да се каже, освен: размишлявайте върху всичко това, което стана с вас и с което Господ ви благослови.

Забележително бе тази вечер не само горното благословение, но и още това, че веднага подир изговарянето на последните думи на г-н

---

[282] Цитат от Откровение 5:11: И видях и чух глас от много ангели около престола и животните; и числото им беше тми на тми и тисящи на тисящи.
[283] Гърция – думата липсва в протокола на Д. Голов.

Дънов Злата Боздуганова[284] *изпадна в необикновен транс. Стана права, отиде първо пред г-н Дънов, пред когото след като направи поклони, обходи няколко пъти масите, около които заседаваше събранието, и най-сетне, след близо едночасови, инак доста приятни и не без значение движения, се събуди. Освен това забележителна е тази вечер и по-голямата приятност на времето; особено докато ставаше молението, имахме лунна нощ и без вятър време, и без никакви облаци.*

[284] Злата Боздуганова – последователка на Учителя Беинса Дуно, родена и живяла в Шумен, съпруга на Цани Боздуганов. Присъствието ѝ на срещата през 1912 г. е неофициално, по документални данни е поканена едва през 1914 г.

19 август, неделя

Времето – отлично, без вятър и облаци, тихо и приятно. Събранието се подкачи в 7 ч. заранта.

Г-н Дънов каза:

В света всичко емблематически върви. Трите кандила представляват проявленията на Бога и означават това, що Църквата нарича Пресвета Троица. Светилникът под трите кандила е седемте зари – то са Седемте духове, които са изпратени да служат. Така щото, пред вас имате числото 10. Чашите пък във формата, в която са наредени, образуват буквата Х – Името Христово. Столът отдясно представлява Царството Божие. Така щото, виждате, че всичко и всяко нещо е със значение, и като имате предвид тия работи във вашия ум, трябва да се молите за Царството Божие[285].

Сега ще влизате в горницата по девет души[286], ще се молите по пет минути тихо, и то за туй, което ви Духът продиктува.

Всякоя една болест показва, че има в сърцето на човека нещо нечисто, а когато ние бъдем чисти напълно, ще бъдем вечно радостни. А когато дойдат страданията на Земята, това показва, че Господ е дошъл и ни чисти – и да знаем, че печелим в такъв случай. На Земята ние сме малки деца, правим погрешки, но Господ е много снизходителен към нас. Докато ако Ангелите бяха правили такива грешки като нашите, биха били низринати съвършено от Небето. Колкото повече зло правим, толкова повече ще страдаме. Затова нека се упражняваме да се приближаваме към онази Любов, която облагородява и възвисява. Ние сме като планински връх, от който

---

[285] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

[286] По девет души – в протокола на П. Гумнеров: по десет души.

като от една река слизат всичките благословения за нашите братя и ближни. А като свършим нашето развитие на Земята, тогава ще се радваме с Христа.

После, не изпускайте предвид, че знанието не ползва, а Чистотата е, която ползва. Едно важно условие е Чистотата и ако сме чисти във всяко отношение, ние ще се ползваме. И тогава именно ще знаем, че сме турили истинската основа на нашия Живот.

За да имаме добро знание, ние трябва да бъдем добри. А нашият ум, това е един инструмент, който можем всякъде да го турим,докато,ако той не съществува, тялото не може да се удовлетвори. Всичките сили се групират около ума ни и всичките зародиши около сърцето започват да растат. Сърцето, то е Божествената градина, а чашите, които виждате, са цветове. А когато вие пиете с една чаша, то е, защото трябва да принесете плод. Нашата душа, то е Божественият храм, то е Вселената – и единична, и колективна. Цялата Вселена е една жива душа. Сърцето, това е основата, върху която всичките зародиши виреят. Духът, това е настойникът, който Господ е положил да управлява – управител. Така просто като разбираме нещата, ще вървим по един естествен път и развитие. Но сега на всички ни трябва смирение, защото смирението е, което повдига.

Някои приятели искат да присъстват на нашите събрания. Добре, но това тяхно желание е плод на любопитство. А тук има доста емблеми, на които често пъти е мъчно да се разбере вътрешното съдържание, защото се иска предварителна подготовка, каквато липсва у повечето такива желаещи. Сега наистина пристъпваме към най-прости работи, но ще дойдат и големи, които трябва да се приготвим да приемем и понесем. Защото, ако малките работи мъчно понасяме, какво ще правим с големите? Ние сега сме в най– малката

стаица, но по-нататък има още по-големи стаи. Затова гледайте да бъдете снизходителни и пазете се да не се възгордеете от привилегията, която ви е дадена. Има много препятствия в живота, които могат да ни спънат – даже нашият умствен и материален застой се обуславя от непослушанието. Но сега ще турим за девиз: „Да търсим първом Царството Божие и Правдата Божия и всичко друго ще ви се придаде.“[287] Ако това струваме, ще се ползваме, ще еволюираме.

На някои от вас се ще още по-голямо налягане и по– голям труд, обаче нека започнем с най-елементарните работи – именно да очистим нашите сърца, та да могат да дойдат другите наши Приятели между нас. Не се плашете, че понякога някои пчели искат да вземат по нещичко от цветовете; защото когато дойдат Божествените духове, те и вземат от нас, но същевременно донасят по нещо. Следователно тия малки недоразумения, които стават между нас, да ви не плашат, защото са за полза.

Изредихме се по девет души[288] *и влизахме в молитвената стая, след което г-н Дънов прочете 14-а глава от Йоана и каза:*

Важни са думите: „Да се не смущава сърцето ви.“ Ако Земята, на която седим, всякой ден се смущаваше, какво щеше да бъде положението и? Ако повърхността, върху която седим, се смущаваше, какво щеше да стане с нашите жилища, църкви, училища и прочее? Значи в духовния живот трябва да бъдем тихи и спокойни и в него да не стават тия повдигания, които стават в морето. Смущението в нашите сърца е често пъти разваляне на онези неща, които Господ е съградил. Прочее, това Братство, което Господ призовава, трябва да не върви из пътя на света, а да има твърда почва и да вярва. Как да се не

[287] Този цитат е от Матей, 6:33
[288] По девет души – в протокола на П. Гумнеров: по десет души.

смущава? Чрез Вяра, която трябва да бъде основа, първият елемент – също както майката предава своето мляко на детето си. Ако детето се отказва от млякото на майка си, в него не може да се развие Живот. Вярата ни в Бога е първата връзка. Вярата – това е устата на сърцето, в което чрез Вяра могат да дойдат всичките благословения. Кое е, което смущава хората? Ние се смущаваме всякога, когато имаме малко ниви, малко къщи, а напротив, ако имаме много, хич не се смущаваме. Следователно беднотията е, която ни смущава, но Господ казва: „Вярвайте и никой няма да ви вземе това, което имате!“ Отец ни даде да възприемем Истината чрез Христа. И като възприемем този закон, ние никога няма да допуснем съмнението, което много лесно можем да предадем на някой наш брат и да го спънем.

Сега – Вярата във всички вас не е еднакво развита и това се дължи на вашето минало и се изисква време, за да се развие. Вярата има своите елементи в нас, но те се развиват постепенно. Казва се: „Отхождам да ви приготвя място и когато се върна, ще ви взема пак.“[289] Значи Христос ни извежда от подсъзнанието в съзнанието[290], от обикновеното съзнание в истинското съзнание. На вас тук ви трябва сега това, което трябваше и на учениците – именно да знаете къде е отишъл Христос; същото, което искаше Тома, който беше положителен.

Чашите в молитвената стая – това е Правдата. Седемте светилника представляват Седемте духа и представляват още Живота. А трите светилника представляват Духа. Значи Христос иска да каже, че пътят е в тялото, душата и Духа. В тялото ще намерите Пътя за Господа и затова Господ иска да изцери тялото, та да можем да възприемем Истината. Светлината, която виждаме, е Неговият Дух. За

---

[289] Отхождам да ви приготвя място… – цитат на Йоанна 14:3.
[290] В съзнанието – изразът липсва в протокола на Д.Голов.

тия три неща вие се молете, за да ви се открият. Между тялото и душата няма разногласие, няма разногласие и между тях и Духа. Тия неща са свързани помежду си, но най-напред отива тялото, което е, така да се каже, основата на Живота. И затова хората не искат да губят тялото си.

Аз виждам, че искате да бъдете полезни и да вършите велики работи. Но за да можете да струвате това, трябва да бъдете едно с Христа, когото трябва да имате в себе си в трите елемента[291], а именно в Правда, Истина и Живот. Схванете тази мисъл в себе си и искайте да се всели[292] Христос във вас.

От мъчнотиите, които имате сега, не се бойте – те са една паяжина, която тутакси се изгубва и гине от присъствието Господне. Ние трябва да изпълним своята длъжност към Бога в този век и да принесем малкото, което имаме у нас, за да отворим път на другите наши братя към Христа. С тия наши братя като се срещнете, ще има да им разправяте много опитности, но и те ще ви разправят своите опитности, та като се събере цялото Братство, ще имате целокупната опитност в пътя Господен. Сега настъпва една епоха най-важна, та не трябва да изпускаме един от най-добрите случаи, който ни предстои. А сега, като си отидете, ще ви съдят – ще прегледат вашите сметки. Като се изравнят те, тогава пък ще се гледа сметката на света, който когато бъде съден, ще участвате и вие.

Когато дойдат мъчнотиите, само те са, които разкриват какви сме ние. Мъчнотиите са, които безпогрешно посочват изпълнителя на Волята Божия. При мъчнотии често пъти вие усещате тази самосила във вас, която ви крепи, а тя именно е Христос. Това не е една човешка хитросплетня, а е Духът Христов, който ни обединява с

[291] Когото трябва да имате в себе си в трите елемента – в протокола на П. Гумнеров: когато трябва да имате в себе си трите елемента.
[292] Да се всели – в протокола на П. Гумнеров: да се весели.

всичките наши братя. Нашата работа е и такава, че ние често пъти се връщаме назад, също както и блудният син, на когото заклаха теле. Но за вас телето знаете ли кое е? Нашата душа, когато се върнем, ще бъде това заклано и угоено теле. Този, който иска да бъде член в Братството, трябва да принесе своята душа в жертва жива и Богоугодна.

Тази вечер ще се отслужи и трапезата. Но мисълта, която трябва да остане у вас, да е, че ще имате Вечерята Господня, която не бива да смесвате с причастие. Защото вечерята е общение с Братството, докато причастието е общение само на свещеника, който служи в олтара с богомолците. В причастието участва само душата, докато във вечерята участват двата елемента – тялото и душата. При вечерята хлябът е зелената краска, а виното – червената, Любовта. Чрез хляба, който Бог ни праща, трябва да дойде Словото между нас, защото всяко зрънце от житото носи със себе си Божествената мисъл. Но тия житни зърна носят и съзнание. И ще видите, че има разно значение от храната: ако се храните с житното зърно и плодове, значи едно, а ако ядете всевъзможни меса – значи друго.

И като става дума за храна, нека кажа, че за храна не бива да причинявате страдания на никое същество, защото с това спирате сами себе си. И покрай това препоръчително е, щото винаги да се питаме дали не причиняваме страдание на хората; защото това ще ни улесни в благородство и духовен подем.

В 5 ч. подир обед, след като биде добре наредена трапезата в Бостанджиевата колиба, ние всички един по един ходихме в тайната стаичка (горницата), дето след като се поклонихме, наредихме се в заседателния салон, според както ни се каза от г-н Дънов, който запаса престилка и изми нозете на дванадесетте души и на всички други поля, та си измиха ръцете. Изчетохме „Добрата молитва“ и по

указание на г-н Дънов К. Иларионов, П. Киров, П. Гумнеров, Д. Голов, Т. Стоименов, И. Стойчев и Т. Бъчваров прочетоха следните места от Книгата Господня: Деяния 2:42-47, Йоана 6:47-59, 13:1-19[293]*, Матея 26:26-30, Първо Коринтяном 11:23-32, Лука 22:14-20, Марка 14:22-25. Подир тоя прочит по разпоредба на г-н Дънов дядо П. Тихчев раздаде на всички ни хляба и виното, след което г-н Дънов възгласи:*

Този обичай на вечерята е обичай на Братството и съществува от десет хиляди години насам. Хлябът представлява Добродетелта, а виното представлява Правдата. Умиването на нозете е пак стар обичай. Нозете, както знаете вече, представляват тоже Добродетелта, а ръцете – Правдата. Значи от същото това Братство искат, щото Добродетелта и Правдата да бъдат в порядък. В хляба виждаме зелената краска (*но този хляб за да узрее, трябват и другите шест краски*), който принцип обезателно трябва да работи, та да може хлебното дърво да узрее и стане годно за хляб за ядене. Всички братя са насочили своята енергия към света и като разберем дълбокия смисъл на това, нека правим усилие за нашето повдигане. Хлябът още показва, че ние трябва да се притичваме към всяка една страдаща душа и с това ние ще изпълним Христовия закон. При това ние имаме всичките почти плодове, които Земята може да даде, а всичко това е символ, доказателство, че Господ ни люби. И тази вечер, като действаме в тази Любов, нека Му благодарим за неизследимата благост.

След тия кратки бележки последва отиването ни един по един в Бостанджиевата колиба, като всеки от нас взе по нещо от сложените на масата съестни продукти: хляб, рибни ястия и разни овощия, които отнесохме и наложихме на трапезата и вечеряхме. Към 11 ч.

[293] Йоанна 6:47-59, 13:1-19 – в протокола на П.Гумнеров: Йоанна 6:47-59, 22:14-20.

през нощта се разотидохме по квартирите си при много хубаво време – лунна нощ, ясно небе, тихо и приятно.

20 август, понеделник

Събранието се подкачи в 10 ч. сутринта, като присъстваха и почти всички членове на местния търновски кръжок. Г-н Дънов се бавеше в молитвената стаичка и докато дойде, изпяхме по негово указание „Грешна душо“, „Достойно ест“ и „Собезначално е слово“[294]*. А като се завърна, изпяхме „Тебе поем“, а той прочете 18-а глава от Йоана и каза:*

Сега аз ще ви поговоря върху думите: „Аз затова се родих, затова дойдох на този свят, да свидетелствам Истината.“ Животът на всякой човек има по-друг смисъл, отколкото ние схващаме. След петдесет–шестдесет години човек изчезва. В младини има едно стремление, а в старини – друго, и като един пътник пред нашия поглед изчезва. Но какъв е този пътник, какво е искал той, не знаем. Той обаче се ражда, за да свидетелства върху Истината, само че мнозина хора забравят своето предназначение. Защо са дошли тук и не свидетелстват за Истината? Христос казва: „Аз затова се родих, за да свидетелствам за Истината.“ Без Истината не може да се появи никакъв умствен и духовен прогрес и развитие, на които тя е носителка. Тя самата е една сила, но разумна сила. Когато вечерно време някой пътник изгуби пътя си и вие му подадете свещ, това значи, че сте му посочили Истината. И тогава значи, че всякой един от нас трябва да носи Истината. Съвременната човешка раса е изпратена да бъде носителка на Истината. Но някои са се отказали от нея, та затова са останали назад, вследствие на което и имаме разни народи и разни култури – последното обяснява първото. Мнозина от тях са потъвали в

[294] „Собезначално е слово“ – православно богослужебно песнопение.

материята, забравяли са своето предназначение, та затуй именно Христос е дошъл да им помогне.

Тук е тъкмо полезно да знаете, че от двадесет и пет хиляди години се състои един цикъл на завъртване, а на две хиляди и сто години се явява по един Учител, за да помага на човечеството. От сребърния период човечеството е минало в медния период, после иде железният, в който сме сега. Но и той вече изтича и сега ще се върнем пак наново в пролетта. В това развитие има закони, между които е и законът за растенето и падането. Например скарват се двама и вие усещате, че се отдалечават, а причината на това е, че те са съгрешили и с това се отдалечават. Значи близост или далечина по отношение на разстоянието зависят от нашето състояние. И душата си има своя цикъл, кръг, в който се движи.

Христос казва, че се е родил, за да свидетелства за Истината. Развитието на един народ зависи от неговото разположение – дали той ще свидетелства за Истината. Аза да свидетелствамезаИстината, трябва да разбираме, че ние сме слуги на Господа, а не господари, и да си спомняме какви са нашите задължения. Вие трябва да знаете много нещо – не само да го чувствате[295], а да го разбирате и усвоите. Словото Божие ние можем да го глътнем, но ще ви ползва ли? Не, то ще ви ползва само когато го сдъвчете. Много хора се спъват в това – те започват много добре и постоянно, може да се каже, сеят, а не чакат да изникне. Да, Истината за да се провери, трябва търпение – за да проверите Истината, изискват се години. А вие казвате, че разбирате Истината. Нямаше да имате тогава нужда от лампа, защото Истината сама по себе си е Светлина – щеше да предаде своите вибрации, та нямаше да имате нужда от лампа. Но най-напред Светлината щеше да се яви в душата ви, докато слезе и в тялото. Оттук вече ни е ясно

[295] Да го чувствате – в протокола на Д. Голов: да го чуете.

защо тия хора, които живеят в Истината, ги наричат светии[296], или както в Индия ги наричат Бялото Братство.

Сега, който е разбрал Истината, разбрал е и Любовта. Настъпи ли това положение, страданията изчезват, защото те са от неразбиране на Истината. Всичките животни в света, па даже и паразитите, изпълняват по една работа в света. Всякой би си помислил защо са тия паразити, защо имаме по пет пръста и прочее, но ако знаехте Истината, щяхте да разберете какво е съотношението[297] на ръцете ви, нозете ви, тялото ви и прочее спрямо създанието[298]. Носът например показва слугувал ли е човек на Бога и колко и как е слугувал. Окото показва една по-висока култура и т.н. Отпосле се образувала уста и прочее. Колкото повече човек е потъвал[299] в материята, толкова повече си е образувал инструменти, докато си съгради и къщицата. По-отрано човек е имал много хубава къща-дворец, но като е съгрешил, и той сам е бил отхвърлен, па и къщата му взета. Та виждаме, че ние постепенно и постепенно се събуждаме и връщаме полека-лека в Небето, за което казва апостол Павел. И думата религиозност не значи друго, освен всичко в теб да стане духовно – и уста, и нос, и очи, и ръце, и всичко. А съмнението в Духовния свят показва, че човек ходи с пипане – това е правото определение – ни повече, ни по-малко. Като тъй, по– добре е да ходим с Вяра в тези, които ни ръководят и наставляват в Истината.

Аз искам да останете със следната мисъл: да се одухотворят вашите очи. Например срещате хора, които вие ненавиждате, защото са ви излъгали. А що е лъжата? От външните форми не се лъжете, гледайте вътрешното съдържание. А Христос е, който ще ви го даде,

---

[296] Ги наричат светии – в протокола на Д. Голов: ги наричат светли.
[297] Какво е съотношението – в протокола на П.Гумнеров: какво е състоянието.
[298] Спрямо създанието – в протокола на П. Гумнеров: спрямо съзнанието.
[299] Потъвал – в протокола на Д. Голов: пътувал.

та затова е и казал, че тези стари форми трябва да се махнат. Па и действително сам Той пак казва, че не може да туряте старо вино в нови мехове. Не може да туряте вашите приятели[300] на дяволски столове. Кои са стари мехове? Те са всичките грешни хора и затова Христос казва: „Не примирявайте Христа с дявола, защото ако ги пуснете двамата, те ще се препират постоянно.“ Ако пуснете във вашето сърце само Христос, Той ще урегулира всичко във вас и ще се благословите, докато ако пуснете дявола, той ще ви вземе всичко и ще ви каже сбогом. Ако за нещо Христос не е дошъл, то е да примирява Себе Си с дявола. И затуй четем да казва, че нож е дошъл да тури.

Всички неща трябва да минат през Божествения огън, който като ни пречисти и станем чисти и светли, ще си кажем: „Ние се родихме, за да свидетелстваме за Истината.“ Следователно тия, които възприемат Христа, могат да станат светли като Него, защото Христос и ние сме едно. Онзи, в когото Христос седи, няма страх, защото страхът е дяволска работа – едно отрицание, чрез което лъжата се възпроизвежда. А душата, която влезе да живее в отрицателни качества, започва да слабее и изгубва първоначалната си хубост и красота. Ако искаме да бъдем красиви, трябва да търсим своя идеал, който е Христос.

И така, трябва да се повърнем на първоначалното нещо – да потърсим Христа, който е множество в Себе Си – Светлина, която озарява еднакво всички плодове на Дървото на Живота. На Бога ние трябва да принесем в жертва тялото си по отношение на физическия свят, в принос – сърцето си по отношение на Духовния свят, в служение – ума си по отношение на Божествения свят. С други думи, по отношение на физическия свят да принесем своята сила, по

[300] Приятели – в протокола на П. Гумнеров: примки.

отношение на Духовния – своята душа, а по отношение Божествения свят да принесем своя Дух.

Дяволът казва: „Има ли задгробен живот?“ Това обаче е най-глупавият въпрос. Той казва, че няма живот, защото сам е лъжа; че няма Любов, защото сам няма Любов; че няма Правда, Добродетел, Истина – защото и у него самия липсват. Но вие не слушайте дявола, когато отрича тия добродетели, защото когато нахлува едно съмнение у вас, да знаете, че то не е от Бога. Когато у вас се явят богохулни мисли, да знаете, че това тоже не е от вас – това е работа на дявола. Но ще кажете, че Господ е казал: „Идете от Мене, вие прокляти!“[301], но това Той казва на тия, които са събрани от дявола. Христос дойде да учи човеците да работят и се изплащат.

Ние съставляваме една велика Църква, едно велико Братство и сега много жени и мъже, наши братя и сестри, чакат да ги повикат. Свещеници и учители са всички онези, които Господ е поставил с мощ да ръководят хората. А всякой водител, който няма свещ, той е от лукаваго. Добрите хора въобще имат приятна, хубава миризма и вашата душа е, която в тия случаи най– добре познава и никога не трябва да се заблуждаваме чрез други самовнушения. Христос през тази година ще свидетелства във вашата душа и ще ви даде толкова доказателства, колкото искате – само отворете очите и ушите си. Хора, които слугуват на Бога, те светят, а хора, които не слугуват, тъмнеят. Тия са елементарни работи, но като ги знаем и имаме, ще почнем да разполагаме със силите, с които ние ще можем да оправим света.

Христос сега дели кози и овце, та всякой ще отиде или наляво, или надясно. Тия брожения и тия страдания, които виждаме, че са или ще настъпят, са Божественото сито. Затова отсега вие си задавайте

---

[301] Идете от Мене, вие проклети – цитат от Матея 25:41.

питането: „Родил ли се е Христос у мен, за да свидетелствам за Истината?“ И ако отговорите на тоя въпрос в смисъл, че Христос се е родил да свидетелствате за Истината, аз ви поздравявам като мои братя и приятели и ви моля да поздравите всички други, в които Христос е дошъл, за да свидетелстват тоже за Истината.

В 6 ч. подир обед събранието се продължи. След като се молихме с „Добрата молитва“ и изпяхме „Да изправится молитва моя“, г-н Дънов прочете Псалом 23 и каза:

В Живота, в каквото и да е направление, потребна е основа. Жена, която тъче, туря здрава основа. Този закон е приложим и по отношение тялото, ума, душата и Духа на човека – трябва основа. И човек трябва да има упование, че под нозете му има нещо, на което да може да се крепи. Вземете светските хора: например един търговец, докато има в ума си парите, той чувства, че има основа, а щом изгуби своето богатство, той вече навежда главата си и у него настава особено състояние. Така е и с учения човек: щом изгуби своето знание, губи се и неговото настроение. Вземете и един певец: докато има глас, той се въодушевява. Така е с поета, музиканта и прочее. Но така е и с религиозния човек: докато той има упование в Бога, той диша; започне ли обаче да се колебае, настава у него раздвояване. Човек има това чувство да познава дали има основа под себе си и за себе си. Та щом влезе съмнението във вашия ум, показва, че почвата, на която седите, започва да се разклаща и руши.

Основата, това е мястото, от което ние трябва да тръгнем и да започнем да се движим – и затова ние трябва[302] да имаме тази основа за себе си. Тя е потребна и е потребна за всичките хора в Живота. Тя е потребна за всички, ако и да имат разни наименования. Вземете

[302] ...да тръгнем и да започнем да се движим – и затова ние трябва... – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

например златото – то представлява Мъдростта. Силата в златото обаче може да се демагнетизира, и то чрез туй, че щом човек започне да греши, златото започва да се губи. Вземете едно богатство по околен път, турете го във вашето – то ще ви разруши. Ако би било възможно да вземете знание по околен път и го вложите у себе си, пак ще се разруши. Когато нашите клетки започнат да губят своята основа, гдето и да е, ние загубваме вече своята сила, защото основата се разхлабва и гине. Върху душата има много голямо налягане отвънка и тя се държи вътре в тялото посредством основата. Тази основа е Бог, който работи, за да се развива душата. И затова, когато тази основа започне да се разстройва, настъпва и смъртта. Ето защо ние трябва да се пазим да не губим основата на своето тяло, душа, ум и сърце.

А пък нещастията в Живота, те са потребни, защото човек трябва да копае. Едно лозе, ако не се копае, не може да роди нищо благородно – то е един закон неумолим. При сегашните условия на живота изпитите трябва да дойдат, защото най-великите мъже са родили най-великите мисли само във време на страдания. Например като Давида, който само след страданията си е дал най-хубавите мисли и псалми; а когато беше на охолност, позволяваше си волностите да гледа жените. Същото е и с Йов. А и Христос е изказал най-великите слова, когато Го преследваха книжниците, фарисеите и садукеите. Следователно нито вие, нито вашата душа, нито вашият ум могат роди нещо, ако сте охолни. Човек, който иска да се повдигне към Бога, той трябва да премине през това Божествено училище. Това, което у нас трябва да бъде вечно, това, което не се руши, трябва да премине през Божествения огън.

Аз ви казвам това, за да знаете, че през тази 1913 г. ще имате известни мъчнотии, но да се не безпокоите.

Съвременният политически свят е така назрял, щото положението на Европаможе да се намери в затруднение и от всичко това вие да се позамислите и стъписате. Но вие дерзайте – Христос иде да приспособи копанта. И ако вие се държите близо към Господа, Той ще ви изкара на благоприятно поле, като през невиделица. Съвременният европейски свят е на кръстопът – или ще възприеме Царството Божие доброволно, или ще влязат в конфликт една с друга държавите в една велика война[303]. Намислено е – или война, или мир, но по кой начин, не се знае; още не се знае. Братството в Невидимия свят полага усилия да настъпи съзнание в обществото – само то да се съзнае, та да му се не пуща кръв. Обаче ако това съзнание не дойде, ще се дадат може би милиони жертви. Всички трябва да имаме Господа за пастир, понеже тия промени, които ще станат в света, може да повлияят върху умовете ви. Но вие, пак ще ви река, дерзайте, защото трябва да знаете, че тия неща са в реда на нещата. И те трябва да дойдат, защото съвременната цивилизация, съвременната цивилизована Европа не може да направи друго по-благородно, защото е изтощила своите сили. На съвременната европейска цивилизация и трябва сол, защото навсякъде царува разврат. И един човек, който не разбира Правдата и пътя Божий, би казал: „По-добре да си отида от този свят!“ Но и във всичко това има нещо добро, а то е семето Христово, което ще закваси света.

Със света ние не бива да вървим, не бива да искаме да изменим неговото течение, а само трябва да се държим далече от силното течение, та да не може то да ни засяга. Мнозина от вас сте ангажирани материално в света и искате условия за съществуване. Но вие имате тия условия. Според мен никога не бива да се ангажира

[303] Една велика война – става дума за предстоящата Първа световна война (1914–1918).

човек за работа, която не може да изнесе. Има хора, които могат да дигнат 500-600 кила, когато други и от 20 кила падат. Никога да не ангажираме нашето време в непотребни работи.

Много от вас мислят, че като пропадне Турция, та на България ще потръгне като по мед и масло. А пък аз мисля точно обратното, защото този турчин, който ние искаме да се махне, той е вътре в нас – той ни е управлявал петстотин години и сега едва сме се освободили от него. Както и да е, въпросът с Турция е вече въпрос свършен – тя ще престане да съществува като велика държава – това е, което аз зная. По закона на нещата на Македония ще се даде свобода такава, каквато славяните имат под австрийско владение, като каквито са например хърватите, чехите и други, които се управляват от Австрия[304]. На България до 1914 и 1915 г. добре ще и върви, а оттам насетне ще настанат известни вътрешни смутове.

Сега – някои от тези неща, които казвам, са неща положителни, а в други има известни изменчиви елементи, та възможно е и работите да вземат друг ход. Например, ако турците се обърнат към Христа и заживеят добре, тогава това, което се предсказва за нея, няма да се сбъдне. Но при сегашните условия турците не могат да възприемат християнството – възможно е да го възприемат само след като изгубят властта си. В България този прелом, за който по-горе загатвам, ще стане след 1914 и 1915 г. и причината са нашите младежи, които създадоха условие за него подир Освобождението. Но тия бедствия подир 1914 и 1915 г. ще бъдат от материален характер. Само религиозното движение, което сега иде за народа, е в положение да видоизмени изпълнението на това предсказание. Например виждаме борба в духовенството, което е разцепено, и това

[304] След края на Междусъюзническата война (1913) Вардарска Македония става част от Сърбия, а след края на Първата световна война (1918) – част от т.нар. Кралство на сърби, хървати и словенци, преименувано по-късно в Кралство Югославия (1929).

разцепление често пъти се отразява и се явява и във Веригата. Защото и тук, между вас има „тесни“ и „широки“, което не би трябвало да бъде. Тъй като (казвал съм и пак казвам) ние нямаме ограничение и закон, нито правило за управление, освен дадените три основни закона, които са нашият фундамент за управа, плюс държане с Православната църква. Вие трябва да се държите с Православната църква, но православни да бъдете в сърцето си. И за мен е безразлично българинът за какъв ще ме има. Зная аз неговата сила: докато е пълен хамбарът му, добре е, но щом се изпразни, той е готов да капитулира. Аз съм ви казал: вие сте солта на този народ. Друг е въпросът дали можете да осолявате, но бъдещето ваше и на народа зависи до висша степен от тази сол, която вие имате.

Когато ви говоря тия работи, не бива да ставате много сериозни и да мислите дали можете да изпълните тия работи, за които ви говоря, или не. По отношение на работата вие вземете за пример дървото, което колкото повече пуща корените си, толкова по-добре върви то. А ние – често пъти нашата индивидуалност се скрива в себе си и дървото изсъхва. Нам трябва пластичност – да изпитаме и знаем каква е Волята Божия. И ако бива да сме горделиви и честолюбиви, нека бъдем такива по отношение Волята Божия. А ние какво правим? Щом ни се каже някоя грешка, ние се докачаме, вместо да се самоосъдим – в смисъл за изправление. И колкото повече се очистим от скритите грехове и желания, толкоз по– добре е за нас. Ние трябва да работим само в кръга, който Господ ни е поверил и дал, и не бива да излизаме никога из него, докато го Сам Господ не разшири.

Някои от приятелите не стоят по-добре в материално отношение, други – в духовно, а трети – в умствено, защото има три вида сиромашия: материална, умствена и духовна. Оттук се явява и нуждата за обмяна – вие трябва да обменяте. Например някой даде

пет хиляди лева в заем и ти, който ще ги вземеш, да ги вземеш с мисълта, щото печалбата от тях да бъде в голям размер – доброжеланието да бъде пълно. А не бива, като вземем парите, да си помислим и кажем: „Хе, той има, нека дава“ – тук именно е грешката и тая мисъл не е хубава. Защото и в Духовния свят има кражба, има алчност и в умствено отношение. Но законът е, че който престъпва един закон, той не се благославя. Ние трябва да се пазим да причиняваме вреда или страдание на който и да било човек и всякой да си се върне и заживее, и примири с условията, които му са дадени. Ако например е определено да станеш богат, тогава ще те срещнат с такива хора, които ще те направят богат; а пък ако е определено да те прекарат през сиромашия и после да ти дадат богатство, тогава не можеш нищо да сториш. Малцина между вас имате нужда от много пари, а другите не сте готови за богатство, защото човек, за да бъде богат, трябва да има гръбнак. Човек с богатство, без да бъде готов за него, усеща известна унилост и тежест. Покойният д-р Миркович казваше, че е богат, но желаеше в следващото му прераждане да го направят сиромах, но при добър господар, отколкото богат (колко ли медиуми не са го лъгали). Но някои от вас трябва да имате пари, та да се не спъвате. За такива парлта е като морската сол: много хора трябва да се приспособят в живота със самото средство на живота. И няма съмнение, на вас ви трябват пари и понеже винаги ви е в ума тази мисъл, не сте свободни. Не, трябва да знаете, че каквото трябва да получите, винаги Отгоре се нарежда. Ама ще речете: „От министъра зависи.“ Добре, но над всички министри стои Друг, който ги направлява. Така се говори за някой си офицер, който, като искал четиридесет дена отпуск, помолва се Богу и подава заявлението си; и министърът, като го прочел, позамислил се, почесал се по главата и разрешил отпуската. Така че даже и вашето материално състояние е

математически предвидено и определено Отгоре и не зависи всецяло от вас. Защото един търговец си е наредил много добре работите, но през годината настава криза и питам тогава, где отиде неговата сметка?

Тук нека ви явя, че аз искам да опитам един закон как работи по отношение на материалните неща.

Този закон е секретен, а от вас ще искам да изпълните това, което ще ви се продиктува. И този опит искам за вас да го направя, а за мене си не искам – мен парите ме спъват. Искам да употребим влиянията на зелената краска. Само знайте, че за да забогатяваме, трябва да торим. Необходимо е взаимнообразие. Трябват ми измежду вас десет души, от които имам вече неколцина, да дойдат при мен, за да опитаме действието на закона. Дадена е привилегия в света да се направи този опит.

На зададени въпроси г-н Дънов отговори:

Членовете на Веригата не трябва да бъдат сиромаси хора, а напротив, трябва да са богати, и то в трите направления – в материално, в умствено и в духовно отношение. Първото условие, което се иска при приложението на един закон, е голямо спокойствие – нито човек да се сърди, нито да се гневи. Почне ли да се безпокои и тревожи, законът не работи.

Въпрос: Могат ли да се предизвикат елементалните духове[305] *да творят метали?*

На това питане г-н Дънов отговори:

Аз мога да направя, щото да удесеторя деятелността на един декар място. Мога да удесеторя и плодоприноса на една круша и

---

[305] Елементалните духове – според езотеричната наука – свръхсетивни същества, намиращи се под чо- вешката степен на еволюция, на които се дължат процесите и събитията в минералното царство (гноми), хидросферата (ундини), атмосферата (силфи) и огнената стихия (саламандри); известни още като природни духове.

ябълка. А с метали не съм правил опит, защото те не са така пластични и за това се иска много време, а с такова време аз не разполагам. Опит с никакви метали не съм правил.

В Любовта няма врагове. Но и ако стане мост на всекиго, тогава пак човек става лош, защото ще се мисли, че на единия работиш повече, отколкото на другите. Гдето Любовта царува, там дяволът не идва, а Любовта липсва ли, дяволът я замества.

Важният въпрос е дали ние можем да бъдем жетвари и да помагаме един на друг. Всички сте в света и ще работите, както Господ ви ръководи и учи. И за в дадени случаи ще избирате методите, които ви лягат. Но на първо място – да служите на Господа в сърцето си, на второ място – слушайте Светлите духове, на трето място – слушайте добрите хора, на четвърто – себе си, а най-после – слушайте другите хора.

Сега, след като се върнете, обърнете внимание на четивата, които се дават тази година и които, възможно е, да ви се дадат поотделно на всекиго. И законът постепенно ще ви се разяснява, защото сега, колкото и да ви се каже, ще го забравите, та ще е безполезно.

В 8,30 ч. вечерта събранието се закри.

21 август, вторник

В 10,30 ч. се събрахме и по десет души в група влизахме в тайната стаичка да благодарим Господу за всичките милости и благости, и искахме помощ и подкрепа в пътя, в който ни изпраща. И като се свърши тази потребност, насядахме около масите в заседателния салон и г-н Дънов каза:

Днес мислим да направим една малка разходка. Сега ви остават следните мисли: „Опитайте Господа и ще видите, че е благ Господ." През тази година дръжте се в съгласие с Господа и Той ще ви даде всичко и няма да ви лиши от никакви блага. Всичко е в Неговите ръце. Нека се държим с Господа и нуждите за тялото сами по себе си ще дойдат. Той, който храни милиони, ще помисли и за нас. Затова ние трябва да напредваме в Добродетел, Правда, Истина, Любов и Господ ще оправи всичко.

Аз ви пожелавам през тази година да бъдете весели, радостни, бодри и когато дойдат мрачните мисли, да ви не обезсърчават. Ние сега слизаме от планината при Господа, отиваме да работим в света, та благословенията да се пръснат. Защото Господ иска да ни направи проводници на тия благословения, та да се благословят и свещениците, и учителите, и всички. Ние не сме секта, а сме партия на Доброто и няма нищо по- добро от тази идея. Затова, като се върнете по домовете си, нека дойде Христос между вас, да благослови вас, децата ви и всичките ваши домашни. За нуждите ви Господ ще промисли. Който има нужда от нещо, да иска от Господа и нито сянка от съмнение да не става в душата ви нито за минута. Искайте от Господа всичко: ако умът ви се смущава, искайте помощ от Господа; ако душата ви копнее, искайте, всичко искайте.

Последователите на много съвременни учения не искат да се кланят Господу, а пък за себе си правят дълги прошения до разни министри за служби и работи. А ние нека сме умни да се обръщаме към Господа, който е първият наш брат и знае и познава и нашите радости, и униния. Господ се радва и когато се радва, радваме се и ние. Ако не наскърбяваме Господа, ние винаги ще бъдем радостни и весели. Нека изпращаме добри мисли на всичките братя и сестри и да се възцари между вас законът Господен. Господ ще бъде с вас. Това е Неговото пожелание и аз ви изпращам с моите благопожелания и благословения.

Излязохме си от салона, изпратени от г-н Дънов с полагане ръка върху всекиго. А в 11,30 ч. всички in corpore[306]*, кой пеша, кои с файтони, отидохме в Арбанаси, за да споходим и видим местността, гдето се тъкмят колониите и приютите за бъдеще и гдето е вече купена за тая цел къща и дворно място. На това последното сложихме обща трапеза от хляб, сирене, кашкавал, маслини и купено по пътя грозде, но тъкмо започнахме да ядем за обед, заваля дъжд, от който се опазихме в купената обща къща. Върнахме се през града в Бостанджиевата колиба, гдето, след като вечеряхме в 7 ч. вечерта, всички се разотидохме.*

---

[306] In corpore – от лат. в тяло – заедно, като в едно тяло.

24 август, сряда

След вечеря, в 9 ч вечерта, събрахме се всички стари членове без тазгодишните и г-н Дънов каза:

Между вас тук има неща, които трябва да се изгладят. Ние сме дали много жертви, та волята Божия не е за в бъдеще да даваме още подобни жертви. Когато се дават потребни жертви, добре, но непотребни жертви не бива да се дават. Вие трябва да решите едно или друго. За в бъдеще, които искат да следват Господа, да решат и Го следват, и да бъдат уверени, че ще имат всичките доказателства. Ние сме в едно предградие. Истината не се бои, но съществува известна дисхармония, която става причина, щото черната ложа да упражнява лошо влияние. Ако сега не направите всичко, невидимият свят ще се намеси и ще изправи сам работата.

Вие трябва да напуснете човешките мъдрувания. Искате да имате всички благословения, нали? Тогава слушайте ме и отнесете се с мен тъй, както аз се отнасям с вас. Но у вас има такъв монархизъм, щото мога да стана като едно товарно магаре. Ами че вие искате свобода, тогава дайте и на мен свобода. Приятелството изисква и вие да бъдете спрямо мен, както и аз спрямо вас. И ако съществува между нас дисхармония, то каквото от две години насам се хвърля срещу мен, всички щяхте да отидете в астралния мир. С един замах аз бих всичко извършил, но с това ще спънете и мене, и себе си. Най-после, ако има някой съмнение у вас, кажете ми. Моята работа е ясна. Понеже има нови приятели, сега и в бъдеще ще има още да дойдат, те искат да ме спъват. Затова решете в себе си какво ще правите – това ми е заповядано да ви го кажа. Вие имате работа с едно Братство, което не е човешка работа. Ще искат от вас обещание и ако го изпълните, ще

влезете във вътрешната верига, а тогава няма и да има никаква сръдня. Когато влезете напълно в съприкосновение с Братството, в което сте включени, тогава ще вървят работите добре. Но ако вие не ме слушате, уверени бъдете, че след три години ще си отида (замина), а бих могъл да остана за още повече години само ако дадете условията. И нека ви кажа, че тази работа е сериозна – не се шегувам.

Между вас има раздори и поради тях аз не съм могъл да помогна там, гдето трябваше да помогна, а това е, за което аз най-вече съжалявам. Ако аз знаех, че ще ми направите тази спънка, никога нямаше да се свързвам с вас и щях сам да върша работата си и да си отида, но сега вече не мога, защото съм свързан с вашата карма. Вие сега гледате на работите мрачкаво, но отпосле ще виждате ясно. Както и да гледате и чувствате, само знайте, че ако това дело се спъне, спъва се българският народ, спъвате и себе си, и то за няколко поколения. Всички вие трябва да знаете и изпълнявате правилото, че не бива да говорите за неща, които не знаете и които с очите си не сте видели и проверили, защото това, което нас ще повдигне, то е истината и самата истина – никакви догадки, предположения и слухове не бива да ни влияят.

Понеже тая година аз искам да работя само заради вас, а заради себе си няма защо да работя, то искам да изгладя всичките недоразумения, които съществуват между вас един друг и между вас и мене. А вие имате голяма нужда за помощ и само аз познавам каква голяма нужда имате за помощ. У вас има колебания, които тоже трябва непременно да престанат.

Знаете ли значението на трите знамена, които тази година са поставени в двора над трапезарията и които всички гледате? Те значат или война със земята, или в мир с небето, друг път няма.

Аз ви дадох пентаграма тая година и вследствие на него в някои домове какви не работи станаха. Някои даже употребиха против мене пентаграма. Но като се премахнат недоразуменията, всички тия работи ще се разяснят, напротив, не изравнят ли се тия недоразумения, ще се явят на сцената разни хаджигенчовци и прочие и ще се спъва работата повече, защото не бива да изпущаме от предвид, че в духовния живот и в пътя, който вървим, има кражби. Та нужни са операции, само че когато ние ги правим, е престъпление, а когато Бог ги прави, то е порядъчното и полезотворното. Да, трябва да се пазите и ако искате да ме опитвате, спрямо мене ходете с разкрити карти, защото аз, най-после, искам да зная с неприятели или с приятели имам работа – с мене ли сте, или против мене сте. А за мене, пак ще ви кажа и повторя, че аз искам да ви дам пример как да любите Господа. Това е всичката моя задача и ако сполуча – добре, ако не сполуча – пак добре. Един човек може да бъде велик и без да го знае някой.

Вие имате деца, домове, искате да ги възпитавате и аз искам да ви покажа как трябва да постигнете тия работи. Този народ се нуждае от хора и ако вие спъвате работата, Господ ще си намери други хора, но не е хубаво нито за вас, нито за народа да спъваме един вървеж. Затова повдигнете се като хора разумни и благородни. Желанието ми е да изчезне дисхармонията във вас която причинява редица от пакости. Така, по причина на ланските недоразумения и свади почина зетят на г-н П.Тихчев, замина детето на г-н Н Ватев и се ослепи детето на г-н Дойнов. Виждате значи печалните резултати и това още повече нека усили у вас желанието да се изглади неприятността между вас, защото това е, което спъва и мене. И ако вие следвате да ме спъвате, до 1914 г аз ще си разреша сам работите. Вие сте поканени да работите и ако вървите подир мене, добре. И

понеже съм свързан с вас, искам да ме не спъвате. Защото освен делото и задачата, за която седя тук, какво друго може да ме спира? Някакво мнение и стяжение ли? Културата на съвременния живот ли? Аз не искам да образувам котерия около себе си, която да се кара с този-онзи, с другите хора. Никаква задна цел не искам да имате и нямате право да се нахвърляте с причини и без причини върху никого човека, който иска да работи. Вие, може би и без да щете, ме излагате като един пехливанин и при състезанието вие да стоите отстрана, да гледате и ръкопляскате. Обаче помнете, че положителната подкваса дава положителен резултат, а отрицателната – отрицателен резултат.

Аз съм, който правя само веднъж опит с един човек – втория път правят опита другите. А за всичките последствия мене ме държи небето за отговорен. Сега, аз ви считам за приятели, съобщавам ви това, но спъвате ме. При все това, аз ще река на себе си „Хак ти е, да не си отишъл, но щом си се ангажирал, носи си последствията". Ако искате да работите за Господа, без любов и себеотрицание не може.

Христос ми каза: „Ида да помогна на този народ, да разгледам всичките недоразумения и да разнебитя всичките препятстващи духове". Аз и Христос едно сме. И с нищо друго не можете да ме подмамите освен с вашата любов. Вашите мисли ме измъчват – те са едно страдание за мене. Моето положение е като малко дете, което ходи по тръните.

Аз ще направя наследници само тия, които се държат с мене. Заради Бога искам да направите този велик подвиг – помирението, защото длъжен съм ви – казвам ви го и искам да ви се отплатя.

(Тук се казаха имената на всички, които се намират в неприязнено отношение помежду си, скарани са и се мразят. Станаха обстоятелствени обяснения, след което настъпи и помирение.)

А подир всичко това г-н Дънов продължи:

Да, Христос ме срещна в Арбанаси и ми говори върху всички тия спънки. Христос е сега в България – присъства и в този час сега тук. Щом настъпи сега между вас помирение, аз ще ви кажа и политическото положение. От тази година напосле Мохамед вече ще се учи от Христос. Той ще му преподава уроци. Въпросът с Турция е вече свършен. От невидимия свят правят усилия да освободят България от една война с Турция. Та затова се впрегна Италия, защото този каиш щеше да го тегли България. Македония трябва да се освободи. Братството в невидимия свят съдейства в България. Зная какво ще стане в Македония, всичко точно ми е известно, но не ми е позволено да го казвам. Само това знайте, че каквото има да стане, ще бъде за добро. Нека ние бъдем добре, защото всичките други течения зависят от нас. За вътрешната верига обаче не говорете нищо. Работниците в България са определени и аз искам да се ползвате. Тази година ще работим за вътрешното укрепване на Веригата. В Арбанаси ще направим нещо в нов ред, колонии и приюти.

Каза ми се, че от утре ще започнат нашите бдения в тайната стаица, и то от 7 часа и после цялата нощ.

След като прочетохме „Отче наш“, разотидохме се към полунощ.

24 август 1912 г

Събрание на старите членове на Веригата, 9 ч вечерта

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1914 г.

Тази годишна среща на братята и сестрите от Веригата стана в Търново. Забелязваше се, че всички с нетърпение и възхищение са очаквали срещата, защото с горест преговаряха преминалото в 1913 г. – войни, неприятелски нашествия, земетръси и морове[307]*. То и стана причина лани да не се съберем, та при тази годишна обмяна на мисли в Школата за подвига всички очаквахме подновяване на изтощените сили и насърчение за по-интензивен подем в делото Господне.*

Всички участващи в срещата са весели и бодри, при все че мнозина са били чувствително засегнати от събитията, които България преживя през изтеклата година. Промисълът и милостта Божия са ни следили най-бащински и това е, което личи осезателно, защото всинца идем здрави, бодри, весели и засмени.

Събранията станаха в миналогодишните места – колибите (вилите) на А. Бойнов и Бостанджиев. Вилата на първия служеше за преподаване, а оная на последния – за трапезария.

---

[307] Войни, неприятелски нашествия, земетръси и морове – през 1913 г. не се провежда среща на Веригата поради военното положение и участието на България в Балканската (1912–1913) и Междусъюзническата война (1913). Букурещкият мирен договор е подписан на 28 юли 1913 г. (ст. ст.)

Присъстват 81 души. Не са се явили 6 души[308]*. Има надошли и 34 гости от Търново, Ст. Загора, Русе и от разни села: Кръвеник, Гачевци и прочее. Освен тях имаше и 27 деца, доведени било от приятелите на Веригата, било от гостите, но те, децата, изключително се навъртаха около трапезарията и без да щат, служеха за охрана през деня на помещенията, докато възрастните слушаха беседите.*

Подробен списък на членовете и гостите е приложен на края на настоящото изложение и прегледан и одобрен от Учителя, може да служи през годината за предназначената цел.

[308] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

10 август, неделя

При откриването на срещата, 10 август, времето е ясно, тихо и с приятно поносима топлина. Само тук-там разни сигналообразни облачета нарушават еднообразието в небосклона, който с тях пък придобива вълшебен изглед. Прекрасна утрин.

В 10 ч. преди обед всички присъстващи членове с поименно повикване влязохме в заседателния салон, който имаше следната обстановка: дълга маса във формата на паралелограм[309], покрита с бял ленен плат, върху който е проточена виолетова лента, символизираща Сила. На източната стена на салона, отдясно, личеше ликът на Спасителя, под който бе поставено знамето на Веригата, поясняващо духовната и вечна еволюция, а над двете тия картини бе проточена портокалена лента, означаваща Живота. Зад самия г-н Дънов, който заемаше първото място на масата, личаха розовата (Любовта), портокалената (Живота) и ясносинята (Духа) лента. Съвсем вляво, над самия вход, бе поставен българският трикольор с една лента върху него, цветът на която не ни е познат (смес е от розово и портокалено, или както я наричаме фрез)[310]. На западната стена вляво, като гледаш към нея, бе поставен Пентаграмът, поясняващ петте велики добродетели, над който имаше жълта лента.

Първом влязоха жените, които насядаха пред масата, а след тях – и мъжете, които заеха местата около нея. Повикването на едните и на другите стана по годината на повикването им във Веригата.

309 Паралелограм – в протокола на П. Гумнеров: правоъгълник.
310 Пояснението в скоби липсва в протокола на Д.Голов.

След като се наредихме, четохме „Добрата молитва“и изпяхме“Малкото славословие“[311], *„Благословен Бог наш“*[312], *Учителя*[313] *обяви:*

Аз ви приветствам като добре дошли от името на всички наши приятели! Приветствам ви от Името на Господа нашего Исуса Христа. Това е първо събрание по рода си в Новата епоха[314]. Вие сте в Новия Завет, в Новата епоха. Това събрание, което устройвам, е първо по рода си, защото е само в България. Христос иска от вас да имате една положителна Вяра – Вяра, която да внесе у вас всяка Радост и Веселие; Вяра, която да ви въоръжи, за да понесете страданията, които настъпват за този свят. И понеже вие ще трябва да помагате, то, като пожарникарите, не може да се не изгорите и вие – като помагаме на другите, ще пострадаме и ние заедно с тях. Но страданията, това са Божествените благословения, които Господ ни изпраща. И тия страдания, които Той ни изпраща, са като тези на Христос, който страдаше в Себе Си – защото не страдаше Той от камшиците, които Му удряха, а изпитваше вътрешни страдания. И ние по този начин ще пострадаме вътрешно – ще имаме духовни вътрешни страдания, които като понесем, ще се и повдигнем.

Прочете стр. 5, 6 и 7 от книжката „Завета на цветните лъчи на Светлината“, като разясни:

---

311 „Малкото славословие“ – православно бого- служебно песнопение; заглавието липсва в протокола на Д. Голов.

312 „Благословен Бог наш“ – православно богослужебно песнопение от вечерня.

313 Учителя – на това място в протоколите за първи път Петър Дънов се нарича с прозвището Учителя.

314 Новата епоха – най-вероятно става дума за Епохата на Водолей, която според Учителя Беинса Дуно започва от 1914 г. От следващите по-нататък думи обаче може да се допусне, че става дума за най-значителното духовно събитие на нашето време, известно в науката на езотеричното християнство с термина етерно откровение на Христос в астралния план или Второ пришествие.

Дух Вечен подразбира безсмъртието, към което ние всички се стремим. Казвасе: „Бъдете съвършени и вие“[315], т.е. да бъдем съвършени, както е Бог по отношение на нас съвършен в милост, благост, снизходителност.

Първата дарба, с която трябва да започнете, то е милосърдието. Понеже Христос иде, то силата Му ще бъде седем пъти по-голяма, отколкото в миналите векове, а следователно и прогресът на човечеството ще бъде такъв. Златният светилник[316] означава Христовото учение, което сега се търси и което сега настава. Повечето от хората спят. Сега Седемте Духове действат, последната тръба е затръбила и вие всяко нещо бързо и неуморно ще гледате да го разберете, ако досега не сте сторили това.

Аз искам на първо място да имате вътрешно спокойствие, защото ние в сегашно време сме свидетели на велико събитие, което е настъпило на Земята и което от хиляди години се е очаквало. В древността са говорили за него мъдри човеци – пророците, за него говорят и днешните гадатели, очаквали сте го и вие. Всички са говорили за идването на Христа и аз няма да ви го описвам, защото вие сами ще го видите. И казвам ви, защото ме питате: обърнете се към хоризонта, отгдето изгрява Слънцето, обърнете се в себе си към източната посока. Страх не бива да имате – страхът ще обърне вниманието ви в противоположно направление. А Христос, към когото се обръщате, носи със Себе Си Божествената Правда, Божествената Любов, Мъдрост, Истина, с които ще озари света и ще тури ред и порядък. Едни ще помилва, а други ще накаже; едни ще прекара през огън седем пъти, а други ще повдигне. И за всичко туй

[315] Цитат от Матея 5:48.
[316] Златният светилник – образ от Захария 4:2: И рече ми: Що видиш ти? И рекох: Погледнах и ето светилник, всичкий златен и чаша върху него, и седемте му светила върху него...

срокът е двадесет и четири часа – това е ултиматум, последен срок, безразлично дали ще се подчинят, или не. От всеки един обаче Христос иска отговор: да или не – въпросът е твърде категоричен. Досега християнството е било неуспешно по единствената причина, че сме проповядвали на хора, които спят. А пък, за да може да се разбере Истината, човек трябва да е събуден и които се събудят, за тях е Възкресението. В тия двадесет и четири часа във вас ще настане голяма промяна, щото понякога ще се чудите дали сте вие, или не. Но на вас да не ви е странно – това променение ще стане медлено, за да не се уплашите. В тази епоха, която настава, Христос ще ви даде място, за да Му служите, и вие ще бъдете доволни от тази работа, която ще ви даде. Но, разбира се, това ще стане, след като се минат тези двадесет и четири часа. А в двадесет и четирите часа вие ще слушате страданията и плача на света: ще видите на Земята да мрат с хиляди хора от глад, болест, от вътрешни революции. След всичко туй Христос ще ви даде именно това служене, за което ви говорих. И понеже страданията на света са грехове, а греховете на света са наши грехове, то ние трябва да помогнем. Доколкото е възможно, ние трябва да облекчим техните страдания.

Най-първо, вие ще трябва да се запознаете с вашия Ръководител, защото всички вие имате Ръководители, които сега присъстват. На тези Ръководители вие трябва да бъдете послушни, както ученикът е послушен на учителя. И ако отсега нататък някой не слуша своя Ръководител, той не ще може да присъства на Господнето събрание. Защото тия духове ще бъдат всякога с вас и през всичките страдания на света вие трябва да слушате техния глас, който е глас на Любов. Нашата Земя е Тринадесетата сфера, а тя е равна на ада. Тази

Европейска война[317] сега става в ада и Христос е, който участва в това сражение. Но като думам ад, то не е едно лошо място – то е място на изправление. След хиляди години, когато хората се очистят там, Господ наново ще ги изведе на лицето на Земята. Ние всички сега сме в ада – ни повече, ни по-малко. Войната, която става сега, става между светлата и тъмната страна на Астралния свят – в тъмната страна сега става това сражение. И когато вие пристъпите към границата, ще видите Христа.

Седалището на Духа във вас знаете ли къде е? То е в една празнина между двете вежди – то е мястото на Божествения Дух, то е мястото на безмълвието. Човек сам по себе си представлява един кръст – вежди, нос и чело. Затова у нас Господ живее в центъра на кръста и когато ние намерим този център, няма вече да биваме разпъвани.

Когато дойде Христос, някои от вас ще бъдат на 21, други на 14, а най-малките ще бъдат на 7 години. Но това разбирайте вътрешно. И според степента на това вътрешно развитие ще ви се даде и съответстващото знание (*съответстващо, разбира се, на света*), което ще разкрие Христос. И оная книга, за която е казано в Откровението – затворената книга, нея именно Христос ще отвори пред вас. На някои от вас Той ще прочете първите страници, на други – повече страници, но във всеки случай не повече от двадесет и една. Така, който е на 7 години, ще му прочете седем страници, а който е 21-годишен – двадесет и една страници. В тази книга ще намерите всички правила за Новия живот, а сега вие знаете само подготвителните правила.

---

[317] Европейска война – става дума за Първата световна война, която избухва на 15 юли 1914 г. (ст. ст.). България се включва на 1 октомври 1915 г. (ст. ст.) на страната на Тройния съюз (Централни сили), съставен от Германия, Австро-Унгария и Османската империя.

Но вие не можете да познаете правилата Господни, Христови, докато не познаете какво нещо е Божествената Любов. Любовта – това е първият Божествен творчески принцип в света. Всички истини ни се откриват посредством Любовта. Тя е, която е създала нашия Дух, тя е, която е сътворила света. Затова е то, гдето търсим Христос, защото само Той може да оплоди нашата душа, да оплоди и всичките зародиши, които от хиляди години чакат този благоприятен случай.

Това, което виждате на Земята, съществува и вътре в душата – всички растения и животни съществуват и в душата. Следователно когато вие правите пакост на някое растение, на някое животно във физическия свят, правите пакост на растението или животното във вашата душа. Тогава се поражда болест – ето как се пръкват болестите. Защото външният свят е едно отражение на вътрешния, който съществува в нас. И тогава значи, че ние не можем да направим изменение вън, ако не направим изменение вътре в нас. Планетите, слънцата, що ги гледате на небето, това са живи същества, които са живели по-рано у вас и сега работят в небесните пространства. Искам да кажа, че и вие ще бъдете звезди, планети – и за вас ще пишат в бъдеще астрономите, както пишат за днешните. Сега, колкото една планета е по-далеч от Земята, толкова нейното развитие е по-дълго. По-далечната планета е по-близо до Бога и тя има по-голяма слава.

Христос сега слиза от Божествения свят към нас. Събитията, които има да преживеем, са много интересни. Не си правете илюзии отсега нататък да бъдете щастливи на Земята, т.е. да бъдете материално щастливи, защото всички ще бъдете горчиво излъгани. Материално щастие на Земята вие не очаквайте. Тези двадесет и четири часа не са за това и затова в тях подобно нещо не очаквайте. Христос, който вече ликвидира сметките, може да ви повика и ви каже: „Това не е ваше – дайте го!“ И виждаме, нали: Христос като

дойде, каза да се даде на българите отреденото им отпреди толкова и толкова години, но светът не им го даде – Европа отказа да приложи този закон и поиска да действа по стария закон. Обаче започва се от държавите, та ще се стигне до отделния човек: кой каквото има да дава, ще го даде. Ще се разрушат затворите, из които всички трябва да излязат. А всички, които защитават съвременния порядък, ще отидат заедно с него, защото сега вече не е „ днес с пари, па утре вересия“, а порядъкът ще е „днес с вяра, а утре с пари“. Ами че как можеш да имаш плод, докато не си сял? Най-първо трябва да посадиш нещо в земята, за да имаш плод. А пък Вярата, тя е сеене. Ако не сееш, ще си гладен. Всички вие думате: „Господи, благослови ни.“ – „Е, хубаво, пусни нещо в земята и Аз ще благословя“ – казва Господ.

Искате още да видите Христа, но мнозина от вас са Го виждали, и то виждали са Го много пъти, само че винаги почти са казвали: „Може да не е Той, може да е друг.“ Има примери и измежду вас даже, когато сте срещали Христа, но не сте Го познавали, защото сте се съмнявали.

Та сега в света се изпълнява стихът: „Отец ви благоволи да ви даде Царство.“[318] Хората нека си казват: „Вие ли ще оправите света?“ Да, ние ще го оправим и ще го оправим сега. Турили сме вече огъня на четирите страни на света и всичко ще се запали и ще гори – чума, холера, земетресения и всевъзможни страдания. Св. Илия всичко ще разруши и когато той направи всичко на каша, тогаз Христос ще прибере житото. Св. Илия сега вършее и неговата тояга е четиридесет оки, и не се церемони. И след като той се разправи, ще се появи и ще дойде Христос, за да заговори Духът на Любовта.

---

[318] Отец ви благоволи да ви даде Царство – цитат от Лука 12:32.

В тези най-усилни времена Христос ни е събрал – ето, това е едно чудо. И Господ, за да ни събере, така е наредил работите, че България да кротува – затова тя държи неутралитет, когато навсякъде другаде се бият. Затова и кротуват засега Гърция, Турция и Румъния. Това е едно от най-големите чудеса, които Христос върши. В България свещениците щяха да имат събрание на 20 август, но го отложили, защото времената са лоши. Но ние нашето събрание не го отлагаме, защото за нас лошо време няма. И действително, в по-добри времена, отколкото сегашните, право да си кажа, аз не съм живял.

Сегашните времена са най-добрите главно защото досега сте били роби, а отсега сте вече свободни. И тази свобода ще носим и разносим на всички други. Ние ще оставим св. Илия да свърши своята работа, а след него, като овършее той, ние ще отидем да сеем. Обаче докато св. Илия борави, ние ще чакаме известно време, през което други има да работят. Всякой един от вас е същество колективно – имате познати, приятели, роднини. Вие, които сте собственик на къщата, имате и други, които живеят около вас, и всичките трябва да оправят сметките си. Човек сам себе си като мрази, мрази и другите хора и всяко сражение е резултат от това смразяване. А пък ние трябва да повдигнем вибрациите на света, защото ако не сторим това, ние ще страдаме. Така е свързал Господ всинца ни с другите хора.

Христос е тук и аз бих желал да са отворени вашите очи. Постоянно се оплакват българите, че всичко им било вземано – то е въпрос. Това, което са им взели, е едно жабче, което ще прояде корема на тези, които са го глътнали, също като онези жабчета в реката Нил, които разяждат корубата на крокодила, който ги е глътнал.

Опасно е да се узурпира нещо, което Христос е дал. Цяла Европа глътна, каквото бе дадено на българите от Христа[319], но сега ето тази кражба излиза наяве, защото Христос ги хвана на мястото на престъплението. По този начин Христос иде да съди света и тази съдба е вече неотменима. След тая съдба чакаме Възкресение – ново тяло, когато мъжете и жените ще бъдат свободни както в Райската градина. След смъртта си Христос се чисти четиридесет дена, а вие, за да се очистите, ще са нужни от двадесет и четири часа до четиридесет години[320]. И най-много след четиридесет години всички ще бъдете очистени. Та всички страдания могат да продължат от този период до четиридесет години. А двадесет и четири часа, това са две и половина години.

Това е то ултиматумът. Другото време ще е приравняване на сметките. За двадесет и четири часа ще почне войната и св. Илия ще ходи с огън и меч. Тези двадесет и четири часа започват от тазгодишното равноденствие – 9 март 1914 г.[321] и всеки един час съответства на един месец. А двадесет и четири месеца – това е един Божествен ден. По-малък ден от този не може за хората; за животните може, но за хората – не. Като се пресметне колко години ще струват една Божествена година, ще видите, че ще излезе, че българският народ е прекарал в робство само една нощ, т.е. малко повече от половин ден. Интересен е паралелът, който съществува между еврейския народ и нашия. Така след две и половина години ние,

[319] Цяла Европа глътна, каквото бе дадено на българите от Христа – става дума за териториите, придобити от България по силата на Лондонския мирен договор (4 май 1913 г.), подписан в края на Балканската война, и впоследствие отнети по силата на Букурещкия мирен договор (28 юли 1913 г.), подписан в края на Междусъюзническата война. Така България губи Вардарска, Южна и Беломорска Македония, Източна Тракия и Южна Добруджа.

[320] До четиридесет години – в протокола на П. Гумнеров: 2,5 години – 36-500 години.

[321] 9 март 1914 г. – датата е в стар стил и по новия стил съответства на 22 март 1914 г.

българите, ще минем Йордан, когато ще бъдем в Ханаанската земя; а в пустинята ще бъдете още две и половина години. Всички ще бъдете в Астралния свят – след две и половина години разбирайте, че ще бъдем в телата си на границата. Отсега нататък всички трябва да очакват светли дни, като още веднъж ви казвам: Вяра, Вяра, Вяра и Вяра!

Много души от Невидимия свят сега са желали да бъдат долу на Земята, за да видят какво става, но не им се е удало. Наблюдавайте зорко това, което става. Не се плашете – каквато работа си имате, не я напущайте, работете си, светът от нищо няма да ви лиши. А ако е въпросът за поминъка, ето казвам ви: не бойте се, насъщния хляб ще го имате. Светът може да го няма, но вие ще го имате. Светът може и да гладува – нека най-сетне малко и да погладува, те не са постили, нека попостят малко. А ние тази година ще се срещнем с неприятеля лице в лице. Досега те са ни атакували, а сега ние ще ги атакуваме, и то по пет на нож. Затова всякой един от вас трябва да си наточи ножа, а който няма нож, трябва да си набави такъв.

Нашите бдения тази година ще започнат, като влезете всички в горницата на молитва: първом по един, после по трима, а най-сетне на групи от по девет души – деветката тази година ще работи. И ще знаете, че молбите и моленията ваши ще са главно в три направления: първо, за прославянето Името Божие на Земята; второ, за идването Царството Божие на Земята и трето, за изпълнение Волята Божия на Земята. И не само сега – и през цялата година ще се молите в тая посока, но и ще се стремите с дела, слово и мисъл в същата посока. Ще се молим за домашните си, за добрите земеделци, за добрите търговци, всички учители, свещеници, всички жени и майки, които искат да вършат Волята Божия; за България, Русия,

Сърбия, цялото славянство, за всички лица и държави, които искат да вършат Волята Божия.

Ще ви съобщя и едно желание на Христа към вас: никой от вас да не казва никому нищо от онуй, което види в салона и горницата, защото съчетанията, които ще видите, ще бъдат за вас една сила през годината и всякога, и всякъде.

От 4 до 10 ч. подир обед всички един по един се изредихме за молитва в горницата, а след това се разотидохме. Времето подир обед се заоблачи и застудя[322].

[322] Двете изречения на обяснителната бележка липсват в протокола на Д. Голов.

11 август, понеделник

Сутринта времето бе студено и облачно. Черни облаци в дъното на небосклона след изгрева на Слънцето стават бели и се пръскат по небето. Тихо, без никакъв вятър. Към 10 ч. Слънцето силно изгря.

В 10 ч., когато насядахме по местата си, имахме тайна молитва, изпяхме всички прави „Свят, свят, свят Господ Саваот"и след това, като прочете 20-а глава от Евангелието от Матея, г-н Дънов каза:

Ще взема 21-вия стих от прочетената глава като тема за размишление: „А той и рече: „Що ищеш?" Казва му: „Речи да седнат тези двамата мои синове един отдясно, а един отляво до тебе."

Често ние се запитваме от какво произтичат споровете в обществото. Между народите, в църквата, в училището, между философите и учените и между всички учени класи има все спорове. Тук виждаме една майка пристъпва и иска нещо, което счита, че може да иска от Христа. Тя си дава жалбата и проси, щото един от синовете и да седне отдясно, а другият – отляво. Желанието и беше добро, но просбата и беше лоша. Ще кажете: „В какво се състои лошотата?" Но за да седнеш отляво и отдясно, знаете ли какво значи? Значи единият да бъде в Небето, а другият в ада. И затова Христос отговори: „Не знаете какво искате!" Не било Негова работа кой да седне отляво и кой отдясно, защото ако единият е грешен, ще иде в ада, а който е праведен, ще бъде в Небето. Затова много често, понеже отиваме в лява страна, отиваме в ада, в Тринадесетата сфера. И всички вие сте искали да седнете от лява страна, затова са ви сполетели разните нещастия. Всичките духове, които ви карат да искате лявата страна, са искали да бъдете в Тринадесетата сфера, която е равна на кръста, който е една теглилка.

Затова ние най-напред трябва да се научим какво и как да искаме нещата. Аз зная, че щом разберете, че лявата страна е Тринадесетата сфера, никой няма да иска да седне вляво. Ако опре само на Господа, в Небето има само дясно, а няма ляво. А окото – всякога едното вижда правото, а другото е Тринадесетата сфера. Чрез дясното око ние намираме пътя за Небето, а с лявото гледаме надолу за другия свят. Следователно ние желаем неща, които са несъвместими с Божията воля, а желаем и неща, които са съвместими с Неговата воля. Затова ние трябва да гледаме от кое око произтичат нашите желания – дали от дясното, или от лявото. Ако ви поставят от дясната страна един лош човек, той ще узнае всичките ваши тайни; но ако ви се постави от дясната страна един добър човек, ще познаете Божествените истини, които се крият в него. И когато ние казваме, че трябва да се затваряме, то е криворазбрано. Не може постоянно да си затворен – то е пък друга крайност. В това отношение служете си със следното правило: съберат ли ви с лош човек, не му давайте дясната си страна, защото ще ви узнае тайните; дайте му лявата си страна, защото тя е широкият път в Живота, докато дясната страна е тесният път. Не давайте дясната страна на лошите хора, защото духовете ще направят пакост във вашите души и ще ви спънат за известно време. Дясната страна е с широко поле за действие, а лявата носи проклятие. Но Господ е с вас и Духът, който ви ръководи, ще ви яви и научи кой е човекът, който можеш да туриш от лявата страна и кой – от дясната страна. И когато туриш от лявата страна един човек, то предвещава лошо. Когато пък лош човек седне отдясно, тогава пренесете го мислено в лявата страна. Обяснявам ви тия закони, за да ги знаете и се пазите; сега времената са много натегнати и винаги може да ви се напакости. Ние ще посрещнем тия утеснения най-смело, без да се

свенуваме от тях. И така – страх, злоба, завист, мъст и тям подобни дръжте вляво, а всички добродетели дръжте вдясно.

Сега – как можете да познаете един човек дали е за отляво, или за отдясно? Ето как: щом се породи в ума ви съмнение, подозрение, някакво стеснение, да знаете, че лявата страна е там. Но вие, схващайки ръководството на Духа във вас, можете да пренесете всичко на дясната страна. Например народа ние трябва да го държим вдясно, защото мнозина пожелаха да го оставят пак от лява страна. Обаче той, па и вие заедно с него, достатъчно сте стояли отляво и вече няма нужда тепърва пак да ви оставям от лява страна. Имаше и даже още има опасност да ни наложат лявата страна, но ние ще настояваме мислено работата на тоя народ винаги отдясно. Когато кажете в себе си: „Ще направя това и това“, запитайте се в лявата страна ли ще направите, или в дясната. Защото понякога уж желаем добро, а пък искаме да ни турят вляво, докато ние трябва изрично и настойчиво да желаем да ни турят вдясно.

Един от приятелите ми внушаваше да говоря за Спасението. И аз ето сега ви говоря, че за да се спасите, трябва да обръщате дясната страна към Христа, защото в дясната страна има всякога единство, а в лявата – всякога разногласие. Когато идете при Христа, казвайте: „Господи, имам едно желание; моля ти се, покажи ми какво желание имам, добра ли е мисълта, или не.“ И ако ти покаже, че мисълта е добра, ще те тури в дясната страна. Но ако ти каже, че мисълта не е добра, тогава нищо Му не казвай, защото вече и така си в лявата страна и не може да искаш нищо.

Виждате, че Христос отказа на искането на майката и не остави нейния син вляво. Но ако беше я послушал, синът и щеше да бъде нещастен. И вие например защо сте страдали? Защото сте били от лявата страна на Христа. И затова сега трябва да се стараете да бъдете

от дясната Му страна, като Му кажем: „Господи, помогни ни вече да искаме дясната страна, защото вече се наситихме да бъдем в Тринадесетата сфера.“ Да, злото вече започва отляво и отдясно – правия път и кривия път.

Друга диагноза: разгледайте лявата си и дясната си ръка и ще видите, че лявата ръка е по-тлъста и по-мазна; и ако правите даже измерване, ще видите, че лявата ръка се различава от дясната. И сега – защо работим повече с дясната ръка? Защото само като работим с дясната ръка, можем да се избавяме от лявата. От чисто мистическо гледище, като работим с дясната ръка, всякога работата, която върши тя, благославя се. И искаме от излишъка на дясната да се благослови лявата ръка.

Всичко това, което ви казвам сега, е един закон, който не бива да казвате никому, защото който го каже, ще изгуби всичките си благословения. Ние искаме действително да правим Добро на хората, но не желаем, като им правим Доброто, да правим пакост на себе си. Само на съпруга си – мъж на жена си или жена на съпруга си – можете да го съобщавате, но при условие, ако сте уверен, че тя или той вярват, както ти вярваш. Да, за това тълкуване на този стих отнесете се до който щете сведущ църковник и богослов и го запитайте да ви каже нещо, но без да му съобщавате от онуй, което вие знаете. И направете сравнение между тълкуването, което той ще даде, и това, което тук слушате. Ако той ви запита нещо, ще кажете, че сега се учите. Бих ви говорил много откровено, но сега има тук ненапреднали духове, та е възможно да изтече маслото, което ще се тури в кадилниците им.

За дясната и лявата страна като учите и наблюдавате, ще се уверите, че едни животни вървят вляво, а други – вдясно; едни пеперуди даже летят вляво, а други вдясно. Когато някой дойде при

теб и поиска да те мами, тури го в себе си от лява страна на Христа и по този начин ти тутакси се освобождаваш. Следният случай е характерен: ученици направили беля в училище, търсили пакостника, но не могли да го намерят; събрали учениците в класната стая и като запитали кой е пакостникът, един ученик излязъл и казал, че е той, а той бил от лявата страна.

Да, пазете тези истини, не ги съобщавайте никому. Не хвърляйте бисерите на свинете – не се поставяйте от лявата страна. Спасението на човечеството е да се постави от дясната страна на Христа. Отдясно на Христа човек върши всяка добродетел, защото Божествената деятелност е само от дясната страна. Ако турите лявата страна, ще действат само законите на лявата страна. Ясно ли ви е всичко туй?

Някои в събранието се обадиха: Не, не ни е ясно.

Ако във вашия ум се крият малки някои препятствия и съмнения, заедно с някакви нежелателни чувства, тогава аз не мога да хвърля светлина на ума ви.

На зададени въпроси се отговори:

Има молитва, изказана с механическо изговаряне, а има и с дълбоки чувства и желания, гдето вземат участие душата, умът, силата и волята. При такава молитва Господ ни поставя от дясна страна. То е обширен въпрос, с обширни закони и правила, по които и нашето тяло е направено. Аз днес бях намислил и си бях наредил да ви говоря върху Любовта, но Господ ми каза: „Ще им говориш върху 20-и стих.“

Желание и мисъл не са едно и също, но има желание, без да го искаш, а има желание, което го искаш. Желание и искане тоже не е едно и също. Най– умният, Божествен човек беше Адам, който и даде име на всяко нещо. И първоначално всяка дума си имаше своето определено значение. Във вас всинца ви аз виждам запалени свещи,

от които някои светят повече, а някои по-малко. На някои пламъците се колебаят, а това показва, че вътре в тях има проветряване.

Някои казват: „Дали, аджеба, ще мога да направя това и това, що ме учат?“ Но тия, които се питат така и отговарят, че не могат, те са за лявата страна, гдето ще изучат своите уроци.

Стремеж и подвиг тълкувайте така: трябва да вървиш напред и нагоре, също като птицата, която постепенно-постепенно прави своя наклон нагоре.

На въпрос от С. Драганов Учителя отговори:

Аз прекрасно бих отишъл в пустинята и си бих прекарал живота, но съм ви събрал тук, за да имам главоболие с вас, защото такава е Волята Божия.

Господ когато каже, че ще дойде, Той ще дойде[323] и ние можем да бъдем като овчаря или като Мойсей. Аз бих желал да бъда на мястото на овчаря.

Вие можете да четете каквото искате; даже аз с готовност ще ви препоръчам четиво, книги, каквито искате, обаче не изпускайте предвид, че тук ви се дава от Духа нещо, което да ви ползва, за да можете да работите. И отсега нататък за мен ще е важно всинца да бъдете верни и истинни. Верни – да не лъжете, а истинни – да ви не лъжат.

Досега Христос Го имахме за Спасител, а после ще стане Господ и ще настъпи въпросът дали да Го поставим от лявата страна, или от дясната. Аз ви считам и гледам на вас като на мои по-малки братя, на които се радвам, когато успявате, но когато грешите, ще ви потегля за ушите. Защо? Защото искам да станете по-умни, та още повече да успявате.

[323] Че ще дойде, Той ще дойде – в протокола на П. Гумнеров: че ще даде, Той ще даде.

Първото нещо, което ви е потребно, когато искате нещо от Небето, е да знаете къде искате да бъдете: где именно иска вашата майка да ви тури. Искам да се освободите от всичките си лоши привички и като узнаете отляво или отдясно, да напредвате в пътя си, защото времената са усилни и работата е спасителна.

Днес ще се започне бдение от 5 до 7 ч., а утре, 12– того, вторник, от 5 ч. сутринта до 9 ч., по трима.

Който иска да пита нещо, да си го напише и подаде; аз ще отговоря, ако въпросът е важен и ползва самия този, който го задава. Искам тази година да направя опит с вас, защото от това виждам необходимост.

Молихме се с"Добрата молитва", на колене изпяхме „Тебе поем" и в 11,30 ч. събранието се преустанови за в 3,30 ч. подир обед.

В 3,30 ч., насядали по местата си в салона, Учителя ни продиктува следната лозинка:

Първо: За прославлението и осветяването Името на Господа Бога нашего на Земята между човеците и верующите, и избраните от Веригата на Господа на Словото – Спасител, Покровител, който въздига и възкресява мъртвите и туря всичко в ред и порядък навсякъде; и да се благослови Името на Господа Исуса Христа, изявеното Слово Божие, и с Него всички, които Го любят.

Второ: За идването на Царството Божие на Земята между човеците и в сърцата на верующите, и в душите на избраните; и да се тури в действие всяка Правда, всяка Доброта, всяка Любов, всяка Мъдрост и всяка Истина; и да се възцари Господ Бог наш и да се изпълнят думите на Господа: „Отец е благоволил да ви даде Царство"; и да се всели Духът на Господа Исуса Христа между нас и да се изпълни предвечното намерение на Отца нашего на Светлините и на

Светлите духове, комуто да бъде слава и чест, и поклон сега и всякога, и през всичките векове.

Трето: За изпълнението на Волята на Господа Бога нашего на Земята, както е горе на Небето между светлите Ангелски ликове; и да се въдвори законът на Истината, Любовта и Правдата, за да бъдем всички в едно тяло и в един Дух; и да се въдвори ред и съзвучие, и хваление, да ни се даде знание да Го славим и да се радваме всички на Господа и Неговите дела; и да се всели Той в нашия живот и в делото на ръцете ни. Да даде живот и здраве, и дълголенствие на всички, които Нему уповават, и да ги избави от всички напасти на злото и лукавия, да внесе Мир в душите им, да им даде изобилие на Своите благости; да спомни Господ Бог наш Своите обещания, да се смили над всички страдующи, да благослови всички веруюши, да укрепи своите избрани, да им даде Сила, Знание, Мъдрост и Любов, да побеждават заради Него и Неговото Свято Име. Да ни даде победа над всичките ни врагове, да победим докрай и да послужим на Господа с Радост и Веселие през всичките дни на нашия живот. Да ни озари с виделината на Своето лице, да ни направи силни и крепки да творим добрата Му Воля; умни и незлобливи да ходим пред Него с пълнота. Да изцели всичките наши страдующи братя и сестри, да благослови домовете им и децата им с тях наедно, да благослови всичките им добри начинания на душата и Духа и така да се въздигне Господ Бог наш в нас, както е горе в Небето. Амин.

Тези са те основните точки, върху които можем да градим. Всякой ден, в час, в който вие ще си изберете, по-предпочитателно сутрин, ще четете тази Лозинка – било само първата част, било втората, било само третата, па било и трите заедно. Ако четете цялата Лозинка, то първата и част ще четете сутрин, втората – на обед, а третата – вечер. А когато четете по една част на ден, първия ден ще

вземете първата част, втория – втората, третия – третата, и т.н. Задължително е да се чете обаче Лозинката всякой ден, а всякой може да усвои един от избраните начини.

Всякой ще се моли според диктовката на Духа си и Господ ще ви покаже и упъти как да се молите. В Духовния свят вие не се намирате на еднаква зона, нито всички – на едно и също място; така щото според изгрева на вашето слънце ще се молите. Повелението на Духа е чрез тази Лозинка всякой ден да се ограждате и затова ежедневно трябва обезателно да я четете по един от казаните начини. Тогава само за вас е изключена опасността.

Друго, второ: в един от дните през седмицата – неделя, вторник и петък, след обикновената молитва ще правим поменик на всички членове от Веригата, включая и онези, отсъстващи от нея (за които се каже допълнително), за гостите на Събора, а така също и за други съмишленици, приятели и роднини (за които се позволи отпосле), като при споменаване имената им си представяте лицата им и искате от Господа за тях изпълнение на Лозинката. Но може и в трите тия дни да се прави този поменик – има свобода, обаче поне в един от казаните дни е задължително да се прави под страх от страдание. Който избере един ден, този ден ще бъде неделята, и то задължително. Да, поменика непременно правете веднъж в седмицата, защото, като споменавате тия имена, всяко име е сила. Молете се даже и за външни – вие ще бъдете, които ще се ползвате от това – благословенията чрез вас ще дойдат за тях.

Нам е необходимо да изговаряме името на Исуса Христа за нас и за другите, защото това име предизвиква онези принципи във Вселената, които творят, които принципи са Божествени и носят

милост и благост. *Йод-Хей-Вав-Хей*[324] – тъй се произнасят на еврейски тези велики принципи и природни сили, които в трите свои разклонения носят благословенията на света, ако правилно се зачитат и разбират.

Тук Учителя се впусна и обясни тези разклонения в подробности, но пишещият настоящото не можа да ги разбере и схване.

Затова вие трябва да произнасяте името на Господа Исуса Христа, защото То е, което съдържа равновесие в природните закони. Това – едно, и друго: с произнасянето му съзнателно и с благоговение повикваме деветте Ангелски чина да работят всичките заедно.

Към църквите трябва да се отнасяме с уважение и почитание. ПредБогане еправодаосъждаме Църквата – не сме ние, които ще осъдим Църквата, а Христос е, който ще я съди. И като живеем ние добре, това е, което ще я осъди. Към църквите ще имате всичките благородни желания, защото ето – и ние ще работим и работим за нейното повдигане. Православната, Католическата и Протестантската църква ще обичаме заради Господа и Господ, като е с нас, ще ни научи как да постъпваме, защото ще ни даде мъдрост и знание.

След като се молихме с „Добрата молитва", в 5 ч. вечерта свършихме, за да се подкачи бдението, което трая до 7 ч. и което се извърши с влизане в горницата един по един.

---

[324] Йод-Хей-Вав-Хей – или ЙХВХ: според еврейската Кабала – святото непроизносимо име на Бог Йехова, в което Йод означава принципа на Огъня, Хей – принципа на Водата, Вав – принципа на Въздуха, и Хей – принципа на Земята.

12 август, вторник

Времето сутринта бе студено, но след изгрева на Слънцето лека-полека се стопли и през целия ден имахме топло и тихо време. Слънцето идеше през редки, бели, красиви облаци. В 5 ч. заранта хората в Търново усетили земетръс, което отсетне се оповести и в пресата. Приятелите – весели и спокойни.

От 5 до 9 ч. преди обед има бдение по трима. В 10 ч. се събрахме в заседателния салон и след като изпяхме „Всякое дихание да хвали Господа“[325], Учителя каза:

Ще ви говоря върху думата познание. За да може човек да добие качеството да познава нещата, трябва да има ума на един мъдрец. Да вземем например един плод – ябълка, круша, слива или череша. На пръв поглед всякой мисли, че има познание за черешата или крушата, или сливата, но ако ни запитат в що се състои нашето познание, едва ли можем да дадем точно съответстващ на истината отговор. Защото ако вземете, да кажем, сливата в нейния зародиш, вашето понятие ще е, че тя е със стипчив вкус; когато наедрее, ще и се приложи известна киселина, а пък в края същата слива ще намерите, че е приложила сладчина. Значи в тия три периода имате диаметрално противоположни неща и следователно вие ще турите една и съща слива в три категории и като че ли ще имате пред себе си три различни сливи. И ако тая слива един философ я видеше в нейния зародиш със стипчивия и вкус, друг я видеше, когато е наедряла с киселичкия и вкус, а трети философ – когато вече е узряла и има приятна сладчина, та питам, аз нямаше ли тия трима философи да

[325] „Всякое дихание да хвали Господа“ – православно песнопение от утринно богослужение.

започнат да спорят? А между това, най-вярното в този спор ще е, че всякой един от тях има пред себе си по една трета от същата слива, т.е. те говорят за процеса на един и същ предмет, който минава своето развитие. Следователно ние трябва да разбираме и знаем основния закон на познанието, т.е. когато искаме да изследваме един предмет, трябва да намерим двете му крайни точки – неговото начало, зародиша му и неговото пълно развитие, както и да изследваме вътрешната му междина.

Във връзка с познанието аз ще ви говоря сега и върху първата глава на Битие, което е и битие на човешката душа. Казва се там (Битие 1:1), че „В началото създаде Бог небето и земята“, т.е. Бог е определил двете крайни точки, в които е искал да работи, като е направил Небето и Земята. И то подразбира не тази Земя, която видите, защото тя, в сравнение със Земята, за която аз ще ви говоря, е един малък остров. В цялата Вселена има само една Земя, едно Небе и едно Слънце. Има много слънца, но другите слънца по отношение Слънцето, за което ни е думата, са като нашите електрически лампи по отношение на естествената светлина. Тия светила, които виждаме, са турени да осветяват само за тия същества, които са около тях. Под думата Небе се подразбират Съществата, създадени преди човека, а те са Ангелите, Архангелите, Херувимите, Серафимите и човешките души. Да, Земята – то са човешките души (чете Битие 1:2-5).

Върху Земята значи нямало ред и порядък – „неустроена, пуста“, но „рече Бог: Да бъде виделина и стана виделина“. Тъй Виделината е една Божествена сила, която скрива вътрешните качества на нещата, т.е. Виделината трябвало да дойде, за да определи нещата, па и нещата да се самоопределят. Първата сила, която е дошла в света, то е Виделината, която е започнала своята работа. Ден, споменат в стих 5-и, е символ на Виделината, която е една сила положителна, а нощ е

символ на тъмнината – сила, отрицателна на Виделината. И това е един период, за който можем да кажем, че е период на проява на най-висшите духове, които са взели участие в творческия принцип на Вселената.

По-нататък се говори за твърдта небесна (чете Битие 1:6-8). Твърд – защо Господ направи тази твърд? Да не би тези Напреднали същества, толкова красиви, да се увлекат от земните неща. Защото ако вие, които имате лаборатория, заграждате я, да не би някое дете да влезе и я угрози, то колко повече Господ трябваше да направи преграда между земното и небесното, като с това определи развитието на човешките души. Да, тази преграда показва мястото, отгдето са започнали хората да слизат надолу, също както екваторът пък е мястото, през което хората отиват на север и са започнали да се отдалечават – образуват се два противоположни полюса. Така процесът на корените на едно дърво показва пътя на нашата еволюция, а процесът на клоните показва пътя, през който Ангелите са минали. Но понеже има диаметрално различие, то Ангелите идват, когато слизат надолу, а ние идваме, когато отиваме отдолу нагоре. Ние сме започнали да учим от горе на долу и затова Ангелите са, които имат правилно схващане на нещата, поради което са и поставени за учители на човечеството (чете Битие 1:9-13).

„И стана вечер, и стана утро, ден трети." А то значи: първият ден – за първото тяло, вторият – за второто, а третият – за третото тяло (чете Битие 1:14-18). Чудят се някои хора и учени как е възможно да се направи това за толкова малко време. У човека много работи са невъзможни, а у Бога всичко е възможно. Божествената Земя, към която ние отиваме, далеч се различава от мястото, в което сега живеем и което в сравнение с онази земя, в която отивате, е пустота и един малък остров. И така, в четири дни Бог направи Жизненото тяло –

жизнената енергия, принципа на разплодяването и размножаването. А понеже човек в своето слизане е отишъл много далеч, Слънцето е поставено, та един ден, като се върне и дойде, да си припомни и знае мястото, отгдето е минал. И през тия четири години знаете ли през колко врати сте минали? В тия четири години вие сте се забъркали с четири планети, та този сега е четвъртият ви затвор. А след него ще влезете в пети, шести, седми, подир което ще се върнете назад и ще ви останат още три периода, за да се съедините с Бога (чете Битие 1:19-25).

Тук имаме вече обличането на човека в неговото пето тяло. Тия животни са петото тяло[326] на Живота, след което иде шестото поле, гдето „рече Бог: Да направим человека по образу нашему и по подобию нашему". Да владее, но да владее над риби, птици, скотове и гадове, а не се казва, че ще владее и над растенията (чете Битие 1:25-31).

В ума ми стои мисъл, че може да се срещнете с мъчнотии и да се питате как може да стане всичко това по този начин. – „Докажете" – ще кажете вие. Добре, но за да ви докажа, трябва да се вземат всички фази – необходимо ще е да ви поставя в магнетически сън, чрез който да ви покажа пътя на вашето развитие – как сте се движили. И като направим една голяма разходка из пространството, ще видите, че два дни след това вие ще имате вече друго понятие. Да, за да имате съвършено вярно понятие за сливата, трябва да я проследите в нейния зародиш, в нейното уголемяване и когато узрее – тогава ще знаете и вида и, големината и, вкуса и. Така е и с Живота: магнетическият сън ще ви даде възможност да проследите хода, перипетиите, фазите на Живота, създанието и чак тогава вашето понятие ще е понятие правилно, пълно, зряло, безпогрешно. И един ден ние все ще

[326] Петото тяло – в протокола на П. Гумнеров: в петото тяло.

направим една такава разходка, за да опитате; но изискват се условия – тежки сте още да летите в пространството, трябва да поолекнете.

Т. Стоименов: Моля, изпратете мен в пространството за тая разходка, аз съм готов.

Ти ли? И ти не си готов, защото тежиш десет хиляди килограма.

Да, трябва да се повдигнете, а за да се повдигнете, нужно е изменение движенията на вибрациите. А не че не мога да ви докажа всичко – всичко мога да ви докажа, но сега именно не мога да го направя главно защото нямате билет за път. Когато отиваме на разходката в пространството, аз искам всичко да ви дам за път, но за пътен билет само пари не давам. В това място, гдето ще отидем, разноските ни ще поемат, но за билет пари не давам. На всяка станция ще ни посрещат, защото този път е дълъг – има разни духове, царства, страни и държави. Така най-напред ще ви се изпречат четири велики царства. Първото е царството на гномите, духовете, които образуват твърдата материя и разполагат с наряди[327] и лаборатории; златото и всички скъпоценности са тяхно изделие, те ги правят. Като преминем тяхното царство, ще дойдем до границите на царството на ундините – духовете на водата, които са добре разположени към вас. После ще се срещнем с царството на силфите – въздушното царство; те са духове, които, може да се рече, са най-разположени към нас, затова ще ви приемат радушно...

Дядо П. Тихчев: Ще ни почерпят ли?

Ами че те ви черпят всякой ден, защото праната, която гълтате ежесекундно и подкрепява и съживява вашата жизненост, се намира в тяхното царство.

След това царство ще преминем през царството на саламандрите, духовете на огъня. Те са духове сериозни,

[327] С наряди – в протокола на Д. Голов: със снаряди.

положителни и твърде лаконични – те са като англичаните: само с пръст ще ви посочат пътя, без да говорят. От тях угощения няма да очаквате, но ако имаме лекета, те ги пречистват. И най-сетне ще стигнем до Ангелите, отгдето ще ни се удаде възможност да видим как човек е слязъл и възлязъл. Ето нС, този е пътят за Небето. И във вашето слизане Отгоре вие сте видели тия царства, но сте забравили и всичко из вас е изчезнало. Сега ви е ясно, че като премине човек от този свят, не отива направо в Небето, нали? Но пак ще повторя, че когато сте дошли, всичкия този път сте преминали, но сте забравили. Сега у вас е останало само едно смътно понятие.

Г. Давидов: Всичко туй не обяснява ли се с притчата за богатия и сиромах Лазар?

Ако ви прекарам през тия царства, вие няма да ме питате по този начин, а ще кажете като онзи човек, когото Христос изцелил: „Едно знам, че бях сляп, а сега видя."[328]

Сега – четирите царства, те са четирите елемента, от които човек е създаден и неговото грехопадение се състои именно там. Тия четири царства определят нашите отношения на Земята, отношенията на нашето тяло. Например, ако преобладават у нас гномите, значи, че у нас има повече твърди неща, твърди вещества, от които се явяват и разни болести. А то пропорцията трябва да бъде една четвърт за всички – всички видове елементарни духове трябва да владеят по една четвърт от нашата физика. Иначе, преобладават ли гномите например, то е анормално. Анормално е и когато другите вземат връх и са в по-голяма пропорция. Значи ние винаги трябва да държим равновесие между нещата у нас – разбира се, като се научим предварително кои от тия духове какво именно култивират у човека.

[328] Цитат на Йоанна 9:25.

Както например знаем, че нашите желания спадат към категорията на ундините, духовете на водата – там се култивират желанията.

И така, когато се казва, че сме сънаследници на Христа, показва, че ще завладеем тези четири царства, които сега не ни се подчиняват, тъй като виждаме, че саламандрите ни изгарят, ундините ни удавят. Следователно тия елементи сега са ни господари – те владеят нас, вместо да владеем ние тях. С тях лошите духове, тъмните сили постоянно ни изкушават и за нас единственият околен път е да възпитаме нашите желания и да сме внимателни в нашите действия и стремежи. Тогава и само тогава тия духове не ще могат да ни завладяват.

Помогнете си тук и със следната важна истина: душата и Духът – те са два полюса; по два полюса са сърцето и умът, Силата и Животът, мъжът и жената. Така мъжът и жената търсят Силата и Живота, Силата и Животът търсят сърцето и ума, сърцето и умът търсят душата и Духа, а Духът търси Бога. Това правило е най– порядъчният терк и ако търсите терк, с който да си обясните тия неща, няма по-добър.

Христос иде и ако излезете да Го посрещнете, непременно ще преминете през тия четири царства. Най-напред ще Го посрещнете през царството на водните духове, защото те са, които ще Му дадат каляска. И всяко царство ще Му даде по нещо от своите елементи, докато каруцата стане огнена. И тъй, през първото царство, царството на гномите, вие сами ще минете, а ще Го посрещнете в облаците, в царствата на ундините и силфите.

Започнете, прочее, да размишлявате така: дали е устроено за вас Небето и Земята. И искайте, щото Господ да направи твърд във вас. И всичкият този процес, описан в първата глава на Битие, искайте да стане във вас. Гледайте сега колкото можете да се освободите от

вашия тежък багаж, щото като дойде Христос, да можете да си вземете необходимия багаж и веднага да бъдете готови. А за времето сега не можете да знаете – като идем там, ще ви доизкажа това, което не съм ви казал. А сега гледайте да си досвършите работата на Земята, та да ви каже Христос: „Добре, рабе добрий и верний; на малкото си бил верен, над много ще те поставя; влез в радостта на господаря си.“[329]

Изпяхме всички „Воскресение Твое, Христе Спасе“, подир което Учителя продължи:

Защо днес ви се даде истината за душата и Духа, Силата и Живота, сърцето и ума, мъжа и жената? Чрез сърцето си ние изучаваме чувствата и то трябва да влезе в съприкосновение със света. А пък умът ни е даден да изучаваме света и мислите. Значи ума трябва да привеждаме в пространството, а сърцето да приведем до всичките хора. Защото, за да познаем силата на един човек, трябва да влезем в съприкосновение с други хора. Така и сърцето трябва да го изпратим в другите хора, та да дойде в съприкосновение със сърцата на другите, тъй като, ако искате да узнаете за сърцето на някого, вие трябва да влезете в сърцето си в съприкосновение с неговото. Вие често казвате, че познавате някой човек – лъжете се. Може да познавате лицата на хората, но сърцето на човека, неговия ум и душа, за тях вие имате слабо понятие. Даже някои са с претенцията, че Христос познават, но Той далеч не е това, което си Го представят. Защото колкото и да е вярно това, що казват именно че Христос ще дойде в сила, пак и тук Той ще бъде нещо повече. Излиза следователно, че най-голямата глупост на хората е, че мислят[330], че много знаят. Казва ми някой: „Никой, никой не ме обича“; е, добре,

---

[329] Цитат на Матея 25:21.

[330] Че мислят – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

питам аз, как ще те обича, когато ти не влизаш в съприкосновение със сърцата на другите? А между това Господ ни търпи и търпи, като постоянно ни казва: „Учете се, учете се и учете се, защото това време е кратко и няма да го повърна, и затова учете се; всякой ден и месец носят по едно благо, което трябва да запазите.“

Да, ние трябва да дойдем до положението да знаем, че знаем. Вие се страхувате, че имало военно положение или че някой свещеник казал това или онова. Но и ние казваме: нека дойдат да опитат нашата сила – нека опитат дали ние сме горещо, или студено желязо. Не бива да се страхуваме от тогоз или оногоз, че щял да ни направи това или онова – такъв страх не подобава. Гдето е Господ, няма разединение, а гдето липсва Христос, има разни прения и несъгласия, и всевъзможни вярвания и невярвания. Секта правят само ония хора, които са лишени от Божествения Дух, докато напротив, хората на Божествения Дух въдворяват прославянето Името на Бога на Земята, идването на Царството Му на Земята и изпълнението на Неговата Воля.

Често пъти ме питате какво да казвате на ония, които ви питат какви сте. Какви ли сте? Отговаряйте на този въпрос отсега нататък така: „Ние сме от онези, които нито лъжем, нито се лъжем.“ И ако мъжът и жената не се лъжат, би настъпило велико благоденствие, но сега светът страда и страда, защото се лъже. Ние ще се молим за всички, но всички пък, които противодействат за идването на Царството Божие, те са наши неприятели. Два пътя има – или с Христа, или без Христа. Земята същата ли е днес? Не, всичките неща се изменят, но и сега трябва да има светии, както е имало едно време. И ние следва да имаме положителна опитност. – „Как така – питат се някои, – има ли духове?“ – „Духовете не се връщат“ – добавят други. Хубаво, за вас не се връщат, но за мен се връщат – връщат се и

присъстват с нас. И сега има много наши приятели, които са тук. И много думи, които ви говоря сега, са думи Христови. Тази истина все ще я проверите един ден. Аз наистина не ходя в църква, но винаги съм в нея. В църква, направена от камък, дърва и кал, да, не ходя, но постоянно съм в Църквата – същинската Църква, в която аз стоя постоянно и в която искам всинца вие да пребъдете. Казвам ви: ходете си в църква, обичайте свещениците, но живейте за Христа – в този закон седи спасението на българския народ и на всички вас. Щом нашата вяра почне да се съкращава, Христос каза: „Малко дайте!“

Дядо П. Тихчев: Слава на Господа, това е така, опитал съм го!

Искам да имате правилно схващане за нещата и не бива да се вплитате в старите неща. И тогава ние ще бъдем далеч по-православни от другите.

В 12 ч. събранието се прекъсна, а в 4 ч. подир обед жените подкачиха своето бдение, което свършиха в 6 ч.

В 6,30 ч. вечерта всички – мъже и жени – се събрахме в заседателния салон. Изпяхме песента на душата „Грешна душо“, молихме се с „Добрата молитва“ и четохме прави“Хвалата „(Хваление). След това Учителя съобщи, че редът е утре от 4 ч. заранта мъжете да подкачат бдението на групи от девет души. Първата група се състои от лицата: П. Киров, Т. Стоименов, И. Стойчев, Д. Голов, П. Гумнеров, К. Иларионов, А. Бойнов, Д. Цанов и П. Епитропов. Тази е първата група, която утре, 13-того, в 4 ч. сутринта ще се яви за бдение.

Подир това съобщение Учителя поде:

Задайте два въпроса, които всинца мислите, че са най-важни и за които сте убедени, че ще ви интересуват.

Всички мълчат продължително, никой не задава въпрос. През време на това продължително мълчание г-жа Елена д-р Иванова в

излъчване продума с висок глас: „Готови ли сте да умрете за Христа всичките?“ На този именно въпрос Учителя отговори:

Да умрем, значи да ашладисаме себе си на присадката, която Христос установи. Как става присаждането? Онези, които я правят, вземат предпазни мерки, избират времето, когато калемът има мъзга, калемът или пъпката да са пресни и после, да не остава празно пространство между присадката и дървото. Същия закон трябва да спазим и при присаждането на новия Дух, когато ние се присаждаме в Христа и Христос в нас. Когато Христос се присажда в нас, известни закони трябва да се спазват, защото, когато става присаждането, ако у нас има лоши мисли, присадката не може да хване. Затова именно виждаме, че някои хора тръгнат в пътя Господен и после пък започнат да отстъпват. Основата, дъното на нашата душа трябва да бъде тихо и спокойно. В дълбините на душата трябва да царува Мир и спокойствие. Докато присадката заякне, ние непременно трябва да бъдем спокойни. Така за един човек, след като е следвал Христа много години – за десетина години даже, може да бъде радостен и весел, но след това време дохождат бурите и мъчнотиите в живота, от които мъчнотии ако не се плашим, ще изтеглим за нас повече сокове. След като порастем добре, ще дойде и принципът на присаждането[331].

Ще настъпят и няколко степени. Първата е обръщане към центъра, който е причинил нашето действане – да се обърнем към Бога. Когато една войска воюва, тя никога не дава на своя неприятел да дойде зад гърба и. И следователно вие винаги трябва да държите вашия неприятел отпред – или отляво, или отдясно, а никога не бива да го държите отзад. Никога не бива да се молите на Бога с гърба си към Него. И когато се изправите да се молите, вие трябва да знаете дали сте с лице към Господа. Защото ако вие сте с гръб, непременно

[331] На присаждането – в протокола на Д. Голов: на прераждането.

ще бъдете изтикани – тия духове, които са пред Господа, ще ви изтласкат и ще ви дадат урок за няколко години.

И така, да сме готови да умрем за Господа, значи да жертваме нашите сокове, за да бъдем присадени в Христа – да сме готови да се жертваме и да ни присаждат. Ако не сте готови да ви присаждат, тогава няма какво да очаквате. Дали сте пред лицето на Господа, или не, вие ще познавате от туй, че ще усещате Светлина и ще сте спокойни. Когато дойде лоша мисъл, да знаете, че е дошла една страдаща душа във вас и ако искате, можете да и помогнете. Имате някоя лоша мисъл към някого – в такъв случай намерете добър човек и ще ви олекне. И ние всякога трябва да сме свързани с добрите хора и всякога трябва да имаме за своите приятели най– добрите понятия. Кои са, прочее, нашите приятели? Нашите приятели са светиите – те са и нашите учители и братя. А като така, Исус Христос е най-старият наш брат – като приятел и брат показва, че има нещо общо между Неговата душа и нашата. Той е както брат към брата. И така Исус Христос е всякога близо и ако ние Го любим, то Той е всякога готов да се яви. Защото, когато обичаме нещата, те са близо, а когато ги мразим, те са далеч. Трябва да сме благодарни за всичките дарби, които Господ ни дава.

В 7 ч. събранието се свърши. Към 8 ч. вечерта всинца се разотидохме при разяснено небе навсякъде. И беше тихо, без всякакъв вятър.

13 август, сряда

Великолепна сутрин. В 4 ч. – навсякъде ясно и тихо. Изгревът на Слънцето иде из ясно небе. В 7 часа – навсякъде ясно, без вятър и Слънцето грее свободно. В 10 ч. имаме прекрасен, напълно летен ден.

В 4 ч. рано сутринта първата група подкачи бдението, което продължи до 9 ч. А в 10 ч. се събрахме всички в преподавателния салон и Учителя прочете Псалом 133, като каза:

Забележете този псалом. На тринадесето число всякой месец четете си го, та да можете да смекчавате това число. Ще го четете сутрин след молитва. Обезателно четете този псалом и в онзи ден, чиято дата е равна на 13 минус числото на групата от девет души, към която спадаш при бдението на 13 август 1914 г. Винаги и где да е, посрещнеш ли числото 13 в живота, четете този псалом. Това число 13 е предизвикано от несъгласия на братя, а когато те са в единодушие, то няма никаква опасност.

По-нататък Учителя, като прочете Евангелието от Лука 5:12, каза следната реч:

Какво отношение има този стих към нашия живот? Какво отношение има един човек, който е страдал от проказа и иска от Исуса Христа да го излекува? Повидимому в този стих няма никаква пряка връзка между събитията, за които е писан, и нас. Но в този стих е дадено едно правило като как се лекува човек. Защо този човек не стоеше прав, защо не коленичи, а падна на лицето си? И така ние имаме едно правило: когато човек има неизлечима болест в сърцето си, то е проказа, заради която ни изпъдиха от Небето, и сега сме тук, за да се излекуваме. Ако искаме да се излекуваме, трябва да паднем като този човек пред Христос. Но ще кажете, че не сте прокажени.

Добре, но вижте своя живот и ще видите, че сърцето ви и умът ви са прокажени. Но в духовния Живот никой не може да се излекува, докато не се смири – там е силата. Както тук, на физическото поле, ръката на човека може да излекува друг, така и в Духовния свят, като се допреш до Господните крака, веднага ще се излекуваш. Може да си до Господа, но ако не паднеш с лицето си пред Него и не поискаш да се излекуваш, няма да те изцели.

Играем си с куклички, пеперудки, бръмбарчета и т.н., но трябва да знаете, че даже една муха, като кацне на носа, ухото или устата, говори ти: „Научи ли се да гледаш, да слушаш и прочее?“ Питат: „Научи ли се?“, и всякой ден ви учат по един урок. Като не знаете езика на мухата, колко мухи са кацали по главата ви, по лицето ви, а не сте разбрали езика на мухите. Например кацне някой комар върху теб, смуче кръвта ти и ти не можеш да разбереш. А пък с това Духът иска да ти каже, че и ти хапеш хората със своето жило. С това иска да ни се каже да не закачаме хорските ръце, за да се не сложат и хорските ръце върху нас. Всякой един християнин трябва да падне върху Христовите ръце, защото само тогава може да бъде полезен за хората и да дава необходимите средства.

Та примерът, който вадим от този човек, е този, за който сега приказваме. Този стих иска да ни каже: на тези, които се смиряват, Господ дава благодат, а горделивите ще унищожи. Прочее, начин за лекуване ви дадох: да паднете пред Исуса Христа, като имате предварително много голямо смирение, та да ви въздигне и помогне.

От света, в който сме поставени, на всяка една стъпка можем да черпим сила и поука и имаме правото да творим. Всякой, който е тръгнал из Пътя, трябва да има желание. А твърдението в източната философия, че ние трябва да убием всяко наше желание, е наполовина вярно, защото с това едва ли ни се казва друго, освен това, че следва

да се положи старание от наша страна да изкореняваме всичките наши лоши желания, всички бурени, които да заместим с добри стремежи, с които да вървим из Пътя, из който ни е определено. Така пъргавият човек например не бива да иска да става флегматичен и да изменя корена на своето естество, защото всичката опасност е там. После, за учението: няма нужда и излишно е да бъдат всички учени, а порядъчното е да има известно съчетание в обществото в това отношение. Например, ако майката заработи върху себе си, ще придаде своя живот и на децата си. Както не е възможно един трън да го обърнем в лоза и прочее, така е невъзможно да обърнем едно наше лошо желание в добро. Ето защо далеч по-добре ще сторим, ако се обърнем да образуваме първоначалната Чистота в нас. А това ще направим само при нозете Христови, гдето има жизнен елемент, в който има всичките качества, за да изхвърли вредните елементи на нашето естество и да ги замести с полезни. В новата химия всичките елементи имат двояки действия – има атоми положителни, има атоми отрицателни. С едно добро разположение можеш да привлечеш, а с лошо – да оттласнеш.

Във връзка с този метод за лекуване на проказата аз ще туря и свържа и вчерашния предмет: да туряме ли едного човека отдясно, или отляво, отпред или отзад. Казва се, че когато Господ иска да забрави греховете на човеците, туря ги зад гърба Си. Много често ние неволно се намираме в големи противоречия, които не могат да не смутят сърцето ни и ума ни, та затова и вие сега не сте всички еднакво спокойни. И вследствие на това вас ви сполитат неща, които не сте желали, и то защото не сте били в един Божествен път. А когато сте в Божествения път, вие чувствате спокойствие на сърцето си и ума си, започвате да гледате към хората снизходително, нямате никаква мъст и нещо като че ли ви радва, защото сте в пътя на

Виделината. Отклоните ли се, дохождат различни смущения, които са най– добрият признак, че не сте в Божествения път, защото настъпва атмосфера, която ви души и задушава, също като че ли сте в една пещера с въглеродни вещества. Но щом усетите, че ви душат тия вещества, вие започвате да се връщате, също както когато сте в една къща, в която не можете да се молите. В този последния случай аз ви съветвам: продайте тази къща и бягайте. Още – например лекар сте, но не можете да се молите; казвам ви: напуснете тази професия, защото тя е една душна пещера за вас, бягайте от нея, колкото и облаги да дава тя за вас. Може такава професия да дава приятни неща, обаче тия неща ние трябва да ги изменим[332] и разбираме. Това е една малка диагноза, за да познавате в какъв път ходите.

Сега – питането е: ако Исус Христос ви е изцелил, трябва ли да паднете пред Него? Не, а умийте нозете Му и мийте другите с тая вода, та по този начин вие ще работите и за другите. Тази вода нека да бъде едно аязмо за вас, та само по една капка като давате на хората, ще ги церите. Та когато дойде Христос, не отлагай, а тутакси умий нозете Му, защото хиляди души има, които искат да умият нозете, а не могат. Христос не винаги дохожда[333].

С. Драганов: Как можем да познаем дали Христос е дошъл?

И. Стойчев: И друго, в какво се състои умиването на нозете?

Добре, забележете си тия въпроси. Те са много важни и аз ще ги имам предвид.

Тук П. Киров разказа: Случи ми се един ден, та видях един сиромах човек, среден на ръст, окъсан, бос. Вниманието ми силно заседна в този бедняк и душата ми го привлече и обикна. Пожелах да му купя цървулки, но докато се наканя да се приближа до него, погледнах да го

---

[332] Да ги изменим – в протокола на П. Гумнеров: да ги ценим.
[333] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

съзра пак, но ето той се изгуби пред очите ми в калабалъка, из който се движеше в една много модна улица. Тъжно ми стана на сърцето, че го пропуснах. Няколко дни след това срещнах същия човек по бургаския булевард, почти в същото положение, само с тая разлика, че не беше съвсем бос, а влачеше парцали на краката си. Сега вече аз го спрях и му казах: „Ела с мен.“ Той тръгна подире ми. Дойде с мен чак до вкъщи, гдето, като стигнахме, аз го спрях да не влиза вътре, понеже по онуй време баба ми беше още жива и тя хич не чинеше хас от такива хора. При все това аз сполучих да го поразпитам. Каза ми, че бил негде от Севлиевско, че бил градинар и градината му градушка я убила. Гледах го и лицето му беше просто пленително по очи и по поглед. Обясни, че Духът му го води да ходи така, че той ще живее вечно и сега ходи из България да гледа добрите и лошите, но постоянно го затваряли, а някъде даже го изтезавали. Ходил из всичките манастири, но никъде не намерил добро. Сега вече гонел злото, за което му било дадено „ружо“[334] *– така нарече той една иконка с две лица, за която каза, че му дошла Отгоре.*

Току-що се разговорихме дотук, домашните ми дойдоха и той си отиде. Аз, кой знае как, престоях малко за нещо у дома с мисъл пак да го настигна, но като излязох веднага подир него, тук човек – там човек, човекът липсва, изгубих го. И питах, и търсих, но го вече не видях. Той ми каза, като го питах, че името му е Деню, но кой е тоз Деню – отиде; аз не можах да сторя за него онова, което бях турил в ума си.

Учителя продължи:

Да, на Пеню баба му е била крива, за да не може да услужи на тоз човек.

---

[334] „Ружо“ – в протокола на П. Гумнеров: „руно“.

И. Русев: Не е ли хубаво в такъв случай да се изнасилва волята на такава баба?

П. Киров: Не може да се изнасилва, защото тя има право да изпъди и мен, защото съм отишъл на къщата и, при все че като неин зет съм отишъл. Хич гювенден да и – казват турците.

Учителя след това продължи:

Кой е бил този човек?

И. Русев: Служител Господен.

С този пример се пояснява стиха кои са малките и на кои именно трябва да се дава студена вода. Христос е казал: „Който направи това на едного от малките ми, Мене го прави“[335], нали?

Всички хора мислят, че Евангелието е книга, която не е приложима. Но от него ще намерим истинското знание, което ще даде плод, а Христос казва: „От плодовете им ще ги познаете.“[336] Всякой един наш опит ще ни покаже дали посоката, в която вървим, е права, или не. Обясних ви какво искат да ви кажат една муха и един комар, когато ви лазят, а пък вие тълкувайте какво именно иска да ви каже облазването на една въшка и бълха. Казано е, че въшката, като се наяде, излиза на челото – защо е така? Дали не е вярна поговорката: Какъвто ти е умът, такъв ти е домът? За въшката аз бих могъл да ви държа отлична беседа, при все че вие сте ги много кълцали. Кълцали сте ги, но не сте разглеждали нито кожата на въшката, нито крачката и. Забележително е, че българите обичат между ноктите на двата палеца да ги убиват, докато турците я пускат – това е психология, която не може току-така да се отминава.

И. Стойчев: Забележително е още, че прави удоволствие на българина да му пукне въшката.

---

[335] Който направи това на едного от малките ми… – перифраза на Матея 18:6: И който съблазни едного от тези малките, които вярват в мене…

[336] От плодовете им ще ги познаете – цитат на Матея 7:20.

Интересно е, че ако бихме изучили кожата на въшката, бихме узнали защо е станала въшка. Характерно е още, че има въшки за главата – те са черни, а има въшки и за гърба – те са бели. Но дали бяла, или черна, вие познавате само тази въшка, докато аз познавам въшката на ума, въшката на сърцето и въшката на душата.

Изпяхме песента „Напред, напред за слава“[337], след което събранието се преустанови за подир обед.

Подир обед всички наново се събрахме в преподавателския салон в 5 ч. Имахме тайна молитва, изпяхме „Свят, свят, свят Господ Саваот“, „Всяко дихание да хвали Господа“ и изчетохме „Добрата молитва“.

Учителя прочете 12-а глава от Послание Римляном, след което изпяхме „Благословен Господ Бог наш на всичките векове“[338]. Тогава той каза:

Думата „какъ“[339] – как да направим това, как онова, как да се подвизаваме и прочее. Самата дума какъ ви показва всичко, защото в първата буква на думата, в буквата к имате един стълб, върху който имате две тежести; и понеже при тях има опасност да се събори каквото и да е здание, затова трябва да се тури друго налягане чрез съпротивление. Първата буква в какъ показва, че още в началото има неравновесие на сили. Показва значи, че ние трябва да оправим нашия нос, а от туй следва, че трябва да наблюдаваме. Виждате как са построени растенията, животните, човешките ръце и прочее; значи от всичко това черпим знания, които можем да придобиваме

[337] „Напред, напред за слава“ – песен с музика и текст от Учителя Беинса Дуно, създадена през 1888 г. в с. Хотанца, Русенско, по време на неговото учителстване там; по-късно е нотирана под името „За Небесния цар“.
[338] „Благословен Господ Бог наш на всичките векове“ – песен с музика и текст от Учителя Беинса Дуно.
[339] В българския правопис до реформата през 1946 г. ъ или ь се е пишело в края на всяка дума, завършваща със съгласна.

посредством наблюдения. Ерголям е направен от три други букви, между които има една еврейска буква, подобна на българската гега, а над нея – еврейския йот, който прилича на запетая. Това показва, че творческите сили у вас трябва да ги турите в равновесие. И като питате как да постигнем Христа, показва, че има нарушение във вашата душа. Следователно, ако вие сте в морето, този стълб трябва да го турите в хоризонтално положение и въобще изгубеното равновесие да го впрегнете в работа. Като обърнете вашия стълб в хоризонтално положение, турете едно платно – ще имате една лодка, която ще тръгне. А на вас не остава друго, освен да имате компас, та да отидете на благоприятно пристанище.

Сега – как да намерим Христа, какво нещо е Христос? Христос в един обширен смисъл е онзи принцип в света, който отхранва нещата, който развива техния Живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесието. И когато ние направим престъпление, нарушаваме Божественото равновесие, защото се връщаме в обратната посока, от която идем. Как да намерим Христа? Ами че това тихо шепнене, което често пъти имате, какво е? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие Го не слушате. Кога Христос ви говори, вие ще усещате това нещо къде лъжичката, близо до сърцето, и дохождащо извътре на вашата душа. Но има и друга проява: ако чувствате, че налягането иде откъм слепоочията, това иде от ниска сфера, което иска да яде и пие – не е духовно. Божественият глас може да го приемете от три посоки: горната част на главата, центъра на носа и откъм лъжичката. Като влезете в Духовния свят, ще видите, че когато се появят два гласа, ще забележите едно движение – светло и черно; и ако надделее светлият дух, веднага черното петно ще изчезне. Лошите мисли винаги идат от лява страна на човека, а добрите мисли идат от дясната страна, защото тя не е заинтересувана.

За да познаете Христа, трябва да се освободите от всичко, което хората са казали за Него. Виждате, че учениците Христови бяха докрай все с Него, но и те се усъмниха в Него. Значи, за да познаем Христа, то е един вътрешен, чисто духовен процес, който само ние можем да си го усещаме и познаваме.

Сега – думата „познание“, и тя носи своето разяснение. Буквата п е чашка, обърната надолу – тя е цвете, което иска да възприеме зародиш от Слънцето. Прочее, за да можеш да познаеш Христа, трябва да се обърнеш надолу, за да се оплодотвориш[340], защото, ако гледаш само нагоре, то ти само ще очакваш, без да приемаш. Буквата о показва условията, при които може да се оплодотворява. Буквата з показва надежда, показва и онова велико желание, което нам трябва, за да го използваме. Например вие развъждате две хиляди[341] кокошки, но не сте направили сметка за храната, която ще им трябва; важното е значи колко от нашите желания ние ще можем да използваме, а не само да ги имаме. Буквата н показва двете противоположни сили, които са в борба, а пък тая борба показва, че от противоречията на света трябва да направим една стълба, по която да се изкачим, та да можем да гледаме един по-ясен[342] хоризонт. Буквата а показва какво именно можем да наблюдаваме. А буквата и показва начина, по който ние ще можем да се движим и чрез това движение да можем да намерим Бога. И ако намерите, казвам, това колело, само тогава ще намерите Бога – без него това е невъзможно. Ако ли разрежете това колело, ще се обърне на една змия за вас, защото знанието трябва да се огъне, за да можем да го оползотворим.

---

[340] Трябва да се обърнеш надолу, за да се оплодотво- риш – намек за тайнството на Светия Граал в езотеричното християнство: човешкото Етерно тяло се символизира с чаша, която окултният ученик трансформира чрез жертвената кръв на Христос.
[341] Две хиляди – в протокола на Д. Голов: двадесет хиляди.
[342] По-ясен – в протокола на П. Гумнеров: по-висок.

Сега пак ще ме попитате: „Как?“ На първо място започнете да мислите, че имате известно, даже нека е може би смътно понятие за Христа. Защото в дългата ваша еволюция вие все ще сте срещнали някъде Христа – и затова разгънете вашата архива и Го потърсете. Но вие искате аз да вляза в архивата ваша – а знаете ли колко е голяма вашата архива? Осемдесет души сте тук и откъде да намеря аз толкова време да претършувам архивите на всекиго от вас? Не се обезсърчавайте, а здравата постоянствайте и за година– две, бъдете уверени, вие ще намерите Христа. Ако ли искате да видите Христа в това положение, каквито сте сега, ще приличате на този момък, който, като се видял в младини, искал да бъде същият и след деветдесет години. А Христос е всякога млад, Той всякога е на тридесет и три години. Ние остаряваме само поради това, че не разбираме дълбоките причини, чрез които се гради материята. Следователно когато първоначално се съгради нашата материя, тя дойде правилно, но ние поискахме да направим преобразувание и в това преобразувание я окарикатурваме.

И така нашите мисли и желания са в състояние да изменят външната форма. Христос ви е свързал тук, учи ви, говори ви, и вие пак питате как да Го познаете. Но може някой да каже, че този, който казва, че е Христос, може да е Антихрист. Обаче Антихристът като дойде, ще ви нахрани и заколи, докато Христос ще ви нахрани, ще ви облекчи и ако ви липсва някоя добродетел, ще ви я даде. Вън от тия качества аз не виждам как можете да видите и познаете Христа.

Преди години[343] бях в едно варненско село. Беше един ден много ясен, надвечер се заоблачи и валя усилен дъжд, след който се образуваха две дъги хоризонтално така, щото образуваха много ясно буквата Х. Повиках момченцето на този господин, у когото живеех,

---

[343] Преди години – в протокола на Д. Голов: тази година.

попитах го да каже какво е това, а то ме погледна и отговори, че вижда буквата Х. Току-що каза това момченцето, ето, дойде при мен и бащата, обърна се нагоре и каза: „Христос казва: Гледайте на Мен, иначе сте изгубени“, и си отиде. Да, Христос беше в този човек, в тези две дъги. И аз разбрах добре, че тогава искаше да каже, че ако този народ не гледа нагоре, той е изгубен. Този човек не беше нито учен, нито евангелист, нито даже в църква отиваше, а беше човек ловджия, отиваше да бие лисици и водеше често непорядъчен живот; но при всичко това той изказа една Христова мисъл.

Ще кажете, че не бива да вярвате на всеки медиум, защото може да се появи лош дух; обаче дяволът може да дойде всякога, и когато хич му се не надяваш. Например един проповедник в Америка, като проповядвал много хубаво, един от неговите слушатели дошъл и му казал: „Ти днес проповядва много хубаво, много трогателно, отлично, аз съм просто възхитен!“ Проповедникът отвърнал на своя слушател така: „Да, да, това и Сатана ми каза по-рано, докато бях още на амвона.“ И действително не бива всякога да се възхищаваме, а трябва да оставяме това, за когато видим плод. Може да виждате много цвят по едно дърво, но вижте по-напред какво ще завърже – недейте бърза, защото може да духне някой вятър и да разсее цвета. Всинца вие сте цъфнали, всинца цъфтите и казвате, че много плод ще имате, но като се върнете по домовете си и се срещнете с домашни и приятели, със света, и като видите въздействие, тогава договедите се, че завръзката – зародишът под цвета (а то сте вие), е малък. Обаче във всички тези ваши домашни, приятели живее Христос и Той е, който регулира всичко.

Да, да, бих ви казал много по-ясно някои работи, но не искам да ги явявам много ясно, за да не ви туря в съблазън. Съблазънта винаги произтича от користолюбивата цел.

Сега – кой от вас иска да познае Христа?

Всички отговарят: Всички, всички искаме да Го познаем.

Да, но засега само един ще изберем да познае Христа – ще изпратим един делегат да отиде, да познае и да ни каже той. Ако искате да отивате при Христа, трябва да отивате един по един. За тази цел вие можете да изберете някого: или чрез жребий, или аз ще избера едного.

Всички: Вие изберете едного да отиде.

Добре, аз ще представя тази мисъл пред Христа. Ако каже, аз ще избера човека – ще избера някого. Вярвам, че вие сега очаквате с голямо ожидание. През тази година най-малко с едного ще направим опит и тогава всинца ще се ползвате. Например аз мога да ви посоча известен ден за известна мисъл, та чрез това да се постигне изменение на ума и сърцето ви, защото вие още сте с груби желания и мисли и това аз го чувствам като едно налягане върху гърдите ми[344]. И много често пъти усещам мислите на свещениците, които те изпращат на мен. Този Христос, за който ви казвам, обявява: „Отец пребъдва в Мен и ако не вярвате в Мен, вярвайте в Отца!"

И сега пак: как можете да познаете Христа? Когото Христос обсеби и се всели в него за ден, два, десет дни, месец и за редица години (а между това, помнете, че вселяването е един процес), казвам: чертите на Христа започват да се отразяват върху лицето на този човек, който същевременно става нежен към вас, обича ви и гледа да ви помогне. Той няма може би да говори с вас, но в душата си той се моли за вас и иска, желае всячески да ви се помогне.

И тъй, значи, че щом очистим нашите мисли и желания, Христос ще започне да се вселява в нас. А най-първо, на първо място, изхвърлете вашето съмнение – то е на първи план. Когато Христос се

[344] Гърдите ми – в протокола на П. Гумнеров: гърба си.

докосне до вас, вие вече ще започнете да имате друго понятие за света и ще ви се открият известни методи, по които да живеете в света. Например всякой ден се съсредоточавайте по известен въпрос, четете Евангелието и мислете за Христа, когото, уверявам ви, ще можете да си Го представяте, стига в това отношение да постоянствате. После, гледайте Го на кръста и се възхищавайте от търпението, което е имал, за да изнесе света. Като се въодушевите от всичко това, Христос ще започне да се вселява във вас. Но вие си думате: „Леле, как е страдал и как е закован за нас!“, докато трябва да гледате и размишлявате за Неговото геройство в случая и само тогава е времето, когато ще сполучвате.

Дяволът е преобърнал Любовта в удоволствие и чрез удоволствия изядохме и изпихме това, което ни е дадено, след което чак ние започваме да си внушаваме да се покаем. Да ви кажа ли? Аз много пъти съм казвал на дявола да ме глътне, но той не иска. И при вас дохожда да ви глътне и вие, без да му мислите много, казвате му: „Хайде, глътни“, но като ви нагълта, почувствате се на мястото на Йона и като него започвате да се молите, и Господ ви избавя. Много хора са се оплаквали на мен, че дяволът иска да ги глътне, но те послушват съвета ми да се решат да проповядват и така се избавят.

Да, този е пътят за познаване на Христа. Христос е във вас, между вас и в много от вашите приятели живее и вие всякой ден можете да Го видите. Но вие искате да се яви Христос, да ви каже една беседа и да си отиде. Това не че не е възможно, възможно е, но знаете ли кога? Когато сте всички на един ум и в един дух, а този дух да бъде непременно Неговият Дух, да бъде Христовият

Дух. Той ще се яви между нас, но ние следва да работим първо, та да образуваме такава среда, в която да може да дойде, та да Го видим всинца. Затова трябва да се стараем да добием единство, за

която и цел тази година ви се дават три посоки за мисъл и действие: първо, прославяне Името Божие на Земята, второ, за идването на Царството Христово на Земята и трето, за изпълнение на Волята Му. В това направление като работите чрез молитва, Господ ще даде Своето. Трябва да се молите и да се молите! Молете[345] повече за Любовта Божия, не се страхувайте; внушавайте си, че можете да понесете всичко за Христа, и Господ ще ви благослови.

Утре ще имаме т.нар. Господня вечеря и затова ще направим едно малко подготвяне. Ще направим нашето бдение от 12 ч. нощем, по девет минути всякой, и ще свършим до 12 ч. денем, утре, 14-того. Най-напред ще започне най-рано повиканият между вас – първата група. Направете часовниците си интифа, защото ние правим едно сражение и трябва да сме точни. Дванадесетте души от най-старите по призоваване във Веригата се определят да наблюдават бдението.

Духът работи тази година много добре. Ние ще имаме търпение и в това дело, което е дело Господне, всички ще заквасим. Ще заквасим и учители, и ученици, и свещеници, защото, пак ще кажа, това е едно Божествено дело и от него всички ще се ползват. Българският народ никога не е имал такова благос– ловение, както сега. Христос ще изведе този кораб на България. Христос е на този кораб и няма за какво да се плашите. Смело можем да очакваме да настане времето, когато ще бъде едно стадо и един пастир.

Събранието се свърши в 7ч. вечерта. Времето е тихо и ясно. Няма никакъв вятър.

---

[345] Молете – в протокола на П. Гумнеров: Мислете.

14 август, четвъртък

Времето е отлично. Сутринта Слънцето се показа на ясно небе и продължава пътя си в ясно. Тихо. Никакъв облак, никакъв вятър, а инак – топло. Така продължава до вечерта, даже и след залода на Слънцето. Всинца се радваме на хубавото време.

Бдението се подкачи от 12 ч. в полунощ и се свърши в 12 ч. днес. Мъжете – до 8 ч. заранта, а след 8 ч. – жените, като всеки отиваше в горницата по 9 минути. В 7,30 ч. вечерта влязохме всинца в салона, гдето върху масата бяха сложени ястия с фрукти: грозде, ябълки, круши, дини, хляб, вино и прочее. П. Киров прочете „Хвалата“, Димитър Голов – една молитва, а след туй, по указание на Учителя, П. Киров, И. Стойчев, Т. Стоименов, П. Гумнеров, К. Иларионов и Д. Цанев прочетоха съответстващите места от Евангелията.

Най-подир Учителя, след като прочете Псалом 75 и от Евангелието на Йоана глава 3-та, каза:

Мнозина са се причестявали, но не всички разбират дълбокото значение на Господнята вечеря. А пък нещата имат смисъл само за тези, които имат Вяра без съмнение – детинска вяра. И за да се разбере учението Христово, трябва сърце на едно дете в неговата чистота. И трябва ум, непокварен от съвременната философия – да има ум, казвам, незасегнат от съвременните фарисеи и садукеи. Значи човек може да е покварен и като религиозен човек, па и като безбожник.

Всичките неща на Земята ние можем да ги разбираме само символично. Па и сам Христос никога не е говорил направо, а казва например, че хлябът бил Неговото тяло, а виното – Неговата кръв, и прочее. И действително хлябът, който имаме, това е емблемата на

Словото Божие. То, както хлябът, дава на гладния Сила, Живот, избавя го от страданията. Чрез тези емблеми, които имаме във физическия свят, ние можем да си съставим понятие за нещата в Духовния свят. Ние имаме много неща, сложени на трапезата, например риба. Христос след Своето възкресение хвана риба, опече я и нахрани с нея Свои ученици. Рибата е емблема на Христа. На гръцки език буквите на думата ихтис (риба) са първоначалните букви на израза *Исус Христос, Син Божий, Победител (Спасител)*[346].

Водата – това е светът. В Астралния свят, в Духовния свят водата е емблема на Живота. И понеже рибите живеят в тази вода, то, за да си представим минаването от този живот в живота на Ангелите, си служим със следния символ: изваждаме рибата от водата. По същия закон нашата душа трябва да излезе от водата на този свят и да се качи в един свят, приспособен за нейното развитие, т.е. трябва да се преобърнем от риби на птици.

Защо е сложено тук гроздето? От него се образува вино, а виното дава сила и в него има енергия грамадна. Но и виждаме сега, че човек, като пие вино, опива се и пада в грях, докато ако беше чисто виното, то неговите сокове щяха да дадат човеку грамадна сила. В първоначалния език виното означава енергия, огън, както и думата серафим значи огън. И тъй, да пием вино, значи да бъдем така огнени, както Серафимите. Да, Любовта следва да бъде така огнена.

Това, което става тази вечер тук, не е пречистване, както може някои да мислят, а е възпоминание, защото ние трябва да си спомним това, което Христос е казал и вършил – да си спомним онези възвишени мисли, за онази велика Любов, чрез която Той ни е избавил. Туй е то, което ни се казва чрез всичко туй, което имаме тук

[346] Исус Христос, Син Божий, Победител (Спасител) – древно християнски акроним, от гръцката дума Ίχθύς – Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ Ὑιὸς Σωτήρ.

тази вечер. Та значи, ако искаме ние да бъдем ученици Христови, то е нещо вътрешно.

Хлябът означава учението Христово, а виното – Неговата Любов, чрез която ние се повдигаме и ставаме едно с Него. Житното зърно, това е именно Христос. И днес, когато това житно зърно е толкова в употребление, значи целият свят се храни от Христос. Житните зърна са Неговото тяло. Веществото на житното зърно, това са соковете – манната, с която Ангелите са се хранили. Житното зърно е емблемата на Христа. И във всички плодове, които ние имаме, Христос се олицетворява в Своята чистота. Защото само растенията са единствените, които не са изгубили своята чистота – в техните облекла има още тази райска хубост. И ако ние ядем от тях, то животът ни ще бъде по-чист, по-светъл.

На всичко, което вършим, трябва да разбираме дълбокия смисъл. Така Христос, в духовен смисъл на думата, е между нас. И когато си отидете по своите места, ще почувствате, че е с вас. Той е, който ще ви упътва, във време на затруднение ще ви помага. Само с тази детинска вяра трябва да живеем – Вяра, върху която се гради всичко. Върху тази Вяра се крепи целият свят. Когато един ден ние разберем Вярата, то тя ще се превърне в Истина, а Истината ще се превърне в Знание. Та затова трябва да се държим за Вярата, както човекът в бурното море се държи за въжето – Вярата е едно въже, тя е една Божествена ръка. Сега особено, през тези времена, сред тези бурни вълни, дръжте се за Вярата – ние трябва да бъдем избавени. С критическото си ножче ние често пъти човъркаме това въже, уж под предлог да изследваме, защото се смущаваме дали нашата вяра е права, или не. Вярвайте обаче, че Христос е, който може да ни даде Сила, вярвайте, че Той слуша нашия глас. Не искам да философствам по въпроса доколко Той е далеч от нас. Но аз зная едно нещо: щом се

помолим, Той слуша и е толкова близо, че чува изведнъж, а напротив, изгубим ли Вярата, Той се много отдалечава. Това е една опитност, която всички светии са имали. Вие трябва да имате същата опитност, защото само тогава можете да бъдете ученици Христови. Само с такава Вяра ще се спасите.

След тази беседа Учителя раздаде чашата всекиму, та вкусихме от виното; преломи, та раздаде всекиму и от хляба и възгласи:

Да ви благослови Господ Бог мой! Да просвети ума ви, сърцето ви и душата ви! Заради вашето послушание да ви благослови Господ!

Подир всичко изложено излязохме един по един из салона, като взехме всякой по нещо от сложените на масата съестни продукти: хляб, вино, рибни ястия и разни овощия, които отнесохме и сложихме на трапезата в Бостанджиевата колиба. Вечеряхме весели и единодушни, а към 10 ч. през нощта се разотидохме по квартирите си при много хубаво време – съвършено ясно, никъде нямаше облак, и тихо, без вятър; но тъмно, без Луна.

15 август, петък, Св. Богородица

Времето – отлично. Сутринта Слънцето се появи из ясно и пое пътя си. Целия ден грея добре, бе топло и тихо, без вятър. Към 4 ч. подир обед започна да се заоблачава, но пак е тихо и топло.

По поръка снощи от Учителя днес всички от нас – мъже и жени – по случай празника Св. Богородица ходихме в Православната църква. В 11 ч. се събрахме в салона, гдето като гости присъстваха и неколцина търновски приятели. Но понеже бе станало недоразумение снощи за часа на днешното събрание, вследствие на което мнозина отсъстваха, то се обяви, че събранието ще се състои от 3 ч. подир обед.

В 4,25 ч. подир пладне събранието наново се състоя. Всички се събрахме в салона. Четохме „Добрата молитва“ и изпяхме „Благословен Господ Бог наш на всичките векове“.

Учителя прочете 12-а глава от Евангелието от Йоана и каза:

Ще ви говоря върху 20-и стих: „И между тези, които възлязуваха да се поклонят в празника, имаше и някои Елини.“ Може да се каже, че този е най-маловажният стих в тази глава, но думата елини представлява известна идея, която ние можем да уподобим.

Преди да ви говоря върху стиха, ще направя едно малко въведение. За да можем да имаме правилно понятие за нещата, които ни заобикалят, или за света, в който живеем, или за хората, с които сме заобиколени, непременно трябва да имаме една опорна точка, защото всякой занаятчия, ученик, търси опорна точка. И когато се заражда едно дете, то търси опорна точка в утробата на майка си. В човешкия живот ние казваме, че това е глава или център. Този център едновременно може да върши много работи. Така, ако употребите центъра на едно колело, можете да направите каруца, с която да си

служите. Но с този център може да проявите една змия или вълк. Следователно проявлението на нещата зависи от местонахождението на центъра. Значи, за да бъдем съвършени, центърът трябва да бъде в средата и всяка една част от Живота ни трябва равномерно да се отдалечава от центъра[347]. Щом се измени този ред на нещата, настава друг порядък.

Елинизмът представя известно време на тогавашната култура, защото елините имаха известни познания за знанията на Египет, Вавилон, Ниневия, Сирия и прочее. Следователно съвременната наша култура е израз на тогавашната култура. И като се говори за елини сега, то показва, че Христос ще се прослави в съвременна Европа, от която са дошли при Христа всичките и философи и учители, които със своя интелект господстват навсякъде.

Христос, като говори в тази глава, дава дълбоки познания за начина, по който ще дойде. Тази война, която става сега, е причина, щото много житни зърна да се хвърлят в земята, за да се явят в нова форма, в която Син Човечески ще се прослави. Но за да започнат тия зърна да израстват, по-напред трябва да се посеят. И това, което сега виждате, че става в Европа, то е просто разрушение на старото, за да започне новото тяло. Защото, за да можем да функционираме с новото тяло, на нас надлежи да се освободим от утробата, та да можем да влезем в новия свят – също както детето поема път в новия свят, след като се освободи от утробата. Сегашните тела са гробища и затова те трябва да се разрушат, за да изпъкнат новите тела.

Ето, казвам, и сега казват на Христа, че елини и учени хора от Европа са дошли, защото им трябвало Учител, който да разбира техния ум, с който те градят своя живот. Учениците мислеха тогава, че Христос ще стане цар на Земята, но Той им обясни, че хората са

[347] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.

неверници, садукеи – също както днешните свещеници с широките ръкави (които приличат на халдейските маги), които не знаят защо носят разцепени ръкави, макар в това да има дълбок смисъл. Разцепването значи, че има растеж. Защото пъпешът, само като узрее, се пуква, но когато видя една краставица или зелена диня да се пукне, това е вече смешно. Та и в съвременното общество много хора са се пукнали преждевременно.

Казва ни се, че към Христа са се обърнали елини, които искат да изпълнят Волята Божия. Коя е Волята Божия? Тя е навсякъде в нас, в нашия ум, в нашите клетки и затова, ако изпълним тази Воля както трябва и както подобава, ще растем; ако ли не, то ще огрубеем, ще оглупеем. Постоянно слушам, че мнозина искат спасение. Но Христос иска да спаси само елини и хора, които търсят Господа, а пък за да можем да следваме Господа, трябва ни ум. Една жена, която иска да тъче, трябва да знае как да направи разбоя си, где да постави нищелките, кросното и прочее. Следователно трябва да имаме ум схватлив и остър, та да можем да го употребим за въздигане на чувствата, както и да можем да приведем всичките елементи под един знаменател, за да ги подчиним[348]. А за да можеш да правиш това, трябва да бъдеш елин.

Преди години, когато бях в град Варна, дойде при мен една 60-годишна жена, която искаше да и изтълкувам един сън: била в онзи свят, гдето много хора, млади и стари, разгънали книги и чели. Казали и:

-Бабо, ти знаеш ли да четеш?

-Не – отговорила тя.

-Е, тогава вода ще носиш и камъни ще чупиш.

---

[348] Да ги подчиним – в протокола на П. Гумнеров: да ги преценим.

Питам тогава какъв ще бъде вашият Рай, ако, като отидеш в онзи свят, ти дадат една кана или едно буре да носиш вода? Не можеш да дадеш тук друг отговор, освен че си носил вода, нищо друго – а това вече не е Рай. Съвременните хора имат много смътни понятия за Рая и за онзи свят – защо? Защото са помрачили своя ум, отхвърлили са и не слушат Господа, който ги води, и не са запалили своята свещ, за да осветят окръжаващите същества.

Това е, което подразбира Христос, [под] Син Човечески, който иска да се прослави и в нас. Той ще се прослави в нас чрез нашето знание, защото в минало време никога не е имало такава дълбока култура, както сега. Ето на, чрез съвременните параходи и железници с двадесет стотинки ти заповядваш на хиляди хора да предават и пренасят писмото ти от единия край на Земята до другия. Туй е то, така става в света, когато елините започват да дохождат при Христа.

На мнозина говоря, а не могат да ме разберат – защо? Защото нямат ум, а пък аз искам от всинца вас да бъдете умни. Отивайте при Мъдростта и си купете от нея ум безплатно. Тогава ще разберете вашето предназначение на Земята и всичко това, което ви спира, ще го впрегнете в работа. Едно време, при първоначалния човек, не беше така, както е сега в това отношение. Син Човечески, който създаде Адама, ето сега пак иде, за да тури ред и порядък в света. Той иде да спаси хората. А какво нещо е Спасение? Спасение е да очистиш нечистото в себе си и просто да реагираш на отровата в теб – да поемеш въжето в морето, гдето плаваш безнадеждно за живота си.

При все туй, главната задача на Христа не беше Спасението. Неговатазадачае многопо-голяма, защото Той иска наново да ни въведе в Райската градина, да ни научи като как например да се храним. Защото Адаму се преподадоха имената на всичките растения и животни, преподаде му се и как да се храни и прочее, но като

съгреши, отдалечи се и вследствие греха лека-полека създаде се сегашният съвременен строй и порядък. Син Човечески сега иде да чисти и щом започне да чисти, човешкият живот с неговите планове, сгоди и несгоди, ще пострада. Ето защо Христос сега именно, подир две хиляди години, възкръсва наново, и то възкръсва в много и много милиони. И когато Христос възкръсне заедно със светиите, които Го чакат, тогава ще дойдат и елините, между които Христос ще се прослави, защото те разбират Неговите пътища.

Сега, питам ви аз, готови ли сте да слушате тези елини? Но где ще ги намерите, в църквата ли? Не, те са във вашите сърца, във вашия ум и човек, който не се чисти и не въздига своя ум, не може да почита никаква църква. Тия църкви, които виждате, не са нищо друго, освен сянка на миналото. Тия свещеници, патриарси и владици трябва да се върнат на своето място – в сърцето и в ума на човека; тези кадилници и тамяни трябва да заседнат в човешкия ум и сърце. С тези именно тамян и кадилница в ума и сърцето вие трябва да кадите дявола и само тогава той ще може да излезе. Вашия ум, сърце и воля трябва да задържите за кадилницата, която е завързана за Божествената воля. Съединете вашата кадилница с Небето и я движете напред, за да гори успешно положеният в нея тамян.

Сега ние казваме на Христа, че тия елини са дошли в Европа и някои хора се плашат от техните книги. Но няма защо да се плашим от тях. Умът е един мъжки принцип, който макар и да коли, сече и бие, но като всякой мъж, момък, щом му се мерне една мома, той веднага започва да мисли другояче. Така че на тези елини, които мислим, че идат да разрушат света, само като им дадем нашите сърца и ум, и като видят Сина Човеческого в нас, веднага ще захвърлят техните копия и мечове и ще направят света такъв, какъвто аз искам да бъде. Ако ли сте вие тези елини, възлюбете този свят. Няма нужда

да ви обяснявам как да го възлюбите, защото досега все това учите и ако досега не сте го узнали, няма и да го узнаете. Някои ме питат: „Как трябва да любим?“ На това не мога да ви науча. Ами че Любов има във вас, стоплете я – тя е вътре във вас, а не е нито в църквата, нито някъде другаде.

Тия елини дойдоха при Христа, видяха Го и станаха едни от Неговите ученици. Аз бих желал всеки от вас да бъде елин, но жалното е, че мнозина от вас сте още евреи. Вие обаче сте избрани в този народ. Христос иде между него, обръща се към вас и ви пита: „Вие какво ще правите с тия елини – ще ги изпъдите ли, или ще ги приемете?“

Всички отговарят: Ще ги приемем.

Но те идат[349] за вашите сърца и умове и ако ги дадете, те ще ви свържат с Христа, явяването на който ще стане мигновено – в един момент, равен на момента, в който става запалването на бенгалския огън. И ако Христос още замедлява да дойде, то причината е, право да ви кажа, че вие още не сте готови. С това далеч нямам намерение да ви правя упрек, но просто ви подсещам да се приготвите, та да можете да бъдете в центъра на вашето развитие. Защото, като дойде Христовото учение, много и много хора просто ще полудеят и също както стари мехове, ще се изпопукат. Да, нашите тела при дохождането на Христа ще се трансформират също както става с пеперудата. А това ще стане, когато настъпи времето на елините, когато вместо Христос да се разпъне на кръста, ще бъде въздигнат. Защото съвременната наука фалира, а тези елини познаха и се убедиха, че само Христос е, който може да тури в порядък енергията, която се иждивява за пушки, ножове и копия. Това е прославлението,

[349] Идат – в протокола на Д. Голов: гледат.

което иде от Христа. Христос иска да имате умове досетливи, умове ловки, пластични, а от глупостта иска нито помен да не остане.

Аз не искам да зная за догми и обреди, също както Христос не искаше да знае за онези обреди и закони, за които често пъти книжниците се препираха с Него. Тези книжници са, които казваха, че Христос развращавал народа, затова пъдеха Го, преследваха Го, докато най– сетне Го и разпнаха. И днешните служители Христови са същите евреи, същите фарисеи, същите книжници – те са, които Го разпъват. Мен ми е побеляла косата да ме питат: „Защо ни говориш така?“ А аз казвам и ще следвам да казвам, че говоря това, което ми диктува Този, който ме е пратил, без да гледам кой какво щял да мисли или какво щял да каже. Ако ли и вие мен не искате, също както евреите Христа, можете да ме напъдите на онзи свят.

Всички единогласно: Искаме те, искаме!

Това е, което Христос иска. А вие, вие може да имате разбирания всевъзможни. Аз не се интересувам за вашите разбирания, защото какво мислят малките деца за своите кукли или какво нагажда търговецът по своята търговия, всичко това не искам да зная. И когато видя едно момиченце с кукла в ръце, просто ще го потупам по гърба, но когато видя същата кукла в ръцете на вече двайсетгодишната мома, ще и кажа, че на нея и трябват вече живите кукли. Вие всички сте преживели епохата на куклите и затова на жените от вас предстои да си намерят живи кукли, а мъжете ще трябва да намерят коне.

Да се върна на своята мисъл: къде са започнали тия елини? Те са започнали навсякъде – и в Германия, и във Франция, Англия, Австрия, Русия, Турция, Сърбия. И казват хората: „Всеобща война!“ Хубаво, ще ги видим ние тия герои. За тази война бих казал, че отношението на воините е същото, както децата с куклите и мъртвите кончета. Тези елини, които идат, ще разрушат света и Син Човечески ще бъде

разпнат. Седемстотин и шейсет милиона се бият и още ще почнат да се бият – Христос се разпъва. Но после ще възкръсне и тия елини ще станат Негови ученици и чрез това ще изведат Бялата раса, за да работи за доброто на света.

Сега – аз искам Христос да ви ръководи, за да Му бъдете искрени работници. Помнете, че сега вече не е единадесетий час, а е последната минута, която удря – и когато хич не се надеете, ще влезе Христос при вас. Тогава всякой евреин трябва да има по един елин, за да може да участва във възкресението на света.

Изпяхме „Воскресение Твое“ и като четохме „Отче наш“, в 7,30 ч. се разотидохме. Времето беше малко облачно, но тихо и топло.

16 август, събота

В 7,30 ч. времето – навсякъде хубаво. Слънцето грее през омарни облаци, но е тихо и топло. В 9 ч. сутринта се събрахме всички в преподавателския салон, заедно с неколцина от вчера поканените гости. Прочетохме „Отче наш“ и изпяхме „Свят, свят, свят Господ Саваот“.

Учителя прочете 20-а глава от Евангелието от Матея и след като всички изпяхме „Благословен Господ Бог наш на всичките векове“, прочете 30-и стих от прочетената глава и каза:

Интересно е защо не беше един слепец, а двама. Не се казва, че са трима или четирима, а само двама. Такива съвпадения има много в Евангелията, каквато например е притчата за двата таланта. Забележете, че народът, който следваше Христа, виждаше, гледаше, всички бяха съсредоточени. Тия двама слепци се обърнаха с една просба. Исус Христос ги повика и ги попита какво искат, те отговориха: „Искаме да ни се отворят очите!“ Знаете ли кои бяха тия слепци? Разбира се, вие сте чули нещо за сътворението на света, знаете за Адама и Ева, че са били в Рая, знаете още и за тяхното грехопадение и прочее, но Писанието мълчи и не знаете как завършиха те своя живот. Символично тия двама представляват Адама и Ева. Нашите прародители кой ги ослепи? Те, като съгрешиха в Рая, ослепяха. Слепота, то е да бъдеш лишен от зрение, а зрението е символ на Знанието, което значи да видиш обстановката около себе си, та да се ориентираш съобразно със своето зрение.

Да се роди човек сляп, не е случайно; слепотата не е нещо случайно. В Писанието се говори за друг един сляп, за когото питаха Христа той ли е съгрешил, или баща му, или майка му са съгрешили.

Христос отговори, че нито слепият, нито баща му и майка му са съгрешили[350], но за да се яви Славата Божия. Той разреши много правилно въпроса, защото бащата и майката не раждат човека сляп, а сам. Неговото падение е като падението на блудния син, който като се върна при баща си, баща му го прие, при все че за отиването му в странство и за яденето и пиенето не са виновни родителите. Така и за тия двама слепци родителите им не бяха виновни.

И те искаха да им повърне Христос вътрешното зрение, защото мнозина имат очи, гледат, но не виждат. Например срещнете един човек, който, за да го разбирате, трябва да разберете неговата душа. Много хора, когато им разправяте известни неща, те не могат да ги разберат. Задачата на Христа не беше да отвори физическите очи на хората, а имаше за цел да просвети цялото човечество и да му даде хляб. Днес Христос иска да излекува хората и да им даде зрение.

Мен често пъти ме срещат хората и казват, че се съмняват. Но тоя, който се съмнява, е сляп. После, някои хора ме питат вярвам ли в Христа. Вярата обаче е за децата. Докато не са видели Бога, трябва да вярват хората; и Този, който не си виждал, ти Го вярваш. Аз ще ви отговоря прямо, че вярвам, но не така, както вие вярвате. Аз имам особена вяра в Христа. В моята душа досега не се е подигало съмнение за нещата. За мен не съществуват никакви противоречия в света. Например да кажете някога, че вашите умове са изопачени и прочее – аз зная причината защо е това така. Аз не ви срещам за пръв път и сегашните мъчнотии, които ми създавате, те са цвете, защото в миналото са били по-големи. Да обичаш тези, които те обичат, всякой може да го направи – то е човешко; а да си благоразположен към онези, които не са разположени към теб – то е Божествено. Да учиш

[350] Христос отговори, че нито слепият, нито баща му и майка му са съгрешили – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

умните, всякой може, но да обичаш безумните, които ще ти заплатят според безумието, това е Божествено[351]. Тези са принципите, които аз държа, и тези принципи са Христови. И когато тези принципи влязат в църквата и в нас, ще преобразят нашия живот.

Във вас се поражда понякога съмнение и искате големи работи, но когато влизаш в някой кладенец, трябва да имаш въже здраво, защото може и ти да останеш вътре. Трябва кофата да ти е здрава и тези, които те спущат в кладенеца, трябва да са хора верни[352]. Христовата църква се образува и тези, които са в нея, искат да Му служат, но да им плати; и Христос казва: „Добре, работете, аз ще ви платя." И в този случай те ще вземат толкова, колкото са се пазарили и каквото са се пазарили. Например има евангелски проповедници със заплата, да кажем, двеста лева месечно и Христос казва: „Добре, дайте му двеста лева на месец." Един владика иска хиляда лева на месец и Христос казва: „Добре, плащайте му." Друг свещеник иска сто и петдесет лева с требите, курбана, кожите на курбана и Христос казва: „Добре, дайте ги и нему."

И така, Христос сега плаща; плаща, защото всинца, много или малко, трябва да живеем в този свят. Обаче за да разберем вътрешната страна на християнството, трябва да дойдем при онези слепци, които стояха много по-високо от онази тълпа, която търсеше и следваше Христа не за друго, а за хляб, та Го предизвикаха да им каже: „Търсите Ме за хляба." Докато тези двама слепци викаха: „Господи, помилуй ни, Сине Давидов!" Думата помилуй съдържа в себе си дълбок смисъл. С тази дума тези слепци са изявявали, че всичките техни пътища са били пътища на страдания и падане и затова искат

[351] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.
[352] Верни – в протокола на П. Гумнеров: здрави.

да им се отворят очите, за да бъдат въведени в Христовия път[353]. Това говореше тяхната душа и Христос се прикосна и отвори очите им. Тези двама слепци отпосле станаха Негови ученици. А знаете ли кои бяха тези слепци? Само за единия ще ви кажа, но не и за другия. Един от тях беше Павел, когото Христос трябваше да научи на смирение. Може да се роди противоречие у вас, но аз както зная работата, така е. Този беше Павел, на когото Христос отвори ума.

По същия закон ние искаме да бъдем полезни в този живот, но ако Христос не отвори нашите очи, никога не можем да работим. По закона на магнетизирането този човек, който ви магнетизира, вие приемате неговите сили и качества. Аз се чудя на хората защо постоянно споменават за дявола – какво искат от него? Какво искате от един фалирал търговец да ви разправя за стари работи? Питам аз какво ще спечелим?

С. Драганов: Ние говорим за него, защото искаме да го разберем, та да се предпазваме.

Когато аз говоря, вие трябва да изслушвате. Ти трябва да изпъдиш дявола от себе си, защото в теб се борят Христос и един лош дух. Аз не искам мен да почиташ.

Аз, като дохождам тук в това събрание, от кого съм искал почит? А ако ми целувате ръка, целувате я за Господа – иначе вие грешите. Ако се съмнява някой в мен, по-добре да стои настрана и моля всички такива, които се съмняват, да не обиждат Духа ми, защото ще пострадат. Аз ви питам какво сте научили от Църквата? С този въпрос не искам да ви отстранявам от Църквата, а искам да ви върна в нея, при вашата майка, при вашия народ, за да му помагате, та да се благослови. Какво могат да мислят българските свещеници за мен, не

[353] Христовия път – в протокола на П. Гумнеров: Христовата църква.

искам да зная. Те искат да им целувам ръката, но нека напъдят из себе си лошия дух и ще ги целувам в устата.

Това е закон, което ви говоря, и тези думи не са мои, а са Христови. И ако слушате Христа, вие ще имате бъдеще. Аз ви проповядвам един Христос, който е между вас – слушате гласа Му, но Го не видите. И аз искам, както желязото [и огънят], да се познаете, че сте били с Христа. Все-таки Божествената вода трябва да премине през една чешма и безразлично тя голяма ли е, или малка; а вие гледайте водата, която ви се дава, а не се взирайте в чешмата. Нека излезе някой от вас и да каже, че съм покварил неговото сърце и неговия ум, и аз съм готов десетократно да му заплатя разноските. Това е учението Христово.

Времената са толкова назрели, щото Христос ще се яви, но как ще ви намери вас? Между нас не може да има противоречия, каквото и да говорят свещениците и владиците, стига те да говорят истината. Една планина можеш да гледаш от разни страни и можеш да имаш разни възгледи за нея. Така и Слънцето – можеш да го гледаш от каквато и обстановка да желаеш и можеш и за него да си съставиш разни понятия. Така е и с хората. Този лукав дух иска да ме предизвиква, за да го лъжа, но този занаят аз никога не съм учил – не мога да лъжа. За да лъжа, трябва да искам богатство, слава от хората и тогава разбирам; но аз такива работи не искам. Аз се радвам само на славата на Господа, когото много добре познавам. Да, много добре познавам Господа. Дяволът сега казва: „То е въпрос дали Го познаваш." Но аз казвам, че Го познавам и самого теб, дяволе, мога да те накарам да вървиш в пътя на Истината. Дяволът е един голям слепец; вика и той, както тия двама слепци, но неговите очи не могат да се отворят. И питам ви аз сега: ако отварям вашите очи, зло правя

ли? А пък ако някой друг може да ви отвори очите, аз ще благодаря на такъв брат, стига да бъдат отворени очите на тези двама слепци.

Вие мислите, че много знаете. Какво знаете, къде бяхте преди двеста години ли?

Преди хиляда години къде бяхте? Хората мислят, че са живели от шестдесет години насам и после, като умрат, ще отидат при Ангелите. Човек е излязъл от Божиите уста преди много милиони години. Бог е изпратил човека да се учи и човек в своята орбита отива пак при Бога. И този същият Господ, който го изпъдил долу, сега пак го привлича при Себе Си. Свършили сме известна работа и сега пак се връщаме при Господа и като се връщаме, трябва нашите очи да са отворени.

Казвате, че се готвите да следвате Господа, но как? Само чрез отваряне на очите ни ние можем лека-полека да се повърнем към Господа.

Преди години в Казанската академия Христос се явява в будно състояние на едного студента, академик, и му казва: „Не харесвам твоите очи.“ Тогава студентът изгорил своето око на горяща свещ, без да му е казвал Христос ни най-малко да си гори очите. Но не е било това същността, а същността е била да отвори своите очи. И аз сега ви казвам: не горете вашите очи, отворете ги. И още Христос ви казва, че не харесва вашите очи, а вашите очи трябва да бъдат като едно огледало, в което всякой един да се оглежда и да пожелава всякога да се оглежда във вашите очи, за да види своята душа.

Аз ви казвам всичко, та да отидете и вие да говорите на другите за това нещо. Вие отивате в църква, целувате иконата, палите свещ, правите метани и прочее и всички тия неща са добри. Но иконата и свещта – това сте вие, това са живите хора, които вие трябва да целувате. После, за свещта: запалете свещта на брат си, на всекиго

едного. На всекиго едного Бог е дал особена форма и план, в които всякой един трябва да се включи и прояви. Аз не искам да ви дам нов калъп, а просто искам да ви запаля – да запаля вашата свещ, да ви я дам и да отивате в пътя си. Без свещ не мога да ви пусна, защото, ако ви пусна без свещ, ще пострадате. Та като отворя ума ви и сърцето ви, вие удачно ще отидете в света.

Много и много бих ви казал, но умовете ви трябва да са готови. Аз мога на вас да говоря и като на такива, които са гощавани на царска трапеза с изрядни ястия и прочее, обаче това няма да ви ползва. Повече ще ви ползва, ако се нагостите с малко супица и хлебец, отколкото ако ви разправям за ястията на царската трапеза, която сме видели.

После – ако искат да разберат Истината много от вас, обърнете се към Господа и Го попитайте. Когато се преподава едно учение, опитайте го – опитайте го, също както химикът анализира водата. Само внимавайте да бъдат на мястото си хората, които анализират моето учение. Виждате колко съм свободолюбив аз. Само знайте, че права и задължения отиват паралелно. Някои от вас искат да бъдат свободни, но в какво се състои тази свобода? Някой си, който много претендира за свобода, гащите му треперят от жена му, страхува се от Църквата и попа си, а пък казва, че бил свободен. „Ама – ще кажеш – попът е ръкоположен." Да, но ти видял ли си кога от Христа е ръкоположен? Не. Като е тъй, ти, приятелю, освободи се първом от терзанието на своите деца и жена и чак тогава казвай, че си свободен, а докато това не си сторил, знай, че не си свободен. Туй е то. Това, което ви казвам, аз съм го опитал и аз ви проповядвам само това, което съм опитал и направил – никога не проповядвам нещо, което не съм опитал.

Преди години минавам с един учител, свършил в странство, покрай една гостилница – бяхме двамата на разходка. Учителят помириса дъха на пържолите, които се готвеха в гостилницата, покрай която ни бе пътят, въздъхна си и продума: „Ето нС, това е животът.“ Възразих му, че аз пък благодаря на Бога, че не съм между тия, които ядат пържоли. Виждате, че ние имахме две различни понятия за живота. Но ако пътуваме с вас заедно, как ще се разбираме? Вие още си мислите за пържолите и вашите мазни ястия и тогава как ще се разберем? Може да мислите, че искам да ви извадя из Църквата – не, и това не искам. А пък ако гледате тук разни мистически съчетания, то всичкото си е със значение и сила. Например разните цветни ленти са с известно значение дотолкова, доколкото можете да ги разберете.

Прочее, вие най-напред трябва да се научите как да се храните и не бързайте да учителствате, защото по-добре е да има един талантлив ученик, отколкото един глупав учител. Когато например искате вие да ме учите, аз ще ви кажа: „Слушайте, хвърлете тия дрипи!“ Като наблюдавам вашия живот, аз се ползвам, ставам по-богат, но за вас не е добре. Защото аз съм от тия хора, които от всичко се ползват – зло, дявол, всичко впрягам. Когато дойде един дявол да ме лъже и изкушава, казвам: „Благодаря Ти, Господи!“ И питам дявола какво ще спечели, като се занимава с мен да ме лъже и изкушава, като същевременно го пращам да отиде на друго място, а да си не губи времето с мен. Аз не хокам дявола, а се разговарям с него върху неговата деятелност, като как ходи между католици, православни, протестанти; после разправя ми как прави войните, как изкушава жените и мъжете, и прочее, и прочее. И тогава аз се обръщам към него, поздравявам го с едно „браво“ и му кажа: „Ти си

един добър ученик и ако изгубихте Небето, поне Земята ще имате."[354] Но ако се повърне, та почне да иска да му се покланям, за да ми дава това или онова, аз му казвам: „Махни се от мен, защото ти си един бедняк!" Тъй, това е то, което аз мога да струвам, а вие не можете да се разговаряте така с дявола. Затова аз съм турил една преграда между вас и него.

Всички изговарят: Амин.

Дяволът обещава и все обещава – обещава и на момчета и на момичета, дава им пръстени, прави им къщи, туря на чин хората и всичко им обещава, но нищо им не дава.

Сега – да се повърнем към ония двама слепи. Вашите очи, понеже са вече отворени, не злоупотребявайте с тях. Обичайте жените си, както първоначално сте ги обичали. Обичайте свещениците, църквите; обичайте и народа, както първоначално сте го обичали. Във вашия ум аз не искам да остане нито спомен от съмнение, че ви лъжа, защото който се съмнява в себе си, той е, който се съмнява в мен. Аз съм огледало и всякой от вас се оглежда в мен. Аз съм обърнал вашия ум към Христа и за този Христос вие имате велики работи пред себе си. Знаете ли колко задължения имате към този народ, към свещениците, към Църквата и към ближните си? Аз искам да отидете при тях, та чрез това да изправите вашето минало.

Всички изговарят: Амин.

А когато се занимават с мен, не е важно. Кой съм и какъв съм – по този въпрос ще се разговаряме, като се видим на Небето. Можеш ли да познаеш един водолаз? Не, защото когато водолазът действа, не се познава кой е, защото се преоблича в облекло, пригодно за неговата работа. Така и ние тука не се познаваме, защото сме пратени

---

[354] Ти си един добър ученик и ако изгубихте Небето, поне Земята ще имате – в протокола на Д. Голов: Ти си един добър учител и ако изгубихме Небето, поне Земята ще имаме.

за работа[355]. Но вие сега не че ме не познавате, познавате ме, но сте забравили. Ще си припомните – бъдещето е напред.

Аз искам да отворя очите ви за съществена работа, та да ви не садят, гдето светът иска. Аз искам Христос да отвори вашите очи, също както ги отвори на тия двама слепи. Искам да се обърнете към Господа и му кажете: „Господи, помилуй!“ Искам да си прощавате един други – всеки ден трябва да си прощавате. И тогава, питам, има ли и ще има ли дявол? Не, дяволът не може да влезе в такова място, защото е така силен огънят и светлината, щото ще му изгорят и опашката, и копитата, и рогата и нищонямада остане отнего. Той постоянно казва: „Дайте, дайте нещо, да им изгася свещите“, а аз му отговарям: „Късно си се сетил.“ И сега ще бъде разпнат. Този дявол сега се обръща към нас, за да го помилва Господ, но за да се помилва, трябва да се покае и смири.

Веднъж дяволът се престорил, дегизирал се и отишъл при едного светия да му каже да се помоли за него. Понеже светията не знаел, че това е дяволът, Господ изпратил Ангела Своего да каже на светията, че това е дяволът и че ако иска да се моли за него, то светията да изиска от дявола първом да каже: „Господи, помилуй ме, аз съм мерзост на запустението и грешен.“ Дяволът казал: „Как да направя това? Не мога да го направя.“ И тогава светията му казал: „Древната злоба не може да бъде нова добродетел.“[356] А с това Господ е искал [дяволът] да се покае и смири. Та виждате, че вие може да се обърнете към Господа, но дяволът не ще понесе[357] последствията на онова, което е правил.

---

[355] Изречението липсва в протокола на Д. Голов.
[356] Диалогът липсва в протокола на Д. Голов, а е предаден с фразата: че е мерзост на запустението.
[357] Не ще понесе – в протокола на П. Гумнеров: нека понесе.

Желанието ни е да се отворят вашите очи, очите на народа, на свещениците, на земеделците, на търговците, на всички да дадем ново знание, за да съградим Църквата Божия[358], та като дойде Христос, Сам да ръководи Своята работа. Ще настане времето за „едно стадо и един пастир“. Ние сме, които на всички църкви казваме: „Помирете се!“ Ама, йок, имало различие; ние ще им кажем: „Оставете тия различия заради Господа!“ Ти може да имаш едно мнение, друг – друго; един – по– умен, а друг – по-глупав; всичките подобни работи не бива да бъдат спънка да следваме Христа. Но всички вие не сте глупави. И може да се питате: „Какви сме ние, та да оправим делото?“ Какви сте? Вие сте непослушни синове, които искам да въведа в Рая. А когато дойдат Синовете на обещанието, ние ще се освободим и ще бъдем с Господа едноносители на Великата истина. Това искам да го кажете и на Църквата, и на свещениците, и то най-смело и откровено. Кажете им, че Христос иде.

Престанете да мислите какъв съм аз – дали съм самозван, или изпратен. Какъв съм, добър или лош, то е друг въпрос. Но ще ви кажа, че добър или лош, хвърлям ли ви аз въже в морето, гдето сте паднали? Ако отговорите утвърдително, тогава внимавайте и побързайте да поемете въжето. А пък от лошите мисли и съмнения, които ми изпращате, не мислете, че вие не патите, напротив – смъквате ли мен, смъквате и себе си. Слиза, пада и този, който ви изпраща мисли на съмнение. И като сваля и мен, аз мувъзлагам половината от товара си и му казвам: „Приятелю, приеми своето възнаграждение!“

[358] Църквата Божия – в протокола на П. Гумнеров:Царството Божие.

Идете, прочее, между своите приятели, между своите роднини и проповядвайте идването на Христа. Мъртвите кости да се облекат в мускули[359] и жили, а във вас да затупти сърцето Христово.

Аз ви казвам как да обработвате земята и ако този метод, който аз ви предлагам, може да ви даде повече жито, употребете го. Вие трябва да се заквасите с тази жива вяра в Христа – Вяра, която в сегашните времена да ви даде сила, подем, бодрост, тъй че който е стар на шестдесет години, да се мисли на двадесет години. Да бъдете енергични! И искам във вас да се влее Сила и Живот, да затупти във вас човешкото сърце – не сърцето на един вълк, сърцето на един крокодил, но сърцето на един Ангел. Да затупти във вас Христовото сърце. И тогава вие ще разберете моите думи – тая Истина, която ви казвам тази сутрин.

Господ нека ви благослови!

Всички казват: Амин.

След изчитането на „Отче наш" и изпяването на една песен се разотидохме до 5 ч. подир пладне.

В 5 ч. подир пладне всички се събрахме наново в преподавателския салон. След като изпяхме „Великото славословие" и изчетохме „Отче наш", Учителя прочете 12-а глава от Първо послание към Коринтяни и каза:

Ще ви говоря върху 28-и стих от прочетената глава. Когато човек вземе брашно да меси погача, е добре, ако развали една погача, за да направи друга. Но когато няма брашно, там е мъчнотията. По-добре е в живота да не се допуща да правим опит. Този пример можем да го приложим и в материалния, и в духовния живот, па и в семейния и в обществения живот. Преди всичко трябва да разчитаме онези дълбоки причини, които разяждат съвременното общество и причините, които

---

[359] Мускули – в протокола на Д. Голов: плът.

разяждат нашия живот. Например всички вярваме в Бога, ходим в църква, но все има в нас нещо, което ни терзае, и това терзание не произтича от незнание и безверие. Така вие може да сте много учен човек, но ако влезе един трън в крака ви, колкото и учен да сте, не можете да ходите. Но може да кажете: „Нека седи трънът.“ Да, обаче ще гнояса и вие, щете не щете, ще трябва да го извадите. Такива тръни може да имате и вие във вашия ум и те могат да ви спъват.

Има, казва се, дарби на пророци, учители, апостоли и прочее, но едновременно човек не може да притежава всичките дарби, а трябва да отправи ума си към една посока и да проучва нещата. Казах ви днес например да се освободите от мислите на вашите попове, а с това исках да ви кажа да се освободите от вашия поп – попът вътре и около вас. Аз не подразбирам поповете, които са вън и служат в църквите, а подразбирам вашия поп, който седи над гръбначния стълб и който, когато кади, е толкова лош, щото може да запали и къщата около него. И когато ви казвам да се освободите от вашите жени, ни най-малко искам да разбирам да оставите съпругите ваши или да ги изловите за гушите. Не, тази жена е отзад на черепа ви – тя е вратарка, всичките пари са в нейни ръце. И затова е и поговорката: Дом без жена и мъж без пари огън да ги гори.

От чисто френологическо гледище ние трябва да въздействаме на своето естество. Някои хора имат Вяра, но нямат Надежда и по този начин дяволът ги много измъчва. А пък човек, който има Надежда, мяза на онзи бивол, върху който, като кацнала една муха, питали го усеща ли я, а той спокойно отговорил: „Не съм я усетил кога е дошла.“ Понякога се оплакваме от дявола, но той на нас не ни е крив – половината от нашите нещастия си причиняваме ние. Виновни сме ние, защото дяволът може да ти даде един проект, но ти си напълно свободен дали да го приемеш, или не. Той е търговец и на

едро, и на дребно и винаги предлага – иска да върши търговия и после, като те хване, взема ти всичките капитали, а ти започнеш да плачеш. Хубаво, ами защо имаш вземане– даване с такова същество? (Чете главата.)

Значи всичките тези хора Господ ги е преродил в света, ще изпъкнат и те са на мястото си. Вие сте в едно училище и аз искам да наблюдавам най-напред човешките глави, защото най-напред вие по главата можете да познаете човеците. Проучвайте и тяхното лице. Главата и лицето са писмо, което говори за човека: очите, носът, устата, езикът, ушите – всичко говори, всеки уд на човека говори. Някои хора, само като погледнат ухото или окото ти, ще познаят какъв си. Знаете ли колко и колко обявления Господ е турил върху вас?

Преди години в един от американските щати, а именно в град Бостън, се разиграла следнатасцена: всред улицата на града се разхождало лице с царски одежди – корона на главата и мантия върху снагата му. И онези, които от по-отдалеч го видели в гръб, вече си казали: „НС, ето цар, свършена работа!“ А то какво се оказа – оказа се просто човек, накичен цял с обявления от една компания, която така изкусно съчетала обявленията, щото изглеждало същинска царска мантия. Та в живота ние, когато носим една мантия, трябва да знаем дали действително сме царе, или просто носим обявленията на някоя компания; и тогава всеки ще каже: „Ето ти един човек, прост като фасул.“ Сега всеки човек може да бъде едно обявление на дявола, в което се рекламира неговата фабрика. Затова дрехата, която туряте върху вас, обърнете се и я вижте, и я проучете. Така вас може да ви направят свещеник, офицер, чиновник и прочее. Дават ви форма, която може да има значение, в смисъл да бъде и една сянка, а и да бъде една дълбока наука.

Преди две хиляди години имаме изказани много прикрити работи, когато обществото не е било готово да приеме Христа. Даже и съвременното общество не е готово да Го възприеме. Това, което ви говоря, не всички еднакво ви интересува, а всякой го интересува това, което засяга неговия живот. Така ако започнем да разказваме романи и истории разни за придобиване на пари, вам веднага ще ви се ококорят очите. Затова, когато искаш да бъдат будни хората, говори им за пари, а когато искаш да ги приспиваш, говори им за Небето.

И така, раждат се всевъзможни противоречия. Но за да можем да примирим сегашните работи с бъдещите, сегашния живот – с бъдещия, настоящото положение на Земята – с бъдещото и положение, трябва да разберем дълбокия смисъл, който се крие вътре в нас – именно, че видимият свят е много тясно свързан с нас, с нашия ум и с нашето сърце. Ако вие бяхте в положението на един апостол, вие щяхте да имате оригинала, който Христос е говорил, и веднага съвременните противоречия щяха да станат ясни. После, ако бяхте далекогледи, да можехте да виждате на хиляда и на десет хиляди километра, щяхте да видите каква тясна връзка има между живите и мъртвите – щяхте да видите същинското положение на нещата. Но ще ни се каже, че мъртвите не се виждат и това учение е от лукаваго. Добре, но и вашето мнение не е ли от лукаваго? Ако речем, че мъртвите спят, то спите и вие по отношение на всеки предмет, от който не се интересувате, и спрямо него вие сте в безсъзнание. А пък от философско гледище никога не може да се яви в човека една мисъл, ако няма някъде форма за нея. Мислите са толкова разнообразни в своите форми, щото е невъзможно да се изброяват и по отношение на техните форми могат да съставляват друга област на изучаване. Добрите ни желания и мисли представляват растенията, от които Ангелите се хранят, и ако тези

растения не дават плодове, Ангелите ги отсичат. Ако ли дават плод, то тия Ангели пристъпят да ни култивират.

Та под думата дела се разбира плодовете, за които ни се препоръча да ги имаме. Ами че ако дойде Христос, с какво ще Го храните? Кокошки не яде, доматена чорба не яде, дървено масло – и него не яде, осветен хляб тоже не яде. А вие трябва да имате хляб заради Христа, защото Той казва: „Ще дойда и ще вечерям с вас."[360] Ако ли пък сте много бедни, Той ще донесе хляб със Себе Си, но щом вие Го викате, трябва и вие да Му сложите хляб, защото учтивостта изисква да Го нагостим. Ето защо от единия до другия край се препоръчва доброто сърце и добрият ум, за да може да дойде Христос и да се всели в нас. Това се явява една необходимост за нас, защото виждаме, че Христос простря ръката Си към онова еврейско дърво, което като нямаше плод, прокле го и то изсъхна. Всичко туй е емблема – еврейският народ близо за две хиляди години нищо не роди. Та Христос, за да остане между нас, трябва да работим заради Него. Като се ожени един момък за една мома, той се оженва, за да я храни и храни я на радо сърце, а тя пък го обича и му дава радост и подтик в живота. Ние следва да дадем на Христа стимул, щото чрез нашия Живот Той да влезе в нас и да ни благослови. И тогава всичките ни работи ще се благословят, всичко ще върви с благословение.

Затова сега всеки от вас трябва да се старае да има поне една от тия дарби, които четем в днешната 12-а глава от Първото послание Коринтяном, 28-и стих. Там се говори за апостоли, учители и пророци. Но апостолството е високо, учители имаме много, пророци

[360] Ще дойда и ще вечерям с вас – перифраза на Откровение 3:20: Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с мене.

не можем[361] да бъдем. Можем даправим чудеса, можем да имаме и дарбите за изцеление, помагания, управления, а и да притежаваме разни езици. Да, ако например знаехте езика на вашия вол или петел, нямаше да имате спънка; ако можехте да имате говора на растенията, насекомите и прочее, ако, казвам, разбирахте езика на всички тия същества, щяхте да бъдете във връзка с тях. Такъв е законът – Бог влиза вътре във вас, гледа на работите. Така, докато ние бяхме ограничени от нещата, Той пак се интересува от нашите дребни работи и ни помага. Даже [когато] например пишем едно писмо, Той се интересува от него. Момата, която пише първото си любовно писмо, което като първо може би е и глупаво, но отпосле лека-полека се събуждат ония поетически чувства, от които се вижда, че те вече са притежание на бъдещата съпруга и майка.

Сега, вие пишете едно любовно писмо на Христа: „Господи, аз Те обичам!“ – „Добре, като Ме обичаш, та що от това?“ – „Ама, Господи, не мога без Теб!“ Защо не можеш – трябва да предадете ясно вашата мисъл, защо именно не можеш без Христа. Вие виждате например Библията – ами че и тя е едно любовно писмо на Христа до нас. А вие, ако искахте да напишете едно любовно писмо на Христа, от колко страници щяхте да го направите? Да, важното е, че Христос написа това писмо със Своята кръв, като предаде всичкото Си имущество и остана бедняк. Христос напусна Небето и Ангелите и дойде да учи човеците да стават пророци, учители, апостоли. Всичко това показва дълбочината на Неговата Любов, защото иска да бъдем щастливи и блажени. – „Но – казвате – каква е тази Любов, като не може да ни освободи от страдание?“ Добре, но всяка една ваша скръб е една радост. Така бащата обича майката, а пък като се народят деца, той започне да казва: „Бе, джанъм, що ми трябваше да се оженя?“ Но тия

[361] Не можем – в протокола на П. Гумнеров: можем.

именно деца са причината ти да се ожениш. И отпосле детето като започне да казва татко и мама, това е най-високото положение, защото бащата е вече цар, а майката – царица. Но да знаете, че когато това дете казва тате, подир него всичките деца в Невидимия свят казват: „Татко“, защото във всяко дете, което казва татко, живеят много деца. Затова благодарете на Бога, че имате вашите деца, познайте душите им, познайте връзката, която имате с тях. Изучете защо ви викат татко и мамо. А като изучите всичко това и като придобиете дарбите от стих 28-и на прочетената глава, ще познаете защо тия деца ви викат татко.

Павел, който е писал тия думи, беше запознат с еврейската Кабала и беше много сведущ, но човеку са нужни голямо въже и едра кофа, та да може да влезе в кладенеца на Павел. И затуй е то, че хората, като се срещнат с тая мъчнотия, току ги видиш, че потърсили по-плитък кладенец. Значи Христовото учение и Павел не са за деца. Па и не е за показ дълбок кладенец на всекиго, защото има някои, та се страхуват, щом им покажеш такъв – на страхливия покажи плитък кладенец. Някои, като гледат, че този и онзи са поканени, искат и те да бъдат поканени и се сърдят, ако не ги поканят. Добре, но какво ще разберете вие от Павловия дълбок кладенец? Знаете ли законите и пророците, знаете ли онова, което разбраха дванадесетте рибари, които озадачиха тогавашната цивилизация? Те бяха наистина прости хора повидимому, но който се уловеше в тяхната мрежа, не можеше вече да се избави. Но ще кажете, че Духът е влязъл у тях, та затова били такива. Обаче знаете ли какво нещо е Дух? Духът е Сила. Та искам да кажа, че върху много неща нашите понятия са смътни. Затуй е то, дето често пъти казваме, че това или онова „не е за мен“.

Павел иска да каже, че всеки трябва да намери своето място. И вие, за да усвоите тия дарби, които споменава, трябва да ги разбирате.

Срещнете един човек и иска да говори с вас; вие погледнете към неговата коруба лагадичка и ако е добър, в него ще видите един чучур с добра и кристално прясно течаща вода. Ако обича да прави благодеяния, ще го видите, че черпи вода и дава на хората; освен това ще видите блясък в него. Ако ли е човек, който обича да се занимава, ще видите човека, който чете. Сега някои искат да ме видят, но това, което виждате, е само черупката и в нея ще видите изменение само ако е възбудена. Защото когато у вас се запалят известни страсти, тогава е дошла буря, която даже може да изгаси пламъка на вашата свещ – пламъкът престава и Духът ви напуща. Та в големия ваш гняв има опасност да се угаси вашата свещ. Тук има една сестра, която се оплаква, и аз зная защо тя страда: преди време тя се бе обикнала с един медиум, който е изгасил своята свещ, и сега тя е, която страда. Ето защо ние трябва да разбираме законите, да ги не престъпваме, та да избегнем страдания.

После, трябва да следим нашите предчувствия. Така, когато срещнете един човек и има известно стеснение между теб и него, да знаете, че с това Господ прави известна преграда и ти непременно трябва да избегнеш да се съединяваш и сливаш с него. Когато, напротив, като се срещнете с други, такава преграда няма, тогава с такъв човек ще се благословиш. Второ правило ще държите: когато се срещнете с един християнин, вие трябва да намерите основната черта и по нея да се съобразите.

Има две страни: омраза и Любов. Ако приемеш омразата, трябва да приемеш Любовта[362], за да може да се уравни. Ако вие употребите Христовия закон на Любовта, то ще ви се помогне. Затова, ако осъждаш, ще те осъждат, и с каквато мярка мериш, с такава ще ти се

---

[362] Ако приемеш омразата, трябва да приемеш и Любовта – в протокола на Д. Голов: Ако преминеш омразата, трябва да приложиш и Любовта.

възмери. Когато от Любов отидеш при някого, ще кажеш: „В Името на Бога ида да ви кажа...“, и ще му кажеш да се освободи[363]; а пък те са свободни да изпълнят или не. Но ако не ви е изпратил Господ, не отивайте да лъжете; както някой си станал поп, а пък то може да е годен и за обущар, и за земеделец, и за търговец, а никак не и за поп. Защото попът трябва да е умен, да може да съветва, да увещава, да пасе и да завежда стадото „при тихи води и при зелени пасища“[364]. Сегашните попове в по-голямото си число са самозвани попове. Затова е, дето Господ едно време, като дойде, осъди свещениците в еврейската църква, защото не живееха свят живот, поради която причина извади ги и вместо тях тури други. Христос пак иде в света, ще събере поповете и ще им каже: „Вие може да бъдете служители, но не може да бъдете свещеници.“ Аз съм срещал много хора свещеници без джубета и калимавки – те саистинските свещеници. Вземете например врачките – при тях отиват много повече, отколкото при поповете. И в бъдеще Господ на такива ще тури расо. Сегашните свещеници и попове носят черни джубета, но трябва да турят бели, което значи примирение с Бога, защото те още не са се помирили с Него.

И така, всички без изключение трябва да се стараете да развиете тези дарби. После, когато изучавате тия неща, не се препирайте – прението избягвайте. Всякой един не е с еднаква Светлина, а всякой да зачита Светлината на другия. Като правите така, Христос ще бъде между нас. Всички тези бедни свободни хора, които са тръгнали да проповядват, те са с Неговия Дух – изпраща ги Той и те работят безплатно. Едно време дойдоха евангелистите, но казахме за тях, че са със заплата. Ето сега тези, които Господ е изпроводил, заплата не

[363] Да се освободи – в протокола на П. Гумнеров: за да се освободиш.
[364] При тихи води и при зелени пасища – перифраза на Псалом 23:2: На зелени пасища ме упокоява, при тихи води ме води.

искат като евангелистките проповедници и поповете. И сега ние трябва да започнем да даваме за Господа и на Господа. С живота си ще покажем на свещениците как трябва да се живее, да им кажем как трябва да се приложи Христовото учение във всичките негови подразделения. А за това се изисква дълго време, за да се преустрои и подобри съвременният строй. Затова трябва да имаме всичките тия дарби, за които четем в тая глава. Аз бих желал да има между вас поне десетина пророци, но боледувате и сте болни. Казвате: „Изцели ни." Ами че аз ви излекувам, а ето, вие пак грешите, грешите и тогава болестта дохожда наново в двоен размер. Трябва да се учреди истинското братство между вас, та от това да узнаят хората, че у нас има нещо повече. Всички трябва да имате смирение, за да приемете това, което Христос ви дава. Не грешете, не се обиждайте, не се лъжете. Не се лъжете помежду си, не се лъжете и от дявола. Като ти се каже от брата ти, че си съгрешил, няма за какво да се обиждаш, ако е вярно.

Тази е мисията на Христа – да преобрази света; и Той вече е започнал. Ние трябва да се държим за Христа, който със Своя скиптър ходи из целия свят, носи го из Германия, Франция, Австрия, Русия и навсякъде. Той иска сметка – иска я от нас, та затова пострадахме. Достатъчно са тия страдания, които имахме. Затова аз искам и ви пожелавам, понеже има условия, през тази година да развиете някои от тия дарби, та идущата година като се съберем, аз пак ще ви говоря върху дарбите.

Изпяхме „Благословен Господ Бог наш" и събранието се закри.

В 8,30 ч. вечерта, като си отивахме по домовете, времето беше отлично – навсякъде ясно, лунна нощ, тихо, без вятър и топло. Каза ни се даже от Учителя, че барометърът се бил повдигнал до най-високата точка.

17 август, неделя

Сутринта рано времето – тоже отлично: ясно, тихо, без никакъв вятър, топло. Никъде никакъв облак. Пълен летен ден.

В 10 ч. се събрахме всинца в салона. Присъстват и гости, и то не само от Търновския кръжок, които участваха вчера и завчера, но още и 12 души нови гости от Стара Загора.

Учителя прочете Второзаконие 10-а глава, Откровение 10-а глава и от Евангелието от Йоана 10-а глава, след което каза:

Ще взема като текст 22-ри стих от 10-а глава от Евангелието от Йоана. Всички сте запознати със зимата, нейните свойства и качества – имате опитност какво тя може да направи. Тя всякога взема от топлината – който е болен, очиства го, който има повече топлина, взема я и прочее. Когато зимата дойде, тя търси само богати хора, като едного лихваря, който [ти] дава пари само ако си богат.

Има едно съвпадение в този стих, а именно, че Христос отишъл в храма, когато между евреите е било зима. И ясно е защо евреите не са възприели Христовото учение, следователно защо и много не могат да възприемат Христовото учение. Защото е зима, стоят у дома си и отвън никаква работа не може да се върши – нито се оре, нито се жъне, нито се сее. Ето защо Христос, когато дойде в сърцата ни, трябва да бъде пролет, защото тогава е най-благоприятното време. Това благоприятно време е необходимо сега за нашия растеж.

Разбира се, като ви говоря за зима, това не подразбира, че има нещо лошо, защото това са периоди. Орбитата на човешкия живот има четири важни етапа: пролет, лято, есен и зима, които означават четирите стъпала на човешкия живот. Вие сами може да си направите уподоблението на какво съответстват пролетта, лятото, есента и

зимата. Така зимата съответства на човешката старост, а пролетта – на човешката младост. Младостта е символ, че излизаме от Господа като онзи блуден син, който излиза от баща си и отива да опита благата на света. Човек излиза от Небето и слиза към Земята, а когато остарее, съдират му се гащите, няма и храна – започне да мисли за Небето. Казват хората: „Като остарее човек, започне да мисли за Небето.“ Ами че какво ще прави, истер-истимез, ще мисли. Следователно трябва да се върнете, и кога да е, вие ще се върнете. Ще се върнете със съдрани гащи, гологлави, без калпаци и тогава вашият Небесен Баща, като ви види, ще се зарадва и ще заколи телето, за да се подмладите. Непременно трябва да заколи това теле, защото ако не заколеха Христа – телето, нямаше да ни приемат в Небето. Благодарение на тази жертва ние се подмладяваме, защото нали казва и Христос: „Ако не пиете кръвта Ми и не ядете тялото Ми, няма да влезете в Небето.“[365] Няма да се спирам върху въпроса за двамата братя, гдето единият се разсърди на онзи, който дойде, че баща му закла теле и започна да се весели с него, а ще се повърна към предмета.

Онези от вас, които могат да разбират Божествените закони, могат много лесно да изменят своята обстановка чрез знанието, което те притежават. Преди хиляди години хората не са имали тия съобщения, които ние сега имаме, та може да предадете една телеграма оттук и за шест часа да отиде дори в Америка; също и писмо ако предадете, за пет-седем дни е тоже в Америка. Значи човек е намерил условия, по които да предаде мисълта си от едно място на друго, да я трансформира. Тази аналогия ви правя, за да ви обясня друг един закон. Има времена, които са най-благоприятни за

---

[365] Ако не пиете кръвта Ми и не ядете тялото Ми, няма да влезете в Небето – перифраза на Йоанна 6:54: Ако не ядете плътта на Сина човеческого и не пиете кръвта му, нямате живот в себе си.

развитието на човечеството, а пък има и време кармично, когато няма никакви условия – тогава е зима, когато искате, но не можете да работите.

Когато настане тази епоха, епохата на благоприят– ността, тези, които знаят законите, ще се повдигнат по– горе, за да се ползват. Когато в Духовния свят настане зима, ние дохождаме на Земята. А светиите отиват през други три полета и когато настане зима в Астралния свят, повдигат се по-горе в Менталния свят, а които са напреднали, отиват още по-високо. Някои хора казват, че като влязат в Рая, не искат вече да излязат навънка – това е едно криво схващане на въпроса. Ако вие влезете у едного богат земледелец, нима няма да ви прати в неговата нива да орете и да жънете? Раят е дом, гдето Господ живее, но след като му попродължат мястото и след като малко поживеем при Него, тогава Той ни каже: „Аз имам нива и всякой от вас ще отиде да поработи." А всякой от вас ще каже: „Господи, добре ни е тук." Но ние виждаме, че сам Господ не е сега в Рая – Той е излязъл из Рая и ето иде на Земята. Може ли Господ да отиде на нивата, а слугата да стои у дома? Това е именно, което се проповядва днес в Църквата.

Има един пример от Северноамериканската война. Главнокомандующият, всеки ден като правел ревизия, видял един капралин, че забрал десет войници да носят една греда, без да им помага. Той приближил при войниците, помогнал им и си заминал, без да се яви кой е и какъв е, а при това бил и простичко облечен. Отсетне станало известно на капрала, че този помагач бил главнокомандующият, и останал изобличен.

Христос сега заварва мнозина, че дигат греди, и Той им помага, без да вика вас, защото си капрал, а отсетне ви каже: „Аз Съм главнокомандующият." Днес в Църквата се казва и постъпва като този

капрал, поповете учат по този начин. Но учението не е за глупавите, а е за мъдрите; силата не е за слабите, а е за силните; богатството не е за сиромасите, а е за богатите. Ако някой е оглупял, то е, защото той е употребил своето знание за развратяването на хората. Такъв човек в следующото прераждане ще бъде изпратен като един първокласен глупак, със свързан ум и ограничени, свързани дарби. Вижте един човек, който е сакат; казвате: „Горкият човек.“ Добре, но той в миналото е изпочупил много крака и ръце на другите и затова сега Господ го свързва в ръцете и краката. По този начин можем да изясним много от нашите страдания. Може да се каже: „Да, ама това не е проверено, не е според еди-коя си църква.“ Да, може да не е според някоя църква, но е в съгласие с Божия закон, защото не сме срещнали някой светия, който да е или сакат, или грозен, или черен, защото светиите са всякога бели или светли. И понеже ние се стремим към Бога, за да се върнем в Небето, то когато се върнем на Небето, трябва предварително да сме излекувани от всичките наши недъзи.

Преди години имаше в Америка един виден проповедник, именуващ се Муди. Той в една своя проповед е представил следния пример: „Едно време аз си представях в Небето само Господ и Ангелите. Умря баща ми, започнах да мисля, че там е Господ, Ангелите и баща ми. После последователно измряха майка ми, брат ми, сестра ми и за всички почнах да мисля, че и те са там. След двадесет-тридесет години, като измряха и моите приятели, започнах да мисля и да приемам, че имаме повече празноти в знанията за Небето, отколкото за тук.“[366] Да, ние трябва да имаме приятели в Небето и те са, които ще ви посрещнат, защото земният живот е

[366] Повече празноти в знанията за Небето, отколкото за тук – в протокола на П. Гумнеров: повече познати в Небето, отколкото на Земята.

направен по прилика на небесния. Следователно когато идете в Небето, няма да бъде зима за вас, а ще бъде пролет. Е добре, ако когато ни вика Господ при Себе си, е пролет, трябва ли да викаме, че е зима, право ли е това? Когато прекараме всичкия ни живот в разблудничество, тогава се обръщаме към Господа и викаме: „Господи, спаси ме, аз ще работя за Теб." Че какво ще работиш, когато сте прахосали всичко? С това аз ви казвам как трябва да гледате на работата като работници. И аз говоря на вас, които знаете Волята Божия, защото знаете, повече ще бъдете и бити.

Сега например ние в този свят искаме да бъдем в Христовия Дух и да притежаваме Божествената истина. В Галатяном обаче, като четете, ще видите кои именно са плодовете на Духа; а те са Любов, Радост, Мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание[367]. Даже тия плодове на Духа, така, както са, трябва да ги посеете в себе си, за да можете да се ползвате. Така, ако вие можете да се научите само как да произнасяте думата Любовь, как именно да спазите вибрациите и, щом я произнесете, казвам ви, няма да има сила в света, която моментално да се не подчини. С тази дума вие ще можете да обърнете един вълк в овца – вълкът ще изгуби своя си нрав. Хубаво, да кажем, че тук сме много далече да можем да обърнем един вълк в овца по нрав. Но ако това не можете, то не можете ли и следното: като се разгневи мъжът, жената, щом знае как да произнесе тази дума Любовь, мъжът веднага ще се укроти; и обратното – ако жената се разгневи, мъжът трябва да знае това нещо.

Когато говорим за зимата, то е нещо относително, защото, ако вие сте на север, зимата ще бъде много по-груба, а ако сте на екватора, зимата ще бъде много по-малка. Значи вие може да измените положението на зимата – туй не е един абсолютен закон,

---

[367] Цитат на Галатяном 5:22.

щото непременно зимата да бъде лоша. На Земята имаме тия четири причини – пролет, лято, есен, зима, чрез които се прави необходимият кръг, посредством който, чрез съприкосновение, можем да бъдем близо при Господа. И старостта е едно положение, когато ние сме най– близо при Господа. Самата бръчкавина на нашите лица при старостта показва, че вече сме близо при Господа. Казват, че старият човек оглупява – защо? Защото Господ го стопява и от двеста стане на два килограма; и като сте по-леки, казват, че сте оглупели. Но за нас е празна работа този израз, защото именно в този случай ние притежаваме Божествения нектар. Често пъти не бива да се гледа на лице – на красивото лице, защото това лице може да носи излишен багаж. А ти гледай душата на някого и като я сравняваш със себе си, гледай да подхождат неговите душевни качества с твоите.

Ако ние можем да разберем дълбокия смисъл на Христовото учение, чрез своя език да произнесем това Име, само тогава ще намерим откъде се е явило заклинанието, което се е въвело между съвременното духовенство. Виждаме, че Христос казва да не кълнете; значи всички тия, които кълнат, не са научили произношението на думата Любовь. Такъв човек може да е кръстен и от свещеник, даже и от владика, но той пак не е християнин; може да е кръстен с Йоановото кръщение, обаче не е кръстен с Огън.

Та когато Христос дойде при нас, ще ни научи как да произнасяме думата Любовь, защото именно с тази дума започва Животът. И аз искам да правите известна опитност с тази дума, та особено сега. Вие у дома си, било търговци или свещеници, всичко може да имате, но не и Любов. Ако знаем тази дума как да я произнасяме, ще облекчим до минимум[368] нашите страдания и ще

[368] До минимум – в протокола на Д. Голов: до максимум.

направим нашия живот от сносен по– сносен. Ако дойде Христос зимно време, вие няма да Го разберете – ще Му зададете редица въпроси, ще искате занимание и правда; но ако дойде при вас, когато е пролетта на вашия Живот, то тия въпроси няма да Му ги задавате. Аз ви говоря това така, защото всички искате да бъдете умни, добри, здрави – качества, които вие можете да ги имате, ако знаехте да произнасяте думата Любовь. Тази дума има сила и пред Ангелите, които биха били готови да ви служат, ако знаехте как да я произнасяте. И на Христа помагаха Ангелите, но Му помагаха само след като пости и след като можа да произнесе както се следва думата Любовь – дума, която засегна света. „Но – ще кажете – защо се не обърнаха евреите?“ Но тия евреи, които не се обърнаха, това е съвременна Европа. А когато Христос дойде във вас, с вас става цял преврат. А пък когато Христос казва: „Аз Съм вратата“[369], това е думата Любовь. На тази благородна дума Любовь всичко във Вселената прави отзив. Няма същество, което след като разбере тази дума, да не изпълни това, което тя съдържа в себе си. Онези, които чуят думата Любовь, ще възкръснат и ще оживеят. Под звука на тази магическа дума като че ли се намираме в Третото небе. И първото нещо, което иска да ни научи Христос, то е как да произнасяме тази дума. Две хиляди години става, откак Христос все ни учи да произнасяме тази дума. Може да я произнасяме, но не е достатъчно простото нейно произношение, а трябва да се научим да произнасяме така думата Любовь, както тя се произнася с небесния език, щото един Ангел да може да те познае, че си човек – там е изкуството.

Другите думи, които ще бъдат подир думата Любовь, после по-лесно ще ги научавате, а тези думи са например: Живот, свят, Мъдрост, Благодат, Христос, Дух. Ако поне един от вас знаеше как да

[369] Цитат на Йоанна 10:9.

произнася тези думи, щеше да бъде най-силният, най-умният, най-мъдрият. Когато ви разказват приказки вроде на ония от Хиляда и една нощ, те не са много далече от истината, защото четем, че Мойсей произнесе само една дума, вдигна жезъла и морето се раздвои, вдигна ръце към Небето и слезе манната, удари с жезъла си канарата[370], изскочи вода и т.н. Мойсей вдигна дясната си ръка и правеше таквизи чудеса, а вие можете ли да вдигнете дясната ръка както трябва? Но ние сме в дисхармония с Невидимия свят по отношение вдигането на ръцете и тази е причината, гдето не можем да се ползваме от благата и благословението на Небето. Даже лошо правим често пъти с вдигането на ръцете ни, когато хич не е трябвало да струваме това.

Преди тридесет и пет години един български младеж в едно от варненските села[371] обичал една мома и през една дупка ходел да я гледа. Но момата искала да отучи момъка да туря окото си на дупката. Една вечер с един железен язик тя запушила дупката, на която момъкът нагаждал окото си, та гледал, и когато дошъл пак да гледа, извадил окото си. Много пъти и ние искаме да правим и правим някои работи, когато не трябва да ги правим. Този момък трябвало да носи ръката си напред, преди окото си. Така е и за нас: имаме моменти, когато дяволът е турил шиш, за да ни извади окото, затова ние трябва да бъдем внимателни, за да не си извадим окото.

Христос иска да ни даде Знание и да ни извади от всички ония примки, които дяволът ни устройва. Много често ме питат как да връзваме дявола. Отговарям: научете се как да произнасяте думата Любовь и вие тогава, уверявам ви, ще връзвате дявола. Може да направите опит: например срещнете един човек, който ви се сърди –

---

[370] Удари с жезъла си канарата – изразът липсва в протокола на Д. Голов.
[371] В едно от варненските села – изразът липсва в протокола на Д. Голов.

кажете десет пъти думата Любовь и ако той ви се сърди още, тогава ще значи, че не сте се научили как да произнасяте думата Любовь. И затова трябва да отидеш в тайната си стаичка, гдето да научиш изговарянето на тази дума. Аз искам да научите произношението на думата Любовь, та като дойде Христос, да бъде тази първата дума, която ще произнесете пред Него.

Преди четиридесет години във Варна един българин се оженил за една гагаузка, която не могла да научи български език. Но понеже предстояло да им дойдат като на младоженци видни гости, младоженецът искал булката му, ако не може да научи на гостите си да говори български, поне да се научи да им каже: „Добре си дошъл в нашия дом.“ Учил я, учил, докато най-сетне се научила да изговаря тия няколко думи. Но като дошли гостите, булката вместо да казва на гостите това, което я учили и което уж научила, казала: „Отгде си дошъл, по-добре да не си дошъл.“

Така и Христос ни учи. Научете се да произнасяте думата Любовь и Той ще бъде при вас. Ето за вас една дума, която ще струва милиони, ако я научите. Но като я научите, никога не казвайте това изкуство другиму – нека се учат другите да бъдат сами трудолюбиви. Даже ето и аз сега няма да ви кажа как да произнасяте думата Любовь – това ще ви покаже вашият Дух. И затова отсега вие започнете да правите вашите лични усамотени опити и веднага ще видите и познаете, че особена атмосфера ще се образува около вас, и Небето ще се отвори за вас. Няма да говоря повече, а искам да научите да произнасяте думата Любовь. И като се съберем втори път, бих желал да зная колко сполучливи опити сте имали, защото от тия ваши опити много и много ще зависи да се научите как да произнасяте думата Любовь. А научите ли това, като влезете в една църква и произнесете тайно в себе си тази дума, всички хора в църквата ще се

молят по-усърдно и поповете ще служат по-добре. Като отивате на място, гдето се карат, произнесете ли тая дума както трябва, ще престанат да се карат. Гдето крадат, кражбата ще престава. А като отидете в един съд, гдето има неправда, съдията ще обърне внимание в своята работа. Да, тъй, ето така трябва да проповядваме.

С. Драганов: Дявола не бива ли да кълнем?

Питайте Господа. Църквата казва, че трябва да се кълне, а Господ казва да не кълнем. Но ако слушаш Църквата, ще имаш един резултат, а ако слушаш Господа, ще имаш друг резултат. Понеже Господ е покорил дявола, то нямаме правото да го кълнем. Даже виждаме, че когато спореха за тялото на Мойсея, Михаил не смея да произнесе против него хулително осъждане, но рече: „Господ да ти запрети.“[372] Но свободен е всякой – който иска, може да кълне; но аз ви казвам: не бива да кълнете. Който не може да произнесе думата Любовь, той ще кълне и затова той сам ще си отговаря, аз няма да отговарям. Аз ще ви приведа един пример: нося пушка, на полето мога да те убия, но с думата Любовь аз те връзвам – питам те кое е по-хубаво.

С. Драганов: По-хубаво е, като вържеш мен, да вържеш и дявола.

Е, значи виждаме с този пример кое е по-доброто. Ето на, това учение аз го изпълнявам. Свещениците говорят против мен, но като се явя пред тях, те веднага млъкват. Защото аз като отивам някъде, не отивам сам, а отивам заедно с Христа. Някои казват: „Ти познаваш ли Христа?“ Не само това, но се и уча от Него.

И така, при сегашните условия по-ефикасна и по– силна дума от думата Любовь няма. Само че този, който произнася тази дума, трябва да има Вяра, без никакво съмнение. Но при това състояние, както сега хората живеят, още две хиляди години да се минат, пак не могат да се

---

[372] Цитат на Послание Иудино 1:9.

научат да я произнасят. Следователно аз ви давам една дума, едно оръжие силно, което може да го употребите срещу всякого, без да причини каквато и да е пакост на някого. Изучавайте тази дума и прилагайте я в живота си.

Думата Любовь знайте, че е превод, а не оригинал. С доброто и и правилно произнасяне вие ще се доближите до оригинала, който е на друго място. Например вашите очи са превод на Истината, следователно има съотношение между очите и Истината. Едно пояснение: забележете, че в думата мамо буквата м има[373] два ъгъла нагоре и два надолу. Значи трябва да слизаме и да се качваме. [Буквата] о показва условията, при които може да произнесете тази дума. Ако ли кажете татко, въпросът е друг. Тази е аналогията и на думата Любовь.

Един мой приятел, като отишъл вечерта в своята стая, която се осветлявала с електричество, за да си направи смешка, пипнал ключа на лампата и като изговорил: „Да бъде светлина!“, завъртял ключа, светнала стаята и той казал: „И биде светлина.“ С това моят приятел е искал да си направи една смешка, но аз ви го навеждам за пример, да се разбере, че и вие трябва да намерите този ключ за удачното и правилно произнасяне на думата Любовь.

И. Стойчев: Трябва да ни се покаже този ключ.

Ами този мой приятел как намери електрическия ключ в стаята си?

И. Стойчев: Дошъл електротехникът и му е показал как да върти ключа, за да осветли стаята.

Да, но той му е платил за това.

И. Стойчев: И ние ще платим.

---

[373] В думата „мамо“ буквата „м“ има – в протокола на Д. Голов: думата „мамо“ има.

Добре, ще платите. Но и плащането е това, за което ви говорих и обяснявах: засега да се молите, после да наблюдавате какъв ефект дава простото и обикновено произношение на думата Любовь и лека-полека, като се поизплатите, ще ви се посочи и ключът, с който трябва да отворите, та правилно да можете да произнасяте думата Любовь.

След като изпяхме „Напред, напред за слава“ и подир молитва събранието се разотиде. Времето днес през целия ден беше добро, само че към обед се явиха облаци с малко вятър, но след 3-4 ч. подир обед пак се изясни.

Подир като се състоя тази последната беседа, към 4 ч. след обед от Учителя се прогласи, че срещата на Веригата тази година се преустановява, а не се приключва. Всички, които желаят, могат да си отидат. Вечерта в 7 ч. се сложи трапеза само за тези от Веригата и от гостите, които бяха останали.

18 август, понеделник

В 8,20 ч. преди обед по разпоредбата на г-н Дънов П. Киров повика в преподавателния салон някои от онези членове на Веригата, които още не бяха си отпътували и които случайно бяха дошли. Такива се събраха 14 души, а именно: П. Киров, Т. Стоименов, Т. Бъчваров, И. Стойчев, Д. Голов, П. Гумнеров, К. Иларионов, Н. Ватев, Д. Цанев, Д. Попов, П. Тихчев, д-р Х. Дуков, С. Шиваров, П. Епитропов.

На тия 14 души се дадоха от г-н Дънов по девет житни зърна, след което им се каза:

Тези зърна ще ги пазите. Те ще бъдат за духовното и материално развитие на българския народ. Ако не грешите, в тия зърна е складирана известна сила и енергия, която може да влезе във вас. Ще ги пазите добре – гледайте да не пропаднат някъде, да ги изядат мишки или друго.

Тук г-н Дънов веднага мина да разяснява Пентаграма и между другото каза:

Забележете Пентаграма. Има ключове и змийски сплит – там са лошите духове, адът. Когато известни сили искат да ви повлияят, гледат да разрушат ключовете, съобщенията, които имате, също както ако се прекъсне коренът на дървото, за да няма съобщение за храна. Така са нашите мисли и желания. Имате още и други десет емблеми: чаша, книга, светилник и прочее. И три букви, обърнати с ъглите нагоре, нещо, което е признак, че действително сме в Тринадесетата сфера, а то значи, че сме в ада. Появяването на тази емблема, Пентаграма, ни показва, че времената са дошли: и най-първо Този (сочи образа на Христа), когото зидарите отхвърлиха, застава на ъгъла (по-нататък се дадоха разяснения по всички почти пунктове на

Пентаграма, но аз не успях удачно да ги схвана, понеже минаха набърже).

Тази емблема изобщо се състои от вибрации, които ако не се възпроизведат във вашия ум, сърце и душа, няма да имате желания ефект; докато напротив – ако вибрациите се възприемат както следва, Словото тогава е мощно и силно и ще дойдете в съприкосновение с всичките Висши същества, та да може да работите във външния свят. Особено буквата Ж в Пентаграма – с Живота си трябва да я качите горе, защото този Пентаграм в бъдеще трябва да се измени. Понеже той, както е сега, показва, че настоящото положение на Църквата трябва да се измени в смисъл тази буква Ж да излезе горе. Как? Като положите тази корона върху Христа. И когато дойде Христос във вас, ще станете силни чрез Знание, Светлина и възможности давъзприемате, та да ви дойдат по-висши знания за Божествения свят. И ще се разкрие пред вас нов свят.

Ако вие не усвоите тази материя, която ви се даде тази година, всичко друго, което ви се каже, то ще бъде terra incognita[374]. Трябва да знаете, че вие имате първата стъпка, защото тази година е първата година от настъпващата Нова епоха от развитието на човечеството. И ако към знанието, което Небето ви дава, вие съумеете да се приспособите, то ще се ползвате. Вътрешно е нужно да се обедините с Христа, а начинът е ваша работа да го намерите. Опитът всекиму ще покаже начина. И този опит, понеже ще е важен и съществен, всякой може, ако иска, да ми го съобщава. Работете повече със себе си, нежели със света. А светът ще бъде занят със себе си, та няма да ви закача.

Пентаграмът рисува състоянието на света понастоящем и от него явства, че той се разправя сега с разни змии и други животни.

[374] Terra incognita (лат.) – буквално – непозната земя; непозната област на знанието.

Следователно Пентаграмът е тъкмо на своето място; като дойде времето, ще му се даде друга форма, но сега той е на мястото си. Божиите закони не търпят отмяна и отсега нататък няма сила, която да препятства за идването на Царството Божие. Всичко ще си отива по естествения си ред и път. И вие наблюдавайте и ще видите как Небето ще развие своя план.

От съвременните народи англичаните на кои уподобявате? Местността на Балканския полуостров заема същото положение, както е Палестина, само че планините в полуострова отиват към изток, докато в Палестина отиват другояче. И както евреите бяха упорит и своенравен народ, така са и българите – има чудно сродство на духовете. Сега, за да не пострадат и българите, за да не се повтори и с тях историята, както що стана с евреите, които знаем, че страдаха от Вавилон, Рим, Филип и прочее, за да стане правилно развитието на българите, то Пентаграмът има знакове, от които явства (обяснява ги), че Невидимият свят пази равновесие. Самата картина на Пентаграма говори (и който има разбирането, нека схваща): Христос иде, за да се прояви по-осезателно.

Важните години са 1911, 1912, 1913, 1914 и 1915. Към края на 1915 г. ще станат най-тежките боеве, но възможно е този период да се съкрати до известно време. Но крайният предел е тогаз. Останалите години – 1916, 1917, 1918 и 1919, ще бъдат с вътрешни размирици в Европа. Сега вас ви интересува като как ще се сложат работите. За Германия и Англия идат големи изпитания, за Франция – още повече. Ще има изпитания и Русия, а Румъния, Сърбия и Гърция тогава ще претърпят големи страдания. След Сърбия иде ред на Гърция, която ще бъде на първо време напечена от Италия, от която ще претърпи преследване. За Турция тоже идат страдания и от тях Англия е, която ще се възползва. А нас ще ни ползва в тия времена да намерим място,

на което Господ да положи олтар за служене. Защото ние, доколкото служим Господу, дотолкоз се и благославяме. Господ не иска само да мислим за Него, а да мислим и прилагаме мислите си в служба Нему, т.е. като мислим за Него, да се ползваме от Него, също както се обръщаме и мислим за Слънцето и въздуха, и същевременно се и ползваме от тях. Обичаш ли Господа, готов е Той да даде всичко за теб; не обичаш ли Го, затваря се като камък. Затова ние можем да направим Господа за нас и строг, и благ. И трябва да знаете, че вие вече ликвидирате със старата карма.

Казвам ви: сега, в Новата епоха, не правете старите погрешки, защото щом направите старите погрешки, непременно ще се намерите в числото 13. Наистина, сега сте в числото 14, но щом съгрешите, ще слезете в числото 13 и ще изпитате страданията, които изпитват всичките хора, които страдат по Земята. Сега именно живеем едно от най-неблагоприятните времена от чисто физическо гледище – всичките идилии рухват. Някой си мисли да прави това и онова, но как, когато най-малко две години ще държи войната, а след това ще настъпят вътрешни смутове и т.н. Та не бива да се сърдим, че не можем да реализираме този или онзи наш план. И пак ви казвам: страданията ще бъдат големи. А ако за избраните не се съкратят тия страдания, та да се помогне на сегашната цивилизация, тогава тежко и горко.

Във вашия ум сега е грижата на чия страна ще бъде победата – Тройното съглашение или Тройния съюз[375]? Как се слага у вас?

Всички отговарят: Тройното съглашение.

---

[375] Тройното съглашение или Тройният съюз – междудържавни коалиции, воювали през Първата световна война (1914–1918). Тройният съюз (Централни сили) включва Германия, Австро-Унгария и Италия, а Тройното съглашение (Антанта) включва Англия, Франция и Русия. България се намесва във войната на страната на Тройния съюз, а победители са държавите от Тройното съглашение.

Добре, тогава чувствайте това, а избягвайте симпатии. И щом чувствате така, то е вярно.

През цялата година ще се молите за тия три неща, които ви продиктувах, и да не правите обленяване. Искате да проверим един закон – ето сега го проверяваме. Искате осезателни доказателства и аз ви дадох тази година такива: навсякъде виждате смутове и боеве, а ние прекрасно си имаме събора. И ако и да имаме военно положение, па и в София са се научили за нашия събор, казали са: „Не ги закачайте."

За Турция аз съм ви казвал, че тя ще си върви. А Балканският въпрос се разрешава вече, както и друг път съм ви казвал, сега в 1914 г. Смятайте годината от март до март и от август до август, защото те са, които важат в нашите сметки, а не политическата година. Всички ръководители на народите присъстваха тази година на събора. Те дойдоха до едно съгласие: на всякой един народ да се даде и трябва да възприеме заслуженото, било то добро или зло. Това именно присъствие тук на народните ръководители обяснява поведението на нашето правителство да не ни закача.

Тая година работим с числата 3, 9, 27 и 81, а те са най-силните числа за работа. Виждате даже, че имаме тая година дошли резервни членове: ако отсъства някой член от Веригата, резервният веднага да го замести. Да, тая година ще бъдете зрители на велики работи. И човек в такова време да гледа това, то значи сам да е велик, защото работите, които настъпват, са в действителност велики и осезателни. Колкото за България, тя ще вземе много повече, отколкото е очаквала, даже повече от Мидия-Енос[376]. Защото работите така са поставени, че

[376] Мидия–Енос – географска линия между Черно и Бяло море, очертаваща териториите, отстъпени от Турция на България по силата на Лондонския мирен договор (1913 г.), с който приключва Балканската война.

който и да спечели, дали Тройният съюз или Тройната антанта, България все ще спечели.

К. Иларионов: Но ще воюва ли България, или не?

Самият събор показва дали ще воюва, или не: времето през всичкото време на събора беше хубаво, с изключение изначало, но то е нищо – то не предвещава война. В реда на нещата е да се обединят България, Сърбия, Черна гора, защото южните славяни трябва да се обединят. Интересно е наводнението в Ески Джумая[377], защото то е едно благословение за народа – всичките лоши духове, които се бяха събрали в България от Румъния, Сърбия и Турция, трябваше чрез това наводнение да отидат в Черно море. И ще видите, че откак наводнението премина, атмосферата у нас се разведри. Да, и ще се разведрява повече и повече, защото България става звено за обединението на славяните.

На физическото поле до 1912 г. хората имаха подозрение срещу Веригата, но от 1913 и 1914 г. това подозрение се премахна и хората измениха мнението си.

Това събрание се свърши в 12 ч. на обед. Времето през целия ден беше ясно, тихо и топло.

---

[377] Ески Джумая – старото име на Търговище.

ГОДИШНА СРЕЩА НА ВЕРИГАТА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, 1915 г.

И тазгодишната среща стана в Търново. Специални и предварителни покани нямаше. Чрез известие, изпратено от Петко Епитропов, се оповести на всички в провинцията, че тази година ще се съберем в Търново, гдето трябва да сме за 4 август, вторник. Но на жените, участващи и повикани, трябваше да се каже за това на 2 август. От София трябваше да заминат 36 души, от които на 2-ри, в неделя, и на 3-ти, понеделник, са отпътували 28 души.

При нашето пътуване в понеделник, 3 август, времето при тръгването ни беше малко начумерено, но към 12 ч. около гара Червен бряг започна лека-полека да се изяснява, така щото в Търново стигнахме надвечер при много хубаво време. При все това през нощта между 3 и 4 август зароси дъждец.

Онова, което обръщаше вниманието на по-старите тази година, бе туй, че почти всички, които бяха на събора, изглеждаха сериозни: инак веселички, доста свежи и бодрички духом, обаче като че ли очакващи нещо да стане – умислени. Защо? И сами те не могат ни обясни. Пението и песните на събравшите се бяха голяма рядкост – веднъж или два пъти се чу глас на събора вън от преподавателната стая; а повечето на купчинки разменяха мисли върху тежестта на

политическата атмосфера в България и около нея, осланяйки се всинца, че Господ ще изкара на добре работите.

4 август, вторник

Времето днес: сутринта в 5 ч, преди изгрев слънце, гледано Търново от височината на Константин-Иларионовата къща, доловете на града са изпълнени с мъгла. Като че ли предвещава дъжд. Слънцето изгрява в облак, та и цялото небе е облачно, но постепенно се разведряваше, докато в 9 ч. се хубаво уясни. Оттогава до обяд имаше бели облаци, през които Слънцето проникваше добре, и имахме приятен ден, но към 3-4 ч. започна да се заоблачава, западът се покри с черни облаци, измешани с червени такива, задуха силно и заваля. Дъждът обаче над нас в Търново се изрази само в приятна росица, а бурята с дъжда обзе изток, север и югоизток. Щом преваля, небето откъм югозапад се разчисти и изясни до степен такава, щото в 9 ч. вечерта се започна много ясна, тиха и приятна лунна нощ.

В 11,30 ч. повикаха се всички фигуриращи в списъка, съставен от Пеню Киров и приложен към 1062 страница, с изключение на тези, които още не бяха дошли в Търново, като например Иван Дойнов, Сава Великов, Стефан Белев[378], Михалаки Георгиев, Стефан Чалгаджиев, Кънчо П. Стойчев и др. Всички един подир други, без обуща[379], влязохме в преподавателския салон, който горе-долу имаше ланшината обстановка: дългнеста маса, около която се наредиха и всички; прозорецът на изток, обкичен от ленти с жълта, синя и розова краска, изкусно съчетани по начин такъв, че лентите образуват буквата Д. До прозореца е ликът на Исуса Христа, а до него – картината на вечната човешка еволюция. На самата входна врата в салона личат

---

[378] Стефан Белев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден в Охрид, живял в София, работил като чиновник.

[379] Без обуща – изразът липсва в протокола на Д.Голов.

ленти с розова и портокалова краска. На западната стена на салона личи Пентаграмът, обкичен с жълтата краска.

След като прочете 12-а глава от Евангелието от Йоана, молихме се с „Добрата молитва „ и „ Отче наш „ и изпяхме тихо „Благословен Господ Бог наш на всичките векове“, г-н Дънов каза:

Аз ви приветствам в името на Господа, вас и всички, които са събрани днес да вършат Неговата воля!

Обаждат се: Благодарим.

Този ден е един тържествен ден, обаче, както виждате, той е пак също един обикновен ден за хората.

Тържествен е само за ония, които имат съзнание и чувство да схващат онова, което Господ днес върши в света. Туй, което Той днес върши, вършил го е в миналото, хиляди и милиони години творил е и приготвя Земята и Небето, можем да кажем, заради нас. Дали тази дума ще вземете колективно или единично, законът е верен. Верен е, понеже Духът, който живее в един човек и в множеството, е един по отношение на човешките души.

В свръзка с това ще взема 28-и стих от прочетената глава: „Отче, прослави името твое. Тогаз дойде глас от небето: И прославих, и пак ще прославя.“

За да може едно същество да се прослави или да стане името му известно, трябва да бъде съвършено. Думата съвършен вземам в широк смисъл, която се отнася към човеците, не към Бога. Когато художникът изработи една картина и я завърши, и счете, че няма никакъв недостатък, излага я на показ. Да се прослави нещо, значи да се представи съвършено пред Разумните същества. Да се прослави Името Божие, а Името Божие е турено върху нас – ние сме слава Господня. Казва се, че почитта и славата на бащите, това са техните деца; почитта и славата на младоженеца е неговата невяста; почитта и

славата на учителя са неговите ученици, на господаря – неговите слуги, на царя – неговите поданици. Разбира се, когато отношенията за това са правилни, когато всякой разбира както трябва своите длъжности. Най-почтената длъжност, която Господ може да ни даде в света, е да бъдем слуги и затова сме ние на Земята.

В първо време искам да си освободите умовете от разни грижи за разнообразни несбъднали се мисли и желания и от хиляди работи, които сега ви смущават. Всички тия непотребни работи турете долу във вашия килер, направете, тъй да кажа, едно пречистване на умовете и сърцата си, за да може Господ да внесе нещо във вас, Духът да дойде да ви поясни нещата. Божественият Дух, който слиза Отгоре, е носител на Божествената Мъдрост. Този Дух работи сега между нас и трябва сърцето и умът ни да бъдат отзивчиви. И ако досега Бог не ни се е открил, то е, защото сме същества недоволни и неблагодарни. Всякой ден, час след час Бог ни праща Своите благословения, но ние сутрин, като ставаме, не Му благодарим за благостта, която ни е показал в миналото – и се питаме често защо не успяваме. Ние приличаме на плувец, който се е натоварил с голяма тежина. Как ще може той да плува, ако не хвърли товара си? С товара си той по-скоро ще потъне. Хвърлете товара от гърба си – ето първото нещо, което трябва да направите.

Христос се обръща в прочетената глава: „Отче, прослави името твое. Тогаз дойде глас от небето: И прославих, и пак ще прославя.“ Всякого, когото Господ прославя, трябва да страда – прославлението се предшества от страдание. Да познаеш Славата Божия, то е Неговото изявление тъй, както Той може да се обективизира – да ни се представи в осезаемия свят, достъпен за нас, да прослави Своята Добродетел, Своята Правда, Своята Любов, Своята Мъдрост, Своята Истина, Своя Живот. Значи всички тия черти у нас да изявят Славата

Божия, тя да се почувства. Тогава ние ще прославим Господа. И понеже Христос знаеше през какви страдания има да мине, каза: „Готов съм да понеса тия страдания, нека се прослави Името Ти." Ако беше се отказал да страда, ние нямаше да бъдем тук. Страданията и Любовта са, които съединяват човешките души.

Сега, вземете и размислете какво ще бъде положението на вашите души в бъдеще, какво място ще вземете, когато отидете на Небето. Разбира се, това, което вършим тук, на Земята, е само една сянка, то не може да даде онова величие на духовния Живот. А духовен Живот разбира хора живи, не хора мъртви. Колкото е по-живо, по-силно съзнанието във вас в това отношение, толкоз и вие по се доближавате до Славата Божия.

Сега – необходимо е да се запознаем с това Име, чрез което се спасява. Всички стари мистици-кабалисти никога не са произнасяли това Име, човешкият език не е толкова гъвкав да го произнася правилно, всякога са Го съзерцавали и са се чудили. Например Любовта – обичате човека, но щом му се изкаже, изгубва своята сила. Ако думата бъде пропита с необходимите вибрации, тя ще внесе голяма сила. Някой каже: „Аз те обичам", но думите му не могат да произведат ефект. По това може да съдим и за интензивността на нашия Живот – доколко може да облагодетелства хората. Искате ли да знаете дали имате силен Живот, приближете се при страдущ човек и произнесете думи – вижте дали в душата на този човек ще произведат някаква Любов; вие тогава ще забележите, че имате Сила. Ако те не произведат ефект, тогава това показва, че вашата душа не вибрира така, че да произведе Божествена Любов, че в нас Любовта не се проявява. Това няма какво да го доказвам; ежедневното наше обхождение с хората показва доколко имаме Любов и сме готови да прославим Бога на Земята. Този въпрос е личен, понеже не сме

създадени да се съдим тук. Но всякой един трябва да разгледа себе си и да работи върху себе си или да остави Господа да работи върху него.

В свръзка с прославлението Името Божие са и страданията, които ни сполетяват на този свят. Защо ни сполитат? Те са един отзив на нашето минало, на нашето настояще, на нашата настояща душа – как тя се проявява. По естество половината или една част от нея, не цялата, е груба и всякой ден ние чувстваме тази грубост. Тази грубост е необходима, за да работи Бог. Понеже едната страна на нашата душа е груба, неодялана, Господ се е заел да я одяла. И Нему съставя приятност, колкото човек е груб, да работи върху неговата груба душа. И тъй, половината от вашия Живот е изработен, но половината не е, половината – одялан, половината – не, и лош, и добър. Доброто в човека е одяланата страна, злото – неодяланата.

Ние казваме, че искаме да работим за Славата Божия – как ще работим? Първо, трябва да бъдем благодарни на Господа – всяко недоволство е грях, който ни спъва. Ония неща, с които нагрубяваме Господа, връща ни ги Господ назад и падат върху нас. Всякой ден има такива повръщания и затуй не успяваме в много неща. Ние трябва да благодарим, че когато Господ ни връща тези неща, тези наши лоши желания, не ги праща според окултния закон, удесеторено, а ги смекчава, за да можем да изучим закона. Имате несполуки в търговията, учениците не почитат учителя, жената не почита мъжа – това са все резултати на отношения, които имаме към Господа. И за да проверите известни ваши отношения към Господа, призовете Господа във вашата индивидуална душа, в подсъзнанието, и поставете задачата да поправи вашите обноски – ще забележите каква магическа сила ще се прояви. От моята опитност по-мощен и по-безопасен от този закон няма. Може да вземе хиляди години, но абсолютно никаква опасност няма в него, не се харчи и енергия – най-

евтин метод, който ще ви коства най– малко. Има друг метод, но много скъп. Ако изправим нашите отношения към Господа, Той би се проявил и почувствал у нас като музика, поезия; светът днес ще се отвори и ще почнем да възприемаме мислите на Ангелите, на великите хора, ще видим, че светът върви много добре и работите на Земята ще се определят. Те са всъщност определени, но понеже мислим, че не са определени, всякой ден в желанията си да ги определим ние ги забъркваме. Това, което Господ е написал, ние ставаме сутрин и го заличаваме; Господ ден след ден пише, а ние все заличаваме. Първото нещо, което трябва да направим сутрин, когато станем, е да се спрем десет– петнадесет минути и да видим какви мисли е вложил Господ в душата ни.

Аз съм избрал един ред от думи, които имат сила на Живот в себе си. Вземете тези под категорията на Любовта; думите, които изявяват Любовта, са: нежност, опрощение, благост, утешение, съчувствие, щастие в живота. Вземете думата Живот – под нея влизат: мощ, храброст, въодушевление, бодрост, победа, победа в целостта. Вибрациите на думата цялост на български са слаби; победата е по- силна, радостта е по– силна, но целостта има най-дълбока мисъл. Под думата цялост влизат: здраве, покой, услужливост, благост, Пълнота, оптимизъм, Мъдрост. Мъдростта включва следующите думи: уравновесеност в действията, равновесие, Светлина, Знание, съсредоточение, осияване, просвещение, разум. В категорията разум влизат: разсъждение, съжаление, съображение, внимателност, стремление. На български език няма дума индивидуализиране – значи душата да стане единична. В индивидуализирането на душата влизат и следующите неща: лекуване, присъствие на духа, сила, младост и растене. В растенето на Живота влизат други думи, които го обясняват: успех, оживотворение, почивка, надежда, съгласие,

миротворство и изкупление. В Истината влизат следующите думи, които я обясняват: постоянство, въздържание, Вяра, вдъхновение, доброта, упование; който иска да познае Истината, не може без тия помагала. Сега да вземем думата вярност; за да бъде човек верен, трябва да има съзвучие – тия са две думи, които следват една след друга. Влизат и други думи, които я обясняват: хубост, невинност, смирение, сладост. Остава още една категория, нея ще оставя.

Освен тия думи може да намерите и други в българския език, с които може да правите известни упражнения. Защото когато искате да изработите една черта, във вас трябва да имате една дума – тя ще бъде методът, начинът, оръдието, чрез което ще приложите силата и. Искате да бъдете мек и благ – първото нещо, което трябва да направите, е да бъдете нежен. Когато други хора са спрямо нас нежни, нежните хора са много пластични; нежността подразбира голяма пластичност на ума, душата и сърцето. Ако много прощаваш, туй показва, че си решен да бъдеш нежен. Трябва да знаем, че едно от качествата на Светия Дух е нежността. Писанието казва: „Не огорчавай Божествения Дух.“ Ние може да Го огорчаваме с много дребни работи. И тогава ще дойдат при нас духове на този същия уровен, на който бяхме ние: Господ ще прати духове, груби приблизително като нас, и други – по-напреднали. И последните, докато не ни приспособят да бъдем в съгласие с Божествения Свят Дух, няма да ни оставят. За да можем да придобием всички тия качества, тия неща да се вложат в нас, трябват хиляди години, една–две хиляди ще бъдат малко. Тия думи трябва не само да ги произнесем и да намерим тяхната сила, но и трябва да я внесем в себе си, да ни оживотвори. Затова именно процесът на развитието е медлен. И защото методът е бавен, затуй Господ праща Своя Дух да работи в нас.

В Любовта трябва да има утеха. Не си нежен – утеши се; ще дойде Божественият Дух, ще внесе утешението. То не е нещо, което може да се купи или изработи в нас; нежността трябва да се внесе като елемент отвън. Когато Духът дойде, ще внесе тази нежност. И особено когато се намираме в едно общество между души, които са нежни, усещаме едно вътрешно щастие. Ние казваме: „Този човек ни разбира“ – защо? Той в душата и сърцето е в съгласие с вас. Вземете една майка – защо тя изучава това изкуство на нежността? И бащата също.

Най-напред те не са толкоз нежни, но като имат деца и вложат за тях своя живот, нежността започне да се обработва. Някой ще каже: „Нямам деца.“ Всинца имате деца – ако някой не ги вижда на физическото поле, вътре в своята душа ги има, ще си ги вижда. Когато някой път имате най-сладък момент в живота си, то са вашите духовни деца, които викат: „Татко, мамо.“ Казвате: „Колко е приятен днешният ден“ – то са децата, които Бог е пратил да ви зарадват; вие сте видими за тях, а те са невидими за вас. Когато децата станат видими, бащата е невидим; когато бащата се вижда, децата се не виждат – то е закон, две мнения по него не може да има. Ако искате да бъдете видим, децата трябва да бъдат горе на Небето и обратно – ако искате да бъдете невидим, вие трябва да се качите горе, а те да слязат долу. Един ден ще дойде някой Отгоре да ви освободи; вие не може да напуснете поста си, докогато не дойде дежурният да ви замести. Ония, които нямат сега деца, ще дойдат, даже да са накрая на онзи свят.

Преди няколко дни една жена ми разправи следующия случай: син посещавал баща си; при този баща живеела сестра му. Сестрата заминала нанякъде, та останала друга жена да шета при бащата. Той казал на дъщеря си: „Майка ти заповяда на тази жена да ми

прислужва.“ Майката на дъщерята се била поминала преди няколко години. Той и говорил това несъзнателно. Ако запитате този човек, ще каже: „Никога не съм го казвал това.“ Има и други случаи на идване на души да обсебят наши близки. Някой път езикът, като се подхлъзне, казва истината.

Друг един случай преди петнадесет години. Един българин, който водел много, много непорядъчен живот, за когото хората имаха не особено добро мнение, ловджия, комарджия, гуляйджия, един ден около 4 ч. следобед валяло дъжд и се образували две дъги от север към юг. Викат момичетата [му]:

-Я гледайте!

Този човек какво вижда? Попитали го какво вижда, той отговорил:

-Буквата Х.

-Какво казва този знак? – попитали го.

-Христос казва: „Или на Мене гледайте, или сте изгубени.“

И знакът след това се изгубил. Да попитате този човек за това сега, ще ви каже: „Не помня.“ Всякой има такива посещения на Божествения Дух, само че някой ги чувства по-осезателно, а други не са толкоз чувствителни.

Колкото повече нашето подсъзнание е будно и ние придобиваме един подем на духа, Господ се приближава и ни дава знак за Своето прославление. И какво казва Господ? – „Готов ли си днес да направиш нещо? Има там много хора, които страдат – готов ли си да отидеш да им помогнеш?“ Някой отговаря: „Сега имам работа, извинявай, нямам време.“ Господ ще наобиколи всички един по един, докато намери онзи, който е готов да бъде носител на Неговите мисли, готов да изпълнява Неговата Воля.

И сега Христос, като казва в прочетения стих: „Прослави името си“, на друго място казва: „Не дойдох да изпълня своята воля, но волята на Отца ми; каквото ми е казал, това и върша.“[380] Сега ние всинца можем ли да изпълним тази Негова воля – някои от нас за петдесет, за хиляда години? Всяко желание, което се ражда във вас, не мислете, че ще остане безполезно; мисълта, която е дошла чрез Духа, ще принесе своята полза. Исаия има един стих: „Словото Ми не ще се върне празно.“[381] И бъдете уверени, че Славата Божия[382] няма да се върне без плод. Той е днес между нас да насади най-добрите работи за Живота – не само у нас, но и в други, които не съзнават това. И във всички, които са готови, Той ще посее тези семена.

Сега, може да мислите, че понеже вие сте събрани на това място, във вас има повечко съзнание; но има хора, които и безсъзнателни, еднакво се ползват от Божествената благодат. И сега моето желание е, щото за работата, която има да вършим, за подвига, който ни предстои в този свят, да имаме някои елементарни качества, от които ние се нуждаем. Когато говоря за думата нежност, не подразбирам да я придобием изкуствено, а да дойде по естествен, Божествен път. Много пъти, ако не сме готови, когато се молим, влизаме в съприкосновение с по-низши и огрубели хора; понеже като почнем да се молим на Господа и като разтворим всички врати, влизат лоши влияния. Най-първо, когато започнем да се молим, трябва да влезем в своя чертог, в своя кръг, да се индивидуализираме пред Бога – оттам може да се молим и да действаме безопасно. Вън ли сте от този кръг, вие вече не работите за себе си. И всякой един, който иска да

[380] Перифраза на Йоанна 6:38: Защото слязох от небето не моята воля да сторя, но волята на тогози, който ме е проводил.
[381] Цитат на Исаия 55:11.
[382] Славата Божия – в протокола на П. Гумнеров:Словото Божие.

прослави Името Божие, трябва да влезе в своя кръг; а то значи да не бъдем хора да служим на човеците, а на Бога.

Някой от нас казва: , Аз не искам да слугувам на еди-кого“; но и при това ние слугуваме. Тъй че слугуването не е за наш ущърб, но не трябва да учим другите хора на паразитство. В Духовния свят, в който живеем, има опасност от паразитство. Има много духовни хора, които са паразити – те все очакват. Едно дете може да чака в майка си три-девет месеца, но не двадесет и четири години. Малкото, то е паразит; първата или втора година трябва да започне самостоятелно да работи. И в духовния живот е същото – трудолюбие се изисква от нас. И когато работим по този път, трябва да се приближаваме към Бога и да чакаме, докато Той ни отговори, да не бързаме. Във всяко бързане напакостяваме на своето развитие, смущаваме ума и сърцето си.

И в тия войни, в които сега живеете, вие всички, които присъствате тук, сте изложени на много опасности. Често гледаме религиозни хора, изложени на големи опасности, и призовават Божието име. Успокойте най-първо себе си, докато Духът заработи, и обърнете ума си нагоре. Аз съм виждал хора при големи опасности да си кършат ръцете и да си скубят космите – това няма да им помогне да ги послуша Господ. Но ако рекат: „Господи, Ти Си всякога благ, никога не Си ме оставил и сега ще ме избавиш, аз вярвам и на Тебе оставям съдбата си“[383], Господ ще послуша и ще помогне.

Ще направя още някои бележки и ще заключа тази обща беседа. Най-елементарното, което е потребно за всички приятели от Веригата, е учтивост на мъжете и жените. През тази година трябва да започнете с учтивостта в Духа, душата и сърцето. Може да съзнаете, че някой има недостатъци – не го съдете, понеже като съдите него, съдите Господа. Господ казва: ,Аз зная, че е груб, но Аз работя върху

[383] Съдбата си – в протокола на П. Гумнеров: слабостта си.

него.“ Стойте малко далече, ако някой е много груб – не сте длъжен да отивате да го облагородявате. Турете между него и себе си едного, двама, трима, десет, двадесет души – не се приближавайте. И тогава нека търсим тия учтивости в хората, макар от света. Аз съм срещал светски жени, много учтиви в своите обноски – прекрасно качество. А у нас, като влезем в християнството, мислим, че трябва да бъдем прямолинейни, откровени. Господ всякой ден е определил колко думи трябва да кажем и затуй казва Христос, че за всяка реч, която не е турена в твоите уста от Бога, Господ ще те държи отговорен. А колко думи трябва да казваме? Да намерим това – тия думи, които Господ е казал, нищо повече. И ако държим този начин, досега щяхме да сме много високо. Ние някой път говорим много малко, но някой път говорим повече, отколкото Господ е казал. През тази година да говорим толкоз, колкото Господ иска. Десет или петнадесет хиляди думи – кажи ги и не бой се. Някой иска да държи проповед – то значи Господ ти е турил много думи. Турил ти е, да кажем, десет думи, но ако ги кажеш, както Господ ги е турил, Животът ти ще разбере много повече.

И тъй, да почнем от учтивостта един към други. Ще ви кажа: нашите приятели в Невидимия свят считат, че няма учтивост между нашите приятели. Аз не ви считам за неучтиви, но приятелите, които присъстват сега, считат ви малко неучтиви. Така минаваме ние, българите, на Небето – за неучтив народ. И всякой българин носи тази неучтивост. Ще я намерите в ежедневния живот на българина – между мъж и жена, между дъщерята и майката, между сина и бащата. Тя е недъг народен, върху който Господ трябва да работи.

Но да се повърнем към туй, което е сега потребно за нас. Ние минаваме една много голяма криза в живота и в света. Не искам да говоря за кризата, не искам да говоря за лошите работи, какви неща

ще станат, защото страхът ще ви демагнетизира – по-добре да не знае човек. В света идват много благословения, такова плодородие, такова изобилие, щото чувалите ви ще се скъсат, та всякой от вас трябва да е готов. И ако дойде туй време и чувалите ви са скъсани, благословението ще мине и замине, без да получите това благословение. Затуй ви моля като приятели да закърпите скъсаните си чували, изорете нивите си, посадете градините си, изчистете къщите си, изперете дрехите си, нови дрехи вземете, измийте се и се окъпете. Аз ви говоря в превод, а вие намерете оригинала. Туй е превод от четвърта степен; то е най-прост превод – в обикновения живот; ще го преведете в трета степен, във втора степен и до оригинала. Какво значи човек да изкърпи, какво значи оригиналът на кърпеното, какво значи скъсване на чувалите, изораване нивите, посаждане градините, почистване къщите, променение на дрехите, които имате сега? Туй е, което Христос ви казва. Той носи благословение – да не би това благословение да отиде напразно, да не отиде вместо във вашите чували, в други, защото други чакат. Понеже това благословение ни трябва, нека го задържим за себе си.

Тази година ще работим индивидуално за своята душа. Методът, който ще ви дам, е метод индивидуален за вас, за развитието, за усилването, уякчаването, укрепването на ума, сърцето и душата. Ще работите изключително за себе си, в най-благородния смисъл. И затуй събратята ще се разделят на две категории: жените ще се събират отделно, мъжете – също отделно. Сега е общо събрание, после може да ви разделя на още две; ще наредим така, че мъжете да се събират сутрин, а жените – вечер.

И ще пристъпим към известно практическо приложение на Христовото учение. Доста философия! Някои от вас знаят повече, отколкото аз във философията, и ви се радвам. Но в едно куцате

всички – практически не знаете колкото мен. По философията може да ме оборвате, но в практиката не можете[384]. Ще ми бъде приятно да ме оборите и на практика. Тогава ще се сбъднат думите на Христа: „След Мене който дойде, ще прави по-големи чудеса."[385] Като казвам повече от мен, то е превод в четвърта степен – намерете оригинала. Христос казва: „Ученикът да бъде както Учителят си."[386] Често ние мислим, че светът не е направен добре, че знаем повече от Господа, критикуваме и казваме: „Моят живот не е живот"; за такъв като нас се казва, че е по– горен от Учителя си, има по-голяма философия – в този смисъл ви казвам. Ние казваме: „Това не е така, онова не е така", а как трябва да бъде, не знаем. Тази година трябва да научим как трябва да бъдат нещата, защото тази година носи много страдания за лошите хора и голямо благословение за добрите. И чрез страдание ще се оправи светът. Трябва да се увеличат страданията на лошите хора – тогава ще се спаси светът. Досега все по-добрите хора са страдали, нека отсега пострадат и лошите – ще ги турим да бъдат дежурни. Виждали ли сте някой луд кон? За него трябва хомот и здрав кол и ще видите как ще вземе ешкина си. То е превод, вие ще намерите оригинала – всякой от вас ще търси оригинала. Искам през тази година да се занимавате и разсъждавате и Господ ще навее много

---

[384] Тук в протокола на П. Гумнеров е добавен следният пояснителен текст: Веднъж Учителя бил в Русе, в едно братско семейство, където присъствал един, който бил много начетен във философията и окултните науки, казва, че бил розенкройцер. Той задавал много въпроси на Учителя и искал отговори, с което искал да покаже, че много знае. Учителя не му отговарял на всички, но му задал следния въпрос: „Кажи колко тежи един [от тези] портокали?" Той отговорил, че трябва да го измери, така не може да определи. Но Учителя определил теглото на всички портокали до грам и когато ги претеглили, оказало се точно това, което казал Учителя.

[385] Перифраза на Йоанна 14:12: Който вярва в мене, делата, които правя аз, и той ще ги прави; и по-големи от тях ще прави.

[386] Цитат на Матея 10:25.

мисли в ума ви, не се съмнявам. Които присъстват сега между нас, ще внесат много мисли.

Сега всички наши приятели по целия свят, и видими, и невидими, ви поздравяват.

Обаждат се: Благодарим!

Всички те са много радостни, понеже техните мечти и идеали се осъществяват – туй, което са желали от хиляди години, се осъществява. Искам и вие да бъдете радостни, доколкото може човек, който воюва на Земята. Те могат да бъдат по-радостни, отколкото ние, но и ние може да се радваме в човешки смисъл. Бъдете уверени, че мнозина от тия приятели, които присъстват (имената на някои от тях не мога да кажа, но виждам много ваши приятели от миналото тук, ваши приятели отпреди три-четири хиляди години запознати), искат да се запознаят с вас. Забравили сте ги, та искат ново запознаване с вас. Няма защо да ви кажа имената им, те сами ще ви ги кажат – тайната е там. Всинца имате приятели, нито един от вас не може да се оплаче, че няма; всинца имате, и то много добри приятели от миналото. И тия ваши приятели са работници с Христа и имат всички добри желания за вас. Сега те ви поздравяват пак.

Обаждат се: Благодарим!

Някои от тях са били наскоро на Земята, но някои от тях от хиляди години не са се прераждали в България. Някои от тях са живели в този народ, българския, но по-голямата част от тях не са идвали. И понеже настава ден, върнали са ви и са ви намерили. В Астралния свят сега има ден, Слънцето е изгряло, вследствие на това те са ви намерили, а известни приятели, които са ви преследвали, те ще ви загубят.

Обаждат се: Амин.

Тяхната сила ще започне малко да се намалява.

Обаждат се: Амин.

И туй ще бъде прославление Името Божие тия години.

Обаждат се: Амин.

И чрез тях Господ ще се прослави. През цялата година ще ви говори Господ.

Да не мислите, че всичко ви казах – казах само началото на първата буква. Ако през цялата година ви разкрия три-четири букви, то ще бъде много, казано върху този въпрос.

Аз пък лично ви поздравявам и желая да бъдете всички радостни!

Обаждат се: Амин.

А весели да можем да прекараме този събор!

Сега ще отидем на ядене долу, ще сложим голямата трапеза да угостим нашите приятели – приготвено е угощение за тях. Да имате благословението на Господа!

Обаждат се всички: Амин.

В 1,30 ч.[387] *се свърши събранието. А и подир обед, от 5 ч. насетне, ходихме по 9 души в група на съзерцание в преподавателния салон.*

---

[387] В 1,30 ч. – в протокола на П. Гумнеров: в 2,30 ч.

5 август, сряда

Времето днес: сутринта при разсъмване – облачно навсякъде, но тихо. Така беше до обяд. От обяд Слънцето започна да грее през бели облаци и излезе малко прохладен ветрец. Докъм 5 ч. времето беше облачно, но Слънцето грееше през облаците добре, а от 5 ч. започна да се изяснява, така че при захождането на Слънцето се тъй изясни, щото настъпи след това лунна тиха нощ.

От 5 ч. сутринта продължи снощното съзерцание в групите по 9 души. А в 9,30 ч. се събрахме само мъжете в преподавателния салон, гдето г-н Дънов пред всички каза:

Ще ви говоря върху вътрешния смисъл на религията. Религия, това е наука за формите; като говорим за физическото поле, това е наука за формите на това поле. Всякой човешки прогрес в цялата Природа е прогрес наполовина, едно видоизменение на тия форми. Следователно, когато Истината се проявява на физическото поле, тя се проявява именно в изменение на формите. И колкото една форма е по-близо до изразяване външната страна на Истината, да я въплъти, толкова тя е по-силна.

Доброто и злото или развратът, на който сме изложени, се дължат на формите. Каква да е мисъл, какво да е желание се проявява в една или друга форма. Вие сте мъже, някои даже възрастни; ще говоря по– прямо как влияят формите. Вземете най-целомъдрения мъж, покажете му хубава жена – той ще се съблазни. Представете на един човек формата на злато – той ще се съблазни. Представете на едно дете формата на една круша или какъв да е плод – ще се съблазни. Тия форми съществуват и в Астралния свят. Не може да се борим със злото, докато не измените формата, докато не измените

течението на нещата. Съвременната архитектура или инженерството дава идеята как може да се отбие известно течение – правят стени и тунели. Всяка сила трябва да мине през известни форми. Вземете безжичния телеграф: отначало енергията трябва да върви през известни форми в пространството. Затуй първото възпитание на децата изисква да се създадат в техните умове и сърца прекрасни форми, за да извършат след време добри работи. Вземете творението на един ваятел – хиляди години минават, неговата статуя предава все така изразително неговата идея. Следователно, когато създадем една форма във видимия свят, ние искаме да предадем във видима форма една наша мисъл или едно наше желание.

Сега – вие ще се занимавате с изменението на тия форми. Всяка форма може да се унищожи по двояк начин: механически чрез силна воля и съзнателно чрез силна Любов. Имате на физическото поле един неприятел, среща ви на път – премахвате го; на физическото поле вие се освободите от него, но на Астралното поле не сте, той ви преследва там. Престъпниците, като влязат в Астралния свят, създават нещастия за другите – съвременните войски са именно такива нещастия, създадени именно в хиляди форми. То е един закон, който действа едновременно механически и съзнателно. Но дадени форми вие може да измените чрез силна Любов, може да ги стопите както метал, поставен на огън. Понеже формата е съчетание на известна материя в известно сцепление, за да може тази форма да се стопи, вие трябва да проявите силни вибрации. Безпокои ви известна мисъл; колкото и да е отвлечена, тя има някъде своята форма – намерете тази форма в себе си, видоизменете я или на нейно място създайте най-хубава форма. Методът, който трябва да се употреби, е, че при създаването на формите да се спазват известни закони в ума. Щом се изгуби формата, предметът ще се обезцени деветдесет и девет

процента от своята стойност, ще остане само едно на сто от вътрешното влияние на вибрациите. И понеже хората не са издигнати високо, необходимо е да спазват тия форми. И всички религии, като ги изучавате, може да съдите по техния култ, по формите, които имат, какво съчетание има между тия форми. Опасната страна на религията е, че понеже е наука на формите, човек може да се хипнотизира от известни форми. Не можете да се избавите от туй тяхно влияние сега, то е най-благотворното, което може да ви подейства. С тази форма искам да изчезнат вашите рабски мисли. Като вземете да мислите постоянно за тази валчеста топка (посочва една стъклена топка в ръцете си), течението върви постоянно в тази страна (посочва). Кубът е четвърто измерение. Тук пък имате един конус – перспектива, турена на физическото поле. Разбира се, върху човешкия ум влияят едновременно и цветовете, и външните форми.

И тъй, когато се казва, че „Главата на Твоето Слово е Истината“[388], под думата глава разбираме известни форми. И човека ценим за неговата глава, за неговото лице. Колкото по-правилни черти можем да турим на лицето, ще влияе. Тази Истина, като я турим в работа, ще създаде прогрес и издигане на света, тя влияе върху него (разбирам думата влияние малко едностранчиво). Който разбира Духа така – другите да му се подчиняват, а той да бъде господар, той не разбира закона. Когато едно дете проектира, желае една круша, чрез тази форма то заставя Господа да му я достави. От нашите мисли, доколкото тяхната форма е възвишена правилно, толкова Бог се влияе от тях; следователно, за да бъдем чути, трябва формата на нашите мисли да бъде правилна. Понеже двете братства, Черното и Бялото, разбират този вътрешен закон, [в Черното братство] създават форми, чрез които развращават умовете и сърцата

---

[388] Цитат на Псалом 119:160.

ни. В Черното братство те най-първо си служат, като ви представят нещо красиво, и постепенно от ден на ден изменяват формите и един ден например една красива мома я преобръщат на едно куче или котка. Това е лоша форма, в която е скрит един лош дух. И когато ви потрябва Истината, която е глава на Славата Божия, тази форма ще се разкрие и ще видите, че вътрешната страна на формата не е добър източник. И Бялото Братство си служи с примамка на човека, но туря добри форми, защото лошите форми оттласкват хората. В Африка жената, колкото е по-черна, толкоз е по-красива, а у нас е обратното – колкото е по-бяла, толкоз е по-красива. Следователно мерки за формите едното и другото братство имат много.

И тъй, религията е една от най-старите науки, която облагородява човечеството. Ние не можем да повлияем на съвременното общество, ако не знаем как да изменяме формите. Социалистите, без да знаят, са дошли до някои важни форми: най-първо, да се даде [на всички] еднакво хляб. И беднякът работи за тази форма, той поддържа социализма под формата на евтин хляб. После, обещават му, че няма да работи дванадесет часа, а само осем, а тия форми са приемливи. Светските хора по се приближават към изучаването на формите, отколкото ние, които философстваме.

За да научим този вътрешен мир, трябва да се избавим от много предубеждения. Не трябва да си служим с формите на автори. Четете един автор; доколкото неговата форма благоприятства за вас, възприемете я. Но ще каже някой: „Господ ще ме избави“; това, от което вие може да се избавите, не чакайте Той да ви избави – не чакайте да влезете в кладенеца и Той да ви избави.

Сега – за създаването на формите: те съществуват в Природата, само че трябва да ги търсим. Да допуснем следующето изяснение: вие сте сърдечно неразположен, а законът на религията обяснява, че във

вашия свят има безформени форми, които ви причиняват неприятности. Понеже душата по естеството си обича хубавото и красивото, то когато в света има нещо непорядъчно, красивото причинява известно болезнено състояние и става в човека едно неразположение. Намират се хора, в които чувствата и Любовта на физическото поле са развити и обилни – този човек е откровен, но философства. Може духовно да не е развит, може да не разбира нищо от четвъртото измерение и Астралния свят, но в своето подсъзнание има красиви форми и ги използва. Нито е богат, нито е учен – залюбен е от някоя мома за тия форми, които са в него. И съвременните хора се оженват за вътрешните форми. Но има хора, които може да ви оберат тия форми, тъй както някой може да ви задигне кесията от джоба. По същия начин може да се открадне вашата форма на желание. Разположени сте; дошъл ви някой на гости и си отишъл, подир малко вие си казвате: „Обра ме." Има хора, които за богатствата си имат железни каси със скрити ключове. Направете си и вие един скрит джоб, да не бъркат хората да ви вземат богатството. То е богатство за вас.

Тия форми не се създават така лесно, не мислете, че е лесна работа да създадете една форма. Аз съм работил само за една форма двадесет години и още не съм я създал. Вие може да мислите, че е лесно изкуство и както един художник може да работите най-бързо. Не че не е лесно да се прави, но не всякога има благоприятни условия. За да можем да изработим една форма, трябва да ни съдейства Духовният свят, трябва да има откъде да вземем тази форма, т.е. да я видим, или модерно казано, трябва да има някакъв субект да ни позира. Тъй както художниците използват плодовете от Природата, така трябва да възприемаме и ние от Невидимия свят.

И сега, започнете с Добродетелта. Бих желал да ми определите каква е формата на Добродетелта. Кой не може да знае какво нещо е Добродетел? Апостол Павел казва: „Първо видимо и после невидимо“; а ако не разберете първо видимото, как ще разберете невидимото? Видите едно нещо и не можете да го разберете – онуй ли, което не сте видели, ще разберете?

Някога, когато искаме да си дадем отчет какво знаем, виждаме, че нищо не е останало в нашия ум. Всяка истина трябва да има известна форма, която като хванете, да съдържа тази истина в своята видима черупка. Например ние вдигаме ръцете си нагоре, според някои, механически; за много хора е механически, но то показва процеса на растенето – казваме на Господа, че искаме да растем, да се стремим нагоре. Турим ли си ръцете така (изправени над главата с длани обърнати нагоре), това показва цъфтене; след туй съединим ли ги (с допрени пръсти над главата), показва завързване. Някой казва: „Това е глупава работа“; щом казвате, че е глупаво, вие създавате лоша форма, която ще ви опропасти. Кажете тогава кое е умно? Да клекнем – глупаво, да си вдигнем ръцете – глупаво, кое е умното? Коя форма тогава изразява Истината? Тези неща са много умни. Вие трябва да развиете тази форма (събира си ръцете), вие трябва да я развиете и да разбирате вътрешния и смисъл. Има и други форми. Зададат на човека една задача и той не може да я разреши, и почне да се чеше с показалеца си отзад; а с това той казва: „Аз съм още млад, трябва да се уча, и понеже тук е енергията, ако я прекарам в челото си, ще намеря отговора на този въпрос, тази сила трябва да излезе напред.“ После полага пръста си на челото и казва: „Дойде ми на ума.“ Най-първо се чеше отвън и прекарва енергията напред в мозъка. На ден се чешем по стотина пъти, без да знаем защо – не е глупаво да се чешем, то има смисъл. Ние сме изгубили законите на тази велика

наука и у нас сега работи подсъзнанието. Хората в подсъзнанието по-добре ще напредват, отколкото с нашето съзнание.

Да се молим Богу, било глупаво – кое е умно тогава? Всяка форма, която се изгуби в нашия ум, то вече е глупаво. Човек, който е станал безверник към тази наука за формите, за Бога, трябва някой писател да създаде подтик в неговите ум и сърце и тогава ще каже: „Разбирам." Ако ви зададох този въпрос – какъв е Бог вън, какво ще ми отговорите? Как се Той проявява, каква форма има, търсили ли сте Неговата форма? И когато я намерите (тя е скрита в главата потайно), вие веднага ще се повдигнете. И религията е именно наука да разклати тия гънки на мозъка – това, което тя прави, е разкопки. Божествените форми са във вас, от тези форми ще почнете да работите. Всякой един от вас може да влияе по този закон.

Сега, да дойдем до думата Добродетел – каква форма има, какъв цвят има? Доброто е бял цвят. И затуй всичко тук на тази маса е бяло. Добродетелта при това е не само бяла, но и чиста. Тя е чиста, доколкото можем да си я представим на физическото поле с този кристален куб (показва го). Но формата на Добродетелта е още и обла (показва една стъклена обла топка – сфера). Че е обла, показват и всичките плодове – те също представляват Добродетелта. Нашата глава, и тя е валчеста – то е външното изявление на Добродетелта. Сферата показва пластичност на елементите. Където се появява счупена линия, тя преплита енергията, когато има хармония във физическия свят. Ако гледате себе си, правите една счупена линия. И хората познават, че сте изменили своята форма, и казват: „Едно време беше по-набожен, сега се изменил." И вашето лице в известно време изменя своята форма.

Някои искат да видят хората на оня свят какви са. Всякой час проявяването на вашата душа показва какво е религиозното ви

настроение. Тази сутрин дойде един господин, толкова развълнуван, че лицето му имаше черен цвят – беше почти обезформено, съвършено изменено и почна да мени цвета и мускулите на лицето, които почнаха да взимат друга форма. Всяка мисъл, която влезе в човека, е като чук, който работи. Не трябва да оставяте форми лоши, а добрите. Даже и дяволът ако ви даде добра форма, вземете я; но той е скъперник антикаджия, та никога няма да ви даде добра форма. Например вземете куба или такава топка от книжарницата; много обикновено нещо, с него си играят децата, но трябва да почнем и ние да се занимаваме с тях. От дълго време и аз се занимавам с тях. Някои казват: „Наивно е да се занимава с такива работи." Кои са добрите форми – набръчканите ни лица ли, развалените ни стомаси и дробове, разнебитените ни мисли ли? Долу такива старости! Нам трябват старци, които са обработили хубави форми, за да кажат хората: „Както го искаме, да бъде", а не: „Какъв е този калпазанец старец?" На младини той не е работил и не е забогатял. Ние не обичаме сиромаси хора. Някои казват: „Помагайте на бедните", но хора, които отиват да крадат из джобовете, аз не ги ща. Да крадеш, то е изкуство, само че то не е наука. Джебчията, то е сръчност; може и да дадеш на човека едно опивателно питие или някой газ под носа и да го обереш. Но да създадеш форма, това е, което наричат образ и подобие. Знаете ли колко хиляди години е работил Господ над тия форми, преди да каже: „Да направим човека по наш образ и подобие"? Като ги даде на Адама, тоя последният ги предаде само за един плод. И Ангелът ги изпъди навън от Рая да отидат да ги търсят. И ние търсим изгубения този безпаричник, който ни е ограбил. – „Намерете го – казва Господ, – и тогава ще ви прибера." И затуй казва Христос: „Онази жена изгуби една драхма, остави деветдесет и деветте и отиде да търси едната." Ние сме изгубили образа и подобието Божие, най-

хубавото нещо в тоя живот. Причината, че не може да ги създадем, е, че нямаме първоначалните образи – двата модела, които Господ ни беше дал и не можахме да задържим. Даже не остана и копие от този образ и подобие.

Когато дойдем до Истината, какво трябва да разбираме като едно външно изявление? Външното изявление на Истината е Красотата. Но ако тя влезе в ръцете на някой лош дух, може да направи човека на слуга. Знаете ли мъжете защо засукват мустаците? Защото искат жени – със засуканите си мустаци мъжът пуска котва и иска да развъжда. И не е смешно това -човекът си казва истината. Някои религиозни хора си пускат мустаците надолу и искат да кажат: „Аз за жена не мисля“; не лъжете, обърнете мустаците си нагоре. Не трябва да лъжем, а трябва да говорим истината. На главата на твоята слава е Истината. Формите трябва да съответстват на онази реалност, която е вътре в нас. Пуснал мустаци, проточил лице – това е фарисейство, това не е наука, това е изкуство за дегизиране. Ние, които пристъпваме към научно изследване, трябва да снемем тия дегизирания. Казвам: долу дегизирането, нагоре дигнете мустаците! Искаш да родиш деца, като се ожениш – Господ ще те благослови. Но когато не искаш жена, пак не лъжи – долу мустаците! Едното е лъжа и другото е лъжа. Искаш жена, тури мустаците си нагоре, да съответства всякога на реалността. На Запад сега си бръснат мустаците, с това искат да кажат: „Ние не искаме да живеем за други, ще работим, ще живеем за себе си.“ Камшик за ония, които си бръснат мустаците! Някой пусне дълга коса – дългата коса показва подчинение, като жената. Пуснете дълги коси, за да знаят хората, че си страхлив – и косата трябва да бъде израз на реалността. Който стриже косата си, иска да господарува; който не я стриже, иска да бъде подчинен. Повечето от вас искате да бъдете господари, но не сте

такива, а сте роби на жените. Едни от вас сте баби, да ме извините; не ви осъждам, но ви казвам, че по външна форма сте страхливи, а се показвате решителни. Ако бих ви подложил на изпит, колцина бихте издържали вашия курс, вашите убеждения? – „Всинца – казвате – добри сме“; тук всичко решавате, но в реалност, когато дойде работата, не сте умни.

За да бъдем смели, решителни, трябва Истината непременно да изработи форми, които сме изгубили в миналото. Някой чете много автори, търси красиви жени и мъже, преравя дън-земя и не може да се качи горе на Небето, а не може да слезе и долу. И Господ иска да влезе в Земята, там, където са заровени тия богатства – там са скритите красиви форми на развитието, на прогреса. Господ е скрил в дъното на пещерите, в пластовете на Земята най-хубавите форми,най-скъпоценнните камъни. Наистина, горе ги дава на хората, но ги изработва долу, в Земята. Имате един ръководител, приятел, който иска да ви помага, да слиза във вашия мозък, да ви покаже как трябва да се пробие земята или водата и да се намери бисерът; на спиритически език казано, един дух, или на теософски – учител, все едно и също, да влезе в съзнанието, дето сте набрали енергия. Тя ще се излее като извор и ще прояви известна форма. Желанието е растителност на Астралния свят. Когато кажете: „Не мога да мисля“, подразбираме, че във вашия Умствен свят вие се намирате в есен или зима – всички ваши форми са скрити или са им окапали листата. Когато вашите желания изчезнат и кажете: „Аз изгубих Любовта“, показва, че вие сте в онова поле, където формите са или ограбени, или разрушени, или наново ще започнат да се съграждат.

Сега ще ви задам един въпрос: в тази стая кое ви прави най-голямо впечатление, коя от видимите форми на вас най-вече апелира? Искам да кажете истината.

П. Ковачев: Розовата линия на прозореца – формата и, както е направена.

И тази форма има своя смисъл. Прави ви впечатление, без да знаете защо, а апелира към вас.

И тъй, за да можем да променим своите религиозни възгледи, трябва да изменим старите мехове. Христос е разбирал именно тия вътрешни форми, че не може да се внася нова истина, ново учение в стари форми. Подразбира се новата Божествена форма, която може да носи това учение. Старите мехове е Черното братство, новите мехове е Бялото Братство. Христос казва, че не може да се налива виното на Бялото Братство в меховете на старото братство. Вие можете да си послужите, но всякога, когато си послужите, ще платите. Ако налейте ново вино в старите мехове, тия форми ще се разрушат и виното ще изчезне. Тъй щото и вие ще платите, и онзи, който ви е дал тази форма. Следователно, когато ви дойде една Божествена мисъл в ума, вие не може да я задържите във вашите стари форми – Господ ще ги разруши във вас. Когато един човек е лек и води порочен живот, и е забогатял неправилно, ако възприеме Христовото учение, ще почне да губи – то е факт. Някой казва: „Откак съм станал добър човек, не ми върви – ще се върна към стария живот." Ама ще бъдеш жаба, която вечно ще кряка. Когато дойде някоя Божествена мисъл, трябва да я възприемете в нова форма и да заживеете по нов начин. Например някой станал набожен, казва: „Ще се моля три пъти на ден", но в какво седи формата? Обърнете внимание дали това не е едно външно изявление, дали сте станали по– снизходителни, по-учтиви. То е формата, в която трябва да проявите тази истина. Ако не я проявите, хората ще кажат, че това е лицемерие. И ако ни го кажат, когато го заслужаваме, аз казвам: „Браво, благодаря, че ми казваш истината в очи." Всякога трябва да обичаме хората, които ни казват истината.

Някой път някои лъжат. Черното братство употребява магията по два начина, то се разделя на две категории: един играе роля на истината, дегизира се, облича се в светли дрехи, в хубава премяна и казва, че е служител на Господа и иска да те тури в известен път; други дойде да ви плаши и в края на краищата ще ви изиграе. Те ще ви похвалят, че напредвате, но един ден, като се вдигнат, вас ще ви пуснат. Трябва да разбирате, когато дойде Духът или някой Учител-ръководител, да не е от Черното братство и да ви изиграе. Когато се молите, и те се молят, но насред пътя ще ви оберат. Туй, което е вярно по отношение на физическия свят, вярно е и вътре във вас. Имаме известен проект и мислим, като го приложим, че ще се обогатим; но освен че не успяваме, но и парите изгубваме. Приличаме на онзи турчин, който се молил на пътя.

Виждам, че мисълта, която искам да прокарам, е смътна, че не казвам това, което трябва да кажа. Аз съм давал пример с онзи грънчар за ху-то – гдето трябвало в опечените гърнета да се духа, за да не се пукнат. Има го в друга една беседа, четете го. Ху-то показва усилията на човешката воля, участието, което взима тази последната в нашите идеи. Не може да оцелее вашата форма, докато не вложите диханието на вашата душа. И във всяка мисъл и всяко желание трябва да се вложи тази форма – в Духовния свят то е един закон. Най-простият начин, за да създадете една добра форма, е, когато ви дойде една мисъл, спрете се за един, два, три деня, не бързайте, не мислете, че някой ви гони в света, че ще остареете; имайте предвид само едно нещо – да намерите красива форма, без да мислите колко време ще ви вземе – десет, двадесет, сто години, може би. Имате известно смущение, може би вкъщи – от жена, деца; знайте, всички тия черни братя, които искат да ви спънат него ден, са подбудили жена ви и децата ви да ви нервират. Влезте в своя чертог и направете един кръг,

кажете, че днес ще работите в Името Божие, и влезте умствено в този кръг. Ама никога не влизайте в такъв кръг, ако не сте чист. В магията има два процеса; ако един маг направи кръг и излезе половина сантиметър, той ще бъде поразен от тъмните сили, които предизвиква, защото той сам нарушава правилото, като опетни кръга със своето преминаване и направи от кръга една нечиста форма.

Формата трябва да съответства на Реалността. Трябва да се научите да не лъжете – Истината трябва да бъде най-главна и за всяко нещо да се допитвате до нея. Питаме мозъка какво да правим със своите ръце, къде да ги поставим; когато се спрем и проектираме своя разум към Истината и чакаме за действията и, тя ще каже как да настроим ума си. Каквото отношение има тялото към нашата глава, такова отношение имат нашите мисли и чувства спрямо Истината, която е глава в нашия Живот. Спри се за час, ден, месец и възприеми тия форми, с които можеш да работиш. Когато вие искате искрено да изпълните вашата задача както трябва, непременно след ден-два ще ви се даде формата, начинът, по който трябва да действате. Когато кажем: „Без смущение“, казваме вътре, в дълбочината на вашата душа, в дълбочината на вашия Дух да бъде тихо, а не вън, където може да има бури.

Може би в следующата беседа ще ви говоря за великия закон за формите, за великия закон, който твори тези форми. Всичко, което сме припечелили, не може да се разруши. Първата мисъл е да измените вашите форми и след туй да създадете в себе си добри желания, да имате лица по-красиви, да проектирате тези мисли върху вас. – „Ама – ще кажете – това тяло е изгнило.“ То ще трябва в бъдеще. Вие сега създайте това тяло и следователно всички тия добри мисли и желания трябва да ги пращате във форми.

Ако се събираме веднъж в годината, то е просто да ни се даде известен подтик. Да не мислите, че тази сила произтича от мен – тя произтича от Бога, от Невидимия свят. Искам да нахвърля тия мисли върху вас – аз съм длъжен да сторя това по една необходимост, по един дълг за мен. И ако не дам изпит за тия форми, ще деградирам. Това не е похвално за мен, а един дълг – трябва да бъда верен на този Божествен закон. Ако хората не се ползват, поне да се ползва Бог и аз, и то е една печалба. Трябва да работим за Славата Божия, за добрите наши ближни и за нашата душа. Ако нашите ближни не желаят да възприемат, то ще бъде полезно за мен.

Значи законът е, че когато се хвърли една добра мисъл, една добра форма в света, тя непременно след ден, година, две, след век ще произведе своя ефект. То е дело на Бога. И ние от Невидимия свят ще гледаме резултатите на тези форми, ще гледаме плодовете на нашите дела. Нещата няма да бъдат минали, настоящи и бъдещи, всичко ще се вижда едновременно в Духовния свят. Тогава ще направим отчет как трябва да работим в бъдеще.

И тъй, новата религия или учение на Христа на физическото поле е религия на красивите форми, на музиката, на съзвучието, на поезията. В поезията това е ритъм, в музиката това е съзвучие, а в чисто физическия свят това е външна красота. Това е външната страна на религията, на която всички хора сега са подчинени. И ако някои са отпаднали в религиозно отношение, това не се дължи на религията, а е станало в тях обезформяне на красивите форми, изваждане на религиозни идеи. Трябва да се повърнем към чистото Христово учение.

Ако бих имал време, бих ви изтълкувал защо Христос е говорил с притчи. С тях Той подразбира известен начин, метод, който дава на света. Понеже хората на Неговото време не бяха готови, даде на света

тоя образ, за да се запази за нашето време. Ако Христос дойде сега, няма да се занимава с тях и с това, Той ще говори по други работи. Ония, които преди две хиляди години не са Го разбрали, ние трябва да Го разберем. Тогавашното учение на Христа е основа на сегашното, което се говори на света. И затуй именно тези форми, които са на работа в нашия мозък, ще претърпят известни промени – кръвоносните съдове, дихателната система, стомахът, всички клетки ще претърпят изменение; енергията от физическото поле трябва да се трансформира в Духовния свят. Ние черпим енергия, за да работим Горе, това тяло е вътре в нас. Като казвам в нас, то е тук (показва гърдите). Главата е Небето. Бог живее в главата, но Ангелите живеят в [белите] дробове. Нашата глава е свързана с Божествения свят и ако не можем една енергия да прокараме от [белите] дробове в главата, не можем да намерим Небето. Някои хора се молят жумешката. Трябва да търсим Господа нагоре, в главата, и пътят, по който трябва да минем, не е прав – той е така замотан, щото трябва много вещина. Пътят не е спирален по подобие слизането на орел. Първото нещо за човека е да влезе вътре в главата, да разбере своя смисъл, т.е. мисълта, която има да му стане ясна и отчетлива.

Аз ви говоря на един език обезформен и вие почвате, гледам, да задрямвате; ако взема да ви нахвърлям живи форми, веднага ще се свестите. Затворете човека в тъмна стая, ще заспи; турете ярка светлина, красиви форми, красиви работи, ще си отвори очите. Вижте как се смеете сега, като ви представих това. Като ви преведох една Божествена форма, всинца казват: „Разбираме на какъв език говорите.“ Пиленце опечено, чашка винце, има и потропване – Божествени неща. – „Онзи свят без пиленце, без чашка е пустота“ – ще кажете. Знаете ли на какво мязате? Учениците от един колеж искали да се пошегуват с професора си и взели от много буболечки

крилца и крака, съчленили ги и го попитали: „Молим, кажете ни към кой вид спада?“ Той им отговорил: „Това е humbug[389], ваше изобретение.“ И ние сглобяваме нещо оттук-оттам и мислим, че това е религия – Господ казва: „Това е буболечица.“ И учители, и проповедници, и книжници си носят този humbug и с него нищо не могат да направят. Намерете не крилца, а живи, живи бръмбари и пеперуди. Тази е мисълта, която трябва да ни накара да мислим за формите.

Красивите форми са сила, с която може да се действа. Противодействайте на лошите форми с красивите, изместете лошите форми с красиви или ги турете под заслон, да се не виждат. Всякога красивата форма има по-голяма сила да привлича. Например прелъстява ви една жена (някои имат такава слабост) – представете си още по-красива от нея жена, добродетелна и устойчива по характер, и ще се уверите, че няма да се изкушавате от другата. Ако не можете да си съставите такава форма, другата ще ви привлече и ще извършите престъпление и нищо, дори бягането, не може да ви спаси. Законът за формите е закон херметически. Както една птица – върти се, върти, влезе в устата на змията, и вие обикаляте пътя и казвате: „През него ще мина, туй трябва да е пътят“, и хоп в ръцете на дявола. Йона влезе тъй в устата на кита; само че дяволът най– сетне пак през устата го избълва, защото можеше да го изкара китът и през задницата си. Ако бягате в морето, ще влезете в кита и ще минете през задницата му, ако не се молите. Никога не гледайте в тия дяволски очи. Когато погледът ви е по-силен, тогава гледайте на дявола.

Имаше един старец, който влизаше в Сливен вечерно време. Като го питах: „Защо влизаш вечерно време?“, отговаряше: „За да не ме види змеят.“ А пък аз тълкувах: за да не види той змея.

---

[389] Humbug (англ.) – шмекерия, измама

Следователно, когато ще влезете някъде, влезте вечерно време, за да не видите формата на дявола. Вечерно време влезте в Божествения град. Някои казват: „Денем ще влезна“ – ама ще платиш. Денем малцина влизат – само героите, великите духове, а такива като вас вечерно време ще трябва да влизат. И когато дойде страданието, благодарете, че минавате вечерно време и си кажете: „Няма да видя лоши форми, които може да ме свалят на пътя.“

Мислете върху стиха: „Главата на Твоето Слово[390] е Истината.“ Истината в бъдеще да стане глава на всичко.

Обичта е насъщен закон. Искате да обичате някого – това ще рече, че искате да го облечете. Бащата има дете – ще гледа да го облече; мъжът обича жена си – ще я облече в коприна и венец ще и купи, обуща ще и купи, всичко ще направи за красивата форма; трябва и красива къща – ще и направи. Това е закон, аз ви проповядвам истинска наука. А скъсаните дрехи – долу тия стари мехове, всичко трябва да бъде ново! Дрехите трябва да имат красива форма, да прилягат, да ви правят ефект, да ги обичате. И къща красива ще направите, т.е. да не бъде много претрупана, а да има известна красота, да повдига ума и душата. И тази стая е много семпло мебелирана, но като влезете вътре, чувствате известно разположение, прави известен ефект, който действа на ума. Например този портрет там горе има красива форма, долната картина също – то е закон за симетрия, за хармония. Не искам да станете роби на формата, не, но на закона – трябва да имате малко, но красиви форми, които да ви въздействат. Само тогава ще имаме религия, която може да ни заведе при красиви хора.

Бих желал да ми зададете някои въпроси.

Т. Бъчваров: Накитът на жените?

---

[390] Главата на Твоето Слово – в протокола на Д. Голов: Главата на Твоята Слава.

– То е завист. Високодуховните хора, като срещнат такава жена, няма да я осъдят; може да е много по-добра от религиозните.

В. Граблашев: Вие казвате да си направи човек един магически кръг около известна цел и че не може да излезе вън от него, без да пострада; също и добрият човек да бъде пълен с добри мисли. Въпросът е може ли да се допусне, че човек може да бъде съвършен, да направи този кръг, когато Господ го е свързал? В какъв смисъл разбирате да е добър?

– Разбирам в относителен смисъл.

В. Граблашев: Умствено ли трябва да направи кръга?

-Най-напред трябва да направи около себе си кръг с тебешир, да започне от видимото и след туй да прекара умствено. Да каже: „Днес ще работя в Името Божие“ – и духовете, които знаят това Име, ще му помогнат. Ако не сте искрени, то е друго. Когато Господ ще ни помогне, щом призовем Неговото име, ще Го направи. Той е готов да съдейства на всяко наше желание, на всяка добра мисъл, която се заражда у нас; готов е да се притече да ни помогне. Няма същество толкова внимателно към нас, както е Господ – няма никакво изключение, То е Абсолютна истина. Затуй не трябва да се тревожим – външно може да се тревожим, но вътрешно не трябва да се тревожим, не трябва да се съмняваме в Господа. – „Дали Господ ме послуша?“ – не се съмнявайте, такава мисъл е дяволска мисъл. Да питате как мога да бъда спасен, е друго, но да питате дали ще бъда спасен, то вече не е Божествена мисъл.

В. Граблашев: Какво трябва да направим, за да достигнем скоро практическия резултат, да избегнем лошата мисъл?

– Съобщете я на някой добър ваш приятел – изповядайте се. Затуй е установено изповядването. Ако не ви помогне, съобщете я на двама, трима – ще се освободите. Обсебила ви е лоша мисъл; непременно трябва да намерите човек, който стои високо – ще

изповядате тази мисъл и ще ви помогне. Не на някой лош човек, но винаги на добър.

Дядо Тихчев: Ама някой не усети, че е лоша, и след като яде от плода, казва: „Какво направих?“

П. Киров: Ами формата на дрехите?

– Дрехите красиви трябва да бъдат.

Н. Янев: Ами оголването на жените?

– Тази форма съществува. Тялото как е направено? Туй тяло не е направено от Бога, но от друго същество – малко обезформено. Говоря за вътрешната форма на дрехата.

П. Киров: С дреха, с която иска да изпъкват нейни членове?

-Господ праща тези учени да изпитват учениците му (смях).

П. Киров: Един баща има син и гледа как го измамва друга; как ще му бъде положението?

– Не може да избави син си, ако се е заловил за някоя мома.

П. Киров: Учиш го.

– Ще млъкнеш и [ще] се мъчиш да се скарат.

П. Киров: С кого?

– С развратницата.

П. Киров: Ще падне, доде се скарат.

– Да не падне още по-надолу – може да падне повече стъпала. Жените са обявление на Черното братство, те носят написано обявление.

П. Киров: Има жени, които гледат на обличането като израз на душевна красота, но има други, които в разкоша гледат противното. Искам да кажа, че в едни облеклото е израз на душевна чистота, а в други – като примамка.

– Една жена, която е добра, тялото и е пластично. Жени, които примамват мъжете, имат начин на извиване, на гърчене, имат

известни ритмически движения, фиксират, духът и те хипнотизира, ти вървиш след нея.

П. Киров: Някому пък е болезнено, като гледа това.

– За които е болезнено, за тях казвам вечерно време да отиват на разходка (смях).

П. Киров: Това неестествено носене предизвиква просто отвращение.

– Не можем да изменим света. Светът върви по своето, няма да го подчиним на себе си, ще излезем вечерно време.

З. Желев: Аз съм баща, имам син, когото примамва такава жена; може ли да си служим с магически формули, за да ги скараме?

– Ами че туй изкуство знаят всички българи.

З. Желев: Не е ли грешно?

– По-малкият грях се предпочита пред по-големия. Не можем да приложим Христовото учение максимално.

З. Желев: Като направим такова нещо, няма ли да побъркаме на неговата карма? По-добре е да го оставим, да прави каквото ще.

– Ако вашата душа има голямо желание и той иска вашата помощ, помогнете му. Ако сам не иска, остави го. Вашата мисъл попада към първата категория, когато лошата мисъл е облечена в красива форма. Трябва първо да разчепкаме, да видим дали е тъй, или не. За формата трябва да бъдем много критици. Трябва да опитаме плода дали е хубав – ако не е, ще го хвърлим. Светските хора много добре постъпват.

Т. Бъчваров: Грапавините, кривините не можем да видим и идеализираме формата. Като се гледа жената с крадлив поглед, ще бъде идеализирана с всички недостатъци. Там е казано: „Който гледа една жена.“

– Има хора религиозни, благочестиви, много скромни, все към земята гледат – такива хора са опасни. А който гледа прямо, казват [че е] безочлив. Аз предпочитам безочливия. Който гледа към земята и под око, ще ти открадне жената. Но не трябва да бъдем и нахални в погледа си.

Г. Давидов: За греха?

– Който измита къщата по-напред, той е направил кръга, а който я измита после, той ще измете човек. После, поливането вода някога, то е пак кръг. Да не мислите, че тези неща са прости – колко учени са те, мен са учудили със своята философия.

П. Ковачев: За кръга, който дадохте, най-напред ще се направи ли кръгът и после ще се влезе в него, или ще се застане на центъра и ще се направи кръг?

– Като се прави във физическото поле, едновременно се прави и в ума.

П. Ковачев: Но най-напред ще се направи ли кръгът и после ще се влезе?

– Когато се бориш с лоши хора, ще направиш кръга и ще влезеш в него.

И. Стойчев: Ще опишем ли кръга и после ще влезем?

– Законът за кръга не е толкоз важен, аз сега говоря за формата. Сега – същата форма, създадена в кръговете, това са въжа, с които трябва да се опакова вашето богатство. Красивите форми са силата, затуй трябва да съставяме добри мисли, добри желания – това можем. Две форми като имаме в себе си, те са велика сила.

Някой: Формите, които има Църквата, четенето на разни молитви – ако се преведат на български, ще имат ли сила?

– Ритмувани са на славянски. Добрата наша молитва е ритмувана по същия закон. Ако я преведем на славянски, ще изгуби смисъла.

Същият: Значи по-хубаво е да научим славянски.

– Ново трябва да създадем. Истината никога не може да бъде стара – тя не е нито стара, нито млада, тя е вън от този процес. Тя създава форми с всички изменения, но сама не се изменява. Казва се „стара истина“ – ако се разбира едната форма, под която се появява, разбирам.

Някой: Иска да каже „вечна“.

– Вечна е по-силна дума. Но като кажеш думата Истина, ако можеш да я разбереш сама по себе си, без тия прибавки, тя е по-силна, отколкото с тях. При думата Истина като се тури друга дума, обезсилва се; тя сама съдържа всичко. Всякога едното е най-силно – Бог е Един. Някой път правите проверка на известен закон: туряте една дума, туряте друга и я произнасяте; веднага се добива една реакция – отзад ли да я турите или отпред. Когато разберете вътрешно закона, ще видите, че не са допълнителните думи, които ще дадат сила. Другите форми ще се наберат. От какво произлиза думата Истина?

Някой: Значи същина.

– Ако промените ударението – истина? Из значи квас – нещо, което заквасва. Значи Истината е сила, която прави формите на тесто – туй, което прави същината на нещата, то е формата.

Изстудяване – всяко нещо, когато го правиш, трябва да изстине. Не можеш да го правиш, докато е горещо – можеш да го ковеш, но трябва да изстине, за да го полироваш. Тъй е и във физическия свят. Истината в най-простото разбиране е тази сила, която произвежда същината на нещата и техните форми. Или можем да кажем, че

Истината е същината, вътрешната страна на нещата. Истината, когато прави формата, влиза във времето и пространството; тя не се ограничава от времето и пространството.

П. Чорбаджиев[391] *И времето е форма.*

– И времето, и пространството е форма.

Беседата се завърши в 11,30 ч. преди обед.

В 5,30 ч. след пладне се събраха в преподавателния салон само жените, та и на тях г-н Дънов говори отделно от мъжете.

[391] Петър Чорбаджиев – последовател на Учителя Беинса Дуно, роден и живял в Сливен, по професия учите

6 август, четвъртък

Времето днес: сутринта – облачно, а към 11 ч. – дъжд и студено. Следобед времето се оправи, стоя оправено до вечерта, откогато започна тиха, ясна и лунна нощ.

Сутринта се повикаха мъжете в салона, но само тези мъже, които са викани до тази година. Тазгодишните мъже, членове на Веригата, и гостите не се допуснаха. На събраните г-н Дънов говори, но не позволи да се бележи нещо от онуй, което говори, а ни каза, че говореното трябва да се стараем да запазим в сърцата си. Нито една жена не присъства в това събрание.

Подир обед към 4-5 ч. се повикаха в преподавателния салон пък жените, които са викани до тази година. Тазгодишните жени, членове на Веригата, както и гостите, не се допуснаха. Нито един мъж не се допусна в туй женско събрание.

Вечерта към 9 ч. всички мъже и жени, повикани тази година, заедно с гостите, отиваха подред в салона за десетминутно съзерцание. А през това време старите членове – мъже и жени – стояха околовръст на зданието, гдето първите съзерцаваха. Това се свърши в 10 ч. вечерта, след което се всинца разотидохме.

7 август, петък

Времето: сутринта, при изгрев на Слънцето – мъгла. Като се показа Слънцето, вижда се цялото му кълбо, първом оранжево, после се измени в багрено, а след туй се менява ту в светлооранжево, ту лимонено, докато към 9 ч. изгрея много добре и грея чак до вечерта, но само че е ветровито, омарно, нещо като нито облачно, нито ясно. Но Слънцето грея все добре.

В 5 ч. заранта – съзерцание; сега пък старите мъже и жени влязоха за по десет минути в салона, а тазгодишните членове и гостите стояха вън, заобиколили зданието. Като излязоха старите, заместиха ги новите.

В 10 ч. г-н Дънов държа на отворено беседа пред всички в двора на Бостанджиевата колиба, гдето присъстваха и стари, и нови членове на Веригата, всички мъже и жени, и деца. Тази беседа се държа на мястото на трапезарията, под дърветата, и на покривки.

Така, на открито, г-н Дънов каза:

Ще прочета 3-та глава от Йоана. Ще взема най– маловажните стихове от прочетената глава – 20-и и 21-ви: „Понеже всякой, който прави зло, мрази виделината и не иде към виделината, да не би да се докажат неговите дела, че са зли. Но който прави истината, иде към виделината, за да се явят делата му, че са по Бога направени.“

Злото, казват, е принцип, начало и прочее. То, разбира се, не е мъртво, то е нещо живо, което живее в някои хора; то се развива, както се развиват хората, и в него има растеж. Злото и Доброто в света са еднакви по своя растеж – различават се само по това, че злото е безплодно, а Доброто е плодовито. Злото се развива, но е безплодно, няма плод в себе си. А защо злото е зло – ще ви кажа. Понеже по

своето естество то няма възможност да ражда – за да расте, то трябва да краде от друго място. Мързеливият човек, който не работи, ще краде готови пари; не можете да научите крадеца да не краде, докато не го научите да работи.

Защо именно злите хора не обичат Виделината? Злото действа върху тях по един умъртвителен начин. Има известни микроби, които се движат в мрачните и влажни места. Когато такъв микроб влезе в теб, грехът ще те държи и ще каже: „Аз тук мога да съществувам и ти няма да излезеш във Виделина, защото ще умреш.“ Тогава казваме: „Нека седи в тази тъмна изба, защото там е спасението.“ Има хора, затворени в своята черупка; ако излязат от старите мехове навън, мислят, че смърт има. Лъжат – в който ден излязат навън, старите мехове ще се пукнат. Следователно искам вие да излезете из вашите изби и старите мехове да се пукнат (обаждат се: Амин). Ако старите мехове искат да останат в избите, нека останат, но нас да оставят свободни; ако не искат, ще ги износим. Осем хиляди години сме живели в тия стари мехове и все чорлави излизаме из тях. Какво можете да намерите в един стар от осем хиляди години, вмирисан мех? Микроби, изверження от буболечки, паяци и глисти. Кой от вас би замазал къщата си с човешки лайна? Изваждаме стари камъни и ги турваме в пещта и огънят ги превръща на бяла вар; и като замажем къщата, дава приятен ефект, здравословен, лековит. Старите мехове Господ е рекъл да ги тури в пещта да изгорят, защото, докато не изгорят, вар не стават. Като стане вар, в нея ще се налее вода и ще се образува нова реакция и старите мехове ще се подновят. Ние препоръчваме подновяването на старите мехове чрез процеса на печенето и тогава да замажете къщите, за да станат чисти и бели.

Често се заражда въпрос какъв трябва да бъде нашият обход към хората. Ние сме турили известни правила (толкоз, колкото са космите

на моята глава) за отношенията към бащата и майката, учителите и проповедниците. Дъщерята е развита – майката и бащата и турят правила за кого ще се омъжи, тъй го разбират; омъжват момата за някой стар мех – тя става нещастна. Оставете момата да си намери и избере нов мех, защото старите хора избират стар мех. Схващайте това в преносен смисъл: не можете да живеете в стари нехигиенични къщи и да искате да бъдете здрави.

Мрачно ви е – я съборете тази къща, направете нова, турете добри прозорци и ще влезе Светлината. Всичките си пари похарчете, но направете нова къща с големи прозорци и живейте не в избата, а на горния етаж. Светлината е необходима, защото тя оплодотворява, прави плодът да расте, да се развива. Искате да бъдете добри; не можете да бъдете такива, докато не падне върху вас Божествената светлина. Вие може да седите в един стар мех хиляди години и никога да не израстете. Може би ще бъдете една тифозна микроба, микроба на треска, на чума, но никога една клетка, която може да стои в един човешки мозък или в човешко сърце, човешки дроб, човешки нерв. Следователно Светлината е за нас необходима.

Често когато се проповядва ново учение, в хората се заражда страх да не би да се излъжат. Но кален човек, който седи в блато, бои ли се да не би да го турят в кално място? Ами че ти си окалян, ами че ти си починал, като седиш в това блато. – „Да не ме доведе в пъкъла" – ами че ти, като стар мех, си вече в пъкъла. Никога не допущай в ума си отрицателни мисли, накарайте ума си да излезе към Виделина, към Бога и не се бойте за плътта. А че щял да се пукне вашият мех, нека се пукне; и колкото по-скоро се пукне, толкоз по-добре ще бъде за вас. И трябва да благодарите Богу, че са се пукнали. И колкото повече пукнатини има, толкоз за вас е добре. Ами ако не бяха се пукнали вашите очи, уши, уста, нос, какво щеше да бъде с вас? Това

са стари мехове, които не са се пукнали и трябва да се радваме, че са се пукнали. Виждате глистите – нямат очи, уши, уста като нас; едно време и хората са били така слепи и сме почнали да се пукаме. С нашите очи ние виждаме къде е тази нова къща, в която трябва да влезем – нашият мозък ни дава указание как практически да намерим път.

Някои хора са опечени, но някои още трябва да се пекат в огъня. Някои казват: „Не бутай огъня, да не пострадаш“; ако не пострадаш, ще бъдеш винаги в пъкъла долу. Те мразят Виделината – ще бъдат слуги. В деня, когато отидете към Виделината, всичко ще се обърне към Добро и ще вземете да растете във вашите души, ще разберете смисъла на Живота – Божествената Любов. Да бъдем религиозни, значи да знаем да любим. Да любим, в това се състои всичката наука, всичкото изкуство.

Трябва да знаем как да любим. Някой казва: „Не ме люби“; ами как ще те люби, когато не знае да люби. Да любим, то значи нашите ръце да бъдат толкова деликатни, да имаме толкова знания и Мъдрост, че като пипаме човешката душа, да не развалим едните благородни израстъци, едните удове, членове, с които си служи. Ако някой иска да ви помилва леко, вие ще ли да дадете? Какво бихме казали, ако човек поиска да бръкне със своите ръце във вашето сърце – това Любов ли е? Така бръкват котките, тигрите, мечките и изваждат мозъка, дробовете и сърцето навън. Оженили се и след една-две години един на друг си свалят маските и останат празни мехове; оставете този стар дяволски мех, турете го на огъня, пукнете го и като се обърне на вар, замажете къщата си. Една жена уморила един мъж, уморила втори, трети и пак все мъже търсила – тя търсила да яде сърцата, дробовете, мустаците на мъжете. Тя е слугиня на дявола, който я е натоварил с разрушаване на човечеството – за любов говори,

но няма Любов. Любовта подразбира всякога да се стремим да излезем към Виделината и да дадем плод. Онзи, който люби, съдейства на растенето. Уважавам тия майки и бащи, които работят за възрастяването.

Ние много се грижим за физическото тяло. Съвременните бащи и майки в едно отношение аз ги уважавам, защото искат да издигнат телата на синовете и дъщерите си, правят им добри къщи и дрехи, все тялото възпитават, но най-малко от тях се грижат за душите на своите деца. Христос изисква да намерим душите на своите синове и дъщери, а те – на своя баща и майка, и да постъпим както трябва. Как ще стане това? Трябва всички да излязат из старите мехове, из своите изби.

Сега, като ме слушате, зная, казвате си: „Тежко учение, как ще се излезе, няма стълба, удовете са деликатни, ще има болки.“ Мързеливите нека седят, но трудолюбивите трябва вече да излязат навън. И когато Христос казва да се отречеш от себе си, подразбира да излезеш из избата на своето Аз, да умориш този микроб и като го умориш и оставиш да излезе из избата нагоре, ще се освободиш от неговото влияние. И тогава ще дойде един добър микроб да се засели в теб, и понеже обича Виделината, той ще те изведе към нея и ще родиш добър плод. Не си туряй илюзията, че някой може да те научи на това. Христос спасява, но за да те спаси, трябва първо да пукнеш своя стар мех. Христос, когато хване, все стари мехове хваща. Някой казва: „Аз станах християнин и всички бели ми се струпаха на главата“; но ти си в процес. И като се пукне старият мех, ти ще излезеш из него, ще бъркаш вода във варта, ще се разложиш и когато Христос замаже с теб, за тая къща хората ще кажат: „Много хубава вар.“ Да, трябва да се обърнем на вар, т.е. да вземем плоско състояние

в света. Под думите бяла вар подразбираме да дадем отражение на Божественото – бялата краска дава най-силното отражение.

Сега – вие страдате в Живота – как можете да приложите закона? Два метода са, които действат. Имате известни спънки, недоразумения; кажете си най-първо: „Аз съм долу, в избата“, и да се роди във вас желание да излезете на Виделина. И когато излезете на Виделина, не се плашете за плътта, защото Господ ще ви намери и ще ви приеме в Себе Си. Искам да бъдете спокойни, вашият Дух да се не плаши вече. Казвате често: „Нашата работа е сигурна, надушиха ни вече“, и се чудите каква хитрост да употребите. Не хитростта, а Виделината е необходима за вас; не злото, а Доброто. Кое е Добро – което дава плод; кое е зло – което не дава плод. Това е дефиницията: всяко нещо, което расте, е Добро, а което разрушава, е зло. Всяко нещо, което дава подем на мисълта, е Добро, а това, което стеснява мисълта, е зло. Всяко нещо, което разширява нашите чувства към добро, е Добро и обратното. Усещате стеснение – във вас има зло; извадете микроба и го опечете, той не служи на плода. Осем хиляди години ние плакахме за този живот-кърлеж, нека сега той плаче. Ще го турим да се пече и ще кажем: „Ти, като се опечеш, ще станеш добър и ще се радваме.“ Това е, което иска да каже Христос, а това е то дълбокото учение – да дадем простор на нашата мисъл. Стиска те мозъкът – зло има в него; излез към Виделината, нека се пукне злото. Глава те притиска – излез към Виделината, нека се пукне старият мех, ново вино ще протече. Като се пукне старият мех, нов веднага ще се образува. Когато варта се опече, образуват се новите форми, клетките, атомите вземат вече друго подреждане.

И сега, главната мисъл, която искам да остане във вас в практическо отношение, е да имате стремеж да излезете към Виделината. Не обръщайте внимание, че вашият мъж или вашата

жена са лоши. Те са съсредоточили ума си надолу, а не към Бога, а трябва да го съсредоточат към Него, към Виделината – Той е, който ще ви изведе към Виделината. Някой казва: „Аз не искам да правя добро“ – ако не искаш да правиш Добро, винаги ще бъдеш долу в избата, в стария мех. В който ден влезеш в него, ще се зароди борба. Онзи, който иска да се отърве, ще трябва да каже: „Мен ми трябва вар; понеже строя голяма къща, трябват и такива камъни за печене.“ Кажете си, че вашият мъж е благороден, пълен с Любов, с Мъдрост, Истина, нежен, великодушен, герой, винаги готов да се жертва за вас, а че тоя, който ви бие два-три пъти на ден, той е привиден мъж, той не е истински ваш мъж. Някой казва: „Аман от моята жена“ – тя не ти е жена, тя ти е слугиня. Твоята жена е благородна, от царско произхождение – нейната душа е пълна с Любов, готова да се жертва за теб. Тази, която те изнудва, тя не ти е жена, тя те лъже. Долу тия маски на слугини! Нека мъжете и жените раждат деца. Сега все слуги и слугини раждат, децата на тях мязат. Когато дойде онзи царски син и царска дъщеря, тогава децата им ще бъдат благородни – това е Христовото учение.

Сега ние сме пуснали тия дяволски микроби у нас, които всякой ден внасят нещо лошо в нашите изби и без да се сещаме, казваме, че мъжът бил лош, жената била лоша. В Индия има известна секта, последователите на която не се женят и за да продължат своята секта, крадат чуждите деца и вербуват по този начин свои адепти. Злото осем хиляди години е вербувало своите адепти от нас. Хората са роби, крадени деца, те имат майки и бащи, които осем хиляди години ги търсят от Небето. Защо е тази война? Да се освободят заробените деца. Избите на досегашния международен порядък се събарят. Долу тия изби, в които обществото седи осем хиляди години! Нов ред и порядък, нови международни права ще еманципират мъжа и жената.

Слугинята е хванала мъжа и казва: „Ти нямаш право с други жени да се съобщаваш, как можеш да любиш друга!“ Той никога не е любил, неговото сърце копнее, търси; щом го жената зърне, като дойде вечер, взема камшика: „Ти ще любиш ли?“ Не е любил той, осем хиляди години е бил слуга на тази слугиня. Да любиш, това е Живот, въздигане, разширение на човешката душа, на човешкия ум, на човешкия Дух. Това е Любов, това е да бъде Христос в нас – тогава ще бъдем силни.

Сега всички се плашат: „Чакай мъж ми да не залюби друга“ – микроб лош е влязъл в нея, това не е Любов. Долу тия изтезания! Това е лъжливо схващане на Живота. Само в истинската Любов, във Виделината ще има разбиране между мъжа и жената. Жените трябва да знаят да казват: „Като моя мъж няма друг мъж“; и мъжът да казва същото за жената си – то е правилното схващане.

Когато излезем към Виделината и говорим Истината, то е нашата невяста, която ни чака, която осем хиляди години проповядва: „Излезте из избите и ме възлюбете.“ И не само проповядва, но и разчепква тия въжа досегашни, които са вече на скъсване. Всички питат какво ще стане. Ще събори старата къща и ще съгради нова. – „А, ама това е трудна работа, иска много жертви.“ Ще ги дадем. Досега има шест милиона убити – за какво? За тия стари идеи. И докато се свърши войната, може да отидат още шест милиона, та и дванадесет милиона. Историята не помни толкова жертви във война. Колко души ще останат сакати!

Сега идва Господ да преобрази тия страдания в Добро за човечеството. Аз гледам на добрата страна, че Той пече вече хората във варницата, после ще тури вода отгоре на варта и ще замаже къщата си. Като се разрушат всички изби на Земята, няма да има място за злото и тогава ще се изпълнят думите: „Ще бъде едно стадо

и един пастир.“[392] Зло няма да има, защото няма да има изби. Тъмнотата живее само в избите – четири стени и покрив без прозорци. Ние сме майстори да съграждаме такива изби; има писатели, напишат една книга така, че не можеш да видиш на нея прозорец – така пишат материалистите. Обаче дойде новото спиритическо учение и казва, че има и друг свят. Пробий прозорците! Какво ще направят старите мехове? Разбира се, ще се пукнат. Тия, които са тук, ще видят, че има и друг свят. – „Има духове, ама лоши са, пазете се“ – лошите духове са долу, където живеем; вън, във Виделината, са добри. – „Ама вярвате ли в духове, вие сте лош“ – а вие не вярвате, които живеете между тия микроби. Вярваме в духовете на Виделината, които работят, които изработват нашата Свобода, които просвещават нашите умове, които облагородяват нашите сърца – в тях ние вярваме. Долу ония духове, които ни мислят злото! Ние сме били досега техни роби.

Старото учение ще го турим в пещта, ще го опечем и ще си намажем къщата с него – и практично, и целесъобразно. Така цялата Земя ще се преобрази в плодна градина и ще станем хора плодоядни, а не месоядни. Тия именно лоши духове ни научиха да ядем месо, понеже сме имали кучешки зъби. Когато направи Господ човек, последният нямаше кучешки зъби – това мога да го докажа. Кучешките зъби човек си ги създаде. Турил си изкуствените си зъби – тях Господ ли ти ги създаде? Като влезе човек в избата, нарушава закона и почне да яде месо. Разбирам месоядене не само във физическото поле, а и в широк смисъл, защото има такива и в Умствения, и в Духовния свят. Долу всички тия месоядци! Казвате: „Ама как ще живеем без месо?“ Ще се научите; в ума си няма да ядете месо, в сърцето си – също. Поне от тия два порока трябва да се

[392] Цитат на Йоанна 10:16.

откажете. На физическото поле най-сетне може да ядете, но Горе, на Духовното, не трябва да ядете. Месото е синоним на греха – то значи да унищожиш един живот, който е Божествен. Затова Бог ни държи отговорни.

Затова излезте към Виделината. Онези вече от вас, които са намерили своя идеал, хванете се и потърсете да извадите и други долу от избата. За Христос казват, че отишъл в ада да проповядва на духовете – знаете ли защо слезе долу? Пукна старите мехове и извади всички нагоре. Казват, че само Христос може да направи това – знаете ли каква е тази лъжа? Знаете ли колко има затворени у вас? Как се казват тия, които вардят затворените? Ключари – Той плаща на ключарите, за да вардят множина дяволи, които е затворил. И вие държите ключове, ама не на Рая. Знаете ли какъв дълбок смисъл има в това? И защо Христос заключи дявола? Да го не лъже. Христос държи ключовете на Рая и сега идва да ви ги даде. Казва: „Пазете ги, да не ви оберат.“ Не вас, а Него – ще задигнат от Него всички богатства. И Писанието казва: „Ще извадя скрити съкровища“ – то подразбира тези богатства.

В днешната беседа искам от вас стремеж към Виделината. Имате желание, направете го. Някой ще каже: „Направи го лицемерно.“ От сърце или не от сърце, направете Добро – то ще ви спаси. Днес едно, утре друго, другиден трето – като направите сто, старите мехове ще се пукнат и ще ви измъкнат навън. И вие ще бъдете свободни. В съвременната наука, религия и разбиране има голяма игра на думи – лъжи, лъжи, лъжи, с които искат да ни вържат. Навън вече тия лъжи! Религията е наука на Любовта, наука на Доброто. Да бъдем религиозни, това значи да правим Добро във всякой момент, колкото ще и да е малко това Добро, и да не мислим за плътта. Туй Добро ще

ни изведе към Виделина, то ще бъде като котва, която ще се вглъби в нас – чрез нея ние ще бъдем изтеглени навън.

Това проповядва Христос на Своите слушатели. Тогавашните ключари казваха: „Турете го в затвора“, обаче сегашните условия са такива, че затворите ще бъдат пукнати. Сега Христос не може да бъде разпнат – знаете ли защо? В двадесет и четири часа два отлива не може да станат – може да стане един отлив и след туй ще настъпи прилив. Ние си имаме вече един отлив и сега по необходимостта на закона имаме прилив. Няма някоя сила, която да може да реагира против света. Това, което идва, е прилив, който ще завлече всичко и ще тури нов ред и порядък в нещата и в умовете, и сърцата; и сърцата на всички хора ще преобрази. Идва такава топлина, която ще опече хората във варницата и ще образува вар, в която като тури малко вода, ще замаже къщата. Сега-засега се образува тази каша от вар, сега растат плодовете на дърветата. Този чернозем и тази борба в Духовния свят, която е почната от хиляди години, сега ще се слегне и ще се посее Божествен зародиш за нова култура. Резултатите от сегашното положение ще бъдат велики – не може да си въобразите какъв ред и порядък може да настане в света. Ще бъдете живи да видите туй (обаждат се всички: Амин). Ще го видите – дали в този свят, или в онзи (смях). Светът е един. Не се лъжете, вън ще излезете, но не в тия условия, в които сега живеете. Те трябва да паднат, да се разрушат и когато се премахнат от вашите умове, веднага ще се появят вашите нови чувства и ще видите новата Светлина. Сегашният свят ще се чуди, че действително е имало такива чудни работи и ум. Ще приличате на онези, на които са разрушени затворите и са пуснати да се движат свободно.

Тези окови вече падат по този необходим закон, че два пъти не може да се разпъва Христос. Веднъж е разпънат и сега идва в Своята

слава и победа. Аз виждам, че всички тъмни сили и лоши духове вече събират багажа и чуковете си и дирят по кой лесен път да се изкопчат. Но всички ще бъдат вързани. Ще им турим по един юлар да ни слугуват – но око за око, зъб за зъб. За тях е туй, за нас е друг закон – Любов за Любов. Кармата, техните действия, ще се върне върху тях и те трябва да си научат урока. Някои ще попитат: „Като умра, дали ще ме турят в пъкъла?“ Кажете: „Ще те турят, а мен – на друго място“ – кажете му истината. – „Ама ние ще живеем в избата“ – то е цяла измама, в тази изба няма Живот.

Това са двата принципа: всякой, който прави зло, значи който обича злото, мрази Виделината и ще стои вързан, а онзи, който прави Добро, отива към Виделината. Плодовете изискват светлина, за да узреят – то е закон много добре обоснован. Това е Учението, което ви праща днес Христос, да излезете към Него. Той вика пред вашите изби – направил е стълба, отворил е вратата и вика: „Излезте навън“ (обаждат се: Амин). Някои казват: „Дълги години сме живели в този затвор; като излезем, ще ни се повредят очите.“ – няма да им се повредят очите. – „Да ни турят превръзки“ – никакви превръзки не ви трябват. Ще излезете всинца пред Христовата виделина и ще разберете дълбокия смисъл на Любовта.

Сега – научете закона на Божествената Любов, научете се как да любите. Трябва да станете много деликатни, ръцете ви и езикът ви трябва да се облагородят, защото сърцата ви са огрубели. И като излезете на дневната Виделина, колко хубави работи има да видите. И там ще учите закона как да се обичате. Като излезете извън своя затвор, ще научите закона за Любовта. И в Новата епоха ще говоря пак за Любовта. Сега ви оставям, докато се разпукнат вашите стари мехове.

След беседата Учителя покани, който има да зададе някои въпроси.

Г.: На какво се дължи тази дисхармония между много семейства: мъж и жена не могат да се търпят; и какво би трябвало да се направи, за да може да се въдвори любов и щастие?

– Бих желал да кажат някои мнението си, какви факти имат.

Г.: Аз да кажа. На първо място, редки са случаите да се женят благодарение на искрена любов между двете страни, понеже се женят от съображения – или че момата е богата, или че момъкът е влюбен, или че той е с обществено положение, или че има туй-онуй. Благодарение на тия неща двамата се хипнотизират, съединят се и виждат, като поживеят малко, грешката, която са направили, и не могат да се търпят. Цярът е: както тя, тъй и той би трябвало да помнят, че на този свят няма човек съвършен, че всякой има недостатъци. И като гледат философски на нещата, да могат да бъдат снизходителни и да гледат само добрите страни, като съзнаят, че във всякого едного има добродетели, които трябва да се ценят. И по такъв начин може да се балансират отношенията и да има хармония между две същества.

– Ще отговоря с един въпрос. Когато дойде някой гостенин във вашата къща и поиска гостоприемство, какво трябва да правите? Най-напред ще му приготвите баня да се измие и вчеше, че тогава го турвате вкъщи. Така и един мъж: когато иска да се ожени, трябва първо да направи баня, да се измие и вчеше и като купи рокля на момата, ще го приемат вкъщи. Някоя жена мисли, че ще изправи мъжа, мисли се за много умна да направи това. Никога.

Н.: „Нацапана кукла отгоре, панукла отдолу“, дето се казва, по какво може да е позната?

– По миризмата.

Н.: Често пъти грубиян – да ме извинят мъжете...

– Но той ли е маскиран, или нейните очи?

Б.: Върху тази поетическа фигура на царската дъщеря и царския син, който, като дойде, ще нареди света по другояче; хвърлете повече светлина върху този царски син и тази царска дъщеря.

– То е много важен въпрос, който изисква цяла беседа. Мъжете не въздишат ли за тази царска дъщеря?

Гр.: И жените.

Н.: Явява се един момък и иска да се ожени за едно момиче – кой е модусът, по който може да се разберат. Мисля, че е полезно да направят това предварително, отколкото сетне, когато се съберат и се видят добре един друг.

– Вие имате известно схващане за този царски син и за тази царска дъщеря, бих желал да зная вашето мнение.

В.: Види се, дълго време са царували слуги и на царските тронове са седели слугини; и така ще върви доста дълго време, докогато видим истински наследник. Както в притчата за лозарите: когато дойде господарят, ще върже слугините и ще вземе лозето.

– Ако вземете втората част от притчата, Христос дава разгадката какво ще направи. Щом е разпнат Царският син, Господ идва и ще даде лозето на други. То значи ще ви даде друго тяло, а това ще изхвърли навън и ще се свърши работата. Като дойде Царският син, ще го посрещнете.

И.: Г-н Г. направи бележка, че най-напред между младите последва хипнотизацията. Какво да се направи, за да се разгледа въпросът по-напред философски?

– Практически ще кажа: с жена, която има сплескан нос, не трябва да се жени, защото непременно ще има бой и плач (смях). Ако носът на вашия мъж е сплескан, стойте настрана – знаете ли защо?

Понеже дихателната система съответства на сърцето, на чувствата, на Любовта – колкото повече тя е развита и възприема повече въздух, има повече чувства. Ако дихателната система не е развита, носът показва, че той е сиромах в това отношение. После, ако момата има много тънки вежди като ибришим, не се женете за нея.

Н.: Защо?

– Защото ще ви изостави насред път.

Н.: Няма ли модус за познаване?

– Трябва да снемете старите мехове. Ние носим маски, трябва да снемем тия маски.

П.: Ама кой тогаз гледа веждите, г-н С-ов гледа парата! (Смях.)

Н.: Пак не можах да разбера, г-н Дънов. От десет кандидати, мъже или жени, кого трябва да избера? Модус за това.

– Най-напред дали вашата дъщеря, или вашият син са Ангели – тогава въпросът лесно ще бъде разрешен. Защото ако двамата са Ангели, те ще се слушат; ако не са, няма да се слушат.

Н.: Дъщеря си горе-долу разбирам, но десет души кандидати как да ги разбера? Трябва да бъда физиономист.

– Лафатер[393] е дал такъв закон, който можете да употребите. Ще ви кажа какъв е законът и правилата, с които можете да си служите и които можете да проверите. Той казва така: когато искаш да имаш приятел и срещнеш някого и забележиш, че между неговия ум и твоя има хармония, вие сте един за друг; също и когато в сърцата има хармония. И колкото по– дълго време живеете, ще имате убеждение един за друг.

Н.: Това е хубав модус.

---

[393] Лафатер, Йохан-Гаспар (1741–1801) – швейцарски протестантски богослов, философ и поет, създател на физиогномията.

– Да няма нещо да ви стиска. Щом сърцето и умът ви са свободни, вие сте свободни.

В.: Това е отлично.

Пр.: Дали няма някакво предопределение в женитбата? Даже някои казват, че преди да стане тук женитбата, става горе в Астрала.

– То е вярно, но знаете ли как дяволът лъже? Определено е кой за кого ще се ожени, но дойде лош дух във формата на някого, излъгва я и казва: „Аз съм твоят възлюблен."

Пр.: Някои казват, че контрастите се дължат на това, че стават горе...

– Едната душа може да бъде в Невидимия свят, а другата – в материалния, и не могат да се срещнат.

Тази господарка има слугиня на Земята и както Сара позволи на Агар, тя ще ожени мъжа си и когато тя дойде на материалния свят, ще изпъди слугинята.

Гр.: В Русия има предание между простолюдието, както и из средата на аристократите: в Бъдни вечер мома влиза в стаята и се оглежда, и на огледалото и се показва образът на лицето, за което ще се омъжи. Една българка от Варна ми разправяше, че е имала подобен опит в Одеса, където е учила: видяла един образ и след шест месеца я срещнали в България с момъка и се омъжила. Има ли нещо вярно в това?

Н.: Беше една моя другарка и прави същия опит, когато е била в Русия. Тя е била ученичка и и се явява в огледалото образът на един приличен човек, съвършено непознат ней. Човекът я изгледал много внимателно. И като се върнала в България, минава през Русе. Там, казва тя, един човек ме гледа и аз го гледам. И подир два месеца се

сгодяват. Но през всичкия живот е била нещастна и прекарала много лош живот.

– Това е кармично свързване, то не е женитба. Под думата женитба трябва да се разбира среща на две еднакви души.

В 5 ч. подир обед 27 души от старите членове на Веригата съзерцаваха в салона десет минути. Излязохме след туй с поръка за един цял час да съзерцаваме, кой дето и както може, върху следната мисъл: „Така да се възпламени Божията Любов в нашите души и в душите на всички вярващи, които Му слугуват, както слънчевите лъчи.“

8 август, събота

Времето през този ден беше ясно, тихо и топло.

Сутринта, преди обяд, към 10 ч. всички бяхме събрани в салона, гдето Учителя продиктува дадения от Духа наряд за подвиг през тази година. Току-що нарядът бе продиктуван, повикаха отвън Учителя, а след него излязоха и трима от братята – д-р Хр. Дуков, Д. Голов и В. Граблашев. Подир тяхното излизане г-н Пеню Киров по поръка от Учителя обяви, че всички вече можем да излезем. Какво обаче узнахме? Местното комендантско управление, предвид на това, че страната е обявена във военно положение, през което събрания вроде нашето не се позволяват, искало да разтури нашия събор, та горните три лица, заедно с Драган Попов, били изпратени в комендантството да изучат работата и решението на последното и да се върнат и ни съобщят. Те се върнаха, съобщиха, че са ходили в канцеларията на търновското комендантско управление, но им казали да оповестят на всинца ни да се разотидем, защото иначе ще ни арестуват всички. И подир обед приятелите започнаха да напущат Търново.

Вечерта, колкото бяха останали, вечеряха заедно на общата трапеза, като у всички се бе сложила мисълта, че не е по волята на комендантството даже и за ядене да се събираме повече от 5-6 души. Към 9 ч. вечерта Учителя, заедно с други от приятелите, си тръгнал към града. Посред пътя Учителя се връща назад, без да каже някому нещо. Той отива на мястото на събранията и там заварва патрули военни с един офицер. След като прегледал офицерът навсякъде, повел Учителя и го отвел в комендантството, отгдето го освободили към 12,30 ч. през нощта.

На другия ден, 9 август, било съобщено Учителя непременно да напусне Търново. Така и стана: в неделя, 9 август 1915 г., подир обяд Учителя напусна Търново, като отпътува за Казанлък. В същия ден, набързо и разтревожени, напуснаха Търново и всички почти лица, участвуващи на тазгодишната среща на Веригата.